

LEXICON

THUCYDIDEUM.

GENEVAE, TYPIS CAREYANIS.

LEXICON

THUCYDIDEUM

CONFECIT

E.-A. BÉTANT

GENEVENSIS.

Vol. I.

GENEVAE,

É. CAREY, ÉDITEUR,
Rue Verdaine, 268.

KESSMANN, LIBRAIRE,
Rue du Rhône, 171.

MDCCCXLIII.

E. F. POPPONI S.

Ecce tandem ad te mitto, vir egregie, opus ante decem hos annos inceptum, ad cuius consummationem benigne accedere volebas. Mihi maxime omnium dolet, quod non ita res evenerit; tua enim summa doctrina et plurimae litterae et diligentia imbecillitatem meam constituissent, liberque exisset haud ita ceteris eiusdem generis postponendus.

Quamquam vero multa huic operi meo desunt, ut absolutum sit, id tamen nolui diutius scrinio premere, quum, ne differendo perderetur fortasse opera mea; tum ne, quod fuerat in instituendo opere propositum, Thucydides tantae auctoritatis scriptor et momenti in litteris Graecis, verborum indice pleno careret. Eorum enim librorum, qui scriptoris unius omnia verba et locutiones ex ordine referunt, utili-

tas est duplex : quod illius scribendi consuetudinem explanant et quasi lumen admovent; quod parant, unde sumant, qui volent omnia omnium scriptorum uno simul glossario comprehendere; quod genus adhuc propemodum abest.

De operis institutione multa dicere supervacaneum est, quum perpaucis in locis ab iis, qui idem in aliis scriptoribus efficere voluerunt, desciverim. Praestabit quaedam eos commonefacere, qui nonnulla in hoc libro fortasse desiderabunt : nomina propria scilicet, articulos, pronomina et particulas. Hominum locorumque nomina omisi, ne cresceret in immensum opus, et sine utilitate quidam, quoniam praesto erunt Thucydidem cognoscentibus in fine cuiuslibet utilis editionis, et praesertim in iis *Indicibus*, quos maxime luculentos tuae adiunxisti. Si articulos, pronomina, particulas quasdam, quoties occurrunt, huc addidissem, hic non fuisset Thucydideorum vocabulorum significationem continens liber, sed verius Thucydidea verborum coniungendorum ratio; neque id mihi in proposito fuit. Nam non intelligo quî possit ad ordinem litterarum σύνταξιν disponi; et, si fieri posset, mihi quidem parum ita profici videretur. Ubicunque enim occurrisset arti-

culus, tota propositio perspicuitatis causa transcribenda erat; et, quoniam in eadem phrasi plures occurrunt articuli et particulae, toties ea transcribenda fuisset; aut locus tantum indicandus, quod nonnihil obscuritatis habet, quia possunt verbi gratia plura τῶν cum varia vi in una propositione esse; atque non eadem omnium ni manibus editio est.

Multi vero scriptorum indices his in particulis non unumquemque locum monstrant, sed *passim* dicunt reperiri. At quaerenti et in hoc verbum incidenti subest semper aliqua aegritudo et dubitatio. Quin etiam, quando in articulo tam multa dicenda sunt, quum abest; quam quum adest, inde nova et indigesta orta esset scripturae materies. Non alia est pronominum, coniunctionum et praepositionum conditio; quorum vis est tam subtilis et recondita, ut multo indigeant acumine, et scriptorum aequalium comparatione, cum modo huius libri non conveniente.

Sed fortasse dicet aliquis, haeres in vado, nulla haec est difficultas; prætereunda est consuetudo communis, et quæ ab illa videntur remota, ea sola notanda sunt. Verum quam tu statuis esse consuetudinem istam communem? Nonne nuperrima quaeque grammatices disciplina multa iam millies tractata

aliter intelligit, retractat et tradit? Finis igitur hic non est constituendus.

Haec mihi cogitanti optimum factu visum est, id non attingere, et iis, qui eamdem συνταχτιχὴν quam ego λεξιχὴν operam Thucydidi dare volent, relinquere. Ad haec talem laborem, si mihi suscipiendus esset, non Romano sermone tractarem, hac praecipue permotus causa, quod de eo iisdem in rebus non minor quaestio est, et quod, si velis notiones vix adumbratas exponere, unus est fidus interpres, patrius sermo.

Scripsi Genevae XII Feb. MDCCCXLIII.

A.

ἀβασανίστως, sine disquisitione, I, 20, *οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων... ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται.*

ἀβασίλευτος, sine rege vivens ,II, 80, 6, *βάρβαροι Χάονες ...ἀβασίλευτοι.* *Ibid.* *Θεσπρωτοί.*

ἀβλαβεῖς σπονδαί, foedera sine fraude custodienda, V, 18, 3, *σπονδὰς... ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς.* 47.

ἀβλαβῶς, sine fraude, V, 47, 8, *ἐμμενῶ τῇ ξυμμαχίᾳ δικαίως καὶ ἀβλαβῶς καὶ ἀδόλως.*

ἀβουλία, consilii inopia, I, 32, 4, *περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν σωφροσύνη... νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη.* V, 75, 3.

ἀβουλότερος, inconsultior, I, 120, 6, *πολλὰ κακῶς γνωσθέντα, ἀβουλοτέρων τῶν ἐναντίων τυχόντων, κατωρθώθη.*

ἀβροδίαιτον, delicatus victus, I, 6, 3, *οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἀβροδίαιτον, οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, κτέ.*

ἀγαθός (*comp.* *ἀμείνων, βελτίων*, *sup.* *ἄριστος, βέλτιστος*, *in his vocibus*), bonus. A) *de hominibus*, praestans, excellens in suo genere, I, 86, 3, *ξύμμαχοι ἀγαθοί.* II, 100, 8, *ἱππέας ἀγαθούς.* III, 42, 6, *τὸν ἀγαθὸν πολίτην.* 56, 7, *τῶν ξυμμάχων τοῖς ἀγαθοῖς.* 57, *ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι.* IV, 81, 3, *δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός.* 126, 2, *ἀγαθοῖς εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια.* V, 60, 6, *μετὰ πολλῶν καὶ ἀγαθῶν ξυμμάχων.* *item* 69. VI, 9, 2, *ἀγαθὸν πολίτην.* 14, *γενέσθαι πολίτης ἀγαθός.* VIII, 24, 4, *μετὰ πολλῶν τε καὶ ἀγαθῶν* [Gr. *κἀγαθῶν*] *ξυμμάχων.*—fortis, I, 120. II, 87, 9, *οἱ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς.* IV, 40, 2, *εἰ οἱ τεθνεῶτες αὐτῶν καλοὶ κἀγαθοί.* *Ibid.* 95. V, 69, 2.

—ἀγαθὸν *vel* ἄνδρα ἀγαθὸν γίγνεσθαι, *modo* fortem, *modo* omnino bonum *s.* eximium se praebere, I, 86, πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοί. *Ibid.* ἀντ᾽ ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται. II, 35, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων. III, 54, 3, τὰ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς τὸν Μῆδον ἀγαθοὶ γεγενήμεθα. 64, 2, δι᾽ ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί. IV, 92, 7, πατέρων τῶν τότε ἀγαθῶν γενομένων παῖδας. V, 9, 9, ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου. *Ibid.* VII, 77, 7, ἀναγκαῖον ὂν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι.—honestus, innocens, I, 37, 5, εἰ ἦσαν ἄνδρες, ὥςπερ φασίν, ἀγαθοί. III, 82, 7, ῥᾷον οἱ πολλοί, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί.—*Honorifice*, I, 129, 3, μετ᾽ Ἀρταβάζου, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ, viri fortis. VI, 40, οἱ ἀγαθοὶ ὑμῶν, optimates. VIII, 48, 6, τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους, bonos honestosque. B) *de rebus*, commodus, I, 80, ἔργον. . . ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλές. III, 44, 2, εἰ τῇ πόλει μὴ ἀγαθὸν φαίνοιτο. 48, 2, τάδε ἐς τὸ μέλλον ἀγαθά.—prosperus, III, 82, 2, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασι.—τύχῃ ἀγαθῇ, quod felix faustumque sit, IV, 8, 11, τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων.—fortis, V, 63, 3, ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας.—probus, III, 67, 6, ὧν (ἔργων) ἀγαθῶν ὄντων, βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ.—ἀγαθόν, bonum, commodum, I, 121, 4, ὃ ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθόν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ. II, 41, 4, μνημεῖα κακῶν τε κἀγαθῶν [*in malis codd.* καὶ ἀγ. *cf. Popp. adn.* III, 90] ἀΐδια ξυγκατοικίσαντες. 42, 3, ἀγαθῷ κακὸν ἀφανίσαντες. 43, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν. *Ib.* 5. 44, 2. III, 43, 2. *Ib.* 3, ὁ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθόν. IV, 17, 4, οἱ ἀήθως ἀγαθόν τι λαμβάνοντες. 18, 4, οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. 20, 4, ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθά. 28, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι. 62. *Ib.* 2. 64, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν. 87, 3. 120, 3, περὶ τοῦ φανερῶς οἰκείου ἀγαθοῦ. 126, 4, οἷς βεβαίως τι πρόςεστιν ἀγαθόν. V, 90, καταλύειν τὸ κοινὸν ἀγαθόν.—bonum, beneficium, officium, I, 137, 4, κακὰ μὲν πλεῖστα εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον, . . . πολὺ δ᾽ ἔτι πλείω ἀγαθά. *Ibid.* II, 37, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. III, 52, 4. 54, εἴ τι Λακεδαιμονίους ἀγαθὸν πεποιήκαμεν. 68, εἴ τι. . .ὑπ᾽ αὐτῶν ἀγαθὸν πεπόνθασιν. *Ibid.*—ἐπ᾽ ἀγαθῷ, bono consilio, I, 131, οὐκ ἐπ᾽ ἀγαθῷ τὴν μονὴν ποιούμενος. II, 17, 2, προῄδει μὴ ἐπ᾽ ἀγαθῷ ποτε αὐτὸ κατοικισθησόμενον. IV, 87, 2, ἐπ᾽ ἀγαθῷ ἥκων. VIII, 92, 10, ἠρώτων, εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ᾽ ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι.—τινος, cum alicuius emolumento, IV, 114, 3, ἐπὶ ἀγαθῷ καὶ ἐλευθερίᾳ τῆς πόλεως. V, 27, 2, οὐκ ἐπ᾽ ἀγαθῷ, ἀλλ᾽ ἐπὶ

καταδουλώσει τῆς Πελοποννήσου. — *ἀγαθά*, **bona terrae, I, 82,** *γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες, καὶ περὶ παρόντων ἀγαθῶν καὶ οὔπω ἐφθαρμένων βουλευόμενοι.* **II, 38,** 2. **IV, 61,** 3, *τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν ἐφιέμενοι.* 78, 3.

ἀγάλλεσθαι, **gloriari, II, 63,** *τῆς πόλεως... τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν, ᾧπερ ἅπαντες* [*al. codd.* *ᾧ ὑπὲρ ἅπαντας*] *ἀγάλλεσθε.* **III, 62,** *καὶ τούτῳ μάλιστα... ἀγάλλονται.* 82, 7, *τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται.* **IV, 95,** 3, *ἀξίως... τῆς πόλεως, ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων πρώτην ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἀγάλλεται.* — **gaudere, exsultare, II, 44,** 2, *ἐν ἄλλων εὐτυχίαις, αἷς ποτε καὶ αὐτοὶ ἠγάλλεσθε.* **VI, 41,** 3, *κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται.*

ἄγαλμα, **simulacrum, II, 13,** 6, *ἀπέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα* (***Minervae***) *τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου.* **VI, 28,** *ἀγαλμάτων περικοπαί.*

ἄγαν, **nimium, I, 75,** *μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι.* 82, *μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦντες, κτέ.* 84, 3, *μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες.* **II, 49,** 6, *τὸ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν.* **IV, 10,** 4. 63, 2, *ἄγαν εἰ τύχοιμεν.* **V, 71. VI, 24,** 4, *διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν.* **VII, 50,** 4, *ἦν γάρ τι καὶ ἄγαν θειασμῷ... προσκείμενος.* 63, 3, *μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν.* 77. *Ib.* 4. **VIII, 46,** *μὴ ἄγαν ἐπείγεσθαι τὸν πόλεμον διαλῦσαι.* 89, 2. [***Dubium*** **VIII, 1,** *μὴ οὕτω γε ἂν* (*Vat.* *γε ἄγαν*) *πασσυδὶ διεφθάρθαι.*]

ἀγανακτεῖν, **indignari, VIII, 43,** 4, *ἀγανακτῶν ὁ Τισσαφέρνης ἀπεχώρησεν ἀπ' αὐτῶν δι' ὀργῆς καὶ ἄπρακτος.* 66, 4, *προσολοφύρασθαί τινι ἀγανακτήσαντα... ἀδύνατον ἦν.*

ἀγανάκτησις, **indignatio, II, 41,** 3, *οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει, ὑφ' οἵων κακοπαθεῖ.*

ἀγαπᾷν, **contentum esse, VI, 36,** 4, *ἀγαπᾷν οἴομαι αὐτούς, ὅτι οὐχ ἡμεῖς ἐπ' ἐκείνους ἐρχόμεθα.* [*Sed deleta* **VI, 18.** 4, *καὶ οὐκ ἀγαπήσαντες. cf. Popp. adn.*]

ἀγγεῖον, **vas, IV, 4,** 2, *τὸν πηλὸν... ἀγγείων ἀπορίᾳ ἐπὶ νώτου ἔφερον.*

ἀγγελία, **nuntius, res quae nuntiatur, I, 61,** *ἦλθε καὶ τοῖς Ἀθηναίοις εὐθὺς ἡ ἀγγελία τῶν πόλεων, ὅτι ἀφεστᾶσι.* **II, 5,** *τῆς ἀγγελίας... αὐτοῖς ῥηθείσης περὶ τῶν γεγενημένων.* **III, 33,** 2, *τῷ Πάχητι καὶ τοῖς Ἀθηναίοις ἦλθε μὲν καὶ ἀπὸ τῆς Ἐρυθραίας ἀγγελία, ἀφικνεῖτο δὲ πανταχόθεν.* 110, *κατὰ τὴν πρώτην... ἀγγελίαν.* **V, 44,** *ἀκούσαντες τῆς ἀγγελίας.* 64, *ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας, ὅτι κτέ.* **VI, 36,** 2, *αἱ ἀγ-*

γελίαι οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου ξύγκεινται. 40, τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν ἀπαλλάγητε. *Ib.* 2, πρὸς τὰς ὑμετέρας ἀγγελίας καταπλαγεῖσα. 104, αὐτοῖς αἱ ἀγγελίαι ἐφοίτων δειναί, καὶ πᾶσαι ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐψευσμέναι. VIII, 15, ἐς τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται. 19, 2, ἐλθούσης παρὰ Χαλκιδέως ἀγγελίας αὐτοῖς ἀποπλεῖν πάλιν, καὶ ὅτι Ἀμόργης παρέσται. 39, 4, ἐντεῦθεν ὡς ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες ἀγγελίαν ἔπεμπον ἐπὶ τὰς ναῦς τοῦ [*Vat.* χάριν τοῦ] ξυμπαρακομισθῆναι. 41, ἐκ τῆς Καύνου παραγίγνεται ἀγγελία, ὅτι κτέ.

ἀγγέλλειν, nuntiare, I, 91, 3, ἀγγέλλοντες ἔχειν ἱκανῶς τὸ τεῖχος. II, 85, 4, πέμπει... ἐς τὰς Ἀθήνας τὴν παρασκευὴν αὐτῶν ἀγγελοῦντας. III, 3, 5, τοῖς Μυτιληναίοις... τὸν ἐπίπλουν. IV, 8, 3, παραπέμπει δύο ναῦς ἀγγεῖλαι Εὐρυμέδοντι παρεῖναι. VI, 36. *Ib.* 3. 46. 65, 3. VII, 8, ἔπεμπεν... ἐς τὰς Ἀθήνας ἀγγέλλων [*vulgo* ἀγγέλλοντας]... καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων. 16, 2. 17, 3, τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελλον. 25, 9, ἔπεμψαν πρέσβεις... ἀγγέλλοντας [*vulgo* ἀγγελοῦντας] τήν τε τοῦ Πλημμυρίου λῆψιν καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι, ὡς κτέ. 31, 3, ἀγγέλλει τά τε ἄλλα, καὶ ὅτι πύθοιτο, κτέ. *Ib.* 4. 43, 4, τὴν ἔφοδον. VIII, 1, ἠπίστουν καὶ τοῖς... σαφῶς ἀγγέλλουσιν. 74, 3, ἀγγέλλει τοῖς στρατιώταις... τὰ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. 108, ἀγγέλλων ὅτι τὰς Φοινίσσας ναῦς ἀποστρέψειε. [*Praeterea* ἀγγέλλει *pro* λέγει *multi codd.* VIII, 50.] Pass. nuntiari, I, 114, διαβεβηκότος ἤδη Περικλέους, ἠγγέλθη αὐτῷ ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε. II, 6, 2, τοῖς Ἀθηναίοις ἠγγέλθη εὐθὺς τὰ περὶ τῶν Πλαταιῶν γεγενημένα. *Ib.* 3. III, 16, 2, ἠγγέλλοντο αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον τριάκοντα νῆες τῶν Ἀθηναίων τὴν περιοικίδα αὐτῶν πορθοῦσαι. 110, τῷ Δημοσθένει... ἀγγέλλεται τοὺς Ἀμπρακιώτας ἐπιβοηθεῖν. IV, 15, ἐς τὴν Σπάρτην ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον. 25, 7, Καμαρίνης ἀγγελθείσης προδίδοσθαι. 93, 2, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη ὅτι Βοιωτοὶ ἐπέρχονται. 125, ἠγγέλθη ὅτι οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀῤῥιβαίου γεγένηνται. V, 10, 2. 63, 2, περὶ Ὀρχομενοῦ ἠγγέλλετο ἑαλωκέναι. VI, 32, ἐς τὰς Συρακούσας ἠγγέλλετο πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου. 34, 7, ἀγγελλοίμεθα ἂν... ἐπὶ τὸ πλεῖον, maiora quam pro vero de nobis nuntientur. (*cf. Popp. adn.*) 45, τοῖς Συρακοσίοις... πολλαχόθεν ἤδη καὶ ἀπὸ τῶν κατασκόπων σαφῆ ἠγγέλλετο ὅτι ἐν Ῥηγίῳ αἱ νῆές εἰσιν. 58, ἀγγελθέντος Ἱππίᾳ ἐς τὸν Κεραμεικόν. VIII, 1, ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπειδὴ ἠγγέλθη. 11, 3. *Ibid.* τὰ περὶ τὴν τῶν νεῶν καταφυγὴν ἠγγέλθη. 26, ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς... ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. 79, 5, ἀγγέλλεται ὁ Στρομβιχίδης ταῖς ναυσὶν ἀφιγμένος. 94, ἀγγέλλονται αἱ δύο καὶ τεσσαράκοντα νῆες... παραπλεῖν. *Ib.* 3. 100, 4.— *Partic. subst. posit.*

IV, 27, 4, εἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα. VIII, 97, ἐπὶ ταῖς ἠγγελμένας ναῦς ἐπλήρουν.

ἄγγελμα, nuntius, *i. e.* τὸ ἀγγελθέν, VII, 74, οἱ δὲ πρὸς τὸ ἄγγελμα ἐπέσχον τὴν νύκτα.

ἄγγελος, nuntius, is qui nuntiat, I, 132, 6. II, 6, ἐς τὰς Ἀθήνας ἄγγελον ἔπεμπον. *Ib.* 3. III, 105, 4, ἀπέστειλαν. IV, 30, 4, προπέμψας ἄγγελον. 72. 78. V, 82, 4, ἐλθόντων πρέσβεων ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει † ἀγγέλων † καὶ τῶν ἔξω Ἀθηναίων. (*cf. Popp. adn.*) VI, 21, 2, οὐδὲ ... ἄγγελον ῥᾴδιον ἐλθεῖν. 44, 4, ἃ ἔλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι, legati. VII, 8, 2 (*cf. infra*). 40. VIII, 40. 79, 3, προὐπέπεμπτο αὐτῷ ἄγγελος.— *Adjective*, III, 36, 3, πέμπουσι τριήρη ὡς Πάχητα ἄγγελον τῶν δεδογμένων. VIII, 106, 4, ἀπέστειλαν ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη [*nonnulli codd.* τριήρει] ἄγγελον τῆς νίκης. — res quae nuntiatur, I, 27, ὡς αὐτοῖς ἐκ τῆς Ἐπιδάμνου ἦλθον ἄγγελοι, ὅτι πολιορκοῦνται. [*nisi ibi ἄγγελοι sunt ἀγγέλλοντες.* VII, 8, 2, τὴν αὐτοῦ γνώμην μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, *ubi Schol.* τῇ ἀγγελίᾳ· *ergo dubia et haec significatio.*]

ἄγειν, ducere, III, 81, 2, λαβόντες τοὺς Μεσσηνίους ἐς τὴν πόλιν ἤγαγον. IV, 78, 2, ἦγον (*Schol.* ὡδήγουν) καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτόν. *Ib.* 4, οἱ ἄγοντες. VI, 4, ἀποικίαν. *Ib.* 3. 46, 3, ἐς τὸ ἐν Ἔρυκι ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτούς. VII, 29, 2, ἦγεν αὐτοὺς ἐπὶ Μυκαλησσόν.— adducere, I, 9, μνηστῆρας. II, 95, 3, Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων. 101, 4, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀγόμενοι κατὰ τὸ ξυμμαχικὸν καὶ ἐπὶ σφᾶς χωρήσωσι. 83, 6, Περδίκκας οὔτε δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν... ἀγαγεῖν. V, 6, 2, ἄξοντα (*vulgo* ἄξαντα) μισθοῦ Θρᾷκας ὡς πλείστους. VI, 22. VII, 12, ἀπὸ δὲ τῶν... σρατιὰν πεζὴν καὶ ναυτικοῦ παρασκευὴν ἄξων. 21. 32. 46. VIII, 59, παρεσκευάζετο Τισσαφέρνης τὰς Φοινίσσας ναῦς ἄξων. 87, 2, οὐκ ἤγαγε [*Vat., vulgo* ἦγε] τὰς ναῦς. *Ib.* 4. 88. *Ibid.*— *in judicium, supplicium, captivitatem*, I, 135, 3, πέμπουσιν ἄνδρας, οἷς εἴρητο ἄγειν, ὅπου ἂν περιτύχωσιν. II, 103. IV, 28, 4, ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 37. 39, 3. 47, 2. 48. 57, 3. 4. VI, 61, 4, ἐς κρίσιν. VIII, 5, 5, Ἀμόργην.. ἢ ζῶντα ἄξειν ἢ ἀποκτείνειν. 92, 4, ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες εἷρξαν.— perducere (*in concionem*), V, 84, 3, οὓς (πρέσβεις) οἱ Μήλιοι πρὸς τὸ πλῆθος οὐκ ἤγαγον.— abducere, VII, 75, 4, οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι... ἐς ἀπορίαν καθίστασαν, ἄγειν σφᾶς ἀξιοῦντες.— ducere (*exercitum*), agere (*agmen*), *qualia nomina nonnunquam omittuntur*, I, 11, τὸν στρατόν. II, 80, 6. IV, 53, τῶν ξυμμάχων Μιλησίους καὶ ἄλλους τινὰς ἀγαγόντες ἐστράτευσαν. 93, κατὰ τά-

χος ἀναστήσας ἦγε τὸν στρατόν. 124. V, 7, 2, ἀναλαβὼν ἦγε. 9, 2, τοὺς μετὰ σεαυτοῦ... ἄγων. 12. 13. 54, 3, ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην, iter facientes. 66, 3, βασιλέως ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται, 83. *Ib.* 4. VI, 63, 2, ἠξίουν τοὺς στρατηγούς... ἄγειν σφᾶς ἐπὶ Κατάνην. VII, 3, 4, ἄγων τὴν πλείστην τῆς στρατιᾶς παρέταξε. 22. 35, τὸν πεζὸν πάντα ἐξετάσαντες... ἦγον διὰ τῆς Θουριάδος γῆς. 69, 3, ἦγε τὸν πεζὸν πρὸς τὴν θάλασσαν. 81, 3, θᾶσσον ὁ Νικίας ἦγε. 84, τὴν στρατιάν.— vehere (*curru*), II, 34, 3, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι.— (*nave*), I, 137, 2, ἔφη ἐρεῖν ὅτι χρήμασι πεισθεὶς αὐτὸν ἄγει. II, 56, 2. III, 70, ἀφικομένης Ἀττικῆς τε νεὼς καὶ Κορινθίας, πρέσβεις ἀγουσῶν. 86, 4, βουλόμενοι μήτε σῖτον ἐς τὴν Πελοπόννησον ἄγεσθαι αὐτόθεν. 114. IV, 27, ἃ (πλοῖα) τὸν σῖτον αὐτοῖς ἦγε. 118, 6, Λακεδαιμονίους πλεῖν μὴ μακρᾷ νηΐ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ, ἐς πεντακόσια τάλαντα ἄγοντι μέτρα. VI, 8. 22. *Ibid.* 25, 2. 43, ἱππαγωγῷ μιᾷ τριάκοντα ἀγούσῃ ἱππέας. 44, τὰ ἐπιτήδεια ἄγουσαι ὁλκάδες. 62, 3. VII, 16, 2. 25. *Ib.* 3. 30. 31, 3. VIII, 30, 2, τῶν .. ὁπλιτῶν μέρος † ἀγαγόντες † [*Vat.* ἀπολιπόντες] ἐν ναυσὶν ὁπλιταγωγοῖς... ἔπλεον. 62. 86, 9. *Ibid.*— ducere (*murum, fossam*), VI, 99, 2, ᾗ ἐκεῖνοι ἔμελλον ἄξειν [*nonnulli codd.* αὔξειν] τὸ τεῖχος. *Ib.* 3. 100, οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ὀχετοὺς αὐτῶν, οἳ ἐς τὴν πόλιν ὑπονομηδὸν ποτοῦ ὕδατος ἠγμένοι ἦσαν, διέφθειραν.— *Transl.* regere, moderari, I, 127, 3, ἄγων τὴν πολιτείαν. II, 65, 8, κατεῖχε τὸ πλῆθος ἐλευθέρως, καὶ οὐκ ἤγετο μᾶλλον ὑπ' αὐτοῦ ἢ αὐτὸς ἦγε.— ducere, impellere, III, 55, 4, οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι,... ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα. 65, οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων. — trahere, allicere, II, 2, 4, ἐς ξύμβασιν καὶ φιλίαν τὴν πόλιν ἀγαγεῖν. III, 67, 3, πρὸς ὑμᾶς τὴν Βοιωτίαν ἄγοντες. VIII, 24, 6, ἐνεχείρισάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν.— abducere, elicere, VI, 64, βουλόμενοι αὐτοὺς ἄγειν πανδημεὶ ἐκ τῆς πόλεως.— existimare, VIII, 81, 2, ἵνα καὶ οἱ ἐν τῇ Σάμῳ τιμιώτερον αὐτὸν ἄγοιεν.— ἄγειν εἰρήνην, agere pacem, IV, 5. V, 48, 2. 59, 5. 76, 3.— σπονδάς, VI, 7, 4.— ἐκεχειρίαν, V, 26.— ἡσυχίαν, II, 72. 100, 6. V, 94. VI, 24, 4.— σχολήν, V, 29.— ἑορτήν, diem festum celebrare, IV, 5. V, 75, 2. 5, Κάρνεια. 76. 82, 3, Γυμνοπαιδίας.— ἄγετε, agite, III, 104, 5 (*ex. Hom. H. Ap.* 165), ἀλλ' ἄγεθ', ἱλήκοι μὲν Ἀπόλλων Ἀρτέμιδι ξύν. MED. uxorem ducere, VIII, 21, τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν οὔτε ἄλλου οὐδενός, οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων, οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

ἀγείρειν, **colligere**, I, 9, *στόλον ἀγεῖραι*. 31, *ἔκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες* [*corr. codd.* *ἐγείροντες*] *καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας*. II, 17, 4, *ξυμμάχους*. IV, 105, *ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης*. VI, 71, 2, *ἱππέας...ἐκ τῶν αὐτόθεν ξυμμάχων*.

ἀγήρως, **senectutis expers**, II, 43, *τὸν ἀγήρων ἔπαινον*. 44, 4, *τὸ φιλότιμον ἀγήρων μόνον*. [*In utroq. l. pauci codd.* *ἀγήρω*.]

ἄγκυρα, **ancora**, VII, 59, 3, *ἔκλῃον τὸν λιμένα εὐθὺς τὸν μέγαν... τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκατίοις, ἐπ' ἀγκυρῶν ὁρμίζοντες*.

ἀγνοεῖν, **non agnoscere**, I, 50, *τοὺς αὑτῶν φίλους... ἀγνοοῦντες ἔκτεινον*. II, 48, 3, *μὴ ἀγνοεῖν*. 49, 8, *ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους*. IV, 96, 3, *καί τινες καὶ τῶν Ἀθηναίων... ἠγνόησάν τε καὶ ἀπέκτειναν ἀλλήλους*. VII, 44, 4, *τὸ δ' ἐκείνων* (*ξύνθημα*) *οὐχ ὁμοίως ἠπίσταντο, διὰ τὸ κρατοῦντας αὐτοὺς καὶ μὴ διεσπαρμένους ἧσσον ἀγνοεῖσθαι*.— **ignorare**, V, 68, 2, *τὸ Λακεδαιμονίων πλῆθος διὰ τῆς πολιτείας τὸ κρυπτὸν ἠγνοεῖτο*.

ἄγνοια, **ignorantia**, II, 47, 4, *οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ*. III, 111, 4, *ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἄγνοια, εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστιν, εἴτε Πελοποννήσιος*. VIII, 92, 11, *φοβούμενοι μὴ... πρός τινα εἰπών τίς τι ἀγνοίᾳ σφαλῇ*. [*cf.* *ἄνοια*.]

ἀγνώς, **ignotus**, I, 137, 2, *ἦν ἀγνὼς τοῖς ἐν τῇ νηΐ*. VIII, 66, 4, *ἢ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον ἄπιστον*. *Sup*. III, 94, 5, (*de Eurytanibus*) *ἀγνωστότατοι* [*Gr.* *ἀγνώτατοι*] *γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσίν*.— **ignarus**, III, 53, 4, *ἀγνῶτες ὄντες ἀλλήλων*. [*Vat.* *ἀλλήλοις*.]

ἀγνωσία, **ignoratio**, VIII, 66, 3, *ἐξευρεῖν αὐτὸ ἀδύνατοι ὄντες διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ* [*διὰ*] *τὴν ἀλλήλων ἀγνωσίαν οὐκ εἶχον*.

ἀγορά, **forum**, I, 138, 5, *μνημεῖον αὐτοῦ... ἐστὶν ἐν τῇ ἀγορᾷ*. II, 2, 4. 71, 2, *θύσας ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ*. III, 72, 3. 74, *ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς*. IV, 111, 2, *αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι*. *Ibid.* 113, 2. V, 11, *τὸν Βρασίδαν... ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης*. 47, 11, *Ἀργείους δὲ ἐν ἀγορᾷ* (*ἀναγράψαι*) *ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τῷ ἱερῷ, Μαντινέας δὲ ἐν τῷ τοῦ Διὸς ἱερῷ ἐν τῇ ἀγορᾷ*. [*ubi animadv. artic. semel om.*] VI, 54, 6, *τὸν δώδεκα θεῶν βωμὸν τὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ*. *Ib.* 7.— *ἀγορὰ πλήθουσα*, **forum frequens**, VIII, 92, 2, *πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ*.— **forum rerum venalium**, I, 62, *ἀγορὰν ἔξω τῆς πόλεως ἐπεποίηντο*.

67, 4, εἴργεσθαι... τῆς Ἀττικῆς ἀγορᾶς. 139. 144, 2. III, 6, 2, ναύσταθμον μᾶλλον ἦν αὐτοῖς πλοίων καὶ ἀγορᾶς ἡ Μαλέα. V, 115, 2. VI, 44, 2, τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει. *Ib.* 3, αὐτοῖς καὶ ἀγορὰν παρεῖχον. 50, ἀπεκρίναντο πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ' ἔξω παρέξειν.-VII, 39, 2, τὴν ἀγορὰν τῶν πωλουμένων παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι κομίσαντας. 40, ἡ ἀγορὰ παρεσκευάσθη. VIII, 95, 4, ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι.

ἀγοράζειν, in foro versari, VI, 51, οἱ στρατιῶται... ἐςελθόντες ἠγόραζον ἐς τὴν πόλιν.

ἀγορεύεσθαι, haberi (*de oratione*), II, 35, ὡς καλὸν ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις ἀγορεύεσθαι αὐτὸν (τὸν λόγον).

ἄγος, piaculum, I, 126, 2, τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ. *Ibid.* 127. 128, τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος ἐλαύνειν. *Ib.* 2, τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἄγος. 134, 4. 135. II, 13, τὰ ἄγη ἐλαύνειν.

ἄγραφος, non scriptus, II, 37, 3, ἄγραφοι νόμοι. 43, 3, μνήμη.— non adscriptus foederi, I, 40, εἴρηται ἐν ταῖς σπονδαῖς ἐξεῖναι παρ' ὁποτέρους τις τῶν ἀγράφων πόλεων βούλεται ἐλθεῖν.

ἀγριώτερον, feritas maior, VI, 60, 2, καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον.

ἀγροί, agri, I, 126, 7, ἐβοήθησαν πανδημεὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν. II, 5, 4, ἦσαν καὶ ἄνθρωποι κατὰ τοὺς ἀγροὺς καὶ κατασκευή. 13, 2, τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐςκομίζεσθαι. 14. *Ib.* 2, ἐν τοῖς ἀγροῖς διαιτᾶσθαι. 16. 22, 2, ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως. 52, ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ. III, 66, 3, τὰ ἐν τοῖς ἀγροῖς. 79, 3, ἐπόρθουν τοὺς ἀγρούς. VI, 49, 3. 94, 2.— praedia, fundi, II, 13, μὴ πολλάκις .. τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ παραλίπῃ καὶ μὴ δῃώσῃ. *Ibid.* τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας.

ἀγροῖκος, agrestis, III, 106, 3, λαβόμενοι τοῦ Θυάμου ὄρους, ὅ ἐστιν ἀγροῖκον [*vulgo* ἄγροικον].

ἀγρυπνία, insomnia, II, 49, 6, ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐνέκειτο διαπαντός.

* ἀγυιά, vicus, III, 104, 4 (*ex Hom. H. Ap.* 148), σὴν ἐς ἀγυιάν. [*sive potius* ἄγυιαν, *cf. Popp. adn.*]

ἀγχίστροφος, repentinus, II, 53, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τἀκείνων ἐχόντων.

ἀγχώμαλος, pene par, III, 49, ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι.— anceps, IV, 134, ἀγχωμάλου τῆς μάχης γενομένης. VII, 71, 4, ἀγχώμαλα (aequo Marte) ἐναυμάχουν.

ἀγωγή, perductio, V, 85, γιγνώσκομεν ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή.— profectio (*exercitus*), IV, 29, τὴν ἀγωγὴν [*vulgo* ἀναγ.] διὰ τάχους ἐποιεῖτο. VI, 29, 3, μὴ κατασχεῖν τὴν ἀγωγήν. [*vulgo* ἀναγ.]

ἀγωγός, dux, II, 12, 2, ξυμπέμπουσι τῷ Μελησίππῳ ἀγωγούς, ὅπως μηδενὶ ξυγγένηται. IV, 78, 2, τὴν Θεσσαλίαν... οὐκ εὔπορον ἦν διιέναι ἄνευ ἀγωγοῦ. *Ib.* 5. 6.

ἀγών, ludicrum, ludi publici, I, 6, 5, ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι. II, 13, 4, ὅσα ἱερὰ σκεύη περί τε τὰς πομπὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας. 38, ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες. III, 104, 4 (*ex Hom. H. Ap.* 150), ὅταν καθέσωσιν [*vulgo* στήσωνται] ἀγῶνα. *Ib.* 5, μουσικῆς. *Ib.* 6. V, 11. 50, 2, εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων. *Ib.* 4, Λίχας ὁ Λακεδαιμόνιος ἐν τῷ ἀγῶνι ὑπὸ τῶν ῥαβδούχων πληγὰς ἔλαβε. *Ibid.* προελθὼν ἐς τὸν ἀγῶνα.— ἀγῶνα ποιεῖν, ludos celebrare, III, 104, 3, ἀγὼν ἐποιεῖτο αὐτόθι καὶ γυμνικὸς καὶ μουσικός. *Ib.* 6, οἱ Ἀθηναῖοι τότε τὸν ἀγῶνα ἐποίησαν. V, 80, 3, ἀγῶνά τινα... γυμνικὸν ποιήσας.— *Transl.* II, 46, ἡ πόλις... ὠφέλιμον στέφανον... τῶν τοιῶνδε ἀγώνων προτιθεῖσα. III, 38, 3, ἡ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους ἀναφέρει. 40, 4, οἱ τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἕξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα. 67, 6, ποιήσατε τοῖς Ἕλλησι παράδειγμα οὐ λόγων τοὺς ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων. B) contentio, certamen, praelium, I, 70, πρὸς οἵους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας ... ὁ ἀγὼν ἔσται. 73, 3, πρὸς οἵαν ὑμῖν πόλιν... ὁ ἀγὼν καταστήσεται. II, 42, μὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα καὶ οἷς τῶνδε μηδὲν ὑπάρχει ὁμοίως. 45, παισὶν... ἢ ἀδελφοῖς ὁρῶ μέγαν τὸν ἀγῶνα. 89, 10, ὁ ἀγὼν μέγας ὑμῖν ἢ καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ, ἢ ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον. III, 44, οὐ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγών,... ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας. 53, 2, τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν. IV, 55, 2, ξυνεστῶτας... ναυτικῷ ἀγῶνι, καὶ τούτῳ πρὸς Ἀθηναίους. 91, 4, πρὸς τούτους [*vulgo* τούτοις]... πῶς οὐ χρὴ καὶ ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν. 95, 2, ἐν τῇ τούτων ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ὁ ἀγὼν ἔσται. V, 9, 10, ὁρῶντες περὶ ὅσων ὁ ἀγών ἐστι. 60, 6, πρὸς τῇ σφετέρᾳ πόλει... τὸν ἀγῶνα ἂν γίγνεσθαι. 91, ἔστιν οὐ πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ὁ ἀγών. 101, οὐ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν, μὴ αἰσχύνην ὀφλεῖν. VI, 11, 6, οὐ περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ Ἐγεσταίων ἡμῖν... ὁ ἀγών,... ἀλλ' ὅπως κτέ. 34, 4, οὐ περὶ τῇ Σικελίᾳ πρότερον ἔσται ὁ ἀγών, ἢ τοῦ ἐκείνους περαιωθῆναι τὸν Ἰόνιον. 38, 3, ἡ πόλις... στάσεις

πολλὰς καὶ ἀγῶνας οὐ πρὸς τους πολεμίους πλείονας ἢ πρὸς αὐτὴν ἀναιρεῖται. 68, εἰ πάρεσμεν ἐπὶ τὸν αὐτὸν ἀγῶνα. *Ib.* 3, περὶ πατρίδος ἔσται ὁ ἀγών. VII, 56, 3, ἦν ἄξιος ὁ ἀγών. [59, 2, ***pro*** ἀγώνισμα ***in multis codd.***] 61, ὁ ἀγὼν ὁ μέλλων ὁμοίως κοινὸς ἅπασιν ἔσται περί τε σωτηρίας καὶ πατρίδος ἑκάστοις. *Ib.* 2, τοῖς πρώτοις ἀγῶσι σφαλέντες. 64, 2, ἐν ἑνὶ τῷδε ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγῶνι καθεστῶτες. 66, ὑπὲρ καλῶν τῶν μελλόντων ὁ ἀγὼν ἔσται. 68, 3, τὸ τούςδε κολασθῆναι... καλὸς ὁ ἀγών.— ἀγῶνα ποιεῖσθαι, **praelium committere**, II, 89, 8, τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι. IV, 91, ἔπειθε τοὺς Βοιωτοὺς ἰέναι ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τὸν ἀγῶνα ποιεῖσθαι. VII, 49, 2, ταῖς ναυσὶν .. οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται.— **contentio** (***solertiae, opinionis***), III, 37, 5, δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους. 49, ἦλθον ἐς ἀγῶνα... τῆς δόξης.— **actio forensis**, VIII, 68, ἐς δῆμον οὐ παριὼν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος οὐδένα. [*Ib.* 2, ***in nonnullis codd.*** ἐς ἀγῶνας κατέστη. ***cf. Popp. adn.***]— **discrimen**, III, 57, 3, δύο ἀγῶνας τοὺς μεγίστους ὑπέστημεν, τότε μὲν... λιμῷ διαφθαρῆναι, νῦν δὲ θανάτου κρίνεσθαι. VII, 69, 2, ὅπερ πάσχουσιν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀγῶσι.— **anxietas**, VII, 71, ὁ ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων, ἰσοῤῥόπου τῆς ναυμαχίας καθεστηκυίας, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης εἶχε.

ἀγωνίζεσθαι, **certare** (***in ludis***), I, 6, 5, ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο. III, 104, 5, μουσικῆς ἀγὼν ἦν, καὶ ἀγωνιούμενοι ἐφοίτων. V, 49, μὴ θύειν μηδ' ἀγωνίζεσθαι.—**contendere, pugnare**, I, 36, 3, δεξάμενοι ἡμᾶς, ἕξετε πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ἡμετέραις ἀγωνίζεσθαι. 69, 5, πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους. II, 63, μηδὲ νομίσαι περὶ ἑνὸς μόνου δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας ἀγωνίζεσθαι. IV, 73, 3. V, 69. 104. VI, 16, 6, περὶ τῶν ἁπάντων. 18, 6. 78, οὐ περὶ τῆς ἐμῆς, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα... ἀγωνιεῖται. VIII, 27, 2. 46, 5, τὰς Φοινίσσας ναῦς φάσκων ἥξειν καὶ ἐκ περιόντος ἀγωνιεῖσθαι. 52, περὶ μεγάλων.—**eniti, contendere**, III, 38, 2, τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἄν. 82, 8, παντὶ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι. IV, 87, 5, ἀγωνίσασθε τοῖς Ἕλλησιν ἄρξαι πρῶτοι ἐλευθερίας. VIII, 89, 4, ἠγωνίζετο εἷς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.—**iudicio contendere**, VI, 29, 3, δεδιότες τὸ στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ, ἢν ἤδη ἀγωνίζηται. *Ibid.* βουλόμενοι μετάπεμπτον κομισθέντα αὐτὸν ἀγωνίσασθαι. VIII, 68, τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ.

ἀγώνισις, certatio, V, 50, 4, κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν τῆς ἀγωνίσεως.

ἀγώνισμα, praemium, III, 82, 7, ἀπάτῃ περιγενόμενος, ξυνέσεως ἀγώνισμα προςελάμβανε. — facinus praeclarum, VII, 56, 2, εἰ δύναιντο κρατῆσαι Ἀθηναίων,... καλὸν σφίσιν ἐς τοὺς Ἕλληνας τὸ ἀγώνισμα φανεῖσθαι. 59, 2 [*ubi in aliis codd.* ἀγῶνα]. 86, 2. VIII, 12, 2, μὴ Ἆγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι. 17, 2, ἐβούλετο... τοῖς Χίοις... τὸ ἀγώνισμα προςθεῖναι, ὅτι πλείστας τῶν πόλεων... ἀποστήσας. — commissio, I, 22, 4, κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται.

ἀγωνισμός, certatio, VII, 70, 3, πολλὴ μὲν ἑκατέροις προθυμία...ἐγίγνετο, πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους.

ἀγωνιστής, certator, III, 37, 4, κριταὶ ὄντες ἀπὸ τοῦ ἴσου μᾶλλον ἢ ἀγωνισταὶ ὀρθοῦνται τὰ πλείω.

ἀγωνοθετεῖν, certamini praeesse, III, 38, 4, αἴτιοι ὑμεῖς κακῶς ἀγωνοθετοῦντες, οἵτινες εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων.

ἀδεής, metu vacuus, securus, III, 10, 4, οὐκ ἀδεεῖς ἔτι ἦμεν. 114, ἐγένετο αὐτῷ... ἀδεεστέρα ἡ κάθοδος. VI, 87, 4, διὰ τὸ ἑτοίμην ὑπεῖναι τὴν ἐλπίδα τῷ μὲν ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν, τῷ δέ, εἰ ἥξομεν, μὴ ἀδεεῖς εἶναι κινδυνεύειν. [*quae alii ad alteram vim referunt. cf. Popp. adn.*] — non metuendus, I, 36, τὸ δὲ θαρσοῦν μὴ δεξαμένου... πρὸς ἰσχύοντας τοὺς ἐχθροὺς ἀδεέστερον ἐσόμενον. II, 59, 3, ἐβούλετο θαρσῦναί τε καὶ... πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον (maiorem securitatem) καταστῆσαι. III, 37, 2, διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους.

ἄδεια, securitas, IV, 92, 6, νικήσαντες ἐν Κορωνείᾳ αὐτούς, ... πολλὴν ἄδειαν τῇ Βοιωτίᾳ μέχρι τοῦδε κατεστήσαμεν. 108, 4, ἄδεια ἐφαίνετο αὐτοῖς. VII, 29, 3, πυλῶν ἅμα διὰ τὴν ἄδειαν ἀνεῳγμένων. VIII, 64, 6, σωφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πρασσομένων, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν.—impunitas, III, 58, τῶν σωμάτων ἄδειαν ποιοῦντες (dantes). VI, 60, 3, λέγειν ἔπειθεν αὐτὸν ὡς χρή, εἰ μὴ καὶ δέδρακεν, αὐτόν τε, ἄδειαν ποιησάμενον (obtinentem), σῶσαι, καὶ τὴν πόλιν τῆς παρούσης ὑποψίας παῦσαι. *Ibid.* VIII, 76, 7, ἣν αὐτῷ ἄδειαν καὶ κάθοδον ποιήσωσι. 81, ψηφισαμένων αὐτῶν Ἀλκιβιάδῃ κάθοδον καὶ ἄδειαν. 91, 3, εἰ τοῖς γε σώμασι σφῶν ἄδεια ἔσται.

ᾄδειν, canere, II, 8, 2, πολλὰ μὲν λόγια ἐλέγοντο, πολλὰ δὲ

χρησμολόγοι ᾖδον. 21, 3, *χρησμούς.* 54, 3, *οὕτως ᾄσονται. Ib.* 2, *φάσκοντες... πάλαι ᾄδεσθαι (ἔπος).*

ἀδελφή, soror, II, 29. 101, 5. 6. VI, 56.

ἀδελφιδοῦς, filius fratris *vel* sororis, II, 101, 5. IV, 101, 5.

ἀδελφός, frater, I, 9, 2, *μητρός.* 20, 2. 57, 3. 59, 2. 126, 10. II, 45, *παισὶν... ἢ ἀδελφοῖς.* 95, 2. III, 26, 2, *πατρός.* V, 16, 2. VI, 55, *τῶν γνησίων ἀδελφῶν. Ib.* 3, *νεώτερος.* 59, 3.

ἄδεσμος φυλακή, libera custodia, III, 34, 3, *ὁ δ' ἐκεῖνον ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ εἶχεν.*

ἀδεῶς, sine metu, I, 2, 2, *οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις.* II, 40, 5, *ἀδεῶς τινα ὠφελοῦμεν.* III, 63, 2, *βουλεύεσθαι.* IV, 114, *πολιτεύειν.* 118, *χρῆσθαι τὸν βουλόμενον ἀδόλως καὶ ἀδεῶς.* V, 18, 2, *θύειν... τὸν βουλόμενον... ἀδεῶς.* VI, 27, 2. 50, 4. 92, 5. VII, 56, *τὸν λιμένα εὐθὺς παρέπλεον ἀδεῶς.* VIII, [89, 2, *ἀδεῶς ἔφασαν pro ὡς ἔφασαν nonnulli codd.*] 105, 2, *Comp.* II, 20, 4, *ἀδεέστερον... τὸ πεδίον τεμεῖν.* IV, 47, 2, *ἐπιχειρῆσαι.* 92, 5, *ἐπιστρατεύειν.* VI, 91, 4, *οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδεέστερον προςίασιν.*

ἄδηλος, incertus, I, 2, 2, *ᾄδηλον ὄν, ὁπότε τις ἐπελθὼν, κτέ.* 78, 2, *ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται.* II, 11, 4, *ἄδηλα τὰ τῶν πολέμων.* 53, 3, *ἄδηλον νομίζων, εἰ πρὶν ἐπ' αὐτὸ ἐλθεῖν διαφθαρήσεται.* VI, 60, 5, *οἱ παθόντες ἄδηλον ἦν εἰ ἀδίκως ἐτετιμώρηντο.* VIII, 96, 2, *ἄδηλον ὂν, ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξωσιν.*— occultus, VIII, 108, 4, *ἔχθραν προςποιησάμενος ἄδηλον.*

ἀδήλως, occulte, I, 92, *ἤχθοντο.* VI, 58, *ἀδήλως τῇ ὄψει πλασάμενος πρὸς τὴν ξυμφοράν. Sup.* VII, 50, 3, *προεῖπον ὡς ἠδύναντο ἀδηλότατα ἔκπλουν.*

ἀδικεῖν, iniuste agere [*et* egisse, *quae vis nonnunq. praes. inest, ut* I, 38. III, 65. IV, 118, *ubi cf. Popp. adn.*], I, 34, 2, *ὡς ἠδίκουν σαφές ἐστι.* 37. *Ib.* 4. 42, 2. 43, 3. 53, 2, *ἀδικεῖτε... πολέμου ἄρχοντες.* 69, 6. 79, 2. 85, 2. 86, 4. 5. 87, 2. 4. 95, 5, *τὰ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν.* 118, 3. 128, 3. II, 60, 7, *οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην.* 74, 3. III, 11, 3. 12, 2. 38. 44, 2. 47, 3. *Ibid. τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. Ib.* 4. 48. 55, 3. 65, 2. *Ibid. τί ἀδικοῦμεν;* 84, 2. *Ibid.* IV, 78, 3. 83, 5. 87, 3. 118, 2, *περὶ τῶν χρημάτων... ἐπιμελεῖσθαι ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας ἐξευρήσομεν.* 123. V, 30. 31, 4. 46, 3. 49, 3. 4. 6. 82, 4. VI, 29, 2, *ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ.* 77, *ἀποφανοῦντες... ὅσα ἀδικεῖ.* VIII, 38, 4. 45, 5. 51. 87, 3.— iniuriam inferre, I, 42, 4, *τοὺς ὁμοίους.* 67, *τὴν Πελοπόννησον,* 68, 3, *τὴν Ἑλλάδα.* 86, *τοὺς... ξυμμάχους.* III, 39, *ὑμᾶς.*

56, *Θηβαῖοι πολλὰ καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν*. 63, *τοὺς Ἕλληνας*. *Ib*. 4, *ἄλλους*. IV, 62, 3, *τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας*, dum suas iniurias ulcisci volunt. 87, 4, *τοὺς πλείους*. 98, *ἵνα*. . . *τοὺς ἀδικοῦντας μᾶλλον σφᾶς ἀμύνωνται*. V, 39, 3. 89. VI, 79, *ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ*. . . *τοὺς πέλας ἀδικῶσιν*.—violare, II, 5, 5, *τὰ ἔξω*. *Ib*. 7, *ἐκ τῆς γῆς ἀνεχώρησαν*... *οὐδὲν ἀδικήσαντες*. 71, 4, *τὴν γῆν τὴν Πλαταιίδα*. III, 28, 2, *ἀναστήσας αὐτοὺς ὥςτε μὴ ἀδικῆσαι*. 66, *οὐδένα*. *Ib*. 3, *τὰ ἐν ἀγροῖς*. IV, 52, 2, *ἀπέδοσαν πάλιν* (*Ῥοίτειον*), *οὐδὲν ἀδικήσαντες*. 98, *τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι*. . . *οὐδέν, οὔτε τοῦ λοιποῦ*. . . *βλάψειν*. V, 5, 2, *τούτοις ὁ Φαίαξ ἐντυχὼν*. . . *οὐκ ἠδίκησεν*. 84, 3, *τι τῆς γῆς*. VI, 7, *τὴν ἀλλήλων*. 12, 2, *τὰ δημόσια*. VIII, 28, 4, *τοὺς ἐπικούρους*. B) Pass. iniuriam pati, I, 33, *ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι*. 34, *πᾶσα ἀποικία εὖ μὲν πάσχουσα τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριοῦται*. 38, 4, *διαφερόντως τι*. 39, 3. 67, 3, *εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι ὑπὸ Ἀθηναίων*. 69, 2. 71. 77, 4, *ἀδικούμενοι*. . . *οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι*. 85, 2, *περὶ ὧν οἱ ξύμμαχοί φασιν ἀδικεῖσθαι*. 86, 2. 4. 120, 3. *Ibid*. [pati iniuriam inferri sibi.] 121. II, 37, 3, *ὅσοι* (*νόμοι*) *ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀδικουμένων κεῖνται*. 73, 3. III, 39, 3. 45, 3, *εἴ πως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων*. 47, 5. 54. 59. 63, 4. 65, *ἃ τελευταῖά φατε ἀδικηθῆναι*. 67, 2, *τοῖς ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι*. IV, 62, 4, *τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται*. 83, 6. 114, 5. V, 30, 2, *ἃ ἠδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς*. 42, 2, *ὑπὸ Λακεδαιμονίων*. 46, 5. 56, 2, *εἰ μὴ κἀκεῖνοι ἐς Πύλον κομιοῦσιν ἐπὶ Λακεδαιμονίους τοὺς Μεσσηνίους καὶ Εἵλωτας, ἀδικήσεσθαι αὐτοί*. 89. VI, 10, 5. *Ibid*. 80, 2. 87, 2. 4, *ὁ οἰόμενος ἀδικήσεσθαι* [*Bas. ἀδικηθ.*]. 92, 4. VII, 63, 3. VIII, 99, *πάντα*. . . *ὑπὸ Τισσαφέρνους*. 108, 4.—violari, I, 123, 2, *σπονδὰς οὐ λύσετε πρότεροι*, . . . *ἠδικημέναις δὲ μᾶλλον βοηθήσετε*. IV, 68, 5, *λίπα ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται*, ne laedantur.

ἀδίκημα, delictum, iniuria, I, 37, 2, *ξύμμαχον οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τἀδικήματα*. . . *ἔχειν*. 95, 5, *τῶν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη*. 132, 3, *τοῦ Παυσανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτο ἐδόκει εἶναι*. III, 45, 3, *εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτάς* (*τὰς ζημίας*). IV, 23, *ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν*. V, 69, *ἄνδρας ἐχθροὺς*. . . *ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων ἀμύνασθαι*.— *ἐν ἀδικήματι τίθεσθαι*, in iniuriae loco ponere, I, 35, 3, *εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται πεισθέντων ὑμῶν ἃ δεόμεθα*.

ἀδικία, iniustitia, iniuria, I, 95, 3, ἀδικία πολλὴ κατηγορεῖτο αὐτοῦ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. II, 74, 3, τῆς ἀδικίας...τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις. III, 38, τὰς Μυτιληναίων ἀδικίας. 39, 6, κολασθήτωσαν... ἀξίως τῆς ἀδικίας. 40, 6, προϋπάρξαντας ἀδικίας. 42, 3, ἀδικίας ἐπιφερομένης. 44. 63, 4, χάριτας... ἐς ἀδικίαν ἀποδιδομένας. 66, 3, τρεῖς ἀδικίας ἐν ὀλίγῳ πράξαντες. VI, 55, ἡ στήλη περὶ τῆς τῶν τυράννων ἀδικίας. VIII, 40, 2, ἐν ταῖς ἀδικίαις κολαζόμενοι.

ἄδικος, iniustus, iniquus, I, 71, 6, δρῶμεν ἂν ἄδικον οὐδέν. II, 63, 2. III, 9, 2, οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσίς ἐστι. 42, 3. 52, 2, τοὺς ἀδίκους κολάζειν. 64, 4, μετὰ Ἀθηναίων ἄδικον ὁδὸν ἰόντων ἐχωρήσατε. 67, 7, ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις. 82, 8, μετὰ ψήφου ἀδίκου. IV, 61, 8, εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες. 85, 6, ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν. 86, 6, γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ. VI, 16, 4, οὐδέ γε ἄδικον ἐφ' ἑαυτῷ μέγα φρονοῦντα μὴ ἴσον εἶναι. 38, 3, δυναστείας ἀδίκους. *Comp.* III, 42, 3, ἀξυνετώτερος δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος. 63, 3, πολύ γε αἴσχιον καὶ ἀδικώτερον τοὺς πάντας Ἕλληνας καταπροδοῦναι. *Sup.* VI, 39, 2, ἢ ἀμαθέστατοί ἐστε... ἢ ἀδικώτατοι.

ἀδίκως, iniuste, II, 71, 2, στρατεῦσαι... ἐπ' αὐτούς. 74, 3. IV, 92, 7, τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι. VI, 60, 6, ἄδηλον ἦν εἰ ἀδίκως [*mali codd.* ἐνδίκως] ἐτετιμώρηντο. 82, 3, καταστρεψάμενοι τοὺς Ἴωνας. 92, 4, τὴν ἑαυτοῦ... ἀπολέσας. VII, 48, 4, ἀπολέσθαι.

ἀδόκητος, inopinatus, VII, 29, 6, ξυμφορά. 43, 6, ἀδοκήτου τοῦ τολμήματος ἐν νυκτὶ σφίσι γενομένου.—*ἀδόκητον*, inopinata aggressio, IV, 36, 2, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ ἃ προςεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωσε. V, 10, 7, ξυνέβη τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι. VI, 34, 6, καταπλαγέντας τῷ ἀδοκήτῳ. *Ib.* 8, τῷ ἀδοκήτῳ ἂν μᾶλλον καταπλαγεῖεν.—*ἀπὸ* [H. S. ἐκ] *τοῦ ἀδοκήτου*, de improviso, VI, 47.

ἀδοκήτως, praeter opinionem, III, 45, 6, (ἡ τύχη) ἀδοκήτως ... παρισταμένη. IV, 17, 4, εὐτυχῆσαι.

ἄδολοι σπονδαί, foedera sine dolo custodienda, IV, 18, 3, σπονδὰς... ἀδόλους καὶ ἀβλαβεῖς. 47.

ἀδόλως, sine dolo, IV, 118. V, 18, 9, ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις... δικαίως καὶ ἀδόλως. 23. *Ib.* 2. 47, 8.

ἀδοξία, existimatio mala, I, 76, 4, ἡμῖν... ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος... περιέστη.

ἀδυνασία, imbecillitas, VII, 8, 2, τοῦ λέγειν [*Dan.* ἀδυναμία], facundiae inopia. VIII, 8, 4, καταφρονήσαντες τῶν Ἀθηναίων ἀδυνασίαν.

ἀδύνατος, potestatem nullam habens, imbecillis, I, 25, 4, ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι. IV, 86, 2, τιμωρός. 87, 2. VI, 85, ἐχθροί. VII, 1, 4, ὢν οὐκ ἀδύνατος. 14, 2, πόλεις. 28, 4, ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασι. VIII, 44, νῆσον οὐκ ἀδύνατον καὶ ναυβατῶν πλήθει καὶ πεζῷ. *Sup.* I, 5, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐκ ἀδυνατωτάτων. VIII, 100, 3, Μηθυμναίων οὐχ οἱ ἀδυνατώτατοι. — invalidus ad rem aliquam gerendam, qui non potest, I, 32, 5, ἀδύνατοι ὁρῶμεν ὄντες. . περιγενέσθαι. 73, 4, ἐπιβοηθεῖν. 105, 4, βοηθεῖν. 117, 3, ἀντισχεῖν. 141, 6, πολεμεῖν. II, 11, 6, οὐδ' ἐπὶ ἀδύνατον ἀμύνεσθαι... πόλιν ἐρχόμεθα. 60, 4, ξυμφορὰς φέρειν. 80, ξυμβοηθεῖν. 81, ὁ δὲ ἀδύνατος ἔφη εἶναι... Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. 84, 3, τὰς κώπας... ἀναφέρειν. 100, ἀμύνεσθαι. III, 10, 5. 37, ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν [*vulgo* ἀδύνατός] ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. 42, 4, λέγειν. IV, 12, 2, ἀποβῆναι. 84, 2, εἰπεῖν. 85, 6, τιμωρῆσαι. 129, τιμωρεῖν. V, 33, 2, διασῶσαι. VI, 86, 3, κατασχεῖν. 91, 2, ἀντισχεῖν. 102, 2, περιγενέσθαι. VII, 15, παραμένειν. 64, ἀμύνασθαι. VIII, 56, 3, πεῖσαι. *Ib.* 4. 66, 3. 68, 4. *Comp.* III, 37, 4, ἀδυνατώτεροι τοῦ καλῶς εἰπόντος μέμψασθαι λόγον.

B) quod fieri nequit, IV, 27, ὁρῶντες τῶν ἐπιτηδείων τὴν... κομιδὴν ἀδύνατον ἐσομένην. VI, 39, 2, ἃ ὑμῶν οἵ τε δυνάμενοι καὶ οἱ νέοι προθυμοῦνται, ἀδύνατα ἐν μεγάλῃ πόλει κατασχεῖν. — *Impersonaliter*, I, 138, 4, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. III, 43, 3, εἰ ποιῆσαι ἀδύνατον [*sine* ἐστίν]. 45, 7. 102, 3, ἀδύνατον ὂν τὴν πόλιν βίᾳ ἑλεῖν. IV, 15, 2. VI, 78, 3. VII, 44, 4, παρεκελεύοντο κραυγῇ... χρώμενοι, ἀδύνατον ὂν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῳ σημῆναι. VIII, 66, 4. — *Plur.* I, 1, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν... εὑρεῖν... ἀδύνατα ἦν. 59, 2, νομίσαντες... ἀδύνατα εἶναι... πολεμεῖν. 125, 2. II, 72, 2, ἀπεκρίναντο αὐτῷ ὅτι ἀδύνατα σφίσιν εἴη ποιεῖν ἃ προκαλεῖται. 74. 97, 6. III, 88, θέρους... ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. IV, 1, 3. V, 14, 4, ἀδύνατα εἶναι ἐφαίνετο Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. VII, 43, 2, ἡμέρας ἀδύνατα [*plurimi codd.* ἀδύνατον] ἐδόκει εἶναι λαθεῖν. VIII, 60, ἐπὶ τῇ Εὐβοίᾳ ὂν τὸ χωρίον ἀδύνατα ἦν... μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν.

ἀδωρότατος, incorruptissimus, II, 65, 8, χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος [*Bekk. Anecd.* 346 ἀδώρητος] γενόμενος.

ἀεί, [*de flexione* αἰεί *vid. Popp. Pr.* 1 *p.* 211 *et ibi suppl.*] semper, I, 2, 3, τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητό-

ρων εἶχε. *Ib.* 5, τὴν Ἀττικὴν... ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί. 18, ἡ Λακεδαίμων... ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν. *Ib.* 3. 21, 2, τῶν ἀνθρώπων... τὸν παρόντα (πόλεμον) ἀεὶ μέγιστον κρινόντων. 69. 70, 7. 72, 2. 73, 2. 76, 2, ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου καθείργεσθαι. 77, 5, τὸ παρὸν ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις. 84, 4. 97. 107, 3. 140. 142, 7. II, 2, 3, ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν,... προκαταλαβεῖν. 11, 3. 6. 14, 2. 15, ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο. 22, 2. 34, 5. 36, τὴν χώραν ἀεὶ οἱ αὐτοὶ οἰκοῦντες. 39, 4. 76. 84. 85, 4, καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν. 87, 3. 88, 2. 97. 102, 3. III, 12, 3. 26, 4, ἐπιμένοντες ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον. 40, 3. 56, 7. 64, 4. 82, 2. 6. 94, 2, πόλεως ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. 97. IV, 17, 4. 18, 2, ἀπὸ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες. *Ib.* 3. 23, 2. 29, 3, διὰ τὴν ἀεὶ ἐρημίαν. 32, 4. 35. 56, 2. 64, 4 [*ubi excilerat*]. 66, πιεζόμενοι ὑπ' Ἀθηναίων τῷ πολέμῳ, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐμβαλλόντων. 80, 3. 92, 7. 98, 2. 132, 2. 133. V, 9, ἀπὸ χώρας... ἀεὶ διὰ τὸ εὔψυχον ἐλευθέρας. 14, 3. 16. 17. 26, 4, ἀεὶ ἔγωγε μέμνημαι. 29. 35, 3. 36. 39, 2. 41, 2, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἧς ἀεὶ πέρι διαφέρονται. 67. 71. VI, 18, 6. 34, 2, ἀεὶ διὰ φόβου εἰσί. 36, 2. 38, 2, οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλ' ἀεὶ ἐπίσταμαι. 46, 2. 53, 3. 54, 6. 63, 3. 77. 80, 3, ἐπιβουλευόμεθα ὑπὸ Ἰώνων ἀεὶ πολεμίων. 86, 3. 6. 87, 5. 88. *Ib.* 4. 91, 6. 99. VII, 5, παρέτασσεν ἐξάγων ἀεὶ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακοσίους. 12, 4. 61, 3. 71, 3. VIII, 46 [*ubi ex Vat. accessit*]. 69. 73, 4. 81. 92, 3.—prout, ut quisque, I, 2, βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων, alii aliis numero maiores. 11, τοῖς ἀεὶ λειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. *Ib.* 2, μέρει τῷ ἀεὶ παρόντι ἀντεῖχον. 22, περὶ τῶν ἀεὶ παρόντων τὰ δέοντα... εἰπεῖν, quid quoque tempore sit opportunum. II, 37, 3, τῶν ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει. 43, 2. III, 11, 5, ἀπὸ θεραπείας... τῶν ἀεὶ προεστώτων. 23, 2, ὁ διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου, ut quisque traiiciebat. 37, 4. 38, 5, δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων. 77, τὰς ἀεὶ πληρουμένας (ναῦς) ἐξέπεμπον πρὸς τοὺς ἐναντίους. 82, 8. IV, 36, 2, κατὰ τὸ ἀεὶ παρεῖκον τοῦ κρημνώδους. 55, 2, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεως, quidquid intentatum relinquebant. 68, ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνόμενος χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος. V, 90. VI, 18, 2, παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ βαρβάροις ἢ Ἕλλησιν ἐπικαλουμένοις. VII, 57, 9, Ἀρκάδων μισθοφόροι ἐπὶ τοὺς ἀεὶ πολεμίους σφίσιν ἀποδεικνυμένους ἰέναι εἰωθότες.—ἀεί ποτε vel δήποτε, ab omni tempore, I, 13, 5, οἱ Κορίνθιοι...

ἀεί δήποτε ἐμπόριον εἶχον. 47, 3, οἱ ταύτῃ ἠπειρῶται ἀεί ποτε αὐτοῖς φίλοι εἰσίν. 60, 2, ἦν Ποτιδεάταις ἀεί ποτε ἐπιτήδειος. 102, 2, ἐς Οἰνιάδας ἀεί ποτε πολεμίους ὄντας. III, 95, κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἀεί ποτε φιλίαν. IV, 57, 4, διὰ τὴν προτέραν ἀεί ποτε ἔχθραν. 78, 2, τοῖς Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὔνουν ὑπῆρχεν. 103, 4, ἀεί ποτε τοῖς Ἀθηναίοις ὄντες ὕποπτοι. VI, 82, 2, οἱ Ἴωνες ἀεί ποτε πολέμιοι τοῖς Δωριεῦσίν εἰσι. 89, 4, τοῖς τυράννοις ἀεί ποτε διάφοροί ἐσμεν. VIII, 73, 6, ἄνδρας... ἀεὶ δήποτε ὀλιγαρχίᾳ... ἐπικειμένους. 85, 3, ἔχθρα πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ ἀεί ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως.— ἐς ἀεί, in aeternum, I, 22, 4, κτῆμα ἐς ἀεὶ μᾶλλον ἢ ἀγώνισμα ἐς τὸ παραχρῆμα ἀκούειν ξύγκειται. 129, 3, κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐς ἀεὶ ἀνάγραπτος. V, 105, 2, ἐσόμενον ἐς ἀεί.

ἀείμνηστος, cuius aeterna futura est memoria, I, 33, μετὰ ἀειμνήστου μαρτυρίου. II, 43, 2, ἡ δόξα αὐτῶν... ἀείμνηστος καταλείπεται. 64, 5.

ἀζήμιος, multa vacuus, innoxius, II, 37, 2, οὐδὲ ἀζημίους μέν, λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι.

ἀηδών, luscinia, II, 29, 3, πολλοῖς καὶ τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνος μνήμῃ Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται.

ἀήθεια, insolentia, IV, 55, 4, ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν.

ἀήθης, insolitus, insuetus, II, 11, 7, πάσχοντάς τι ἀήθες. IV, 34, 2, ἀνθρώποις ἀήθεσι τοιαύτης μάχης.

ἀήθως, praeter consuetudinem, IV, 17, 4, μηδὲ παθεῖν ὅπερ οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων.

ἀήσσητος, qui victus non fuit, VI, 70, 3, οἱ ἱππῆς... πολλοὶ ὄντες καὶ ἀήσσητοι. VII, 44, 3, τῶν Ἀθηναίων οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρουν.

ἀθλητής, athleta, I, 6, 5, ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο. IV, 121, προσήρχοντο (Βρασίδᾳ) ὥσπερ ἀθλητῇ, tanquam athletae victori.

ἀθλιώτερος, miserior, VII, 75, 3, οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι... πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν, καὶ τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι.

ἆθλον, praemium (*certaminis*), I, 6, 5, πυγμῆς καὶ πάλης ἆθλα τίθεται.— *Transl.* II, 46, ἆθλα οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖσδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσιν. 87, 9, οἱ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς. III, 38, 3, ἡ πόλις ἐκ τῶν τοιῶνδε ἀγώνων τὰ μὲν ἆθλα ἑτέροις δίδωσιν, αὐτὴ δὲ τοὺς κινδύνους

ἀναφέρει. 82, 8, τὰ κοινὰ λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο. VI, 80, 4, τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἆθλον ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήψονται, **non alium quempiam, nisi eum, qui victoriam illis praebuerit, pro praemio accipient,**

ἀθρεῖν, **cernere, V, 26, 2,** τοῖς ἔργοις ὡς διῄρηται ἀθρείτω, καὶ εὑρήσει οὐκ εἰκὸς ὂν εἰρήνην αὐτὴν κριθῆναι.

ἀθροίζειν, **in unum congregare, VII, 33, 6,** τὴν στρατιὰν αὐτόθι πᾶσαν ἀθροίσαντες. **Pass. I, 50, 4,** αὖθις ἀθροισθέντες ἐπέπλεον. **III, 97. V, 6, 6,** τὸ ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη. **64, 3. VI, 44, 3,** ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο. **70, 4,** ἀθροισθέντες ἐς τὴν... ὁδόν. **VII, 85, 3,** τὸ ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινόν.

ἄθροισις, **coacervatio, VI, 26, 6,** χρημάτων.

ἀθρόος, **in unum congregatus, coniunctus, cunctus, I, 3, 4,** οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν... ἀθρόοι ἔπραξαν. **11, 2.** ***Ibid.*** **122, 2,** εἰ μὴ καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτούς, δίχα γε ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται. **141, 7. II, 31, 2,** στρατόπεδον μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο. **39, 3,** ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει... οὐδείς... ἐνέτυχε. **60, 2,** πόλιν ... καθ᾽ ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. **III, 24,** ἐχώρουν ἀθρόοι. **78,** ἀθρόαις (ταῖς ναυσὶν) οὐ προσέπιπτον. **[*cf. Popp. adn. et suppl.*]** ***Ib.*** **2,** γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες. **107.** ***Ib.*** **4. 111, 2. IV, 34. 46, 2. 55. 64, 4. 68, 6,** ξυστραφέντες ἀθρόοι ἦλθον. **76, 4,** ὅπως μὴ ξυμβοηθήσωσιν ἐπὶ τὸ Δήλιον οἱ Βοιωτοὶ ἀθρόοι. ***Ib,*** **6,** οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως. **91. 112,** ἀναστήσας τὸν στρατόν, ἐμβοήσαντά τε ἀθρόον, κτέ. **[*ubi quum* ἐμβοήσαντας *vulgo legeretur, adverbialiter positum voluerunt; cf. Popp. adn.*] V, 60, 3. 63. 64, 4,** οὐ ῥᾴδιον ἦν μὴ ἀθρόοις... διελθεῖν τὴν πολεμίαν. **VI, 30. 56, 2. 70, 3. 80. 91, 2,** ξυστραφέντες ἀθρόοι. **VII, 84, 3. 87, 3. VIII, 80,** ἀθρόαις **[*opt. codd.*** ἀθρόοις**]** ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι. **Comp. VI, 34, 6,** εἰ... τῷ ταχυναυτοῦντι ἀθροωτέρῳ κουφίσαντες προσβάλοιεν.

ἀθυμεῖν, **animum despondere, II, 88, 3,** πρὸς τὴν παροῦσαν ὄψιν ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας. **VI, 34, 6. 80. VII, 60, 6,** ὁρῶν τοὺς στρατιώτας τῷ παρὰ τὸ εἰωθὸς πολὺ ταῖς ναυσὶ κρατηθῆναι ἀθυμοῦντας. **61, 2. 76. 79, 3,** ἀφ᾽ ὧν οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἔτι ἠθύμουν. **VIII, 11, 3. 76, 3. 96, 2. [*Deletum* VII, 55.]—extimescere, V, 91,** ἡμεῖς τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἢν καὶ παυθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τελευτήν. **VII, 21, 3,** ξυνανέπειθε καὶ ὁ Ἑρμοκράτης οὐχ ἥκιστα **[*interponitur vulgo* τοῦ**]** ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρήσειν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.

ἀθυμία, animi deiectio, I, 71, 4. II, 51, 4, *δεινότατον παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἡ ἀθυμία, ὁπότε τις αἴσθοιτο κάμνων.* IV, 26, 4, *ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε.* VI, 46, 2, *οἱ στρατιῶται εὐθὺς ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν.* VII, 24, 3, *κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν.* 55, *οἱ Ἀθηναῖοι ἐν παντὶ δὴ ἀθυμίας ἦσαν.*

αἰγιαλός, littus, I, 7, *τῶν πόλεων ὅσαι νεώτατα ᾠκίσθησαν . . . ἐπ' αὐτοῖς τοῖς αἰγιαλοῖς τείχεσιν ἐκτίζοντο.* IV, 42, 2, *ἔσχον . . . ἐς τὸν αἰγιαλὸν τοῦ χωρίου, ὑπὲρ οὗ ὁ Σολύγειος λόφος ἐστίν.* *Ibid.* VI, 52, *σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν.* VII, 37, 3. 74, 2.

ἀΐδιος, perpetuus, II, 41, 2, *μνημεῖα ἀΐδια.* IV, 20, *ἀΐδιον ἔχθραν.* 87, 5, *δόξαν.* VI, 24, 3, *μισθοφοράν.* VII, 21, 3, *ἐμπειρίαν.*— *ἐς ἀΐδιον*, in perpetuum, II, 64, 3, *ἧς (δυνάμεως) ἐς ἀΐδιον τοῖς ἐπιγιγνομένοις . . . μνήμη καταλελείψεται.* IV, 63, *ἐς ἀΐδιον ξυμβῶμεν.*

αἰδοῖα, pudenda, I, 6, 5, *διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα.* II, 49, 4, *κατέσκηπτεν ἐς αἰδοῖα (τὸ κακόν).*

αἰδώς, pudor, I, 84, 3, *αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει.*

αἰκία, foeditas, VII, 75, 6, *ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν . . . οὐδ' ὧς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο.*

αἱμασιά, maceria, IV, 43, 3.

αἱματοῦσθαι, cruentari, *ᾑματωμένος*, sanguine infectus, VII, 84, 5, *τὸ ὕδωρ . . . ἐπίνετο ὁμοῦ τῷ πηλῷ ᾑματωμένον.*

αἱματώδης, sanguinolentus, II, 49, 2, *τὰ ἐντός, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδη ἦν.*

αἴρειν, tollere, extollere, I, 49, *ἐπειδὴ τὰ σημεῖα ἑκατέροις ἤρθη.* 63, 2, *τὰ σημεῖα.* 90, 3, *ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρωσιν.* II, 75, 4, *ὁρῶντες τὸ χῶμα αἰρόμενον.* *Ib.* 6, *ᾔρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα.* 94, *ἐς τὰς Ἀθήνας φρυκτοὶ ᾔροντο πολέμιοι.* III, 22, 7, *similiter.* IV, 42, 4, *τὰ σημεῖα αὐτοῖς ἤρθη.* 111, *τὸ σημεῖον.* V, 10, 8, (*de Brasida vulnerato*) *οἱ πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν.* *Ib.* 11, *τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης.* VII, 34, 4, *ἀρθέντος αὐτοῖς τοῦ σημείου.* 41, 2, *αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔσπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ᾐρμέναι.* (*vulgo* *ἠρμ.*) VIII, 95, *σημεῖον αὐτοῖς ἐς τὴν Ὠρωπὸν ἐκ τῆς Ἐρετρίας . . . ἤρθη.*— *Transl.* I, 118, 2, *πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ᾔρετο.* 130, (*de Pausania*) *πολλῷ τότε μᾶλλον ἦρτο.* VI, 18, 6, *οἱ πατέρες ἡμῶν . . . ἐς τάδε ἦραν αὐτά.* 59, 3, (*in epigram.*) *οὐκ ἤρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.*— solvere (*navem*), I, 29, *ἄραντες . . . ἔπλεον.* 52, 2, *τὰς ναῦς ἄραντες ἀπὸ γῆς.* II, 23, 2, *ἄραντες τῇ παρασκευῇ ταύτῃ παρέπλεον.* 25, 3. 56, 6. 103, *ἐκ τῆς Ἀκαρνανίας.* III, 32, *ἐκ τοῦ*

Ἐμβάτου. 91, 3. 95, ξύμπαντι τῷ στρατεύματι ἀπὸ τῆς Λευκάδος. IV, 11, 2. 45. 129, 3, ἐκ Ποτιδαίας ταῖς ναυσί. V, 3, 6. VI, 43. 51, 3, πάσῃ τῇ στρατιᾷ... ἐς τὴν Κατάνην. 94. 104, 2. VII, 26. 69, 4, ἀπὸ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου. VIII, 28. 32. 39, ἐκ τῆς Πελοποννήσου... αἱ παρασκευασθεῖσαι νῆες ἄρασαι ἔπλεον ἐπὶ Ἰωνίας. 60, 2, ἄραντες πάσαις ταῖς ναυσί. 79. 88. 99.— castra movere, II, 12, 4, ἄρας τῷ στρατῷ, προὐχώρει ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. 23, ἄραντες ἐκ τῶν Ἀχαρνῶν ἐδῄουν. 98, ἄρας ἐπορεύετο ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν. III, 96. 106. IV, 11 (*cf. Popp. adn.*). 103. VII, 79. Med. *αἵρεσθαι πόλεμον*, bellum suscipere, I, 80, 3. 82, 6. 118, 2. 125, 2. III, 39, 3. IV, 60, 2. VI, 9.

αἱρεῖν, expugnare, I, 11, 2, ῥᾳδίως ἂν μάχῃ κρατοῦντες εἷλον (*Troiam*). *Ibid.* πολιορκίᾳ... τὴν Τροίαν. 13, 6, Ῥήνειαν. 55, Ἀνακτόριον... ἀπάτῃ. 61, 2, Θέρμην. *Ib.* 4. 65, 3. 89, 2. 98, Ἠιόνα.. πολιορκίᾳ. 103, 2. 107, 2. 108, 6. 109, 4, τὴν νῆσον πεζῇ. 111. *Ib.* 3. 113. 128, 5. II, 19. 25, 4. 26, 2. 30. 56, 4. 6. 58. 68, 9. 77. 100, 3. III, 34, 3. 46, 3. 51, 3, δύο πύργω... μηχαναῖς ἐκ θαλάσσης. 96, 2. 97. 99. 101, 2. 102. *Ib.* 2, τὸ προάστειον, ἀτείχιστον ὄν. *Ibid.* 103. 104, 2. 115, 5. IV, 8, 4. 5. 11, 3. 13, τεῖχος... μηχαναῖς. 46, 2. 52, 2. 54. 57, 3. 66, 4. 81, 2. 100, μηχανὴν προσήγαγον, ἥπερ εἷλεν αὐτό (τὸ τείχισμα). 104, 2. 109. 128, ὃν ᾤετο μᾶλλον ἂν ἑλεῖν τῶν λόφων. 130. 131. V, 3, 2. 5, Πάνακτον... προδοσίᾳ. 6. 7, 5. 35. 39. 83, 2. 115, 4. 116, 2. VI, 62, 3. 5. 64, 3. 94, 2. 100, 2. 101, 2. *Ibid.* 102, ἡγούμεναι ἔρημον αἱρήσειν (τὸν κύκλον). *Ib.* 2. VII, 2, 3. 3, 4. 9. 11, 2. 23. 29, 2. 43, 3. 5. VIII, 23, 6. 28, 2. 31, 2. 3. 35, 3, προσβαλόντες τῇ πόλει ἀτειχίστῳ οὔσῃ, ὀλίγου εἷλον. 55, 3. [*vulgo αἱρεῖται pro αἱρεῖ, cf. Popp. adn.*] 60. 62, 3.— *αἱρεῖν βίᾳ*, per vim, I, 38, 6. 102, 2. III, 52, 2. 102, 5. V, 7, 3. 56, 5. VI, 63, 2. VII, 46.— *κατὰ κράτος*, impetu facto, II, 68, 7. 100, 3. III, 97, 2. IV, 130, 6. VIII, 100, 5.— *αὐτοβοεί*, primo clamore atque impetu, II, 81, 4. III, 113, 6. VIII, 62, 2.— *κατ' ἄκρας*, a vertice, IV, 112, 3. Pass. II, 94, οἱ ἐν τῷ Πειραιεῖ τὴν Σαλαμῖνα ᾑρῆσθαι ἐνόμιζον.— capere (*naves, captivos*), I, 100, τριήρεις. 110, 2, τοῦτον (τὸν Ἀμυρταῖον)... οὐκ ἐδύναντο ἑλεῖν. 128, 7, τούσδε... δορὶ ἑλών. II, 90, 6, μίαν (ναῦν) αὐτοῖς ἀνδράσιν. 103. VII, 59, 2, τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων. VIII, 103, 3, δύο ναῦς. — assequi, (*fugientem*) III, 98, 2, πολλοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἱροῦντες... διέφθειρον. Med. sumere (*cibum, somnum*), II, 75, 3, ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι. III, 49, 3, οἱ μὲν ὕπνον ᾑροῦντο

κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. IV, 26, 3, σῖτον ἐν τῇ γῇ ἠραῦντα.— eligere, III, 59, 3, τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι. VI, 80, 5, αἱρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, ἢ κτέ.—πρό, ἀντί τινος, anteponere, III, 59, 3, εἱλόμεθα ἂν πρό γε τούτου... λιμῷ τελευτῆσαι. IV, 20, 2, ἀντὶ πολέμου εἰρήνην. V, 36, πρὸ τῆς Ἀθηναίων ἔχθρας... Ἀργείους σφίσι φίλους γενέσθαι. [*insolenter, cf. Popp. adn.*]—partes amplecti, II, 7, 2, τοῖς τἀκείνων ἑλομένοις. III, 56, 4, Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. 63, 2, εἵλεσθε μᾶλλον τὰ Ἀθηναίων. 64, 2, Ἀθηναίους.—creare, designare (*magistratus*), I, 62, 2, στρατηγὸν ... Ἀριστέα. 65, 4, στρατηγὸν αὐτόν. 90, 3, ἄλλους... πρέσβεις. III, 92, 2, πρεσβευτὴν Τισαμενόν. 107, 2, ἡγεμόνα... Δημοσθένην. IV, 22, ξυνέδρους σφίσιν. V, 28, ἄνδρας... δώδεκα. VI, 40, 2, ἡ πόλις... ἑλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας. 72, 5, τοὺς στρατηγούς... αὐτοκράτορας. 73, στρατηγὸν... τὸν Ἑρμοκράτην. VII, 16, ξυνάρχοντας αὐτῷ... Δημοσθένην... καὶ Εὐρυμέδοντα. VIII, 1, 3, ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν. 67, δέκα ἄνδρας... ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. *Ib.* 3, προέδρους... πέντε ἄνδρας, τούτους δὲ ... ἑκατόν, καὶ τῶν ἑκατὸν ἕκαστον πρὸς ἑαυτὸν [*vulgo* ἑαυτῷ] τρεῖς. 82, στρατηγὸν αὐτόν. Pass. II, 34, 6, ἀνὴρ ᾑρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως. *Ib.* 8, Περικλῆς... ᾑρέθη λέγειν. IV, 27, 3, ᾑρέθη κατάσκοπος αὐτός. VI, 8, 4, ᾑρημένος ἄρχειν. 12, 2, ἄρχειν... αἱρεθείς. VII, 16, ἕως ἂν ἕτεροι ξυνάρχοντες αἱρεθέντες ἀφίκωνται. 31, 5, ὥςπερ καὶ ᾑρέθη. VIII, 64, 2, ᾑρημένον... ἄρχειν. 82, 2, στρατηγὸς ᾕρητο. *Ibid.* βουλόμενος... ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ᾕρηται. 92, 8, ἀπὸ τῶν τετρακοσίων τινὲς ᾑρημένοι.

αἵρεσις, expugnatio, II, 58, 2, τῆς πόλεως. 75, ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν (τῶν Πλαταιέων). III, 97, τῶν Αἰτωλῶν.— optio, II, 61, οἷς αἵρεσις γεγένηται... πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι. V, 111, 4, δοθείσης αἱρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας.— electio (*magistratuum*), VIII, 89, 3, ἐκ δημοκρατίας αἱρέσεως γιγνομένης, ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντά... τις φέρει.

αἰσθάνεσθαι, sentire, II, 51, 4, ὁπότε τις αἴσθοιτο κάμνων. VII, 75, 2, ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἑκάστῳ ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι.— intelligere, animadvertere, cognoscere, audire, a) *cum genit. non per attractionem posito*, I, 57, 6, ὧν... αἰσθόμενοι. 72, ὡς ᾔσθοντο τῶν λόγων. 81, 7, τῆς μάχης. IV, 108, 7, ὧν αἰσθανόμενοι [*al.* αἰσθόμενοι]. V, 83, ὡς ᾔσθοντο τειχιζόντων.— περί *genit. additum*, I, 70, περὶ ὧν οὐκ αἰσθάνεσθαι ἡμῖν γε δοκεῖτε.—*cum genit. per attractionem posito*, VIII, 24, 4, Χῖοι

μόνοι... ὧν ἐγὼ ᾐσθόμην. [*Exempla* VI, 17, 6. VII, 48, 2, *vid. infra.*] b) *cum accus. rei*, I, 90, τὸ μέλλον. 133, πάντα σαφῶς. II, 5, 4, τὸ γεγενημένον. 60, τὰς αἰτίας. 94, 3, τὴν βοήθειαν. III, 36, τοῦτο. IV, 44, 4, τὸ γεγενημένον. 66, 2, τὸν θροῦν. 70, τὴν... ἅλωσιν. 75, τὴν παρασκευήν. 89, 2, τὸ ἁμάρτημα. V, 7, 2, τὸν θροῦν. 26, 5, καθ' ἡσυχίαν τι αὐτῶν μᾶλλον αἰσθέσθαι [*nonnulli codd.* αἴσθεσθαι]. VI, 41, 4, ὅ τι ἂν αἰσθώμεθα. VII, 8, τοῦτο [*H.* τούτων]. 49, τὰ ἐν ταῖς Συρακούσαις ἀκριβῶς. 60, τὴν διάνοιαν αὐτῶν. VIII, 7, τὰ πρασσόμενα. 9, 2, ᾔσθοντο [*Vat.* ᾐσθάνοντο] τὰ τῶν Χίων μᾶλλον. 11, 2, ταῦτα. 12, τὴν τῶν νεῶν ξυμφοράν. 43, τὰ τῆς ναυμαχίας. 52, τὴν διαφοράν. 73, 4, τὸ μέλλον. 77, ταῦτα. 79, τὸν θροῦν. 109, καὶ τοῦτο τῶν Πελοποννησίων τὸ ἔργον. c) *cum accus. hominis et participio aut addito aut subaudiendo*, I, 26, 3, ἐπειδὴ ᾔσθοντο [*vulgo* ᾔσθηντο]... τοὺς φρουροὺς ἥκοντας. 33, 3, οὐκ αἰσθάνεται τοὺς Λακεδαιμονίους... πολεμησείοντας. 47, ὡς ᾔσθοντο αὐτοὺς προςπλέοντας. 61, ὡς ᾔσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Ἀριστέως ἐπιπαρόντας. *similiter* I, 73. 107, 3. II, 3. 31. 65, 9. III, 16. 102, 5. 106. IV, 91. 116. V, 10, 8. 30. 37, 3. 40. 73, 2. VI, 65, 2. 91, 6. VII, 2, 2. VIII, 24, 5. 26, 2. 31. 41, 4. 47, 2. 88. 102.— *accus. hominis suppl.* II, 57, θάπτοντας... ᾐσθάνοντο. IV, 110, ὡς ᾔσθοντο παρόντα. V, 3, 3, Βρασίδας... ἐβοήθησε μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἑαλωκυῖαν, ἀνεχώρησεν. VII, 81, διώκοντες, ᾗ οὐ χαλεπῶς ᾐσθάνοντο κεχωρηκότας.—*partic. suppl.* VII, 69, ἀντεπλήρουν τὰς ναῦς, ἐπειδὴ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ᾐσθάνοντο. VIII, 24, 6, ἐνεχείρησάν τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν· οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες ...ἡσύχασαν. 35, 2, καὶ αὐτοὺς οἱ ἐν τῇ Μιλήτῳ ὡς ᾔσθοντο (καταπλεύσαντας). d) *cum* ὅτι, I, 50, οὔτε αἰσθόμενοι [*vulgo* ᾐσθημένοι] ὅτι ἥσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ. II, 88. IV, 122, 3, Σκιωναίους αἰσθόμενος ἐκ λογισμοῦ... ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν. V, 2, 3, αἰσθόμενος (certior factus) ὑπ' αὐτομόλων ὅτι κτέ. 10, 11, ᾔσθετο ὅτι νικῶσιν οἱ μεθ' αὐτοῦ. VI, 65, 3. VII, 65. VIII, 100, 2.— *cum infin.* V, 4, 6, αἰσθόμενος οὐκ ἂν πείθειν αὐτούς. VI, 59, 3, αἰσθανόμενος αὐτοὺς μέγα δύνασθαι.— *cum* ὅςτις, IV, 80, 4, οὐδεὶς ᾔσθετο [*D.* ἔγνω] ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη.—*accedunt formulae* ἐξ ὧν, ἀφ' ὧν, ὡς, VI, 17, 6, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι. 20, 2, ὡς ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι. VII, 48, 2, τὰ τῶν πολεμίων, ἀφ' ὧν ἐπὶ πλέον ἢ οἱ ἄλλοι αἰσθάνομαι αὐτῶν. e) *obiectum omissum et subaudiendum*, I, 95, 7, οἱ δὲ αἰσθόμενοι ἀπῆλθον. 116, ὡς ᾔσθοντο. 118, 2, οἱ Λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι οὔτε ἐκώλυον. 126, 7. 131. 133.

134, 3. II, 25, 2. 76. 81. III, 22, 4. 81, 2. IV, 48. 67, 2. 6. 81, 2, τῶν μὲν πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ ἀκοῇ νομισάντων. 113, 2. 125. 135. V, 4, 3. 58, 3. VI, 7, 2. 38, 2. 40, τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν, ὡς πρὸς αἰσθομένους [*al.* αἰσθανομένους, *vulgo* προαισθανομ.] καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας, ἀπαλλάγητε. 58. 97, 2. VII, 4, 3. 30. 66, εἴ τις μὴ ἐπὶ ὅσον δεῖ ᾔσθηται. 83, 4. VIII, 44, 3. 80, 4. 103, 2. 104.—*particip. omisso obiecto, adiective positum*, I, 71, 6, δρῷμεν ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων. V, 26, 5, αἰσθανόμενος (sensibus integris) τῇ ἡλικίᾳ.

αἴσθησις, sensus, II, 61, 2, τὸ λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ.—cognitio, II, 4, 4, ἐξῆλθον οὐ πολλοί· αἴσθησις γὰρ ταχεῖα ἐπεγένετο.—*αἴσθησιν παρέχειν*, significationem praebere, II, 50, 2, οἱ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος. III, 22, 2, ὅπως τὰ ὅπλα μὴ κρουόμενα πρὸς ἄλληλα αἴσθησιν παρέχοι.

αἰσχρός, turpis, I, 38, 5, καλὸν ἦν... τοῖςδε μὲν εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ, ἡμῖν δὲ αἰσχρὸν βιάσασθαι τὴν τούτων μετριότητα. 122, 3, ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ. II, 40. 64, 6, ἔςτε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες, ἐς δὲ τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρόν. III, 42, 2. 58, σώφρονα ἀντὶ αἰσχρᾶς κομίσασθαι χάριν. 63, 3, 4. 67, 2. IV, 20, 2. 38, 3, μηδὲν αἰσχρὸν ποιοῦντας. 68, 3. 111, 3, ἐν τοῖς αἰσχροῖς καὶ προὔπτοις κινδύνοις. VI, 21, 2, αἰσχρὸν βιασθέντας ἀπελθεῖν. VII, 48, 4, ἐπὶ αἰσχρᾷ αἰτίᾳ. VII, 27, 2, τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει εἴξας. *Ib.* 3. *Ibid.* COMP. II, 40, τὸ πένεσθαι οὐχ ὁμολογεῖν τινι αἰσχρὸν, ἀλλὰ μὴ διαφεύγειν ἔργῳ αἴσχιον. 62, 3, αἴσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι. 97, 4, αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν. III, 63, 3. IV, 86, 6. 111, 3, αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας ἢ τύχης προςλαβεῖν. VIII, 27, 3. SUP. III, 59, 3, τῷ αἰσχίστῳ (foedissimo) ὀλέθρῳ, λιμῷ, τελευτῆσαι. VII, 68, 2, τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν.—*αἰσχρόν*, turpitudo, II, 42, 4, τὸ αἰσχρὸν τοῦ λόγου ἔφυγον. V, 105, 3, διὰ τὸ αἰσχρόν. 111, 3, τὸ αἰσχρὸν καλούμενον. VI, 11, 6, διὰ τὸ αἰσχρόν. COMP. VI, 10, 2, διὰ ξυμφορῶν ἡ ξύμβασις, καὶ ἐκ τοῦ αἰσχίονος ἢ ἡμῖν, ... ἐγένετο.

αἰσχρῶς, turpiter, I, 120, 5, πλέω, ἃ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, ἐς τοὐναντίον αἰσχρῶς περιέστη. VI, 48, αἰσχρῶς καὶ ἀπράκτως ἀπελθεῖν. 80, 5. COMP. I, 82, 6, ὁρᾶτε ὅπως μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν.

αἰσχύνειν, dedecorare, IV, 92, 7, τὰς προςηκούσας ἀρετάς.

Med. erubescere, I, 37, 2, *ξύμμαχον οὐδένα βουλόμενοι πρὸς τἀδικήματα... ἔχειν, οὔτε παρακαλοῦντες αἰσχύνεσθαι.* 87, *τὸ βραδὺ καὶ μέλλον... μὴ αἰσχύνεσθε*, ne tarditatis... vos pudeat. II, 43, *ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες*, dedecoris metuentes. III, 82, 7, *τῷ μὲν αἰσχύνονται, ἐπὶ δὲ τῷ ἀγάλλονται.* IV, 126, 6, *οὔτε τάξιν ἔχοντες αἰσχυνθεῖεν ἂν λιπεῖν.* V, 9, 9, *νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν καὶ αἰσχύνεσθαι καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.*—revereri, III, 14, *αἰσχυνθέντες τάς τε τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας καὶ Δία τὸν Ὀλύμπιον, ἐν οὗ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμέν, ἐπαμύνατε.*

αἰσχύνη, dedecus, I, 5, 1, *οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον.* II, 37, 3, *ὅσοι (νόμοι) ἄγραφοι ὄντες, αἰσχύνην ὁμολογουμένην φέρουσιν.* III, 63, 4, *χάριν... αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην.* V, 101, *αἰσχύνην ὀφλεῖν.* VIII, 73, 3, *ὠστρακισμένον... διὰ πονηρίαν καὶ αἰσχύνην τῆς πόλεως.*—verecundia, I, 84, 3, *αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία.* II, 51, 5, *αἰσχύνῃ ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν.* IV, 19, 3, *αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο.* V, 104, *τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα καὶ αἰσχύνῃ βοηθεῖν.* 111, 3, *οὐ γὰρ δὴ ἐπί γε ... πλεῖστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην τρέψεσθε. Ibid. αἰσχύνην αἰσχίω μετὰ ἀνοίας ἢ τύχης προςλαβεῖν.*

αἰτεῖν, poscere, I, 27, 2, *Θηβαίους χρήματα.* 132, 5. 140, 2, *δίκας.* II, 97, 4, *vid. infra.* III, 113, *ἀναίρεσιν... τῶν νεκρῶν. item* VII, 72, 2. VIII, 44. *Τισσαφέρνην... χρήματα.* 56, 2, *ὡς μέγιστα αἰτοῦντα παρὰ τῶν Ἀθηναίων. Ib.* 4. *Ibid.* 85, 3, *χρήματα... αὐτόν.* **Pass.** II, 97, 4, *αἴσχιον ἦν αἰτηθέντα μὴ δοῦναι, ἢ αἰτήσαντα μὴ τυχεῖν.* **Med.** rogare, III, 52, 6, *μακρότερα εἰπεῖν.* 53, 2, *λόγον.* 59, 2, *αἰτούμεθα ὑμᾶς, θεούς... ἐπιβοώμενοι, πεῖσαι τάδε.* 61, *τοὺς λόγους οὐκ ἂν ᾐτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ κτέ.* IV, 18, *πρότερον αὐτοὶ κυριώτεροι νομίζοντες εἶναι δοῦναι ἐφ' ἃ νῦν ἀφιγμένοι ὑμᾶς αἰτούμεθα.* 30, 4, *ἔχων στρατιὰν ἣν ᾐτήσατο* 36, 2, *λαβὼν ἃ ᾐτήσατο.* VI, 47, *ὅσαςπερ (ναῦς) ᾐτήσαντο.*—mutuum petere, VI, 46, 3, *τά τε ἐξ αὐτῆς Ἐγέστης ἐκπώματα καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες, καὶ τὰ ἐκ τῶν ἐγγὺς πόλεων... αἰτησάμενοι.*

αἴτησις, rogatio, I, 32, 2, *τῆς ξυμμαχίας.*

αἰτία, causa, I, 23, 6, *διότι ἔλυσαν, τὰς αἰτίας προέγραψα. Ib.* 6, *αἱ ἐς τὸ φανερὸν λεγόμεναι αἰτίαι.* 55, 2, *τοῦ πολέμου.* 99, *τῶν ἀποστάσεων.* II, 48, 3, *τὰς αἰτίας, ἅςτινας νομίζει τοσαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι.* 60. IV, 65, 4. 85. *Ib.* 6, *τὴν αἰτίαν... πισ-*

τὴν ἀποδεικνύναι. V, 71, ἡγεῖται τῆς αἰτίας ταύτης, primus huius rei auctor est. VI, 80, 4, τῆς αἰτίας τῶν κινδύνων τὴν τιμωρίαν ὑφέξετε. 105, 2, τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν. VII, 86, 6, τοιαύτῃ ἢ ὅτι ἐγγύτατα τούτων αἰτίᾳ ἐτεθνήκει.—*αἰτία τινός*, rei alicuius causa, IV, 87, 3, κοινοῦ τινος ἀγαθοῦ αἰτία.—reprehensio, criminatio, I, 66, τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις αἰτίαι αὗται προεγεγένηντο ἐς ἀλλήλους. 69, 6, μηδεὶς ὑμῶν ἐπ' ἔχθρᾳ τὸ πλέον ἢ αἰτίᾳ νομίσῃ τάδε λέγεσθαι· αἰτία μὲν γὰρ φίλων ἀνδρῶν ἐστιν ἁμαρτανόντων, κατηγορία δὲ ἐχθρῶν ἀδικησάντων. 140, 4, μηδ' ἐν ὑμῖν αὐτοῖς αἰτίαν ἀπολίπησθε, ὡς διὰ μικρὸν ἐπολεμήσατε. 146, αἰτίαι αὗται καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις. III, 13, τοιαύτας ἔχοντες προφάσεις καὶ αἰτίας... ἀπέστημεν. 53, 3, ὁ μὴ ῥηθεὶς λόγος τοῖς ὧδ' ἔχουσιν αἰτίαν ἂν παράσχοι, ὡς... σωτήριος ἂν ἦν. IV, 86, 6, ἡμῖν... (καθίσταται) αἰτία. V, 1, κατὰ παλαιάν τινα αἰτίαν. 53. 63, 3, ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας. VI, 29, 2, μὴ μετὰ τοσαύτης αἰτίας... πέμπειν αὐτόν. VII, 48, 4, ἐπὶ αἰσχρᾷ αἰτίᾳ... ἀπολέσθαι. VIII, 33, 4, ἀπολύσαντες τῆς αἰτίας. [VIII, 68, 2, *vulgo pro* αἰτιαθείς.] —*αἰτίαν ἔχειν, λαμβάνειν, φέρεσθαι*, in culpa esse, accusari, I, 39, 3, τῶν ἁμαρτημάτων ἀπογενόμενοι, τῆς ἀφ' ἡμῶν αἰτίας τὸ ἴσον ἕξετε. 83, 3, τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον... τῆς αἰτίας ἕξομεν. II, 18, 3, αἰτίαν οὐκ ἐλαχίστην Ἀρχίδαμος ἔλαβεν ἀπ' αὐτοῦ. 60, 7, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν τοῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην. III, 13, 7, τὴν αἰτίαν ἀποφεύξεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις. IV, 114, 6, τὸ ἀπὸ τοῦδε ἤδη, ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἕξοντας. VI, 14, νομίσας... τὸ λύειν τοὺς νόμους μὴ μετὰ τοσῶνδ' ἂν μαρτύρων αἰτίαν σχεῖν. 46, 5, πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. 60, ὁ δῆμος... χαλεπὸς ἦν τότε καὶ ὑπόπτης ἐς τοὺς περὶ τῶν μυστικῶν τὴν αἰτίαν λαβόντας. [*αἰτίαν ἔχειν τινί, vid. infra.*]—*αἰτίαν ἐπιφέρειν, προστιθέναι τινί*, culpam in aliquem conferre, III, 39, 6, μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. 46, 6, ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν ἐπιφέρειν. 81, 4, τὴν αἰτίαν ἐπιφέροντες τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι. V, 75, 3, τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν... καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα. VI, 76, 3, τοῖς δ' ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ ἐπενεγκόντες.—*ἐν αἰτίᾳ, δι' αἰτίας ἔχειν τινά*, accusare aliquem, I, 35, 4, πολὺ ἐν πλείονι αἰτίᾳ ἡμεῖς μὴ πείσαντες ὑμᾶς ἕξομεν. II, 59, 2, τὸν Περικλέα ἐν

αἰτίᾳ εἶχον, ὡς πείσαντα σφᾶς πολεμεῖν. 60, 4, *ἐμὲ τὸν παραινέσαντα πολεμεῖν... δι' αἰτίας ἔχετε.* V, 60, 2, *ἐν αἰτίᾳ εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἆγιν. Ib.* 4. 6. 63. 65, 6, *τοὺς στρατηγοὺς ἐν αἰτίᾳ εἶχον τό τε πρότερον... Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι, καὶ νῦν ἔτι, κτέ.* VII, 81, *ἐν αἰτίᾳ οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον, ἑκόντα ἀφεῖναι τοὺς Ἀθηναίους.*

αἰτίαμα, crimen, V, 72, *ξυνέβη... τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἰτίαμα ὕστερον φεύγειν ἐκ Σπάρτης.*

αἰτιᾶσθαι, accusare, criminari, I, 82, *πέμπειν καὶ αἰτιᾶσθαι.* 120, *τοὺς Λακεδαιμονίους οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα ὡς οὐκ ...ἐψηφισμένοι... εἰσί.* 123, *τὰ προγεγενημένα τί δεῖ μακρότερον... αἰτιᾶσθαι;* 133, *αἰτιωμένου τοῦ ἀνθρώπου τὰ περὶ αὐτοῦ γραφέντα.* 140, *τὴν τύχην. Ib.* 2, *ἐπιτάσσοντες ἤδη, καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι.* II, 61, 2, *τῆς ὑπαρχούσης δόξης... ὅστις μαλακίᾳ ἐλλείπει.* III, 42, *τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις.* V, 30, *ᾐτιῶντο τήν τε ἐσήγησιν τοῦ παντὸς, καὶ εἰ Ἀργείοις... ξύμμαχοι ἔσονται.* 32, 7, *ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων τῶν Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι.* VI, 77, *ἡμᾶς αὐτοὺς αἰτιασόμενοι ὅτι κτέ.* VII, 14, 4, *βουλομένων μὲν τὰ ἥδιστα ἀκούειν, αἰτιωμένων δὲ ὕστερον, ἤν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῇ.* Pass. III, 61, *περὶ αὐτῶν ἔξω τῶν προκειμένων καὶ ἅμα οὐδὲ ᾐτιαμένων* [*vulgo. ᾐτιασμ.*] ... *ἀπολογίαν* (*ἐποιήσαντο*). VI, 53, 2, *χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὑρεῖν, ἢ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν τινὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι, αἰτιαθέντα* [*D. αἰτιασθ.*] *ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν.* VIII, 68, 2, *ὑπὲρ αὐτῶν τούτων αἰτιαθεὶς* [*vulgo αἰτίας*].

αἴτιος, is qui rei alicuius auctor vel causa est, I, 69, *τῶνδε ὑμεῖς αἴτιοι.* 99, 3, *ὧν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο οἱ ξύμμαχοι.* II, 21, 3, *Περικλέα... αἴτιον σφίσιν ἐνόμιζον πάντων ὧν ἔπασχον.* 27, *ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι.* III, 22, *τῆς πείρας.* 35, *τῆς ἀποστάσεως.* 38, 4. 55. IV, 82, *τῆς παρόδου.* 130, 7. V, 46, 4, *τῶν πρὸς Λακεδαιμονίους σπονδῶν.* VII, 56, 2, *δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι.* VIII, 23, 6. 83, 3, *πάντων.* Comp. IV, 20, 2, *ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσονται.* Sup. I, 74, *ὃς αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο.* III, 50, *οὓς ὁ Πάχης ἀπέπεμψεν ὡς αἰτιωτάτους ὄντας τῆς ἀποστάσεως.*—is in quo est culpa, accusandus, sons, III, 36, 4, *πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους.* 55, 4, *οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι, εἴ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτε, ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα.* VIII, 56, 4, *ᾔτει*

τοσαῦτα ὑπερβάλλων ὁ Ἀλκιβιάδης... ὥςτε τὸ [τό *om. Val.*] τῶν Ἀθηναίων, καίπερ ἐπὶ πολὺ ὅ τι αἰτοίη ξυγχωρούντων, ὅμως αἴτιον γενέσθαι. Sup. III, 75, δέκα ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι. VI, 60, 2, εἷς τῶν δεδεμένων, ὅςπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι. VIII, 73, 6, τρεῖς τοὺς αἰτιωτάτους φυγῇ ἐζημίωσαν.— *αἴτιον*, causa, I, 11, αἴτιον δ' ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. II, 65, 8, αἴτιον δ' ἦν ὅτι κτέ. III, 82, 8, πάντων αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν. 89, 5, αἴτιον δ' ἔγωγε νομίζω τοῦ τοιούτου. 93, 2, αἴτιον δ' ἦν· οἵ τε Θεσσαλοὶ... ἔφθειρον, κτέ. IV, 26, 5, αἴτιον δὲ ἦν οἱ Λακεδαιμόνιοι, προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐςάγειν σῖτον. VIII, 9, 3, αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ πολλοὶ τῶν Χίων οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα.

αἰφνίδιος, repentinus, IV, 125, καταστάντες ἐς αἰφνίδιον φυγήν. 130, 5, μάχῃ αἰφνιδίῳ. V, 65, 5, καταπλαγέντες τῇ ἐξ ὀλίγου αἰφνιδίῳ αὐτῶν ἀναχωρήσει [*ubi glossema videtur esse*]. VIII, 20, ἐπέκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον. 99, ἀπὸ παραγγέλματος αἰφνιδίου.— *Adverbialiter*, IV, 75, 2, κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος. 78, 4, Βρασίδαν... αἰφνίδιον παραγενόμενον... κομίζειν. VI, 49, 2, αἰφνίδιοι ἢν προςπέσωσιν. [*al. leg.* αἰφνίδιον, *cf. Popp. adn.*] VIII, 14, ἀφικνοῦνται αἰφνίδιοι ταῖς Χίοις. 28, 2, προςβαλόντες τῇ Ἰάσῳ αἰφνίδιοι.— *αἰφνίδιον*, id quod repentinum est, II, 61, 3, δουλοῖ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροςδόκητον, καὶ τὸ πλείστῳ παραλόγῳ ξυμβαῖνον.

αἰφνιδίως, repente, II, 53, αἰφνιδίως θνησκόντων. IV, 96, 5, ὑπερφανέντων. V, 8, 4, ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως. 9, 7, ἐπεκθεῖν. VII, 3, ἐπιόντων. 23, προςπεσών.

αἰχμάλωτος, captivus, I, 52, 2, αἰχμαλώτων πέρι φυλακῆς, οὓς ἐν ταῖς ναυσὶν εἶχον. 54, 2, ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων. 128, 6. IV, 40, 2, ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων. V, 35, 5. 42. 43, 2. VI, 5, 3, λύτρα ἀνδρῶν Συρακοσίων αἰχμαλώτων λαβὼν τὴν γῆν τὴν Καμαριναίων. VII, 86. VIII, 107, 2, τῶν σφετέρων νεῶν τῶν αἰχμαλώτων ὅσαι ἦσαν ὑγιεῖς ἐκομίσαντο.— *αἰχμάλωτον λαμβάνειν*, capere, I, 30, τοὺς δ' ἄλλους, οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους, ἀπέκτειναν. III, 32, τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς.— *λύειν*, solvere, II, 103, τοὺς ἐλευθέρους τῶν αἰχμαλώτων ἐκ τῶν ναυμαχιῶν ἄγοντες, οἳ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν.— *ἀφιέναι*, remittere, III, 70, ἐπειδὴ οἱ αἰχμάλωτοι ἦλθον αὐτοῖς οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπίδαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες. V, 21, τοὺς ἄνδρας εὐθὺς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν. VIII, 33, 3, Ἐρυθραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι... ἥκουσιν ἀφειμένοι.

αἰών, aevum, I, 70, 7, ταῦτα μετὰ πόνων πάντα καὶ κινδύνων δι' ὅλου τοῦ αἰῶνος μοχθοῦσιν.

αἰωρεῖσθαι, suspensum teneri, VII, 77, 2, νῦν ἐν τῷ αὐτῷ κινδύνῳ τοῖς φαυλοτάτοις αἰωροῦμαι. [*in bonis codd.* ἐωροῦμαι, *cf. Popp. adn.*]

ἄκαιρος, intempestivus, V, 65, 2, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. VII, 17, 3, νομίσαντες οὐκ ἄκαιρον καὶ τὴν προτέραν πέμψιν τῶν νεῶν ποιήσασθαι.

ἀκάτιον, parva linter, I, 29, 3, κήρυκα προέπεμψαν... ἐν ἀκατίῳ [*multi codd.* Ἀκτίῳ]. IV, 67, 3, ἀμφηρικόν.

ἄκατος, linter, VII, 25, 6, ἐκ τῶν ἀκάτων [*vulgo* ἀκατίων] ὠνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς. 59, 3, ἔκλῃον τὸν λιμένα... τριήρεσι πλαγίαις καὶ πλοίοις καὶ ἀκάτοις.

ἀκέραιος, integer, II, 18, 5, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου [*Gr.* ἀκεραίας] οὔσης. 61, 2, ξυνέβη ὑμῖν πεισθῆναι μὲν ἀκεραίοις, μεταμέλειν δὲ κακουμένοις. III, 3, δύναμιν ἀκέραιον.

ἀκηρυκτί, sine caduceatoris ministerio, II, 1, οὔτε ἐπεμίγνυντο ἔτι ἀκηρυκτὶ [*vulgo* ἀκηρυκτεὶ] πρὸς ἀλλήλους.

ἀκηρύκτως, *idem*, I, 146, ἐπεμίγνυντο... καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μέν, ἀνυπόπτως δὲ οὔ.

ἀκίνδυνος, periculo vacuus, I, 124, 2, ἐκ πολέμου μὲν εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται, ἀφ' ἡσυχίας δὲ μὴ πολεμῆσαι οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. IV, 18, 5, ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν. 87, 2, εἰ δὲ φήσετε... τὴν ἐλευθερίαν μὴ ἀκίνδυνον ὑμῖν φαίνεσθαι, κτέ. Comp. IV, 62, 2, δοκεῖτε... τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνοτέρας [*vulgo* ἀκινδυνωτέρας] ἔχειν τὴν εἰρήνην;—*ἀκίνδυνον*, securitas, V, 16, νομίζων ἐκ τοῦ ἀκινδύνου τοῦτο ξυμβαίνειν... τὸ δὲ ἀκίνδυνον τὴν εἰρήνην παρέχειν.—*ἐκ τοῦ ἀκινδύνου*, sine periculo, III, 40, 4, παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι.

ἀκινδύνως, sine periculo, I, 124, 3, ἀκινδύνως τὸ λοιπὸν οἰκῶμεν. IV, 126, 5, τὸ ἐκφοβήσειν ἡμᾶς ἀκινδύνως. VI, 80, 5, τὴν αὐτίκα δουλείαν. VII, 68, 3, ἀπελθεῖν. VIII, 64, 4, τὴν πόλιν... ὀρθοῦσθαι.

ἀκίνητος, immotus, I, 71, 3, ἡσυχαζούσῃ πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα. III, 37, 3, χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις.

ἄκληστος, non clausus, II, 93, (*de Piraeo*) ἦν ἀφύλακτος καὶ ἄκληστος [*vulgo* ἄκλειστος].

ἄκλητος, non vocatus, I, 118, 3, καὶ αὐτὸς (ὁ θεὸς) ἔφη ξυλλήψεσθαι, καὶ παρακαλούμενος καὶ ἄκλητος. VI, 87, 2, ξύμμαχοι . . . τοῖς ἐνθάδε ὑμῶν ἀδικουμένοις οὐκ ἄκλητοι, παρακληθέντες δέ, ἥκειν.

ἀκμάζειν, florere, vigere, adultum esse, II, 19, τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος. 79, τοῦ σίτου. III, 1, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι.—*Transl.* I, 1, ἀκμάζοντες ἦσαν [*Bekk.* ᾖσαν] ἐς αὐτὸν (τὸν πόλεμον) παρασκευῇ τῇ πάσῃ. II, 20, 2, Ἀθηναίους . . . ἀκμάζοντας νεότητι πολλῇ. 31, 2, ἀκμαζούσης τῆς πόλεως. 49, 6, ὅσον περ χρόνον ἡ νόσος ἀκμάζοι. III, 3, τοῦ πολέμου . . . ἀκμάζοντος. VI, 17, ἕως ἐγὼ ἔτι ἀκμάζω. VII, 12, 3, τὸ ναυτικὸν ἡμῶν . . . τὸ πρῶτον ἤκμαζε καὶ τῶν νεῶν τῇ ξηρότητι καὶ τῶν πληρωμάτων τῇ σωτηρίᾳ. 63, 4, ἕως ἤκμαζε τὸ ναυτικὸν ἡμῖν.

ἀκμή, flos, vigor, IV, 2, πρὶν τὸν σῖτον ἐν ἀκμῇ εἶναι. — *Transl.* II, 42, 4, τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. VII, 14, πληρώματος. VIII, 46, 5, τοῦ ναυτικοῦ.

ἀκοή, auditus, III, 38, 7, ἀκοῆς ἡδονῇ. IV, 126, 6, ὄψει καὶ ἀκοῇ. VII, 70, 6, τὸν κτύπον . . . ἔκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς, ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοιντο, παρέχειν. — auditio, fama, I, 4, παλαίτατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν. 23, 3, τὰ πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα. II, 41, 3, μόνη τῶν νῦν ἀκοῆς κρείσσων ἐς πεῖραν ἔρχεται. IV, 81, 2, τῶν μὲν πείρᾳ αἰσθομένων, τῶν δὲ ἀκοῇ νομισάντων. 126, 3, ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζων τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι. VI, 17, 6, ἐξ ὧν ἐγὼ ἀκοῇ αἰσθάνομαι. *item*, 20, 2. 53, 3, ἐπιστάμενος . . . ἀκοῇ. 55, εἰδὼς . . . ἀκοῇ. 60. VII, 87, 1. Plur. auditiones, rumores, I, 20, οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων . . . ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται.—aures, I, 73, 2, τὰ πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν; ὧν ἀκοαὶ μᾶλλον λόγων μάρτυρες, ἢ ὄψις τῶν ἀκουσομένων. [*ubi tamen alii* ἀκοαὶ λόγων *iungunt.*]

ἀκολασία, licentia, III, 37, 3, ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. VI, 89, 5, τῆς ὑπαρχούσης ἀκολασίας ἐπειρώμεθα μετριώτεροι ἐς τὰ πολιτικὰ εἶναι.

ἀκολουθεῖν, comitari, V, 32, 5, ἀκολουθήσαντας Ἀθήναζε. VI, 61, 5, προειπεῖν αὐτῷ ἀπολογησομένῳ ἀκολουθεῖν.— *de copiis, maxime auxiliis, ducem sequentibus*, II, 98, 3, πολλοὶ τῶν αὐτονόμων Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. *Ib.* 4. III, 101, 2. IV, 42. 94, ἄοπλοι πολλοί. 124. V, 9, 9, ὑμεῖς, ὦ ξύμμαχοι, ἀκολουθήσατε ἀνδρείως. VI, 37, οἷς ἐπίσταμαι οὐδ' ἵππους ἀκολουθήσοντας. VII, 57, 4, ἀνάγκῃ . . . Ἴωνες ἐπὶ Δωριέας ἠκο-

λούθουν. *Ib.* ₀, μετὰ Ἀθηναίων. — γνώμῃ, sententiam sequi, III, 38, ₀, μὴ ὕστεροι ἀκολουθῆσαι δοκεῖν τῇ γνώμῃ.

ἀκόλουθος, pedisequus, IV, 118, ₀, κήρυκι καὶ πρεσβείᾳ καὶ ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ (σπονδὰς εἶναι). VI, 28, μηνύεται ἀπὸ μετοίκων τέ τινων καὶ ἀκολούθων. VII, 75, ₅, ἀπορίᾳ ἀκολούθων.

ἀκονιτί, sine ullo certamine, IV, 73, ₂, ἐπειδή γε ἐν φανερῷ ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι, καὶ αὐτοῖς ὥςπερ ἀκονιτὶ τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι.

ἀκοντίζειν, iaculari, III, 23, ₂, ἐντεῦθεν ἐτόξευόν τε καὶ ἠκόντιζον. 111, ₃, καί τινας αὐτῶν τῶν στρατηγῶν . . . ἠκόντισέ τις, iaculo petiit. VII, 40, ₅, ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων. *Ibid.* ἐς τοὺς ναύτας.

ἀκόντιον, iaculum, II, 4, ₃, στυρακίῳ ἀκοντίου. IV, 32, ₄, τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις. 34, ἔβαλλον λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις. V, 65, ₂, μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς. VII, 70, ₅, τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις . . . ἐχρῶντο.

ἀκοντιστής, iaculator, I, 49. III, 97, ₂, ψιλῶν ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα. 107, ₄. IV, 100, μεταπεμψάμενοι ἐκ τοῦ Μηλιέως κόλπου ἀκοντιστὰς καὶ σφενδονήτας. VI, 20, ₄. 67, ₂. VII, 5, ₃. 6, ₂. 11, ₂. 31, ₅, ἐκ τῶν περὶ τὴν Ἀκαρνανίαν χωρίων σφενδονήτας τε καὶ ἀκοντιστὰς ξυναγείρων. 33. *Ibid.* ₄. *Ibid.* ₅. 35. 37, ₃. 42. *Ib.* ₀. 60, ₄. 62, ₂. 67, ₂. 78, ₀.

ἀκούειν, audire, I, 22, τῶν λεχθέντων . . . . ὧν αὐτὸς ἤκουσα. *Ib.* ₄. 44, ἀμφοτέρων. 73, ₂, ὄψις τῶν ἀκουσομένων. 79, τῶν ξυμμάχων . . . τὰ ἐγκλήματα. 91. [*ubi, ut in posterioribus locis, quibus nihil additum, obiectum supplendum est.*] *Ib.* ₃, σαφῶς. 92. 122, ₂. 125, ἀφ' ἁπάντων . . . γνώμην. 134, ἀκριβῶς. 137. 141, ₂, καθ' ἕκαστον. II, 12, ₂, ἀποπέμπουσιν αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι. 14. 35, ₂, εἴ τι ὑπὲρ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν ἀκούοι. *Ibid.* δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε. 72, ₂, ταῦτα. 73. III, 8. 13. 15. 42, ₂, ἐκπλῆξαι . . . τοὺς ἀκουσομένους. 61, τὸ ἀληθὲς περὶ ἀμφοτέρων. 67, ₂, παλαιὰς ἀρετάς. 92, ₄. 113, ₅. IV, 22, λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου. 37, τοῦ κηρύγματος. 38. 68, ₃. 78, ₅, ταῦτα. 84, ₂. 99. 104, ₅. 106. V, 10, ₃. 28. 37, ₃. 44, τῆς ἀγγελίας. 46, ₅, οὐδὲν . . . πεπραγμένον. 85, ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ . . . ἡμῶν. VI, 6, ₃, ὧν ἀκούοντες [*nonnulli codd.* ἀκούσαντες] τῶν Ἐγεσταίων πολλάκις λεγόντων. 8, ₂, ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβεων τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ, καὶ περὶ τῶν χρημάτων ὡς εἴη ἕτοιμα. 19, ἐκείνου τε καὶ τῶν Ἐγεσταίων

καὶ Λεοντίνων φυγάδων. 26. 34, 6, ὡς ἐγὼ ἀκούω. 39. 40, 2, ἐκ τοῦ ἀκούειν. 41, 2. 73. 76, πρίν τι καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι. 91, τοιαῦτα περὶ τοῦ νῦν οἰχομένου στόλου παρὰ τοῦ τὰ ἀκριβέστατα εἰδότος... ἀκηκόατε. 93. *Ib.* 4. VII, 14, 4, τὰ ἥδιστα. 16, αὐτῆς (τῆς ἐπιστολῆς). 28, 3. 48, 3. 71, 4, ἦν... πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι. 73, 3, προςελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι. *Ib.* 4. VIII, 6, 5, ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ ἅπερ ἤκουον. 54. 73, 5. 75 [*ubi vulgo* ἀκούοντες, *nunc* ἀκούσαντες]. 82, ταῦτά τε καὶ ἄλλα πολλά. 86, 2, τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤθελον ἀκούειν,... ἔπειτα μέντοι μόλις ἡσυχάσαντες ἤκουσαν. 106, 5. ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν. [*praeterea* ἀκούσας *vulgo pro* ἀκούσιος, VI, 8, 4.] Pass. II, 34, 8, προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον, ὅπως ἀκούοιτο ὡς ἐπὶ πλεῖστον τοῦ ὁμίλου. III, 38, 4, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων.— εὖ, κακῶς ἀκούειν, laudari, vituperari, III, 82, 8, εὐπρεπείᾳ λόγου οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι ἄμεινον ἤκουον. V, 28, 2, ἡ Λακεδαίμων μάλιστα δὴ κακῶς ἤκουσε καὶ ὑπερώφθη διὰ τὰς ξυμφοράς.

ἀκούσιος, non voluntarius, III, 40, ξύγγνωμόν ἐστι τὸ ἀκούσιον. 64, 5, τὸν ἡμέτερον ἀκούσιον Μηδισμόν. 82, 2, ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν. IV, 98, 6, τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς. —invitus, VI, 8, 4, ἀκούσιος [*vulgo* ἀκούσας] ᾑρημένος ἄρχειν.

ἀκουσίως, invite, II, 8, νεότης...οὐκ ἀκουσίως... ἥπτετο τοῦ πολέμου. III, 31, οὐδενὶ [*vulgo* οὐδὲν] ἀκουσίως ἀφῖχθαι, praeter nullius voluntatem.

ἄκρα, promontorium, I, 46, 4, ὧν (ποταμῶν) ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. II, 25, 4, περιέπλεον τὸν Ἰχθῦν καλούμενον τὴν ἄκραν. IV, 3, 3, πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου. 107, 2, τὴν προὔχουσαν ἄκραν ἀπὸ τοῦ τείχους λαβών. V, 75, 6, τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον... ἐξειργάσαντο. VI, 2, 6, ἄκρας ἐπὶ θαλάσσῃ ἀπολαβόντες. 30, ἐπὶ ἄκραν [*vulgo* τὴν ἄ.] Ἰαπυγίαν. *simil.* 34, 4. *et* 44, 2. VII, 4, 4, (*de Plemmyrio*) ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως, ἥπερ προὔχουσα τοῦ μεγάλου λιμένος τὸ στόμα στενὸν ποιεῖ. 33, 3. 34, 2, ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις ἄκραις παρετέτακτο. VIII, 35, 2, ἔστι δὲ τὸ Τριόπιον ἄκρα τῆς Κνιδίας προὔχουσα, Ἀπόλλωνος ἱερόν. 104, 5, τὴν ἄκραν, ἣ Κυνὸς σῆμα καλεῖται. 105, 2, ἡ ἄκρα τὸ [*boni codd.* τοῦ] Κυνὸς σῆμα. 106, 4.—locus altior, VII, 3, 3, ἀπήγαγε τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν τὴν Τεμενῖτιν καλουμένην. —κατ' ἄκρας, a vertice, IV, 112, 3, ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν.

ἀκραιφνής, integer, I, 19, μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας. 52, 2, ὁρῶντες προςγεγενημένας ναῦς... ἀκραιφνεῖς.

ἀκρατής, impotens, III, 84, 2, ἡ ἀνθρωπεία φύσις ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς ὀργῆς οὖσα.

ἄκρατος, immoderatus, II, 49, 6, διαῤῥοίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης.

ἀκρίβεια, diligentia, I, 22, τῶν λεχθέντων. VII, 13, 3, τοῦ ναυτικοῦ.—ἀκριβείᾳ, accurate, I, 22, 2, ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθών. VII, 87, 4, ἀκριβείᾳ χαλεπὸν ἐξειπεῖν.

ἀκριβής, accuratus, exactus, I, 10, σημείῳ. IV, 47, 2, πρόφασιν. V, 20, 2, οὐκ ἀκριβές ἐστι. 26, 5, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι. VI, 54, ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας. 91, παρὰ τοῦ τὰ ἀκριβέστατα εἰδότος.—diligens, severus, III, 46, 4, δικαστὰς ὄντας... τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς.—*Neut. subst. abstr.* V, 90, καί τι καὶ ἐντὸς τοῦ ἀκριβοῦς πείσοντα, citra ius summum. VI, 18, 6, νομίσατε νεότητα μὲν καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι, ὁμοῦ δὲ τό τε φαῦλον καὶ τὸ μέσον καὶ τὸ πάνυ ἀκριβὲς (ex omni parte perfectum) ἂν ξυγκραθὲν μάλιστ' ἂν ἰσχύειν. 55, 3, διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες τοῖς μὲν πολίταις φοβερὸν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές, diligentem curam. 82, 3, ἐς τὸ ἀκριβὲς εἰπεῖν, ut accurate loquamur.

ἀκριβῶς, accurate, I, 97, 2, βραχέως τε καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. 134, ἀκούσαντες. IV, 100, 2, ξυνήρμοσαν. V, 68, 2, ἀριθμὸν γράψαι. VII, 49, αἰσθόμενος τὰ ἐν Συρακούσαις. Comp. VI, 55, εἰδὼς ἀκοῇ ἀκριβέστερον τῶν ἄλλων. Sup. VI, 91, 6, ἀκριβέστατα... ἐπισταμένους.—severe, summo iure, I, 99, οἱ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον, καὶ λυπηροὶ ἦσαν.

ἄκριτος, indemnatus, indicta causa, II, 67, 4, ἀκρίτως καὶ βουλομένους ἔστιν ἃ εἰπεῖν... ἀπέκτειναν πάντας. VIII, 48, 6, ἄκριτοι ἂν καὶ βιαιότερον ἀποθνήσκειν.—incertus, IV, 20, 2, ἔτι ὄντων ἀκρίτων, dum belli eventus adhuc in incerto est.

ἀκρίτως, ancipiti Marte, VII, 71, 3, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης.

ἀκροᾶσθαι, auscultare, II, 21, 3, χρησμολόγοι ᾖδον χρησμοὺς παντοίους, ὧν ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ὥρμητο. VI, 89, ἵνα μὴ χεῖρον τὰ κοινὰ τῷ ὑπόπτῳ μου ἀκροάσησθε.—obedire, III, 27, 3, τῶν ἀρχόντων. 37, 2, οἱ ξύμμαχοι... ἀκροῶνται ὑμῶν. IV, 106, 2, τοῦ στρατηγοῦ. VI, 10, 5, ἐνδοιαστῶς. 17, 4, λόγου μιᾷ γνώμῃ.

ἀκρόασις, auditio, I, 21, ἐπὶ τὸ προςαγωγότερον τῇ ἀκρο-

άσει ἢ ἀληθέστερον. 22, 4, ἐς ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται. III, 43, 2 (*de oratoribus*), ὑπευθύνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν.— obedientia, II, 37, 3, τῶν τε ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει καὶ τῶν νόμων.

ἀκροατής, auditor, II, 35, 2, ὁ ξυνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατής. III, 38, 4, εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων.

ἀκροβολίζεσθαι, velitari, III, 73, τῇ ὑστεραίᾳ ἠκροβολίσαντο ὀλίγα. IV, 34, χρόνον τινὰ ὀλίγον οὕτω πρὸς ἀλλήλους ἠκροβολίσαντο.

ἀκροβολισμός, velitatio, VII, 25, 5, ἐγένετο περὶ τῶν σταυρῶν ἀκροβολισμὸς ἐν τῷ λιμένι. *Ib.* 8, ἀκροβολισμοῖς καὶ πείραις παντοίαις ἐχρῶντο.

ἀκροθίνιον, primitiae manubiarum, I, 132, 2, ὃν (τρίποδα) ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον.

ἀκρόπολις, arx, I, 126, 4, καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. *Ib.* 5. 10. II, 13, 3. *Ibid.* τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως. 15, 3 (*ante Theseum*), ἡ ἀκρόπολις ἡ νῦν οὖσα, πόλις ἦν. *Ib.* 4. 6, καλεῖται... καὶ ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις. 17. *Ibid.* 24. III, 72, 3, ὁ δῆμος ἐς τὴν ἀκρόπολιν καὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως (*Corcyrae*) καταφεύγει. 90, 3. 103. IV, 26, 2, τῆς Πύλου. 130, 6. 7. 131, 3. VI, 55, Ἀθηναίων. VIII, 108, 5.

ἄκρος, extremus, II, 49, 8, ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. III, 107, 4, τὸ κέρας. IV, 100, 2, ἐπ' ἄκραν (κεραίαν). VI, 97, 5, ἐπ' ἄκροις τοῖς κρημνοῖς τῶν Ἐπιπολῶν.— ἄκρον, τὰ ἄκρα, extrema *vel* suprema pars, I, 105, 3, τὰ ἄκρα τῆς Γερανείας κατέλαβον. IV, 25, 9, ὑπὲρ τῶν ἄκρων πολλοὶ κατέβαινον. 100, 3, ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας. 113, 2, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως.

ἀκροτελεύτιον, extrema pars versiculi, II, 17.

ἀκροφύσιον, extrema pars follis, IV, 100, 2, ἀκροφύσιον ἀπὸ τῆς κεραίας σιδηροῦν ἐς αὐτὸν (τὸν λέβητα) νεῦον καθεῖτο [*cf. Popp. adn. et suppl.*]

ἀκρωτήριον, promontorium, I, 30, ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ τῆς Κερκύρας ἀκρωτηρίῳ. 47, 2. II, 93, 4, ἐπὶ τῆς Σαλαμῖνος τὸ ἀκρωτήριον τὸ πρὸς Μέγαρα ὁρῶν. III, 79, 3. IV, 24, 4, τοῦ Ῥηγίου ἀκρωτηρίου τῆς Ἰταλίας. VI, 44, 2.— ἀκρωτήρια, extremae partes corporis, II, 49, 7.

ἄκυρος, irritus, III, 37, 3, χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις.

ἄκων, **invitus**, II, 89, 3, ἄκοντας προσάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον. 90. *Ib.* 3. III, 11, 3. 37, 2, πρὸς ἐπιβουλεύοντας αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους. 40. 63, 2. 64, 3, οὔτε ἄκοντες... καὶ οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου. IV, 30, 2. 87, 2, ἄκοντα μηδένα προσαναγκάζειν. V, 7, 2. 98. VI, 25, 2. 34, 6, τοῦ στρατηγοῦ... ἄκοντος ἡγουμένου. 69. 87, 4. VII, 57. 9, ξυνέβη... ἄκοντας [*alii leg.* ἑκόντας] μετὰ μισθοῦ ἐλθεῖν.—*gen. absol.* III, 95, ἄρας... ἀκόντων Ἀκαρνάνων. IV, 78, 4, οἱ ἄγοντες οὔτε ἀκόντων ἔφασαν διάξειν. *Ibid.* ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν. 83, 6, ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται. VII, 86, 2, Νικίαν καὶ Δημοσθένην ἄκοντος Γυλίππου ἀπέσφαξαν. VIII, 3, μεμφομένων καὶ ἀκόντων Θεσσαλῶν.

ἀλᾶσθαι, **vagari**, II, 102, 5 (*de Alcmaeone*), ὅτε δὴ ἀλᾶσθαι αὐτὸν μετὰ τὸν φόνον τῆς μητρός.

ἀλγεῖν, **dolere**, II, 65, 4, ὧν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες. III, 66, 2, οὓς ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε, οὐχ ὁμοίως ἀλγοῦμεν.

ἀλγεινός, **molestus**, II, 39, 4, τοῖς μέλλουσιν ἀλγεινοῖς μὴ προκάμνειν. VII, 75, 2, ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἑκάστῳ ἀλγεινὰ καὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. Comp. II, 43, 6, ἀλγεινοτέρα ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἡ ἐν τῷ μαλακισθῆναι κάκωσις, ἢ κτέ. Sup. VII, 68, 2, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσιν ἂν τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν.

ἀλείφεσθαι, **illini**, I, 6, 5, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο. IV, 68, 5, λίπα ἀλείψεσθαι. *Ib.* 6, ἀληλιμμένων [*Pal.* ἀληλειμμ.] αὐτῶν.

* *ἀλεξέμεναι* (*Dor.*), **propulsare vim**, V, 77, 6.

ἀλήθεια, **veritas**, **verum**, I, 20, 3, ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας. II, 35, 2, ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας. 41, 2, λόγων κόμπος... μᾶλλον ἢ ἔργων ἀλήθεια. *Ib.* 4, τῶν ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει. IV, 122, 6, εἶχε δὲ καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν. V, 74, 3, τὴν ἀλήθειαν πυθέσθαι. VI, 2, 2, ὡς ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται. 33, περὶ τοῦ ἐπίπλου τῆς ἀληθείας λέγειν. 87, εἰρήκαμεν ὑμῖν πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. VII, 8, 2, βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας.—*τῇ ἀληθείᾳ*, **revera**, IV, 120, 3, πιστοτάτους τῇ ἀληθείᾳ ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους.

ἀληθής, **verus**, III, 3, μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι. 16, 2, τὰ... ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ. 20, 3, τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ. IV, 27, 4, εἰ δοκεῖ αὐτοῖς ἀληθῆ εἶναι τὰ ἀγγελλόμενα. 126, 4. V, 45, 3. VI, 8, 2, ἀκούσαντες... ἐπαγωγὰ καὶ

οὐκ ἀληθῆ. 35. 40, 2. VIII, 6, 4, ἀπαγγείλαντος αὐτοῖς ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ, ὅπερ ἤκουον. Comp. VI, 86, 5, ἀληθεστέραν σωτηρίαν. Sup. I, 23, 6, τὴν ἀληθεστάτην πρόφασιν. *simil.* VI, 6. —iustus, III, 56, 3, τοῦ μὲν ὀρθοῦ φανεῖσθε οὐκ ἀληθεῖς κριταὶ ὄντες, τὸ δὲ ξυμφέρον μᾶλλον θεραπεύοντες. —τὸ ἀληθές, verum, III, 24, 3, μαθόντες τὸ ἀληθές. 61, περὶ ἀμφοτέρων ἀκούσαντες. 64, 4, ἃ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές. VI, 34, 8, τῇ ἀπὸ τοῦ ἀληθοῦς δυνάμει. 89, 3, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν. VII, 14, 4, τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι. [VIII, 92, 9, *nonnulli codd.* τῷ ἀληθεῖ *pro* τῷ πλήθει.] Plur. III, 53, 2, τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι,... τὰ δὲ ψευδῆ κτέ. IV, 27, 3, οὐ τἀληθῆ... λέγειν. Comp. I, 21, ἐπὶ τὸ προσαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον. Sup. VII, 67, 4, τὸ ἀληθέστατον γνῶτε. —τὸ ἀληθές, revera, VI, 33, 2, πρόφασιν μὲν Ἐγεσταίων ξυμμαχίᾳ καὶ Λεοντίνων κατοικίσει, τὸ δὲ ἀληθὲς Σικελίας ἄρχειν. [*cf. Popp. adn.* VIII, 92, 9.]

ἀληθῶς, vere, I, 22, τῶν ἀληθῶς λεχθέντων. V, 89, ἐξ ὧν ἑκάτεροι ἀληθῶς φρονοῦμεν. VIII, 87, 3, ἐπὶ τὰς ναῦς ἀληθῶς πεπληρωμένας. Comp. I, 69, οὐχ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ᾽ ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν δὲ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ.

ἀληλεσμένος, molitus, IV, 26, 5, σῖτον. [*alii leg.* ἀληλεμένον.]

ἀληπτότερος, minus expugnabilis, I, 37, 5, ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας. 82, 4, μὴ ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντες αὐτοὺς ἀληπτοτέρους ἔχειν. 143, 5, εἰ ἦμεν νησιῶται, τίνες ἂν ἀληπτότεροι ἦσαν;

ἀλίμενος, importuosus, II, 25, 4, χειμαζόμενοι ἐν ἀλιμένῳ χωρίῳ. IV, 8, 8, τὰ αὐτῆς τῆς Πύλου ἔξω τοῦ ἔσπλου πρὸς τὸ πέλαγος ἀλίμενα ὄντα. 27, χωρίων ἀλιμένων ὄντων.

ἁλίσκεσθαι, expugnari, I, 23, 2, ἁλισκόμεναι (πόλεις). 102, 3, ἐπειδὴ τὸ χωρίον βίᾳ οὐχ ἡλίσκετο. II, 31, 3, μέχρι οὗ Νίσαια ἑάλω ὑπ᾽ Ἀθηναίων. 76, 3. III, 29, πυνθάνεται... ὅτι ἡ Μυτιλήνη ἑάλωκε. *Ib.* 2. 34, τῆς ἄνω πόλεως ἑαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους. *Ibid.* IV, 68, 4, ἑαλωκότων ἤδη τῶν τειχῶν. 100, 4, τὸ τείχισμα... ἁλῶναι. 115, 3, νομίσαντες ταύτῃ ἑαλωκέναι ἤδη τὸ χωρίον. V, 3. *Ib.* 3. 63, 2. VI, 2, 3, Ἰλίου ἁλισκομένου. VII, 23, 2. *Ibid.* 31, 3, ὅτι πύθοιτο τὸ Πλημμύριον ὑπὸ τῶν Συρακοσίων ἑαλωκός. VIII, 23, 2, πυνθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη αὐτοβοεὶ ἑάλωκε [*Vat.* ἑάλω]. *Ib.* 4.—capi, I, 128, 5, βασιλέως προσήκοντές τινες... οἳ ἑάλωσαν ἐν αὐτῷ (τῷ Βυζαντίῳ). III, 114, τὰ τῶν Ἀθηναίων

(σκῦλα) πλέοντα ἑάλω. IV, 26, 7, ὅσοι γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο. 48, 4, ὅσαι (γυναῖκες) ἐν τῷ τειχίσματι ἑάλωσαν. 57, 4, Αἰγινήτας ἀποκτεῖναι πάντας, ὅσοι ἑάλωσαν. 104, τῶν ἔξω πολλῶν ἁλισκομένων. VII, 3, 5, τριήρης... ἁλίσκεται... ὑπὸ τῶν Συρακοσίων. 24, 2, χρήματα πολλὰ...ἑάλω. 34, 6. 41, 3, ἡ ἑτέρα (ναῦς) αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω. 71, 6, ὅσοι μὴ μετέωροι ἑάλωσαν. VIII, 23, 4, μία (ναῦς) ἑάλω ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 34, ἄνδρες οἱ μὲν ἁλίσκονται, οἱ δ' ἀποθνήσκουσιν.—comprehendi, deprehendi, I, 103, ἢν τις ἁλίσκηται, τοῦ λαβόντος εἶναι δοῦλον. IV, 46, 3, ἐάν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων.—debellari, I, 121, 4, μιᾷ νίκῃ ναυμαχίας... ἁλίσκονται. VII, 40, 4, οὐκ ἐδόκει τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ σφῶν αὐτῶν διαμέλλοντας κόπῳ ἁλίσκεσθαι.

ἀλιτήριος, sceleratus, I, 126, 11, ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων.

ἀλκή, virtus bellica, II, 87, 4, τέχνη ἄνευ ἀλκῆς οὐδὲν ὠφελεῖ.—robur, firmitas, VI, 34, 9, τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι.—vires, I, 80, 3, πρὸς τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἀστυγείτονας παρόμοιος ἡμῶν ἡ ἀλκή. III, 30, 2, κατὰ θάλασσαν... ἡμῶν ἡ ἀλκῇ τυγχάνει μάλιστα οὖσα. IV, 32, 4, ψιλοὶ καὶ οἱ ἀπορώτατοι τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις καὶ σφενδόναις ἐκ πολλοῦ ἔχοντες ἀλκήν. [*ubi alii volunt esse* fortitudinem; *cf. Popp. adn.*]—ἐς ἀλκὴν τρέπεσθαι, ὑπομεῖναι, ad vim propulsandam se convertere, II, 84, 3, κατέστησαν ἐς ἀλκὴν μηδένα τρέπεσθαι αὐτῶν. III, 108, τρέπουσιν, ὥστε μήτε ἐς ἀλκὴν ὑπομεῖναι.

ἀλλάσσεσθαι, commutare, VIII, 82, τὴν παραυτίκα ἐλπίδα ἕκαστος τῆς τε σωτηρίας καὶ τῆς τῶν τετρακοσίων τιμωρίας οὐδενὸς ἂν ἠλλάξαντο [*vulgo* ἀντηλλ.].

ἅλλεσθαι, salire, VII, 45, 2, κατὰ τῶν κρημνῶν.

ἄλλῃ, in aliam partem, I, 109, 4, παρατρέψας ἄλλῃ τὸ ὕδωρ.—alia ratione *aut* alibi, VI, 96. [*cf. Popp. adn.*]—alia via, VII, 32. 70, 4.— *cum* ἄλλος, II, 4, 4, ἄλλοι ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο. 76, 4, ἄλλας ἄλλῃ τοῦ τείχους (μηχανὰς προσῆγον). VII, 71, 6, ἄλλος ἄλλῃ... κατενεχθέντες. VIII, 64, τοὺς ἡμίσεις... ἄλλους ἄλλῃ διέπεμπον.

ἀλλήλων, alteri alterorum, inter se, I, 1, ἐπολέμησαν πρὸς ἀλλήλους. 2, 2. 3, 4, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν. *Ibid.* 5. *Ib.* 3, ἐληΐζοντο... ἀλλήλους. 6. 7. 8, 2. 13, 5. 14, 2, κατ' ἀλλήλους... ἐπολέμουν. 18, 3. *Ibid.* πολεμοῦντες ἀλλήλοις. 20, παρ' ἀλλήλων δέχονται. 24, 1, στασιάσαντες ἐν ἀλλήλοις. 30, 5,

ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις. 33, 3, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ' αὐτῶν μετ' ἀλλήλων στῶμεν, ambo simul. 44. *Ib.* 2. 48, 3. 49, 3. 7. 50, 2. 51, 3. 66. 73, 4. 93, 5, πρὸς ἀλλήλους... δεδεμένοι. 105, 6. 118, 2. 140, 2, δίκας... ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι. 141, 3. 146. II, 1. 3, 2, ξυνελέγοντο... παρ' ἀλλήλους. 29, 3. 37, 2. 51, 5. 52, 2, ἐπ' ἀλλήλοις... ἔκειντο. 65, 10. 11, ἐν ἀλλήλοις ἐταράχθησαν. 70, καί τινες καὶ ἀλλήλων ἐγέγευντο. 81, 3. 84, 2, ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς. *Ib.* 3. 86, 2, διέχετον ἀπ' ἀλλήλων. *Ib.* 5. 102, 4, ἀλλήλαις (ταῖς νήσοις)... ξύνδεσμοι γίγνονται. III, 9, 2. 10. 12. 21. 22, 2, ὅπλα κρουόμενα πρὸς ἄλληλα. 37, 2. 49, γνωμῶν... ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας. 53, 4, ἀγνῶτες ὄντες ἀλλήλων [*Vat.* ἀλλήλοις]. 75. *Ibid.* 78, 2. 81, 3, οἱ πολλοὶ τῶν οἰκετῶν... διέφθειραν... ἀλλήλους. [*Schol.* ἀντὶ τοῦ ἑαυτούς.] 82, 2. 83, 2. 85. 86, 2. 90. 114, 3. IV, 14, 4. 19. 22. 25, 12. 29, 4. 34. 44, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις. 47, 3, δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους. 58, ἐκεχειρία γίγνεται... πρὸς ἀλλήλους. *Ibid.* 59, 4. 61, 7. 62, 4. 66, ἐποιοῦντο λόγους ἐν ἀλλήλοις. 78, 4. 84, 2, κατ' ἀλλήλους ἐστασίαζον. 93. 96, 3. 97, 3, ἰόντας ἐπὶ τὴν ἀλλήλων. 104. 118, 13. 125. V, 17, 2. 18, 4. 25, 3. 27, 2. 32, 5, αἱ (σπονδαὶ) ἦσαν Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς πρὸς ἀλλήλους. 35, 2, ὑπώπτευον ἀλλήλους... οἵ τε Ἀθηναῖοι καὶ [οἱ] Λακεδαιμόνιοι κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις (mutuam) οὐκ ἀπόδοσιν. *Ib.* 8. 36, πολλὰ ἐν ἀλλήλοις εἰπόντων. 38. 39, 2. 3, ἄνευ ἀλλήλων μήτε σπένδεσθαί τῳ μήτε πολεμεῖν. 46, 2, ἄνευ ἀλλήλων μηδενὶ ξυμβαίνειν. 48, 2. 60, 2, ἐν αἰτίᾳ εἶχον κατ' ἀλλήλους πολλῇ τὸν Ἆγιν. 64, 4. 78. 80. 86. VI, 7. 18, 6, νομίσατε νεότητα καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι. 20. 30, 2. 31, 3. 35, τῶν Συρακοσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν. 41, 2. 69, 2. 70. 76, 3. 77, 2. 86, 5, τὴν ὑπάρχουσαν (σωτηρίαν) ἀπ' ἀλλήλων ἀμφοτέροις μὴ προδιδόναι. 88, 2. 98, 3. 103, 4. VII, 3, 2. 22, 2. 23, 3, ταραχθεῖσαι (νῆες) περὶ ἀλλήλας. 25, 8. 34, 4. 6. 36, 6, προςπίπτοντας ἀλλήλοις. 38. *Ib.* 3, διαλιπούσας τὰς ὁλκάδας... ἀπ' ἀλλήλων. 39, 2. 40, 4. 44, 2. 7. 57, μετ' ἀλλήλων στάντες. 70, 3. 5. 84, 3. 85, νεκρῶν πολλῶν ἐπ' ἀλλήλοις... κειμένων. 87, 2, τῶν νεκρῶν ὁμοῦ ἐπ' ἀλλήλοις ξυννενημένων. VIII, 33, 2. 37, 3. 38, 3. 57, 2, ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους. 63, 2. 3. 66, 3. 5. 77, τοιαῦτα ἐν ἀλλήλοις ἐκκλησιάσαντες. 83, 3, ξυνιστάμενοι πρὸς [*Vat.* κατ'] ἀλλήλους. 84, 3. 92, 11.

ἄλλοθεν, aliunde, I, 22, ἐμοί τε ὧν αὐτὸς ἤκουσα, καὶ τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν. 35, 3, ἀπὸ τῆς ἄλλοθεν

ποθεν ὠφελείας. III, 82, 7, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν. IV, 28, 4, λαβὼν... πελταστὰς, οἳ ἦσαν ἔκ τε Αἴνου βεβοηθηκότες, καὶ ἄλλοθεν τοξότας τετρακοσίους.—cum ἄλλος, III, 97, 3, καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν. VIII, 32, ἀφικνοῦνται (νῆες) ἄλλαι ἄλλοθεν ἐς τὴν Χίον.

ἄλλοθι, alibi, I, 77, 2, τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι. 126, 6, ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που. V, 18, 7, ἐν Ἀθήναις... ἢ ἄλλοθί που ἧστης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν. Ibid. ἄλλοθί που ἧς κτέ.—cum ἄλλος, I, 16, ἐπεγένετο ἄλλοις ἄλλοθι κωλύματα.

ἀλλοιότερος, alienior, IV, 106, οἱ δὲ πολλοὶ, ἀκούσαντες, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας, alienatus est animus.

ἀλλοιοῦσθαι, alienari, II, 59, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς ἥ τε γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο τὸ δεύτερον, καὶ ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος, ἠλλοίωντο τὰς γνώμας.

ἀλλόκοτος, monstruosus, inauditus, III, 49, 4, τῆς προτέρας νεὼς οὐ σπουδῇ πλεούσης ἐπὶ πρᾶγμα ἀλλόκοτον, rem inusitatae saevitiae.

ἄλλος, alius, I, 2, 2, ὁπότε τις ἐπελθὼν... ἄλλος ἀφαιρήσεται. 3, 2, κατὰ ἔθνη ἄλλα τε καὶ τὸ Πελασγικὸν ἐπὶ πλεῖστον. Ib. 3, οὐδ᾽ ἄλλους ἢ τοὺς μετὰ Ἀχιλλέως. 10, 4. 13, 6, ἄλλας τε τῶν νήσων ὑπηκόους ἐποιήσατο, καὶ Ῥήνειαν ἑλὼν κτέ. 14, 3, Αἰγινῆται καὶ Ἀθηναῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, βραχέα ἐκέκτηντο. 29, 5, ἕως ἂν ἄλλο τι δόξῃ. 32, 5, ἄλλου παντὸς ἐπικουρίας δεῖσθαι. 35, 5, μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς. 40, 2. 57, 6. 65. 67, 3, εἴ τίς τι ἄλλο ἔφη ἠδικῆσθαι. Ib. 4, ἄλλοι τε παριόντες... καὶ Μεγαρῆς. 70, εἴπερ τινὲς καὶ ἄλλοι. 70, 7. 8. 71, 6. 74, 4. 76, 4. 80, 3, ὅσος (πλοῦτος) οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστι. 82, 4. 86, 3. 90. Ib. 3. 95, 6. 7. 99, αἰτίαι ἄλλαι τε ἦσαν τῶν ἀποστάσεων, καὶ μέγισται, αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἔκδειαι. 102, ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους καὶ Ἀθηναίους. 111. 113, ἐχόντων Ὀρχομενὸν καὶ Χαιρώνειαν καὶ ἄλλ᾽ ἄττα χωρία τῆς Βοιωτίας. 116, 3. 120. 122, ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι ὁδοὶ τοῦ πολέμου. Ibid. 134. 139, 3, λεγόντων ἄλλο μὲν οὐδὲν ὧν πρότερον εἰώθεσαν, αὐτὰ δὲ τάδε. 140, 5, ἄλλο τι μεῖζον...ἐπιταχθήσεσθε. 141, 7. 142, 9. 143, 3, καὶ ἄλλα οὐκ ἀπὸ τοῦ ἴσου μεγάλα ἔχειν. Ib. 4. 144, 2. II, 4, 6, εἴτε κατακαύσωσιν,... εἴτε τι ἄλλο χρήσωνται. Ib. 7, ὅσοι ἄλλοι τῶν Θηβαίων περιῆσαν. 8, 3. 9, 4. 13, 9. 15, 4. Ibid. 5. 17, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοῦ Ἐλευσινίου, καὶ εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν. 18. 23. 24, κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι. Ib. 2. 25, ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων. Ibid. ἄλλα τε

ἐκάκουν περιπλέοντες, κτὲ. *Ib.*₄.₆. 31,₃. 39,₄. 44,₃. 47,₃.₄, οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν... οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία. 48,₃, αὐτὸς ἰδὼν ἄλλους πάσχοντας. 51, ἄλλο παρελύπει... οὐδὲν τῶν εἰωθότων. *Ib.*₂.₆, μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι. 52,₄. 62,₂, οὔτε βασιλεὺς κωλύσει, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος. 65,₇.₁₂, σφαλέντες ἐν Σικελίᾳ ἄλλῃ τε παρασκευῇ καὶ τοῦ ναυτικοῦ τῷ πλείονι μορίῳ. 68,₉. 72,₃, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατόν. 75,₂, καὶ εἴ τι ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. 78,₄, ἄλλος οὐδεὶς ἦν ἐν τῷ τείχει. 79,₄. 94, λιμένων τε κλήσει καὶ ἄλλῃ ἐπιμελείᾳ. 96, ὅσα ἄλλα μέρη. *Ib.*₃, ἄλλα ὅσα ἔθνη. 99,₂.₃. 100,₃, Γορτυνίαν καὶ Αταλάντην καὶ ἄλλα ἄττα χωρία. 102. III,4,₄. 11,₄, ἢ ὑμῖν ἢ ἄλλῳ τῳ. 13,₆, οὔτε ἀποστήσεται ἄλλος. 19,₂, ἄλλα τε ἠργυρολόγει, κτὲ. 20, οὐδὲ ἄλλη σωτηρία ἐφαίνετο. 22,₃.₈, ἄλλο τι νομίσαντες τὸ γιγνόμενον εἶναι ἢ τὸ ὄν. 31. 33. 35, εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι. 36,₆, ἄλλαι τε γνῶμαι ἀφ' ἑκάστων 37,₄, ἐν ἄλλοις μείζοσιν. 38,₇. 40,₃, ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν. 42,₂. 45,₇, ἢ νόμων ἰσχύϊ ἢ ἄλλῳ τῳ δεινῷ. 54,₄, εἴ τέ τι ἄλλο... ἐγένετο ἐπικίνδυνον. 61,₂. 62,₆, ἄλλοι τῶν ξυμμάχων. 64,₃. 70,₆. 79. 81,₄. 89,₄. 90. 92,₆, πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν. 104,₆. IV, 1,₄. 8,₇.₉, διέβησαν μὲν καὶ ἄλλοι πρότερον κατὰ διαδοχήν· οἱ δὲ τελευταῖοι κτὲ. 19, διδόντες μὲν εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν, καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν. 23. 26,₅.₆, ἐσῆγον ἄλλοι τε... καὶ μάλιστα οἱ Εἵλωτες. 32,₂, καὶ ἄλλοι ὅσοι περὶ Πύλον κατεῖχον πάντες. 39,₂, ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελήφθη. 47,₂. 53. 63,₂. 68,₄. 69,₃, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐνῆν. 72,₄. 76,₃. 78,₂, ἦγον δὲ καὶ ἄλλοι Θεσσαλῶν αὐτὸν καὶ ἐκ Λαρίσης Νικονίδας κτὲ. *Ib.*₃. 85,₆. 92,₂, οἷς ἂν ἄλλος ἐπίῃ. 96,₇. 100. 103,₃. 114,₆, οὐ σφεῖς ἀδικεῖσθαι, ἀλλ' ἐκείνους μᾶλλον ὑπ' ἄλλων κρεισσόνων. 116,₂. 120,₃, ἄλλο τι ἂν... ὑπομεῖναι. 124. 127,₂, εἰδότες οὐκ οὖσαν ἄλλην... ἀναχώρησιν. 129,₂. 133,₃, οἱ δὲ ἄλλην ἱέρειαν... κατεστήσαντο. V, 3,₄, εἴ τις ἄλλος Χαλκιδέων ἦν. 6,₂. 18,₈, εἴ τινα ἄλλην πόλιν ἔχουσιν Ἀθηναῖοι. 26,₂. 29,₂, τοὺς Λακεδαιμονίους ... δι' ὀργῆς ἔχοντες, ἐν ἄλλοις τε καὶ ὅτι κτὲ. 30,₂, εἴ τέ τι ἄλλο ἐνόμιζον ἐλασσοῦσθαι. 35,₅. 37,₂, εἴ τινα πρὸς ἄλλον δέοι. 38,₃. 42,₂, ἦσαν ἄλλοι τε καὶ Ἀλκιβιάδης. *Ibid.* 46,₃.₄, ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν. 51,₂, Ξενάρης ὁ Κνίδιος Λακεδαιμόνιος ἄρχων αὐτῶν ἀπέθανε, διεφθάρησαν δὲ καὶ ἄλλοι τῶν Ἡρακλεωτῶν. 57,₂, ὅσοι ἄλλοι Ἀρκάδων Λακεδαιμονίοις ξύμμαχοι ἦσαν. 58,₄.₅, ἐδῄου Σάμινθόν τε καὶ ἄλλα. 65,₃. 69. 79,₄. 80. 87. 104,

εἰ μὴ του ἄλλου, τῆς γε ξυγγενείας ἕνεκα. 105, 2. 108. 110. 111, 2. 112, 2, οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον. VI, 4, 5. ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων. 10, 5, Χαλκιδῆς γε... καὶ ἄλλοι τινές. 15, 3, ἄλλοις ἐπιτρέψαντες. 16, 3, χορηγίαις ἢ ἄλλῳ τῳ. 17, 3. 18, 2, ὅσοι δὴ ἄλλοι ἦρξαν. Ib. 6. 20, 3. 21. 25, 2. Ibid. ἤν τι ἄλλο πρέπον δοκῇ εἶναι. 27, 2. 28. 29, 3. 30, καὶ ὅση ἄλλη παρασκευὴ ξυνείπετο. 32, 2, εἴ τις ἄλλος εὔνους παρῆν σφίσιν. Ib. 3, ἐλέχθησαν τοιοίδε λόγοι ἀπό τε ἄλλων... καὶ Ἑρμοκράτης κτέ. 33. 35. 41. Ib. 4. 45, 3. 53. 54, 6, ἄλλοι τε αὐτῶν... καὶ Πεισίστρατος. 60, 4. 61, 4, καὶ ὧν περὶ ἄλλων ἐμεμήνυτο. 63, 3, ἐφύβριζον ἄλλα τε, καὶ εἰ κτέ. 65. Ib. 2. 69, 3. 75, 4. 85, 2. 86, 4, ἔδειξαν καὶ ἄλλα ἤδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίνους. 87, 2, ἵνα μὴ ὑπακούωμεν ἄλλου. 89, 2, ἐθεράπευον ὑμᾶς ἄλλα τε καὶ περὶ τὴν ἐκ Πύλου ξυμφοράν. Ib. 3, ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην ὑμῖν. Ib. 5. 90, 3. 96, 3, ἤν ἐς ἄλλο τι δέῃ. 98. 102, 2. 103, 4. 105, 2, καὶ Πρασιὰν καὶ ὅσα ἄλλα. VII, 2, λέγων ὅτι νῆές τε ἄλλαι ἔτι προςπλέουσι, κτέ. 7, 3. 8. 18, 2. 3. 21, 5. 29, 4. 5. 31. 32. 37, 3. 43, 2, τέκτονας πάντας λαβὼν καὶ ἄλλην παρασκευὴν τοξευμάτων. Ib. 5. 44, 4, ἀδύνατον ὂν ἐν νυκτὶ ἄλλῳ τῳ σημῆναι. Ibid. 50, 5. 57, 9, Μαντινῆς καὶ ἄλλοι Ἀρκάδων μισθοφόροι. 58, 4, ὁπλῖται πολλοὶ καὶ νῆες καὶ ἵπποι καὶ ἄλλος ὅμιλος ἄφθονος ξυνελέγη. 64. Ibid. 2. 67, 2. 69, 2. 70, 6. 71, 3. 4. 6, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι κτέ. 77, 4. Ibid. ἄλλη οὐδεμία (πόλις) ὑμᾶς... δέξαιτο. Ib. 6. 86, 4, ἄλλοι δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Κορίνθιοι. VIII, 8, 2. 10, 3. 12, πιστότερος ἄλλων φανεῖσθαι. 15. Ib. 2. 17. 18. Ibid. 21. 24, 6. 27. Ib. 5, ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη. 30. 42, 3. 48, ἄλλο τι σκοπεῖσθαι. 49. 54. 56, 4, νήσους τε τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα. 63, 4 Ibid. ἄλλοις ἢ σφίσιν αὐτοῖς. 65, 2. 3. 67, 2, ἄλλο μὲν οὐδέν, αὐτὸ δὲ τοῦτο. Ibid. 68, ἐς τὸν δῆμον οὐ παριών, οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος οὐδένα. 70, 2, ἄνδρας τέ τινας ἀπέκτειναν... καὶ ἄλλους ἔδησαν. 73, 3. 4. 74, 2, ἀφελόμενοι τὴν ναῦν, καὶ μετεμβιβάσαντες ἐς ἄλλην στρατιῶτιν ναῦν. 76, 2. 3, παραινέσεις ἄλλας τε ἐποιοῦντο... καὶ ὡς κτέ. 84, 5, διὰ ταῦτα καὶ δι' ἄλλα [*Vat. om.* διὰ] τοιουτότροπα. 85, 3, κατηγόρει ἄλλα τε καὶ ὡς κτέ. 86, 5. 87, 3, οἱ μέν... οἱ δέ... ἄλλοι δέ. 89, 2. 90, Ἀντιφῶν καὶ ἄλλοι οἱ δυνατώτατοι. Ib. 2. 92, 2, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἰδείη κτέ. Ibid. ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων... ἦσαν ὁμογνώμονες. Ib. 5, ξυνεπεβάλοντο αὐτοῖς ἅμα καὶ ἄλλοι καὶ Ἕρμων τις. 94, 3. 96. Ib. 2. 97, 2. 3. 99. 108, 5. 109. — ἄλλοι, alii homines, I, 15, 2, ἐπ' ἄλλων καταστροφῇ. 32, 4, ἄλλων τοῦτο δεησόμενοι. 71, 5, οἱ δι' ἐρημίαν ἄλλοις προςιόντες. II, 44, 2, ἐν ἄλ-

λων ὑπακούσασιν. *Ibid.* οὐ παρ' ἄλλων δεξάμενοι. 96, 6, οὐ μὴν οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν... ἄλλοις ὁμοιοῦνται. III, 45, 2, ἄλλων ξυμμαχίᾳ. *Ib.* 6, ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς. 53, 4, ἄλλοις χάριν φέροντες. 58, καὶ μὴ ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν. 63, 2, μὴ ξυνεπιέναι... ἄλλοις. *Ib.* 4. 84, 3, ἐν ἄλλων τιμωρίαις. IV, 10, 5, τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν. 64, 5, ὑπὸ ἄλλων ἧσσον ἐπιβουλευομένην. 92, 7, τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως, 126, 3, ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι. V, 91, οἱ ἄρχοντες ἄλλων. 111, δι' ἄλλων φόβον. VI, 18, 3, εἰ μὴ αὐτοὶ ἄλλων ἄρχοιμεν. 55, ἀκριβέστερον ἄλλων ἰσχυρίζομαι. 79, ὅταν ὑπ' ἄλλων, καὶ μὴ αὐτοὶ... τοὺς πέλας ἀδικῶσι. VII, 11, 4, ξυμβέβηκε πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς μᾶλλον... τοῦτο πάσχειν. 12, 5, οὐ γὰρ ἐφορμοῦσιν ἄλλοις. 48, 3, οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας. 75, 7, ἀντὶ τοῦ ἄλλους δουλωσομένους ἥκειν, αὐτοὺς τοῦτο μᾶλλον δεδιότας μὴ πάθωσι. VIII, 45, 4, ἀξιοῦσιν ... ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκείνων κινδυνεύειν. 68, 4, ἄλλων ἄρχειν εἰωθότα.—ἄλλοι πολλοί, πολλοὶ καὶ ἄλλοι, multi et alii, I, 6, 6, πολλὰ ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον. 20, 3. 38, 6, πολλὰ ἐς ἡμᾶς ἄλλα τε ἡμαρτήκασι, κτέ. 81, τοῖς δὲ ἄλλη γῆ ἐστι πολλή. 139, 4, 144, πολλὰ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα. II, 51. 65, 11, ἄλλα τε πολλὰ... ἡμαρτήθη, κτέ. 70. III, 56, Θηβαῖοι πολλὰ καὶ ἄλλα ἡμᾶς ἠδίκησαν, κτέ. IV, 50, 4, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων. 58, ἄλλαι τε πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο, κτέ. VI, 6, 2. 44. VII, 11, ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιστολαῖς. 25, 8. VIII, 14, 2. 53, 2. 64, 5, ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων. 74, 3, ἄλλα πολλὰ... ἔλεγεν. 82. 86, 4, ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων, κτέ. 96, 5, οὐκ ἐν τούτῳ μόνῳ... ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς.—ἄλλος ἄλλον, ἄλλοθεν *et similia*, I, 16, ἐπεγένετο ἄλλοις ἄλλοθι κωλύματα. II, 4, 4, ἄλλοι δὲ ἄλλῃ... ἀπώλλυντο. 76, 4, ἄλλας ἄλλῃ τοῦ τείχους. III, 97, 3, καταθέοντες... ἄλλοι ἄλλοθεν. VII, 71, 6, ἄλλος ἄλλῃ... κατενεχθέντες. VIII, 32, ἀφικνοῦνται ἄλλαι ἄλλοθεν. 64, ἄλλους ἄλλῃ διέπεμπον. 86, 4, γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον. 105, 2, ἄλλοι ἄλλην ναῦν διώκοντες.—οὐκ, οὐδὲν ἄλλο ἤ, *et similia*, nil nisi, nihil aliud nisi, I, 122, 2, ἴστω (τὴν ἧσσαν) οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν. II, 16, 2, οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν αὑτοῦ ἀπολείπων ἕκαστος. 49, 5, μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. 89, 2, οὐ δι' ἄλλο τι θαρσοῦσιν ἢ κτέ. III, 11, 2, οὐ δι' ἄλλο τι ἢ κτέ. 30, 4, νομίσαντες οὐκ ἄλλο τι εἶναι τὸ καινὸν τοῦ πολέμου ἢ τὸ τοιοῦτον. 53, ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξά-

μενοι... γενέσθαι ἢ ὑμῖν. 56, 7, *τὸ ξυμφέρον μὴ ἄλλο τι νομίσας ἢ κτέ.* 85, 4, *ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς.* IV, 14, 3, *ἄλλο οὐδὲν ἢ ἐκ γῆς ἐναυμάχουν.* 120, 3, *ὄντες οὐδὲν ἄλλο ἢ νησιῶται.* 126, 2, *οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν.* V, 51, 2, *οὐ γὰρ ἐπ' ἄλλῃ τινὶ γῇ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη.* VI, 11, 6, *μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἡγήσασθαι ἢ διὰ τὸ αἰσχρὸν σκοπεῖν κτέ.* 17, 7, *οὐκ ἄλλῳ τινὶ ἢ τῇ περιουσίᾳ τοῦ ναυτικοῦ ἰσχύοντες.* 80, 4, *τῆς νίκης οὐκ ἄλλον τινὰ ἆθλον ἢ τὸν τὴν νίκην παρασχόντα λήψονται.* 86, *οὐκ ἄλλον τινὰ προσείοντες φόβον, ἢ κτέ.* VII, 75, 5, *οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένῃ ἐῴκεσαν ὑποφευγούσῃ.* 77, 6, *μὴ ἄλλο τι ἡγησάμενος ἕκαστος ἢ κτέ.* VIII, 5, *ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥςπερ ἀρχομένων ἐν κατασκευῇ τοῦ πολέμου.* — *τί ἄλλο ἢ* (*sub.* *ποιεῖν* *vel* *πάσχειν*); III, 39, 2, *τί ἄλλο... ἢ ἐπεβούλευσαν;* 58, 5, *εἰ... χώραν* Πλαταιΐδα Θηβαΐδα *ποιήσετε, τί ἄλλο ἢ ἐν πολεμίᾳ... καταλείψετε;* V, 98, *κἂν τούτῳ τί ἄλλο ἢ τοὺς ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε;* VI, 80, 2, *τί ἄλλο ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσίᾳ τοὺς μὲν οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι, τοῖς δὲ κτέ.* b) alter, novus, II, 54, 3, *ἤν... ποτε ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ* Δωρικὸς *τοῦδε ὕστερος, κτέ.* 85, *κελεύοντες ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι.* III, 5, 3. 4, *πέμπειν τριήρη ἄλλην.* 49, 2. IV, 96, 5, *νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπιέναι.* 120, 2. 129, 4, *ἄλλῃ ἐφόδῳ.* V, 14, 4, *ξυνέβαινε... τὰς τριακοντούτεις σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι· καὶ ἄλλας οὐκ ἤθελον σπένδεσθαι.* 23, 4. 25, *ἄλλη ταραχὴ καθίστατο.* 30, 2. 60, 3, *ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ* Ἀργείων *μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προςγενομένῃ.* 80, 2, *τούς τε παλαιοὺς ὅρκους ἀνενεώσαντο καὶ ἄλλους ὤμοσαν.* 116, 3. VI, 10, 5, *ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι.* 36, 4, *ἐπ' ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἑκόντας ἐλθεῖν.* 73, 2, *ἵνα... ἧσσον ὠφέλειαν ἄλλην ἐπιπέμπωσι.* 75, *καὶ τὰ* Μέγαρα *φρούριον, καὶ ἐν τῷ* Ὀλυμπιείῳ *ἄλλο.* 91, 5. VII, 1, *στρατιὰν ἄλλην προςλαβόντες.* 12, *πεπόμφασι... πρέσβεις ἐπ' ἄλλην στρατιάν.* 15. *Ibid.* 16. 25, 9, *τῶν* Ἀθηναίων *προςδοκίμων ὄντων ἄλλῃ στρατιᾷ.* 50. *Ib.* 3. 80, 6, *ἐχώρουν αὖθις πρὸς ἄλλον ποταμὸν τὸν* Ἐρινεόν. VIII, 8, *διενοοῦντο ἄλλῳ στόλῳ πλεῖν.* 24, 3, *αὖθις ἄλλῃ μάχῃ ἐνίκησαν.* 36, 2. 57, *ξυνθήκας ἔτι ἄλλας ποιησάμενος.* c) non idem, I, 42, *μὴ νομίσῃ δίκαια μὲν τάδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ... ἄλλα εἶναι.* II, 50, *ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι.* IV, 118, 5, *πλεῖν μὴ μακρᾷ νηΐ, ἄλλῳ δὲ κωπήρει πλοίῳ.* VII, 40, *εἰ δ' ἄλλα βουλήσεσθε.* B) ***cum artic.*** **caeterus, reliquus,** *a*) Sing. I, 1, *τὸ ἄλλο* Ἑλληνικόν.

2, 2. οὔτε μεγέθει τῶν πόλεων ἴσχυον, οὔτε τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. *Ib.* 3. 6, ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. 12, 4, Ἰταλίας καὶ Σικελίας τὸ πλέον (ᾤκισαν) Πελοποννήσιοι, τῆς τε ἄλλης Ἑλλάδος ἔστιν ἃ χωρία. 15, 3. 18. 24, 2, Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους. 31. 32, 5. 35, 3. 37, μνησθέντας πρῶτον... περὶ ἀμφοτέρων, οὕτω καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον λόγον ἰέναι. 62, 6, τὸ ἄλλο στρατόπεδον... ἡσσᾶτο. 77, 6, ἡ ἄλλη Ἑλλάς. 110, 4. 114, 3, τὴν μὲν ἄλλην (Εὔβοιαν) ὁμολογίᾳ κατεστήσαντο, Ἑστιαιᾶς δὲ ἐξοικίσαντες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. 123. 128, 7. 135, 3, ἔχων δίαιταν μὲν ἐν Ἄργει, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. 143, κυβερνήτας ἔχομεν πολίτας, καὶ τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. II, 8. 13, 3, φόρου... ἄνευ τῆς ἄλλης προσόδου. 14, ἐσεκομίζοντο ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευήν. 18, 3. 27, 2. 29, 2, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπὶ πλεῖον τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησε. 31, 2, μέτοικοι ξυνεσέβαλον οὐκ ἐλάσσους τρισχιλίων ὁπλιτῶν· χωρὶς δὲ ὁ ἄλλος ὅμιλος ψιλῶν οὐκ ὀλίγος. 32, ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος. 33, 2. 68, ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν καὶ τὴν ἄλλην Ἀμφιλοχίαν. *Ib.* 3. 77, 3. 93, 4. 97, 3. 5, μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ. *Ib.* 6. 98, 4. 100, 2, ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. *Ib.* 4. 102, 5. III, 5, οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἡ ἄλλη Λέσβος πλὴν Μηθύμνης. 6, 2, τῆς μὲν ἄλλης (γῆς) ἐκράτουν οἱ Μυτιληναῖοι,... τὸ δὲ περὶ τὰ στρατόπεδα οὐ πολὺ κατεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι. 19, 2, αὐτός τε διαφθείρεται καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί. [ἄλλης *om. nonnulli codd.*] 29. 35, 2. 36, 2, ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν... κτέ. 61, 2, κτισάντων Πλάταιαν ὕστερον τῆς ἄλλης Βοιωτίας. 62, 5, τήν τε ἄλλην Ἑλλάδα καὶ τὴν ἡμετέραν χώραν πειρωμένων ἐφ' αὑτοῖς ποιεῖσθαι. 68. 87, 3, τετρακοσίων ὁπλιτῶν... καὶ τριακοσίων ἱππέων, τοῦ δὲ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμός. 94, 3. 102, 6. 106. 110, 2. 112, 7. IV, 8, 6. 20, 4, τὸ ἄλλο Ἑλληνικόν. 24, πρὸς ταῖς ἐν Μεσσήνῃ φρουρούσαις ναυσὶ τὸ ἄλλο ναυτικὸν... προσκομίσαντες. 32, 2. 43, 2. 5. 44, 7. 52, 3, ναῦς τε εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν, ξύλων ὑπαρχόντων, καὶ τῆς Ἴδης ἐπικειμένης, καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. 54. 71, 3. 92, 4, τοὺς... Εὐβοέας καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος τὸ πολύ. 100, 2. 101, 5. 106, οἱ μὲν Ἀθηναῖοι,... ὁ δὲ ἄλλος ὅμιλος. 110, 2, τὴν ἄλλην πόλιν τῶν Τορωναίων καὶ τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν. 111. 112, 3. 129, 4, παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι. 133, 4. V, 10, 12. 22, 2. 29, 2, ἀποστάντων τῶν Μαντινέων, καὶ ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο. 57, 2, οἱ ἐκ τῆς ἄλλης

Πελοποννήσου ξύμμαχοι. 72, 4. 75, 3, ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα. 80, 3, ὡς ἐξῆλθε τὸ ἄλλο φρουρικόν. VI, 4, 6. 7. 25, 2, τὴν ἄλλην παρασκευὴν ὡς κατὰ λόγον. 28, 2, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα... παρανομίαν. 30, 2, ξυγκατέβη καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας. *Ibid.* οἱ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος. 32, 2, ξυνεπεύχοντο καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς. *Ibid.* τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων. 34. *Ib.* 6. 37. 43, τὸ ἄλλο ναυτικόν. 50, 2. 51, 2, τὸ ἄλλο στράτευμα ἐκέλευον ἐκ Ῥηγίου κομίζειν. 54, 6, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν. 60, 6, ἡ μέντοι ἄλλη πόλις... ὠφέλητο. 70, 2. 72, 4, οἷς τε ὅπλα μὴ ἔστιν ἐκπορίζοντες,... καὶ τῇ ἄλλῃ μελέτῃ προςαναγκάζοντες. 96, 2, ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον. *Ibid.* διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου (χωρίου) εἶναι. 100, ἡ ἄλλη στρατιὰ δίχα. 101, 6. 110, 2, περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον. VII, 4, 3, κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα. 6, 3. 7, 2. 17, 3. 27, 4, αἱ ἐςβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλυον. 30, 2, ἐν τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει. 36. *Ib.* 2. 6, τοῦ ἄλλου λιμένος αὐτοὶ κρατήσειν. 42. 43, τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ πολλαχῇ προςβάλλοντες ἀπεκρούοντο. 44, 3. 46, ἐς τὴν [*Val. Bas.* ἄλλην, *qd vulgo deest*] Σικελίαν ᾤχετο. 54. 60, τὴν ἄλλην διάνοιαν αὐτῶν αἰσθόμενος. *Ib.* 2, ἀπὸ τοῦ ἄλλου πεζοῦ τὰς ναῦς πάσας πληρῶσαι. 62, 2. 70. *Ib.* 3, μὴ λείπεσθαι τὰ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος τῆς ἄλλης τέχνης. 75, 6, ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν. 82. 84, 2, ἱππέων τε πολλῶν καὶ τοῦ ἄλλου ὄχλου. VIII, 25, 4, τοὺς βαρβάρους καὶ τὸν ἄλλον ὄχλον. 38, 3. 42, 2, τοῦ ἄλλου (ναυτικοῦ) περὶ τὴν νῆσον ἔτι πλανωμένου. 60.—τ ὸ ἄ λ λ ο, **caetera pars**, I, 48, 3, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπεῖχον. III, 11, 3, τὰ τελευταῖα λιπόντες, τοῦ ἄλλου περιῃρημένου, ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν. 107, 4, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων,... τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρνᾶνες... ἐπεῖχον. 112, 2, αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐςβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὀρῶν. IV, 96, 2, ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας,... τὸ δὲ ἄλλο καρτερᾷ μάχῃ... ξυνειστήκει. V, 3, 4, τὸ μὲν Πελοποννήσιον ὕστερον... ἀπῆλθε, τὸ δὲ ἄλλο ἐκομίσθη ὑπ' Ὀλυνθίων. VI, 67, δεξιὸν μὲν κέρας Ἀργεῖοι εἶχον, Ἀθηναῖοι δὲ τὸ μέσον, τὸ δὲ ἄλλο οἱ ξύμμαχοι. VII, 2, 4, τοῦτο ἔτι ᾠκοδόμουν, τῷ δὲ ἄλλῳ τοῦ κύκλου... λίθοι παραβεβλημένοι τῷ πλέονι ἤδη ἦσαν. VIII, 25, 4, ὡς ἑώρων τὸ ἄλλο σφῶν ἡσσώμεοον. 55, 3, νικᾶται καὶ τὸ ἄλλο τὸ περὶ Πεδάριτον. **b)** Plur. I, 3, 2, ἐπαγομένων αὐτοὺς... ἐς τὰς ἄλλας πόλεις. 18, ἐν ταῖς ἄλλαις πόλεσι. *Ib.* 3, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. 20, 3, οἱ ἄλλοι Ἕλληνες.

25, 4, *ὥςπερ αἱ ἄλλαι ἀποικίαι*. 29, 3. 30, *τοὺς μὲν ἄλλους οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους ἀπέκτειναν*, Κορινθίους *δὲ δήσαντες εἶχον*. *Ib*. 3. 38, 3, *αἱ ἄλλαι ἀποικίαι τιμῶσιν ἡμᾶς*. 40, 5. 48, 4. 56, 2. 60. 70, 9, *μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾷν*, 94. 95. 98, 3. 4, *ἔπειτα καὶ τῶν ἄλλων* (*πόλεων*) *ὡς ἑκάστῃ ξυνέβη*. 107, 5. 112, 3. 128, 6, *κρύφα τῶν ἄλλων ξυμμάχων*. II, 5, *οἱ δὲ ἄλλοι* Θηβαῖοι. 8, 2. 9, 3. 4, *πᾶσαι αἱ ἄλλαι* Κυκλάδες, *πλὴν* Μήλου *καὶ* Θήρας. 13, 3, *ἐς τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἄλλα οἰκοδομήματα*. *Ib*. 5. 15, 2, *καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς*. 24, *ἀπὸ τῶν ἄλλων* (*χρημάτων*) *πολεμεῖν*. 38, 2. 49. 55, 4. 68, 5. 81, 3. 4. 6. 8. 83. 86, 6. 90, 5, *τὰς δὲ ἄλλας* (*ναῦς*) *ἐπικαταλαβόντες*. 91, 2, *πολὺ πρὸ τῶν ἄλλων* (*νεῶν*). 93. 97, 4. 99, 6. 101, 2. III, 5, *τῶν ἄλλων ὀλίγοι τινὲς ξυμμάχων*. 6, 2, *οἱ ἄλλοι* Λέσβιοι. 8. 15, 2. 17, 2. 40, 8. 45, 4. 50, *τοὺς δ᾽ ἄλλους ἄνδρας*... *διέφθειραν οἱ* Ἀθηναῖοι. *Ib*. 2, *τριακοσίους μὲν* (*κλήρους*) *τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον, ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν κληρούχους*... *ἀπέπεμψαν*. 54. 56, 4. 58, 4, *ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις*. 59, 4. 61, 2, *ἔξω τῶν ἄλλων* Βοιωτῶν. 68, 3, *τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα*... *κλίνας κατασκευάσαντες*. 86, 2, 88, 2, *τὰς δὲ ἄλλας* (*νήσους*)... *γεωργοῦσι*. 90, 4, *τἄλλα πιστὰ παρασχόμενοι*. 92, 5. 104, 2, *τῶν τε ἄλλων νήσων ἄρξας, κτέ*. 108, 3. 109, 2. IV, 8. 20, 2. 25, 9. 39, 2, *τὰς δὲ ἄλλας* (*ἡμέρας*) *τοῖς ἐςπλέουσι λάθρα διετρέφοντο*. 52, 2. 3. 57, 4. *Ibid*. 58. 69, 2, *καὶ λιθουργοὶ καὶ τἄλλα ἐπιτήδεια*. 77. 85, 6, *τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων* Ἑλλήνων. 91. 109, 3. 116, 3. 118, 4, *ἔδοξε* Λακεδαιμονίοις *καὶ τοῖς ἄλλοις* [*om. opt. codd*. *ἄλλοις*] *ξυμμάχοις*. V, 4, 5. 9, 7. 17, 2, *ψηφισαμένων, πλὴν* Βοιωτῶν *καὶ* Κορινθίων,... *τῶν ἄλλων*. 18, 8. 35, 4, *τά τε ἄλλα χωρία εἶχον*. *Ib*. 7, Μεσσηνίους *καὶ τοὺς ἄλλους* Εἵλωτας. 47, 9, *ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί*. 50, 2, 58, 2. 60. 61, 2. 62, 2. 67, 3. 79, *ταὶ δὲ ἄλλαι πόλιες ταὶ ἐν* Πελοποννάσῳ. 84, 2. 115, 3. VI, 15, 3, *τὰς ἱπποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας*. 17, 5. 31, 4. 33, 4. 43, *ὧν* (*νεῶν*) *αἱ μὲν ἑξήκοντα ταχεῖαι, αἱ δ᾽ ἄλλαι στρατιώτιδες*. *Ibid*. Χίων *καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων*. *Ibid*. 44, 3. 46, *ἀγγέλλουσαι ὅτι τἄλλα μὲν οὐκ ἔστι χρήματα*... *τριάκοντα δὲ τάλαντα μόνα φαίνεται*. 47. *Ibid*. *τῶν ἄλλων τινὰ πόλεων*. 48. 49, 4. 50, 4. 67. 69, *οὔτ᾽ ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ, οὔτ᾽ ἐν ταῖς ἄλλαις*. 84, 3. 100. VII, 2. 4, 3. 18, 4, *τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον*. *Ibid*. 20, 2. 24, 2, *ἱστία*... *καὶ τἄλλα σκεύη ἐγκατελήφθη*. 25, 4. 28, 1. 43, *πείσας τόν τε* Νικίαν *καὶ τοὺς ἄλλους ξυνάρχοντας*. *Ib*. 4. 56, 2. 3. 60, 4.

61, Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων. 70, 2, ἐπειδὴ οἱ ἄλλοι [*vulgo* ἄλλοι *deest*; *Vat. etiam* οἱ *om.*] Ἀθηναῖοι προςέμισγον τῷ ζεύγματι. 74, 2. 85. *Ib.* 4. VIII, 3. 7. 10, 3. 11, 2. 12. *Ib.* 2, πείσας τούς τε ἄλλους Ἐφόρους καὶ Ἔνδιον. 19, 3. 30, τὰς ἀπὸ Χίου πάσας (ναῦς) καὶ τὰς ἄλλας ξυναγαγόντες. 31, 3. 32, οἵ τε Κορίνθιοι καὶ οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι. 34. 45. 5. 64, τοὺς ἡμίσεις (τῶν πρέσβεων) ἐς τἆλλα τὰ ὑπήκοα χωρία... διέπεμπον. 70. 76, 4. 83, 3. 84, 4. 100, 2, 103. 104, 3. 107, 2.— οἱ ἄλλοι, caeteri, I, 7, τῶν ἄλλων ὅσοι... κάτω ᾤκουν. 9, 3, ἐπὶ πλέον τῶν ἄλλων ἰσχύσας. 15, τῶν ἄλλων ἀρχῇ. 22, 2, οἷς τε αὐτὸς παρῆν, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων... ἐπεξελθών. 37, 3, τοὺς ἄλλους... δέχεσθαι. 38. 44, 2, τοῖς ἄλλοις ναυτικὸν ἔχουσι. 62, 6, ὅσοι... ἦσαν Κορινθίων καὶ τῶν ἄλλων λογάδες. 65, πλὴν πεντακοσίων... τοῖς ἄλλοις ἐκπλεῦσαι. 67, 5. 68. 71, μὴ λυπεῖν τε τοὺς [*artic. om. plurimi codd.*] ἄλλους, καὶ αὐτοὶ ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι. 71, 4, τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ποτιδεάταις... βοηθήσατε. *Ibid.* μὴ... ἡμᾶς τοὺς ἄλλους ἀθυμίᾳ πρὸς ἑτέραν τινὰ ξυμμαχίαν τρέψητε. 74, 2. 77, 6, 91. 93, 6. 105, 7. 113, 4, οἱ ἄλλοι πάντες. 119, οἵ τε ἄλλοι εἶπον ἃ ἐβούλοντο,... καὶ οἱ Κορίνθιοι κτέ. 124. 126, 10. II, 9, 5, οἱ δὲ ἄλλοι πεζὸν καὶ χρήματα (παρείχοντο). 11, 8. *Ibid.* οἳ ἄρχειν τῶν ἄλλων ἀξιοῦσι. 13. 20, 4. 21, 2, ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐπεξιέναι. 22, 3. 40, 3. 49, 2. 51, 6. 72. *Ibid.* III, 11, 6, παραδείγμασι χρώμενοι τοῖς ἐς τοὺς ἄλλους. 12. 32, 3, Χίων ἄνδρας ὅσους εἶχεν ἔτι ἀφῆκε, καὶ τῶν ἄλλων τινάς. 36, 2, οὐκ ἀρχόμενοι, ὥςπερ οἱ ἄλλοι. 39, 5. 48. 62, 5. 75. *Ib.* 5. 80. τοῖς τε ἱκέταις ᾔεσαν ἐς λόγους καὶ τοῖς ἄλλοις. 101, 2, αὐτοὶ πρῶτον [*alii leg.* πρῶτοι] δόντες ὁμήρους καὶ τοὺς ἄλλους ἔπεισαν δοῦναι. 111, 2. 4. IV, 9. 12. *Ib.* 2. 38, 5, ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι, οἱ δὲ ἄλλοι ἀπέθανον. 42, 3. 43. 64, 2. 74, 2. 80, 5. 81, 3. 92, 4, τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται, ἡμῖν δέ, κτέ. 93, 4. *Ib.* 96, 3. 98, 3, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἄλλων. 100, 5. 102, 2, σφῶν τε αὐτῶν καὶ τῶν ἄλλων. 118, 3. 124, καὶ τῶν ἄλλων κατὰ δύναμιν ἑκάστων. V, 4, 6. 6, 5. 8, 4. 10. *Ib.* 5, τοῖς μεθ᾽ ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις. 18, 7, τοὺς... πολιορκουμένους Πελοποννησίων ἀφεῖναι, καὶ τοὺς ἄλλους, ὅσοι κτέ. 21. 32, 4. 57, 2, οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι. 58. 71. 75, 6, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δέ, κτέ. 90. 105, 4. 109. VI, 4. 16, 5. 18, 3, οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ὑμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον. 27, 2. 46, 5. 51, 2, οἱ δὲ ἄλλοι ἐψηφίσαντο ξυμμαχίαν. 54. 60, 4, τὸν μὲν μηνυτὴν εὐθὺς καὶ τοὺς ἄλλους μετ᾽ αὐτοῦ... ἔλυσαν. 78, 4. 80, 3. 87,

Ib, 1. 97, 3, ἐβοήθουν οἵ τε ἄλλοι... καὶ οἱ περὶ τὸν Διόμιλον ἑξακόσιοι. *Ib.* 4. VII, 30, 3. 33, 2. 48, 2. 56, 2. 57, 3. 9. 58, 3, ἡγεμόνα Σπαρτιάτην παρεχόμενοι, Νεοδαμώδεις δὲ τοὺς ἄλλους καὶ Εἵλωτας. *Ib.* 4, πρὸς ἅπαντας... τοὺς ἄλλους. 75, 5, οἵ τε ἄλλοι πάντες ἔφερον ὅ τι τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον. 77, 7. 82, 2, πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας. 86, 2, τοὺς μὲν ἄλλους Ἀθηναίων καὶ τῶν ξυμμάχων... κατεβίβασαν ἐς τὰς Λιθοτομίας,... Νικίαν δὲ καὶ Δημοσθένην... ἀπέσφαξαν. 87, 3. VIII, 29, 2. 35, 4. 48, 4. 66, 2. 73, 2, ἔμελλον τοῖς ἄλλοις ὡς δήμῳ ὄντι ἐπιθήσεσθαι. *Ib.* 6. 74, 2. 75. 84, 5, Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλέως. 91, 3. 93, 2. 105, 2. 5.—τὰ ἄλλα, τἄλλα, caetera, I, 59, καταλαμβάνει τὴν Ποτίδαιαν καὶ τἄλλα ἀφεστηκότα. 80, 3, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται. 90, 4, ὑπειπὼν τἄλλα ὅτι αὐτὸς τἀκεῖ πράξοι. 93, 1, οὕτως ἐτειχίσθησαν καὶ τἄλλα κατεσκευάζοντο. 95, 2, τἄλλα καταστησόμενοι. 129, 2, τά τε ἄλλα ἐποίησεν ὥςπερ εἴρητο, καὶ τὴν ἐπιστολὴν διέπεμψεν. 132, 2, τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκόπουν,... καὶ ὅτι κτέ. II, 3, 3, καὶ τἄλλα ἐξήρτυον. 58, 2, προὐχώρει αὐτοῖς οὔτε ἡ αἵρεσις τῆς πόλεως οὔτε τἄλλα. 61, 3, πρὸς τοῖς ἄλλοις, praeter caetera. 77, 6, τἄλλα διαφυγόντας. 80, 1, νομίζοντες... ῥᾳδίως ἂν σφίσι τἄλλα προςχωρήσειν. 100, καὶ τἄλλα διεκόσμησε τὰ κατὰ τὸν πόλεμον. III, 3, 6, τὰ ἄλλα τῶν τειχῶν... ἐφύλασσον. 28, 3. 36, ἔστιν ἃ παρεχόμενον, τά τ' ἄλλα καὶ ἀπὸ Πλαταιῶν... ἀπάξειν τοὺς Πελοποννησίους. 53, 4, πρὸς τοῖς ἄλλοις. 94, 5. 96, 2. 114, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις διείλοντο. IV, 30, 3. 38, 4. 69, 4. 77. 108, 2, Βρασίδας ἔν τε τοῖς ἄλλοις μέτριον ἑαυτὸν παρεῖχε, καὶ ἐν τοῖς λόγοις... ἐδήλου κτέ. 122, 3, Ἀριστώνυμος τοῖς μὲν ἄλλοις κατήνει, Σκιωναίους δὲ... οὐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι. V, 32, 1. 35, 3, Ἀμφίπολιν... ἀποδιδόναι καὶ τὰ ἄλλα. 42, 2, τά τε ἄλλα ἐσκόπουν... κτέ. 46, 4, ἀπαγγειλάντων τά τε ἄλλα, καὶ τέλος εἰπόντων ὅτι κτέ. 52, 2, τά τε ἄλλα ξυγκαθίστη... κτέ. 57, οἵ τε Ἐπιδαύριοι... ἐταλαιπώρουν, καὶ τἄλλα ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὰ μὲν ἀφειστήκει, τὰ δ' οὐ καλῶς εἶχε. 80, 2, καὶ τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον, κτέ. VI, 8, 2, ἀκούσαντες... τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ, κτέ. *Ibid.* 16, 2. 22. 33, 2. 34, 2. 9. 41, 3. κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τοῖς ἄλλοις, οἷς ὁ πόλεμος ἀγάλλεται. 42. 45. 56, 2. 62, 4. 71, 2, τά τε ἄλλα καὶ σῖτον καὶ ὅσων δέοι παρασκευάσωνται. 72, 5. 88, 6. 103, 2. VII, 13, 2, τἄλλα ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνθεστῶτα ὁρῶσιν. 31, 3. 40, 2. 47, 2, τά τε ἄλλα ἀνέλπιστα αὐτοῖς ἐφαίνετο, κτέ. 59, 3. 60, 2, πρὸς τὴν παροῦσαν

ἀπορίαν τῶν τε ἄλλων κτέ. *Ib.* 4. 65, 2, πρός τε τἄλλα ἐξηρτύσαντο... καὶ πρὸς τοῦτο. 74. 86, 2, ἐπὶ τοῖς ἄλλοις. VIII, 3, 2. 4. 25, 5. 39, 2, τῶν τε ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι, κτέ. 41, νομίσας πάντα ὕστερα εἶναι τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ναῦς... ξυμπαρακομίσαι. 50, 2. 3, καὶ περὶ τούτων καὶ περὶ τῶν ἄλλων. 51. 54, 4. 59. 72, 2, καὶ τἄλλα ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν. 87, διά τε τἄλλα καὶ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον. 95, 7. 97, 2. 109, ὅπως... τὰς διαβολὰς καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων... ἀπολογήσηται.—*Absolute*, I, 65, 2, τά τε ἄλλα ξυνεπολέμει, κτέ. 139, 2, οὔτε τἄλλα ὑπήκουον. II, 7, 2, τά τε ἄλλα ἡσυχάζοντας, καὶ Ἀθηναίους δεχομένους μιᾷ νηΐ. 15, 2, τά τε ἄλλα διεκόσμησε τὴν χώραν, κτέ. 42, 3, τοῖς τἄλλα χείροσι. 50, τά τε ἄλλα χαλεπωτέρως ἢ κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν προσέπιπτε, κτέ. 61, τἄλλα εὐτυχοῦσι. III, 10, εἰ μὴ... τἄλλα ὁμοιότροποι εἶεν. IV, 55, καὶ τὰ ἄλλα ἐν φυλακῇ πολλῇ ἦσαν. 120, 3, πιστοτάτους τε... ἡγήσεσθαι αὐτοὺς Λακεδαιμονίων φίλους, καὶ τἄλλα τιμήσειν. 121, τὸν Βρασίδαν τά τ᾽ ἄλλα καλῶς ἐδέξαντο. κτέ. 122, 6, τἄλλα ἡσυχάζοντες. V, 45, 2, καὶ τἄλλα ξυναλλάξειν. 56, 3, τὰ δὲ ἄλλα ἡσύχαζον. VI, 31, 3, καὶ τἄλλα σημείοις... χρησαμένων. 54, 6, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὴ ἡ πόλις τοῖς πρὶν κειμένοις νόμοις ἐχρῆτο. VII, 25, 9, τά τε ἄλλα αὖ δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσί. VIII, 6, 4, εἰ... καὶ τὰ ἄλλα ἡ πόλις ἱκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν. 44, 4, τὰ δ᾽ ἄλλα ἡσύχαζον. 46, 5, τά τε ἄλλα... οὐ προθύμως ξυνεπολέμει. 68, καὶ τἄλλα ἐκ τοῦ προφανοῦς προθυμότατα ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον. 70, τὰ δὲ ἄλλα ἔνεμον κατὰ κράτος τὴν πόλιν. 86, 7, καὶ τἄλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν. 98, 3, λέγων ὡς καὶ οἱ ἐν τῇ πόλει τἄλλα ξυμβεβήκασι Λακεδαιμονίοις, κτέ.—ἐς τὰ ἄλλα, **caeteris in rebus**, I, 1, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν... οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι, οὔτε κατὰ τοὺς πολέμους οὔτε ἐς τὰ ἄλλα. 2, 6, παράδειγμα τόδε τοῦ λόγου οὐκ ἐλάχιστόν ἐστι, διὰ τὰς μετοικίας ἐς τὰ ἄλλα μὴ ὁμοίως αὐξηθῆναι. 6, 4, καὶ ἐς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς πολλοὺς οἱ τὰ μείζω κεκτημένοι ἰσοδίαιτοι μάλιστα κατέστησαν. 36, 2, τῆς τε Ἰταλίας καὶ Σικελίας καλῶς παράπλου κεῖται,... καὶ ἐς τὰ ἄλλα ξυμφορώτατόν ἐστι. II, 53, πρῶτόν τε ἦρξε καὶ ἐς τἄλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα. III, 36, 6, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν. VI, 15, 2, καὶ ἐς τὰ ἄλλα διάφορος τὰ πολιτικά. 65, ἐς τὰ ἄλλα θαρσεῖν. 72, 2, καὶ ἐς τὰ ἄλλα ξύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος. VII, 7, 4, ἐς τἄλλα πολὺ ἐπέῤῥωντο. 24, 3, ἔς τε τὰ ἄλλα κατάπληξιν παρέσχε καὶ ἀθυμίαν τῷ στρατεύματι. 77, 2, κατὰ τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα.

ἄλλοσε, alio, I, 53, 2, ἐπὶ Κέρκυραν ἢ ἄλλοσε... πλεῖν. II, 7, πρεσβείας... πέμπειν παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους. IV, 48. VII, 3, 4. 36, 6. 51, ἄλλοσέ ποι τῆς Σικελίας. VIII, 92, 2. 101, 3, ἐς Σικελίαν... καὶ ἄλλοσε τῶν ταύτῃ χωρίων.

ἄλλοτε, alias, II, 62, ἐν οἷς ἄλλοτε πολλάκις γε ἐπέδειξα. III, 37, πολλάκις ἤδη καὶ ἄλλοτε ἔγνων κτέ. 104, 4, *ex Hom. H. Ap.* [*ubi pleriq codd.* ἀλλ' ἔτε, *vulgo* ἀλλὰ σύ.] VII, 8. VIII, 97.

ἀλλότριος, alienus, I, 32, 4, ἐν ἀλλοτρίᾳ ξυμμαχίᾳ. 78, μὴ ἀλλοτρίαις γνώμαις καὶ ἐγκλήμασι πεισθέντες, οἰκεῖον πόνον πρόσθησθε. II, 52, 4, ἐπὶ πυρὰς ἀλλοτρίας... ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρόν. III, 13, 6, ἀλλοτρίας γῆς πέρι οἰκεῖον κίνδυνον ἕξειν. 59. 74, 2, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας,... φειδόμενοι οὔτε οἰκείας οὔτε ἀλλοτρίας. IV, 72. 98, 3. VI, 16, 5, ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων,... ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων. Comp. III, 82, 6, τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο. Sup. I, 70, 6, τοῖς σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται. [*deletum* IV, 44, 3.] — ἡ ἀλλοτρία, terra aliena, II, 39, 2. IV, 85, 4. 95, 2. V, 16, 2. VI, 21, 2. 33, 6. 63, 3. 69, 3.

ἀλλοτριοῦν, alienare, III, 65, 3, τῶν σωμάτων τὴν πόλιν οὐκ ἀλλοτριοῦντες, privantes. Pass. I, 34, πᾶσα ἀποικία, εὖ μὲν πάσχουσα, τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ, ἀλλοτριοῦται. VIII, 73, 4, οὐκ ἠξίουν περιιδεῖν... Σάμον Ἀθηναίοις ἀλλοτριωθεῖσαν.

ἀλλοτρίωσις, alienatio, I, 35, 6, ναυτικῆς καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης, οὐχ ὁμοία ἡ ἀλλοτρίωσις.

ἀλλόφυλος, alienigena, I, 2, 4, ὑπὸ ἀλλοφύλων... ἐπεβουλεύοντο. 102, 3. IV, 64, 4, τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας... ἀμυνούμεθα. 86, 5, τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς. 92, 3, στρατὸν ἀλλόφυλον. VI, 9, ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις πειθομένους. 23, 2.

ἄλλως, aliter, III, 40, 3, ἄλλως γνόντες. VI, 2, 4, ἄλλως πως ἐξπλεύσαντες. 23, 4, εἴ τῳ ἄλλως δοκεῖ. VII, 7, 3, ἐν ὁλκάσιν ἢ πλοίοις ἢ ἄλλως. — alioquin, I, 99, 2, ἦσαν δέ πως καὶ ἄλλως οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες. II, 50, 2, οὐχ ἑωρῶντο οὔτε ἄλλως οὔτε περὶ τοιοῦτον οὐδέν. III, 39, 6, πέφυκε καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν. VIII, 38, 3, οἱ Χῖοι, ἐν πολλαῖς ταῖς πρὶν μάχαις πεπληγμένοι, καὶ ἄλλως ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι. 45, ἦν... Ἄγιδι ἐχθρὸς, καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαίνετο. — *ἄλλως τε... καί*, quum aliter (quum omnino)... tum, IV, 78, 2, τὴν Θεσσαλίαν ἄλλως τε οὐκ εὔπορον ἦν διιέναι ἄνευ ἀγωγοῦ, καὶ μετὰ ὅπλων γε δή. V, 61, 4, τὸν Ὀρχομενὸν πάντες ἐπολιόρκουν,... βουλόμενοι ἄλλως τε προσγενέσθαι σφίσι καὶ ὁμη-

ροι ἐκ τῆς Ἀρκαδίας ἦσαν αὐτόθι. VIII, 38, 2, Δελφίνιον ἐτείχιζον, χωρίον ἄλλως τε ἐκ γῆς καρτερὸν, καὶ λιμένας ἔχον, καὶ τῆς τῶν Χίων πόλεως οὐ πολὺ ἀπέχον.— ἄλλως τε καί, praesertim, I, 10, 4, περίνεως οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν,... ἄλλως τε καὶ μέλλοντας πέλαγος περαιοῦσθαι. 70. 81, 5. 83, 2, ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης,... ἄλλως τε καὶ ἠπειρώταις πρὸς θαλασσίους. 85, 2. 141, 6. II, 3, τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ ἐς οὐδένα οὐδὲν ἐνεωτέριζον. 8, 4. 16. 85, 2, ἐδόκει αὐτοῖς, ἄλλως τε καὶ πρῶτον ναυμαχίας πειρασαμένοις, πολὺς ὁ παράλογος εἶναι. 89, 9. III, 10. 11. 20, 3, ἔμελλον ... οἱ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες. 40, 5. 43, 4. 55, 3. IV, 80. 104, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν, ἄλλως τε καὶ ἀλλήλοις ὕποπτοι ὄντες. 106. 108. V, 50, 4, ἄλλως τε καὶ ἐπειδή. 97. VI, 6, 2. 12, 2. 17, 4, ταχὺ ἂν ὡς ἕκαστοι... προσχωροῖεν, ἄλλως τε καὶ εἰ στασιάζουσι. 21. 34, 6. 68, 2. 80. VII, 1, 2, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπὶ τῆς Ἱμέρας πλεῖν, ἄλλως τε καὶ τῶν Ἀττικῶν νεῶν οὔπω παρουσῶν. 36, 6. 48, 2. 62, 4. 75, 6 [*ubi* καὶ *om. Bas.*]. 80, 3. VIII, 1, 2, τοὺς ἀπὸ τῆς Σικελίας πολεμίους εὐθὺς σφίσιν ἐνόμιζον τῷ ναυτικῷ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλευσεῖσθαι, ἄλλως τε καὶ τοσοῦτον κρατήσαντας. 44, 2. 50, 3. 52, ἄλλως τε καὶ ἐπειδή. 80. 96, 5. 104, 5.— ἄλλως τε, *idem*, VI, 72, 3, οὐ μέντοι τοσοῦτόν γε λειφθῆναι ὅσον εἰκὸς εἶναι, ἄλλως τε τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας... ἀνταγωνισαμένους.— nequidquam, I, 109, 3, ὡς αὐτῷ οὐ προὐχώρει, καὶ τὰ χρήματα ἄλλως ἀναλοῦτο. II, 18, 2, ἄλλως ἐνδιέτριψαν χρόνον. IV, 36, ἄλλως ἔφη πονεῖν σφᾶς. VII, 42, 5, οὐ τρίψεσθαι ἄλλως Ἀθηναίους. 47, 4, ἄλλως χρήματα πολλὰ δαπανῶντας. VIII, 78, τὰς παρὰ Τισσαφέρνους Φοινίσσας ναῦς μέλλοντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον, vanum nomen, nihil nisi nomen.

ἁλμυρός, salsus, salmacidus, IV, 26, 4, ὕδατι ἁλμυρῷ χρωμένους.

ἀλογία, absurditas, V, 111, 2, πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μὴ... ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε.

ἀλόγιστος, inconsultus, inconsideratus, III, 82, 4, τόλμα ἀλόγιστος, ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη. VI, 59, ἡ ἀλόγιστος τόλμα... Ἁρμοδίῳ καὶ Ἀριστογείτονι ἐγένετο.—τὸ ἀλόγιστον, inconsulta ratio, V, 99, πλεῖστα τῷ ἀλογίστῳ ἐπιτρέψαντες.

ἀλογίστως, inconsulte, I, 37, ἵνα... τὴν τῶνδε χρείαν μὴ ἀλογίστως ἀπώσησθε. III, 45, 6, μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὑτὸν ἐδόξασεν.

ἄλογος, absurdus, I, 32, 3, τετύχηκε τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα ἐς τὴν χρείαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. VI, 85, ἀνδρὶ τυράννῳ ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ οὐδὲν ἄλογον ὅ τι ξυμφέρον. — haud probabilis, V, 105, 4, πρὸς τῆς ὑμετέρας νῦν ἀλόγου σωτηρίας. — spem fallens, VI, 46, 2, τῷ μὲν Νικίᾳ προςδεχομένῳ ἦν τὰ παρὰ τῶν Ἐγεσταίων, τοῖν δὲ ἑτέροιν καὶ ἀλογώτερα.

ἀλόγως, sine ratione, II, 65, 9, δεδιότας. V, 104, οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα. VI. 79, 2, σωφρονοῦσιν. 84, 3, ὁ Χαλκιδεύς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησι δουλωσαμένους κτέ. VIII, 27, 2, διακινδυνεύσειν.

ἅλυσις, catena, II, 76, 4, δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς, . . . ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι. III, 104, 2, τὴν Ῥήνειαν ἑλών, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἁλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. IV, 100, 2.

ἄλφιτα, farina et puls hordacea, III, 49, 3, παρασκευασάντων . . . τῇ νηῒ οἶνον καὶ ἄλφιτα. *Ibid.* ἤσθιον . . . οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα. IV, 16, δύο χοίνικας ἑκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων. VIII, 100, 2, ἄλφιτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἐπιτήδεια παρασκευάζειν.

ἁλώσιμος, expugnabilis, IV, 9, 3, ἐκείνοις . . . ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι.

ἅλωσις, expugnatio, I, 12, 3, μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν. [*de artic. om. cf. Popp. adn.*] 23, 4, Εὐβοίας. II, 2. III, 51, Λέσβου. IV, 70, τῶν τειχῶν. 107, 3. 108, 3, τῆς Ἀμφιπόλεως. 109. 113, γιγνομένης τῆς ἁλώσεως. 116, 2, νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ τὴν ἅλωσιν γενέσθαι. VII, 24, 2, τῶν τειχῶν. 32, Πλημμυρίου. — captura, V, 15, 2, μετὰ τὴν ἅλωσιν αὐτῶν (τῶν ἀνδρῶν), post eos captos.

ἁλωτός, expugnabilis, VI, 77, 2, εἰδότες ὅτι ταύτῃ μόνον ἁλωτοί ἐσμεν.

ἅμα, [*quod ante vocalem bis terve eliditur,* II, 94. III, 17, *et in plerisque codd.* III, 22.] simul, a) eodem tempore, I, 23, 3, σεισμῶν πέρι, οἳ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς . . . ἐπέσχον. 27, παρεσκευάζοντο στρατιάν· καὶ ἅμα ἀποικίαν . . . ἐκήρυσσον. 29, 3, 61, 4. 64, 2, κατὰ βραχὺ προϊών, καὶ κείρων ἅμα τὴν γῆν. *Ib.* 3, ἡ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις. 85, 2. 95, 4, ξυνέβη τε αὐτῷ καλεῖσθαί τε ἅμα καὶ τοὺς ξυμμάχους . . . μετατάξασθαι. 116, 2, ἐπολιόρκουν τρισὶ τείχεσι τὴν πόλιν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἅμα. II, 17, 4. 59, ἡ νόσος

ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος. 80, ἢν ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα μετὰ σφῶν ἔλθωσι. 8, κατά τε γῆν . . . ἔκ τε θαλάσσης ναυσὶν ἅμα . . . παρεσομένους. 84, 3, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων ἅμα προςκειμένων. 90, 3. 101, 5, τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἔφθειρε. III, 13, 4. 15, ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα ἐπιόντες. 16, 2. 20, 3, ἠριθμοῦντο πολλοὶ ἅμα. 24. 77, παρεσκευάζοντό τε ἅμα . . . ναῦς, καὶ τὰς ἀεὶ πληρουμένας ἐξέπεμπον. 102, 6. 110, 2. IV, 9, προςβάλλειν ναυσί τε ἅμα καὶ πεζῷ. 11, 2. 25, 7, κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα ἐστράτευσαν. 48, 3. 67, 4. 68, 6. 76, 4, ἅμα ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι. 77, ἡμέρα αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 107, 2. V, 3. 6, 4. 10, 3, σημαίνειν τε ἅμα ἐκέλευεν ἀναχώρησιν, καὶ παρήγγειλε. *Ib*. 7. 73, παρεῤῥήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα. 103, ἅμα τε . . . καί. VI, 31, 3. 78, 2. 80, 3. 90, 3. 91, 5. 101, 2. 102, 3. VII, 12, 2, τῷ τε πεζῷ ἅμα . . . καὶ ταῖς ναυσίν. 18, 4. 37. *Ib*. 3. 38. 42, 3, ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἥσσους ὄντες, καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν. 44, 1. 52, ταῖς τε ναυσὶν ἐκπλέουσι, . . . καὶ τῷ πεζῷ ἅμα . . . ἐχώρουν. 70, ὅπως πανταχόθεν ἅμα προςπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις. *Ibid*. VIII, 16. 61, 3 [*ubi nonnulli codd*. ἅμα ἕῳ]. 92, 5, ξυνεπελάβοντο δὲ αὐτοῖς ἅμα [*vulgo* ἅμα αὐτοῖς] καὶ ἄλλοι.—b) una, I, 23, 3, ταῦτα πάντα μετὰ τοῦδε τοῦ πολέμου ἅμα ξυνεπέθετο. 33, 2, ἃ . . . ὀλίγοις δὴ ἅμα πάντα ξυνέβη. 36, 3, Κερκυραίοις τε καὶ Πελοποννησίοις ἅμα ναυμαχήσετε, II, 43, 6, ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος. III, 17, ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς . . . ἐγένοντο. *Ib*. 2, αἱ πᾶσαι ἅμα. 47, 5. 53, 2, φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. 77, πάσαις ἅμα . . . ἐπιγενέσθαι. 78, 2, γενόμεναι ἀθρόαι αἱ νῆες, ἅμα τὸν ἐπίπλουν . . . ἐποιοῦντο. 102, 2. IV, 30, 4, ἅμα γενόμενοι, quum convenissent. 34, 2. 49. 50, 3, τόν τε Ἀρταφέρνην . . . ἀποστέλλουσι, . . . καὶ πρέσβεις ἅμα. 124, Βρασίδας καὶ Περδίκκας . . . στρατεύουσιν ἅμα ἐπὶ Ἀῤῥιβαῖον. V, 14, 4, Ἀργείοις καὶ Ἀθηναίοις ἅμα πολεμεῖν. 17, 2. 23, καταλύειν ἅμα ἄμφω τὼ πόλεε. *Ib*. 2. 40, 3. 80, μὴ ξυμβαίνειν τῳ μηδὲ πολεμεῖν, ἀλλ' ἢ ἅμα. VI, 42, τρία μέρη νείμαντες, . . . ἵνα μήτε ἅμα πλέοντες [*vulgo* ἀναπλέοντες] ἀποροῖεν ὕδατος, κτέ. VII, 22, αἱ τριήρεις τῶν Συρακοσίων ἅμα καὶ ἀπὸ ξυνθήματος . . . ἐπέπλεον. 26, 3. 28, 2, δύο πολέμους ἅμα εἶχον. 44, 4, ἅμα πάντες ἐρωτῶντες. 71, 3, οὐ πάντων ἅμα ἐς τὸ αὐτὸ σκοπούντων. 75, 5, μυριάδες . . . οὐκ ἐλάσσους τεσσάρων ἅμα ἐπορεύοντο. 77, 4. VIII, 5, 1, πρεσβευτὴς ἅμα μετ' αὐτῶν παρῆν. — c) praeterea, insuper,

pariter, I, 2, 2, *ἄδηλον ὂν, ὁπότε τις ἐπελθὼν, καὶ ἀτειχίστων ἅμα ὄντων, ἄλλος ἀφαιρήσεται.* *Ib.* 4. 9, 2. 3. 4. 14, 2, *Αἰγινήταις πολεμοῦντας, καὶ ἅμα τοῦ βαρβάρου προςδοκίμου ὄντος.* 25, 3, *ἅμα δὲ καί.* 32, 4. 5. 36. 37, 3. 44, 3. 67. 70. 72. 73. 76, 2. 82. 84. 92. 97, 2, *ἅμα δὲ καί.* 102, 3. 4. 110, 2. 112, 4, *Φοίνιξι καὶ Κίλιξιν ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα.* 121, 5, *ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτοὶ ἅμα σώζεσθαι.* 124, 2, *νομίσαντες ἐς ἀνάγκην ἀφῖχθαι, καὶ ἅμα τάδε ἄριστα λέγεσθαι.* 136, 3. 143, 2. 144, 4, *δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει.* II, 4, 2. 5. 26, *ναῦς ἐξέπεμψαν περὶ τὴν Λοκρίδα, καὶ Εὐβοίας ἅμα φυλακήν.* 36, *δίκαιον αὐτοῖς καὶ πρέπον δὲ ἅμα.* 40, 2, *ἔνι τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια.* 42. *Ib.* 4. 49, 6. 57, *ὡς ἐπυνθάνοντο . . . καὶ θάπτοντας ἅμα ᾐσθάνοντο.* 89, 6. 91, 4. 94, 4. III, 20, 3, *πολλάκις ἀριθμοῦντες, καὶ ἅμα οὐ πολὺ ἀπέχοντες.* 22, *τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ, καὶ ἅμ' ἀσέληνον.* *Ib.* 2. 25, *προαποπεμφθῆναί τε αὐτὸς τούτων ἕνεκα, καὶ ἅμα τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος.* 31. 40, 4, *τά τε δίκαια . . . καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε.* 51, 2. 59, 4. 61. 70, 6. 78, 3. 82. 92, 4. 94, 4. 101. 109, *προςφέρει λόγον περὶ σπονδῶν . . . καὶ περὶ νεκρῶν ἅμα ἀναιρέσεως.* 112, 4, *ἅμα δὲ καὶ* [*καὶ* *om.* ***nonnulli codd.***]. *Ib.* 6. 114. IV, 3, 3. 5, *οἱ δὲ ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες, καὶ ἅμα πυνθανόμενοι ἐν ὀλιγωρίᾳ ἐποιοῦντο.* 6. 10, 5. 28. 33, 2. 44, 4. 48, 3. 53, 3. 55, 3. 60, 2. 70, 2, *βουλόμενος τῷ λόγῳ καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι.* 79, 2. 80, 2. 83, 4. 86. 90, 2. 100. 106. 108, 5. 117. 123, 2. 124, 4. V, 1. 9, 4. 11. 13, *κωλυόντων τῶν Θεσσαλῶν, καὶ ἅμα Βρασίδου τεθνεῶτος.* 14, 2. 17. 21, 3. 25, 2. 28, 2. 29, 2. 33, *ἅμα δὲ καὶ* [*καὶ* *om.* ***nonnulli codd.***]. 39, 3. 44, 3. 69, *ὑπέρ τε πατρίδος ἡ μάχη ἔσται, καὶ ὑπὲρ ἀρχῆς ἅμα καὶ δουλείας.* *Ibid.* 73. VI, 6. *Ib.* 2. 3. 15, 2, *ἐλπίζων Σικελίαν τε . . . λήψεσθαι, καὶ τὰ ἴδια ἅμα . . . ὠφελήσειν.* 16. *Ib.* 2. 18, 4. 27, 3. 28. 30, 2, *μετ' ἐλπίδος τε ἅμα ἰόντες καὶ ὀλοφυρμῶν.* 41, 4. 44, 4. 59, 2. 70. 71, 2. 78. 80, 2, *ἀδικουμένοις καὶ ἅμα ξυγγενέσι προςθεμένους.* 89, 4. 91, 2. 99, 2, *καὶ ἅμα καί.* 100. VII, 4, 6. 7, 2. 14, 4. 16, 2, 18, 3. 22. 26, 2 [*ubi ex Vat.* ***accessit***). 29, 3. 37. 47, 2. 48, 5. 49. *Ib.* 4, *ὄκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο, καὶ ἅμα ὑπόνοια.* 50, 3. 51. 70, 6, *ἔκπληξίν τε ἅμα καὶ ἀποστέρησιν τῆς ἀκοῆς.* 71, 3. 73, 2. 75, 5, *κατήφειά τέ τις ἅμα καὶ κατάμεμψις σφῶν αὐτῶν πολλὴ ἦν.* 79, 3. 81, 5. 87, 2, *καὶ λιμῷ ἅμα καὶ δίψει ἐπιέζοντο.* VIII, 2. 5, 5. 19, *βουλόμενοι περί τε τῶν ἐν Μιλήτῳ πυθέσθαι, καὶ τὰς πόλεις ἅμα ἀφι-*

στάναι. 22. 24, 4, Χῖοι μόνοι μετὰ Λακεδαιμονίους... εὐδαιμονήσαντες ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν [*ubi Vat. ducit ad* εὐδαιμόνησάν τε ἅμα]. 40, 2, 44. 46, 2. 51 [*ubi* καὶ ἅμα *in nonnullis codd. om.*]. 53, 2. 54. *Ib.* 3. 63, 4. *Ibid.* 65. 79, 3. 80, 2, καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον αὐτοῖς ἐπεκηρυκεύετο. 82, 3. 85, 2. 91, 2. 92, 3. 100, 3. 105, 2. 109. —ἅμα... καί, simul et... et, non solum... sed et, I, 141, 4, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες. II, 39, 3, διὰ τὴν ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν καί... ἐπίπεμψιν. III, 16, 2. 25, ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐςβολή τε ἅμα ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται, καὶ αἱ τεσσαράκοντα νῆες παρέσονται. 35, ἀποπέμπει... καὶ τοὺς ἄνδρας ἅμα, οὓς κατέθετο, καὶ εἴ τις ἄλλος αὐτῷ αἴτιος ἐδόκει εἶναι τῆς ἀποστάσεως. IV, 27. 93, 2. V, 10, 6, προςβαλὼν τοῖς Ἀθηναίοις πεφοβημένοις τε ἅμα τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ, καὶ τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις. VI, 31, 4. VIII, 50, 3.— ἅμα μέν... ἅμα δέ, simul... simul, cum... tum, II, 20, 4. III, 116, 4. IV, 103, 5, ἅμα μὲν τῆς προδοσίας οὔσης, ἅμα δὲ καὶ χειμῶνος ὄντος. 130, 6. 132, 2. VII, 5. 68. 84, 2. VIII, 1, 2. 47. —*eadem vi*, III, 11, 3, ἅμα μὲν μαρτυρίῳ ἐχρῶντο,... ἐν τῷ αὐτῷ δέ... ξυνεπῆγον. IV, 1, 3, ἐςεβεβλήκεσαν ἅμα ἐς τὴν Ῥηγίνων οἱ Λοκροί, ἵνα μὴ ἐπιβοηθῶσι τοῖς Μεσσηνίοις, ἅμα δὲ καὶ ξυνεπαγόντων Ῥηγίνων φυγάδων. 73, 2, καλῶς ἐνόμιζον σφίσιν ἀμφότερα ἔχειν, ἅμα μὲν τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν προτέρους,... ἐν τῷ αὐτῷ δὲ καὶ πρὸς τοὺς Μεγαρέας ὀρθῶς ξυμβαίνειν. VI, 83, ἄξιοί τε ὄντες ἅμα ἄρχομεν,... ἅμα δὲ τῆς πρὸς Πελοποννησίους ἰσχύος ὀρεγόμενοι. VII, 57, 10, ἅμα μὲν κέρδει, τὸ δὲ πλέον Δημοσθένους φιλίᾳ.—*cum particip.* inter (*agendum*), I, 144, ἀρχὴν μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες. II, 91, 2, ἐπαιώνιζον ἅμα πλέοντες. III, 33, 2, μή... πορθῶσιν ἅμα προςπίπτοντες τὰς πόλεις. 49, 3, ἥσθιον ἅμα ἐλαύνοντες. 111, ὑπαπῄεσαν κατ' ὀλίγους, ἅμα ξυλλέγοντες ἐφ' ἃ ἐξῆλθον δῆθεν. IV, 2, 3, εἶπον τούτοις καὶ Κερκυραίων ἅμα παραπλέοντας... ἐπιμεληθῆναι. VI, 88, 7, τοὺς Ἰταλιώτας ἅμα παραπλέοντες ἐπειρῶντο πείθειν. 94, 3, ἀπῄεσαν πιμπράντες ἅμα τὸν σῖτον. VII, 20, 2, εἴρητο αὐτῷ... ἅμα περιπλέοντα ξυστρατεύεσθαι περὶ τὴν Λακωνικήν. 78, ὁ Νικίας, τοιάδε παρακελευόμενος ἅμα, ἐπῄει τὸ στράτευμα [*ubi comma vulgo ante* ἅμα *ponitur, ut sit* simul]. [*pro* ὁμῶς *in paucis codd.* VII, 1, 2.]— *eadem vi*, V, 4, 6, ἅμα ἐν τῇ παρόδῳ καὶ ἐς τὰς Βρικιννίας ἐλθών. VII, 29, εἰπόντες ὅμα ἐν τῷ παράπλῳ... καὶ τοὺς πολεμίους... βλάψαι.—*cum dat.* simul cum, I, 144, 2, ἅμα τοῖς ἔργοις. II, 42, 4, ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης. 52, 5, ἥξει Δωριακὸς πόλε-

μος καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ. 76, 4, ἅμα τῇ χώσει. 79, ἅμα τῇ... ἐπιστρατείᾳ. III, 112, 7, ἅμα τοῦ ἔργου τῇ ξυντυχίᾳ. IV, 34, 2, ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ. 126, ἅμα τῇ παρακελεύσει. VI, 18, 6, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες. VII, 20, ἅμα Δεκελείας τῷ τειχισμῷ. 57, 6, Λακεδαιμονίους τοὺς ἅμα Γυλίππῳ.—ἅμα ἕῳ, ἅμα τῇ ἕῳ, prima luce, I, 48, 2. II, 90. III, 76. 96. IV, 32, 2. 42, 2. 68, 4. 72. 106, 3. 125, 2. V, 58, 3. VI, 30. 64, 3. 65, 3. 101, 3. VII, 23. 72, 3. 80, 5. VIII, 27. 28. 42, 2. 102, 2.—ἡμέρᾳ, τῇ ἡμέρᾳ, ubi illuxit, II, 94, 2 [*ubi ἅμ'*]. III, 107. VI, 96, 3. VII, 29, 3.—ὄρθρῳ, primo diluculo, III, 112, 3.—ἦρι, τῷ ἦρι, ineunte vere, II, 103. IV, 117. V, 20. 40. VI, 8. 74, 2. 88, 6. VII, 15, 2. 17. VIII, 2, 3.—*accedente particip*. II, 2, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. 6, 3, ἅμα τῇ ἐσόδῳ γιγνομένῃ. III, 1, ἅμα τῷ σίτῳ ἀκμάζοντι. IV, 32, 2, ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ. VI, 94, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. VIII, 61, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ.

ἀμαθής, indoctus, imperitus, III, 87, 2, ῥᾷον οἱ πολλοί, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί. Comp. III, 37, 4, ἀμαθέστεροι τῶν νόμων ἀξιοῦσιν εἶναι. Sup. VI, 39, 2, ἀμαθέστατοί ἐστε ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων.—ignarus, IV, 41, 3, ἀμαθεῖς ὄντες ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ λῃστείας καὶ τοῦ τοιούτου πολέμου.

ἀμαθία, inscitia, imperitia, I, 68, ἀμαθίᾳ πλέονι πρὸς τὰ ἔξω πράγματα χρῆσθε. 142, 8, πλήθει τὴν ἀμαθίαν θρασύνοντες. II, 40, 3, ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. 62, 4, αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται. III, 37, 3, ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας. 42, 3. IV, 59, 2. VII, 36, 5.

ἀμαθῶς, indocte, I, 84, 3, ἀμαθέστερον [*vulgo* ἀμαθέστεροι] τῶν νόμων τῆς ὑπεροψίας παιδευόμενοι. — temere, I, 140, ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τῶν ἀνθρώπων.

ἅμαξα, plaustrum, I, 93, 5, δύο ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. II, 3, 3, ἁμάξας ἄνευ τῶν ὑποζυγίων ἐς τὰς ὁδοὺς καθίστασαν. 34, 3, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι. IV, 48, 4, αὐτοὺς ... ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες. 67, 3, ἀκάτιον ἐπὶ ἁμάξῃ ... κατακομίζειν. *Ibid.* 4. *Ibid.* 100, 3, προσῆγον ... ἁμάξαις. V, 72, 3, ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας, impedimenta.

ἁμαρτάνειν, aberrare, falli, I, 21, τοιαῦτα ἄν τις νομίζων ...οὐχ ἁμαρτάνοι. 33, 3, γνώμης. 92, τῆς βουλήσεως. III, 20, 3, ἔμελλον οἱ μέν τινες ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ. 98, 2, τῶν ὁδῶν. IV, 61, 6, ὅσοι γιγνώσκοντες

αὐτὰ, μὴ ὀρθῶς προσκοποῦμεν, … ἁμαρτάνομεν. VI, 78, 3, γνώμη. 92, γνώμης. — frustrari, I, 33, 3, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἁμαρτάνωσιν. III, 53, 2, ἀμφοτέρων ἅμα. 69, 2, τῆς Λέσβου. VII, 50, τοῦ Ἀκράγαντος. VIII, 71, τῶν μακρῶν τειχῶν … λήψεως. — errare, per errorem labi, I, 84, 4, οὐκ ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας. II, 87, 7, ὅσα ἡμάρτομεν πρότερον, νῦν αὐτὰ ταῦτα προςγενόμενα διδασκαλίαν παρέξει. III, 37, 2, ὅ τι ἂν … ἁμάρτητε. 40, 2, τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ. 42, 4, ἐλάχιστα. 47, σκέψασθε ὅσον ἂν καὶ τοῦτο ἁμαρτάνοιτε. IV, 55, 6, πᾶν ὅ τι νικήσειαν ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι. V, 7, 6, μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει. VI, 80, 2, τοὺς Ἀθηναίους … μὴ ἐᾶσαι ἁμαρτεῖν. — peccare, delinquere, I, 38, 5, εἰ καὶ ἡμαρτάνομεν. *Ib.* 6, πολλὰ ἐς ἡμᾶς. 39, 2, τἀκεῖ. 42, 2, τὸ ξυμφέρον, ἐν ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνῃ, μάλιστα ἕπεται. 69, 6, αἰτία φίλων ἀνδρῶν ἐστιν ἁμαρτανόντων. III, 40, ἀνθρωπίνως. 45, 3, πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν. 54, 2, φαμὲν … αὐτοὺς ἁμαρτάνειν μᾶλλον. 59, ἐς τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων νόμιμα καὶ ἐς τοὺς προγόνους. 62, 4, οὐδ᾽ ἄξιον αὐτῇ (τῇ πόλει) ὀνειδίσαι, ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν. 65, ἐν τούτοις ὑμῶν μᾶλλον. 67, 2, οὐκ ἐκ προςηκόντων. IV, 114, 5, ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν. VI, 16, 6, ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ᾽ ἁμαρτόντων, ἀλλ᾽ ὡς περὶ σφετέρων καὶ καλὰ πραξάντων. VIII, 76, 6, ἐν τούτοις. Pass. II, 65, 11, ἐξ ὧν ἄλλα τε πολλὰ … ἡμαρτήθη, καὶ ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς. III, 56, 6, εἰ ἄρα ἡμάρτηται [*vulgo* ἡμάρτηταί τι]. 67, 6, ὧν (ἔργων) ἀγαθῶν μὲν ὄντων, βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ, ἁμαρτανομένων δὲ κτέ. VII, 18, 3, τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο.

ἁ μ ά ρ τ η μ α, aberratio, II, 65, 11, γνώμης. — erratum, lapsus, I, 69, 6, πολλὰ ἡμᾶς ἤδη τοῖς ἁμαρτήμασιν αὐτῶν μᾶλλον ἢ τῇ ἀφ᾽ ὑμῶν τιμωρίᾳ περιγεγενημένους. II, 92, διὰ τὰ ὑπάρχοντα ἁμαρτήματα. IV, 29, 3, τοῦ δὲ αὐτῶν [αὑτῶν] στρατοπέδου καταφανῆ ἂν εἶναι πάντα τὰ ἁμαρτήματα. 89, 2, ὡς ᾔσθοντο … τὸ ἁμ᾽ρτημα. VII, 5, 3, ὁ Γύλιππος … οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων, ἀλλ᾽ αὑτοῦ γενέσθαι. — peccatum, delictum, I, 39, 3, τῶν ἁμαρτημάτων ἀπογενόμενοι. II, 53, 4, τῶν ἁμαρτημάτων … τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι. III, 45, πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται, καὶ οὐκ ἴσων τῷδε, ἀλλ᾽ ἐλασσόνων ἁμαρτημάτων. IV, 98, 6, τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς. V, 26, 2, πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένοντο [*vulgo* ἐγένετο].

ἁ μ α ρ τ ί α, error, I, 32, 5, δόξης. VIII, 24, 5, μετὰ πολλῶν,

οἷς ταὐτὰ ἔδοξε,... τὴν ἁμαρτίαν ξυνέγνωσαν—erratum, lapsus, I, 78, 4, ἐν οὐδεμιᾷ πω τοιαύτῃ ἁμαρτίᾳ ὄντες. 144, μᾶλλον πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἁμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. IV, 29, 3, σφίσι τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευὴν ὑπὸ τῆς ὕλης οὐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι. 60, τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τηροῦσι. V, 9, 4, τὰς τοιαύτας ἁμαρτίας τῶν ἐναντίων. — culpa, III, 46, τὴν ἁμαρτίαν καταλῦσαι, culpam eluere. 56, 8, δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας ... ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν.

ἀμάρτυρος, sine testimonio, II, 41, 4, μετὰ μεγάλων σημείων, καὶ οὐ δή τοι ἀμάρτυρόν γε τὴν δύναμιν παρασχόμενοι.

ἀμαχεί, sine pugna, I, 143, 1, οὐχ ἕξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεί. IV, 73, 3, ὥστε ἀμαχεὶ [*vulgo* ἀμαχητὶ] ἂν περιγενέσθαι αὐτοῖς ὧν ἕνεκα ἦλθον. V, 7, 5, ἀπιέναι. VII, 14, 3, διαπολεμήσεται αὐτοῖς... ὁ πόλεμος. VIII, 105, 3, ἐς φόβον τὰς πλείους ἀμαχεὶ καθίστασαν.

ἀμβλύνεσθαι, frangi, II, 87, 3, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν... τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι.

ἀμβλύτερος, qui obcalluit, II, 65, 4, ὧν περὶ τὰ οἰκεῖα ἕκαστος ἤλγει ἀμβλύτεροι ἤδη ὄντες. — tardior, II, 40, 4, βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν,... ὁ δὲ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος. III, 38, ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται. — *ἀμβλύτερον ποιεῖν*, frangere ac debilitare, II, 65, 11, τὰ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἀμβλύτερα ἐποίουν.

ἀμείνων, melior, praestantior, I, 143, ἔχομεν... τὴν ἄλλην ὑπηρεσίαν πλείους καὶ ἀμείνους ἢ πᾶσα ἡ ἄλλη Ἑλλάς. III, 57, ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι, αὐτοὺς ἀμείνους ὄντας. 65, 3, ἐβούλοντο τούς τε ὑμῶν χείρους μηκέτι μᾶλλον γενέσθαι, τούς τε ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν. 67, 5, τοὺς ἀμείνους ξυμμάχους... ἀπεώσαντο. 82, 2, ἐν εἰρήνῃ... ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσιν.— id quod magis expedit, I, 118, 3, ἐπηρώτων τὸν θεὸν, εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται. 138, 3, τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον... προεώρα μάλιστα. II, 17, τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον. III, 43, 2, τὸν τὰ ἀμείνω λέγοντα. 48, γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι. IV, 19, ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι. 91, νομίζων ἄμεινον εἶναι κινδυνεῦσαι. VI, 9, σκέψασθαι, εἰ ἄμεινόν ἐστιν ἐκπέμπειν τὰς ναῦς. 33, 4, πρὸς τοὺς ἄλλους Σικελιώτας πολὺ ἄμεινον.— *ἄμεινον δοκεῖ εἶναι*, satius esse videtur, I, 91, 5. 6. 141. V, 43, 2. 47, 12. VI, 34, 2. 99, 2. VIII, 92, 10. — *ἄμεινον*, *adv*. melius, I, 82, 2, πεφραγμένοι. *Ib*. 4, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται. II, 11, 4, ἠμύνατο. 84, 2, τῶν νεῶν

ἄμεινον πλεουσῶν. 87, 6. 89, 8. *Ibid.* III, 37, 3, οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους... ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. 42, 5, λέγοντα. 46, 2, ἡ νῦν παρασκευάσασθαι. 82, 8, ἤκουον. V, 115, 4, τὴν φυλακὴν... παρεσκευάσαντο. VI, 37, ἐξήρτυται. VIII, 35, 4, φραξαμένων.

ἀμέλεια, negligentia, I, 122, 4, οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλακίας ἢ ἀμελείας. 141, 7, ἕκαστος οὐ παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀμέλειαν οἴεται βλάψειν τὰ κοινά. V, 38, 4, ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων. — *vi passiva*, II, 51, 2, ἔθνησκον οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι.

ἀμελεῖν, negligere, III, 40, 8, τῶν πολεμίων. V, 44, τῶν ἐν Λακεδαίμονι πρέσβεων. VI, 33, 3, τοῦ ξύμπαντος. Pass. I, 68, 2, ὑπὸ ὑμῶν ἀμελούμενοι. II, 49, 5, πολλοὶ... τῶν ἠμελημένων ἀνθρώπων.

ἀμελῶς, negligenter, VI, 100, τηρήσαντες... ἀμελῶς φυλάσσοντας. Comp. II, 11, 3, ἀμελέστερόν τι παρεσκευασμένους. III, 30, 2, διεσπάρθαι.

ἀμέτοχος, expers, I, 39, 3, ἐγκλημάτων μόνων ἀμετόχους, οὕτω τῶν μετὰ τὰς πράξεις τούτων μὴ κοινωνεῖν. [*quae supposita recentioribus editoribus videntur esse ; cf. Popp. adn.*]

ἀμηχανεῖν, in angustiis esse, VII, 48, 5, χρήμασι... ξενοτροφοῦντας, καὶ ἐν περιπολίοις ἅμα ἀναλίσκοντας, καὶ ναυτικὸν πολὺ ἔτι ἐνιαυτὸν ἤδη βόσκοντας, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν.

ἄμικτος, qui sociari non potest, I, 77, 6, ἄμικτα τὰ καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς νόμιμα τοῖς ἄλλοις ἔχετε.

ἅμιλλα, certamen, contentio, VI, 32, 2, ἐπὶ κέρως... ἐκπλεύσαντες, ἅμιλλαν μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο. VII, 71, 3, διὰ τὸ ἀκρίτως ξυνεχὲς τῆς ἁμίλλης. VIII, 6, 2, πολλὴ ἅμιλλα ἐγένετο τῶν ἐν τῇ Λακεδαίμονι, ὅπως οἱ μὲν ἐς τὴν Ἰωνίαν καὶ Χίον, οἱ δ' ἐς τὸν Ἑλλήσποντον πρότερον ναῦς καὶ στρατιὰν πείσουσι πέμπειν.

ἁμιλλᾶσθαι, certare inter se, aemulari, VI, 31, 3, τὸ πεζὸν... ὅπλων καὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα σκευῶν μεγάλῃ σπουδῇ πρὸς ἀλλήλους ἁμιλληθέν.

ἀμιξία, de iis, inter quos commercium s. societas nulla est, I, 3, 4, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν δι' ἀσθένειαν καὶ ἀμιξίαν ἀλλήλων ἀθρόοι ἔπραξαν.

ἄμιπποι [*in multis codd.* ἄνιπποι], pedites equitibus intermixti, V, 57, 2.

ἀμνημονεῖν, immemorem esse, III, 40, 7, *τοῦ ἐπικρεμασθέντος... δεινοῦ.* 54, 5, *ὧν οὐκ εἰκὸς ἀμνημονεῖν.* 59, 2. V, 18, 11, *εἰ δέ τι ἀμνημονοῦσιν ὁποτεροιοῦν καὶ ὅτου πέρι, κτέ.*

ἀμνηστούμενος, cuius memoria delcta est, I, 20, 3, *πολλὰ καὶ ἄλλα, ἔτι καὶ νῦν ὄντα, καὶ οὐ χρόνῳ ἀμνηστούμενα.*

* *ἀμόθι* (*Dor.*), coniunctim, una, *vel secundum alios* quovis modo, V, 77, 6, *ἀλεξέμεναι ἀμόθι βουλευσαμένους.* [*in plerisque codd. ἀμοθεί, cf. Popp. adn.*]

ἄμπελος, vitis, IV, 90, 2, *ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερόν.* 100, 3, *προσῆγον... τῷ τείχει, ᾗ μάλιστα τῇ ἀμπέλῳ καὶ τοῖς ξύλοις ᾠκοδόμητο.* [*collective in utroque loco.*]

ἀμυδρός, obscurus, exilis, VI, 55, 7, *ἀμυδροῖς γράμμασι.*

ἀμύνειν, opem ferre, I, 40, 5, *αὐτοῖς.* 43, 3, *αὐτοῖς ἀδικοῦσι.* 50, 5, *δείσαντες μὴ... αἱ σφέτεραι δέκα νῆες ὀλίγαι ἀμύνειν ὦσι.* 105, 3, *Αἰγινήταις.* 120, 2, *τοῖς κάτω.* II, 60, 4, *αὐτῇ* (*τῇ πόλει*). 71, 2, *κατὰ δύναμιν.* 81. III, 13, 2, *οἷς δεῖ.* 64, 3, *μηδ' ἑτέροις.* 67, 4, *τῷ τῶν Ἑλλήνων νόμῳ... παραβαθέντι*, defendere rem. IV, 120, 2. V, 38, *τῷ δεομένῳ.* VI, 13, 2, *κακῶς πράξασιν.* 34, 2, *ἡμῖν.* 75, 3. 77, *σφίσιν αὐτοῖς.* 79, 3. 80, 2, *τοῖς μὲν οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι, κτέ.* 88, 2, *μηδετέροις.* *Ib.* 8. VIII, 37, 5, *βασιλεῖ κατὰ τὸ δυνατόν.* *Ibid.* 105, 2, *τῷ μέσῳ.* Med. se defendere ab aliquo, propulsare aliquem, I, 69, 4, *οὐ τῇ δυνάμει τινά, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι.* *Ib.* 5, *τοὺς ἐπιόντας.* 71, *ἀμυνόμενοι μὴ βλάπτεσθαι.* 73, 4, *κατὰ γῆν.* 78, 4, *πολέμου ἄρχοντας.* 122. 2, *μιᾷ γνώμῃ... αὐτούς.* 123, 2, *λύουσι* (*τὰς σπονδὰς*) *οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ' οἱ πρότεροι ἐπιόντες.* 124, 2. 137, 4, *τὸν σὸν πατέρα ἐπιόντα ἐμοὶ ἀνάγκη ἠμυνόμην.* 142, 4, *ταῖς ναυσί.* 144, 2, *πολέμου οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα.* *Ib.* 5, *τοὺς ἐχθροὺς παντὶ τρόπῳ.* II, 11, 4, *πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος δεδιὸς ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας.* *Ib.* 6. 24. 36, 4, *βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα.* 42, 4. 43, *τοὺς πολεμίους.* 89, 9, *ἀμύνασθε τούςδε ἀξίως τῶν προειργασμένων.* 91. 100, *ἐπιόντος πολλοῦ στρατοῦ ἀδύνατοι ὄντες ἀμύνεσθαι.* *Ib.* 5, *πεζῷ.* III, 10, 5. 13, 4; *ὑμᾶς... ἐπιπλέοντας.* 16, *τὸ ἀπὸ Πελοποννήσου ἐπιὸν* (*ναυτικόν*). 52, 2. 56, 2, *τὸν ἐπιόντα πολέμιον.* 102, 4, *μεγάλου ὄντος τοῦ τείχους, ὀλίγων δὲ τῶν ἀμυνομένων.* IV, 1, 3, *τους Λοκρούς.* 9, 2, *τὸν πεζὸν, ἢν προςβάλλῃ.* 10, 3, *ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾷστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι.* *Ib.* 5. 11, 3, *ἀμφοτέρωθεν ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης.* 12, 3, *ἐκ γῆς... ἐκείνους ἐπιπλέοντας.* 33, 2. 34, *γνόντες αὐτούς... βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι.* *Ib.* 3. 35, 2.

4, ῥᾷον... ἢ ἐν τῷ πρίν. 43, 5. 56. 62, 3. 64, ἐπιὼν τῷ μᾶλλον ἢ ἀμυνούμενος [*vulgo* ἀμυνόμενος]. *Ib.* 4, τοὺς ἀλλοφύλους ἐπελθόντας. 68, 2. 73, 2. 92, 3, στρατὸν ἀλλόφυλον ἐπελθόντα. *Ib.* 5. 7. 93, 3. 96, 3, ἐν χερσὶν ἀμυνόμενοι κατεκόπησαν. 98, 5, ἐκείνους, προτέρους ἐπὶ τὴν σφετέραν ἐλθόντας. 115, ἐκ φαύλου τειχίσματος καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. 117, 2, ἐκ τοῦ ἴσου. 125, 3. 126, 4. 127, 2. V, 3. 10, 9, τὸν Κλεαρίδαν. VI, 18, 2. τὸν προὔχοντα... ἐπιόντα. *Ib.* 6, τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον, ξύνηθες ἔχειν. 21. 33, 3, κάλλιστα... αὐτούς. 34, 7. 8, ἐπέρχονται ἡμῖν, ὡς οὐκ ἀμυνουμένοις. 40, 2, ἡ πόλις ἥδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται αὐτοὺς ἀξίως αὑτῆς. 41, 2, τοὺς ἐπιόντας. 68, 2, πανδημεί. 69. 82, 3. 86, 5. 105. VII, 43, ἀπὸ τοῦ τείχους. *Ib.* 5, προθύμως. 63, 4. 64, τοὺς ἐπελθόντας. VIII, 76, 4, τοὺς πολεμίους ἐκ τοῦ αὐτοῦ χωρίου. 105, 3. [*deletum* VII, 40, 2, ἠμύνοντο.]—pugnare, II, 39, 2, περὶ τῶν οἰκείων. IV, 117, 2, τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι (ἔμελλον) κινδυνεύειν. [*pro* μάχεσθαι VII, 6, *Vat. H.*]— ulcisci, I, 40, 3, μὴ ἄνευ ὑμῶν τούτους. 69, 2, χρῆν οὐκ εἰ ἀδικούμεθα ἔτι σκοπεῖν, ἀλλὰ καθότι ἀμυνούμεθα. 96, πρόσχημα ἦν ἀμύνασθαι [*vulgo* ἀμύνεσθαι] ὧν ἔπαθον. 121, Ἀθηναίους. III, 38, ἀμύνασθαι [*vulgo* ἀμύνεσθαι] τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον,... μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει. 40, 5, τῇ αὐτῇ ζημίᾳ. IV, 98, τοὺς ἀδικοῦντας... σφᾶς. V, 69, ἄνδρας... ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας ὑπὲρ πολλῶν ἀδικημάτων. VI, 10, 5, ὑφ' ὧν... ἀδικούμεθα, ἔτι μέλλομεν ἀμύνεσθαι. VII, 68, ἐχθρούς. VIII, 66, 4, ἐπιβουλεύσαντα.—rependere, par pari referre, I, 42, τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς. II, 67, 4, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι, οἷςπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν, IV, 63, 2, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα.

ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, linter binis remis acta, IV, 67, 3.

ἀμφίβολος, qui telis undique petitur, IV, 32, 3, ὅπως... ἀμφίβολοι γίγνωνται τῷ πλήθει, εἰ μὲν τοῖς πρόςθεν ἐπίοιεν, ὑπὸ τῶν κατόπιν βαλλόμενοι, εἰ δὲ τοῖς πλαγίοις, ὑπὸ τῶν ἑκατέρωθεν παρατεταγμένων. 36, 3, οὗτοι, ἀμφίβολοι ἤδη ὄντες, οὐκέτι ἀντεῖχον. —*ἐν ἀμφιβόλῳ γίγνεσθαι*, telis undique peti, II, 76, 3. — incertus, IV, 18, 4, σωφρόνων ἀνδρῶν, οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο, pro incertis habent.

ἀμφιδήριτος νίκη, victoria anceps, IV, 134.

ἀμφίλογα, controversiae, IV, 118, 8, τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας. V, 79, 4, αἱ δέ τινι τᾶν πολίων ᾖ ἀμφίλογα... αἴτε περὶ ὅρων, αἴτε περὶ ἄλλου τινός, διακριθῆμεν.

ἀμφιςβήτητος, controversus, VI, 6, 2, ἐς πόλεμον καθέστασαν περί τε γαμικῶν τινων καὶ περὶ γῆς ἀμφιςβητήτου.

ἀμφιςβητούμενα, quaestiones dubiae, VI, 10, 2, ἐν αὐτῇ ταύτῃ (τῇ εἰρήνῃ) πολλὰ τὰ ἀμφιςβητούμενα ἔχομεν. VII, 18, 3, ὁσάκις περί του διαφοραὶ γένοιντο τῶν κατὰ τὰς σπονδὰς ἀμφιςβητουμένων.

ἀμφορεύς, amphora, IV, 115, 2, ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίθους ἀνεφόρησαν.

ἀμφότεροι, utrique, I, 1, ἀκμάζοντες ἦσαν ἐς αὐτὸν ἀμφότεροι. 28, 2, παρὰ πόλεσιν αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσι. *Ib.* 5. 40, 4, δίκαιοί γ' ἐστε... ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις. 44, ἀκούσαντες ἀμφοτέρων. 49. 50, 2. 78, 4. 102, 4. 108, φόνος ἐγένετο ἀμφοτέρων πολύς. 146. II, 8. 9, τούτοις ἐς ἀμφοτέρους φιλία ἦν. 68, 7. 72, δέχεσθε ἀμφοτέρους φίλους. *Ib.* 2. III, 13, 4, ἢ ὑμᾶς οὐκ ἀμυνοῦνται ἐπιπλέοντας, ἢ ἀπ' ἀμφοτέρων ἀποχωρήσονται, ab utraque regione. 61. 73. 107, 3. 4. IV, 19. 20, ἡμῖν καλῶς... ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή. 21, 3. 23, 2, τὰ περὶ Πύλου ὑπ' ἀμφοτέρων [*nonnulli codd.* ἀμφοτέροις] κατὰ κράτος... ἐπολεμεῖτο. 35, 2. 67. 71. 89. 124, 3. 134, τροπαῖα ἀμφότεροι ἔστησαν. V, 15. 18, 10. 11. *Ibid.* 23. *Ib.* 2. 5. 26, 2, ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένοντο. *Ib.* 5, γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι. 28, 2. 35, 2. 67. 71. 80, 2, ἔπεμψαν ἀμφότεροι πρέσβεις. 91, 2. 112, 3. VI, 80, ἀμφοτέρων ὄντας ξυμμάχους. 86, 5. 87, 4. 88. *Ib.* 2. VII, 44, 2. 6. 57, 6, Ῥόδιοι καὶ Κυθήριοι, Δωριῆς ἀμφότεροι. 59. 64, 2. 71. 72. VIII, 5. 18, 2. 25, 5, ξυνέβη ἐν τῇ μάχῃ ταύτῃ τοὺς Ἴωνας ἀμφοτέρων τῶν Δωριέων κρατῆσαι. 37, 4. *Ibid.* 43, 2. 46, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν. *Ib.* 4, τρίβειν ἐκέλευεν... ἀμφοτέρους. *simil.* 56, 2.—*pro* ἄμφω, *de duobus*, III, 6, τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. IV, 123, 3, παρεσκευάζοντο ἐπ' ἀμφοτέρας τὰς πόλεις. 125, ἀμφοτέροις (*Perdiccae et Brasidae*) δοκοῦν ἀναχωρεῖν. V, 74, 3, ἀπέθανον... Ἀθηναίων ξὺν Αἰγινήταις διακόσιοι καὶ οἱ στρατηγοὶ ἀμφότεροι (*Laches et Nicostratus; Schol. Arist. Av.* 13.). VII, 6, 2, ἡ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον. 41, 4, τροπαῖα ἀμφοτέρων τῶν ναυμαχιῶν ἔστησαν. VIII, 6, Καλλίγειτος... καὶ Τιμαγόρας... φυγάδες τῆς ἑαυτῶν ἀμφότεροι.
— ἀμφότερα, utraque res, I, 37, μνησθέντας... περὶ ἀμφοτέρων. II, 60, 6, ὅ τε γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη· ὅ τ' ἔχων ἀμφότερα κτέ. 64, 6, ἔς τε τὸ μέλλον καλὸν προγνόντες, ἔς τε τὸ αὐτίκα μὴ αἰσχρὸν, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε. 84, 3, ὑπ' ἀμφοτέρων, τοῦ τε ἀνέμου τῶν τε πλοίων

ἅμα προςκειμένων, ἐταράσσοντο. 95, 3, ἀμφοτέρων ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο. III, 53, 2, φοβούμεθα μὴ ἀμφοτέρων ἅμα ἡμαρτήκαμεν. 82, 8, τὰ μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων, ἢ ὅτι... ἢ κτέ. διεφθείροντο. 97, 3, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι. IV, 73, 2, καλῶς ἐνόμιζον σφίσιν ἀμφότερα ἔχειν, ἅμα μὲν τὸ... ἐν τῷ αὐτῷ δέ, κτέ. VI, 72, 4, ἐπιδώσειν ἀμφότερα αὐτά (*nempe* ἀνδρείαν καὶ εὐταξίαν). 78, 2, ἀμφότερα τάδε πάσχει τὰ μείζω.—*Absolute*, I, 13, 5 (*de Corinthiis*), ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα, terra marique. [*olim* ἀμφότεροι, *quod sensu caret*.] 112, 4, Φοίνιξι καὶ Κίλιξιν ἐναυμάχησαν καὶ ἐπεζομάχησαν ἅμα· καὶ νικήσαντες ἀμφότερα, ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου.—ἐπ' ἀμφότερα, in utramque partem, I, 83, 3, οἵπερ καὶ τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν. 139, 4, ἐπ' ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις, sententiis discrepantes. II, 11, 9, μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων. IV, 17, 4, οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι. 58, πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ' ἀμφότερα. 88, πολλῶν λεχθέντων... ἐπ' ἀμφότερα. 102, 4, ἐπ' ἀμφότερα περιῤῥέοντος τοῦ Στρυμόνος. VII, 48, 3, ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε.—κατ' ἀμφότερα, utraque parte *vel* ratione, II, 62, 3, τῶν πατέρων μὴ χείρους κατ' ἀμφότερα φανῆναι. IV, 63, κατ' ἀμφότερα ἐκπλαγέντες. VI, 31, 3, κατ' ἀμφότερα, οὗ ἂν δέῃ, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἅμα, ἐξαρτυθεὶς (στόλος). VII, 41, 4, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα, terra marique. 47, 2, νόσῳ ἐπιέζοντο κατ' ἀμφότερα, duabus de causis. 50, 3, παρεσκευάζοντο ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα αὖθις τοῖς Ἀθηναίοις. VIII, 65, 2, ἀποκτείνουσιν... αὐτὸν κατ' ἀμφότερα, τῆς τε δημαγωγίας ἕνεκα κτέ.

ἀμφοτέρωθεν, utrinque, I, 64, 3, ἡ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο. III, 18, 5, ἡ Μυτιλήνη... καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο. 21, 2. 26, θορυβούμενοι. IV, 1, 2, αὐτοὺς καταπολεμεῖν. 11, 3. 36, 3, βαλλόμενοι. 43, 5, ἐμάχετο. 66. 96, 6. 107, 2, κατά τε τὸν ποταμὸν... καὶ κατὰ γῆν ἀποπειράσας ἅμα, ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη. 111, 2, ὅπως κατὰ νώτου καὶ ἀμφοτέρωθεν... φοβήσειαν. V, 10, 7. 16 (*de Cleone et Brasida*), οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. 37, 4. 73, αὐτοὺς κίνδυνος περιεστήκει. VII, 22. [VIII, 25, 4, *Vat. et Vall. pro* ἀμφοτέρων.]

ἀναβαίνειν, ascendere, II, 4, 4, ἐπὶ τὸ τεῖχος. III, 22, 3. *Ibid. Ibid.* ἐφ' ἑκάτερον τῶν πύργων. 23. 85, 4, ἐς τὸ ὄρος. IV, 44, 6, ἐπὶ τὰς ναῦς. 48, 2, ἐπὶ τὸ τέγος τοῦ οἰκήματος. 110, 2, ἐπὶ

τοῦ ἀνώτατα φυλακτηρίου. 115, 2. V, 50, ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου. VI, 96, κατὰ ταῦτα. 97, 2, κατὰ τὸν Εὐρύηλον. *item* VII, 2, 3. 4, 2, ἄνω. 43, 2. 3. 44, 3. 67, 2, ἐπὶ ναῦς. VIII, 92, 10.—ab ora maritima in mediterraneas regiones proficisci, II, 69, 2, ἐς τὴν Λυκίαν. III, 19, 2, ἐκ Μυοῦντος... διὰ τοῦ Μαιάνδρου πεδίου. V, 6, 3, ἐπὶ τὴν Ἀμφίπολιν. 7, 3. 9, 3, πρὸς τὸ χωρίον. VI, 94, 2.

ἀναβάλλειν, egerere, IV, 90, 2, ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀνέβαλλον ἀντὶ τείχους τὸν χοῦν. Med. in aliud tempus differre, IV, 63, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα. V, 46, τὸν πόλεμον. 82, 3, τὰς γυμνοπαιδίας. Pass. differri, V, 45, 4, σεισμοῦ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

ἀνάβασις, ascensus, VII, 42, 4, τῶν Ἐπιπολῶν.

ἀναβιβάζεσθαι, in navem imponere, VII, 33, 4, ἀκοντιστάς τινας... ἐπὶ τὰς ναῦς. 35, 2 (*de ducibus*), ἀναβιβασάμενοι παρέπλεον.

ἀναβοᾶν, exclamare, I, 53, 3, τῶν Κερκυραίων τὸ στρατόπεδον... ἀνεβόησεν εὐθὺς λαβεῖν τε αὐτοὺς καὶ ἀποκτεῖναι.

ἀναβολή, dilatio, II, 42, 4, ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο. VII, 15, 2, ὅ τι μέλλετε, ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς, καὶ μὴ ἐς ἀναβολάς, πράσσετε.

ἀναγγέλλειν, nuntiare, IV, 122, 2, οἱ δὲ τῷ Βρασίδᾳ ἀνήγγελλον τὴν ξυνθήκην. [*vulgo* I, 91, 2, *ubi codd.* ἀπαγγ.]

ἀνάγειν, solvere (*navem*), III, 16, ἐπλήρωσαν ναῦς ἑκατόν, ... καὶ παρὰ τὸν Ἰσθμὸν ἀναγαγόντες, κτέ. VIII, 95, 3, ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνήγαγε [*Vat.* ἀνῆγε] τὰς ναῦς.—ex acie reducere, VI, 98, 3, οἱ τῶν Συρακοσίων στρατηγοί... ἀνήγαγον πάλιν ἐς τὴν πόλιν.—ducere, celebrare, III, 104, 3, χορούς. Med. solvere (*navem*), proficisci mari, I, 48, ἀνήγοντο ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν [*vulgo* ναυμαχίᾳ] ἀπὸ τοῦ Χειμερίου νυκτός. 52, ἀναγόμεναι αἱ... νῆες. 137, 2, ὁλκάδος τυχὼν ἀναγομένης ἐπ' Ἰωνίας. II, 33, 3, βιαιότερον. 56. *Ib.* 3. 5, ἐκ τῆς Ἐπιδαύρου. 90. *Ib.* 3. 92, ἐτράποντο ἐς τὸν Πάνορμον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. *Ib.* 4. III, 3, 5, ὁλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών. 79, 2, ἀπέπλευσαν ἐς τὴν ἤπειρον, ὅθενπερ ἀνηγάγοντο. IV, 13, 3. 14. 31, ἀνηγάγοντο [*vulgo* ἀνήγαγον]. VI, 30, ἐπλήρουν τὰς ναῦς ὡς ἀναξόμενοι. 32. *Ib.* 2. 65, 3, αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται. VII, 69, 2, ὅσον οὐκ ἔμελλον ἀνάγεσθαι. VIII, 10, 2, ἀνήγοντο... ναυσὶν ἐς τὴν Χίον. 11, 3, ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ. 12, 3, ταῖς πέντε ναυσί. 19, 4, ταῖς λοιπαῖς ναυσὶν ἀναγαγόμενοι [*multi codd.* ἀναγόμ.] 23, 2, ἀνα-

γαγόμενος ὁ Ἀστύοχος. 31. 33, 3, ἐς τὰς Ἐρυθρὰς πάλιν. 61, 3, τῶν νεῶν αὐτοῖς ἅμα ἓξ καὶ τριάκοντα ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων δύο καὶ τριάκοντα ἀναγαγομένων [*vulgo* ἀναγομ.]. 95, 4. *Ibid.* 5, διὰ τοσαύτης δὴ παρασκευῆς ἀναγόμενοι [*Vat.* ἀναγαγόμ.].

ἀναγιγνώσκειν, legere, III, 49, 4, τὸ ψήφισμα. IV, 50, 2, τὰς ἐπιστολάς. VII, 10, ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις, recitavit (*Niciae litteras*).

ἀναγκάζειν, cogere, I, 23, 6, ἐς τὸ πολεμεῖν. 107, 2, τοὺς Φωκέας... ἀποδοῦναι τὴν πόλιν. II, 15, 2, μιᾷ πόλει... χρῆσθαι. 75, 3, ἐς τὸ ἔργον. III, 71, ἐπικυρῶσαι... τὴν γνώμην. 90, 3, τὴν ἀκρόπολιν παραδοῦναι. IV, 12, τὸν ἑαυτοῦ κυβερνήτην... ὀκεῖλαι τὴν ναῦν. 74, 3, τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν. 125, τὸν Περδίκκαν... προαπελθεῖν. V, 35, 3, λέγοντες ἀεὶ ὡς μετ' Ἀθηναίων τούτους, ἣν μὴ θέλωσι, κοινῇ ἀναγκάσουσι. 84, 2, αὐτούς. VI, 92, 3, τοὺς φίλους... πολεμίους γενέσθαι. VII, 38, 2, τοὺς τριηράρχους... ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς. 39, 2, πάντας... πωλεῖν. 51, αὐτοὺς ναυμαχεῖν. 60, 3, ἐσβαίνειν. VIII, 3, Ἀχαιοὺς τοὺς Φθιώτας... ὁμήρους τινὰς... δοῦναι. 76, τὴν πόλιν... δημοκρατεῖσθαι. *Ib.* 4, τὰς ἄλλας πόλεις... τὰ χρήματα ὁμοίως διδόναι. 90, 5, τὸν σῖτον... πάντας... ἐξαιρεῖσθαι. 96, 4, τὰς ἀπ' Ἰωνίας ναῦς... βοηθῆσαι. [95, 4, ἀναγκάζειν an ἐξαν. *cf.* ***Popp. adn.***]

Pass. I, 28, 3, φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται. 71, 3, πρὸς πολλὰ... ἰέναι. 76, ἢ ἄρχειν ἐγκρατῶς, ἢ αὐτοὺς κινδυνεύειν. 118, 2. 136, 2. II, 83, ναυμαχῆσαι. *Ib.* 3, ναυμαχεῖν. 89, 6. III, 2. 4, 2, πολεμεῖν. 27, ξυμβαίνειν. 33, 3, στρατόπεδον ποιεῖσθαι. 39, 2, ὑπὸ τῶν πολεμίων. *item Ib.* 7. 53, 3. IV, 25. 27, 4, ταὐτὰ λέγειν. 30, 2, ἀριστοποιεῖσθαι. 59, 2, αὐτὸ δρᾶν. V, 7. *Ib.* 3. 25, 3, λῦσαι τὰς... σπονδάς. 36, ἐξελθεῖν. VI, 24, στρατεύεσθαι. 69, ἀμύνασθαι. 87, 2, πολλὰ... πράσσειν. *Ib.* 4. VII, 13. 21, 3, ὑπὸ Μήδων. 57, 6, πολεμεῖν. 62, 4, ἐς τοῦτο δὴ ἠναγκάσμεθα, ὥστε πεζομαχεῖν ἀπὸ τῶν νεῶν, eo necessitatis venimus. 71, 2. *Ib.* 4. 77, 5, μάχεσθαι. 81, 3, τοσαῦτα μαχομένους, ὅσα ἀναγκάζονται. 84, 3, ἀθρόοι... χωρεῖν. VIII, 41, 3, ὑπὸ τῶν Κνιδίων παραινούντων μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας. 57. 61. 88. 95, 2. 3. 99, χειμασθεὶς ἀνέμῳ καὶ ἀναγκασθεὶς καταίρει ἐς τὴν Ἴκαρον. — ἠναγκασμένος, coactus, VI, 22, ἄγειν... σιτοποιούς... ἠναγκασμένους ἐμμίσθους. VII, 62, 2, ἐν τῇ ἐνθάδε ἠναγκασμένῃ ἀπὸ τῶν νεῶν πεζομαχίᾳ, quam committere cogimur.

ἀναγκαῖος, necessarius, I, 2, 2, τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς. 61, 3, ξύμβασιν ποιησάμενοι καὶ ξυμμαχίαν ἀναγ-

καίαν πρὸς τὸν Περδίκκαν. 70, 2, οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι. II, 70, βρώσεως πέρι ἀναγκαίας. IV, 87, δέκησιν ἀναγκαίαν. 128, 6, τῶν ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστάς, commoda, quae res et natura postulat. V, 105, 2, ὑπὸ φύσεως ἀναγκαίας. VII, 60, 4, ὡς οἷόν τ' ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης διανοίας. 69, 3, οὐχ ἱκανὰ μᾶλλον ἢ ἀναγκαῖα νομίσας παρῃνῆσθαι. Comp. IV, 66, χρὴ... διαλλακτὰς πολὺ τῶν ἐμῶν λόγων ἀναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι. Sup. I, 84, 4, ὅςτις ἐν τοῖς ἀναγκαιοτάτοις παιδεύεται, minime curiosis rebus. 90, 3, ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους. VII, 82, 2, τῆς ἀναγκαιοτάτης... διαίτης.— ἀναγκαῖον (ἐστί), necesse est, I, 37, ἰέναι. II, 61. III, 54, 3, ὅπερ ἀναγκαῖόν τε καὶ χαλεπώτατον τοῖς ὧδε ἔχουσιν. VI, 89, εἰπεῖν. VII, 6, νομίζοντες ... ἀναγκαῖον εἶναι σφίσι μὴ περιορᾶν. 77, 7, ἀναγκαῖον ὂν ὑμῖν ἀνδράσιν ἀγαθοῖς γίγνεσθαι.— τὸ ἀναγκαῖον, necessitas, V, 99, τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους. b) tenuis, V, 8, 3, εἰ δείξειε... τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν τῶν μεθ' αὐτοῦ. VI, 37, 2, ἐκ σκηνιδίων καὶ ἀναγκαίας παρασκευῆς.

ἀναγκαίως, quia necesse est, II, 64, 2, φέρειν χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως.

ἀναγκαστός, coactus, V, 13, 2, ξένοι... ἀναγκαστοὶ ἐςβάντες. 58, 3, ἀναγκαστοὶ στρατεύοντες. VIII, 24, 2, εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς.

ἀνάγκη, necessitas, I, 49, 7, ξυνέπεσεν ἐς τοῦτο ἀνάγκης, ὥςτε ἐπιχειρῆσαι ἀλλήλοις. 99, οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν προςάγοντες τὰς ἀνάγκας. 124, 2, ἐς [*vulgo* ἐπ'] ἀνάγκην ἀφῖχθαι. II, 17, τὸ Πελασγικὸν... ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξῳκήθη. *Ib.* 2, τῆς οἰκήσεως. III, 82, 2, ἐς ἀκουσίους ἀνάγκας πίπτειν. IV, 10, ἐν τῇ τοιᾷδε ἀνάγκῃ. *Ibid.* ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται. 40, οὔτε λιμῷ οὔτε ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ. 87, 3, κατὰ δύο ἀνάγκας. 98, 6, ὕδωρ ἐν τῇ ἀνάγκῃ κινῆσαι. 120, 3, οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προςγενέσθαι περὶ τοῦ οἰκείου ἀγαθοῦ. V, 89, δίκαια ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ λόγῳ ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται. 104, ἀνάγκην ἔχουσαν... βοηθεῖν. VI, 68, 4, τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων. VII, 57, 11, ἐν τοιαύταις ἀνάγκαις τότε στασιωτικῶν καιρῶν κατειλημμένων.— ἀνάγκη (ἐστί), necesse est, I, 32, 5, δεῖσθαι. 40, 3, ἀμύνεσθαι. 71, 2, κρατεῖν. 73, 2, λέγειν. 144, 3, πολεμεῖν. II, 89, 8, ἀνάγκη ἂν εἴη τὴν ναυμαχίαν πεζομαχίαν καθίστασθαι. IV, 20, αἴδιον ἔχθραν... ἔχειν. V, 17, ἀεὶ ἀνάγκην εἶναι... διαβάλλεσθαι. 90, ἀνάγκη γάρ. VI, 16, ἐντεῦθεν ἄρξασθαι. 18, 3, τοῖς

μὲν ἐπιβουλεύειν, τοὺς δὲ μὴ ἀνιέναι. 82, εἰπεῖν. 85, 3, ἀνάγκη δέ. 89, 4, ἀνάγκη ἦν... ἔπεσθαι. VII, 14, 2, ἀφ᾽ ὧν ἔχοντες ἤλθομεν τά τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι.— ἀ ν ά γ κ ῃ, necessario, I, 37, 3, καταίροντας. 137, 4, τὸν σὸν πατέρα... ἠμυνόμην. III, 45, 4, ἡ πενία, ἀνάγκῃ τὴν τόλμαν παρέχουσα. IV, 98, 6, ἐπὶ τοῖς μὴ ἀνάγκῃ κακοῖς. VII, 57, ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον ἢ ἀνάγκῃ [*vulgo* ἀνάγκης] ἔσχεν. *Ib.* 4, ἠκολούθουν. *Ib.* 7, εἵποντο. VIII, 27, 3, ἡ πάνυ γε ἀνάγκῃ.— κ α τ᾽ ἀ ν ά γ κ η ν, per necessitatem, III, 58, 2, πολεμήσαντες. IV, 19, 2, ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων. 63, 2, διάφοροι... γιγνοίμεθα. VI, 10, 2, ἡ ξύμβασις... ἐγένετο. VII, 57, 5, ἐμάχοντο. 70, 6, ξυνηρτῆσθαι. *Ib.* 8, μὴ κατ᾽ [*Vat.* δι᾽] ἀνάγκην πρύμναν κρουομένους. VIII, 2, 3, τοῦ ναυτικοῦ προςγεγενημένου... παρέσεσθαι ἔμελλον. 38, 3, ἐς ὀλίγον κατεχομένης.— ἐ ξ ἀ ν ά γ κ η ς, III, 40, 3, πολεμίους. VI, 44, πλοῖα... ξυνέπλει. VII, 27, 4, τῆς ἴσης φρουρᾶς καταθεούσης.— ὑ π ὸ ἀ ν ά γ κ η ς, III, 32, 2, Ἀθηναίων... ξυμμάχους.— ξ ὺ ν ἀ ν ά γ κ ῃ, III, 40, 6, ὁ μὴ ξὺν ἀνάγκῃ [*boni codd.* δίκῃ, *cf. Popp. adn.*] τι παθών.— δ ι᾽ ἀ ν ά γ κ η ς, VII, 48, 5, φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι᾽ ἀνάγκης... ὄντα.

ἀ ν α γ ο ρ ε ύ ε ι ν, edicere, II, 2, 4, ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ. IV, 105, 2, κήρυγμα τόδε ἀνειπών. VIII, 67. 2, ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούληται. [*boni codd.* ἀνατρέπειν, *cf. Popp. adn.*]

ἀ ν ά γ ρ α π τ ο ς, inscriptus, I, 129, 3, κεῖταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐς ἀεὶ ἀνάγραπτος.

ἀ ν α γ ρ ά φ ε ι ν, inscribere, III, 57, 2, ἐς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι᾽ ἀρετὴν τὴν πόλιν. V, 47, 11, τὰς ξυνθήκας... ἐν στήλῃ λιθίνῃ.

ἀ ν α γ ω γ ή, profectio (*navis*), VI, 30, ἡ ἀναγωγὴ ἐγίγνετο ἐς τὴν Σικελίαν. 32, εὐχὰς τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς. [*pro* ἀγωγὴ *vulgo* IV, 29. VI, 29, 3.]

ἀ ν α δ ά σ α σ θ α ι, viritim dividere, V, 4, 2, ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι.

ἀ ν α δ ε ῖ ν, redimire, coronare, IV, 121, Βρασίδαν... χρυσῷ στεφάνῳ. V, 50, 4, τὸν ἡνίοχον. [ἀναδοῦντες *libri pro* ἀναλοῦντες, IV, 48, 3. *cf. Popp. adn.*] Med. religare, I, 6, 3, χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. VII, 25, 6, ἐκ τῶν ἀκάτων ὤνεουν ἀναδούμενοι τοὺς σταυρούς.— religare ex suis navibus, *et plerumque addito verbo* ἕλκειν *simi-*

libusve, remulco trahere, I, 50, τὰ σκάφη οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν. II, 90, 6, τῶν νεῶν τινας ἀναδούμενοι εἷλκον κενάς. 92, 2, ἃς (ναῦς) ἐκεῖνοι... διαφθείραντες τὸ πρῶτον ἀνεδήσαντο. IV, 14. VII, 74, 2, τὰς ἄλλας (ναῦς)... ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.

ἀναδέχεσθαι, recipere, spondere, VIII, 81, 3, πιστεῦσαι ἂν μόνως Ἀθηναίοις (Τισσαφέρνην), εἰ σῶς αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο.

ἀναδιδάσκειν, edocere, I, 32, ὡς καὶ ξύμφορα δέονται. III, 97, αὐτὸν τῶν Αἰτωλῶν ὡς εἴη ῥᾳδία ἡ αἵρεσις. VIII, 86, τοὺς ἐν τῇ Σάμῳ.

ἀναδιδόναι, edere, III, 58, 4, ὅσα ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα.—emittere, III, 88, 3 (*de Hiera insula*), τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδοῦσα πολύ, καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν.

ἀνάδοτος, restituendus, III, 52, 2, ὅπως, εἰ... ξυγχωροῖεν, ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι ἀποδίδοσθαι, μὴ ἀνάδοτος εἴη ἡ Πλάταια, ὡς αὐτῶν ἑκόντων προςχωρησάντων.

ἀναζευγνύναι, movere, proficisci, VIII, 108, 3, ὁ Τισσαφέρνης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου... ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας.

ἀναζητεῖν, inquirere, VIII, 33, 4, τὰ περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι. Pass. II, 8, 3, εἴ τι ἄλλο τοιουτότροπον ξυνέβη γενέσθαι, πάντα ἀνεζητεῖτο.

ἀναθαρσεῖν, fiduciam recipere, V, 82, 2, Ἀργείων ὁ δῆμος, κατ' ὀλίγον ξυνιστάμενός τε καὶ ἀναθαρσήσας, ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις. VI, 30, 2, τῇ παρούσῃ ῥώμῃ, διὰ τὸ πλῆθος ἑκάστων ὧν ἑώρων, τῇ ὄψει ἀνεθάρσουν. 49, 2, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντες ... καὶ τῇ ὄψει καταφρονεῖν μᾶλλον. 63, 2, κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον. 102, πάλιν... ἀναθαρσήσαντες ἀντετάξαντο. VII, 71, 3, εἴ τινες ἴδοιέν πη τοὺς σφετέρους ἐπικρατοῦντας, ἀνεθάρσησαν ἄν.

ἀνάθημα, donarium, I, 132, 3, ὅσαι (πόλεις)... ἔστησαν τὸ [*vulgo* ἐστήσαντο] ἀνάθημα. II, 13, 4, χρυσίου ἀσήμου καὶ ἀργυρίου, ἐν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημοσίοις, κτέ. VI, 46, 3, ἐς τὸ ἐν Ἔρυκι ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτούς, ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα, φιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια.

ἀναθρούμενος, examinatus, IV, 87, ἔργα ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα.

ἀναιρεῖν, evertere, V, 33, τὸ ἐν Κυψέλοις τεῖχος. 77, τὸ τεῖχος. VII, 25, 6, τοὺς πολλοὺς τῶν σταυρῶν [*ubi optimi*

codd. εἶλον, *ut vicissim* ἀνελὼν *pro* ἑλὼν, **I, 13, 6.]. VIII, 24,** τροπαῖον.—tollere, movere (*sepulcra*), I, 126, 12, τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ. III, 104, 2, θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον. V, 1, τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων. Pass. I, 8, τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν, ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ.—respondere (*de oraculis*), I, 25, ὁ δὲ (θεὸς) αὐτοῖς ἀνεῖλε παραδοῦναι. 118, 3, ὁ δὲ (θεὸς) ἀνεῖλεν αὐτοῖς... κατὰ κράτος πολεμοῦσι νίκην ἔσεσθαι. 126, 4, χρωμένῳ τῷ Κύλωνι ἐν Δελφοῖς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς... καταλαβεῖν τὴν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν. II, 54, 4.—Med. recipere, colligere, II, 84, 4, ναῦς δώδεκα λαβόντες, τούς τε ἄνδρας ἐξ αὐτῶν τοὺς πλείστους ἀνελόμενοι... ἀπέπλεον. IV, 12, ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι, ὕστερον πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο.—tollere, colligere (*corpora interfectorum*) ad sepulturam, I, 54, τά τε ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο. *simil. Ib.* 2. II, 22, 2, ἀνείλοντο αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. 79, 7, τοὺς νεκροὺς τοὺς αὐτῶν. 92, 4, τοὺς νεκροὺς καὶ τὰ ναυάγια. III, 98, 5, τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους... παρὰ τῶν Αἰτωλῶν. 109, 2, τοὺς ἑαυτῶν... ἀποθανόντας. *Ib.* 3. IV, 44, 3. 6. 97. 98, 8. 114, 2. V, 74, 2. VII, 5, 3. 72, τά τε ναυάγια καὶ τοὺς νεκρούς.—suscipere, VI, 1, πόλεμον. 38, 3, στάσεις καὶ ἀγῶνας.

ἀναίρεσις, collectio (*interfectorum*) ad sepulturam, II, 34, 3, οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. III, 24, 3, ἐσπένδοντο ἀναίρεσιν τοῖς νεκροῖς. 109, νεκρῶν. 113, ἦλθε κῆρυξ... ἀναίρεσιν αἰτήσων τῶν νεκρῶν. V, 11, 3, μετὰ τὴν ἀναίρεσιν. VII, 72, 2, νεκρῶν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδὲ ἐπενόουν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν.

ἀναίσθητος, non intelligens, VI, 86, 4, τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας... παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους. —non perceptus, II, 43, 6, ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος. — *τὸ ἀναίσθητον*, stupor, negligentia, I, 69, 3, λανθάνειν οἰόμενοι διὰ τὸ ἀναίσθητον ὑμῶν.

ἀναισθήτως, sine sensu, negligenter, I, 82, οὐ μὴν οὐδ' ἀναισθήτως αὐτοὺς κελεύω τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾷν βλάπτειν.

ἀναισχυντεῖν, impudenter agere, I, 37, 4, ὅπως, ἐν ᾧ μὲν ἂν κρατῶσι βιάζωνται, οὗ δ' ἂν λάθωσι πλέον ἔχωσιν, ἢν δέ πού τι προςλάβωσιν ἀναισχυντῶσιν.

ἀναίσχυντος, impudens, VIII, 45, 4, τὰς πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπήλασεν αὐτὸς, ἀντιλέγων... ὡς οἱ Χῖοι ἀναίσχυντοι εἶεν, πλουσιώτατοι ὄντες τῶν Ἑλλήνων, ἐπικουρίᾳ ὅμως σωζόμενοι, ξιοῦσι καὶ τοῖς σώμασι καὶ τοῖς χρήμασιν ἄλλους ὑπὲρ τῆς ἐκεί-

ιων κινδυνεύειν.—turpis, II, 52, 4, πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο σπάνει ἐπιτηδείων.

ἀνακαλεῖν, vocare, I, 3, 3, Δαναοὺς ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀργείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. VII, 69, 2, τῶν τριηράρχων ἕνα ἕκαστον. 70, 8, ὀνομαστὶ τὸν τριήραρχον. Med. evocare ad se, VII, 73, 3, προςελάσαντες ἐξ ὅσου τις ἔμελλεν ἀκούσεσθαι, καὶ ἀνακαλεσάμενοί τινας, κτέ.—revocare, I, 131, οἱ Λακεδαιμόνιοι ... δι' αὐτὰ ταῦτα ἀνεκαλέσαντο [*vulgo* ἀνεκάλεσαν, *cf. Popp. adn. et suppl.*] αὐτόν.

ἀνακείμενος, suspensus, consecratus, III, 114, τὰ νῦν ἀνακείμενα (σκῦλα) ἐν τοῖς Ἀττικοῖς ἱεροῖς.— *Transl.* repositus, VII, 71, 2, πάντων ἀνακειμένων τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὰς ναῦς.

ἀνακηρύσσεσθαι, per praeconem proclamari, V, 50, 4, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου.

ἀνακλᾶν, revellere, sursum attollendo convellere, II, 76, 4, ἃς (μηχανὰς) βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς. VII, 25, 6, ἐκ τῶν ακάτων ὤνευον ἀναδούμενοι τοὺς σταυροὺς, καὶ ἀνέκλων.

ἀνάκλησις, invocatio, VII, 71, 3, πρὸς ἀνάκλησιν θεῶν, μὴ στερῆσαι σφᾶς τῆς σωτηρίας, ἐτρέποντο.

ἀνακομίζεσθαι, reverti, II, 31, οἱ ἐν ταῖς ἑκατὸν ναυσὶν ... ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμενοι. VIII, 13, ἀνεκομίζοντο ... αἱ ἀπὸ τῆς Σικελίας ... νῆες. 100, 6, ἐκ τοῦ Ἑλληςπόντου ... δύο νῆες ἐπ' οἴκου ἀνακομιζόμεναι. [ἀνεκομίσθη *pro* ἐκομίσθη *vulgo* I, 109, 3.]— Med. asportare, VI, 7, Λακεδαιμόνιοι ... στρατεύσαντες ἐς τὴν Ἀργείαν, τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλὴν, καὶ σῖτον ἀνεκομίσαντο [*vulgo* ἀνεκόμισαν], τινὰ ζεύγη κομίσαντες.

ἀνακόπτεσθαι, repelli, IV, 12, πειρώμενος ἀποβαίνειν, ἀνεκόπη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ἀνακρίνειν, quaestionem habere, I, 95, 3, οἱ Λακεδαιμόνιοι μετεπέμποντο Παυσανίαν, ἀνακρινοῦντες ὧν πέρι ἐπυνθάνοντο.

ἀνακρούεσθαι, inhibere remis, VII, 38, προςπλέοντες καὶ ἀνακρουόμενοι. 40, 2, νομίσαντες αὐτοὺς, ὡς ἡσσημένους σφῶν, πρὸς τὴν πόλιν ἀνακρούσασθαι. 62, 4.

ἀνάκρουσις, inhibitio, VII, 36, 6, τὴν ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν. *Ib.* 6, οὐκ οὔσης αὐτοῖς ἐς πάντα τὸν λιμένα τῆς ἀνακρούσεως [*multi codd.* κρούσεως, *iidem art. om.*]. *Ibid.* σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν. 62, 3, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαὶ,

αἱ σχήσουσι πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προςπεσούσης νεώς. 70, 4, *αἱ ἐμβολαί, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους, ὀλίγαι ἐγίγνοντο*.

ἀνακτᾶσθαι, recuperare, VI, 92, 4, *οὐδ᾽ ἐπὶ πατρίδα οὖσαν ἔτι ἡγοῦμαι νῦν ἰέναι, πολὺ δὲ μᾶλλον τὴν οὐκ οὖσαν ἀνακτᾶσθαι*.

ἀνακῶς ἔχειν, diligenter observare, VIII, 102, 2, *τὰς ἐν Ἀβύδῳ ἑκκαίδεκα ναῦς ἔλαθον, προειρηνένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν, ἢν ἐκπλέωσιν*.

ἀνακωχή, induliae, I, 40, 4, *Κορινθίοις μέν γε ἔνσπονδοί ἐστε, Κερκυραίοις δὲ οὐδὲ δι᾽ ἀνακωχῆς πώποτε ἐγένεσθε*. 66, *ἔτι ἀνακωχὴ ἦν*. III, 4, 4, *ἀνακωχὴν ποιησάμενοι*. IV, 38, *γενομένης τῆς ἀνακωχῆς*. V, 25, 3, *μετ᾽ ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου*. 26, 3, *τῇ . . . ὑπόπτῳ ἀνακωχῇ*. 32, 7, *Κορινθίοις ἀνακωχὴ ἄσπονδος ἦν πρὸς Ἀθηναίους*.—laxamentum, IV, 117, *γενομένης ἀνακωχῆς κακῶν καὶ ταλαιπωρίας*. —retardatio, VIII, 87, 4, *ἐμοὶ δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν*.

ἀναλαμβάνειν, sumere secum, assumere, V, 64, 5, *τοὺς παρόντας Ἀρκάδων ξυμμάχους*. VII, 74, *αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια*. 86, *τῶν τε αἰχμαλώτων ὅσους ἐδύναντο πλείστους καὶ τὰ σκῦλα* [*ubi boni codd.* *λαβόντες*].—recipere (*in navem*), II, 25, 6, *αἱ νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτούς*. III, 79. VII, 25, 4, *αὐτοὺς . . . ἐπὶ τὰς ναῦς*. 33, 6. VIII, 23, 5. 27, 4. — sumere (*copias*), *de duce, qui castra movet*, V, 7, 2, *ἀναλαβὼν ἦγε*. VI, 65, 2, *τὸ στράτευμα ἅπαν*. VII, 1, 5. 4, 2, *τὴν στρατιάν*. 43, 2, *τὴν πᾶσαν στρατιάν*. —recipere ad se, II, 81, 8, *ἐπεὶ ἐνέκειντο φεύγοντες οἱ βάρβαροι, ἀνελάμβανόν τε αὐτούς, καὶ ξυναγαγόντες τὰ στρατόπεδα ἡσύχαζον*.—recipere, recuperare, II, 16, *ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευάς*. 62, 3, *γνῶναι ἐλευθερίαν . . . ῥᾳδίως ταῦτα ἀναληψομένην*. IV, 70, 2, *Νίσαιαν*. 75, *τὸ χωρίον πάλιν*. VI, 89, 2, *τῶν προγόνων τὴν προξενίαν ὑμῶν . . . ἀπειπόντων, αὐτὸς ἐγὼ πάλιν ἀναλαμβάνων, κτέ*. 92, 4, *ὃς ἂν . . . πειραθῇ αὐτὴν* (*τὴν πατρίδα*) *ἀναλαβεῖν*.—*ἀναλαμβάνειν ὅπλα*, sumere arma, IV, 32. 130, 4. VI, 69. VII, 83, 4. —*τιμωρίαν*, expetere poenam, III, 38, *ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ἀντίπαλον ὄν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει*. —*ἑαυτόν*, reficere se, convalescere, VI, 26, 2, *ἄρτι ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς νόσου καὶ τοῦ ξυνεχοῦς πολέμου, ἔς τε ἡλικίας πλῆθος καὶ ἐς χρημάτων ἄθροισιν*.

ἀναλγητότερος,* tardior ad irascendum, III, 40, 6, τῇ τε αὐτῇ ζημίᾳ ἀξιώσατε ἀμύνασθαι, καὶ μὴ ἀναλγητότεροι οἱ διαφεύγοντες τῶν ἐπιβουλευσάντων φανῆναι.

ἀνάληψις, reparatio, V, 65, 2, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι.

ἀναλίσκειν, sumptus facere, VII, 48, 5, ἐν περιπολίοις... ἀναλίσκοντες. VIII, 4, εἴ πού τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι.

ἀναλογίζεσθαι, reputare, V, 7, 2, τῶν στρατιωτῶν... ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο. VIII, 83, 3, ξυνιστάμενοι πρὸς ἀλλήλους... οἱ στρατιῶται ἀνελογίζοντο ... ὡς οὔτε μισθὸν ἐντελῆ πώποτε λάβοιεν, κτέ.

ἀναλογισμός reputatio, III, 36, 4, τῇ ὑστεραίᾳ μετάνοιά τις εὐθὺς ἦν αὐτοῖς καὶ ἀναλογισμὸς ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. VIII. 84, ὄντων αὐτῶν ἐν τοιούτῳ ἀναλογισμῷ.

ἀναλοῦν, impendere, II, 24, χίλια τάλαντα... χωρὶς θέσθαι, καὶ μὴ ἀναλοῦν. 70, 2, ἀναλωκυίας... τῆς πόλεως δισχίλια τάλαντα ἐς τὴν πολιορκίαν. VI, 12, 2, τὰ ἴδια ἀναλοῦν. 31, 7, ἅ τε περὶ τὸ σῶμά τις καὶ τριήραρχος ἐς τὴν ναῦν ἀναλώκει, καὶ ὅσα ἔτι ἔμελλεν ἀναλώσειν. VII, 48, 5, δισχίλια τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναι [*vulgo* ἀνηλ.]. 83, 2, ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακόσιοι ἐς τὸν πόλεμον. VIII, 45, 6, αἱ (πόλεις) ἐς Ἀθηναίους... ἀνάλουν. 87, 5, ἀναλώσας πολλὰ τῶν βασιλέως. Pass. I, 109, 3, ὡς... τὰ χρήματα ἄλλως ἀναλοῦτο. 117, 3, χρήματα τὰ ἀναλωθέντα... ἀποδοῦναι.— consumere, II, 64, 3, πλεῖστα σώματα καὶ πόνους ἀναλωκέναι πολέμῳ. VI, 12, ταῦτα (τὰ χρήματα καὶ σώματα) ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε ἀναλοῦν, καὶ μὴ ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε. VIII, 31, 4, ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι... τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ ἐσβαλόμενοι ἀπέπλευσαν.—interimere, III, 81, 3, ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχοντο, οἱ δ', ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλοῦντο. IV, 48, 3, παντὶ τρόπῳ... ἀναλοῦντες [*vulgo* ἀναδοῦντες] σφᾶς αὐτούς. VIII, 65, 2, ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους... κρύφα ἀνάλωσαν.

ἀνάλωμα, impensa, I, 99, 3, χρήματα ἐτάξαντο ἀντὶ τῶν νεῶν τὸ ἱκνούμενον ἀνάλωμα φέρειν. VII, 28, 4, ὑπό τε τῆς Δεκελείας πολλὰ βλαπτούσης καὶ τῶν ἄλλων ἀναλωμάτων μεγάλων προσπιπτόντων, ἀδύνατοι ἐγένοντο τοῖς χρήμασιν.

ἀνάλωσις, impensa, VI, 31, 6, εἴ τις ἐλογίσατο τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν, κτέ.

ἀνάλωτος, non captus, IV, 70, οἰόμενος τὴν Νίσαιαν ἔτι καταλήψεσθαι ἀνάλωτον.

ἀναμάχεσθαι, praelium instaurare, VII, 61, 3, ἀναμαχούμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους.

ἀναμένειν, exspectare, I, 90, 5, τοὺς ξυμπρέσβεις. II, 84, 2, εἰ ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα, ὅπερ ἀναμένων περιέπλει. III, 97, 2, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας. IV, 68, 3, οὐκέτι ἀνέμενον. 120, 3, οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προςγενέσθαι. 135, οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι.

ἀναμιμνήσκειν, admonere, II, 89, 11, ἀναμιμνήσκω ὑμᾶς ὅτι νενικήκατε αὐτῶν τοὺς πολλούς. III, 59, 2, ἡμέρας... ἐκείνης VI, 6, 2, τὴν γενομένην ἐπὶ Λάχητος... ξυμμαχίαν ἀναμιμνήσκοντες τοὺς Ἀθηναίους. Pass. recordari, II, 54, 2, ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους.

ἀναμίξ, promiscue, III, 107, 4, Πελοποννήσιοι καὶ Ἀμπρακιῶται ἀναμὶξ τεταγμένοι.

ἀναμφιςβήτητος, indubitatus, I, 132, 5, ἄνευ ἀναμφιςβητήτων τεκμηρίων.

ἀνανδρία, ignavia, I, 83, ἀνανδρία μηδενὶ πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν δοκείτω εἶναι.

ἄνανδρον, τό, *idem*, III, 82, 4, τὸ σῶφρον τοῦ ἀνάνδρου πρόσχημα.

ἀνανεοῦσθαι, renovare, V, 18, 10, τὸν ὅρκον. 23, 4. 43, 2, τὴν προξενίαν. 46, 4, τοὺς ὅρκους. *item* 47, 10. 80, 2, τοὺς παλαιοὺς ὅρκους. *Ib.* 3, τὰς σπονδάς. VII, 33, 4, τῷ Ἄρτᾳ... τινὰ παλαιὰν φιλίαν. [*Val. H.* VI, 104, 2, τὴν τοῦ πατρὸς ἀνανεωσάμενος πολιτείαν.]

ἀνανέωσις, renovatio, VI, 82, ἀφικόμεθα ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει.

ἀνανταγώνιστος, cui nemo se in certamine opponit, IV, 92, 7, ἀνανταγώνιστοι [*vulgo* ἀναγώνιστοι] ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι. — cui nullus obstat aemulus, II, 45, φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον· τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται.

ἀνάξιος, indignus, qui non meruit, III, 59, ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς, ᾧ τινί ποτ' ἂν καὶ ἀναξίῳ [*vulgo* ἀναξίως] ξυμπέσοι.

ἀναπαύειν, requiescere sinere, IV, 11, 3, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι,... καὶ ἀναπαύοντες ἐν τῷ μέρει, τοὺς ἐπίπλους ἐποιοῦντο. Med. requiescere, VII, 73, 2, τοὺς ἀνθρώπους, ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας μεγάλης ἀναπεπαυμένους [*Val.* πεπαυμ.]. 79,

₂, ἀνεχώρουν πάλιν, καὶ ἀνεπαύοντο. *Ib.* ₄. ₆, ἐν τῷ πεδίῳ. [*praeterea* ἀναπαυομένους *pro* ἂν παυομ. *Vat.* VI, 99, ₂.]

ἀνάπαυλα, requies, II, 38, τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα. 75, ₃, ἡμέρας ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς, διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας, ὥστε τοὺς μὲν φέρειν, τοὺς δὲ ὕπνον τε καὶ σῖτον αἱρεῖσθαι.

ἀνάπαυσις, remissio, laxamentum, IV, 20, ₂, τοῖς ἄλλοις Ἕλλησιν ἀνάπαυσιν κακῶν ποιήσωμεν.

ἀναπείθειν, perpellere, persuadere, I, 126, ₅, τοὺς φίλους ἀναπείσας III, 70, ₆, τὸ πλῆθος... τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν. V, 80, ₂, ἀνέπεισαν Περδίκκαν ξυνομόσαι σφίσιν. VIII, 52, Τισσαφέρνην... ὅπως φίλος ἔσται τοῖς Ἀθηναίοις. — Pass. I, 84, ₂, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν. 140, πολεμεῖν. *Ibid.* II, 14, οἱ Ἀθηναῖοι ἀκούσαντες ἀνεπείθοντο. 65, ₂, δημοσίᾳ μὲν τοῖς λόγοις ἀνεπείθοντο,... ἰδίᾳ δὲ τοῖς παθήμασιν ἐλυποῦντο. 101, ₅, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου... ὥστ' ἐν τάχει ἀπελθεῖν. III, 94, ₃, Δημοσθένης ἀναπείθεται... ὑπὸ Μεσσηνίων, ὡς καλὸν αὐτῷ... Αἰτωλοῖς ἐπιθέσθαι. VI, 60, ₂, ἀναπείθεται εἷς τῶν δεδεμένων... ὑπὸ τῶν ξυνδεσμωτῶν τινος... μηνῦσαι. 87, μήτε ὑμεῖς... ταῖς τῶνδε διαβολαῖς ἀναπείθεσθε, μήτε οἱ ἄλλοι. VIII, 5, ₂, ὥστε... ἐπισχεῖν.— sententiam mutare, VI, 89, ₃, καὶ νῦν, εἴ τις καὶ τότε ἐν τῷ πάσχειν οὐκ εἰκότως ὠργίζετό μοι, μετὰ τοῦ ἀληθοῦς σκοπῶν ἀναπειθέσθω.

ἀναπειρᾶσθαι, exercere se, VII, 7, ₄, οἱ Συρακόσιοι ναυτικὸν ἐπλήρουν, καὶ ἀνεπειρῶντο, ὡς καὶ τούτῳ ἐπιχειρήσοντες. 12, ₅, φανεραί εἰσιν (αἱ νῆες) ἀναπειρώμεναι [*vulgo* ἀποπειρώμεναι]. 51, ₂, τὰς ναῦς ἐπλήρουν, καὶ ἀνεπειρῶντο [*ante Wass.* ἀνεπαύοντο] ἡμέρας ὅσαι αὐτοῖς ἐδόκουν ἱκαναὶ εἶναι.

ἀναπέμπειν, in mediterranea mittere, II, 67, ὃς αὐτοὺς (τοὺς πρέσβεις) ἔμελλεν ὡς βασιλέα ἀναπέμψειν.

ἀναπίμπλασθαι, infici (*morbo*), II, 51, ₄, ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι, ὥσπερ τὰ πρόβατα, ἔθνησκον.

ἀναπίπτειν, concidere, animo frangi, I, 70, ₅, νικώμενοι, ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσι (*secundum alios* recedunt).

ἀναπλεῖν, contrario flumine vehi, I, 104, ₂, ἀπὸ θαλάσσης ἐς τὸν Νεῖλον ἀναπλεύσαντες. [*pro* ἅμα πλεῖν *vulgo* VI, 42.]

ἀναπληροῦσθαι, ad plenitudinem orbis sui redire, II, 28, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε... καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνοειδής.

ἀναπράσσειν, exigere, II, 95, δύο ὑποσχέσεις τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δ' αὐτὸς ἀποδοῦναι. VIII, 107, χρήματα.

ἄναρκτος, nullius imperio subiectus, V, 99, τοὺς νησιώτας τέ που ἀνάρκτους, ... καὶ τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους.

ἀνάρμοστος, imparatus, VII, 67, 2, τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν τῷ ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη τέ ἐστι, καὶ οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἑκάστην αὐτῶν ἐσόμεθα.

ἀναῤῥηγνύναι, perfringere, VII, 36, 3, τὰ πρώραθεν. 40, 5, τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξειρεσίας. Pass. VII, 34, 5, ἑπτὰ (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι καὶ ἀναῤῥαγεῖσαι τὰς παρεξειρεσίας ὑπὸ Κορινθίων νεῶν.

ἀναῤῥιπτεῖν, in aleam dare, V, 103, ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον. —κίνδυνον, periculum subire, IV, 85, 4 [*ubi plerique codd.* ἀποῤῥ.]. 95, 2. VI, 13.

ἀναῤῥώννυσθαι, confirmari, VII, 46, ὡς ἐπὶ ἀπροςδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες.

ἀναρχία, nimia licentia, immodestia, VI, 72, 4, μέγα τε βλάψαι καὶ τὸ πλῆθος τῶν στρατηγῶν καὶ τὴν πολυαρχίαν, ... τῶν τε πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν.

ἀνασείειν, sursum quassare, IV, 38, τὰς χεῖρας.

ἀνασκευάζειν, compilare, IV, 116, 2, τὴν Λήκυθον καθελὼν καὶ ἀνασκευάσας, τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. [*ubi variis modis explicatur; cf. Popp. adn.*] Med. colligere vasa, I, 18, 2, οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπιόντων τῶν Μήδων, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν, καὶ ἀνασκευασάμενοι, ἐς τὰς ναῦς ἐςβάντες, ναυτικοὶ ἐγένοντο.

ἀνασκοπεῖν, expendere, I, 132, 2, τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκόπουν, εἴ τί που ἐξεδεδιῄτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, κτἑ. VII, 42, 3, ταῦτα.

ἀνασπᾶν, sursum trahere, IV, 9, τὰς τριήρεις... ἀνασπάσας ὑπὸ τὸ τεῖχος, προςεσταύρωσε, subductas. 97, 3, ὕδωρ, aquam e puteo haustam.—revellere, VI, 100, 2. τὸ σταύρωμα.

*ἀνάσσειν, regnare, I, 9, 4 (*ex Hom. Il.* II, 108).

ἀνάστασις, actio exsurgendi, I, 133, πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως.— profectio, II, 14. 2, χαλεπῶς αὐτοῖς... ἡ ἀνάστασις ἐγίγνετο, ex agris in urbem. VII, 75, ἡ ἀνάστασις ἤδη τοῦ στρατεύματος τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀπὸ τῆς ναυμαχίας ἐγίγνετο.

ἀνάστατος, sedibus suis pulsus, VI, 5, 3, ἀναστάτων [*plurimi codd.* ἀναστάντων] Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακοσίων. *Ibid.* (*de Camarina*), αὖθις ὑπὸ Γέλωνος ἀνάστατος γενομένη.—ἀνάστατον ποιεῖν, vastare, VI, 76, 2, πόλεις. VIII, 24, 3, τὰ ταύτῃ χωρία.

ἀνασταυροῦσθαι, in crucem tolli, I, 110, 3, Ἰνάρως ὁ Λιβύων βασιλεὺς... προδοσίᾳ ληφθεὶς ἀνεσταυρώθη.

ἀναστέλλειν, reprimere, submovere, VI, 70, 3, οἱ ἱππῆς ... εἴ τινας προσδιώκοντας ἴδοιεν, ἀνέστελλον. Pass. III, 98, τοξευόμενοι οἱ Αἰτωλοὶ... ἀνεστέλλοντο.

ἀναστρέφειν, subvertere, II, 49, 3, ὁπότε ἐς τὴν καρδίαν στηρίξαι (τὸ κακὸν), ἀνέστρεφεν αὐτήν.—convertere se, IV, 43, 4, πάλιν ἀπὸ τῶν νεῶν ἀνέστρεψαν οἱ Ἀθηναῖοι. Pass. versari, IV, 35, ἀεὶ ἐν τῷ αὐτῷ. VII, 44, 2, ὁπλῖται ἀμφοτέρων οὐκ ὀλίγοι ἐν στενοχωρίᾳ ἀνεστρέφοντο. VIII, 94, 2, ὁ Ἀγησανδρίδας... περὶ τὴν Ἐπίδαυρον καὶ ταύτῃ ἀνεστρέφετο.

ἀναστροφή, conversio, II, 89, 8, διέκπλοί τε οὐκ εἰσίν, οὐδὲ ἀναστροφαί, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν.

ἀνασχετὸν οὐκέτι ποιεῖσθαι, rem non amplius tolerandam iudicare, I, 118, 2. II, 21, 2.

ἀνατιθέναι, consecrare, I, 13, 6, Ῥήνειαν ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ. 132, 2, ὃν (τρίποδα) ἀνέθεσαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τῶν Μήδων ἀκροθίνιον. *Ibid.* Παυσανίας Φοίβῳ μνῆμ᾽ ἀνέθηκε τόδε. 134, 4, ἀνδριάντας. II, 84, 4, ναῦν Ποσειδῶνι. 92, 5, ναῦν... ἐπὶ τὸ Ῥίον. III, 68, 3, κλίνας τῇ Ἥρᾳ. 104, 2. VI, 56, 6, τὸν δώδεκα θεῶν βωμόν. Pass. III, 57, οὐδὲ πρὸς ἱεροῖς τοῖς κοινοῖς σκῦλα ἀπὸ ἡμῶν τῶν εὐεργετῶν τῆς Ἑλλάδος ἀνατεθῆναι.—attribuere, II, 64, εἰ μὴ καί, ὅταν παρὰ λόγον τι εὖ πράξητε, ἐμοὶ ἀναθήσετε. VIII, 51, 3, δόξας ὁ Ἀλκιβιάδης... τῷ Φρυνίχῳ ὡς ξυνειδότι κατ᾽ ἔχθραν ἀνατιθέναι.—committere, VIII, 82, στρατηγόν τε αὐτὸν εὐθὺς εἵλοντο,... καὶ τὰ πράγματα πάντα ἀνετίθεσαν.

ἀνατρέχειν, cursu ascendere, III, 89, 2, πρὸς τὰ μετέωρα ἀναδραμόντες.

ἀναφαίνεσθαι, conspici, IV, 36, 2, ἐπὶ τοῦ μετεώρου ἐξαπίνης ἀναφανείς.

ἀναφέρειν, attollere, II, 84, 3, τὰς κώπας... ἐν κλυδωνίῳ.—erigere, recreare, VIII, 97, 2, ἐκ πονηρῶν πραγμάτων γενομένων τοῦτο πρῶτον ἀνήνεγκε τὴν πόλιν.—suscipere, III, 38, 3, τοὺς κινδύνους.—referre, V, 28, τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον.—revocare, V, 16, 2, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτοῦ ἀναφέρειν.

ἀναφορεῖν, sursum portare, IV, 115, 2, ὕδατος ἀμφορέας πολλοὺς καὶ πίθους ἀνεφόρησαν καὶ λίθους μεγάλους.

ἀναχωρεῖν, recedere, redire, I, 2, 6, ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος

οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους... ἀνεχώρουν. 9, 2, ὡς οὐκέτι ἀνεχώρησεν Εὐρυσθεύς. 51, 2. 55, ὅπως αὐτοῖς τὴν Κέρκυραν ἀναχωρήσαντες προςποιήσειαν. *Ib.* 2. 73, 5. 89, 2, ἐκ τῆς Εὐρώπης. 102, 4. 115, ἀπὸ Εὐβοίας. *Ib.* 3. 131, 2, ἐς Σπάρτην. II, 5, 5, πάλιν ἐκ τῆς γῆς. *Ib.* 7. 12, 2, ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν. 21, πάλιν. 23, 3, διὰ Βοιωτῶν. 24. 30, 3, ἐς τὰς Ἀθήνας. 31, 2. 57, 7, τοὺς Πελοποννησίους οὐκέτι κατέλαβον ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἀλλ' ἀνακεχωρηκότας. 58, 3, ἐς τὰς Ἀθήνας. 78, 2, ἀνεχώρησαν τῷ στρατῷ, καὶ διελύθησαν κατὰ πόλεις. 79, 3, ἐς τὴν Σπάρτωλον. *Ib.* 5, ἀναχωροῦσι πρὸς τὰς δύο τάξεις, ἃς κατέλιπον παρὰ τοῖς σκευοφόροις. *Ib.* 7. 82, ἐπὶ τὸν Ἄναπον ποταμόν. *Ibid.* παρ' αὐτούς. 84, 4, ἐς Ναύπακτον. 92, 1. 93, ἐς Κόρινθον. 102, πάλιν ἐπὶ τὰς ναῦς. III, 1, 2. 5, 2. 7, 5. 16, 4. 18, 2. *Ibid.* κατὰ τάχος. 26, 4. 51, 4. 91, 5, ἀνεχώρησαν οἱ μὲν ἐς τὴν πόλιν, οἱ δὲ ἐπὶ τὰς ναῦς. 97, 3, ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο. 98, 5. 102, 5, οὐκ ἐπὶ Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐς τὴν Αἰολίδα. 103, 2, ἐν τῇ ἀναχωρήσει ὑστέροις Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν ἐπιτίθενται. 105, 4. 108, 3, οὗτοι μάλιστα ξυντεταγμένοι παντὸς τοῦ στρατοῦ ἀνεχώρησαν. 109. 115, 2, ἐς Ῥήγιον. *Ib.* 5 [*ubi nonnulli codd.* ἀπ.]. IV, 6, 2. 8, ἀναχωρησάντων τῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς Πελοποννησίων. 22, 3, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. 25, 11. 32, 4, ἀναχωροῦσιν ἐπέκειντο. 44, 5, ἐπὶ τὰς ναῦς. 57, 2, ἐπὶ τὰ μετέωρα. 71, 3, πάλιν ἐς τὸ ἄλλο στράτευμα. 90, ἀπὸ τῶν Σιφῶν. 97, ἐς τὴν Τάναγραν. *Ib.* 2, πάλιν. 124, 4. 125. *Ib.* 2. 129, ἐκ Μακεδονίας ἐς Τορώνην. *Ib.* 5. 133, 4. V, 3, 3. 4, 6, διὰ τῶν Σικελῶν ἐς Κατάνην. 10, 12, ἐκ τῆς διώξεως. 27, ἐκ Λακεδαίμονος. 37. 41, 3. 46, 5. 54, 3. 60, 6. 63, ἐξ Ἄργους. 65, 5. 75, 2. 6, κατὰ πόλεις. 83, 2. 112, 3, ἐκ τῆς γῆς ἡμῶν. 114, ἐς τὸ στράτευμα. *Ib.* 2. 115, 4. 116. VI, 58, 2. 66, 3. 93, 3, ἐκ τῆς Λακεδαίμονος. 94, 2, ἐπὶ τὰς ναῦς. 97, 4, ἐς τὴν πόλιν. 100. 105, 3, ἐκ τοῦ Ἄργους ταῖς ναυσί. VII, 11, 2, ἐς τὰ τείχη. 23, 4, ἐς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. 72, 2. 4, κατὰ γῆν. 78, 7, πάλιν ἐς τὸ αὐτὸ στρατόπεδον. 79, 2, πάλιν [*ubi Vat.* ἀπ.]. *Ib.* 5, πρὸς τὸ πεδίον μᾶλλον. *Ibid.* εἰ μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ὑπεχώρουν, εἰ δ' ἀναχωροῖεν, ἐπέκειντο. *Ib.* 6. 81, 4. 86, ἐς τὴν πόλιν. VIII, 10. 15. 20, 2. *Ibid.* 28, 4, ἐς τὴν Μίλητον. 38, 5, πάλιν ἐς τὴν Σάμον. 61, 3. 79, 4, ἐπὶ τῆς Σάμου ἀνεχώρησαν [*vulgo* ἀπ.]. 91. 98, 2, ἐκ Δεκελείας. —ἀναχωρεῖν ἐπ' οἴκου, domum reverti, I, 30, 2. 5. 55. II, 56. 101, 6. III, 16, 2. 91, 6. IV, 6. 39, 3. 50, 3. V, 27, 3. 30, 5. 33, 3. 60, 1. 62, 2. 78. 82, 3. VI, 7, 2. 75, 2.—οἴκαδε, II, 68, 3.—

Transl. IV, 28, 2, ὁ δὲ τὸ μὲν πρῶτον, οἰόμενος αὐτὸν λόγῳ μόνον ἀφιέναι, ἑτοῖμος ἦν· γνοὺς δὲ τῷ ὄντι παραδωσείοντα, ἀνεχώρει, tergiversabatur.

ἀναχώρησις, recessus, I, 12, 2, τῶν Ἑλλήνων ἐξ Ἰλίου. 93, 8, Μήδων. 118, 2, Ξέρξου. 128, 5, ἐκ Κύπρου. 137, 4, ἐκ Σαλαμῖνος. II, 21, χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. 32, 2, Πελοποννησίων ἐκ τῆς Ἀττικῆς. 92, 7, τῶν νεῶν. III, 102, 3, ἐκ τῆς Λευκάδος. 103, 2. 109. IV, 2, 4, ἐξ Ἀκαρνανίας. 10, 3, μὴ ῥᾳδίως [*vulgo* ῥᾳδίας] αὐτῷ πάλιν οὔσης τῆς ἀναχωρήσεως. 31, 2, εἰ καταλαμβάνοι ἀναχώρησις βιαιοτέρα [*vulgo* βεβαιοτέρα]. 76. 127, 2. 128, 4, ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει. 132. V, 5, ἐν τῇ παρακομιδῇ τῇ ἐς τὴν Σικελίαν καὶ πάλιν ἀναχωρήσει. 14. 16, 3, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς μετὰ δώρων δόκησιν [*vulgo* δοκοῦσαν] ἀναχώρησιν. 65, 2. 5, τῇ ἐξ ὀλίγου [αἰφνιδίῳ] αὐτῶν ἀναχωρήσει. VII, 30, 2. 49, 2, ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἕξουσι. 85, 4, τούτοις ἦν ἀναχώρησις ἐς Κατάνην. VIII, 14, 3. — ἀναχώρησιν σημαίνειν, canere recessui, V, 10, 3. — σπένδεσθαι, facto foedere, abeundi facultatem dare, III, 109, 2. 114, 2. — ψηφίζεσθαι, de recessu decernere, VII, 48. — *Transl.* refugium, perfugium, I, 90, 2, τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἔφασαν ἱκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμήν.

ἀναψηφίζειν, mittere denuo in suffragia, VI, 14 (*Nicias ad prytanem*), εἰ ὀῤῥωδεῖς τὸ ἀναψηφίσαι.

ἀνδραγαθία, fortitudo, V, 101, οὐ περὶ ἀνδραγαθίας ὁ ἀγὼν ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν. — ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι, fortitudinem expedire, exhibere, II, 42, 3, τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτίθεσθαι. III, 64, 4, ἐπὶ τῷ ἐκείνων κακῷ ἀνδραγαθίαν προὔθεσθε. — probitas, III, 57, παράδειγμα τοῖς πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων ἀνδραγαθίας νομίζεσθε.

ἀνδραγαθίζεσθαι, probitatis nomen sectari, II, 63, 2, εἴ τις καὶ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται. III, 40, 4, παύεσθαι τῆς ἀρχῆς, καὶ ἐκ τοῦ ἀκινδύνου ἀνδραγαθίζεσθαι.

ἀνδραποδίζειν, sub hasta vendere, in servitutem redigere, I, 98, Ἠϊόνα... πολιορκίᾳ εἷλον, καὶ ἠνδραπόδισαν. *Ib.* 2, Σκῦρον. II, 68, 7, τοὺς Ἀμπρακιώτας. III, 28, μήτε δῆσαι Μυτιληναίων μηδένα, μήτε ἀνδραποδίσαι, μήτε ἀποκτεῖναι. 36, 2, παῖδας καὶ γυναῖκας. 68, 2, γυναῖκας. V, 3, 4, γυναῖκας καὶ παῖδας. *item* 32. 116, 4. VI, 62, 3, τὴν πόλιν. [καὶ ἀνδραποδίσαντες *deleta*

I, 113; *cf. Popp. adn.*] Med. IV, 48, 4, *τὰς γυναῖκας, ὅσαι ἐν τῷ τείχει ἑάλωσαν, ἠνδραποδίσαντο* [*fortasse* suas servas fecerunt].

ἀνδραποδισμός, mancipatio, II, 68, 9, *οἱ Ἀμπρακιῶται τὴν ἔχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῶν ἐποιήσαντο*, propter suos in servitutem traditos. V, 9, 9, *ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ καὶ θανατώσεως*.

ἀνδράποδον, mancipium, I, 139, 2, *ἐπεκαλοῦντο... ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων*. VI, 62, 3. 4 [*ubi τἀνδράποδα, Mosq. τὰ ἀ.*]. VII, 13, 2. 27, 5, *ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ηὐτομολήκεσαν*. VIII, 62, 2.—captivus, VIII, 28, 4, *τό τε πόλισμα Τισσαφέρνει παραδόντες, καὶ τὰ ἀνδράποδα* [*Bekk. τὰν.*] *πάντα καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα*.

ἀνδρεία [*et ἀνδρία, nam scriptura nusquam certa est; Popp. proleg.* III, *p.* 113], fortitudo, II, 39, 4, *μὴ μετὰ νόμων τὸ πλέον ἢ τρόπων ἀνδρείας*. 87, 4, *ἡ ἐπιστήμη... ἀνδρείαν ἔχουσα*. III, 82, 4, *τόλμα ἀλόγιστος ἀνδρία φιλέταιρος ἐνομίσθη*. V, 72, 2, *τῇ ἐμπειρίᾳ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι*. VI, 69. 72, 2, *γενόμενος... ἀνδρείᾳ ἐπιφανής*. *Ib.* 4, *ἀνδρείας σφίσιν ὑπαρχούσης*.

ἀνδρεῖος, fortis, II, 87, 3, *νομίσαι... ταῖς γνώμαις τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι*. 89, 2, *ὡς προσῆκον σφίσιν ἀνδρείοις εἶναι*.—*τὸ ἀνδρεῖον*, fortitudo, II, 39, *ἐπιπόνῳ ἀσκήσει ... τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται*. 87, 3, *τοῦ ἀνδρείου παρόντος*. IV, 126, 5, *ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει*. *Ib.* 6, *οἱ τοιοῦτοι ὄχλοι... ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομποῦσιν*.

ἀνδρείως, fortiter, II, 64, 2, *φέρειν χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως*. IV, 120, 3, *ἄλλο τι τῶν μεγίστων ἀνδρείως ὑπομεῖναι*. V, 9, 9, *ἀκολουθήσατε ἀνδρείως*.

ἀνδριάς, statua, I, 134, 4, *ποιησάμενοι χαλκοῦς ἀνδριάντας δύο*.

ἀνειλεῖσθαι, in augustum compelli, VII, 81, 4, *ἀνειληθέντες ἔς τι χωρίον, ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, ὁδὸς δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν,... ἐβάλλοντο περισταδόν*.

ἀνειμένος, remissus, I, 6, 3, *ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ ἐς τὸ τρυφερώτερον μετέστησαν*. — *τὸ ἀνειμένον*, remissio, V, 9, 6, *τῆς γνώμης*.

ἀνειμένως, remisse, II, 39, *διαιτώμενοι*.

ἀνέκβατος, exitu carens, III, 98, ἐςπίπτοντες ἐς χαράδρας ἀνεκβάτους.

ἀνεκτός, tolerandus, II, 35, 2, μέχρι τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι κτέ. VII, 5, 4, τῇ γνώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσι κτέ. 77, 4, ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον. 87, 2, ὀσμαὶ ἦσαν οὐκ ἀνεκτοί [*nonnulli codd.* ἀνεκταί]. VIII, 52, οὐ φάσκων ἀνεκτὸν εἶναι ξυγκεῖσθαι κτέ. 90, 2, ἐπιστείλαντες παντὶ τρόπῳ, ὅςτις καὶ ὁπωςοῦν ἀνεκτὸς, ξυναλλαγῆναι. [*ubi in nonnullis codd.* ἀνεκτῶς, *in aliis* ὅςτις *om.*]

ἀνέλεγκτος, de quo nulla est habita quaestio, VI, 53, 6, χρησιμώτερον ἡγούμενοι εἶναι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὑρεῖν, ἢ διὰ μηνυτοῦ πονηρίαν, τινὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι, αἰτιαθέντα, ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν.— a nullo refutatus, V, 85, ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν.

ἀνέλκειν, sursum trahere, II, 76, 4, δοκοὺς μεγάλας... ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας.— a mari in terram, VII, 23, 4, τὰ ναυάγια.— ἀνέλκειν ναῦν, subducere navem, VI, 44, 3. 104, 2. VII, 1, 3. 12, 4 VIII, 11, 2. 44, 4. Pass. III, 89, 3. VII, 24, 2. VIII, 55. *Ib.* 3.

ἀνέλπιστος, qui non sperat *vel* exspectat aliquid futurum, III, 30, 2, κατὰ θάλασσαν... ἢ ἐκεῖνοι ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον. VI, 17, 8, νῦν οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο, nunquam in minore spe fuerunt. VIII, 1, 2, ἀνέλπιστοι ἦσαν ἐν τῷ παρόντι σωθῆναι.— insperatus, praeter spem accidens, IV, 55, γεγενημένου τοῦ ἐπὶ τῇ νήσῳ πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου. VI, 33, 4, κάλλιστον δὴ ἔργον ἡμῖν ξυμβήσεται, καὶ οὐκ ἀνέλπιστον ἐμοί γε. *Ib.* 6. 34, 2, οὐκ ἀνέλπιστον αὐτοῖς, ἀλλ' ἀεὶ διὰ φόβου εἰσί. 69, 3, περὶ τῆς αὐτίκα ἀνελπίστου σωτηρίας. VIII, 106, 5, ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες.— quod sperari nequit, III, 46, οὔτε ἀνέλπιστον καταστῆσαι τοῖς ἀποστᾶσιν, ὡς οὐκ ἔσται μεταγνῶναι. V, 102, ἡμῖν τὸ μὲν εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον, μετὰ δὲ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς. VII, 47, 2. 71, 7, τοῖς Ἀθηναίοις ἀνέλπιστον ἦν τὸ κατὰ γῆν σωθήσεσθαι. Comp. VII, 4, 2, ὁρῶν τὰ ἐκ τῆς γῆς σφίσιν... ἀνελπιστότερα ὄντα.— τὸ ἀνέλπιστον, spei defectus, II, 51, 4, πρὸς τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ, ad desperationem. III, 83, 2, κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου.

ἄνεμος, ventus, I, 54, ὑπὸ τοῦ ῥοῦ καὶ [*nonnulli codd. addunt* τοῦ] ἀνέμου. 65, ἄνεμον τηρήσασιν. II, 25, 4, ἀνέμου κατιόντος μεγάλου. 77, 4, ὕλη τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων. 84, 2. 85, 6. 93, 4.

94. III, 22, νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ. *Ibid.* ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου. 23, 6. 74, 2, εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος. IV, 23, 2, ὁπότε ἄνεμος εἴη. 26, 7, ἀνέμῳ καταφέρεσθαι. VI, 2, 4, κατιόντος τοῦ ἀνέμου. 104, 2, ἁρπασθεὶς [*vulgo* ἀναρπασθεὶς] ὑπ' ἀνέμου, . . . ὃς ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας κατὰ βορέαν ἑστηκώς. VII, 34, 6. 53, 4, ἦν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους ὁ ἄνεμος οὔριος. VIII, 31, 3, ἀπέπλευσεν ἀνέμῳ μεγάλῳ. *Ib.* 4. 99, χειμασθεὶς ἀνέμῳ.

ἀνεξέλεγκτος, nullis argumentis comprobatus, I, 21, ὡς λογογράφοι ξυνέθεσαν, ἐπὶ τὸ προςαγωγότερον τῇ ἀκροάσει ἢ ἀληθέστερον, ὄντα ἀνεξέλεγκτα. IV, 126, 5, ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει.

ἀνεξεύρετος, incompertus, III, 87, 3, ἀριθμός.

ἀνεπαχθῶς, sine molestia, II, 37, 3, τὰ ἴδια προςομιλοῦντες.

ἀνεπιβούλευτον, vacuitas ab insidiis, III, 37, 2, διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε.

ἀνεπιεικέστερος, iniquior, III, 66, 2, εἰ ἄρα ἐδοκοῦμέν τι ἀνεπιεικέστερον πρᾶξαι.

ἀνεπικλήτως, sine criminatione, I, 92, οἱ πρέσβεις ἑκατέρων ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου ἀνεπικλήτως.

ἀνεπίληπτος, non obnoxius, V, 17, νομίζων ἐν εἰρήνῃ . . . κἂν αὐτὸς τοῖς ἐχθροῖς ἀνεπίληπτος εἶναι.

ἀνεπιστημοσύνη, imperitia, V, 7, 2, ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο.

ἀνεπιστήμων, imperitus, II, 89, 8, πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει. VII, 67, ἀνεπιστήμονες ἔτι ὄντες. — ignarus, III, 112, 6, ὅπῃ τράπωνται. V, 111, τούτων μὲν καὶ πεπειραμένοις ἂν τι γένοιτο καὶ ὑμῖν, καὶ οὐκ ἀνεπιστήμοσιν ὅτι οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας Ἀθηναῖοι δι' ἄλλων φόβον ἀπεχώρησαν.

ἀνεπίτακτος, nemini mancipatus, VII, 69, 2, πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας.

ἀνεπιτήδειος, parum idoneus, III, 71, 2, τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν. VIII, 65, 2, ἄλλους τινὰς ἀνεπιτηδείους . . . κρύφα ἀνάλωσαν.

ἀνεπίφθονος, ab omni invidia remotus, VII, 77, 2, πολλὰ

μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα.

ἀνεπίφθονον (ἐστί), crimini dari non potest, I, 75, ε, πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὰ ξυμφέροντα τῶν μεγίστων πέρι κινδύνων εὖ τίθεσθαι. 82, ἀνεπίφθονον, ὅσοι ὥςπερ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβουλευόμεθα, μὴ Ἕλληνας μόνον, ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προςλαβόντας διασωθῆναι. VI, 83, 2, πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προςήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι. VIII, 50, ε, γράψας... ὅτι ἀνεπίφθονόν οἱ ἤδη εἴη, περὶ τῆς ψυχῆς... κινδυνεύοντι, καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο τι ἂν δρᾶσαι.

ἀνεπιφθόνως, sine invidia, VI, 54, ε (*de Hippia tyranno*), οὐδὲ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλούς, ἀλλ' ἀνεπιφθόνως κατεστήσατο.

ἀνερεθίζεσθαι, irritari, concitari, II, 21, 3, παντὶ τρόπῳ ἀνηρέθιστο ἡ πόλις.

* ἀνερέσθαι, interrogare, III, 104, ε (*ex Hom. H. Ap.*), ὁππότε κέν τις... ἐνθάδ' ἀνείρηται.

ἀνεύθυνος, rationibus reddendis non obnoxius, III, 43, δ (*de oratoribus cum populo agentibus*), ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν ἔχοντας πρὸς ἀνεύθυνον τὴν ὑμετέραν ἀκρόασιν.

ἀνευρίσκεσθαι, comperiri, I, 128, ϛ, ἐνεγέγραπτο τάδε ἐν αὐτῇ (τῇ ἐπιστολῇ), ὡς ὕστερον ἀνευρέθη.

ἀνεχέγγυος, diffidens sibi ipsi, IV, 55, δ, πᾶν ὅ τι κινήσειαν ᾤοντο ἁμαρτήσεσθαι, διὰ τὸ τὴν γνώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι ἐκ τῆς πρὶν ἀηθείας τοῦ κακοπραγεῖν.

ἀνέχειν, attollere, IV, 111, 2, τὸ σημεῖον τοῦ πυρός.— sustinere, I, 141, ε, αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους, μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐςφοραὶ ἀνέχουσι. — prohibere, VI, 86, δ, ἀνέχοντας τὴν Σικελίαν μέχρι τοῦδε μὴ ὑπ' αὐτοὺς εἶναι.— *Intrans.* morari, II, 18, ε, ὁ δὲ προςδεχόμενος... τοὺς Ἀθηναίους, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης, ἐνδώσειν τι... ἀνεῖχεν. VII, 48, 3, ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχεν. VIII, 94, 2, εἰκὸς αὐτὸν καὶ πρὸς τὸν παρόντα στασιασμὸν τῶν Ἀθηναίων... ταύτῃ ἀνέχειν.— eminere, prominere, I, 46, δ, ὧν (ποταμῶν) ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει τὸ Χειμέριον. IV, 53, 3 (*de Sicilia*), πᾶσα ἀνέχει πρὸς τὸ Σικελικὸν καὶ Κρητικὸν πέλαγος. VII, 34, 2, ἐπὶ ταῖς ἀνεχούσαις [*Vat.* προανεχ.] ἄκραις. Med. tolerare, I, 77, ε, ὑπὸ τοῦ Μήδου δεινότερα τούτων πάσχοντες ἠνείχοντο. 122, 3. II, 49, ε, μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. 74, οἱ Πλαταιῆς ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι, ἀλλ' ἀνέχεσθαι

[*Vat. et alii codd.* ἀντέχ.], καὶ γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας. III, 28, 2, ὡς ἡ στρατιὰ ἐσῆλθεν, οὐκ ἠνέσχοντο. V, 45, 4, οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ἠνείχοντο. 69, τῆς παλαιᾶς ἡγεμονίας... μὴ διὰ παντὸς στερισκομένους ἀνέχεσθαι [*tres codd.* ἀμύνεσθαι]. VI, 16, 4, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω... ὑπερφρονούμενος.

ἀνεψιός, consobrinus, I, 132.

ἀνήκειν, pertinere, III, 45, 3, εἰκὸς τὸ πάλαι τῶν μεγίστων ἀδικημάτων μαλακωτέρας κεῖσθαι αὐτὰς (τὰς ζημίας), παραβαινομένων δὲ τῷ χρόνῳ, ἐς τὸν θάνατον αἱ πολλαὶ ἀνήκουσιν.

ἀνήκεστος, insanabilis, I, 132, 5, βουλεῦσαί τι ἀνήκεστον. III, 39, 7, μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον. 45, 4, ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος. IV, 20, πρίν τι ἀνήκεστον... ἡμᾶς καταλαβεῖν. V, 111, 3, ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις... περιπεσεῖν.

ἀνηκουστεῖν, non parere, I, 84, 3, τῶν νόμων.

ἀνήρ, vir, *proprie de sexu vel aetate*, I, 115, 3, ὁμήρους ἔλαβον τῶν Σαμίων, πεντήκοντα μὲν παῖδας, ἴσους δὲ ἄνδρας. VI, 59, 3 [*in Archedices elogio*], πατρός τε καὶ ἀνδρὸς ἀδελφῶν τ' οὖσα τυράννων. VII, 68, 2, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προςέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα.—*de animo virili*, II, 42, δοκεῖ δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν... ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. 43, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες, καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰσχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο. *Ib.* 3, ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος. *Ib*, 6, ἀλγεινοτέρα ἀνδρί γε φρόνημα ἔχοντι ἡ ἐν τῷ μαλακισθῆναι κάκωσις. III, 82, 4, τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοίρᾳ προςετέθη. IV, 27, 5, εἰ ἄνδρες εἶεν οἱ στρατηγοί. 81, ἄνδρα ἐν τῇ Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα.—ἀνὴρ ἀγαθός, vir bonus et fortis, I, 37, 5. 120, 3. 129, 3. II, 46. III, 57, IV, 95.—ἄνδρα ἀγαθὸν γίγνεσθαι, virum fortem se praebere, II, 35. V, 9, 9. VII, 77, 7. *pariter* III, 14, 2, γίγνεσθε ἄνδρες οἵουςπερ ὑμᾶς οἱ Ἕλληνες ἀξιοῦσι.—*de armatis*, I, 66, ἄνδρας Κορινθίων τε καὶ Πελοποννησίων ἐν αὐτῇ ὄντας ἐπολιόρκουν. 67. 113, 3. 129, 3, II, 2, Θηβαίων ἄνδρες ... ἐσῆλθον... ξὺν ὅπλοις. 5, 3. 5. *Ibid.* 6. 7. 6, 2. 3. 33, 3, ἄνδρας ἀποβάλλουσι σφῶν αὐτῶν. 90, 5, ἄνδρας τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειναν. 100, 6, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους. III, 22, 5. 8, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν. 23. 24, 3. 66, 3. 98, 4, οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. IV, 11, 2, τῶν τε ἀνδρῶν καὶ τοῦ χωρίου κρατῆσαι. 14, 2, ὅτι περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ. *Ib.* 5. 15, 2. *Ibid.* 16. 17. 19. 21.

Ib. 2. 3. 23, 2. 27. *Ib.* 4. 30, 4. 38, 4. 39. *Ib.* 3. 41. *Ib.* 3. 46, 2. 56. 76, 3, ἄνδρας ἐμισθοῦντο ἐκ Πελοποννήσου. 117. *Ib.* 2. V, 10, 5, οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. 15. 17. 18, 7. 21, τοὺς ἄνδρας εὐθὺς τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους ἀφίεσαν. 24, 2. 42. *Ibid.* 77. *Ibid.* 115, 4. VI, 5, 3, λύτρα ἀνδρῶν Συρακοσίων αἰχμαλώτων. 34, 9. 102, 2, ἐρημίᾳ ἀνδρῶν. VII, 43, 3, ἄνδρας [*vulgo* ἄνδρας τινάς] τῶν φυλάκων ἀποκτείνουσι. 71, 7. 86, 3. VIII, 71, 2, ἄνδρας κατέβαλον αὐτῶν. 98, 2.—*in nave* ἄνδρες *sunt ii, qui vehuntur*, I, 10, 4, πεποίηκε χιλίων καὶ διακοσίων νεῶν, τὰς μὲν Βοιωτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν ἀνδρῶν, τὰς δὲ Φιλοκτήτου πεντήκοντα. II, 84, 4. 92, 2. III, 3, 4. IV, 14. 25, 4. VII, 31. 34, 5. 41, 4. 53, 3, VIII, 19, 3. 35. 34, 3. 95, 7. 102, 3.—*navem capere* αὐτοῖς ἀνδράσιν *est* cum ipsis hominibus, II, 90, 6. IV, 14. VII, 25, 4. 41, 3. VIII. 102, 3.—*in epexegesi*, I, 79, 2, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν, ἀνὴρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων. 109, 2, Μεγάβαζον, ἄνδρα Πέρσην. *item Ib.* 3. 126, 3, Κύλων... Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος [*vulgo* Ἀθην. ἀνὴρ Ὀλ.]. *Ibid.* Θεαγένους Μεγαρέως ἀνδρός. 129, 3, μετ' Ἀρταβάζου, ἀνδρὸς ἀγαθοῦ. 139, 4, Περικλῆς ὁ Ξανθίππου, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων. II, 2, 3, Εὐρυμάχου,... ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. 12, Μελήσιππον,... ἄνδρα Σπαρτιάτην. 25, 2, Βρασίδας ὁ Τέλλιδος, ἀνὴρ Σπαρτιάτης. 29, Νυμφόδωρον,... ἄνδρα Ἀβδηρίτην. 60, 5, ἐμοὶ τοιούτῳ ἀνδρὶ ὀργίζεσθε. III, 20, Θεαινέτου, ... ἀνδρὸς μάντεως. 29, 2, Τευτίαπλος, ἀνὴρ Ἠλεῖος. IV, 21, 3, Κλέων, ἀνὴρ δημαγωγὸς... ὤν. 50, Ἀρταφέρνην, ἄνδρα Πέρσην. 60, 2, ἐπαγομένων αὐτοὺς [*vulgo* αὖ τοὺς] ἄνδρας οἳ καὶ τοὺς μὴ ἐπικαλουμένους αὐτοὶ ἐπιστρατεύουσι. 76, 2, Πτοιοδώρου,... ἀνδρὸς φυγάδος ἐν Θηβῶν. 89, Νικομάχου, ἀνδρὸς Φωκέως. V, 43, 2, Ἀλκιβιάδης ὁ Κλεινίου, ἀνὴρ ἡλικίᾳ ἔτι τότε ὢν νέος. VI, 11, 6, Ἐγεσταίων,... ἀνδρῶν φυγάδων. 54, 2, Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν. 59, 3, ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος... Ἱππίου κτέ. 72, 2, Ἑρμοκράτης,... ἀνὴρ καὶ ἐς τἆλλα ξύνεσιν οὐδενὸς λειπόμενος, κτέ. VIII, 6, 4, Φρῦνιν, ἄνδρα περίοικον. 11, 2, ἔπεμψεν αὐτοῖς... ἄνδρα Σπαρτιάτην Θέρμωνα. 61, Δερκυλίδας, ἀνὴρ Σπαρτιάτης. *Ib.* 2, Λέοντα, ἄνδρα Σπαρτιάτην. 68, Ἀντιφῶν, ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος. *Ib.* 4, Θηραμένης,... ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος. 73, 5, τοὺς Παράλους, ἄνδρας Ἀθηναίους τε καὶ ἐλευθέρους πάντας. 74, Χαιρέαν, ἄνδρα Ἀθηναῖον. 87, 6, Φίλιππον, ἄνδρα Λακεδαιμόνιον. 90, Ἀρίσταρχος, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα... ἐναντίος τῷ δήμῳ. 99

Ἱπποκράτης, ἀνὴρ Σπαρτιάτης. — *in allocutione*, I, 53, 2, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. *Ib.* 4. 120, ὦ ἄνδρες ξύμμαχοι. *item* 124, 2. II, 11, ἄνδρες Πελοποννήσιοι καὶ οἱ [*οἱ om. nonnulli codd.*] ξύμμαχοι. 72, ὦ ἄνδρες [*ἄνδρες om. nonnulli codd.*] Πλαταιῆς. *item* 73, 3. 87, ὦ ἄνδρες Πελοποννήσιοι. 89, ὦ ἄνδρες [*ἄνδρες om. nonnulli codd.*] στρατιῶται. III, 9, ὦ ἄνδρες [*ἄνδρες om. plurimi codd.*] Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι. IV, 10, ἄνδρες οἱ ξυναράμενοι. 92, ὦ ἄνδρες Βοιωτοί. 126, ἄνδρες Πελοποννήσιοι. *item* V, 9. VI, 68, ὦ ἄνδρες. VII, 61, ἄνδρες σρατιῶται [*στρ. om. nonnulli codd.*] Ἀθηναίων τε καὶ τῶν ἄλλων ξυμμάχων. 77, 1, ὦ ἄνδρες στρατιῶται.— *cum nomine appellativo, conditionem indicante*, I, 54, 2, ἄνδρας... αἰχμαλώτους, captivos. 69, 6, φίλων ἀνδρῶν, amicorum. 71, 2, ἄνδρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς. 74, ἄνδρα στρατηγόν, imperatorem. *Ibid.* ἄνδρα ξένον, hospitem. 115, 2, ἄνδρες ἰδιῶται, tirones. 142, 7, ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι. III, 104, 6 (*ex Hom. H. Ap.*), τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν κτέ. *Ibid.* τυφλὸς ἀνήρ. V, 69, ἄνδρας ἅμα ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας. VI, 9, ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις πειθόμενοι. 12, ὑπὲρ ἀνδρῶν φυγάδων τῶνδε. 85, ἀνδρὶ τυράννῳ... οὐδὲν ἄλογον ὅ τι ξυμφέρον. VII, 68, ἀνδρῶν... πολεμιωτάτων. VIII, 1, 3, ἀρχὴν... πρεσβυτέρων ἀνδρῶν. 33, ἄνδρες αἰχμάλωτοι. 50, 2, περὶ ἀνδρὸς πολεμίου. 92, 2, πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινός. 98, 3, ἀνδρὶ στρατηγῷ.—*eadem vis est in circumlocutione*, I, 132, ἄνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα, καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. III, 58, 6, Παυσανίας ἔθαπτεν αὐτούς, νομίζων ἐν γῇ τε φιλίᾳ τιθέναι καὶ παρ' ἀνδράσι τοιούτοις (*i. e.* φίλοις).— *cum gentili* (*praeter ea, quae supra memorata sunt*), I, 25, 4, οὔτε Κορινθίῳ ἀνδρὶ προκαταρχόμενοι τῶν ἱερῶν. 132, 6, περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου. *Ibid.* ἀνὴρ Ἀργίλιος. VI, 91, 4, ἄνδρα Σπαρτιάτην ἄρχοντα. — *de singulis*, II, 34, 6, ἀνὴρ ᾑρημένος ὑπὸ τῆς πόλεως. 35, μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς κινδυνεύεσθαι. 41, καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν... τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. 60, 3, καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτόν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται. 65, 9, ἐγίγνετο λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. 97, ὁδῷ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ. *Ib.* 2, ἀνδρὶ εὐζώνῳ. 103, οἱ ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς ἐλύθησαν. III, 3, 6, ἀνὴρ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν διαβὰς... ἀγγέλλει. V, 3, 4, ἀνὴρ ἀντ' ἀνδρὸς λυθείς. 13, οὓς ἐγὼ ὁρῶν νῦν ἐνθάδε τῷ αὐτῷ ἀνδρὶ παρακελευστοὺς καθημένους, φοβοῦμαι.

.60, οὐ μετὰ πλειόνων... βουλευσάμενος, ἀλλ' ἢ ἑνὶ ἀνδρὶ κοινώσας τῶν ἐν τέλει ξυστρατευομένων. VIII, 29, 2, παρὰ πέντε ναῦς πλέον ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὡμολογήθησαν. 68, τοὺς ἀγωνιζωμένους... πλεῖστα, εἷς ἀνήρ, δυνάμενος ὠφελεῖν. 93, 2, ἐλθόντες... τινές, ἀνὴρ ἀνδρὶ διελέγοντο. —*de nonnullis*, I, 5, ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων. 107, 4, ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπῆγον αὐτοὺς κρύφα. II, 2, 2, Πλαταιῶν ἄνδρες. *Ibid.* βουλόμενοι... ἄνδρας τῶν πολιτῶν... διαφθεῖραι. 102, ἄνδρας οἱ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν. III, 2, 3, Μυτιληναίων... ἄνδρες. 32, 3, Χίων ἄνδρας. 35, τοὺς... Μυτιληναίων ἄνδρας ... ἀποπέμπει. 36, ἀφικομένων τῶν ἀνδρῶν, *Ib.* 2. 50. 65, 2, ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι... ἐπεκαλέσαντο. 68, Μεγαρέων ἀνδράσι. 70, 3. 76. IV, 47, 2. 57, 4, ἦγόν τινας καὶ ἐκ τῶν Κυθήρων ἄνδρας ὀλίγους. 67, 2, ᾔσθετο οὐδείς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι. 76, 2. 108, 8, φθόνῳ ἀπὸ τῶν πρώτων ἀνδρῶν. 110. 132, 3, τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης. V, 28, οἱ τῶν Ἀργείων ἄνδρες. 37, 3. 59, 6. 76, 2, ἦσαν αὐτοῖς ... ἄνδρες ἐπιτήδειοι. *Ib.* 3. 78. VI, 10, 2, ἐνθένδε τε ἄνδρες... καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων. 36, 2. 38, ἐνθένδε ἄνδρες... λογοποιοῦσι. 50, 3, ἔνησαν αὐτόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων βουλόμενοι. 61, 2. 64, 2. 74. VII, 83, 2, ἄνδρας... Ἀθηναίων. VIII, 44, ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν. 47, 2. 60, Ἐρετριέων ἄνδρες. 68, 4, ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν. 70, 2, ἄνδρας τινὰς ἀπέκτειναν οὐ πολλούς.—*cum numeralibus*, I, 54, 2, ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων. 108, 3, Λοκρῶν τῶν Ὀπουντίων ἑκατὸν ἄδρας ὁμήρους... ἔλαβον. III, 20, 2, ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ. 24, 2, ἄνδρες δώδεκα καὶ διακόσιοι ἀπὸ πλειόνων. 70, 4, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους πέντε ἄνδρας. 75, δέκα ἄνδρας τοὺς αἰτιωτάτους κρῖναι. 81, 2, τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν. IV, 47, 3, ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας. 48, εἰς ἄνδρας ἑξήκοντα ἔλαθον. 74, 3, ἐξελέξαντο... ἄνδρας ὡς ἑκατόν. 110, 2, ἐςκομίζουσιν... ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά. *Ibid.* ἀνδρῶν εἴκοσι... ταχθέντων. 68, 3, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν. 84, Ἀργείους τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι... ἔλαβε, τριακοσίους ἄνδρας. VII, 83, 8, πλὴν τριακοσίων μάλιστα ἀνδρῶν. VIII, 25, 3, διαφθείρονται αὐτῶν ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων ἀνδρῶν.—*in magistratuum vel procuratorum numeris indicandis*, III, 52, 3, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο, quinqueviri. 62, 3, δυ-

ναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. IV, 22, 2, ὀλίγοις ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι. V, 27, 2, ἀποδεῖξαι ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας. 28, ἄνδρας εἵλοντο δώδεκα. 37, 2, Ἀργείων δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης. 63, 4, δέκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν προςείλοντο αὐτῷ ξυμβούλους, VIII, 7, ἀποπέμπουσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς. 39, 2, ξυνέπεμψαν οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ ἕνδεκα ἄνδρας Σπαρτιατῶν ξυμβούλους Ἀστυόχῳ. *Ibid.* ἣν δοκῇ τοῖς ἕνδεκα ἀνδράσι. 43, 2, λόγους ἐποιοῦντο οἱ ἕνδεκα ἄνδρες τῶν Λακεδαιμονίων. 54, 2, ἐψηφίσαντο πλεύσαντα τὸν Πείσανδρον καὶ δέκα ἄνδρας μετ' αὐτοῦ πράσσειν. *Ib.* 4, μετὰ τῶν δέκα ἀνδρῶν. 67, εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. *Ib.* 3, προέδρους ἑλέσθαι πέντε ἄνδρας, τούτους δὲ ἑλέσθαι ἑκατὸν ἄνδρας [*hoc vulgo abest*]. 72, πέμπουσι καὶ ἐς τὴν Σάμον δέκα ἄνδρας.—*de iis, quibus mandatum aliquod datur*, I, 53, ἔδοξεν αὐτοῖς, ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας,... προςπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις. 91, 2, πέμψαι σφῶν αὐτῶν ἄνδρας, οἵτινες χρηστοὶ, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. 128, 2, πέμπε ἄνδρα πιστὸν ἐπὶ θάλασσαν, δι' οὗ τὸ λοιπὸν τοὺς λόγους ποιησόμεθα. 135, 3, πέμπουσιν... ἄνδρας, οἷς εἴρητο ἄγειν, ὅπου ἂν περιτύχωσι. II, 67, 2, τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσι. IV, 50, 2, πέμψαι μετὰ τοῦ Πέρσου ἄνδρας ὡς αὐτόν. VI, 64, 2, πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι πιστόν. *Ibid.* ἦν δὲ Καταναῖος ὁ ἀνήρ.—*in orationibus generatim pro* ἄνθρωπος, I, 80, 3, πρὸς ἄνδρας, οἳ γῆς ἑκὰς ἔχουσι. 120, 3, ἀνδρῶν σωφρόνων ἐστὶν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν. 143, 5, τὴν ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι, ἀλλὰ τῶν σωμάτων· οὐ γὰρ τάδε τοὺς ἄνδρας, ἀλλ' οἱ ἄνδρες ταῦτα κτῶνται. II, 89, 11, ἡσσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι. III, 30, 2, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἑλόντων πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν. 32, 2, ἄνδρας διέφθειρεν οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους, οὔτε πολεμίους. VI, 68, 2, πρὸς ἄνδρας πανδημεὶ ἀμυνομένους. VII, 21, 3, πρὸς ἄνδρας τολμηροὺς, οἵους καὶ Ἀθηναίους. 66, 3, ἄνδρες ἐπειδὰν, ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν, κολουθῶσι, τὸ γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον. 77, 7, ἄνδρες πόλις, καὶ οὐ τείχη οὐδὲ νῆες ἀνδρῶν κεναί.

ἀνθαιρεῖσθαι, sufficere, VI, 103, 4, τοὺς στρατηγοὺς, ἐφ' ὧν αὐτοῖς ταῦτα ξυνέβη, ἔπαυσαν,... καὶ ἄλλους ἀνθείλοντο. VIII, 76, 2, τοὺς μὲν προτέρους στρατηγοὺς... ἔπαυσαν, ἄλλους δὲ ἀνθείλοντο καὶ τριηράρχους καὶ στρατηγούς.

ἀνθάπτεσθαι, capessere, curam suscipere, VIII, 50, 3,

περὶ [om. Ven. Vat.] τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης μαλακωτέρως ἀνθήπτετο. 97, 3, τῶν πραγμάτων.

ἀνθεῖν, florere, I, 19, ἐγένετο αὐτοῖς ἐς τόνδε τὸν πόλεμον ἡ ἰδία παρασκευὴ μείζων, ἢ ὡς τὰ κράτιστά ποτε μετὰ ἀκραιφνοῦς τῆς ξυμμαχίας ἤνθησαν.

ἀνθεκτέα, capessendum, I, 93, 4, τῆς θαλάσσης πρῶτος ἐτόλμησεν εἰπεῖν ὡς ἀνθεκτέα ἐστίν.

ἀνθέλκειν, retrahere, IV, 14, 2, ἐπεσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις ἀνθεῖλκον, ἐπιλαμβανόμενοι τῶν νεῶν.

ἀνθησσᾶσθαι, vicisssim cedere, IV, 19, 4, πεφύκασι τοῖς μὲν ἑκουσίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυχοῦντα καὶ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν.

ἀνθιστάναι, ex adverso statuere, opponere, I, 54, τροπαῖον. item 105, 7. IV, 115, 2, πύργον ξύλινον ἐπ' οἴκημα. 134, οἱ Τεγεᾶται μέν . . εὐθὺς ἔστησαν τροπαῖον, Μαντινῆς δὲ . . . ὕστερον ἀντέστησαν. Med. resistere, I, 41, 3, ἡγοῦνται . . . πολέμιον τὸν ἀντιστάντα. 43, 2. 93, 7, ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας. II, 89, 5. 97, 6, Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσι. III, 39, 8, τοῖς νῦν καθεστηκόσιν . . . ἐχθροῖς. IV, 85 6. 109, 5, οἱ μὲν πλείους προςεχώρησαν τῷ Βρασίδᾳ, Σάνη δὲ καὶ Δῖον ἀντέστη. 125, 3, τοῖς τῶν πολεμίων πρώτοις προςκεισομένοις. 127, 2, τῇ πρώτῃ ὁρμῇ. V, 101, πρὸς τοὺς κρείσσονας πολλῷ μὴ ἀνθίστασθαι. VI, 70, τοὺς ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν . . . παρέχειν. 76, 4, τῷ Μήδῳ. VII, 13, 2. 21, 4, πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικόν. 45. 63, 4, ἡμῖν. VIII, 23, 3, τοὺς ἀντιστάντας μάχῃ νικήσαντες. — parum prospere cedere, V, 4, 6, ἀντιστάντος αὐτῷ τοῦ πράγματος. 38, 4, ὡς ἀντέστη τὸ πρᾶγμα.

ἀνθορμεῖν, stationem adversam habere, II, 86, 5, ἀλλήλοις. VII, 19, 5, αἱ πέντε καὶ εἴκοσι νῆες τῶν Κορινθίων . . . ἀνθώρμουν ταῖς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ εἴκοσιν Ἀττικαῖς. 31, 4. 34, πρὸς τὰς ἐν Ναυπάκτῳ ναῦς. VIII, 87, 4, ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ ἀνθώρμουν.

ἄνθος, flos, IV, 133, ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὅ τι ἦν αὐτῶν (τῶν Θεσπιέων) ἄνθος ἀπολώλει.

ἄνθραξ, carbo, IV, 100, 4, ἐς τὸν λέβητα, ἔχοντα ἄνθρακας ἡμμένους.

ἀνθρώπειος, humanus, ad hominem pertinens, 76, 2, θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν, οὐδ' ἀπὸ τοῦ ἀνθρωπείου τρόπου. Ib. 3, χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει. II, 50, κατὰ τὴν ἀνθρωπείαν φύσιν. cum φύσις item III, 45, 7, et 84, 2. V, 89, ἐν τῷ ἀνθρωπείῳ

λόγῳ. 105, ἡ ἀνθρωπεία ἐς τὸ θεῖον νόμισις. — **hominis naturae consentaneus**, V, 68, 2, διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες. VII, 77, 4, ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον. VIII, 24, 5, ἐν τοῖς ἀνθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις. — *opponitur ei, quod supra hominem est*, II, 47, 4, οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν,... οὔτε ἄλλη ἀνθρωπεία τέχνη οὐδεμία. IV, 116, 2, νομίσας ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ ἢ ἀνθρωπείῳ τὴν ἅλωσιν γενέσθαι. — τὸ ἀνθρώπειον, humana natura, homines, I, 22, 4, κατὰ τὸ ἀνθρώπειον, [*ante Duk.* ἀνθρώπινον]. IV, 61, 5, πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. V, 105, 2, ἡγούμεθα τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς... ἄρχειν.

ἀνθρωπείως, humanitus, V, 103, 2, σώζεσθαι.

ἀνθρώπινος, humanus, VI, 78, 2, οὐκ ἀνθρωπίνης [*vulgo* ἀνθρωπείας] δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει.

ἀνθρωπίνως, humanitus, III, 40, ἁμαρτεῖν [*vulgo* ἀνθρωπείως].

ἄνθρωπος, homo, *proprie de genere humano*, I, 84, 4, πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου. 140, τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου. III, 39, 5, πέφυκεν... ἄνθρωπος τὸ θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν. Plur. a) *cum artic.* I, 20, οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων... ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. 21, 2. 77, 4, ἀδικούμενοι... οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι. 78, 3. 140. II, 61, 4. 87, 3. III, 39, 4. 45, 3, 4. 84, 3. IV, 19, 4. 108, 4. VI, 34, 7. b) *sine artic.* I, 41, 3, ἄνθρωπα... τῶν πάντων ἀπερίοπτοί εἰσι παρὰ τὸ νικᾶν. III, 82, 2, ἕως ἂν ἡ αὐτὴ φύσις ἀνθρώπων [*Vat. H.* τῶν ἀνθ.] ᾖ. 104, 5 (*ex Hom. H. Ap.*). IV, 97, 3, ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι. V, 111, 3. VI, 23, 3, δέον... πλείω εὐτυχῆσαι, χαλεπὸν δὲ ἀνθρώπους ὄντας. VII, 47, 2, τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα. — *genit. post nomina partiendi*, III, 39, 8, οἱ φαυλότεροι τῶν ἀνθρώπων πρὸς τοὺς ξυνετωτέρους... ἄμεινον οἰκοῦσι τὰς πόλεις. 47, 3, καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα. 67, 4, οἴκτου ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων. IV, 17, 4, μὴ παθεῖν ὅπερ οἱ ἀήθως τι ἀγαθὸν λαμβάνοντες τῶν ἀνθρώπων. 28, 5, ἀσμένοις... ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων. VII, 61, 2, ἀθυμεῖν οὐ χρή, οὐδὲ πάσχειν ὅπερ οἱ ἀπειρότατοι τῶν ἀνθρώπων. — *opponitur aliis generibus, v. c. diis*, I, 71, 5, δρῷμεν ἂν ἄδικον οὐδὲν οὔτε πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων, οὔτε πρὸς ἀνθρώπων τῶν αἰσθανομένων. II, 53, 4, θεῶν φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε. V, 112, 2, τῇ τε μέχρι

τοῦδε σωζούσῃ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου αὐτὴν (τὴν πόλιν) καὶ τῇ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων... τιμωρίᾳ πιστεύοντες. VII, 77, 2, πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. — *animalibus*, II, 50, τὰ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται. V, 10, 2, ἵππων τε πόδες πολλοὶ καὶ ἀνθρώπων... ὑποφαίνονται. — *agris*, II, 54, ἀνθρώπων τε ἔνδον θνησκόντων, καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. — *supellectili*, II, 5, 4, ἦσαν καὶ ἄνθρωποι κατὰ ἀγροὺς καὶ κατασκευή. — *praedae*, II, 94, 3, ἀνθρώπους καὶ λείαν λαβόντες. — *pecuniae*, VII, 27, 3, χρημάτων τε ὀλέθρῳ καὶ ἀνθρώπων φθορᾷ. — *in urbe vel regione* ἄνθρωποι *sunt* incolae, I, 2, 5, τὴν Ἀττικὴν... ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί. *Ib.* 6, μείζω ἔτι ἐποίησαν πλήθει ἀνθρώπων τὴν πόλιν. III, 61, 2, χωρία... ἃ ξυμμίκτους ἀνθρώπους ἐξελάσαντες ἔσχομεν. 88, 3, νομίζουσιν οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι, ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει. 97, 2, αἱρεῖ (*Aegitium*) ἐπιών, ὑπέφευγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι. IV, 130, 6, μόλις οἱ στρατηγοὶ κατέσχον ὥστε μὴ καὶ τοὺς ἀνθρώπους διαφθείρεσθαι. VI, 4, 6, τὴν πόλιν αὐτοῖς ξυμμίκτων ἀνθρώπων οἰκίσας. VII, 29, 4, τάς τε οἰκίας καὶ τὰ ἱερὰ ἐπόρθουν, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἐφόνευον. VIII, 41, 2, τὴν πόλιν... ἐκπορθεῖ, τῶν ἀνθρώπων ἐς τὰ ὄρη πεφευγότων. — *in castello* custodes, II, 25, τῷ τείχει προςέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ, καὶ ἀνθρώπων οὐκ ἐνόντων. IV, 8, 4, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, καὶ ἀνθρώπων ὀλίγων ἐνόντων. VII, 23, 2, ἐκ τοῦ πρώτου (τείχους) ἁλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι... ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο. 24, ἄνθρωποι ἐν τῶν τειχῶν τῇ ἁλώσει ἀπέθανον καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοί. VIII, 90, 4, καθεζομένων ἐς αὐτὸ (τὸ τεῖχος) ἀνθρώπων ὀλίγων. — *in nave* ii, qui vehuntur, I, 50, οἱ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν, πρὸς δὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο. 84, 3, τὰς κώπας ἀδύνατοι ὄντες ἐν κλυδωνίῳ ἀναφέρειν ἄνθρωποι ἄπειροι. VII, 23, 4, ἕνδεκα ναῦς... κατέδυσαν, καὶ τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀπέκτειναν. 72, πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων. — milites, *ubi dux de suis loquitur*, VII, 50, 3, ὁρῶντες (οἱ στρατηγοὶ) τὰ ἑαυτῶν... τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα, μετεμέλοντο. 73, 2, τοὺς ἀνθρώπους, ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας μεγάλης ἀναπαυομένους... οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι. VIII, 83, 3, εἰ μή τις διαναυμαχήσει,... ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς. (*cf. ubi de navibus agitur.*) — *in universo* populi, I, 1, 2, κίνησις αὕτη μεγίστη δὴ τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων, ὡς δὲ εἰπεῖν, καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀνθρώπων. 8, 2, οἱ παρὰ θάλασσαν ἄνθρωποι. 9, 2,

Πέλοπά τε πρῶτον πλήθει χρημάτων, ἃ ἦλθεν ἐκ τῆς Ἀσίας ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους. 70, 8, μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾶν. 71. 141, 5, αἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων. II, 8, 4. 38. 64, 3, ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. VI, 18, 7. VII, 5, 4, Ἰώνων καὶ νησιωτῶν καὶ ξυγκλύδων ἀνθρώπων κρατήσαντες. 56, 2. 66, 2, πρῶτοι ἀνθρώπων ὑποστάντες τῷ ναυτικῷ.—*generatim homines*, 23, 2, οὔτε φυγαὶ τοσαίδε ἀνθρώπων. 93, 6, ἀνθρώπων ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακήν. II, 6, 4, τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν. 47, 3, φθορὰ... ἀνθρώπων. 48, τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων. 49, 4, πολλοὶ... τῶν ἠμελημένων ἀνθρώπων. 52, 3. 54, 3. *Ibid.* 78, 3, Πλαταιῆς παῖδας μὲν καὶ γυναῖκας, καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. III, 32, 3. 89, 2. 93, 2, διὰ παντὸς ἐπολέμουν ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις. IV, 34, 2, ἔκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀηθέσι τοιαύτης μάχης. *Ibid.* 115, 2. V, 111, 2. VI, 36, 3, ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι. 49, 2. 53, 2, διὰ πονηρῶν ἀνθρώπων πίστιν. 60, 2, πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι. 103, 4. VII, 69, 2. 81, 5, ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους. VIII, 47, 2, μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων. 48, 2. 83, 3. 92, 2. 93, 2.—οἱ ἔπειτα ἄνθρωποι, posteri, VI, 16, 5. VII, 56 2.—*cum artic. de homine prius memorato*, I, 133. *Ibid.* VI, 65. VIII, 33, 4.—*in epexegesi*, III, 98, οἱ Αἰτωλοί, ἄνθρωποι ψιλοί. 98, 2. IV, 33, 2, τοὺς ψιλοὺς...ἔτρεπον, καὶ οἵ, ὑποστρέφοντες, ἠμύνοντο, ἄνθρωποι κούφως τε ἐσκευασμένοι, κτέ. 125, διὰ τὸ δέος αὐτῶν, ὄντων ἀνθρώπων μαχίμων. VIII, 73, 3, Ὑπέρβολόν τινα τῶν Ἀθηναίων μοχθηρὸν ἄνθρωπον.—*cum gentili*, VIII, 92, 2, ὁ ξυνεργός, Ἀργεῖος ἄνθρωπος.

ἀνθυπάγειν, vicissim in ius vocare, III, 70, 4, ὑπάγουσιν αὐτὸν οὗτοι οἱ ἄνδρες ἐς δίκην,... ὁ δὲ ἀποφυγὼν ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους.

ἀνθυποπτεύεσθαι, vicissim in suspicionem incidere, III, 43, 3, ὁ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πη πλέον ἕξειν.

ἀνιέναι, ascendere (*ab ora maritima in mediterraneas regiones*), VIII, 50, 3, ἀνελθὼν [*vulgo* ἀπελθὼν] παρ' αὐτὸν ἐς Μαγνησίαν.

ἀνιέναι, emittere, II, 77, 4, πῦρ καὶ φλόγα.—remittere, omittere, negligere, I, 75, 4, οὐκ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι... ἀ-

νέντας (τὴν ἀρχὴν ex super. cogit.) κινδυνεύειν. 76, 2, θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν,... εἰ ἀρχήν τε διδομένην ἐδεξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν [in multis codd. ὄνιμεν, fortasse ἀνίεμεν]. 129, 3, καὶ σε μήτε νὺξ μήτε ἡμέρα ἐπισχέτω, ὥστε ἀνεῖναι πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπισχνῇ. III, 10, 4, τὴν τοῦ Μήδου ἔχθραν. IV, 27, τὴν φυλακήν. 123, 2, τῶν πρασσόντων... οὐκέτι ἀνέντων, ἀλλὰ... καταβιασαμένων παρὰ γνώμην τοὺς πολλούς. V, 31, 3, τὴν ἐπιτροπήν. 46, 2, τὴν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν. Ib. 4. Ibid. τὴν ξυμμαχίαν οὐκ ἔφασαν Βοιωτοῖς ἀνήσειν. VI, 18, 3, ἀνάγκη... τοῖς μὲν ἐπιβουλεύειν, τοὺς δὲ μὴ ἀνιέναι. 86, 3, ἀεί τε ἐπιβουλεύουσι, καὶ ὅτ' ἂν καιρὸν λάβωσιν ἑκάστου, οὐκ ἀνιᾶσι. VII, 18, τὸν πόλεμον. 51, τὰ τῶν Ἀθηναίων. Pass. VIII, 63, 4, ὁρᾶν ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀνεθήσεται τὰ πράγματα. [cf. ἀνειμένος.]— cessare ab, V, 32, 4, ἀνεῖσαν τῆς φιλονεικίας. VII, 43, 7, ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου. —consecrare, IV, 116, 2, τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. [ἀνεῖναι vulgo pro ἂν εἶναι, IV, 24, 4.]

ἀνιστάναι, ad surgendum permovere (supplicem), I, 126, 11, ἀναστήσαντες αὐτούς... ἐφ' ᾧ μηδὲν κακὸν ποιήσουσι. 128, ἐκ τοῦ ἱεροῦ τοῦ Ποσειδῶνος ἀπὸ Ταινάρου τῶν Εἱλώτων ἱκέτας. 137. III, 28, 2, αὐτοὺς ὥστε μὴ ἀδικῆσαι. 75, 4. 5. — excitare (copias ad bellum), proficisci iubere, I, 62, 4, στρατόπεδον. II, 68, τῶν βαρβάρων πολλούς. 96. Ib. 3. III, 7, 4, Ἀκαρνᾶνας... πανδημεί. IV, 77, 2, τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν. 90, Ἀθηναίους πανδημεί. 93, τὸν στρατόν. item 112 et V, 58, 2.—expellere, sedibus pellere, II, 27, ἀνέστησαν Αἰγινήτας... ἐξ Αἰγίνης Ἀθηναῖοι. 99, 3, ἐκ Πιερίας Πίερας. Ib. 5, ἐκ τῆς νῦν Ἑορδίας καλουμένης Ἑορδούς. IV, 54, 3, Κυθηρίους. V, 1, Δηλίους... ἐκ Δήλου. VI, 6, 2, Λεοντίνους. 94. Med. surgere, I, 87, 2, ὅτῳ... δοκοῦσι λελύσθαι αἱ σπονδαί,... ἀναστήτω ἐς ἐκεῖνο τὸ χωρίον. Ib. 3, ἀναστάντες διέστησαν. II, 49, 8. τοὺς δὲ καὶ λήθη ἐλάμβανε παραυτίκα ἀναστάντας (e morbo). VI, 41, τῶν στρατηγῶν τις ἀναστὰς ... ἔλεξε τοιάδε. VIII, 76, 3, παραινέσεις... ἐποιοῦντο ἐν σφίσιν αὐτοῖς ἀνιστάμενοι. —castra movere, proficisci (cum exercitu), I, 105, 4, ἀπ' Αἰγίνης. VII, 49, 2, ἢ ἐς Θάψον... ἢ ἐς τὴν Κατάνην. 50, 3, μετεμέλοντο πρότερον οὐκ ἀναστάντες. VIII, 27, 6, ἀπὸ τῆς Μιλήτου. 45, ἐς τὴν Ῥόδον. 46, 2, ἣν μὴ αὐτὸς βούληται μεγάλῃ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ ἀναστὰς ποτε διαγωνίσασθαι.—expelli, sedibus suis pelli, commigrare in aliam regionem, I, 8, 2, οἱ ἐκ τῶν νήσων κακοῦργοι ἀνέστησαν ὑπ' αὐτοῦ. 12, 3, Βοιωτοί... ἐξ Ἄρνης ἀναστάντες ὑπὸ Θεσσαλῶν. Ib. 4, ἡ Ἑλλὰς... οὐκέτι ἀνιστα-

μένη, migrationibus obnoxia. VI, 2, 2, *Σικανοί... ἀπὸ τοῦ Σικανοῦ ποταμοῦ... ὑπὸ Λιγύων ἀναστάντες. Ib.* 2, *ὑπὸ Γέλωνος... ἀνέστησαν ἐκ τῆς πόλεως καὶ χώρας. Ibid. πρὶν ἀναστῆναι.* 4, *ἐκ τῆς Θάψου.* VIII, 108, 4 (*de Deliis*), *ὅτε ὑπ' Ἀθηναίων... ἀνέστησαν.*

ἀνίσχων ἥλιος, sol oriens, II, 9, 4, *νῆσοι ὅσαι ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ Κρήτης πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα.*

ἀνίσωσις, exaequatio, VIII, 87, 4, *ἐμοὶ δοκεῖ σαφέστατον εἶναι τριβῆς ἕνεκα καὶ ἀνακωχῆς τῶν Ἑλληνικῶν τὸ ναυτικὸν οὐκ ἀγαγεῖν, φθορᾶς μέν, ἐν ὅσῳ οὐ παρῄει ἐκεῖσε καὶ διέμελλεν, ἀνισώσεως δέ, ὅπως μηδετέρους προςθέμενος ἰσχυροτέρους ποιήσῃ.*

ἀνόητον (*ἐστί*), dementia est, VI, 11, *ἀνόητον ἐπὶ τοιούτους ἰέναι, ὧν κρατήσας μὴ κατασχήσει τις.*

ἄνοια, dementia, II, 61, *οἷς αἵρεσις γεγένηται... πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι.* III, 42. 48, 2, *ὅςτις εὖ βουλεύεται, πρὸς τοὺς ἐναντίους κρείσσων ἐστίν, ἢ μετ' ἔργων ἰσχύος ἀνοίᾳ ἐπιών.* V, 111, 3. VI, 16, 3, *οὐκ ἄχρηστος ἥδ' ἡ ἄνοια* [*vulgo ἡ διάνοια*]. 17. 89, 6, *περὶ ὁμολογουμένης ἀνοίας* [*vulgo ἀγνοίας*].

ἀνοίγειν, aperire, II, 2, 2, *ἀνέῳξαν τὰς πύλας.* III, 65, 3, *τὸ ἑαυτῶν τεῖχος.* 68, 4, *τὰς πύλας.* 73, 4. V, 9, 7. 10, 6, *τὰς πύλας τις ἀνοιγέτω ἐμοί.* Pass. II, 4, 3, *αἵπερ* (*πύλαι*) *ἦσαν ἀνεῳγμέναι μόναι. Ib.* 5, *αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον.* IV, 67, 4. 68, 5. 104, 4. 111. *Ib.* 2, *ὡς... αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν πύλαι, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος, ἀνεῴγοντο.* 130, 5. 6, *ἐςπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν... διήρπασαν.* VII, 29, 3.

ἀνοικίζεσθαι, remotius a mari habitatum se conferre, I, 7, *αἱ παλαιαὶ* (*πόλεις*) *ἀπὸ θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν,... καὶ μέχρι τοῦδε ἀνῳκισμένοι εἰσί.* 58, 2, *Περδίκκας πείθει Χαλκιδέας τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις ἐκλιπόντας καὶ καταβαλόντας, ἀνοικίσασθαι ἐς Ὄλυνθον. Ibid.* VIII, 31, 2, *ἐκέλευεν αὐτῶν τοὺς τὰ Ἀθηναίων φρονοῦντας ἀνοικίζεσθαι ἐς τὸν Δαφνοῦντα.*

ἀνοικοδομεῖν, restituere (*muros*), I, 89, 3, *τὴν πόλιν... καὶ τὰ τείχη.* VIII, 16, 3, *καθῄρουν αὐτοὶ τὸ τεῖχος ὃ ἀνῳκοδόμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς Τηΐων πόλεως.*

ἀνοιμώζειν, gemitum edere, III, 113, 5, *ὁ κῆρυξ ὡς ἤκουσε, καὶ ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται, ἀνοιμώξας, καὶ ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν, ἀπῆλθεν εὐθὺς ἄπρακτος.*

ἄνοιξις, apertio, IV, 67, 3, *τῶν πυλῶν.* 68, 5.

ἀνολκή, tractus in altum, V, 112, 2, κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει, πεπτωκότι καὶ οἰκοδομουμένῳ, πρὸς λίθων ἀνολκὴν προςκείμεναι.

ἀνολοφύρεσθαι, deplorare, VIII, 81, 2, γενομένης ἐκκλησίας, τὴν ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐπῃτιάσατο καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης.

ἀνομία, legum violatio, II, 53, πρῶτόν ἦρξε καὶ ἐς τἆλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα.

ἀνομοίως, non pariter, I, 84, 3, μὴ... τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι.

ἄνομος, nefarius, III, 67, 3, ἡμῖν ἄνομα παθοῦσιν ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν.

ἀνόμως, nefario, IV, 92, 7, τὸ ἱερὸν ἀνόμως τειχίσαντες νέμονται.

ἀνορθοῦν, restituere, VI, 88, 5, τὸ στρατόπεδον, ὃ κατεκαύθη ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, αὖθις ἀνορθώσαντες, διεχείμαζον.

ἄνοσος, morbis vacuus, II, 49, τὸ ἔτος... ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν.

ἀνταγωνίζεσθαι, obluctari, III, 38, 6, τοῖς τοιαῦτα λέγουσι.—concertare, VI, 72, 3, τοῖς πρώτοις τῶν Ἑλλήνων ἐμπειρίᾳ ἰδιώτας... ἀνταγωνισαμένους.

ἀνταίρεσθαι, contra attollere, I, 53, 2, ὅπλα. III, 32, 2, χεῖρας.

ἀνταιτεῖν, vicissim poscere, IV, 19, διδόντες μὲν εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν,... ἀνταιτοῦντες δὲ τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας.

ἀνταλλάσσειν, permutare, III, 82, 3, τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. IV, 14, 3, ἐγένετο ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς, quum, permutato more, Lacedaemonii e terra quasi navalem pugnam, Athenienses e navibus pedestrem, facerent. [ἀντηλλάξαντο *vulgo pro* ἀν ἠλλάξ. VIII, 82.]

ἀνταμύνεσθαι, vim sibi illatam propellere et ulcisci, III, 84, ὁπόσα... οἱ ἀνταμυνόμενοι δράσειαν. IV, 19, 2. 3, ὀφείλων ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθείς.

ἀντανάγειν, adversus hostem in altum ducere, VII, 37, 3, ἐπειδὴ πλήρεις ἦσαν (αἱ νῆες), ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. [*cf. Popp. adn.*]—adversus hostem provehi, VII, 52, οἱ Ἀθηναῖοι ἀντανῆγον ναυσὶν ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα. VIII, 38, 5, ἐπεὶ δὲ μὴ ἀντανάγοιεν. 83, 2, ὡς οὐκ ἠθέλησαν ἀνταναγαγόντες ναυμαχῆσαι. 104, ἀντανῆγον καὶ αὐτοί. MED. *idem*, I, 29, 4, ἀν-

ταναγόμενοι [*vulgo* ἀνταναγαγόμ.] καὶ παραταξάμεναι ἐναυμάχησαν. 117, τὰς ἀνταναγομένας (ναῦς) ἐνίκησαν. IV, 13, 4. VII, 40, 3. VIII, 63, 2, ὡς αὐτῷ... οὐκ ἀντανήγοντο. 79, 6, ὡς οὐδεὶς αὐτοῖς ἀντανήγετο. 80.

ἀνταναμένειν, vicissim exspectare, III, 12, 2, οὐκ ἀνταναμείναντες σαφῶς εἰδέναι, εἴ τι αὐτῶν ἔσται.

ἀντανιέναι, ex adverso surgere, II, 75, 6, ἤρετο τὸ ὕψος τοῦ τείχους μέγα, καὶ τὸ χῶμα οὐ σχολαίτερον ἀντανήει αὐτῷ.

ἀνταξιοῦν, vicissim requirere, VI, 16, 4, τὰ ἴσα νέμων, τὰ ὁμοῖα ἀνταξιούτω.

ἀνταπαιτεῖν, vicissim repetere, III, 58, τὴν δωρεὰν... αὐτούς. V, 17, 2, τὴν Πλάταιαν.

ἀνταποδιδόναι, referre, rependere, I, 43, 2, τὸ ἴσον, par pari. III, 40, 7. 63, 4, οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν. 66, 2, τὰ ὁμοῖα. 67, 6, τὴν ἴσην τιμωρίαν. *Ib.* 6, χάριν δικαίαν. IV, 19, 3, ἀρετήν.

ἀνταπόδοσις, mutua redditio, IV, 81, 2, ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι... ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων.

ἀνταποφαίνειν, vicissim ostendere, III, 38, 2, τὸ πάνυ δοκοῦν... ὡς οὐκ ἔγνωσται. 67, 3, ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν... ἡλικίαν ἡμῶν.

ἀνταρκεῖν, parem esse ad resistendum, VII, 15, βουλεύεσθε ἤδη, ὡς τῶν γ' ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρκούντων [*vulgo* αὐταρκούντων].

ἀντεκπλεῖν, classe obviam exire, IV, 13, 3, σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν.

ἀντελπίζειν, denuo sperare, I, 70, ἢν ἄρα του καὶ πείρᾳ σφαλῶσιν, ἀντελπίσαντες ἄλλα, ἐπλήρωσαν τὴν χρείαν.

ἀντεμβιβάζειν, alterius loco in navem imponere, VII, 13, 2, ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους.

ἀντεξόρμησις, adversa navium statio, II, 91, 4, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας ἐπέστησαν τοῦ πλοῦ, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν.

ἀντεπάγειν, obviam hostibus copias ducere, IV, 124, 3, ἔπειτα καὶ ὁ Βρασίδας καὶ ὁ Περδίκκας, προελθόντων πρότερον ἀπὸ τοῦ λόφου μετὰ τῶν ἱππέων τῶν Λυγκηστῶν, καὶ ἑτοίμων ὄντων μάχεσθαι, ἀντεπαγαγόντες καὶ αὐτοὶ ξυνέβαλον. Med. *idem*, IV, 25, ἀντεπαγόμενοι [*vulgo* ἀντεπαναγόμ.] πρός τε Ἀθηναίων ναῦς ἑκκαίδεκα καὶ Ῥηγίνας ὀκτώ.

ἀντεπεξάγειν, vicissim aciem extendere, VIII, 104, 4,

οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες, ᾗ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον, καὶ περιεγένοντο τῷ πλῷ.

ἀντεπεξελαύνειν, ex adverso procurrere, IV, 72, 3, ἀντεπεξελάσαντες καὶ οἱ τῶν Ἀθηναίων (ἱππῆς), ἐς χεῖρας ᾔεσαν.

ἀντεπεξιέναι, aggredientibus hostibus obviam exire, IV, 131, οἱ δὲ, ἀντεπεξελθόντες,... ἱδρύθησαν ἐπὶ λόφου καρτεροῦ πρὸ τῆς πόλεως. VII, 37, 3, πρὸς τοὺς... ἱππέας τε πολλοὺς καὶ ἀκοντιστὰς ἀντεπεξῄεσαν. 42, 6, οὐδὲ καθ' ἕτερα οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξῄεσαν, ὅτι μὴ τοῖς ἱππεῦσι καὶ ἀκοντισταῖς ἀπὸ τοῦ Ὀλυμπείου.

ἀντεπιβουλεύειν, vicissim insidiari, I, 33, 4, προεπιβουλεύειν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ ἀντεπιβουλεύειν. III, 12, 2, ἐκ τοῦ ἴσου. VI, 87, 5, τοῖς Συρακοσίοις... ἐκ τοῦ ὁμοίου.

ἀντεπιέναι, aggredientibus hostibus obviam ire, IV, 33, 2. 96, οἱ Βοιωτοί... ἐπῄεσαν ἀπὸ τοῦ λόφου, ἀντεπῄεσαν δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι. VI, 69. VII, 4, 3. 6, τοῖς Συρακοσίοις.

ἀντεπιτάσσειν, vicissim imperare, I, 135, οἱ Ἀθηναῖοι, ὡς καὶ τοῦ θεοῦ ἄγος κρίναντος, ἀντεπέταξαν τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐλαύνειν αὐτό.

ἀντεπιτειχίζεσθαι, munitiones munitionibus opponere, I, 142, 3, οὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων.

ἀντεπιτιθέναι, vicissim mandare, I, 129, Ξέρξης... παρὰ Παυσανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι.

ἀντέχειν, resistere, I, 11, οἱ Τρῶες... τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βίᾳ. *Ib.* 2. 103, ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν, ξυνέβησαν. 117, 3, ἀδύνατοι ὄντες ἀντισχεῖν. 121, 4. 141, 6, πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας. II, 49, 6, τὸ σῶμα... ἀντεῖχε παρὰ δόξαν τῇ ταλαιπωρίᾳ. 51, 4. 64, 3, πολέμοις μεγίστοις. *Ib.* 6. 65, 12, τοῖς... πολεμίοις. 70. 76, 3, ὀλίγοι πρὸς πολλούς. *Ibid.* ὅπως, εἰ τὸ μέγα τεῖχος ἁλίσκοιτο, τοῦτ' ἀντέχοι. III, 98. 102, 4. IV, 35, 4. 36, 3. 44, χρόνον πολύν. 68, 2. V, 81. VI, 6, 2, τοῖς Συρακοσίοις. 22, πρὸς τὸ ἐκείνων ἱππικόν. 70, ἐπὶ πολὺ... ἀλλήλοις. 84, Συρακοσίοις. 91, 2, τῇ νῦν Ἀθηναίων ἐκεῖ παρασκευῇ. *Ib.* 5. VII, 22, 2, ἀλλήλοις ἐπὶ πολύ. 34, 4, χρόνον... πολὺν ἀλλήλοις. 43, 7, αὐτοῖς. 79, 6. VIII, 95, 5, ὀλίγον τινὰ χρόνον.— obdurare, VIII, 63, 4, ὁρᾷν ὅτῳ τρόπῳ μὴ ἀνεθήσεται τὰ πράγματα, καὶ τὰ τοῦ πολέμου ἅμα ἀντέχειν. 86, 7, τἆλλα ἐκέλευεν ἀντέχειν, καὶ μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις. *item* 89.— permanere, suppetere, I, 7, διὰ τὴν λῃστείαν ἐπὶ πολὺ ἀντισχοῦσαν [*multi codd.* ἀντισχοῦσαι]. 65, ὅπως ἐπὶ πλέον ὁ σῖτος ἀντίσχῃ. II, 64, 5, μῖσος οὐκ ἐπὶ πολὺ ἀντέχει. VI, 69, ἐς ὅσον ἡ

ἐπιστήμῃ ἀντέχω. VII, 71, 1, ἐπὶ πολὺ ἀντισχούσης τῆς ναυμαχίας. Med. applicare se, operam dare, I, 13, τῆς θαλάσσης.

ἀντήριδες, anterides, tibicines, VII, 36, 2, τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρώραις παχείας, καὶ ἀντήριδας [*vulgo* ἀντηρίδας, *non pauci codd.* ἀντήρειδας] ἀπ' αὐτῶν ὑπέτειναν πρὸς τοὺς τοίχους, ὡς ἐπὶ ἓξ πήχεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν.

ἀντιβάλλειν, missilia vicissim coniicere, VII, 25, 6, οἱ Συρακόσιοι ἀπὸ τῶν νεωσοίκων ἔβαλλον, οἱ δ' ἐκ τῆς ὁλκάδος ἀντέβαλλον.

ἀντιβοηθεῖν, opem vicissim ferre, VI, 18, οὐχ ἵνα δεῦρο ἀντιβοηθῶσι, προσεθέμεθα αὐτούς.— ex altera parte auxiliari, VII, 58 (*Atheniensium auxiliis enumeratis*), Συρακοσίοις δὲ ἀντεβοήθησαν Καμαριναῖοι κτέ.

ἀντιβολία, obsecratio, VII, 75, 4, πρὸς ἀντιβολίαν καὶ ὀλοφυρμὸν τραπόμενοι.

ἀντιγράφεσθαι, rescribi, I, 129, 2.

ἀντιδιδόναι, referre, rependere, III, 63, 4, τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρόν. Pass. I, 41, ἣν (χάριν) ἀντιδοθῆναι ἡμῖν... φαμὲν χρῆναι. III, 40, 3, ἔλεος πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι.—τιμωρίαν, poenas vicissim dare, II, 53, 4, τῶν ἁμαρτημάτων.—δίκην, *idem*, III, 66, 3.

ἀντικαθέζεσθαι, castra ex adverso ponere, I, 30, 5. IV, 124, 2. V, 6, 2, ἐπὶ τῷ Κερδυλίῳ.

ἀντικαθιστάναι, restituere, reponere, II, 13, 5 (*de auro simulacri Minervae*), χρησαμένους ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἔφη χρῆναι μὴ ἐλάσσω ἀντικαταστῆσαι πάλιν.— *Transl.* II, 65, 9, δεδιότας αὖ ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν.—opponere, IV, 93, 3, Βοιωτοὶ πρὸς τούτους ἀντικατέστησαν τοὺς ἀμυνομένους. Med. adversa acie consistere, I, 62, 6, ἐπειδὴ... εἶδον τοὺς ἐναντίους παρασκευαζομένους ὡς ἐς μάχην, ἀντικαθίσταντο καὶ αὐτοί. VII, 39, 2, ἀντικαταστάντες ταῖς ναυσί.—adversarium esse, I, 71, τοιαύτης ἀντικαθεστηκυίας πόλεως. III, 47, 2, τῆς ἀντικαθισταμένης πόλεως τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες.

ἀντικελεύειν, vicissim iubere, I, 128, τοὺς Λακεδαιμονίους τὸ... ἄγος ἐλαύνειν. 139, τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ... τῆς ἐλάσεως.

ἀντικρούειν, secus cedere, VI, 46, 2, οἱ στρατηγοὶ εὐθὺς ἐν ἀθυμίᾳ ἦσαν, ὅτι αὐτοῖς τοῦτο πρῶτον ἀντεκεκρούκει.

ἄντικρυς, recta, II, 4, 5, οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἄντικρυς δίοδον ἐς τὸ ἔξω. VI, 49, Λάμαχος ἄν-

τικρυς ἔφη χρῆναι πλεῖν ἐπὶ Συρακούσας.—aperte, I, 122, 2, τὴν ἧσσαν... ἴστω οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν. V, 30, 2, ἃ ἠδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς. VI, 10, 3, οἱ μὲν ἄντικρυς πολεμοῦσιν, οἱ δὲ... δεχημέροις σπονδαῖς... κατέχονται. VIII, 64, 5, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν. 92, 11, ἐπεκρύπτοντο ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν. *Ibid.* τὸ καταστῆσαι μετόχους τοσούτους ἄντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενοι.

ἀντιλαβή, **prehensio**, VII, 65, 2, τὰς πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη.

ἀντιλαμβάνειν, **vicissim capere**, I, 143, 4, οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τι τμηθῆναι, καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν· οἱ μὲν γὰρ οὐχ ἕξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεί, ἡμῖν δέ ἐστι γῆ πολλὴ καὶ ἐν νήσοις καὶ κατ᾽ ἤπειρον.—**vicissim accipere**, III, 40, 3, ἐκ τοῦ εὖ εἰπεῖν τὸ παθεῖν εὖ ἀντιλήψονται. 58, μή, ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, κακίαν αὐτοὺς ἀντιλαβεῖν. Med. **prehendere**, III, 22, 4, κατέβαλέ τις Πλαταιέων, ἀντιλαμβανόμενος, ἀπὸ τῶν ἐπάλξεων κεραμίδα. [*pro* ἐπιλαμ. *vulgo* IV, 14, 2.]—**assequi**, III, 22, 8, τοῦ ἀσφαλοῦς. IV, 128, τῶν μετεώρων. VII, 60, 2, τινὸς χωρίου ἢ βαρβαρικοῦ ἢ Ἑλληνικοῦ φιλίου. 77, 6, του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν. —**capessere**, II, 8, ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται. 61, 4, τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας. 62, 3, αὐτῆς (τῆς ἐλευθερίας). VII, 66, αὐτῶν (τῶν προειργασμένων) προθύμως. 70, 7, περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας... προθύμως. VIII, 106, 5, ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα, ἢν προθύμως ἀντιλαμβάνωνται, περιγενέσθαι.

ἀντιλέγειν, **contra dicere**, I, 28, 5, ποιήσειν ταῦτα. 40, 5, φανερῶς ἀντείπομεν τοὺς προσήκοντας ξυμμάχους αὐτόν τινα κολάζειν. 73, τοῖς ἐγκλήμασι τῶν πόλεων. 136, 3, αὐτῷ Ἀθηναίων δεομένῳ. II, 65, 8, ἔχων ἐπ᾽ ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν. III, 38, θαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν. 41, μὴ ἀποκτεῖναι τοὺς Μυτιληναίους. 42, 2, ἐκπλῆξαι τοὺς ἀντεροῦντας. *Ib.* 5. 44. 53, 2. 61, πρὸς μὲν τὰ ἀντειπεῖν δεῖ, τῶν δὲ ἔλεγχον ποιήσασθαι. 82, 6. IV, 3. 22, πρὸς τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον. 23. 122, 3, πολλά. 130, 4, αὐτῷ... ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν. V, 30, 2. 43, 3. 45, 2. 49, 2, Λακεδαιμόνιοι... ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι. 112, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς παραπλήσια καὶ ἀντέλεγον. VI, 15. VII, 49, 4. VIII, 29, 2. 45, 4, ὡς... ἀναίσχυντοι εἶεν. 53, 2, περὶ τῆς δημοκρατίας. *Ibid.* 66, 2. *Ibid.* 69, οὐδενὸς ἀντειπόντος. 70,

ἡ βουλὴ οὐδὲν ἀντειποῦσα ὑπεξῆλθε. 74, 3, ἀντειπεῖν ἐστιν οὐδὲν πρὸς τοὺς ἔχοντας τὴν πολιτείαν.—οὐκ ἀντιλέγειν, *seq. negatione*, non negare, I, 77, 3, οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον ὡς οὐ χρεὼν ... ὑποχωρεῖν. 86, οὐδαμοῦ ἀντεῖπον ὡς οὐκ ἀδικοῦσι. VIII, 24, 6, τοὺς Ἀθηναίους ᾐσθάνοντο οὐδ' αὐτοὺς ἀντιλέγοντας... ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη.

ἀντίλεκτος, controversus, IV, 92, 4, τοῖς μὲν ἄλλοις οἱ πλησιόχωροι περὶ γῆς ὅρων τὰς μάχας ποιοῦνται, ἡμῖν δὲ ἐς πᾶσαν, ἢν νικηθῶμεν, εἷς ὅρος οὐκ ἀντίλεκτος παγήσεται.

ἀντίληψις, mutua acceptio, I, 120, 2, εἰδέναι χρὴ ὅτι, τοῖς κάτω ἢν μὴ ἀμύνωσι, χαλεπωτέραν ἕξουσι τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων καὶ πάλιν ἀντίληψιν ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι. —prehensio, II, 49, 7, εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ (τοῦ κακοῦ) ἐπεσήμαινεν.

ἀντιλογία, controversia, disceptatio, I, 31, 4, καταστάσης ἐκκλησίας, ἐς ἀντιλογίαν ἦλθον. 73, ἡ πρέσβευσις ἡμῶν οὐκ ἐς ἀντιλογίαν τοῖς ὑμετέροις ξυμμάχοις ἐγένετο. II, 87, 3, τὸ... ἔχον ἐν αὐτῷ τινὰ ἀντιλογίαν. IV, 59, 4, πρὸς ἀλλήλους δι' ἀντιλογιῶν πειρώμεθα καταλλαγῆναι. V, 76, 3, γενομένης πολλῆς ἀντιλογίας. VIII, 53, 2, πρὸς πολλὴν ἀντιλογίαν καὶ σχετλιασμόν.

ἀντιμάχεσθαι, contra pugnare, IV, 68, 2, τῶν προδιδόντων Μεγαρέων ἀντιμαχομένων.

ἀντιμέλλειν, vicissim cunctari, III, 12, 3, εἰ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι, καὶ ἀντιμελλῆσαί τι ἔδει ἡμᾶς. [*ubi vulgo* ἀντεπιμελλ.]

ἀντιμηχανᾶσθαι, vicissim machinari, VII, 53, 4, σβεστήρια κωλύματα.

ἀντιμίμησις, adversariorum imitatio, VII, 67, 2, τὰ τῆς ἀντιμιμήσεως αὐτῶν τῆς παρασκευῆς ἡμῶν τῷ μὲν ἡμετέρῳ τρόπῳ ξυνήθη ἐστί, κτέ.

ἀντιναυπηγεῖσθαι, naves vicissim aedificare, VII, 36, 3, πρὸς τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς οὐχ ὁμοίως ἀντινεναυπηγημένας. 62, 3, εὕρηται ἡμῖν ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι [*nonnulli codd.* ἀντιναυπηγῆσαι], in navium aedificatione vicissim machinari.

ἀντίπαλος, viribus par, I, 11, τοῖς ἀεὶ ὑπολειπομένοις ἀντίπαλοι ὄντες. 91, 7, μὴ ἀπὸ ἀντιπάλου παρασκευῆς. 122, 2, εἰ ἦσαν ἡμῶν ἑκάστοις πρὸς ἀντιπάλους περὶ γῆς ὅρων διαφοραί, οἰστὸν ἂν ἦν. 142, 3, πόλιν ἀντίπαλον. 143, μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων. III, 9, 2, ἀντίπαλοι τῇ παρασκευῇ καὶ δυνάμει. IV, 120, 2, ἀντιπάλου... τριήρους. VI, 17, 8, ὑπόλοιπον ἡμῖν ἐστιν ἀντίπαλον ναυτικόν. 23,

ἢν αὐτοὶ ἔλθωμεν ἐνθένδε μὴ ἀντίπαλον μόνον παρασκευασάμενοι, ... ἀλλὰ καὶ ὑπερβάλλοντες τοῖς πᾶσι.— aequatus, respondens, II, 61, 4, πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. III, 11, τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν, mutuus timor. 38, ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω κείμενον, ἀντίπαλον ὄν, μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει. IV, 10, 5, τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει. 73, 4, ἀντίπαλον... κίνδυνον. V, 8, 2, νομίζων ὑποδεέστερος εἶναι οὐ τῷ πλήθει (ἀντίπαλα γάρ πως ἦν), ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι. VII, 12, 4, (ναῦς) ἀντιπάλους τῷ πλήθει.— τὸ ἀντίπαλον, virium aequabilitas, IV, 92, 4, πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται.— ἀντίπαλα καθιστάναι, res aequare, IV, 117, 2, ἔμελλον, ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ καὶ ἀντίπαλα καταστήσαντος, τῶν μὲν στέρεσθαι, τοῖς δ' ἐκ τοῦ ἴσου ἀμυνόμενοι κινδυνεύειν. VII, 13, 2, ἐπειδὴ ἐς ἀντίπαλα καθέσταμεν. — anceps, VII, 34, 6, ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα. 38, 2, ἰδὼν ἀντίπαλα τὰ τῆς ναυμαχίας γενόμενα. 71, 3, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες.— contrarius, I, 3, 3, οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω... ἀντίπαλον ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι. III, 49, ῥηθεισῶν τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας. — hostis, II, 89, 6, ἀντίπαλοι οἱ πλείους... τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. — τὸ ἀντίπαλον, id quod aemulum est, II, 45, φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ [*olim* τὸν] ἀντίπαλον.

ἀντιπάλως, aequatis viribus, VIII, 87, 4, ἀντιπάλως μᾶλλον ἢ ὑποδεεστέρως τῷ ναυτικῷ ἀνθώρμουν.

ἀντιπαρακαλεῖν, vicissim excitare, VI, 86, 6, τολμῶσιν ἐπὶ τοὺς ταῦτα κωλύοντας... παρακαλεῖν ὑμᾶς ὡς ἀναισθήτους, πολὺ δ' ἐπὶ ἀληθεστέραν γε σωτηρίαν ἡμεῖς ἀντιπαρακαλοῦμεν.

ἀντιπαρακελεύεσθαι, vicissim hortari, VI, 13, τοῖς πρεσβυτέροις... μὴ καταισχυνθῆναι.

ἀντιπαραλυπεῖν, vicissim infestare, IV. 80, τῶν Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ,... ἤλπιζον ἀποστρέψαι αὐτοὺς μάλιστα, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν, πέμψαντες ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους αὐτῶν στρατιάν.

ἀντιπαραπλεῖν, ex adverso praetervehi, II, 83, 3.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι, vicissim parare se, I, 80, 4, εἰ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευασόμεθα [*olim* ἀντιπαρασκευασθησόμεθα], χρόνος ἐνέσται. V, 59, 2. [*ubi, ut et in seq. pro* ἀντιπαρεσκευάζοντο *multi codd.* ἀντεπαρεσκ.] VII, 3, 2, ἀλλήλοις ὡς ἐς μάχην.

ἀντιπαρασκευή, adversus apparatus, I, 141, 6, *πολεμεῖν μὴ πρὸς ὁμοίαν ἀντιπαρασκευήν.*

ἀντιπαρατάσσεσθαι, ex adverso copias in aciem educere, I, 48, 3. 63, 2. VI, 98, 3, *ἀλλήλοις*. VII, 5, *ἅμα παρέτασσεν, . . . οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ἀντιπαρετάσσοντο.* 37, 3, *τοῖς προςιοῦσιν.* — *ἀπὸ τοῦ παραταχθέντος*, acie contra instructa, V, 9, 4, *ὅςτις . . . πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται, μὴ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς μᾶλλον καὶ ἀντιπαραταχθέντος, ἢ ἐκ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ξυμφέροντος, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο.*

ἀντιπαρέχειν, vicissim praebere, VI, 21, *ἢν . . . μὴ ἀντιπαράσχωσιν ἡμῖν φίλοι τινὲς γενόμενοι. . . ᾧ ἀμυνούμεθα ἱππικόν.*

ἀντιπάσχειν, vicissim pati, III, 61, 2, *πολλὰ ἡμᾶς ἔβλαπτον, ἀνθ' ὧν καὶ ἀντέπασχον.* VI, 35, *τί ἂν δράσειαν αὐτούς, ὅτι οὐκ ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν;*

ἀντιπαταγεῖν, obstrepere, III, 22, *ψόφῳ τῷ ἐκ τοῦ προςιέναι αὐτοὺς ἀντιπαταγοῦντος τοῦ ἀνέμου.*

ἀντιπέμπειν, contra mittere, VI, 99, 2, *εἰ ἐπιβοηθοῖεν, μέρος τι ἀντιπέμπειν αὐτοῖς* [*vulgo αὐτοὺς*] *τῆς στρατιᾶς.* VII, 79, 4, *οἱ Συρακόσιοι πέμπουσι μέρος τι τῆς στρατιᾶς· . . . ἀντιπέμψαντες δὲ κἀκεῖνοι σφῶν αὐτῶν τινὰς διεκώλυσαν.* — in alterius locum mittere, VIII, 15, 2, *ἑτέρας ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπελθουσῶν νεῶν . . . ἀντέπεμψαν.* 54, 3, *Φρύνιχον . . . παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς καὶ τὸν ξυνάρχοντα Σκιρωνίδην· ἀντέπεμψαν δὲ στρατηγοὺς ἐπὶ τὰς ναῦς Διομέδοντα καὶ Λέοντα.*

ἀντιπέρας, e regione, I, 100, 2, *ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ* (*e regione Thasi*). II, 66, *ἐς Ζάκυνθον νῆσον, ἣ κεῖται ἀντιπέρας Ἤλιδος.* 83, 3, *ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον.* 86, 3, *τὸ δ' ἕτερον Ῥίον ἐστὶν ἀντιπέρας.* IV, 92, 4, *τοὺς ἀντιπέρας Εὐβοέας* (*e regione Boeotiae*). VII, 4, 4 (*de Plemmyrio*), *ἔστι δὲ ἄκρα ἀντιπέρας τῆς πόλεως.* 31, 2 (*e Zacyntho*), *ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον τῆς Ἀκαρνανίας.* VIII, 62, 3, *ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἀβύδου.* 100, 2, *ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπείρῳ.* 101, 2, *ἐν τῷ ἀντιπέρας τῆς Μυτιλήνης.*

ἀντιπλεῖν, obviam navigare, I, 50, 4, *ἀντέπλεον* [*vulgo ἀντεπέπλεον*]. 54, 2, *οὐκ ἀντέπλεον ἐκ τῶν Συβότων.*

ἀντιπληροῦν, vicissim complere (*naves*), VII, 22, 2, *ἑξήκοντα ναῦς.* 69. VIII, 17.

ἀντιποιεῖσθαι, vindicare sibi, I, 28, 2, *εἴ τι ἀντιποιοῦνται, δίκας ἤθελον δοῦναι.* IV, 122, 4, *τῆς πόλεως.*

ἀντιπολεμεῖν, bellum vicissim inferre, III, 39, 2. — inter

se bellare, I, 23, 2, *οὔτε πόλεις τοσαίδε ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων.*

ἀντιπολέμιος, adversarius, III, 90, *ἃ λόγου μάλιστα ἄξια ἢ μετὰ τῶν Ἀθηναίων οἱ ξύμμαχοι ἔπραξαν, ἢ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους οἱ ἀντιπολέμιοι.*

ἀντιπολιορκεῖν, vicissim obsidere, VII, 28, 3, *αὐτοὺς πολιορκουμένους... Συρακούσας τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἀντιπολιορκεῖν.*

ἀντιπρεσβεύεσθαι, legatos vicissim mittere, VI, 75, 3, *πυνθανόμενοι τοὺς Ἀθηναίους ἐς τὴν Καμάριναν... πρεσβεύεσθαι, ... ἀντεπρεσβεύοντο καὶ αὐτοί.*

ἀντιπροϊέναι, obviam progredi, VI, 66, 3, *ὡς οὐκ ἀντιπροῄεσαν* [*vulgo ἀντιπρος.*] *αὐτοῖς.*

ἀντίπρωρος, proram hostibus obversam habens, II, 91, *ἴσχουσαι (νῆες) ἀντίπρωροι κατὰ τὸ Ἀπολλώνιον.* IV, 8, 7, *τοὺς ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώροις* [*vulgo ἀντιπρώρους*] *βύζην κλῄσειν ἔμελλον.* 14, *τὰς πλείους καὶ μετεώρους ἤδη τῶν νεῶν καὶ ἀντιπρώρους... ἐς φυγὴν κατέστησαν.* VII, 34, 5, *ἑπτὰ (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο, ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι.* 36, 3, *διὰ τὸ μὴ ἀντιπρώροις μᾶλλον αὐτοὺς ἢ ἐκ περίπλου ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι.* *Ibid. ἀντίπρωροι ταῖς ἐμβολαῖς χρώμενοι.* *Ib.* 5, *τῇ πρότερον ἀμαθίᾳ τῶν κυβερνητῶν δοκούσῃ εἶναι τὸ ἀντίπρωρον ξυγκρούσει* [*vulgo ξυγκροῦσαι*] *μάλιστ' ἂν αὐτοὶ χρήσασθαι.* 40, 5, *ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώροις χρώμενοι.* VIII, 53, 2, *Πελοποννησίων ναῦς οὐκ ἐλάσσους σφῶν ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀντιπρώρους ἐχόντων.* 75, *τῶν πολεμίων ἀντιπρώρων ἐγγὺς ἐφορμούντων.*

ἀντισοῦσθαι, parem esse, III, 11, *πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου.*

ἀντιστράτηγος, hostium praetor, VII, 86, 2, *ὁ Γύλιππος καλὸν τὸ ἀγώνισμα ἐνόμιζέν οἱ εἶναι ἐπὶ τοῖς ἄλλοις καὶ τοὺς ἀντιστρατήγους κομίσαι τοῖς Λακεδαιμονίοις.*

ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, castra ex adverso ponere, I, 30, 4, *ἐπὶ τῇ Λευκίμμῃ.* IV, 124, 2, *εὑρόντες ἀντεστρατοπεδευμένους αὐτοῖς τοὺς Λυγκηστάς, ἀντεκαθέζοντο καὶ αὐτοί.*

ἀντισχυρίζεσθαι, vicissim confirmare, III, 44, 3, *καὶ τοῦτο, ὃ μάλιστα Κλέων ἰσχυρίζεται,... καὶ αὐτὸς περὶ τοῦ ἐς τὸ μέλλον καλῶς ἔχοντος ἀντισχυριζόμενος, τἀναντία γιγνώσκω.*

ἀντίταξις, aciei adversus hostes instructio, V, 8, 2, *ἐπέξοδον καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.* VII, 17, 4, *πρὸς τὴν σφετέραν ἀντίταξιν τῶν τριήρων τὴν φυλακὴν ποιούμεναι.*

ἀντιτάσσεσθαι, Med. opponere, II, 87, 6, πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε. III, 56, 6, ἐν καιροῖς οἷς σπάνιον ἦν τῶν Ἑλλήνων τινὰ ἀρετὴν τῇ Ξέρξου δυνάμει ἀντιτάξασθαι. — ex adverso aciem instruere, III, 97, μὴ μένειν ἕως ἂν ξύμπαντες ἀθροισθέντες ἀντιτάξωνται. IV, 32, 3, ὅπως... μὴ ἔχωσι πρὸς ὅ τι ἀντιτάξωνται. 55, οἱ Λακεδαιμόνιοι... ἀθρόᾳ οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο. VI, 102, πρὸς τοὺς... Ἀθηναίους. — Pass. (*perf.*) oppositos, ex adverso instructos esse, V, 55, τοὺς Ἐπιδαυρίους καὶ τοὺς ξυμμάχους καὶ τοὺς Ἀργείους μεθ' ὅπλων ἀντιτετάχθαι. VII, 25, 6, τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων. — *Transl.* III, 83, τὸ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ. — ἀντιτεταγμένα, vires oppositae, V, 111, 2, τὰ ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα.

ἀντιτείχισμα, munitio opposita, II, 77, ὡς... τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο.

ἀντιτέχνησις, adversa machinatio, VII, 70, 3, πολλὴ μὲν ἑκατέροις προθυμία,... πολλὴ δὲ ἡ ἀντιτέχνησις τῶν κυβερνητῶν καὶ ἀγωνισμὸς πρὸς ἀλλήλους.

ἀντιτιθέναι, opponere, II, 85, 2, οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης. III, 56, 6, δίκαιον ἡμῶν τῆς νῦν ἁμαρτίας... ἀντιθεῖναι τὴν τότε προθυμίαν. VI, 18, οἷς χρεὼν... ἐπαμύνειν, καὶ μὴ ἀντιτιθέναι ὅτι οὐδὲ ἐκεῖνοι ἡμῖν, obiicere.

ἀντιτιμωρεῖσθαι, vicissim ulcisci, III, 82, 7, ἀντιτιμωρήσασθαί τινα περὶ πλείονος ἦν, ἢ αὐτὸν μὴ προπαθεῖν.

ἀντιτολμᾶν, contra audere, audaciam audaciae opponere, II, 89, 6, μέγα τι. VII, 21, 3, πρὸς ἄνδρας τολμηρούς, οἵους καὶ Ἀθηναίους, τοὺς ἀντιτολμῶντας χαλεπωτάτους αὐτοῖς φαίνεσθαι.

ἀντιτυγχάνειν, vicissim adipisci, VI, 87, 4, ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν.

ἀντιφυλακή, mutua cautio, II, 84, 3, βοῇ τε χρώμενοι καὶ πρὸς ἀλλήλους ἀντιφυλακῇ τε καὶ λοιδορίᾳ.

ἀντιχειροτονεῖν, contrarium suffragium ferre, VI, 13, ὑπὲρ τῆς πατρίδος. 24, 4, δεδιὼς μή, ἀντιχειροτονῶν, κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει.

ἀντοικτίζειν, vicissim miserari, III, 40, 3, ἔλεος πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι, καὶ μὴ πρὸς τοὺς οὔτ' ἀντοικτιοῦντας, ἐξ ἀνάγκης τε καθεστῶτας ἀεὶ πολεμίους.

ἀντονομάζειν, nomen mutare, VI, 4, 6, τὴν πόλιν... οἰκίσας, Μεσσήνην ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος ἀντωνόμασεν.

ἀντοφείλειν, accepti beneficii gratiam debere, II, 40, 4, *βεβαιότερος ὁ δράσας τὴ χάριν*... *ὁ δ' ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα, τὴν ἀρετὴν ἀποδώσειν.*

ἀνυδρία, aquae inopia, III, 88, *θέρους δι' ἀνυδρίαν ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν.*

ἀνυποπτότερος, minus suspectus, III, 43', 2, *καθέστηκε τἀγαθὰ... μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν.*

ἀνυπόπτως, sine suspicione, I, 146, *ἐπεμίγνυντο... καὶ παρ' ἀλλήλους ἐφοίτων, ἀκηρύκτως μέν, ἀνυπόπτως δὲ οὔ.*

ἀνύτειν, proficere, II, 75, 2, *ἐφόρουν ὕλην ἐς αὐτὸ (τὸ χῶμα) καὶ λίθους καὶ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον.* 76, 2, *ὥστ' ἐπιβάλλοντας ἧσσον ἀνύτειν.* — viam conficere, II, 97, 2, *ἐς ἤπειρον ἀπὸ Βυζαντίου ἐς Λαιαίους... ἐγίγνετο ἡμερῶν ἀνδρὶ εὐζώνῳ τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι.*

ἄνω, sursum, III, 22, 4, *ὡς ἄνω... ἐγένοντο*, in summo muro. IV, 34, 2, *ὁ κονιορτὸς ἐχώρει πολὺς ἄνω.* 48, 3, *βαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἄνω.* 112, 3, *εὐθὺς ἄνω καὶ ἐπὶ τὰ μετέωρα τῆς πόλεως ἐτράπετο.* 130, 2, *κατὰ τὰς ἄνω πύλας.* VII, 4. *Ib.* 2. *ἀναβεβήκεσαν ἤδη ἄνω.* 54. 60, 2, *τὰ τείχη τὰ ἄνω ἐκλιπεῖν.* *Ib.* 3. 65, 2, *τὰς πρώρας καὶ τῆς νεὼς ἄνω* [*Chr.* *τὰ ἄνω*] *ἐπὶ πολὺ κατεβύρσωσαν.* Sup. IV, 110, 2, *ἐπὶ τοῦ ἀνώτατα φυλακτηρίου.* — *de locis mediterraneis*, I, 137, 3, *μετὰ τῶν κάτω Περσῶν τινος πορευθεὶς ἄνω*, in superiorem Asiam. II, 83, *ὅπως μὴ ξυμβοηθῶσιν οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες.* 97, 2, *ταύτῃ διὰ πλείστου ἀπὸ θαλάσσης ἄνω.* 100, 5, *ἀπὸ τῶν ἄνω ξυμμάχων.* VII, 80, 5, *ὅπως... παρὰ τὸν ποταμὸν ἴοιεν ἄνω διὰ μεσογείας.* VIII, 88, *εὐθὺ τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο*, superiorem Asiam versus. — *ἡ ἄνω πόλις*, urbs superior, *opp. ipsius navali*, I, 93, 7, *τὸν Πειραιᾶ ὠφελιμώτερον ἐνόμιζε τῆς ἄνω πόλεως.* II, 48, 2, *πρῶτον μὲν ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων,... ὕστερον δὲ καὶ ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο.* III, 34. *Ib.* 2, *τῶν ἐκ τῆς ἄνω πόλεως Κολοφωνίων.* IV, 54, 2. 57, *τὸ μὲν ἐπὶ θαλάσσῃ... τεῖχος ἐκλείπουσιν, ἐς δὲ τὴν ἄνω πόλιν... ἀπεχώρησαν.* 66, 4. 69, 3.

ἀνωθεῖν, protrudere, VIII, 93, 2, *τὴν πόλιν μηδενὶ τρόπῳ διαφθείρειν, μηδ' ἐς τοὺς πολεμίους ἀνῶσαι.*

ἄνωθεν, desuper, II, 49, 7, *διεξῄει διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ ἐν τῇ κεφαλῇ πρῶτον ἱδρυθὲν κακόν.* III, 23, *οἱ ἀπὸ τῶν πύργων τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες.* VII, 44, 8, *ἐπειδὴ ἐς τὸ ὁμαλὸν οἱ σωζόμενοι, ἄνωθεν καταβαίνοιεν.* 84, 4, *ἔβαλλον ἄνωθεν τοὺς Ἀθηναίους.* — *οἱ ἄνω-*

θεν, qui in superiori loco versantur, VI, 102, 4, οἱ ἄνωθεν... ἀπῄεσαν. VII, 63, 2, τῶν ἄνωθεν (*de militibus in foris navium collocatis*) μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. 79, 2, διϊκνοῦντο ῥᾷον οἱ ἄνωθεν. — superne, II, 52, 4, ἄνωθεν ἐπιβάλλοντες ὃν φέροιεν (νεκρόν). III, 21, 1, ἐκ πύργων... ἄνωθεν στεγανῶν. 68, 3, πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν.— *de locis mediterraneis*, I, 59, 2, ἄνωθεν... ἐςβεβληκότων. II, 99, 4, καθήκουσαν ἄνωθεν μέχρι Πέλλης καὶ θαλάσσης. 102, 2, ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς, ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους... ἄνωθεν παρὰ τὴν Στράτον πόλιν. III, 115, μετὰ τῶν Σικελιωτῶν ἄνωθεν ἐςβεβληκότων. IV, 75, 2, ὕδατος ἄνωθεν γενομένου, καὶ κατελθόντος αἰφνιδίου τοῦ ῥεύματος. [*nisi potius* coelitus *valet; cf. Popp. adn.*] 108, ἄνωθεν μεγάλης οὔσης... λίμνης.— *de urbe, opp. portui*, IV, 107, τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι ἄνωθεν (*ex Amphipoli Eionem*).

ἀνώμαλον, inaequalitas, VII, 71, 2, διὰ τὸ ἀνώμαλον καὶ τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν.

ἀνωφελής, inutilis, II, 47, 4, πάντα ἀνωφελῆ ἦν. IV, 122, 6, τῇ κατὰ γῆν Λακεδαιμονίων ἰσχύϊ ἀνωφελεῖ πιστεύοντες.— noxius, gravis, VI, 33, 4, οὔτε βλάπτειν ἡμᾶς πλείω οἷοί τε ἔσονται ἢ πάσχειν, οὐθ᾽ ὅτι μεγάλῳ στόλῳ ἐπέρχονται, ἀνωφελεῖς.

ἀξία, aequum, meritum, VII, 77, ταῖς παρὰ τὴν ἀξίαν νῦν κακοπαθείαις. *Ib.* 3, αἱ ξυμφοραὶ οὐ κατ᾽ ἀξίαν δὴ φοβοῦσι.— dignitas, VI, 68, 4, τῆς ὑμετέρας αὐτῶν ἀξίας μνησθέντες.

ἀξιόλογος, memoratu dignus, I, 14, 2, ναυτικὰ ἀξιόλογα. 17, ἔργον ἀξιόλογον. IV, 23, ἐγκλήματα... οὐκ ἀξιόλογα. 48, 6, οὐκέτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων ὅ τι καὶ ἀξιόλογον, alicuius pretii. V, 74, 3, Λακεδαιμονίων οἱ ξύμμαχοι οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥςτε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι. Sup. I, 1, πόλεμον... ἀξιολογώτατον τῶν προγεγενημένων.— nobilis, VI, 60, 2, πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι. Sup. II, 10, 3, ξυγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς... καὶ τοὺς μάλιστα ἐν τέλει καὶ ἀξιολογωτάτους παρεῖναι. III, 109, 2. V, 74, ὑπὸ ἀξιολογωτάτων πόλεων.

ἀξιόμαχος, par ad resistendum, IV, 57, 2, οὐκ ἐνόμιζον ἀξιόμαχοι εἶναι. V, 2, 3, αἰσθόμενος... ὅτι οὔτε Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ, οὔτε οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν. 60, 3, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προςγενομένῃ. VIII, 38, 3, οὔτ᾽ αὐτοὶ... οὔτε οἱ μετὰ Πεδαρίτου ἐπίκουροι ἀξιόμαχοι αὐτοῖς ἐφαίνοντο. 80, ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι.

ἄξιος, dignus a) *cum gen.* I, 86. διπλασίας ζημίας ἄξιοί

εἰσιν. II, 36, 2, ἐπαίνου. 71, 2, οὐ δίκαια ποιεῖτε, οὐδὲ ἄξια οὔτε ὑμῶν οὔτε πατέρων ὧν ἐστε. COMP. III, 63, πάσης ζημίας. VII, 77, 4, οἴκτου... ἢ φθόνου. SUP. IV, 120, 3, ἐπαίνου. — ἄξιος λόγου, i. q. ἀξιόλογος, I, 36, 3, τρία ὄντα λόγου ἄξια τοῖς Ἕλλησι ναυτικά. 73, ἡ πόλις ἡμῶν ἀξία λόγου ἐστίν. III, 90, ἃ λόγου μάλιστα ἄξια... ἔπραξαν. VI, 64, χωρίον ὅθεν ὑπὸ τῶν ἱππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου. VII, 38, ἀξιόν τι λόγου παραλαβεῖν. VIII, 83, 3, οἱ στρατιῶται... καί τινες καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀξίων λόγου [*multi codd.* ἀξιολόγων] ἀνθρώπων. — *eadem vi*, I, 142, 7, πῶς δὴ ἄνδρες γεωργοὶ... ἄξιον ἄν τι δρῷεν; II, 52, 6 (*de pestilentia*), ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον καὶ εἰπεῖν. VII, 56, 3, ἦν ἄξιος ὁ ἀγών. — ἄξιος πολλοῦ, ὀλίγου, magni, parvi pretii, II, 15, 6, ἐκείνῃ (τῇ κρήνῃ)... τὰ πλείστου ἄξια ἐχρῶντο. 65, 2 (*de Pericle*), πλείστου ἄξιον νομίζοντες εἶναι. IV, 40, 2, πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον,... εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε. 59, 4, ὃ καὶ ἡμῖν... πλείστου ἂν ἄξιον γένοιτο. 81 (*de Brasida*), ἄνδρα... πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. VIII, 76, 6, βραχύ τι... καὶ οὐδενὸς ἄξιον. 106, 2, τοὺς πολεμίους ἔτι ἀξίους του [*vulgo* τοῦ] ἐς τὰ ναυτικὰ νομίζειν. — consentaneus, II, 89, 6, μέλλοντάς τι ἄξιον τοῦ παρὰ πολὺ πράξειν. IV, 34, οὐκ εὐθὺς ἄξια τῆς προςδοκίας ἐπεπόνθεσαν. V, 60, 2, οὐδὲν δράσαντες ἄξιον τῆς παρασκευῆς. VI, 21, εἴπερ βουλόμεθα ἄξιον [*vulgo additur* τι] τῆς διανοίας δρᾷν. VII, 21, 2, ἐλπίζειν... τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου... κατεργάσασθαι. — b) *cum infinit.* qui meretur, I, 70, ἄξιοι νομίζομεν εἶναι τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν. 75, ἆρ' ἄξιοί ἐσμεν τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι; 76, 3, ἐπαινεῖσθαι. 138, 3, διαφερόντως τι... μᾶλλον ἑτέρου ἄξιος θαυμάσαι. 142, 2, οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι. II, 39, 4, τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι. VII, 30, 4, πάθει χρησαμένων οὐδενὸς... τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἧσσον ὀλοφύρασθαι ἀξίῳ. 63, 3, ἐκείνην τὴν ἡδονὴν ἐπιθυμεῖσθαι, ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι. 86, 6, ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν... ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι. COMP. III, 67, 4, οἴκτου ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων. — c) ***absolute***, dignus, I, 76, 2, ἄξιοι ἅμα νομίζοντες εἶναι. II, 41, 3, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. VI, 16, καὶ προςήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων... ἄρχειν,.. καὶ ἄξιος ἅμα νομίζω εἶναι. 56, λέγοντες οὔτε ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν, διὰ τὸ μὴ ἀξίαν εἶναι. 83, ἀνθ' ὧν ἄξιοι ὄντες... ἄρχομεν. — meritus, I, 137, 2, χάριν ἀπομνήσασθαι ἀξίαν. III, 65, 3, ἐβούλοντο... τοὺς ἀμείνους τὰ ἄξια ἔχειν. VI, 12, χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι. — ἄξιον (ἐστίν), aequum

est, I, 42, 2, οὐκ ἄξιον... φανερὰν ἔχθραν... κτήσασθαι. III, 62, 4, οὐδ' ἄξιον αὐτῇ (τῇ πόλει) ὀνειδίσαι, ὧν μὴ μετὰ νόμων ἥμαρτεν.

ἀξιοῦν, aequum censere, postulare, petere, I, 39, 2, ὑμᾶς... οὐ ξυμμαχεῖν ἀλλὰ ξυναδικεῖν. 43, παρ' ὑμῶν τὸ αὐτὸ... κομίζεσθαι. 90, 2. αὐτοὺς μὴ τειχίζειν. 95, αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι. 119, τὸν πόλεμον... γενέσθαι. 133, ὡς τάχιστα πορεύεσθαι. 135, 2. III, 58, καμφθῆναι ὑμᾶς. 64, 2, ὠφελεῖσθαι. 66, 3. 68, αὐτοὺς... ἡσυχάζειν. 94, 2, Δημοσθένην... ἀποτειχίζειν αὐτούς. IV, 3, 2, τειχίζεσθαι τὸ χωρίον. 10, 5, ὑμᾶς... μεῖναι. 58, διαφερομένων καὶ ἀξιούντων ὡς ἕκαστοί τι ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον. 64, ἀξιῶ προειδομένους αὐτῶν ξυγχωρεῖν. [*quod exemplum, ob membrum μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικῶν ἡγεῖσθαι, etiam ad alteram significationem, aut, si προειδόμενος scribitur, ad illam solam referendum est.*] 65, 4, τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι ἠξίουν σφίσι μηδὲν ἐναντιοῦσθαι. 66, 2, καὶ αὐτοὶ ἠξίουν τούτου τοῦ λόγου ἔχεσθαι. [*si haec verba huc pertinent; cf. Popp. adn.*] 70, 2, δέξασθαι σφᾶς. 78, διάγειν ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιάν. 87, 2, ἀξιώσετε μὴ κακούμενοι διωθεῖσθαι. V, 32, 7, Βοιωτοὶ... ἀπεῖπον τὰς δεχημένους (σπονδὰς), ἀξιούντων καὶ αἰτιωμένων Κορινθίων ξυνθέσθαι σφίσι. 35, 6, Πύλον... σφίσιν ἀποδοῦναι. 41, 2, δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι. 50, αὖθις τάδε, κτέ. 89. VI, 44, 3, Χαλκιδέας ὄντας... Λεοντίνοις βοηθεῖν. 47, διδόναι... τροφήν. 63, 2, τοὺς στρατηγοὺς... ἄγειν σφᾶς ἐπὶ Κατάνην. 88, 7, σφίσι... βοηθεῖν. 92, 2, χείρων οὐδενὶ ἀξιῶ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι,... οὐδὲ ὑποπτεύεσθαί μου... τὸν λόγον. *Ib.* 5, ἐμοί γε ἀξιῶ ὑμᾶς... ἀδεῶς χρῆσθαι. VII, 15, 2, ὑμῶν ξυγγνώμης τυγχάνειν. 25, 9, ξυμβοηθεῖν. 50, 3, ψηφίζεσθαι. 69, 2. 75, 4, ἄγειν σφᾶς. VIII, 16, ἡσυχάζειν... αὐτούς. 40, σφίσι βοηθῆσαι. 43, 3, χώρας... κρατεῖν. 45, 4, ἄλλους... κινδυνεύειν. 50, 4, αὐτὸν ἀποθνήσκειν. 56, 4, Ἰωνίαν πᾶσαν... δίδοσθαι. *Ibid.* ναῦς... ἐᾷν βασιλέα ποιεῖσθαι. — velle, I, 22, 2, τὰ ἔργα... οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἠξίωσα γράφειν. 42, ἀξιούτω τοῖς ὁμοίοις ἡμᾶς ἀμύνεσθαι. 122, 3, τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν, τοὺς δ' ἐν μιᾷ μονάρχους ἀξιοῦμεν καταλύειν. 132, 5, οὐδ' ὡς... ἠξίωσαν νεώτερόν τι ποιεῖν ἐς αὐτόν. II, 11, 8, οἱ ἄρχειν ἄλλων ἀξιοῦσι. 43, τοὺς λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολέμους διάνοιαν ἔχειν. *Ibid.* 53, 2, ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις... ποιεῖσθαι. 64, 5, ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν. III, 37, 4. 38, θαυμάζω καὶ ὅστις ἔσται ὁ ἀντερῶν, καὶ ἀξιώσων ἀποφαίνειν τὰς Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους

οὔσας, κτἑ. 40, 4, τοῦτο δρᾶν. Ib. 5, τῇ αὐτῇ ζημίᾳ... ἀμύνασθαι. 46, 4, τὴν φυλακὴν... ποιεῖσθαι. 84, 3. IV, 83, 4, κοινῇ... ὁ Βρασίδας τὰ τοῦ Ἀῤῥιβαίου ἠξίου πράσσειν. 98, 7, τοὺς νεκροὺς... ἀντὶ ἱερῶν... ἀποδιδόναι. V, 26, 2, τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν, εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. VI, 10, 5, μὴ μετεώρῳ τῇ πόλει ἀξιοῦν κινδυνεύειν. 86, 2, οὐ δίκαιον, ὥπερ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦτε λόγῳ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν. 87, ἔτι ἐν κεφαλαίοις ὑμνήσαντες, ἀξιώσομεν πείθειν. VII, 5, 4, οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον, εἰ μὴ ἀξιώσουσιν... ἐξελάσασθαι ἐκ τῆς χώρας. 63, ξυμπεσούσης νηὶ νεὼς, μὴ πρότερον ἀξιοῦν ἀπολύεσθαι, ἢ κτἑ. VIII, 89, 3, πάντες αὐθημερὸν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι. — audere, I, 74, 2, οἵγε... ἠξιώσαμεν, ἐκλιπόντες τὴν πόλιν,... κινδυνεῦσαι. 132, 2, ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς... ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε. II, 42, 4, σφίσιν αὐτοῖς ἀξιοῦντες πεποιθέναι. III, 39, 3, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι. 55, τὰ παλαιὰ καὶ μέγιστα τοιοῦτοι ἠξιώσαμεν εἶναι. IV, 122, 5, ὀργὴν ποιούμενοι, εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι. VII, 63, 4, ὧν οὐδ' ἀντιστῆναι οὐδεὶς, ἕως ἤκμαζε τὸ ναυτικὸν ἡμῖν, ἠξίωσεν. —contendere, affirmare, I, 54, 2, ἑκάτεροι νικᾶν ἠξίουν. IV, 72, 3, ἐγένετο ἱππομαχία ἐπὶ πολὺ, ἐν ᾗ ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι. V, 41, 2. VII, 34, 6. — existimare, III, 14, 2, γίγνεσθε ἄνδρες, οἵουσπερ ὑμᾶς οἱ Ἕλληνες ἀξιοῦσι. IV, 40, τοὺς Λακεδαιμονίους οὔτε λιμῷ οὔτε ἀνάγκῃ οὐδεμιᾷ ἠξίουν τὰ ὅπλα παραδοῦναι. 80, 3, προεῖπον, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι. Ibid. οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι. VI, 36, 3, ἐξ ὧν ἂν ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι, ὥςπερ ἐγὼ τοὺς Ἀθηναίους ἀξιῶ, δράσειαν. VII, 66, 3, ἄνδρες ἐπειδὰν, ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν, κολουθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστιν.— Pass. dignum haberi, III, 42, 6, μειζόνων. VI, 38, 5, πῶς δίκαιον τοὺς αὐτοὺς μὴ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι; — honorari, V, 16, Νικίας βουλόμενος, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν καὶ ἠξιοῦτο, διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν. — existimari, II, 81, 4, οἱ Χάονες... ἀξιούμενοι ὑπὸ τῶν ἐκείνῃ ἠπειρωτῶν μαχιμώτατοι εἶναι. — οὐκ ἀξιοῦν, indignum iudicare, nolle, I, 102, 4, δεινὸν ποιησάμενοι, καὶ οὐκ ἀξιώσαντες ὑπὸ Λακεδαιμονίων τοῦτο παθεῖν. 136, 3, δηλοῖ τε ὅς ἐστι, καὶ οὐκ ἀξιοῖ,... φεύγοντα τιμωρεῖσθαι. II, 89, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχειν. III, 44, 4, οὐκ ἀξιῶ ὑμᾶς τῷ εὐπρεπεῖ τοῦ ἐκείνου λόγου τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ ἀπώσασθαι. 61, 2, οὐκ ἠξίουν οὗτοι...

ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν. **IV, 78, 4** *ἀκόντων ἐκείνων οὐκ ἂν προελθεῖν, . . . οὐ μέντοι ἀξιοῦν γε εἴργεσθαι.* **86, 2,** *οὔκουν ἀξιῶ οὔτ' αὐτὸς ὑποπτεύεσθαι, . . . οὔτε τιμωρὸς ἀδύνατος νομισθῆναι.* **VIII, 73, 4,** *οὐκ ἠξίουν περιιδεῖν αὐτοὺς σφᾶς διαφθαρέντας.* — *τὸ ἀξιοῦν*, existimatio, **III, 43, 4,** *χρὴ πρὸς τὰ μέγιστα καὶ ἐν τῷ τοιῷδε ἀξιοῦντι ἡμᾶς περαιτέρω προνοοῦντας λέγειν.*

ἀξιόχρεως, satis amplus, **I, 10,** *εἴ τι τῶν τότε πόλισμα νῦν μὴ ἀξιόχρεων δοκεῖ εἶναι.* **IV, 30, 3,** *τότε ὡς ἐπ' ἀξιόχρεων . . . μᾶλλον τὴν σπουδὴν ποιεῖσθαι.* **85, 6,** *πόλιν.* **VI, 10, 2,** *δυνάμει.* **21, 2,** *παρασκευῇ.* **30, 2,** *ἐπὶ ἀξιόχρεων* [*nonnulli codd. ἀξιόχρεω*] *καὶ ἄπιστον διάνοιαν.* **34, 6,** *εἴ τι ἀξιόχρεων ἀφ' ἡμῶν ὀφθείη.* — satis idoneus, **V, 13,** *οὐκ ἀξιόχρεων ὄντων δρᾶν τι ὧν κἀκεῖνος ὑπενόει.*

ἀξίωμα, dignitas, **I, 130,** *ὤν . . . ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.* **II, 37,** *ἀξιώματος ἀφανείᾳ.* **65, 8,** *δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ.* **IV, 18,** *ἀξίωμα μέγιστον τῶν Ἑλλήνων ἔχοντες.* **86, 6,** *τοῖς ἐν ἀξιώματι.* **V, 43, 2,** *ἀξιώματι προγόνων τιμώμενος.* **VI, 15, 3,** *ὢν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν.* **VIII, 73, 3,** *ὠστρακισμένος οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον.* — species, **V, 8,** *νομίζων ὑποδεέστερος εἶναι οὐ πλήθει . . . ἀλλὰ τῷ ἀξιώματι.*

ἀξίως, digne, **I, 86, 5,** *τῆς Σπάρτης.* **IV, 95, 3,** *τῆς τε πόλεως . . . καὶ τῶν πατέρων.* **VI, 40, 2,** *ἡ πόλις ἥδε, καὶ εἰ ἔρχονται Ἀθηναῖοι, ἀμυνεῖται αὐτοὺς ἀξίως αὑτῆς.* **VII, 61, 3,** *ἀναμαχούμενοι ἀξίως τοῦδε τοῦ πλήθους.* — convenienter, modo consentaneo, **II, 58, 2,** *τῆς παρασκευῆς.* **89, 9,** *τῶν προειργασμένων.* **III, 39, 6,** *κολασθήτωσαν . . . ἀξίως τῆς ἀδικίας.* **40, 8,** *κολάσετε ἀξίως τούτους.* **VI, 16, 2,** *τῆς νίκης.* — *pro λόγου ἀξίως*, **I, 69, 5,** *τὸν Μῆδον αὐτοὶ ἴσμεν ἐκ περάτων γῆς πρότερον ἐπὶ τὴν Πελοπόννησον ἐλθόντα, ἢ τὰ παρ' ὑμῶν ἀξίως προαπαντῆσαι.*

ἀξίωσις, dignatio, dignitas, **I, 138, 2,** *διὰ τὴν προϋπάρχουσαν ἀξίωσιν.* **II, 34, 6,** *ἀνὴρ . . . ὃς ἂν . . . ἀξιώσει* [*vulgo ἀξιώματι*] *προήκῃ.* **37,** *μέτεστι κατὰ τοὺς νόμους πρὸς τὰ ἴδια διάφορα πᾶσι τὸ ἴσον, κατὰ δὲ τὴν ἀξίωσιν ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, . . . προτιμᾶται.* **61, 4,** *πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, . . . χρεὼν . . . τὴν ἀξίωσιν μὴ ἀφανίζειν.* **68, 5** (*de Pericle*), *ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν.* **VI, 54, 3** (*de Aristogitone*), *ἐπιβουλεύει εὐθύς, ὡς ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἀξιώσεως, κατάλυσιν τῇ τυραννίδι.* [*ubi alii* existimationem *interpretantur; cf. Popp. adn.*] — postulatio, petitio, **I, 37,** *ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προειδῆτε.* **41,** *χάριτος.* — existimatio, **I, 69,** *εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται.* **II, 88, 2,** *οἱ στρατιῶται ἐκ πολλοῦ*

ἐν σφίσιν αὐτοῖς τὴν ἀξίωσιν ταύτην εἰλήφεσαν, μηδένα ὄχλον... Πελοποννησίων νεῶν ὑποχωρεῖν. III, 9, 2, οὐκ ἄδικος αὕτη ἡ ἀξίωσίς ἐστιν.— significatio, III, 82, 4, τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει.

ἀξυγκρότητος, tumultuarius, VIII, 95, 2, Ἀθηναῖοι κατὰ τάχος καὶ ἀξυγκροτήτοις πληρώμασιν ἀναγκασθέντες χρῆσθαι.

ἀξύμβατον, conditionum pacis detrectatio, III, 46, 3, ἡμῖν πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν καθημένοις διὰ τὸ ἀξύμβατον.

ἀξύμφορος, incommodus, perniciosus, I, 32, 3, τετύχηκε τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα... ἐς τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον. II, 91, 4, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν. Sup. III, 40, 2, μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ... ἁμαρτάνειν.— ἀξύμφορον, detrimentum, VIII, 50, 2, μετὰ τοῦ τῆς πόλεως ἀξυμφόρου.

ἀξυνεσία, imprudentia, ineptia, I, 122, 4, οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τριῶν τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται, ἀξυνεσίας ἢ μαλακίας ἢ ἀμελείας. III, 42, 3, πείσας τε, ὕποπτος γίγνεται, καὶ μὴ τυχών, μετὰ ἀξυνεσίας καὶ ἄδικος. VI, 36, τοὺς ἀγγέλλοντας ἃ τοιαῦτα... τῆς μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἴονται ἔνδηλοι εἶναι.

ἀξύνετος, imprudens, ineptus, II, 34, 6, ἀνὴρ... ὃς ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι. III, 42, 2, τοὺς λόγους ὅστις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. *Ibid.* IV, 17, 3, λάβετε αὐτοὺς (τοὺς λόγους) μὴ πολεμίως, μηδ' ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι. VIII, 27, 2, ἔδοξεν... οὐκ ἐς τοῦτο μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐς ὅσα ἄλλα Φρύνιχος κατέστη, οὐκ ἀξύνετος εἶναι. Comp. I, 142, 8, ἐν τῷ μὴ μελετῶντι ἀξυνετώτεροι ἔσονται, imperitiores. III, 42, 3, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἂν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει. VI, 76, 4, δεσπότου... οὐκ ἀξυνετωτέρου, κακοξυνετωτέρου δέ. Sup. VI, 39, 2, ὦ πάντων ἀξυνετώτατοι.

ἀξύντακτος, incompositus, VI, 72, 4, μέγα βλάψαι... τῶν πολλῶν τὴν ἀξύντακτον ἀναρχίαν.

* ἀοιδή, cantus, III, 104, 4 (*ex Hom. H. Ap.*).

* ἀοιδός, vates, poeta, III, 104, 5 (*ex Hom. H. Ap.*).

ἄοκνος, impiger, I, 70, 4, ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητάς. Sup. I, 74, παρεσχόμεθα... προθυμίαν ἀοκνοτάτην.

ἄοπλος, inermis, IV, 9, 2, τοὺς πολλοὺς τῶν τε ἀόπλων καὶ ὡπλισμένων. 94, ἄοπλοι πολλοὶ ἠκολούθησαν.

ἀόριστος, nullis terminis definitus, I, 139, 2, ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου.

ἀπαγγελία, nuntiatio, III, 67, 6, ὧν (ἔργων) ἀγαθῶν ὄντων, βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ.

ἀπαγγέλλειν, renuntiare, I, 22, τοῖς ἄλλοθέν ποθεν ἐμοὶ ἀπαγγέλλουσιν. 29, 4, ὁ κήρυξ ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν Κορινθίων. 91, 2, πέμψαι... ἄνδρας, οἵτινες χρηστοί, καὶ πιστῶς ἀπαγγελοῦσι σκεψάμενοι. II, 73, 2, πάλιν ἦλθον ἀπαγγέλλοντες τοῖς ἐν τῇ πόλει τοιάδε. 74. III, 4, τὰ ἐπεσταλμένα. 24, 3, τῶν ἀποτραπομένων ἀπαγγειλάντων ὡς οὐδεὶς περίεστι. IV, 38, 3, sq. ὅτι. 122, 4, ἐς τὰς Ἀθήνας... περὶ αὐτῶν. V, 37, ταῦτα ἐπεσταλμένοι... ὥστε ἀπαγγεῖλαι ἐπὶ τὰ κοινά. *Ib.* 4. 46, 4. VI, 33, εἰ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες. VII, 8, 2, φοβούμενος μὴ οἱ πεμπόμενοι... οὐ τὰ ὄντα ἀπαγγέλλωσιν [*vulgo* ἀπαγγείλωσιν]. 83, οἰχόμενος ἀπήγγειλε πάλιν παραδεδωκότας. VIII, 6, 4, αὐτοῖς ὡς εἴη ταῦτα ἀληθῆ. 51, 3, οὐδὲν ἔβλαψεν αὐτὸν... ταῦτα ἀπαγγείλας [*vulgo* ἐξαγγείλας, *Vat.* ἐςαγγείλας]. 74, ἀπαγγελοῦντα [*vulgo* ἀγγ.] τὰ γεγενημένα. 86, 3, ἀπήγγελλον [*vulgo* ἀπήγγελον] ὡς... γένοιτο. *Ibid.* 89, τὰ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ὡς κελεύει.

ἀπάγειν, deducere, removere, I, 28, ἐκέλευον Κορινθίους τοὺς ἐν Ἐπιδάμνῳ φρουρούς τε καὶ οἰκήτορας ἀπάγειν. *Ib.* 4, τάς τε ναῦς καὶ τοὺς βαρβάρους ἀπὸ Ἐπιδάμνου. *Ib.* 5. 109, 2, ἀπ' Αἰγύπτου... Ἀθηναίους. III, 36, ἀπὸ Πλαταιῶν... Πελοποννησίους. V, 35, 6, τοὺς ἀπὸ Θρᾴκης στρατιώτας. 55, 2, τοὺς Ἀργείους... ἐκ τῆς Ἐπιδαυρίας. VI, 73, 2, ἀπὸ τῆς Σικελίας... αὐτούς. — abducere, I, 126, 11, ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν. 128, ἀπαγαγόντες διέφθειραν. III, 68, ἀπάγοντες ἀπέκτεινον. IV, 83, 6, τὴν στρατιάν. 135, πάλιν κατὰ τάχος τὴν στρατιάν. V, 10, 4. 60, τὸν στρατὸν εὐθύς. 65, 3, πάλιν τὸ στράτευμα κατὰ τάχος. *Ib.* 6, αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ λόφου. VII, 3, 3, τὴν στρατιὰν ἐπὶ τὴν ἄκραν. 4, 3, κατὰ τάχος... τοὺς σφετέρους πάλιν. 42, 5. 48, 3. 49, 2. 73, 3. 80, τὴν στρατιὰν μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδόν. VIII, 15, 2, τὰς τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς. 28, 3, τὸν Ἀμόργην... βασιλεῖ. 71, 2, πάλιν τὴν στρατιάν. — *Transl.* abstrahere, II, 59, 3, τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης. 65, ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν... τὴν γνώμην. — auferre (*mortuos*), IV, 48, 4, αὐτούς... φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον ἔξω τῆς πόλεως. V, 74, 2, τοὺς αὐτῶν (νεκροὺς) ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν. — debitum solvere, V, 53, ὃ (θῦμα) δέον ἀπαγαγεῖν, οὐκ ἀπέπεμπον.

ἀπαγορεύειν, interdicere, vetare, I, 29, 3, κήρυκα προέ-

πεμψαν... ἀπεροῦντα μὴ πλεῖν. VII, 60, 2, ἀπεῖπον μη ἐπάγειν.— renuntiare, V, 32, 5, ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν. Ib. 6, ἀπεῖπον τὰς δεχημέρους (σπονδάς). 43, 2, ἣν (προξενίαν) τοῦ πάππου ἀπειπόντος. VI, 89, 2, τῶν... προγόνων τὴν προξενίαν... κατά τι ἔγκλημα ἀπειπόντων. Pass. V, 48, αἱ τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Ἀθηναίων (σπονδαὶ καὶ ξυμμαχίαι) οὐκ ἀπείρηντο τούτου ἕνεκα.—defatigari, I, 121, 5, φέροντες (χρήματα) οὐκ ἀπεροῦσιν.

ἀπάγχεσθαι, suspendere se, III, 81, 3, ἐκ δένδρων. IV, 48, 3, ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες, ἀπαγχόμενοι.

ἀπαθής, incolumis, I, 26, 5, προεῖπον, Επιδαμνίων τε τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι. V, 16, ἐν ᾧ ἀπαθὴς ἦν. VIII, 24, 3, χώραν καλῶς κατεσκευασμένην καὶ ἀπαθῆ οὖσαν ἀπὸ τῶν Μηδικῶν μέχρι τότε.

ἀπαιδευσία, illiberalitas, III, 42, μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. 84, ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι.

ἀπαίρειν, ancoram solvere, proficisci, IV, 26, 6, ἀπὸ Πελοποννήσου. 46, ἐκ τῆς Πύλου.... ἐς τὴν Σικελίαν ναυσίν. VI, 34, 6, ἀπὸ Κερκύρας. VII, 17, 4, ὅπως... τας ὁλκάδας αὐτῶν ἧσσον... κωλύσοιεν ἀπαίρειν. 19, 5, ταῖς ὁλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. VIII, 55, εἴ ποι ἀπαίροι [vulgo ἀπάροι] τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικόν. 80, 3, νῆες ἀπάρασαι ἐς τὸ πέλαγος. 100, ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν ἐκ τῆς Μιλήτου ἀπηρκότα. 101, ἐς τῆς Χίου πελάγιαι. 103, 3, πρὸς τὸ πέλαγος.— discedere, V, 83, 4, ἡ στρατιὰ μάλιστα διελύθη, ἐκείνου ἀπάραντος.. VI, 33, 5, ὀλίγοι δὴ στόλοι μεγάλοι... πολὺ ἄπο τῆς ἑαυτῶν ἀπάραντες, κατώρθωσαν.

ἀπαιτεῖν, repetere, III, 113, 5, τοὺς νεκρούς. IV, 23, τὰς ναῦς. 99, ἀπολαβεῖν ἃ ἀπαιτοῦσι. V, 35, 4, Πύλον. 44, 3, Πύλον... ἀντὶ Πανάκτου. VIII, 84. 2, τὸν μισθόν.

ἀπαλγεῖν, deplorandi finem facere, II, 61, 4, ἀπαλγήσαντες τὰ ἴδια, τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀντιλαμβάνεσθαι.

ἀπαλλαγη, discessio, I, 51, 3, οὕτως ἡ ἀπαλλαγὴ ἐγένετο ἀλλήλων.— liberatio, IV, 61, 7, τάχιστ' ἂν ἀπαλλαγὴ αὐτοῦ (τοῦ φοβεροῦ) γένοιτο. VII, 2, περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου... ἐκκλησιάζειν.

ἀπαλλαξείειν, cupere liberari, I, 95, 7, τοῦ Μηδικοῦ πολέμου. III, 84, πενίας τῆς εἰωθυίας. VIII, 89, 2. ἀπαλλαξείειν [vulgo ἀπαλλάξειν] τοῦ ἄγαν ἐς ὀλίγους ἐλθεῖν.

ἀπαλλάσσειν, dimittere, missum facere, I, 90, 3, τοὺς Λακεδαιμονίους ταῦτ' εἰπόντας... ἀπήλλαξαν. VIII, 46, 4, τοὺς Πελοποννησίους... ἐκ τῆς χώρας.— amovere, VIII, 86, 6, τοὺς τε-

τρακοσίους ἐκέλευεν ἀπαλλάσσειν αὐτούς.— **alterius locum supplere**, I, 129, κελεύει αὐτὸν τὴν Δασκυλῖτιν σατραπείαν παραλαβεῖν, Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε. Pass. **liberari**, III, 94, 2, πόλεως ἀεὶ σφίσι πολεμίας ἀπαλλαγῆναι. IV, 28, 6, Κλέωνος ἀπαλλαγήσεσθαι. 64, 5, Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι καὶ οἰκείου πολέμου. 65, τοῦ πολέμου. 87, 3, δουλείας. 128, 6, ἔπρασσεν ὅτῳ τρόπῳ τάχιστα τοῖς μὲν ξυμβήσεται, τῶν δὲ ἀπαλλάξεται. V, 100, ἀρχῆς. VI, 82, 3, τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας. VII, 42, 2, τοῦ κινδύνου. 53, 1. VIII, 2, ἀπαλλάξεσθαι [*vulgo* ἀπαλλάξασθαι] πολλῆς ταλαιπωρίας. *Ib.* 4. 89, τοῦ πράγματος.—**finem facere, abstinere**, VI, 40, τῶν τοιῶνδε ἀγγελιῶν. VIII, 106, 2, τοῦ σφᾶς αὐτοὺς καταμέμφεσθαι.— **discedere**, VIII, 83, 3, εἰ μή τις ἢ διαναυμαχήσει ἢ ἀπαλλάξεται ὅθεν τροφὴν ἕξειν, ἀπολείψειν τοὺς ἀνθρώπους τὰς ναῦς. — **decedere, defungi** (*vita*), II, 42, 4, ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν. [*ubi dissentiunt interpretes; cf. Popp. adn.*] — Perf. **liberum, alienum esse**, I, 122, 4, οὐκ ἴσμεν ὅπως τάδε τῶν μεγίστων ξυμφορῶν ἀπήλλακται. 138, 3, ἃ μὲν μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε· ὧν δ' ἄπειρος, κρῖναι ἱκανῶς οὐκ ἀπήλλακτο. 143, 3, τὰ ἡμέτερα τούτων ... ἀπηλλάχθαι. III, 63, 4, οὐκ ἴσην αὐτοῖς τὴν χάριν ἀνταπέδοτε, οὐδὲ αἰσχύνης ἀπηλλαγμένην. VIII, 2, 4, κινδύνων ... ἀπηλλάχθαι ἄν.

ἀπαναλίσκειν, **absumere**, II, 13, 3, ἀφ' ὧν ἔς τε τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως καὶ τἆλλα οἰκοδομήματα καὶ ἐς Ποτίδαιαν ἀπανηλώθη. VII, 11, 3, οὐδὲ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσεσθαι, ἀπαναλωκυίας τῆς φυλακῆς τῶν τειχῶν μέρος τι τοῦ ὁπλιτικοῦ.—*de viris interemptis*, VII, 14, 2, οὐδ' ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν, ... ἀλλ' ἀνάγκη ἀφ' ὧν ἔχοντες ἤλθομεν τά τε ὄντα καὶ ἀπαναλισκόμενα γίγνεσθαι. 30, 3, τῶν Μυκαλησσίων μέρος τι ἀπαναλώθη.

ἀπανιστάναι, **removere**, II, 70, αἱ ἐς Ἀττικὴν ἐσβολαὶ Πελοποννησίων οὐδὲν μᾶλλον ἀπανίστασαν τοὺς Ἀθηναίους (*ab obsidione Potidaeae*). Med. **e sedibus suis migrare**, I, 2, 2, οὐ χαλεπῶς ἀπανίσταντο. — **abscedere**, I, 61, 3, ἐκ τῆς Μακεδονίας. 139, Ποτιδαίας, **obsidionem solvere**; *item* 140, 3. VIII, 48, 2. οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι. 49.

ἀπαντᾶν, **obviam fieri**, IV, 78, 3, πορευομένῳ αὐτῷ ἀπαντήσαντες... ἐπὶ τῷ Ἐνιπεῖ ποταμῷ. 97, 2, κήρυκι Βοιωτῷ. V, 58, 2, τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν Μεθυδρίῳ. VII, 31, 2, ὄντι αὐτῷ περὶ ταῦτα ὁ Εὐρυμέδων ἀπαντᾷ.—**obviam ire**, II, 20, 3, ἐπειδὴ αὐτῷ

ἐς Ἐλευσῖνα καὶ τὸ Θριάσιον πεδίον οὐκ ἀπήντησαν. IV, 127, 2, ὡς αὐτοῖς αἱ ἐκδρομαί, ὅπη προσπίπτοιεν, ἀπήντων. V, 34, 1, Ἀθηναίοις ἐς Τάραντα. VII, 2, 2, τῷ Γυλίππῳ... ὡς ἀπαντησόμενοι ἐξῆλθον. 22, 2, ἐπὶ τὰς... προσπλεούσας (ναῦς). — occurrere, in locum praestitutum convenire, III, 91, 4, ἀπὸ σημείου ἐς τὸ αὐτὸ... ἀπήντων. 95, 3, ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν. IV, 70, ἐπὶ Τριποδίσκον [*vulgo* Τριποδίσκου]. 77, 2, ἐπὶ τὰς Σίφας. 89, ἔδει τὸν μὲν Δημοσθένην ταῖς ναυσὶν ἐς τὰς Σίφας ἀπαντῆσαι, τὸν δ' ἐπὶ τὸ Δήλιον. VII, 1, 3, ἔς τι χωρίον. 35, 2, αἱ νῆες αὐτοῖς ἐς τὸ αὐτὸ ἀπήντων. 77, 6. 80, 5, ἤλπιζον τοὺς Σικελοὺς ταύτῃ... ἀπαντήσεσθαι.

ἅπαξ, semel, I, 139, 3, ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους. V, 85, ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν. VII, 44, 7, ἐπεὶ ἅπαξ ἐταράχθησαν. VIII, 86, 7, εἰ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλήσεται.

ἀπαξιοῦν, indignum habere, I, 5, 2, ἐρωτῶντες εἰ λῃσταί εἰσιν, ὡς οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον, οἷς τε ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι, οὐκ ὀνειδιζόντων.

ἀπαραιτήτως, implacabiliter, III, 84.

ἀπαράκλητος, non advocatus, II, 98, 3, πολλοὶ τῶν αὐτονόμων Θρᾳκῶν ἀπαράκλητοι ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν.

ἀπαράσκευος, imparatus, I, 69, 5, αἵ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινάς που καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔφθειραν. 80, 3, πῶς χρὴ πρὸς τούτους ῥᾳδίως πόλεμον ἄρασθαι, καὶ τίνι πιστεύσαντας, ἀπαρασκεύους ἐπειχθῆναι; 82, 5. 84. 99, 3, ἀπαράσκευοι καὶ ἄπειροι [*vulgo* ἄποροι] ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. 125, 2, εὐθὺς μὲν ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις οὖσιν. II, 11, 4. 87, 5. III, 4, 2, ἀπαράσκευοι οἱ Μυτιληναῖοι καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν. 13, 2, ἡ ἀπόστασις ἡμῶν θᾶσσον γεγένηται καὶ ἀπαράσκευος. V, 9, 6, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι. VI, 49. 84, 3.

ἀπαράσσειν, deturbare, VII, 63, ξυμπεσούσης νηῒ νεώς, μὴ πρότερον ἀξιοῦν ἀπολύεσθαι, ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ πολεμίου καταστρώματος ὁπλίτας ἀπαράξητε.

ἀπαρέσκειν, displicere, I, 38, 4, δῆλον ὅτι, εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντές ἐσμεν, τοῖσδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν.

ἀπαρίθμησις, computatio, enumeratio, V, 20, 2.

ἀπαρνεῖσθαι, renuere, VI, 56, ἀπαρνηθέντα τὴν πείρασιν.

ἀπαρτᾷν, suspendi, pendere (*aut secundum alios* discedere), VI, 21, 2, ἐς ἀλλοτρίαν πᾶσαν ἀπαρτήσαντες [*vulgo* ἀπαρτήσοντες, *cf. Popp. adn.*].

ἀπαρχαί, primitiae, III, 58, 2, ὅσα ἡ γῆ ἡμῶν ἀνεδίδου ὡραῖα, πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες. [*singul.* ἀπαρχή *vulgo* VI, 20, 4, *ubi nunc* ἀπ' ἀρχῆς, *cf. Popp. adn.*]

ἅπας, cunctus, omnis, a) Sɪɴɢ. *oppon. parti*, I, 30, 2, τῆς θαλάσσης ἁπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία. 143, 4, οὐκέτι ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔσται Πελοποννήσου μέρος τι τμηθῆναι καὶ τὴν Ἀττικὴν ἅπασαν. II, 13, 6, περιαιρετὸν εἶναι ἅπαν. 45, 2, βραχείᾳ παραινέσει ἅπαν σημανῶ. III, 2, 3, τὴν παρασκευὴν ἅπασαν... ἐπείγονται. 90, 2, Λάχης ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχήν. 104, ἐκάθηρε καὶ Πεισίστρατος... αὐτὴν (τὴν Δῆλον), οὐχ ἅπασαν, ἀλλ' ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου. IV, 10, ἐκλογιζόμενος ἅπαν τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινόν. 100, 2, κεραίαν... ἐκοίλαναν ἅπασαν. 116, 2, τέμενος ἀνῆκεν ἅπαν. 130, τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν. *Ib.* 6, ἐςπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν... ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ. V, 10, 2, ἡ στρατιὰ ἅπασα φανερὰ τῶν πολεμίων ἐν τῇ πόλει. 32, 3, εἰ σφίσι προςγένοιτο (Τεγέα), νομίζοντες ἅπασαν ἂν ἔχειν Πελοπόννησον. 38, 2, αἵπερ (βουλαί) ἅπαν τὸ κῦρος ἔχουσι. VI, 8, 4, τῆς Σικελίας ἁπάσης... ἐφίεσθαι. 30, 2, ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας. 32, παρ' ἅπαν τὸ στράτευμα. 34, 4, καθελκύσαντες ἅπαν τὸ ὑπάρχον ναυτικόν. 52, ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ παρέπλευσαν. 65, 2, ἀναλαβόντες τὸ στράτευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν. *Ib.* 3, αἰσθόμενοι ὅτι τὸ στράτευμα ἅπαν ἀνῆκται. 66, 3, τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. VII, 15, Σικελία ἅπασα ξυνίσταται. 27, 5, τῆς χώρας ἁπάσης ἐστέρηντο. 59, 2, ἑλεῖν τὸ στρατόπεδον ἅπαν τῶν Ἀθηναίων. 82, 3, τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν. VIII, 31, 4, ὡς εὗρον ἅπαν ἐπὶ σωτηρίᾳ... προφασισθέν. 68, ὁ ἅπαν τὸ πρᾶγμα ξυνθείς. 95, 7, Εὔβοιαν ἅπασαν ἀποστήσαντες. — unusquisque, II, 45, τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν. III, 82, 4, τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν, ἐπὶ πᾶν ἀργόν. V, 103, τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσι. — *παρὰ ἅπαν*, omnino, V, 68, 3, παρὰ ἅπαν... τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες ἡ πρώτη τάξις ἦν. b) Pʟᴜʀ. omnes (*nullo excepto*), I, 93, 7, ταῖς ναυσὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθίστασθαι. 97, 2. 125, ἐπειδὴ ἀφ' ἁπάντων ἤκουσαν γνώμην, ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ξυμμάχοις ἅπασιν, ὅσοι παρῆσαν. 139, 3, ἅπαξ περὶ ἁπάντων βουλευσαμένους. 141, 6. 7. II, 9, 2. 15, 2. 39, 3, ἤν που μορίῳ τινὶ προςμίξωσι, κρατήσαντές τε τινὰς ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικηθέντες, ὑφ' ἁπάντων ἡσσῆσθαι. 52, 2. 63. III, 11. 14, κοινὴν τὴν ἐκ τοῦ κατορθῶσαι ὠφέλειαν ἅπασι δώσοντας. 27, 3. 45, 3, πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν. 65, 3. 83, 2. 84, 3. 109, 2, οὐκ ἐσπείσατο ἅπασι, κρύφα δὲ Μαντινεῦσι,

κτέ. IV, 22, 3, εἴ τι ὑγιὲς διανοοῦνται, λέγειν ἐκέλευσεν ἅπασιν. 23, 2. 46, 3, ἐάν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων, ἅπασι λελύσθαι τὰς σπονδάς. 54. 61, 6. 129, 4, ἔχων... τοὺς τοξότας ἅπαντας. V, 9, 2, τό τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν. 46, 3. 4. 5. 12. 71. 75, 5. 6. 83, 2, τοὺς ἐλευθέρους ἅπαντας οὓς ἔλαβον ἀποκτείναντες. VI, 25, ἐναντίον ἁπάντων... λέγειν. 42, αὐτοί τε καὶ οἱ ξύμμαχοι ἅπαντες. 92, 5, τὸν ὑφ' ἁπάντων προβαλλόμενον λόγον. VII, 36, 6, ὅπερ καὶ ἔβλαπτε μάλιστα τοὺς Ἀθηναίους ἐν ἁπάσαις ταῖς ναυμαχίαις. 58, 4. 60, 5. 61. 69, 7. 82, 2, πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας τοὺς μετὰ Δημοσθένους. VIII, 36, εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον. 40, βοηθῆσαι ἁπάσαις ταῖς ναυσί. 43, 2. 3. 52, ἐλευθεροῦν... ἁπάσας τὰς πόλεις [*vulgo* τὰς ἁπάσας]. 54, 4. 66, 5. 76, 7. — *ἅπασιν*, omnino, I, 3, 2, οὐ μέντοι... ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι. II, 61 2, τῆς ὠφελείας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασι. — c) *praeced. artic. ponitur de summa alicuius rei, aut de multitudine in unum collecta*, II, 13, 7, τοῦ Πειραιῶς ξὺν Μουνυχίᾳ ἑξήκοντα σταδίων ὁ ἅπας περίβολος. III, 36, 2, ἀποκτεῖναι... τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους ὅσοι ἡβῶσι. IV, 68, 2, νομίσαντες τοὺς ἅπαντας σφᾶς Μεγαρέας προδεδωκέναι. 123, 4, ἄρχοντα τῶν ἁπάντων Πολυδαμίδαν. VI, 6, 2, τὴν ἅπασαν δύναμιν τῆς Σικελίας σχήσουσι. 16, 6, περὶ τῶν ἁπάντων ἀγωνίσασθαι, de summa rerum. 92, 5, τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος... ἡγῆσθε. [*vulgo* VIII, 52, *ubi optimi codd.* ἁπάσας τὰς πόλεις.]

ἀπατᾶν, decipere, V, 9, 5, τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει, ἃ τὸν πολέμιον μάλιστ' ἄν τις ἀπατήσας, τοὺς φίλους μέγιστ' ἂν ὠφελήσειεν. VIII, 98, 3, τοὺς ἐν τῇ Οἰνόῃ. Pass. II, 4, ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι [*vulgo* ἐξηπ.]. 33, 3, ἀπατηθέντες ὑπ' αὐτῶν ἐξ ὁμολογίας τινός. III, 38, 5. V, 46, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος. 85, ὅπως μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοί... ἀπατηθῶσιν. VI, 46, 5.

ἀπάτη, dolus, I, 34, 3, ἀπάτῃ μὴ παράγεσθαι. 55, Ἀνακτόριον... εἷλον ἀπάτῃ. II, 39, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις. III, 43, 2, ἀπάτῃ προσάγεσθαι τὸ πλῆθος. 82, 7, ἀπάτῃ περιγενόμενος. IV, 86, ἢ βίᾳ ἢ ἀπάτῃ. *Ib.* 6, ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον... πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ. VII, 74, νομίσαντες οὐκ ἀπάτην εἶναι.

ἄπαυστος, qui sedari nequit, II, 49, 5, δίψῃ.

ἀπαυτομολεῖν, transfugere, VII, 75, 5 (*de servis*), ἀπηυτομολήκεσαν πάλαι τε καὶ οἱ πλεῖστοι παραχρῆμα.

ἄπεδος, planus, VII, 78, 4, κατέβησαν ἐς χωρίον ἄπεδόν τι.

ἀπειθέστερος, parum obediens, II, 84, 3, τοῖς κυβερνήταις ἀπειθεστέρας τὰς ναῦς παρεῖχον.

ἀπεικότως, immerito, I, 73, οὔτε ἀπεικότως ἔχομεν ἃ κεκτήμεθα, κτέ. II, 8, οὐκ ἀπεικότως. VIII, 68, 4, ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον οὐκ ἀπεικότως... προὐχώρησεν.

ἀπειλεῖν, minari, VIII, 33, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις, ἦ μὴν μὴ βοηθήσειν, ἤν τι δέωνται. 84, 2. 92, 6, τῷ Θηραμένει καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ.

ἀπειλή, minae, IV, 126, 5, δήλωσιν ἀπειλῆς. *Ib.* 6, ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον... ἐπικομποῦσι. VIII, 40, 2, διὰ τὴν τότε ἀπειλήν.

ἀπεῖναι, abesse, I, 105, 4, ἔν τε Αἰγίνῃ ἀπούσης στρατιᾶς πολλῆς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. 141, 4, ἀπὸ τῶν ἰδίων. III, 13, 5, μακράν. V, 44. VI, 13, μὴ δυςέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων, remotorum. 24, 3, τῆς ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας. 29, 2, μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. *Ib.* 2. VIII, 87. — deesse, II, 61, 2, τῆς ὠφελείας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασιν.

ἀπείργειν, arcere, II, 39, τινὰ ἢ μαθήματος ἢ θεάματος. 53, 4, θεῶν φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργεν. III, 45, 3, οὐκ ἔστι νόμος ὅςτις ἀπείρξει τούτου. IV, 37, ἔπαυσαν τὴν μάχην, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀπεῖρξαν.

ἀπειρία, imperitia, experientiae defectus, I, 80, ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινα τοῦ ἔργου, i. e. belli, quod expertus non sit. II, 8, νεότης πολλὴ... οὐκ ἀκουσίως ὑπὸ ἀπειρίας ἥπτετο τοῦ πολέμου. 87, 2, ἡ ἀπειρία πρῶτον ναυμαχοῦντας ἔσφηλε. *Ib.* 3. 4, ὑμῶν οὐδ' ἡ ἀπειρία τοσοῦτον λείπεται, ὅσον τόλμῃ προέχετε. 89, 7, πολλὰ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπ' ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ. 91, 4, ἐς βραχέα ἀπειρίᾳ χωρίων ὤκειλαν. IV, 114, 4, ἀπειρίᾳ... πεφοβῆσθαι. 126, 3, βαρβάρους οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε. VII, 21, 4, Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάψοντας.

ἀπειρόκακον, simplicitas, V, 105, 3, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον.

ἄπειρος, imperitus, inexpertus, I, 72, ποιήσασθαι... τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ὧν ἄπειροι ἦσαν. 81, 6, μήτε, ὥςπερ ἀπείρους, καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ. 99, 3, ἀπαράσκευοι καὶ ἄπειροι [*vulgo* ἄποροι] ἐς τὸν πόλεμον καθίσταντο. 138, 3. 141, 3, χρονίων πολέμων... ἄπειροι. II, 4, 2, ἄπειροι ὄντες... τῶν διόδων ᾗ χρὴ σωθῆναι. 11, αὐτῶν ἡμῶν οἱ πρεσβύτεροι οὐκ ἄπειροι πολέμων εἰσίν. 35, 2. 84, 3. III, 53, 4, ἐπειςενεγκάμενοι μαρτύρια ὧν ἄπειροι ἦτε. 112, 6, τῶν μὲν Ἀμφιλόχων ἐμπείρων ὄντων τῆς ἑαυτῶν γῆς,

. . . τῶν δὲ ἀπείρων καὶ ἀνεπιστημόνων ὅπη τράπωνται. IV, 29, 4, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους τῆς χώρας, κρείσσους ἐνόμιζε τῶν πλεόνων ἀπείρων. 126, 5. VI, 1, ἄπειροι. . . ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου. Comp. VI, 91, 2. Sup. VII, 61, 1.

ἀπειρότερον, imperitius, I, 49, παρεσκευασμένοι.

ἀπελαύνειν, abigere, VI, 56, ἀδελφὴν αὐτοῦ. . . ἐπαγγείλαντες ἥκειν. . . ἀπήλασαν. VIII, 45, 4, τὰς πόλεις δεομένας χρημάτων ἀπήλασεν αὐτός.

ἀπεοικότως, sine ratione, VI, 55, 2, ἐν τῇ. . . στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα, οὐδὲ τοῦτο ἀπεοικότως, διὰ τὸ πρεσβεύειν τε ἀπ' αὐτοῦ καὶ τυραννεῦσαι.

ἀπέραντος, sine fine, IV, 36, ἐπειδὴ ἀπέραντον ἦν, quum nihil efficeretur.

ἀπερίοπτος, negligens, I, 41, 3, τῶν πάντων. . . παρὰ τὸ νικᾶν.

ἀπερίσκεπτος, inconsideratus, IV, 108, 4, ἐλπίδι.

ἀπερισκέπτως, inconsiderate, IV, 10, ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις. VI, 57, 3, προςπεσόντες. Comp. VI, 65, ἐπίστευσαν τῷ ἀνθρώπῳ πολλῷ ἀπερισκεπτότερον.

ἄπεφθον χρυσίον, excoctum aurum, obrussa probatum, II, 13, 5, ἀπέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου.

ἀπέχειν, abesse, distare, I, 63, 2, ἑξήκοντα... σταδίους. II, 5, 2, ἀπέχει ἡ Πλάταια τῶν Θηβῶν σταδίους ἑβδομήκοντα. *similiter* 21, 2 *et* 82. 86, 4, ἐπὶ τῷ Ῥίῳ τῷ Ἀχαϊκῷ. . . ἀπέχοντι οὐ πολὺ τοῦ Πανόρμου.. 102, 3, τῶν Ἐχινάδων αἱ πολλαί. . . τοῦ Ἀχελῴου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι. III, 20, 3, οὐ πολύ. 92, 6, Ἡράκλεια. . . ἀπέχουσα Θερμοπυλῶν σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα. *item* 97, 2. 104, 2, ἀπέχει ἡ Ῥήνεια τῆς Δήλου οὕτως ὀλίγον, ὥςτε κτέ. 105, ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως. . . σταδίους. 112, 7, οὐ πολύ. IV, 3, 2, ἀπέχει σταδίους μάλιστα ἡ Πύλος τῆς Σπάρτης τετρακοσίους. 13, 3, οὐ πολύ. 24, 5, ᾗπερ βραχύτατον Σικελία τῆς ἠπείρου ἀπέχει. 35, οὐ πολύ. 42, 4, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου. . . δώδεκα σταδίους. 45, τῆς πόλεως. . . σταδίους. 57, σταδίους. . . τῆς θαλάσσης. 67, οὐ πολύ. 102, 4, σταδίους. . ἀπὸ τῆς νῦν πόλεως. 103, 5, πλέον τῆς διαβάσεως. 104, 4, νῆσος. . . ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν. 110, τῆς πόλεως. . . σταδίους. V, 2, 2, οὐ πολὺ τῆς πόλεως. *item* 6, 3. VI, 2, 6, ἐντεῦθεν ἐλάχιστον πλοῦν Καρχηδὼν Σικελίας ἀπέχει. 49, 4, Συρακουσῶν οὔτε πλοῦν πολὺν οὔτε ὁδόν. 97, τῶν Ἐπιπολῶν. . . σταδίους. *Ibid.* τῆς...

πόλεως οὔτε πλοῦν οὔτε ὁδὸν πολλήν. VII, 19, 2, ἀπέχει ἡ Δεκέλεια σταδίους μάλιστα τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως εἴκοσι καὶ ἑκατὸν, παραπλήσιον δὲ καὶ οὐ πολλῷ πλέον καὶ ἀπὸ [*vulgo* ἐπὶ] τῆς Βοιωτίας. 29, 3, τῆς Μυκαλήσσου . . . σταδίους. 34, 8, ἀπέχον τοῦ Ἐρινεοῦ . . . ὡς εἴκοσι σταδίους. 50, 2, ὅθεν πρὸς Σικελίαν ἐλάχιστον δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς [*alii leg.* πλοῦν, *cf. Popp. adn.*] ἀπέχει. 80, 3, διὰ πολεμίας καὶ ἀπὸ πολεμίων οὐ πολὺ ἀπεχόντων ἰοῦσι. [*ubi* ἀπὸ *delendum videtur.*] 81, 3, τὸ Νικίου στράτευμα ἀπεῖχεν ἐν τῷ πρόσθεν καὶ πεντήκοντα σταδίους. VIII, 11, οὐ πολύ. 38, 2, τῆς . . . πόλεως οὐ πολύ. 67, 2. 95, 3. [*ubi vulgo* διέχει, *cf. Popp. adn.* II, 81.) — *Transl.* I, 78, 2, μηκυνόμενος (ὁ πόλεμος) ἐς τύχας φιλεῖ τὰ πολλὰ περιΐστασθαι, ὧν ἴσον τε ἀπέχομεν, καὶ ὁποτέρως ἔσται, ἐν ἀδήλῳ κινδυνεύεται. V, 3, 3, Βρασίδας ἐβοήθει μὲν τῇ Τορώνῃ, αἰσθόμενος δὲ καθ' ὁδὸν ἑαλωκυῖαν, ἀνεχώρησεν, ἀποσχὼν τεσσαράκοντα μάλιστα σταδίους μὴ φθάσαι ἐλθών. Med. abstinere se, I, 20, 2, τοῦ μὲν ἀπέσχοντο, ὡς προειδότος, κτέ. 49, 7, ὥςτε μὴ ἐμβάλλειν τινί. IV, 97, 3, ἱερῶν τῶν ἐνόντων. 127, 2, τῶν μετὰ Βρασίδου Ἑλλήνων. V, 25, 3, μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι. VII, 40, 4, ἀλλήλων. VIII, 92, 8, σφῶν αὐτῶν.

ἀπέχθεσθαι, in odium venire, I, 75, 4, τοῖς πολλοῖς ἀπηχθημένους. 76, εἰ . . . ἀπήχθησθε [*vulgo* ἀπήχθεσθε] ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ. 136, Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις ἀπέχθεσθαι. II, 63, περὶ . . . κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθεσθε.

ἀπηλιώτης, subsolanus, III, 23, 5, κρύσταλλος ἐπεπήγει οὐ βέβαιος, . . . ἀλλ' οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου ὑδατώδης μᾶλλον.

* ἀπιάλλειν (*Dor.*), mittere, V, 77, 8, αἰ δέ τι δοκῇ τοῖς ξυμμάχοις, οἴκαδ' ἀπιάλλειν.

ἀπιέναι, abire, I, 24, 5. 26, 5, Ἐπιδαμνίων τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι. 45. 89, 3, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ βάρβαροι ἐκ τῆς χώρας ἀπῆλθον. 92, ἐπ' οἴκου. 95, 7. 105, 7. 108, 2, πάλιν ἀπῆλθον ἐκ' οἴκου διὰ Γερανείας καὶ ἰσθμοῦ. 126, 8. 134. II, 34, 6. 52, 4. 82, κἀκεῖθεν ἐπ' οἴκου ἀπῆλθον ἕκαστοι. 101, 5, ἐν τάχει. III, 4, 4. 18, ἐπ' Ἀντίσσης. *Ibid.* διὰ τάχους . . . ἐπ' οἴκου. 62, 5. 95, 2. 103. 111, 2. 3, πάντας . . . ἀσπόνδους. 113, 5, εὐθὺς ἄπρακτος. 114, 2, ἐς Ναύπακτον. *Ibid.* IV, 23. 25, 3, ἐκ τῆς Ῥηγίνων. 39, 2, περὶ τῶν σπονδῶν. 42, 3, ἐν Ἀμπρακίᾳ καὶ ἐν Λευκαδίᾳ ἀπῄεσαν [*alii leg.* ἀπῆσαν] αὐτῶν πεντακόσιοι φρουροί. 61, 8, ἄπρακτοι ἀπῄεσαν. 72, πάλιν. 73, 4, ἐς τὴν Νίσαιαν. 78, 5. 6. 92, 7, ἀνανταγώνιστοι ἀπ' αὐτῶν οὐκ ἀπίασι. 97, 4, ἐκ τοῦ ἱεροῦ. 98, 4. 8, ἐκ τῆς Βοιωτῶν γῆς. 99. *Ibid.* ἐκ τῆς

ἑαυτῶν. *Ibid.* 105, 2. 118, 6, σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι. 129, 5, ἐς τὴν πόλιν. V, 4, 2, ἐκ Σικελίας. 7, 5, ἀμαχεί. 8, 4. 10, 3. *Ibid.* 13, τῶν Ἀθηναίων ἥσσῃ ἀπεληλυθότων. *Ib.* 2. 18, 5. ἐξέστω ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται, 27, 2, ἐπ' οἴκου. 33, 2. 36, ἐπ' οἴκου. 37, 2. 3. 38, 4. 46, 4. 47, 6. 54, 2, ἐπ' οἴκου. 55, 4. *Ibid.* 56, 5, ἄπρακτοι. 60, 2. 61. 83, 3. VI, 11, 4, δι' ὀλίγου. 18, 5, καὶ μένειν ... καὶ ἀπελθεῖν. 21, 3. 48, αἰσχρῶς καὶ ἀπράκτως. 50, 4, ὡς παρὰ φίλους... ἀδεῶς. 58, ἐς αὐτό (τὸ χωρίον). 61, 6, ἐκ τῆς νεώς. 69, καί τινες αὐτοῖς... καὶ ἀπεληλύθεσαν [*vulgo* ἐπεληλ.] 74, ἀπῄει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετάπεμπτος. *Ib.* 2, ἐς Νάξον. 79, 3, διὰ τάχους. 85, 3. 86, 6, ἄπρακτον. 88, 2. 94, 3. 102, 4, κατὰ τάχος. 105, 2. 3, ἐπ' οἴκου. VII, 13, 2, ἐπ' αὐτομολίας προφάσει. 38, ἀπὸ τῶν τειχῶν. 48, 3. 4. 6, νικηθέντας. 68, 3, ἀκινδύνως. 73, 4. 75, 4. 7. 81. VIII, 15, 2 [*ubi olim* ἐπελθ.]. 20, 2. 23, 6, ἐς Δαφνοῦντα. 35, 4 [*ubi vulgo* ἐπελθ.]. 56, 4, δι' ὀργῆς. 63, τὸν Στρομβιχίδην καὶ τὰς ναῦς ἀπεληλυθότα. 64, 3. 69, 2. 87, 3. 92, 2, οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου. — transire (*ad hostes*), VII, 82, κήρυγμα ποιοῦνται,... εἴ τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι. — dimitti, V, 3, 4, καὶ αὐτοῖς τὸ Πελοποννήσιον ὕστερον ἐν ταῖς... σπονδαῖς ἀπῆλθε. — discedere (*ex lite*), IV, 59, 4, ἢν ἄρα μὴ προχωρήσῃ ἴσον ἑκάστῳ ἔχοντι ἀπελθεῖν, πάλιν πολεμήσομεν.

ἀπιστεῖν, fidem non habere, non credere, in dubium vocare, I, 10, μὴ γενέσθαι τὸν στόλον τοσοῦτον, κτέ. *Ib.* 3, οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκός. 91, οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιστῆσαι. II, 35, 2. 101, αὐτὸν μὴ ἥξειν. IV, 40, 2, μὴ εἶναι τοὺς παραδόντας τοῖς τεθνεῶσιν ὁμοίους. 63, 2. VI, 33, 3. 45. 49, 3, σφᾶς μὴ ἥξειν. 85, 2. 86, 2, οὐ δίκαιον, ᾧπερ καὶ ἡμᾶς ἀξιοῦτε λόγῳ πείθειν, τῷ αὐτῷ ἀπιστεῖν. *Ibid.* τοῖςδε. VII, 28, 3. 83. VIII, 1, καὶ τοῖς πάνυ τῶν στρατιωτῶν... μὴ οὕτω γε ἂν πασσυδὶ διεφθάρθαι. — diffidere, III, 37, 4, τῇ ἑαυτῷ ξυνέσει. VIII, 83, τῷ Τισσαφέρνει. Pass. in dubium venire, V, 68, 2, τῶν δ' αὖ (τὸ πλῆθος) διὰ τὸ ἀνθρώπειον κομπῶδες ἐς τὰ οἰκεῖα πλήθη ἠπιστεῖτο. VII, 44, 2, ἑώρων οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι.

ἀπιστία, dubitatio, I, 10, 2, Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη,... πολλὴν ἂν οἶμαι ἀπιστίαν τῆς δυνάμεως... τοῖς ἔπειτα πρὸς τὸ κλέος αὐτῶν εἶναι. — diffidentia, III, 75, 4, ὡς οὐδὲν αὐτῶν ὑγιὲς διανοουμένων τῇ τοῦ μὴ ξυμπλεῖν ἀπιστίᾳ. V, 109, τῆς οἰκείας παρασκευῆς ἀπιστίᾳ μετὰ ξυμμάχων πολλῶν τοῖς πέλας

ἐπέρχονται. VII, 75, 6, οἱ μὲν ἀπορίᾳ ἀκολούθων, οἱ δὲ ἀπιστίᾳ. VIII, 66, 5, βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.

ἄπιστος, **incredibilis**, I, 23, 3, τὰ πρότερον ἀκοῇ λεγόμενα... οὐκ ἄπιστα κατέστη. III, 113, 6, ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι. VI, 30, 2, ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν. 33, ἄπιστα... λέγειν. — **qui parum obtinet fidei**, V, 16 (*de Cleone*), ὁ δὲ, γενομένης ἡσυχίας, καταφανέστερος νομίζων ἂν εἶναι κακουργῶν, καὶ ἀπιστότερος διαβάλλων. 89, οὔτε... λόγων μῆκος ἄπιστον παρέξομεν. — **infidus**, I, 120, 4, θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. V, 106, μὴ βουλήσεσθαι προδόντας τοῖς εὔνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι. VIII, 45, ἦν τῷ Ἄγιδι ἐχθρὸς, καὶ ἄλλως ἄπιστος ἐφαίνετο. 66, 4, ἢ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον ἄπιστον. 70, 2, εἰκὸς εἶναι αὐτὸν σφίσι, καὶ οὐκέτι τῷ ἀπίστῳ δήμῳ, μᾶλλον ξυγχωρεῖν. — **diffidens**, I, 68, τὸ πιστὸν ὑμῶν... τῆς καθ' ὑμᾶς αὐτοὺς πολιτείας καὶ ὁμιλίας ἀπιστοτέρους (**sub.** ὑμᾶς), ἐς τοὺς ἄλλους ἤν τι λέγωμεν, καθίστησιν. [*aut si* ἡμᾶς *subaud. ad secundam signif. referendum est.*] IV, 17, 6, οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. — ἄπιστον, **diffidentia**, VIII, 66, 6, τὸ ἄπιστον οὗτοι μέγιστον πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐποίησαν.

ἀπίστως, **incredibiliter**, I, 21, τὰ πολλὰ ὑπὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα.—**diffidenter**, III, 83, τὸ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως.

ἀπισχυρίζεσθαι, **fortiter abnegare**, I, 140, 6, οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε·.. ἀπισχυρισάμενοι δὲ, σαφὲς ἂν καταστήσετε αὐτοῖς, ἀπὸ τοῦ ἴσου ὑμῖν μᾶλλον προςφέρεσθαι.

ἄπλοια, **navigandi difficultas, adversa tempestas**, II, 85, 6, ὑπὸ ἀνέμων καὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον. IV, 4, ἡσύχαζεν ὑπὸ ἀπλοίας. VI, 22, ἤν που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα. VIII, 99, μείνας... ὑπὸ ἀπλοίας.

ἄπλους, **inhabilis ad navigandum**, VII, 34, 5, ἑπτά τινες (νῆες) ἄπλοι ἐγένοντο. *Ib.* 7, ὅτι πλείους τῶν ἐναντίων ναῦς ἄπλους ἐποίησαν. 60, 2, ὅσαι (νῆες) ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλοώτεραι.

ἁπλοῦς, **simplex**, III, 18, 2, ἁπλῷ τείχει. VII, 4, τεῖχος ἁπλοῦν. *item* 11, 3. 42, 4, παρατείχισμα.

ἁπλῶς, **ut paucis complectar, postremo**, III, 38, 7. 45, 7. 82, 5, ἁπλῶς δὲ, ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾷν ἐπῃνεῖτο.

—prorsus, VII, 34, 6, κατέδυ μὲν οὐδεμία (ναῦς) ἁπλῶς, ἑπτὰ δέ τινες ἄπλοι ἐγένοντο.

ἀποβάθρα, scalae, quibus fit descensio e navi, IV, 12, ἐχώρει ἐπὶ τὴν ἀποβάθραν.

ἀποβαίνειν, escendere, exire (e navibus), I, 45, 3, ἢν μὴ ἐπὶ Κέρκυραν πλέωσι, καὶ μέλλωσιν ἀποβαίνειν. 50, 4. ἐς τὴν γῆν. 100, 2. 105, ναυσίν... ἐς Ἁλιᾶς. Ib. 2, ἐς τὴν γῆν. 111, 2. 116, 2. [ubi vulgo add. ἐς τὴν γῆν.] II, 25, ἐς Μεθώνην. 66, 2, ἐς τὴν γῆν. 102, ἐς τὴν μεσόγειαν τῆς Ἀκαρνανίας. [dub. interpunct. cf. Popp. adn.] III, 79, 3, ἐπὶ τὴν Λευκίμμην. IV, 9, 2. 10, 3. 11, 4. 12. Ib. 2. 3, ἐκ νεῶν τε καὶ ἐς τὴν ἑαυτῶν... ἐπ' Ἀθηναίους. 16. 25, 11, ἀπὸ τῶν νεῶν. 29, 3. 31. 32, 2, ἐκ νεῶν ἑβδομήκοντα. [ubi multi codd. ἐπιβαίν.] 34. 43, 2. 54, τῆς νήσου ἐς τὰ πρὸς Μαλέαν τετραμμένα. 101, 4. VI, 52, 2, κατά τι τῆς Συρακοσίας. 94, 2. 105, 2, περὶ τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μᾶλλον ἢ ἐς τὴν Λακωνικήν. Ibid. ἐς Ἐπίδαυρον. VIII, 10, 4, ἐς τὴν γῆν. 23, 3. 24, 3. 41, 2, ἐς Κῶν.—praebere se, III, 53, 2, τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν, καὶ ὑμᾶς, μὴ οὐ κοινοὶ ἀποβῆτε.—evenire, exitum habere, III, 26, 4, ὡς οὐδὲν ἀπέβαινεν ὧν προςεδέχοντο. 38, 6, προνοῆσαι βραδεῖς τὰ ἐξ αὐτῶν ἀποβησόμενα. 93, παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη. IV, 39, 3, τοῦ Κλέωνος καίπερ μανιώδης οὖσα ἡ ὑπόσχεσις ἀπέβη. 104, 3, ὡς οὐδὲν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ἔνδον, ὧν προςεδέχετο, ἀπέβαινεν. V, 14, 3, παρὰ γνώμην ἀποβαίνοντος σφίσι τοῦ πολέμου. VIII, 75, 3, τὰ πράγματα πάντα τὰ ἀποβησόμενα ἐκ τῶν κινδύνων.—ἀποβαῖνον, ἀποβάν, eventus, I, 39, 4, κοινώσαντες τὴν δύναμιν, κοινὰ καὶ τὰ ἀποβαίνοντα ἔχειν. 83, 3, τῶν ἀποβαινόντων τὸ πλέον ἐπ' ἀμφότερα τῆς αἰτίας ἕξομεν. II, 11, 9, μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι... ἐκ τῶν ἀποβαινόντων. 50, 2, οἱ κύνες μᾶλλον αἴσθησιν παρεῖχον τοῦ ἀποβαίνοντος. 87, 3, τῆς ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι. VIII, 89, 3, ἐκ τῆς δημοκρατίας αἱρέσεως γιγνομένης,... ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντά... τις φέρει.

ἀποβάλλειν, amittere, I, 63, ὀλίγους τινάς. II, 33, 3, ἄνδρας... σφῶν αὐτῶν. IV, 7, πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν.

ἀπόβασις, exscensio (e navi), I, 108, 5, Σικυωνίους ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς μάχῃ ἐκράτησαν, in appulsu littoris. III, 99. IV, 29, 2, ἐς τὴν νῆσον. 32, λαθόντες τὴν ἀπόβασιν. Ib. 5. 56, ὡς ... γίγνοιτό τις ἀπόβασις.—ἀπόβασιν ποιεῖσθαι, exscensionem facere, II, 26, 2. 33, 3, ἐς τὴν Κρανίων γῆν. III, 7, 5, ἐς Νήρικον. 16. 103, ἀπὸ τῶν νεῶν... ἐς τὴν Λοκρίδα. 115, ἐς τὴν Ἱμεραίαν... ἐκ τῶν νεῶν. IV, 45, 2. 54, 4. 55, ἐς τὴν γῆν

σφῶν. 101, 3, ἐς τὴν Σικυωνίαν. VIII, 24, ἐς Πάνορμον. 55, ἐς τὴν γῆν.—*βιάζεσθαι τὴν ἀπόβασιν*, per vim exscensionem facere, IV, 9, 3. 10, 5, τὴν ναυτικὴν ἐπ' ἄλλους ἀπόβασιν, εἴ τις ὑπομένοι, . . . οὐκ ἄν ποτε βιάζοιτο. 11, 4. —locus ad exscensionem aptus, IV, 8, 8, τὴν ἤπειρον, ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. 13, κατὰ τὸν λιμένα . . . ἀποβάσεως μάλιστα οὔσης. VI, 75, τὴν θάλασσαν προεσταύρωσαν πανταχῆ ἡ ἀποβάσεις ἦσαν.

ἀποβιβάζειν, exponere (*in terram*), VI, 97, τοὺς πεζούς. VII, 29, 2, ἐς τὴν Τάναγραν . . . αὐτούς. *Ibid.* ἐς τὴν Βοιωτίαν.

ἀποβλέπειν, respicere, III, 58, 4, ἀποβλέψατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας.

ἀπογίγνεσθαι, abesse, I, 39, 3, τῶν ἁμαρτημάτων. — absumi, perire, II, 98, 3, πορευομένῳ αὐτῷ ἀπεγίγνετο μὲν οὐδὲν τοῦ στρατοῦ, εἰ μή τι νόσῳ, προςεγίγνετο δέ. V, 74, 3, οὐκ ἐταλαιπώρησαν, ὥστε καὶ ἀξιόλογόν τι ἀπογενέσθαι. —*ἀπογιγνόμενος*, moriens, II, 51, 5. *ἀπογενόμενος*, mortuus, II, 34, 2.

ἀπόγνοια, desperatio, III, 85, 4, τὰ πλοῖα ἐμπρήσαντες, ὅπως ἀπόγνοια ᾖ τοῦ ἄλλο τι ἢ κρατεῖν τῆς γῆς.

ἀπόγονοι, posteri, I, 101, 2, πλεῖστοι τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων . . . ἀπόγονοι.

ἀποδασμός, portio avulsa, I, 12, 3, ἣν καὶ αὐτῶν ἀποδασμὸς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ πρότερον.

ἀποδεικνύναι, ostendere, I, 129, τὴν σφραγῖδα. VII, 57, 9, ἐπὶ τοὺς ἀεὶ πολεμίους σφίσιν ἀποδεικνυμένους ἰέναι εἰωθότες. —demonstrare, comprobare, I, 26, 3, τάφους . . . καὶ ξυγγένειαν. 35, 5, πολλὰ... τὰ ξυμφέροντα. II, 72, 3, γῆς ὅρους. IV, 85, 6, τὴν αἰτίαν . . . πιστήν. VII, 48, αὐτὰ (τὰ πράγματα) ἀσθενῆ.—*cum partic.* I, 6, 6, πολλὰ καὶ ἄλλα . . . τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον. 25, 2, τὸν οἰκιστὴν . . . σφῶν ἐκ Κορίνθου ὄντα. II, 62, οὐκ ὀρθῶς αὐτὸν ὑποπτευόμενον. —creare, II, 15, 2, ἓν βουλευτήριον . . . καὶ πρυτανεῖον. V, 27, 2, ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας. VIII, 89, 2, τοὺς πεντακιςχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι. [*vulgo pro* ὑπεδείξατε I, 77, 6.] — MED. dicere (*sententiam*), I, 87, 2, φανερῶς . . . τὴν γνώμην. — ostentare, VII, 64, 2, εἴ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ ἢ εὐψυχίᾳ, οὐκ ἂν ἐν ἄλλῳ μᾶλλον καιρῷ ἀποδειξάμενος αὐτάς τε αὑτῷ ὠφέλιμος γένοιτο, καὶ τοῖς ξυμμάχοις σωτήριος.

ἀποδεῖν, deesse, II, 13, 3, τὰ πλεῖστα (τάλαντα) τριακοσίων ἀποδέοντα μύρια ἐγένετο, septingenta. IV, 38, 5, τούτων ζῶντες ἐκομίσθησαν ὀκτὼ ἀποδέοντες τριακόσιοι.

ἀπόδειξις, demonstratio, I, 97, 2, *τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων, ἐν οἵῳ τρόπῳ κατέστη.* II, 13, 9, *ἔλεγε καὶ ἄλλα... Περικλῆς ἐς ἀπόδειξιν τοῦ περιέσεσθαι τῷ πολέμῳ.*

ἀποδέχεσθαι, recipere, V, 26, 2, *οὔτε ἀπέδοσαν πάντα, οὔτ' ἀπεδέξαντο ἃ ξυνέθεντο.*— admittere, probare, I, 44, *οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων... τοὺς λόγους.* III, 3, *τὰς κατηγορίας.* 4, 3, *λόγους.* 57, *ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι... ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι.* VI, 29, 2, *διαβολάς.* *item* 41, 2. 53, *οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτάς, ἀλλὰ πάντα* [*vulgo* *πάντας*] *ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι.* VII, 48, 3, *εὖ εἰδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέξονται, ὥςτε... ἀπελθεῖν.* [*pro* *ὑποδ.* *vulgo* V, 83, 3.]

ἀποδημητής, peregrinator, I, 70, 4, *ἄοκνοι πρὸς ὑμᾶς μελλητάς, καὶ ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημοτάτους.*

ἀποδιδόναι, reddere, I, 63, 3, *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀπέδοσαν τοῖς Ποτιδαιάταις.* 107, 2, *τὴν πόλιν*, urbem captam. 115, *Νίσαιαν.* 134, 4, *δύο σώματα ἀνθ' ἑνὸς τῇ Χαλκιοίκῳ.* II, 5, 5, *αὐτοῖς τοὺς ἄνδρας*, captivos. *item Ib.* 6. 6, *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους... τοῖς Θηβαίοις.* 29, 6, *Θέρμην αὐτῷ.* 72, 3, *ἀποδώσομεν ὑμῖν ἃ ἂν παραλάβωμεν.* 92, 4, *τοῖς ἐναντίοις τὰ ἐκείνων ὑπόσπονδα.* III, 52, 2, *ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι, ἀποδίδοσθαι.* 109, 2, *νεκρούς.* 114, 3, *ὁπόσα... ἔχουσι.* IV, 14, 5, *νεκρούς.* 16, 2, *τὰς ναῦς... Ἀθηναίους ὁμοίας οἵαςπερ ἂν παραλάβωσι.* 21, *τοὺς ἄνδρας.* *Ib.* 3. *Νίσαιαν.* 23. 52, 2, *αἱροῦσι Ῥοίτειον, καὶ... ἀπέδοσαν πάλιν.* 72, 4, *ὑποσπόνδους (τοὺς νεκρούς).* 98, 7, *τοὺς νεκρούς.* 101. *Ib.* 4, *τοὺς νεκροὺς ὑποσπόνδους.* 117, *τοὺς ἄνδρας σφίσι.* V, 11, 2, *τοὺς νεκροὺς τοῖς Ἀθηναίοις.* 14, 4, *αὐτοῖς τὴν Κυνουρίαν γῆν.* 17, 2, *ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον.* 18, 5, *Ἀθηναίοις... Ἀμφίπολιν.* *item Ib.* 7. *Ibid.* *Λακεδαιμονίοις Κορυφάσιον... καὶ τοὺς ἄνδρας.* *Ibid.* 21. 24, 2. 26, 2. 35, 3. *Ibid.* 4. 5. 6. 39, 3. 42. *Ibid.* *τοὺς ἄνδρας.* *Ibid.* 45, 2 (*de Alcibiade*), *Πύλον.* [*ubi est* efficere ut reddatur, *ut* 77.] 46, 2, *Πάνακτον ὀρθόν.* 49, 5. 50. 74, 2, *νεκροὺς ὑποσπόνδους.* 77. *Ibid.* 3, *αἴ τινα τοὶ Λακεδαιμόνιοι παῖδα ἔχοντι, ἀποδόμεν ταῖς πολίεσι πάσαις.* 80, 3. VI, 71, *τοῖς Συρακοσίοις... ὑποσπόνδους τοὺς νεκρούς.* 97, 5. 103. VIII, 76, 5, *σφίσι πάλιν τὴν πολιτείαν.* 106, 4, *νεκροὺς τοῖς ἐναντίοις ὑποσπόνδους.* — dare, concedere, I, 144, 2, *ὅταν κἀκεῖνοι ταῖς ἑαυτῶν ἀποδῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλ' αὐτοῖς ἑκάστοις, ὡς βούλονται.* II, 71, 2, *Παυσανίας... ἀπεδίδου Πλαταιεῦσιν... αὐτονόμους οἰκεῖν.* III, 36, 5, *ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι.*

— **reddere** (*litteras*), VII, 10, *τὴν ἐπιστολήν*. — **referre** (*gratiam*), **rependere**, II, 40, 4, *ὁ ἀντοφείλων ἀμβλύτερος, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς ὀφείλημα, τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων*. III, 63, 4, *τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἴσχρον μᾶλλον, ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὀφειληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας*. — **solvere, pendere**, I, 101, 3, *χρήματα ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι*. 117, 3, *χρήματα τὰ ἀναλωθέντα*. III, 46, 2, *τὴν δαπάνην*. 70, 5, *διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν*. IV, 65, *ἀργύριον τακτὸν τοῖς Συρακοσίοις*. 116, 2, *τὰς τριάκοντα μνᾶς τῇ θεῷ... ἐς τὸ ἱερόν*. V, 18, 5, *τὸν φόρον*. 50, *τὴν καταδίκην*. VII, 83, 2, *ὅσα ἀνάλωσαν χρήματα Συρακόσιοι ἐς τὸν πόλεμον*. *Ibid.* *μέχρι οὗ ἂν τὰ χρήματα ἀποδοθῇ*. VIII, 45, 6, *ἐντελῆ αὐτοῖς... τὸν μισθόν*. 58, 6, *τὰ χρήματα Τισσαφέρνει... ὁπόσα ἂν λάβωσι*.—*Transl.* **solvere** (*promissum*), II, 95, *δύο ὑποσχέσεις τὴν μὲν βουλόμενος ἀναπρᾶξαι, τὴν δὲ αὐτὸς ἀποδοῦναι*.— **vendere**, IV, 62, 4, *τἀνδράποδα ἀπέδοσαν* [*Bekk. coniecit ἀπέδοντο*]. Med. **vendere**, I, 29, 5, *ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδόσθαι, Κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν*. 55, *τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους, οἳ ἦσαν δοῦλοι, ἀπέδοντο*. VII, 87, 3, *τοὺς ἄλλους ἀπέδοντο*.

ἀποδιδράσκειν, **clam aufugere**, I, 128, 5, *ἀπέδρασαν αὐτόν*. IV, 46, 3, *ἐάν τις ἁλῷ ἀποδιδράσκων*. *Ib.* 5, *ὡς τάχιστα ἀποδρᾶναι* [*vulgo ἀποδιδράναι*]. V, 65, 5, *ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει*. VII, 86, 4, *δείσαντες... μὴ χρημάτων δὴ πείσας τινὰς... ἀποδρᾷ*.

ἀποδιώκειν, **pellere**, III, 108, 2, *οἱ Ἀμπρακιῶται... ἐνίκων τὸ καθ' ἑαυτοὺς καὶ πρὸς τὸ Ἄργος ἀπεδίωξαν*. VI, 102, 3, *πρὸς τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν Ἀθηναίων, ἀποδιωξόντων* [*vulgo ἀποδιωξάντων*] *τοὺς ἐκεῖ, ἐπανῄει*.

ἀπόδοσις, **redditio**, V, 35, 2, *ὑπώπτευον ἀλλήλους... κατὰ τὴν τῶν χωρίων ἀλλήλοις οὐκ ἀπόδοσιν*. — **solutio**, VIII, 85, 3, *τοῦ μισθοῦ*.

ἀποδοχή, **receptio**, IV, 81, 2, *ὥστε τοῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι... ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων*.

ἀποδύεσθαι, **vestem deponere**, I, 6, 5, *ἐς τὸ φανερὸν ἀποδύντες*.

ἀποζῆν, **vitam tolerare**, I, 2, 2, *νεμόμενοι τὰ αὑτῶν ἕκαστοι ὅσον ἀποζῆν*.

ἄποθεν, **eminus**, II, 81, 8. [*nisi potius ἄπωθεν, ut in ceteris locis, legendum est.*]

ἀποθήκη, apotheca, receptaculum, VI, 97, 5, *φρούριον ἐπὶ τῷ Λαβδάλῳ ᾠκοδόμησαν,... ὅπως εἴη αὐτοῖς... τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς χρήμασιν ἀποθήκη.*

ἀποθνήσκειν, mori, I, 112, 4, *Κίμωνος ἀποθανόντος.* 126, 10, *ὑπὸ λιμοῦ. Ib.* 11. 133, *ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων.* 134, 3. 4. 138, 4, *φαρμάκῳ.* II, 52, 2, *νεκροὶ ἐπ' ἀλλήλοις ἀποθνήσκοντες ἔκειντο.* 65, 6. III, 81, 5. 87, 3. IV, 101, 5. VI, 4. VII, 82, 2, *μήτε βιαίως, μήτε δεσμοῖς, μήτε τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης.* 87, 2, *ἔκ τε τραυμάτων καὶ διὰ τὴν μεταβολὴν καὶ τὸ τοιοῦτον.* VIII, 48, 6, *ἄκριτοι καὶ βιαιότερον.* 50, *ἀξιῶν αὐτὸν ἀποθνήσκειν*, capite multari. 84, 5, *νόσῳ.* 92, 2, *πληγεὶς... ἀπέθανε παραχρῆμα.* — occidi, I, 9, 2, *Εὐρυσθέως... ὑπὸ Ἡρακλειδῶν ἀποθανόντος.* 20, 2, *Ἵππαρχον οἴονται ὑφ' Ἁρμοδίου καὶ Ἀριστογείτονος... ἀποθανεῖν.* III, 58, 4, *ὑπὸ Μήδων.* 81, 4. 96, *ἐν ᾧ Ἡσίοδος ὁ ποιητὴς λέγεται ὑπὸ τῶν ταύτῃ ἀποθανεῖν.* IV, 107, 3, *Πιττακοῦ... ἀποθανόντος ὑπὸ τῶν Γοάξιος παίδων καὶ Βραυροῦς τῆς γυναικὸς αὐτοῦ.* VI, 55, 3. — in acie cadere, I, 63, 3. II, 22, 2. 69, 2. 79, 7. III, 18, 2. 67, 3. 98. *Ib.* 4. *Ibid.* 108, 3. IV, 35, 2. 38, 3. *Ibid.* 40. 44, 2. 6. 56. 68, 2. 100, 5. 101, 2. V, 10, 9. 11, 2. 51, 2. 74, 3. *Ibid.* VI, 71. *Ibid.* 97, 4. 101, 6. VII, 24, 2. 30, 2. 45, 2. 85, 4. VIII, 10, 4. 34. 55, 3. — *ἀποθανόντες*, mortui, occisi, II, 34, *ταφὰς ἐποιήσαντο τῶν ἐν τῷδε τῷ πολέμῳ πρῶτον ἀποθανόντων.* III, 109, 2, *τοὺς ἑαυτῶν τριακοσίους μάλιστα ἀποθανόντας ἀνείλοντο.* 113, 6, *ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων.*

ἀποικεῖν, longius habitare, III, 55, *πρὸς Ἀθηναίους ἐκελεύετε τραπέσθαι, ὡς ἐγγὺς ὄντας, ὑμῶν δὲ μακρὰν ἀποικούντων.*

ἀποικία, colonia, I, 25, 2. 3. 4. 26, 2. 3. 27, *μετέχειν... τῆς ἀποικίας*, 28, 2. 30, 2, *ἐς Λευκάδα, τὴν Κορινθίων ἀποικίαν.* 34, *πᾶσα ἀποικία εὖ μὲν πάσχουσα τιμᾷ τὴν μητρόπολιν, ἀδικουμένη δὲ ἀλλοτριοῦται.* 38, 3. 66. III, 102, 2. IV, 7. 75, 2. 84. 88, 2. 102. 104, 4. 107; 3. 109, 3. 123. V, 6. *Ibid.* 11, *τὴν ἀποικίαν ὡς οἰκιστῇ προςέθεσαν.* VI, 5, *ἦλθον ἐς τὴν ἀποικίαν.* — *ἀποικίαν ἐκπέμπειν*, coloniam deducere, I, 2, 6, *ἐς Ἰωνίαν.* 12, 4. III, 92, 4. — *καθίστασθαι*, constituere, III, 92. — *κηρύσσειν*, deducendam edicere, I, 27. — *ἄγειν*, ducere, VI, 4.

ἀποικίζειν, missa colonia condere (*urbem*), I, 24, 2.

ἀποικοδομεῖν, obstruere, obsepire, I, 134, 2, *τὰς θύρας.* VII, 73, *τὰς ὁδούς.*

ἄποικος, colonus, I, 25, 3, αὐτῶν παρημέλουν, ὄντες ἄποικοι. 34. 38. *Ib.* 3. 56, 2. II, 66. 80, 3. III, 88, 2, Λιπαραῖοι... Κνιδίων ἄποικοι ὄντες. IV, 103, 3. V, 5, 3. 84, 2. 89. 96. 106. 116, 4, ἀποίκους... πέμψαντες. VI, 6, 2, ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Πελοποννησίοις βοηθήσαντες. 76, 2. VII, 57, 2. 6. *Ibid.* 7. 9, μὴ ξὺν τοῖς ἀποίκοις, ἀλλ' ἐπὶ τοὺς ἀποίκους. VIII, 61.

ἀποκάθαρσις, egestio, II, 49, 3, ἀποκαθάρσεις χολῆς πᾶσαι, ὅσαι ὑπὸ ἰατρῶν ὠνομασμέναι εἰσίν.

ἀποκαυλίζειν, decutere, II, 76, 4, ἡ δὲ (δοκὸς), ῥύμη ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

ἀποκινδυνεύειν, periculum subire, VII, 81, 5, πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους. Pass. in periculum committi, III, 39, 8, ἡμῖν πρὸς ἑκάστην πόλιν ἀποκεκινδυνεύσεται τά τε χρήματα καὶ αἱ ψυχαί.

ἀποκινδύνευσις, periclitatio, VII, 67, 4, τύχης.

ἀποκλῄειν [*vulgo* ἀποκλείειν], claudere, V, 80, 3, τὰς πύλας. — intercludere, VI, 64, 3, τοὺς παρὰ σφίσι, quominus exirent. VIII, 104, 4, τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλου. Med. intercludere, VI, 101, 4, αὐτοὺς βουλόμενοι ἀποκλῄσασθαι τῆς διαβάσεως. Pass. occludi, III, 109, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ταῖς Ἀττικαῖς ναυσὶν ἀποκεκλῃμένοι [*vulgo* ἀποκεκλεισμ.]. V, 60, 2, πανταχόθεν... καὶ ὑπὸ ἱππέων καὶ πεζῶν. VIII, 42, 3, πανταχόθεν. 95, 2, ἀποκεκλῃμένης [*vulgo* ἀποκεκλεισμ.] τῆς Ἀττικῆς. — excludi, II, 76, 2, ταύτῃ. IV, 34, 3, τῇ ὄψει τοῦ προορᾶν. VI, 34, 6, ἔγωγε τούτῳ τῷ λογισμῷ ἡγοῦμαι ἀποκλῃομένους αὐτοὺς οὐδ' ἂν ἆραι ἐκ τῆς Κερκύρας.

ἀποκληροῦν, sorte legere, IV, 8, 9, ὁπλίτας... ἐκ πάντων τῶν λόχων. VIII, 70, οἱ τετρακόσιοι πρυτάνεις σφῶν αὐτῶν ἀπεκλήρωσαν.

ἀπόκλησις [*vulgo* ἀπόκλεισις], obstructio, VII, 60, τοῖς Ἀθηναίοις, τὴν ἀπόκλησιν ὁρῶσι,... βουλευτέα ἐδόκει. — interclusio, VI, 99, 2, ὑποτειχίζειν ἄμεινον ἐδόκει εἶναι, ᾗ ἐκεῖνοι ἔμελλον ἄξειν τὸ τεῖχος, καὶ εἰ φθάσειαν, ἀποκλῄσεις γίγνεσθαι. — exclusio, IV, 85, 3, θαυμάζω τῇ ἀποκλῄσει μου τῶν πυλῶν.

ἀποκνεῖν, detrectare, III, 30, 4, τὸν κίνδυνον. VI, 92, 5, τὴν ἐς τὴν Σικελίαν τε καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν στρατείαν. VIII, 12, τὸν πλοῦν. — metu desistere, III, 20, 2, ἔπειτα οἱ ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι. — cunctari, III, 55, 3, ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις, ὅτε ὑμεῖς ἀπωκνεῖτε. IV, 11, 4, ὁρῶν... τοὺς τριηράρχους καὶ κυβερνήτας...

ἀποκνοῦντας, καὶ φυλασσομένους τῶν νεῶν, μὴ ξυντρίψωσιν. Ibid. *μὴ ἀποκνῆσαι... τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις... ἐπιδοῦναι.* VI, 18, *τί ἂν λέγοντες εἰκὸς... ἀποκνοῖμεν;* VII, 21, 4, *ἰέναι ἐκέλευεν ἐς τὴν πεῖραν τοῦ ναυτικοῦ, καὶ μὴ ἀποκνεῖν.*

ἀπόκνησις, **detrectatio**, I, 99, 3, *τῶν στρατειῶν.*

ἀποκολυμβᾷν, **enatare**, IV, 25, 4, *μίαν ναῦν αὐτοὶ ἀπώλεσαν, τῶν ἀνδρῶν ἀποκολυμβησάντων.*

ἀποκομιδή, **receptus**, I, 137, 4, *ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο.*

ἀποκομίζειν, **abducere**, VII, 82, 3, *τούτους εὐθὺς ἀπεκόμιζον ἐς τὴν πόλιν.* Pass. **reverti, se recipere**, III, 81. IV, 96, 9, *κατὰ θάλασσαν ἐπ' οἴκου.* item 100, 5. V, 10, 10, *ἐς τὴν Ἠιόνα.* VI, 52, 2, *ἐς Κατάνην.* VII, 26, 3, *ἐπ' οἴκου.* item VIII, 19, 4. 23, 6, *πάλιν κατὰ πόλεις.*

ἀπόκρημνος, **abruptus**, IV, 31, 2, *τῆς νήσου τὰ πρὸς τὴν Πύλον, ὃ ἦν ἐκ θαλάσσης ἀπόκρημνον.* VI, 36, *χωρίου ἀποκρήμνου.*

ἀποκρίνεσθαι, **respondere**, I, 28, 4, *οἱ Κερκυραῖοι ἀπεκρίναντο αὐτοῖς... βουλεύσεσθαι.* 53, 3, *τοιάδε.* 54, *τοιαῦτα.* 90, 3. 139, 3. 144, 2, *τούτοις ἀποκρινάμενοι ἀποπέμψωμεν, Μεγαρέας μὲν ὅτι ἐάσομεν κτέ.* Ibid. *ταῦτα δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι.* 145. II, 72, 2. 74. Ib. 2. III, 53, 2, *ᾧ (ἐρωτήματι) τὰ ἀληθῆ.* 61. *βραχέως τὸ ἐρωτηθέν.* 113, 4. IV, 21, 3, *ὡς χρή.* 40, 2. 99. Ibid. 101, *ταὐτά.* V, 32, 6. 42, 2, *χαλεπῶς πρὸς τοὺς πρέσβεις.* 85. 112, *τάδε.* 113, *τοσαῦτα.* VI, 50. 88, *ἴσα ἀμφοτέροις.* Ib. 2. VII, 3, 2, *οὐδέν.* 10, *εἴ τις ἠρώτα, ἀπεκρίνοντο* [*vulgo et in compluribus codd.* *ἀπεκρίναντο*]. VIII, 71, *οὐδὲν ξυμβατικόν.* 84, 2, *αὐθαδέστερόν τι.* 86, 6, *ἀποκρινάμενος αὐτοῖς ἀπέπεμπεν ὅτι κτέ.* Pass. **separari, discedere**, I, 3, 3, *οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκε, διὰ τὸ μηδὲ Ἕλληνάς πω... ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι.* IV, 72, 4, *οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν, ἀλλ' οἱ μὲν Βοιωτοὶ πρὸς τοὺς ἑαυτῶν, οἱ δ' ἐπὶ τὴν Νίσαιαν.* — **secedere** (*in aliud*), **converti**, II, 49, *εἴ τις καὶ προέκαμνέ τι, ἐς τοῦτο πάντα ἀπεκρίθη.*

ἀπόκρισις, **responsio**, III, 60, *πρὸς τὸ ἐρώτημα.* IV, 22, *οἱ δὲ πρὸς τὴν ἀπόκρισιν οὐδὲν ἀντεῖπον.*

ἀπόκροτος, **asper**, VII, 27, 5, *ἐν γῇ ἀποκρότῳ.*

ἀποκρούεσθαι, **repellere**, II, 4, 2, *δὶς ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο.* IV, 115, 2, *μίαν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο.* Pass. **repelli**, IV, 107, 2, *ἀμφοτέρωθεν ἀπεκρούσθη.* VII, 43, *πολλαχῇ προσβάλλοντες ἀπεκρούοντο.* VIII, 100, 3, *ἀποκρουσθέντες τῆς πείρας.*

ἀποκρύπτειν, **abscondere se, e conspectu abire**, V, 65, 5, *ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκεῖνοί τε ἀπέκρυψαν, καὶ σφεῖς ἡσύχαζον.* Med. occultare, II, 53, *ῥᾷον ἐτόλμα τις ἃ πρότερον ἀπεκρύπτετο μὴ καθ' ἡδονὴν ποιεῖν.* VII, 85, 2, *τοὺς λοιπούς, ὅσους μὴ ἀπεκρύψαντο,... ξυνεκόμισαν ζῶντας.*

ἀποκτείνειν, interficere, I, 20, 2, *τῷ Ἱππάρχῳ περιτυχόντες,... ἀπέκτειναν.* 30, *τοὺς ἄλλους οὓς ἔλαβον αἰχμαλώτους.* 53, 3. 126, 11. II, 5, 5, *τοὺς ἄνδρας.* *Ib.* 7. 67, 4, *πάντας.* *Ibid.* 90, 5. 92, 2. III, 28, *μηδένα.* 36. *Ib.* 2. 6. 41. 44, 2. 66, 2, *οὓς ἐν χερσὶν ἀπεκτείνατε.* 68. 82, 2. 6, *πατὴρ παῖδα ἀπέκτεινε.* 103, 2. 111, 4. 113. IV, 25, 9, *ὑπὲρ χιλίους.* *Ib.* 11. 28, 4, *ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν.* 41. 46, 4. 57, 4. 72, 4. 96, 3. 101, 4. 122, 6. V, 3, 2. 32, *τοὺς ἡβῶντας.* 59. 72, 3. 82, 2, *τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξήλασε.* 83, 2. 115, 4. 116, 4. VI, 57, 3. 60, 4. *Ibid.* 94, 2. 98, 4. 105, 3. VII, 3, 4. 23, 4. 30, 2. 41, 4. 43, 3. 53, 3. *Ibid.* 86, 4. VIII, 5, 5, *ἢ ζῶντα ἄξειν, ἢ ἀποκτείνειν.* 10, 4. 21. 24. 45. 65, 2, *κρύφα.* 70, 2. 73, 3. 6. 86, 2. 95, 7.—capite multare, VI, 29, *ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ.* 61, 4, *βουλόμενοι αὐτὸν ἐς κρίσιν ἀγαγόντες ἀποκτεῖναι.*

ἀποκωλύειν, prohibere, I, 72, 2, *εἴ τι μὴ ἀποκωλύει.* III, 28, *οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες.* VI, 88, 5, *ἐπὶ τους μὴ προςχωροῦντας οἱ Ἀθηναῖοι στρατεύοντες, τοὺς μὲν προςηνάγκαζον, τοὺς δὲ καὶ ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, φρουρούς τε πεμπόντων καὶ βοηθούντων, ἀπεκωλύοντο* [*vulgo ἀπεκώλυον.*].

ἀπολαμβάνειν, recipere, IV, 99, *ἃ ἀπαιτοῦσιν.* V, 30, 2, *οὔτε Σόλλιον σφίσιν... παρ' Ἀθηναίων, οὔτε Ἀνακτόριον.* [*ubi* restituere *videtur esse, cf. Popp. adn. ad Schol.*] 35, 5, Πάνακτον. 36, 2, Πύλον. 39, 2, Πάνακτον... *παρὰ* Βοιωτῶν. VIII, 3, Οἰταίων ... *τῆς λείας τὴν πολλήν.*— intercipere, I, 134, 2, *ἔνδον ὄντα τηρήσαντες αὐτὸν, καὶ ἀπολαβόντες εἴσω.* II, 4, 6, *ὁρῶντες οἱ Πλαταιῆς αὐτοὺς ἀπειλημμένους.* 90, 4, *ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι.* IV, 14, 2, *ὅτι περ αὐτῶν οἱ ἄνδρες ἀπελαμβάνοντο ἐν τῇ νήσῳ.* *ib.* 5. 127, 2, *κυκλοῦνται ὡς ἀποληψόμενοι.* V, 8, 4, *αὐτοὺς... μεμονωμένους.* 59, 3, *ἐν μέσῳ ἀπειλημμένοι ἦσαν οἱ Ἀργεῖοι.* *ib.* 4. VI, 22, *ἥν που ὑπὸ ἀπλοίας ἀπολαμβανώμεθα.* 49, 3, *εἰκὸς εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀποληφθῆναι* [*vulgo ἀπολειφθῆναι*] *ἔξω.* VII, 51, 2, *τῶν ὁπλιτῶν τινας.* 52, 2, *κἀκεῖνον ἐν τῷ κοίλῳ καὶ μυχῷ τοῦ λιμένος.* VIII, 13, (*νῆες*) *περὶ τὴν Λευκαδίαν ἀποληφθεῖσαι, καὶ κοπεῖσαι ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν... νεῶν.*— ***inprimis est isthmum aliaque***

spatia angusta muris intercipere, *seiungere*, I, 7, τοὺς ἰσθμούς. IV, 45, 2, τὸν τῆς Χερσονήσου ἰσθμόν. 102, 4, τείχει μακρῷ... ἐκ ποταμοῦ ἐς ποταμόν. 113, 2, καταλαβόντες ἄκρον τῆς πόλεως ἐς τὴν θάλασσαν ἀπειλημμένον ἐν στενῷ ἰσθμῷ. 120, 3, τῆς Παλλήνης ἐν τῷ ἰσθμῷ ἀπειλημμένης ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. VI, 2, 6, ἄκρας τε ἐπὶ θαλάσσῃ... καὶ τὰ ἐπικείμενα νησίδια. VII, 60, 2, διατειχίσματι [*vulgo* διατείχισμά τι] ὅσον οἷόν τε ἐλάχιστον. — secernere, seligere, VI, 87, 3, καθ' ὅσον τι ὑμῖν τῆς ἡμετέρας πολυπραγμοσύνης καὶ τρόπου τὸ αὐτὸ ξυμφέρει, τούτῳ ἀπολαβόντες χρήσασθε.

ἀπολαύειν, frui, I, 70, 7, ἐλάχιστα τῶν ὑπαρχόντων. II, 53, 4, τοῦ βίου τι. VII, 27, 4, τῆς γῆς.

ἀπόλαυσις, usus, II, 38, 2, ξυμβαίνει ἡμῖν μηδὲν οἰκειοτέρᾳ τῇ ἀπολαύσει τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα καρποῦσθαι, ἢ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. 42, 4, τὴν ἔτι ἀπόλαυσιν (τοῦ πλούτου) προτιμήσας.

ἀπολέγειν, eligere, IV, 70, 2, τριακοσίους τοῦ στρατοῦ. MED. *idem*, IV, 9, 2, ἐκ πάντων ἑξήκοντα ὁπλίτας. V, 8, 4, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὁπλίτας.

ἀπολείπειν, relinquere, I, 2, τὴν ἑαυτῶν. 104, 2, τὴν Κύπρον. II, 16, 2, οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλιν τὴν αὑτοῦ. 81, Ναύπακτον ἐρήμην. VI, 30, 2, ἀλλήλους. 34, 5, τὴν παρασκευήν. VII, 75, 4, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι [*Vat.* ὑπολ.]. VIII, 45, 2, τὰς ναῦς. 83, 3. 103, 2, τὴν Ἔρεσον. [*pro* ὑπολ. VI, 102, 2.] — deserere (*stationem*), III, 21, 4, τὰς ἐπάλξεις. IV, 100, 4, ὥστε μηδένα ἔτι ἐπ' αὐτοῦ (τοῦ τείχους) μεῖναι, ἀλλ' ἀπολιπόντας ἐς φυγὴν καταστῆναι. 116, τὰς ἐπάλξεις. V, 3, αὐτὸ (τὸ τείχισμα). VIII, 15, τὴν φυλακήν. *Ibid.* τὴν ἐφόρμησιν. — relinquere (*foedus*), III, 9, ξυμμαχίαν τὴν πρίν. 64, 3, ἀπελίπετε [*vulgo* ἀπελείπ.] αὐτὴν (τὴν ξυνωμοσίαν). — absistere, III, 10, 2, ἀπολιπόντων ὑμῶν ἐκ τοῦ Μηδικοῦ πολέμου. V, 4, 4, ἐκ τῶν Συρακουσῶν. — omittere, VIII, 22, οὐδὲν... προθυμίας. — βραχὺ ἀπολείπειν, paulum abesse, VII, 70, 4, βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι.

ἀπόλειψις, derelictio, IV, 126, πρὸς τὴν ἀπόλειψιν τῶν ἡμετέρων, quod nostri nos deseruerint. VII, 75, 2, τοῦ στρατοπέδου.

ἀπόλεκτος, electus, VI, 68, 2, πρὸς ἄνδρας πανδημεί τε ἀμυνομένους, καὶ οὐκ ἀπολέκτους ὥσπερ καὶ ἡμᾶς.

ἀπόληψις, interceptio, VII, 54, τῶν ὁπλιτῶν.

ἀπολισθάνειν, in lubrico labi, VII, 65, 2, τὰς πρώρας... κατεβύρσωσαν, ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι καὶ μὴ ἔχοι ἀντιλαβὴν ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη.

ἀπολλύναι, perdere, II, 63, 3, *τάχιστ' ἂν πόλιν οἱ τοιοῦτοι... ἀπολέσειαν*. VIII, 75, *τὰ πράγματα*. 92, 8, *τὴν πατρίδα*. — amittere, II, 25, 2, *ὀλίγους τινὰς... τῶν μεθ' ἑαυτοῦ*. 58, 3, *ἀπὸ τετρακισχιλίων ὁπλιτῶν χιλίους καὶ πεντήκοντα τῇ νόσῳ*. 65, 2, *καλὰ κτήματα*. IV, 25, 2, *μίαν ναῦν*. *Ib*. 4. 5. 75, 2, *τὰς ναῦς*. VI, 92, 4, *τὴν ἑαυτοῦ*, patria excidere. VII, 51, 2, *ἵππους ἑβδομήκοντα*. 75, 2, *τὰς ναῦς... πάσας*. VIII, 10, 3, *μίαν ναῦν*. 42, 4, *ἓξ ναῦς*. 76, 6, *οὐδέν*. 96, 2, *ναῦς τε καὶ... Εὔβοιαν*. 106, 3, *πεντεκαίδεκα ναῦς*. Med. perire, I, 110, *οἱ πλεῖστοι ἀπώλοντο*. 123, *οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι*. II, 4, 4, *ἄλλοι ἄλλῃ τῆς πόλεως σποράδην ἀπώλλυντο*. 51, 5, *ἀπώλλυντο ἔρημοι*. 53, 4, *πάντας ὁρᾷν ἐν ἴσῳ ἀπολλυμένους*. III, 57, 3, *Μήδων κρατησάντων ἀπωλλύμεθα* [*vulgo ἀπολλυμ.*]. 113, 6, *ἄπιστον τὸ πλῆθος λέγεται ἀπολέσθαι*. IV, 71, *φοβούμεναι... μὴ ἡ πόλις... ἀπόληται*. 133, *ἐν τῇ πρὸς Ἀθηναίους μάχῃ ὅ τι ἦν αὐτῶν ἄνθος ἀπολώλει*. VI, 57, 4, *Ἁρμόδιος αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται*. VII, 13, 2, *ὑπὸ τῶν ἱππέων*. 27, 5, *πρόβατα πάντα ἀπολώλει*. 28, 4, *αἱ πρόσοδοι ἀπώλλυντο*. 30, 2, *μέρος τι... ἀπώλετο*. 44, 8. 45, 2, *οἱ μὲν ἀπώλλυντο οἱ δ' ἐσώθησαν*. 71, 3, *ἢ διέφυγον, ἢ ἀπώλλυντο*. 72, *πολλῶν νεῶν ἀμφοτέροις καὶ ἀνθρώπων ἀπολομένων*. 75, 3, *οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι... τῶν ἀπολωλότων ἀθλιώτεροι*. 87, 6, *πανωλεθρίᾳ... καὶ πεζὸς καὶ νῆες καὶ οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἀπώλετο*. VIII, 55, 2, *ἀπολεῖται τὰ ἐν Χίῳ πράγματα*. 89, 3. — interfici, VII, 48, 4, *ἐπὶ αἰσχρᾷ τε αἰτίᾳ καὶ ἀδίκως ὑπὸ Ἀθηναίων ἀπολέσθαι*.

ἀπολογεῖσθαι, excusare se, I, 72, *τῶν ἐγκλημάτων πέρι*. III, 62, 6, *τὰ ἐς τὸν μηδισμὸν τοσαῦτα ἀπολογούμεθα*. V, 21, 3. 44, 3, *περὶ τῆς Βοιωτῶν ξυμμαχίας ἀπολογησόμενοι, ὡς οὐκ ἐπὶ κακῷ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο*. VI, 29, *πρὸς τὰ μηνύματα*. 61, 5. VIII, 68, 2, *ἄριστα... θανάτου δίκην*. 85, 2, *περὶ αὐτοῦ*. 92, 6. 109, *ὅπως... τὰς διαβολὰς* [*in multis codd. additur ἀπώσηται*] *καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται*.

ἀπολογία, excusatio, III, 61, *περὶ αὐτῶν... καὶ ἅμα οὐδὲ ἠτιαμένων πολλὴν τὴν ἀπολογίαν* (*ἐποιήσαντο*). VI, 53, *κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει*.

ἀπολοφύρεσθαι, deplorare, II, 46, 2, *ἀπολοφυράμενοι ὃν προσήκει ἕκαστος*.

ἀπολύειν, absolvere (*crimine*), I, 95, 5, *ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν*. *item* 128, 3. III, 39, 6, *μὴ τοῖς μὲν ὀλίγοις ἡ αἰτία προστεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε*. VI, 29, *εἰ μὲν τούτων τι εἴργα-*

στο, δίκην δοῦναι, εἰ δ' ἀπολυθείη, ἄρχειν. VIII, 33, 4, τῆς αἰτίας. — liberare, I, 70, 3, τῶν δεινῶν. II, 8, 6, τῆς ἀρχῆς. VII, 56, 2, φόβου.—dimittere (*captivum*), IV, 69, 3, ξυνέβησαν τοῖς Ἀθηναίοις ῥητοῦ ἕκαστον ἀργυρίου ἀπολυθῆναι.—ἀπολύεσθαι, divelli, dirimere se, I, 49, 3, ἐπειδὴ προςβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο. VII, 44, 7, ἐς χεῖρας ἀλλήλοις ἐλθόντες, μόλις ἀπελύοντο. 63, ξυμπεσούσης νηὶ νεὼς, μὴ πρότερον ἀξιοῦν ἀπολύεσθαι, ἢ κτέ. Med. diluere (*culpam*), V, 75, 3, τὴν... ἐπιφερομένην αἰτίαν... ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο. VIII, 87, βουλόμενος... ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς.

ἀπομάχεσθαι, defendere se, I, 90, 3, ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρωσιν, ὥςτε ἀπομάχεσθαι ἐκ τοῦ ἀναγκαιοτάτου ὕψους.

ἀπομιμνήσκεσθαι, memori animo referre (*gratiam*), I, 137, 2, ἔφη... πειθομένῳ αὐτῷ χάριν ἀπομνήσεσθαι ἀξίαν.

ἀπομισθοῦν, elocare, III, 68, 3, τὴν γῆν δημοσιώσαντες, ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη.

ἀπομνύναι, iure iurando promittere, V, 50, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων ἦ μὴν ἀποδώσειν ὕστερον τὴν καταδίκην.

ἀπομονοῦσθαι, excludi, III, 28, τῆς ξυμβάσεως.

ἀπονενοημένος, desperatus, VII, 81, 5, ἀποκινδυνεύειν πρὸς ἀνθρώπους ἀπονενοημένους.

ἀπόνοια, desperatio, I, 82, 4, ἐς ἀπόνοιαν καταστήσαντες αὐτούς. VII, 67, 4, ἐς ἀπόνοιαν καθεστήκασιν.

ἀπονοστεῖν, reverti, VII, 87, 6, ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν ἐπ' οἴκου ἀπενόστησαν.

ἀπόνως, sine labore, I, 122, 2, δίχα ὄντας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται. II, 36, 2, κτησάμενοι... ὅσην ἔχομεν ἀρχὴν οὐκ ἀπόνως ἡμῖν... προςκατέλιπον. V, 91, 2, βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἄρξαι. Comp. I, 11, 2, ἐν ἐλάσσονί τε χρόνῳ καὶ ἀπονώτερον τὴν Τροίαν εἷλον.

ἀποξηραίνειν, exsiccare, VII, 12, 5, καὶ ἀποξηρᾶναι [*Vat.* καὶ τὸ ξηρ.] τὰς σφετέρας (ναῦς) μᾶλλον ἐξουσία.

ἀπόπειρα, experimentum, VII, 21, 2, ἔφη χρῆναι... ναυμαχίας ἀπόπειραν λαμβάνειν.

ἀποπειρᾶν, tentare, experiri, II, 93, τοῦ Πειραιῶς. IV, 107, 2, κατὰ γῆν. 121, 2, τῆς Ποτιδαίας. *item* 135. VI, 90, 2, τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς καὶ αὐτῶν. VII, 17, 4, ναυμαχίας. 36, αὖθις ταῖς ναυσὶν ἀποπειρᾶσαι ἐβούλοντο. 43, τοῦ παρατειχίσματος. — Med. experiri, IV, 24, 3, ναυμαχίας ἀποπειρᾶσθαι ἐβούλοντο. [*pro* ἀναπειρᾶσθαι *vulgo* VII, 12, 5.]

ἀποπέμπειν, dimittere, I, 24, 7, ἀπράκτους. 26, 3, τοὺς οἰκήτορας. 102, μόνους τῶν ξυμμάχων. *Ib.* 4, ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι. 128, 6, τούτους, οὓς ἔλαβεν, ἀποπέμπει βασιλεῖ. *Ib.* 7. 144, 2. II, 12, 2, αὐτὸν πρὶν ἀκοῦσαι. III, 7, 3, τὰς πλείους... τῶν νεῶν πάλιν ἐπ' οἴκου. 35, 2, τῆς στρατιᾶς τὸ πλέον. IV, 41, 4, αὐτοὺς ἀπράκτους. 63, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας. V, 22, 2. 37, 6. 42, 2, χαλεπῶς πρὸς τοὺς πρέσβεις ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν. 64, 3, τὸ ἕκτον μέρος σφῶν αὐτῶν... ἐπ' οἴκου. VII, 3, 2, οὐδὲν ἀποκρινάμενοι, ἀπέπεμψαν. 27, 2, αὐτοὺς πάλιν, ὅθεν ἦλθον, ἐς Θρᾴκην. 29, τοὺς Θρᾷκας. VIII, 71, 3, τους ἐπελθόντας... ἐπ' οἴκου. 86, 6. 8, ἐπαινέσας αὐτούς,... οὕτως ἀπέπεμπεν.—mittere, I, 62, 4, τοὺς Μακεδόνας ἱππέας... ἐπὶ Ὀλύνθου. II, 85, 5, εἴκοσι ναῦς αὐτῷ. III, 35, Σάλαιθον .. ἐς τὰς Ἀθήνας. 48, Μυτιληναίων οὓς Πάχης ἀπέπεμψε. 50. *Ib.* 2, κληρούχους. 75, 3, δείσαντες... μὴ ἐς τὰς Ἀθήνας ἀποπεμφθῶσι. 96, 2, τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον. 115, 4. IV, 134, σκῦλα ἐς Δελφούς. V, 3, 4, αὐτούς... ἐς τὰς Ἀθήνας. 46, 3, τοὺς πρέσβεις. 53, ὃ (θῦμα) δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον. VII, 16, 2, τοῖς ἐν τῇ Σικελίᾳ... ἐπικουρίαν. 19, 4, πεντακοσίους ὁπλίτας. 31, 3. VIII, 7, ἄνδρας Σπαρτιάτας ἐς Κόρινθον τρεῖς. 39, 2, τὰς ναῦς ταύτας... ἐς τὸν Ἑλλήσποντον ὡς Φαρνάβαζον. 72, 2. 74, τὴν Πάραλον ναῦν... κατὰ τάχος ἐς τὰς Ἀθήνας. 107, 2, ἐς τὴν Εὔβοιαν... Ἱπποκράτην. Med. efficere, ut quispiam dimittatur, III, 4, 2, λόγους ἤδη προσέφερον τοῖς στρατηγοῖς, βουλόμενοι τὰς ναῦς τὸ παραυτίκα, εἰ δύναιντο, ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι.

ἀποπιμπλάναι, explere, VII, 68, ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον.

ἀποπίπτειν, decidere, IV, 4, 2, τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι (ὁ πηλός).

ἀποπλεῖν, classe proficisci, I, 52, 3, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι ... οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν. 55, ἐπ' οἴκου. 89, 2, ἐξ Ἑλλησπόντου. II, 33, 2, ἐπ' οἴκου. *item* 66, 2. 84, 4, ἐς Μολύκρειον. 94, 4. III, 7, 6. 75, 2, ὁ μέν, ταῦτα πράξας, ἔμελλεν ἀποπλεύσεσθαι. 79, 2, ἐς τὴν ἤπειρον. 80, 2. 85, ταῖς ναυσίν. 88, 4, ἐς τὸ Ῥήγιον. IV, 25, 2, διὰ τάχους. 45, 2, ταῖς ναυσίν... ἐπ' οἴκου. 48, 6, ἐς τὴν Σικελίαν. 56, ἐς Κύθηρα. 66, 2, αἱ νῆες τῶν Ἀθηναίων ἀπέπλευσαν ἐκ Σικελίας. V, 4, 6. 11, 3, ἐπ' οἴκου. VI, 47, οἴκαδε. 50. *Ib.* 5, ἐς Κατάνην. 52, 2. 53, ἐς ἀπολογίαν. *Ib.* 2. 61, 6, ἐκ τῆς Σικελίας ὡς ἐς τὰς Ἀθήνας. *Ib.* 7. 71, ἐς Κατάνην. *similiter* 72 *et* 94, 3. VII, 31, ἐπὶ [*vulgo* ἐκ] τῆς Κερκύρας. *Ib.* 3, ἐκ τῆς Σικελίας. 34, 7, ἐς τὴν Ναύπακτον.

Ib. 8. 50, 4. 72, πρὸς τὴν πόλιν. VIII, 8, 3. 19, 2, πάλιν. *Ib.* 4, ἐπὶ τῆς Σάμου. 20, ἐς Κεγχρειάς. *Ib.* 2. 23, 5, ἐς τὴν Χίον. 27, 4, ἐς Σάμον. *Ib.* 6, ἐκ τῆς Σάμου ἐπ' οἴκου. 31, 3, ἀνέμῳ μεγάλῳ... ἐς Φώκαιαν. *Ib.* 4, ἐς Φώκαιαν καὶ Κύμην ὡς Ἀστύοχον. 33, 4. 35, 4, ἐς τὴν Σάμον. 38, ἐν κέλητι. 43. 44, 3, ἐς Χάλκην. 62, 3, ἐς τὸ ἀντιπέρας τῆς Ἀβύδου. 63, 2, πάλιν ἐς τὴν Μίλητον. 79, 5, πάλιν ἐπὶ τῆς Μιλήτου. *Ib.* 6, πάλιν ἐς τὴν Σάμον. 85. *Ib.* 4, ἐς τὴν Λακεδαίμονα. 103, ἐς Ἄβυδον.

ἀπορεῖν, incertum esse, nescire quid consilii sit capiendum, I, 63, ἠπόρησεν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει χωρήσας. 107, 6, ὅπη διέλθωσι. II, 102, 6. III, 109, ὅτῳ τρόπῳ ἢ μένων πολιορκήσεται,... ἢ καὶ ἀναχωρῶν διασωθήσεται. IV, 13, 3, ὅπη καθορμίσωνται. 27. V, 40, 3, ἀποροῦντες ταῦτα οἱ Ἀργεῖοι. VI, 55, 3. 103, 4. VII, 48, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν. 55, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν. VIII, 11, 2. 61, ὅπως βοηθήσοι [*nonnulli codd.* βοηθήσει]. 80, ὁπόθεν... χρήματα ἕξουσι. — indigere, VI, 34, 5, μετ' ὀλίγων ἐφοδίων... περαιωθέντες, ἀποροῖεν ἂν κατὰ χωρία ἔρημα. 42, ὕδατος καὶ λιμένων καὶ τῶν ἐπιτηδείων. VII, 49, 3, χρημάτων. VIII, 46, 2. 57, πολλαῖς ναυσὶ τῆς τροφῆς. 81, 3.

ἀπορία, angustiae, difficultas, II, 81, 8, ἐς ἀπορίαν καθιστάντων. IV, 10, 5, τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει. 29, 2, κακοπαθοῦντες τοῦ χωρίου τῇ ἀπορίᾳ. 32, 3, ὅπως ὅτι πλείστη ἀπορία ᾖ τοῖς πολεμίοις. VI, 68, 4, τὴν παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ἀπορίαν φοβερωτέραν ἡγησάμενοι τῶν πολεμίων. VII, 8, ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδοῦσαν τήν τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν. 44, ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι. *Ib.* 6, ἀπορίαν παρεῖχε. 67, 4, βιαζόμενοι ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας. 75, 4, ἐς ἀπορίαν καθίστασαν. *Ibid.* δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθὲν καὶ ἀπορίᾳ τοιαύτῃ. — inopia, penuria, I, 11, τῆς τροφῆς. *Ibid.* 123, οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι. 126, 9, σίτου τε καὶ ὕδατος. II, 49, 6, τοῦ μὴ ἡσυχάζειν. 51, 5, τοῦ θεραπεύσοντος. IV, 4, 2, ἀγγείων. 10, 4, τῆς προσορμίσεως. 26, 2, σίτου τε... καὶ ὕδατος. 69, 3, σίτου. VI, 33, 5, τῶν ἐπιτηδείων. 86, 3, φυλακῆς πόλεων μεγάλων. VII, 29, χρημάτων. *item* 48, 2 *et* 49. 60, 2, τῶν τε ἄλλων, καὶ ὅτι τὰ ἐπιτήδεια οὔτε αὐτίκα ἔτι εἶχον. 75, 5, ἀκολούθων. 80, τῶν ἐπιτηδείων πάντων. 83, 4, σίτου τε καὶ τῶν ἐπιτηδείων.

ἄπορος, omni consilio atque ope destitutus, II, 59, 2, πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες. *similiter* III, 53, 3. — inops,

I, 9, 2, πλήθει χρημάτων, ἃ ἦλθεν... ἔχων ἐς ἀνθρώπους ἀπόρους. [*pro* ἄπειρος *vulgo* I, 99, 3.] —quocum difficile est ad manus venire, IV, 32, 4, οἱ πολέμιοι... ψιλοί τε καὶ ἀπορώτατοι. —quod fere effici non potest, II, 77, νομίσαντες ἄπορον εἶναι... ἑλεῖν τὴν πόλιν. 102, 2, ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς... ἄπορον ποιεῖ... ἐν χειμῶνι στρατεύειν. III, 16, 2, ἄπορα νομίζοντες. IV, 26, 7, ἄπορον ἐγίγνετο περιορμεῖν. 34, 2, ἄπορον ἦν ἰδεῖν τὰ πρὸ αὐτοῦ. VII, 73, 3, τοῖς ἄρχουσι ταῦτα λογιζομένοις ἐφαίνετο ἄπορα. VIII, 56, 4, ἄπορα νομίσαντες. Comp. IV, 65, 4, τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα. V, 110, τῶν κρατούντων ἀπορώτερος ἡ λῆψις, ἢ τῶν λαθεῖν βουλομένων ἡ σωτηρία. Sup. VII, 14, 2, τούτων. δὲ πάντων ἀπορώτατον κτέ. — ἄπορον, difficultas, I, 52, 2, ὁρῶντες... σφίσι πολλὰ τὰ ἄπορα ξυμβεβηκότα. 136, 2, ἀναγκάζεται κατά τι ἄπορον παρὰ Ἄδμητον... καταλῦσαι. III, 82, 7, πρὸς τὸ ἄπορον. IV, 127, 2, προσιόντος αὐτοῦ ἐς αὐτὸ ἤδη τὸ ἄπορον τῆς ὁδοῦ. — ἐν ἀπόρῳ, ἐν τῷ ἀπόρῳ, in incerto, I, 25, ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τὸ παρόν. II, 62, 5, ἐλπίδι ἧσσον πιστεύει, ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχύς. III, 22, 6, ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον.

· ἀποῤῥηγνύναι, abrumpere, avellere, IV, 69, 4, τὰ μακρὰ τείχη... ἀπὸ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως. V, 10, 8, τὸ εὐώνυμον κέρας... εὐθὺς ἀποῤῥαγὲν ἔφυγε.

ἀπορώτερον, periculosius, I, 82, 6, ὁρᾶτε ὅπως μὴ αἴσχιον καὶ ἀπορώτερον τῇ Πελοποννήσῳ πράξωμεν.

ἀποσαλεύειν, in salo navem tenere in ancoris, I, 137, 2, ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ στρατοπέδου.

ἀποσημαίνειν, obscure significare, IV, 27, 5, ἐς Νικίαν τον Νικηράτου... ἀπεσήμαινεν.

ἀποσιμοῦν, deflectere (*in transversum actis navibus*), IV, 25, 5, ἀποσιμωσάντων ἐκείνων, καὶ προεμβαλόντων.

ἀποσκίδνασθαι, dispergi, VI, 98, 3, οὗτοι (οἱ ἱππῆς)... ἐκώλυον τοὺς Ἀθηναίους λιθοφορεῖν τε καὶ ἀποσκίδνασθαι μακροτέραν [*vulgo* μακρότερον].

ἀποσπᾶσθαι, abstrahi, avelli, III, 81, 5, ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἀπεσπῶντο. — distrahi, divelli, VII, 80, 4, τὸ Δημοσθένους (στράτευμα)... ἀπεσπάσθη τε καὶ ἀτακτότερον ἐχώρει.

ἀποσπεύδειν, contra niti, studiose impedire, VI, 29, 3, οἱ ἐχθροί... ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον.

ἀπόστασις, defectio, I, 57, 4, τῆς Ποτιδαίας. *Ib.* 6, προκαταλαμβάνειν τῶν πόλεων τὰς ἀποστάσεις. 75, 4, αἱ ἀποστάσεις πρὸς ὑμᾶς ἐγίγνοντο. 99. 122, ξυμμάχων. III, 2, ἀπόστασιν... ποιή-

σασθαι. Ib. 1. 5, 4. 9, 2, *πρόφασις... τῆς ἀποστάσεως.* 13. *Ibid. ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλῆν ἀπόστασιν,, ἀπό τε τῶν Ἑλλήνων ... ἀπό τε Ἀθηναίων. Ib.* 2, *ἡ ἀπόστασις ἡμῶν θᾶσσον γεγένηται καὶ ἀπαράσκευος.* 35, *αἴτιος... τῆς ἀποστάσεως.* 36, 2, *ποιήσασθαι. Ibid.* 39, 2, *ἀπόστασις τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστί.* 47, 3, *ὃς (δῆμος) οὔτε μετέσχε τῆς ἀποστάσεως.* 50. IV, 80. 122, 6. 130, 7, *αἰτίους... τῆς ἀποστάσεως.* VI, 5, 3. VIII, 5, *περὶ ἀποστάσεως τῶν Ἀθηναίων ἐπρεσβεύσαντο*, ab Atheniensibus. *Ib.* 2, *τοῖς Λεσβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν.* 23, 4. 6. 24, 5, *ποιήσασθαι.* 32, 3. 60. — abscessio, V, 81, *μετὰ τὴν τῶν Ἀργείων ἀπόστασιν ἐκ τῆς ξυμμαχίας.*

ἀποστατέον, absistendum, VIII, 2, *οὐκ ἀποστατέον ἔτι πολέμου.*

ἀποσταυροῦν, vallo claudere, IV, 69, 2, *κόπτοντες τὰ δένδρα καὶ ὕλην, ἀπεσταύρουν, εἴ πῃ δέοιτό τι.* VI, 101, 2, *αὖθις.* VII, 80, 6, *εὗρον... φυλακήν τινα τῶν Συρακοσίων ἀποτειχίζουσάν [τε] καὶ ἀποσταυροῦσαν τὸν πόρον.*

ἀποστέλλειν, remittere, IV, 50, 3, *τὸν Ἀρταφέρνην ὕστερον οἱ Ἀθηναῖοι ἀποστέλλουσι τριήρει ἐς Ἔφεσον.* VI, 65, *ἐπίστευσάν τε τῷ ἀνθρώπῳ... καὶ εὐθὺς... ἀπέστειλαν αὐτόν.* VIII, 53, *οἱ... πρέσβεις τῶν Ἀθηναίων ἀποσταλέντες ἐκ τῆς Σάμου.* 64, *τῶν πρέσβεων τοὺς ἡμίσεις ἀπέστελλον ἐπ' οἴκου.* — repellere, submovere, III, 89, 2, *ᾗ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τὴν θάλασσαν.* VI, 2, 5, *τοὺς Σικανοὺς κρατοῦντες μάχῃ ἀπέστειλαν πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπέρια αὐτῆς (τῆς νήσου).* — mittere, I, 32, 2, *Κερκυραῖοι... ἀπέστειλαν ἡμᾶς.* 45, *δέκα ναῦς αὐτοῖς... βοηθούς.* 57, 6, *τριάκοντα ναῦς... ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ.* 90, 3, *ἑαυτὸν ἐκέλευεν ἀποστέλλειν ὡς τάχιστα ὁ Θεμιστοκλῆς ἐς τὴν Λακεδαίμονα.* 91, 3. 129, *Ἀρτάβαζον... ἐπὶ θάλασσαν.* 137, *ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν.* II, 12, *Μελήσιππον... ἐς τὰς Ἀθήνας.* 23, 2, *τὰς ἑκατὸν ναῦς περὶ Πελοπόννησον.* 85, 2. 4, *αὐτῷ ναῦς ὅτι πλείστας.* III, 4, 5, *ἐς τὴν Λακεδαίμονα πρέσβεις.* 7, *ἐς Πελοπόννησον ναῦς... τριάκοντα.* 13, 2, *βοήθειαν.* 26, *τὰς... ναῦς.* 28, *πρεσβείαν... ἐς τὰς Ἀθήνας.* 49, 2, *τριήρη εὐθὺς ἄλλην... κατὰ σπουδήν.* 80, 2, *τὰς ... ναῦς.* 105, 4, *ἄγγελον... ἐς τὴν πόλιν.* 114, 4, *φυλακήν... ἐς τὴν Ἀμπρακίαν.* 115, 4. *Ibid.* IV, 2. 2, *τας τεσσαρακοντα ναῦς ἐς Σικελίαν.* 15, 2, *ἐς τὰς Ἀθήνας πρέσβεις.* 16, 2. 72, *διακοσίους καὶ δισχιλίους ὁπλίτας.* 80, 6, *Βρασίδαν.* 85, 7, *ἴσον πλῆθος ἐφ' ὑμᾶς.* V, 37, 5, *πρέσβεις... ἐς Ἄργος.* VI, 31, 3. 73, 2, *ἐς τὴν Κόρινθον ... πρέσβεις.* 74, 2, *τριήρη... ἐς τὰς Ἀθήνας ἐπί τε χρήματα καὶ*

ἱππέας. *similiter* 93, 4. VII, 1, 2. 2. 8. *ib.* 3, οἱ μὲν ᾤχοντο φέροντες, οὓς ἀπέστειλε, τὰ γράμματα. 17, 3, ὁπλίτας ἐς τὴν Σικελίαν. *similiter* 19, 3. 4. 20, 2, τὸν Δημοσθένην ἐς τὴν Σικελίαν. 46, ἐς Ἀκράγαντα... Σικανόν. VIII, 5, 3, στρατιάν. 7, τὰς ναῦς. 17, 2. 28, 6, Πεδάριτον... πεζῇ. 50, 6, αὖθις πρὸς τὸν Ἀστύοχον. 64, 2, Διοτρεφὴν... ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 80, ὡς τὸν Φαρνάβαζον... Κλέαρχον. 90, πρέσβεις... ἐς τὴν Λακεδαίμονα. *ib.* 2. 106, 4, ἐς τὰς Ἀθήνας τριήρη ἄγγελον τῆς νίκης. Pass. IV, 16, 3, οἱ πρέσβεις ἀπεστάλησαν. VI, 6, 4, οἱ πρέσβεις... ἀπεστάλησαν ἐς τὴν Σικελίαν. 30, 2, ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο. 88, 7, οἱ ἐς τὴν Κόρινθον... ἀποσταλέντες πρέσβεις. VII, 7, 3, πρέσβεις... ἐς Λακεδαίμονα καὶ Κόρινθον ἀπεστάλησαν. 50, τοὺς ἐκ τῆς Πελοποννήσου... ὁπλίτας ἀποσταλέντας. 58, 3, ἐξ Ἀρκαδίας μισθοφόροι ὑπὸ Κορινθίων ἀποσταλέντες.

ἀποστερεῖν, privare, I, 69, τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους ἐλευθερίας. 136, 3, ἐκεῖνον... σωτηρίας. Pass. III, 42, 4, ἡ πόλις ... φόβῳ ἀποστερεῖται τῶν ξυμβούλων. VI, 91, 7, τὰς τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετάλλων προσόδους, καὶ ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν ὠφελοῦνται, εὐθὺς ἀποστερήσονται, μάλιστα δὲ τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων προσόδου ἧσσον διαφορουμένης.— subtrahere, I, 40, 2, οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων ἰοῦσιν ἡ ξυνθήκη ἐστίν, ἀλλ' ὅστις μὴ ἄλλου ἑαυτὸν ἀποστερῶν, ἀσφαλείας δεῖται.— adimere facultatem, VII, 6, 4, ὥστε... ἐκείνους παντάπασιν ἀποστερηκέναι, εἰ καὶ κρατοῖεν, μὴ ἂν ἔτι σφᾶς ἀποτειχίσαι.

ἀποστέρησις, privatio, VII, 70, 6, τῆς ἀκοῆς ὧν οἱ κελευσταὶ φθέγγοιντο.

ἀποστολή, missio, VIII, 8, οὐδὲ τὰ χρήματα ἐδίδοσαν, ἃ ἦλθον ἔχοντες ἐς τὴν ἀποστολὴν (*subaud.* νεῶν). 9, 3, τῶν νεῶν.

ἀποστρέφειν, redire iubere, IV, 97, 2, ἀπαντᾷ κήρυκι Βοιωτῷ, ὃς αὐτὸν ἀποστρέψας κτέ. V, 75, 2, τοὺς ἀπὸ Κορίνθου καὶ ἔξω Ἰσθμοῦ ξυμμάχους. [*ubi vulgo* ἀπέτρεψαν.] VIII, 108, ἀγγέλλων ὅτι τὰς Φοινίσσας ναῦς ἀποστρέψειε [*vulgo* ἀποτρέψειε] Πελοποννησίοις ὥστε μὴ ἐλθεῖν.— reverti, VI, 65, 3, οἱ ἱππῆς... ἀποστρέψαντες ἀγγέλλουσι τοῖς πεζοῖς.— avertere (*a consilio s. incepto*), IV, 80, ἤλπιζον ἀποστρέψαι αὐτούς.

ἀποστροφή, receptus, refugium, IV, 76, 5, οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς. VIII, 75, 3, νομίζοντες οὔτε ἐκείνοις ἀποστροφὴν σωτηρίας οὔτε σφίσιν εἶναι.

ἀποσύρειν, detrahere, VII, 43, 5, τὰς ἐπάλξεις.

ἀποσφάζειν, obtruncare, III, 32, τοὺς αἰχμαλώτους, οὓς κατὰ πλοῦν εἰλήφει, ἀπέσφαξε τοὺς πολλούς. VII, 86, 2.

ἀποτειχίζειν, obsepire, circummunire, I, 64, τὸ ἐκ τοῦ ἰσθμοῦ τεῖχος. *Ib.* 2, τὸ ἐκ τῆς Παλλήνης τεῖχος. III, 51, 3, τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου. 94, 2, αὐτούς. IV, 130, 7, τοὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει... ἑκατέρωθεν τείχει ἐς θάλασσαν. VI, 101, 2, μέχρι τῆς θαλάσσης. 103, τείχει διπλῷ τοὺς Συρακοσίους. VII, 4, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι... μηκέτι οἷοί τε ὦσιν ἀποτειχίσαι. 6, 4, σφᾶς. 78, 5, τὴν δίοδον. 79, 7, ἐκ τοῦ ὄπισθεν αὐτούς. 80, 6, τὸν πόρον. Pass. I, 65, ἀποτειχισθείσης αὐτῆς (τῆς Ποτιδαίας). VI, 96, νομίσαντες...οὐκ ἂν ῥᾳδίως σφᾶς... ἀποτειχισθῆναι. 104, ὡς ἤδη παντελῶς ἀποτετειχισμέναι αἱ Συράκουσαί εἰσι. *similiter* VII, 1. 42, 3, ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν. 79, πρὸς τὸν λόφον... τὸν ἀποτετειχισμένον. VIII, 26, 3, μὴ περιϊδεῖν (Μίλητον) ἀποτειχισθεῖσαν.

ἀποτείχισις, circummunitio, I, 65, 3, τῆς Ποτιδαίας.

ἀποτείχισμα, munitio (*qua circumvallatur*), VI, 99, ᾗπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν τὸ ἀποτείχισμα. VII, 79, εὗρον πρὸ ἑαυτῶν ὑπὲρ τοῦ ἀποτειχίσματος τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην. [*pro* παρατείχισμα *vulgo* VII, 43.]

ἀποτελεῖσθαι, absolvi, perfici, IV, 69, 3, τὸ τεῖχος ὅσον οὐκ ἀπετετέλεστο. 90, 4, ὡς τὰ πλεῖστα ἀπετετέλεστο. [*activum pro* ἐπιτ. *vulgo* I, 108, 3.]

ἀποτέμνεσθαι, rescindere, auferre sibi, VIII, 46, 4, ἀποτεμόμενον ὡς μέγιστα ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων.

ἀποτίθεσθαι, seponere, negligere, I, 77, 3, ἀποθέμενοι τὸν νόμον.

ἀποτολμᾶν, fortunae se committere, VII, 67.

ἀποτρέπειν, avertere, dehortari, III, 39, ὧν ἐγὼ πειρώμενος ἀποτρέπειν ὑμᾶς. 63, 2, ἡμᾶς ὑμῶν. VI, 8, 4. 18, 6. [*ubi vulgo* ἀποστρέψῃ.] 19, 2. 24, τοὺς Ἀθηναίους τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων. 29, 3, οἱ ἐχθροί... ἀπέτρεπον καὶ ἀπέσπευδον. 38, 4, τῆς κακουργίας. 87, 3, μηθ' ὡς σωφρονισταί... ἀποτρέπειν πειρᾶσθε. VIII, 86, 5, τοὺς ἰδίᾳ τοῖς πρέσβεσιν ὀργιζομένους λοιδορῶν ἀπέτρεπεν. [*pro* ἀποστρ. *vulgo* V, 75, 2 *et* VIII, 108.] Med. averti, converti, reverti, I, 51, 2, οἱ Κορίνθιοι ἀποτρεπόμενοι [*vulgo* ἀποτραπ.] τὴν διάλυσιν ἐποιήσαντο. III, 24, 2, ἐς τὴν πόλιν. *Ib.* 3. 89, πάλιν. V, 13, ἐπ' οἴκου. VI, 65, 3, ξύμπαντες ἤδη ἀποτρεπόμενοι ἐβοήθουν ἐπὶ τὴν πόλιν. VII, 31, 5. VIII, 10, 2.— deterreri, I, 76, 2, οὐδείς... τοῦ μὴ πλέον ἔχειν ἀπετράπετο. II, 40, 3, ἐκ τῶν κινδύνων. III, 11,

ὁ παραβαίνειν τι βουλόμενος τῷ [*vulgo* τὸ] μὴ προέχων ἂν ἐπελθεῖν ἀποτρέπεται. IV, 59, 2, φόβῳ. — ἀποτετραμμένος, alienatus animo, III, 68, 4, σχεδόν τι καὶ τὸ ξύμπαν περὶ Πλαταιῶν οἱ Λακεδαιμόνιοι οὕτως ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα.

ἀποτροπή, vis deterrendi, III, 45, 7, ἁπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅςτις οἴεται, τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἰσχύϊ, ἢ ἄλλῳ τῳ δεινῷ. — detrectatio, III, 82, 4, ἀσφαλείᾳ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος.

ἀπουσία, absentia, I, 70, 4, οἴονται . . . τῇ ἀπουσίᾳ ἄν τι κτᾶσθαι. VI, 80, 2, τί ἄλλο ἢ τῇ αὐτῇ ἀπουσίᾳ τοῖς μὲν οὐκ ἠμύνατε σωθῆναι, τοὺς δὲ οὐκ ἐκωλύσατε κακοὺς γενέσθαι;

ἀποφαίνειν, designare, IV, 83, 5, καθαιρέτην ὧν ἂν αὐτὸς ἀποφαίνῃ πολεμίων. — demonstrare, confirmare, I, 133, τἄλλα . . . καθ' ἕκαστον, ὡς κτἑ. II, 13, 5, ἀπέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσοῦ ἀπέφθου. *Ib.* 8, ἱππέας . . . διακοσίους καὶ χιλίους. 62, 2, ἐγὼ δὲ ἀποφαίνω δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν, γῆς καὶ θαλάσσης, τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας. III, 38, τὰς Μυτιληναίων ἀδικίας ἡμῖν ὠφελίμους οὔσας. 39, Μυτιληναίους μάλιστα δὴ . . . ἠδικηκότας ὑμᾶς. 44, 2, πάνυ ἀδικοῦντας αὐτούς. 63, ὡς ὑμεῖς μᾶλλον ἠδικήκατε τοὺς Ἕλληνας. 64, 5, τοιαῦτα. 94, 4. IV, 3, 2, πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων, καὶ φύσει καρτερὸν ὂν καὶ ἔρημον (τὸ χωρίον). VI, 54, οὔτε τοὺς ἄλλους οὔτε αὐτοὺς Ἀθηναίους . . . ἀκριβὲς οὐδὲν λέγοντας. 77, τὴν τῶν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὖσαν πόλιν. 83, 3. VIII, 45, 6, τὸν Τισσαφέρνην ἀπέφαινε νῦν μὲν . . . εἰκότως φειδόμενον· ἢν δέ ποτε τροφὴ καταβῇ παρὰ βασιλέως, ἐντελῆ αὐτοῖς ἀποδώσειν τὸν μισθόν. 85, 2, τὸν Τισσαφέρνην . . . φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα. — creare, VIII, 93, 2, τοὺς πεντακιςχιλίους. Med. dicere (*sententiam*), IV, 59, ἐς κοινὸν τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην . . . τῇ Σικελίᾳ πάσῃ.

ἀποφέρειν, auferre, V, 10, 8, πεσόντα αὐτὸν οἱ μὲν Ἀθηναῖοι οὐκ αἰσθάνονται, οἱ δὲ πλησίον ἄραντες ἀπήνεγκαν. — pendere (*tributum*), V, 31, 2, τάλαντον ἔταξαν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ ἀποφέρειν. *Ib.* 3, καὶ μέχρι τοῦ Ἀττικοῦ πολέμου ἀπέφερον. Pass. deferri (*tempestate*), VI, 104, 2, ἁρπασθεὶς ὑπ' ἀνέμου . . . ἀποφέρεται ἐς τὸ πέλαγος. VII, 50, 2, ἐς Λιβύην. Med. asportare, IV, 97, 4, τὰ σφέτερα αὐτῶν. 99, τὰ σφέτερα.

ἀποφεύγειν, effugere, I, 114, ἐς Νίσαιαν. VII, 25, 4, ἐς τὰς Συρακούσας. 31. VIII, 35, 3, λαμβάνουσιν . . . ἓξ ναῦς· οἱ δ' ἄνδρες ἀποφεύγουσιν ἐς αὐτῶν. — *Transl.* III, 13, 7, τὴν αἰτίαν

ἀποφεύξεσθε, ἣν εἴχετε μὴ βοηθεῖν τοῖς ἀφισταμένοις. 70, 4, ὑπάγουσιν αὐτὸν... ἐς δίκην,... ὁ δὲ, ἀποφυγὼν, ἀνθυπάγει αὐτῶν τοὺς πλουσιωτάτους.

ἀποφθείρεσθαι, absumi, perire, II, 49, 6, ἢ διεφθείροντο ...ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος,... ἢ, εἰ διαφύγοιεν,... οἱ πολλοὶ δι' αὐτὴν (τὴν διάῤῥοιαν) ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο.

ἀποφραγνύναι, obsepire, VII, 74, 2, τὰς ὁδούς. Med. praecludere, VIII, 104, 4, οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες, ᾗ μὲν ἐβούλοντο ἀποφράξασθαι αὐτοὺς οἱ ἐναντίοι, ἀντεπεξῆγον, κτέ.

ἀποφυγή, effugium, VIII, 106, στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς τοῖς ἐναντίοις παρεῖχε.

ἀποχρῆσθαι, abuti, multum et libere uti, I, 68, 4, ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἀποχρῆσθαι [*vulgo* ἐπιχρ.]. VI, 17, τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ. VII, 42, 3, τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει. — conficere, interficere, III, 81, 2, ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν ἐςβῆναι ἐκβιβάζοντες ἀπεχρῶντο [*vulgo* ἀπεχώρησαν].

ἀποχρώντως, sufficienter, I, 21, εὑρῆσθαι ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. VII, 77, 3, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα.

ἀποχωλοῦσθαι, claudum fieri, VII, 27, 5, ἵπποι, ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων,... οἱ μὲν ἀπεχωλοῦντο, ἐν γῇ ἀποκρότῳ τε καὶ ξυνεχῶς ταλαιπωροῦντες, οἱ δ' ἐτιτρώσκοντο.

ἀποχωρεῖν, abscedere, discedere, I, 107, 2, πάλιν. 111, πάλιν... ἄπρακτοι. 112, ἀπὸ Κιτίου. *Ib.* 5. 113. II, 46, 2, ἀπολοφυράμενοι ὃν προςήκει ἕκαστος ἀποχωρεῖτε [*vulgo* ἄπιτε]. 72, 2. 79, 6, ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι [*vulgo* ἀναχ.] δὲ ἐνέκειντο. 89, 8, οὔτε ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι, πιεζόμενος. 94, 3, πάλιν ἐπὶ τῆς Κορίνθου. III, 13, 4, ἀπ' ἀμφοτέρων ἀποχωρήσονται. 103, 3. 109, 2, κατὰ τάχος. 111, θᾶσσον. 112, 8, ἐς Ἄργος. IV, 1, 4. 57, ἐς τὴν ἄνω πόλιν. 65, 3. 134, 2, ἐς Βουκολίωνα. V, 75. 111, οὐδ' ἀπὸ μιᾶς πώποτε πολιορκίας... δι' ἄλλων φόβον. VI, 2, ὅποι ἀπεχώρησαν. 68, 3, μὴ ῥᾳδίως. 95. 100, ἐς τὴν πόλιν. 101, 6. 102, 3, πάλιν. VII, 13, 2, κατὰ τὰς πόλεις. 41, 4. 52. 60, 2, πεζῇ ξυνταξάμενοι. 69, 3. 73 τῆς νυκτός. *Ib.* 3, καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας. 75, 2. 78, 7, οὐκέτι ἀποχωρεῖν οἷόν τ' ἦν ὑπὸ [*vulgo* ἀπὸ] τῶν ἱππέων, longius a castris. VIII, 43, 4, ἀπ' αὐτῶν. 55, ἐς τὴν Χάλκην. [*pro* ἐπιχωρεῖν *vulgo* IV, 107, *pro* ὑποχωρεῖν VII, 70, 8.] — ἐπ' οἴκου, domum reverti, I, 87, 5. 89, 2. 106, 2. 111, 3. 112, 4. 114, 2. 145. II, 68, 9. IV, 25, 9. 74, 2. 130. VI, 7.

— transire (*ad hostes*), VII, 82, *κήρυγμα ποιοῦνται,... τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησάν τινες πόλεις οὐ πολλαί.* — discedere (*ex lite*), III, 42, 3, *εἰ μὲν ἀμαθίαν κατῃτιῶντο, ὁ μὴ πείσας ἀξυνετώτερος ἂν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος ἀπεχώρει.*

ἀποχώρησις, recessus, III, 109, 3, *τὴν ἀποχώρησιν κρύφα ... ἐπεβούλευον.* 113, 3. V, 73, 4, *ἡ φυγὴ καὶ ἀποχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν.* VII, 67, 4, *ἵνα... κατὰ γῆν... τὴν ἀποχώρησιν ποιῶνται.* VIII, 76, 7, *εἶναι αὐτοῖς... πολλὰς τὰς ἀποχωρήσεις, ἐν αἷς πόλεις καὶ γῆν εὑρήσουσι.*

ἀποψύχειν, exanimari, I, 134, 3, *μέλλοντος αὐτοῦ ἀποψύχειν, ὥςπερ εἶχεν, ἐν τῷ οἰκήματι.*

ἀπραγμόνως, sine labore, IV, 61, 8, *εἰρήνῃ διαφοραὶ ἀπραγμόνως παύονται.* VI, 87, 4, *ἀμφότεροι ἀναγκάζονται, ὁ μὲν ἄκων σωφρονεῖν, ὁ δ' ἀπραγμόνως σώζεσθαι.*

ἀπραγμοσύνη, otii studium, I, 32, 5, *ξυγγνώμη εἰ... τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν.* II, 63, 2, *εἴ τις καὶ τόδε ἐν τῷ παρόντι δεδιὼς ἀπραγμοσύνῃ ἀνδραγαθίζεται.* VI, 18, 6, *μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη... ἀποτρέψῃ.* *Ib.* 7, *παράπαν γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἄν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι.*

ἀπράγμων, negotiis vacuus, otii studiosus, I, 70, 7, *ἡγεῖσθαι... ξυμφορὰν οὐχ ἧσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον.* II, 40, 2, *τὸν μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν.* 64, 4, *ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς, ζηλώσει.* VI, 18, 7, *πόλιν μὴ ἀπράγμονα.* — *ἄπραγμον*, otium, II, 63, 3, *τὸ ἄπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον.*

ἄπρακτος, qui nihil impetravit, II, 59, 2, *πρέσβεις τινὰς πέμψαντες... ἄπρακτοι ἐγένοντο.* IV, 89. VI, 52, 2. — *ἀπιέναι*, re infecta discedere, III, 113, 6. IV, 61, 8. 99. V, 38, 4. 56, 5. VI, 85, 3. 86, 5. — *ἀναχωρεῖν*, IV, 22, 3. — *ἀποχωρεῖν*, I, 111. VIII, 43, 4. — *ἀποπέμπειν*, I, 24, 7. IV, 41, 4. — *ἀπωθεῖν*, VI, 33, 4, *ἢν... ἀπράκτους ὧν ἐφίενται ἀπώσωμεν.*

ἀπράκτως, re infecta, VI, 48, *ἀπελθεῖν.*

ἀπρεπής, indecorus, contumeliosus, II, 36, 4, *νομίζων... οὐκ ἂν ἀπρεπῆ λεχθῆναι αὐτά.* III, 57, *ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι.* 67, 4, *οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες.* V, 111, 4, *οὐκ ἀπρεπὲς νομιεῖτε πόλεως τῆς μεγίστης ἡσσᾶσθαι.* Sup. VII, 68, 2, *εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προςέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ*

ἀπρεπέστατα. — ἀπρεπές, dedecus, status contumeliosus, V, 46, λέγων ἐν μὲν τῷ σφετέρῳ καλῷ, ἐν δὲ τῷ ἐκείνων ἀπρεπεῖ τὸν πόλεμον ἀναβάλλεσθαι. VI, 11, 6, τὸ σφέτερον ἀπρεπὲς εὖ θήσονται.

ἀπρόθυμος, segnis, IV, 86, 3, εἴ τις... ἀπρόθυμός ἐστι. VIII, 32, ἀπρόθυμοι ἦσαν διὰ τὸ πρότερον σφάλμα.

ἀπροςδόκητος, qui non exspectat, II, 33, 3, ἐπιθεμένων ἀπροςδοκήτοις [*vulgo* ἀπροςδοκήτως] τῶν Κρανίων. 93, 4, ἀπροςδοκήτοις ἐπιπεσόντες. IV, 72, 2, ἀπροςδοκήτοις ἐπιπεσόντες τοῖς ψιλοῖς. VI, 69, οἱ Συρακόσιοι ἀπροςδόκητοι... ἦσαν ὡς ἤδη μαχούμενοι. VII, 29, 3, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσὼν, καὶ ἀπροςδοκήτοις μὴ ἄν ποτέ τινα σφίσιν... ἐπιθέσθαι. 39, 2, ὅπως... ἀπροςδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρῶσιν. — inexspectatus, improvisus, II, 5, 4, ἀπροςδοκήτου κακοῦ... γενομένου. 91, 4, γενομένου τούτου ἀπροςδοκήτου τε καὶ παρὰ λόγον. III, 39, 4, εὐπραξία. IV, 103, 5, ἀπροςδόκητος προςπεσών. VII, 46, ἐπὶ ἀπροςδοκήτῳ εὐπραγίᾳ. VIII, 23, 3, ἔπλεον ἀπροςδόκητοι. — ἀπροςδόκητον, id quod improvisum est, II, 61, 3, δουλοῖ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροςδόκητον.

ἀπροςδοκήτως, ex improviso, IV, 29, 3, προςπίπτειν. VII, 21, 4, ἀντιστῆναι.

ἀπροφάσιστος, promptissimus, VI, 83, προθυμίαν ἀπροφάσιστον παρεσχόμεθα ἐς τοὺς Ἕλληνας.

ἀπροφασίστως, sine cunctatione, animo alacri, I, 49, 7, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν. III, 82, 6, τολμᾶν. VI, 72, 5, τἄλλα... παρασκευασθῆναι. VIII, 2, 4, ἅπτεσθαι... τοῦ πολέμου.

ἀπροφύλακτος, a quo praecavere nemo potest, IV, 55, πανταχόθεν σφᾶς περιεστῶτος πολέμου ταχέος καὶ ἀπροφυλάκτου.

ἅπτειν, accendere, II, 77, 4, τὴν ὕλην. IV, 100, 4, τοῦ τείχους. Pass. IV, 100, 4, ἄνθρακας ἡμμένους. 134, 2, λύχνον ... ἡμμένον. *Ibid.* ἔλαθεν ἀφθέντα πάντα καὶ καταφλεχθέντα. — Med. tangere, II, 49, 5, τὸ ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν. — attingere, I, 118, 2, τῆς ξυμμαχίας αὐτῶν. II, 48, 2 (*de pestilentia*), τὸ πρῶτον ἐν τῷ Πειραιεῖ ἥψατο τῶν ἀνθρώπων. 50, τὰ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται. VIII, 15, τὰ χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι. — *Transl.* I, 97, 2, τούτων ὅςπερ καὶ ἥψατο ἐν τῇ Ἀττικῇ ξυγγραφῇ Ἑλλάνικος. — suscipere, capessere, animum adpellere ad, I, 78, 3, τῶν λόγων. II, 8, οὐκ ἀκουσίως... τοῦ πολέμου. 17, 4, τῶν πρὸς τὸν πόλεμον. V, 14, πολέμου μηδὲν ἔτι. 61, 2,

τοῦ πολέμου. VIII, 2, 4, ἀπροφασίστως... τοῦ πολέμου. 11, 3, τοῦ Ἰωνικοῦ πολέμου. 92, 4, τῶν πραγμάτων.

ἀπωθεῖν, deiicere, III, 23, τὰς ἐπάλξεις.—repellere, VI, 33, 4, ἀπράκτους ὧν ἐφίενται. Med. repellere (*a se*), reiicere, I, 18, 2, τὸν βάρβαρον. 32, 5, Κορινθίους. 35, 4, ἡμᾶς. 37, ἵνα... τὴν τῶνδε χρείαν μὴ ἀλογίστως ἀπώσησθε. 144, 4, τὸν βάρβαρον. II, 4, τὰς προςβολάς. 39, 3, πάντας... ἀπεῶσθαι. [*ubi dubitatur utrum pass. sit an med.; cf. Popp.adn.*] III, 39, 4, κακοπραγίαν... ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται. 44, 4, τὸ χρήσιμον τοῦ ἐμοῦ (λόγου). 55, δεομένων ξυμμαχίας... ὑμεῖς ἀπεώσασθε. 67, 5, τοὺς ἀμείνους ξυμμάχους. V, 22, τῇ αὐτῇ προφάσει ἧπερ τὸ πρῶτον ἀπεώσαντο (τὰς σπονδάς). VI, 87, 5, ταύτην τὴν... ἀσφάλειαν. Pass. V, 45, μή... ἀπωσθῇ ἡ Ἀργείων ξυμμαχία. VIII, 100, 3, αὖθις ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες.

ἄπωθεν, procul, III, 111, προκεχωρηκότας ἤδη ἄπωθεν τῆς Ὄλπης. IV, 67, 2, ὃ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν. 92, 4, μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν. 115, 3, τοὺς μὲν ἐγγὺς... οἱ δὲ ἄπωθεν. 120, 2, ἄπωθεν ἐφεπόμενος. 125, ἄπωθεν πολὺ ἀλλήλων ἐστρατοπεδεύοντο. 126, 6, ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον... ἐπικομποῦσι. VI, 7, 2, αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπωθεν. 58, ἄπωθεν ὄντας. 77, 2, τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου. VIII, 69, 2, μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλ' ἄπωθεν, περιμένειν.

ἄπωσις, repulsio, VII, 34, 6, τῶν ναυαγίων κρατησάντων τῶν Ἀθηναίων διὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἄπωσιν αὐτῶν ἐς τὸ πέλαγος.

ἀργός, incultus, II, 17, τὸ Πελασγικὸν ἀργὸν ἄμεινον.—iners, inefficax, III, 82, 4, τὸ πρὸς ἅπαν ξυνετὸν, ἐπὶ πᾶν ἀργόν. VII, 67, 3, ἐν ὀλίγῳ πολλαὶ (νῆες) ἀργότεραι ἐς τὸ δρᾶν τι ὧν βούλονται ἔσονται.

ἀργύρεια μέταλλα, argenti fodinae, II, 55, μέχρι Λαυρίου, οὗ τὰ ἀργύρεια μέταλλά ἐστιν Ἀθηναίοις. VI, 91, 7, τὰς τοῦ Λαυρίου τῶν ἀργυρείων μετάλλων προςόδους [*in utroq. loco nonnulli codd.* ἀργύρεα.]

ἀργύριον, argentum, pecunia, I, 27, οἱ τἀργύριον [*vulgo* τὸ ἀ.] καταβάλλοντες. II, 7, 2, ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν. 13, 3, ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακιςχιλίων ταλάντων. *Ib.* 4, χρυσίου ἀσήμου καὶ ἀργυρίου... πεντακοσίων ταλάντων. 70, 3, ἀργύριον ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον. 97, 3, φόρος... τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἃ χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἴη. III, 50, 2, ἀργύριον... ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου... δύο μνᾶς φέρειν. IV, 26, 5, τάξαντες ἀργυρίου πολλοῦ. 65, ἀργύριον τακτὸν...

ἀποδοῦσιν. 69, 3, ῥητοῦ... ἀργυρίου ἀπολυθῆναι. 116, 2, τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου. V, 49, 5, τὸ αὐτῶν μέρος... τοῦ ἀργυρίου. VI, 8, ἑξήκοντα τάλαντα ἀσήμου ἀργυρίου. 24, 3, ἀργύριον οἴσειν. 60, 4, ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι. 94, 4, τάλαντα ἀργυρίου τριακόσια. VIII, 16, 2, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀργυρίου. 82, 3, τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν. VIII, 76, 6, ἀργύριον ... πέμπειν.

ἀργυρολογεῖν, coactiones argentarias facere, II, 69, ἔστειλαν... ἑτέρας ἓξ (ναῦς) ἐπὶ Καρίας καὶ Λυκίας,... ὅπως ταῦτα ἀργυρολογῶσιν. III, 19, 2, ὁ δὲ ἄλλα τε ἠργυρολόγει καὶ περιέπλει, κτέ. VIII, 3, τὰ τῶν ξυμμάχων... ἐς τὸ ναυτικόν.

ἀργυρολόγος ναῦς, navis ad cogendas pecunias missa, III, 19, ἐξέπεμψαν καὶ ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα. IV, 50, τῶν ἀργυρολόγων νεῶν Ἀθηναίων στρατηγός. 75, οἱ τῶν ἀργυρολόγων Ἀθηναίων στρατηγοί.

ἄργυρος, argentum, I, 129, 3, μηδὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου δαπάνῃ κεκωλύσθω. II, 97, 3, τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις, ἃ χρυσὸς καὶ ἄργυρος εἴη. *Ibid.* δῶρα... χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου. VI, 34, 2, χρυσὸν καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται.

ἀργυροῦς, argenteus, V, 16, 2 (*Dor.*), ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν. VI, 32, ἐκπώμασι χρυσοῖς τε καὶ ἀργυροῖς. 46, 3, φιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια,... ὄντα ἀργυρᾶ. *Ibid.* ἐκπώματα καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ.

ἀρέσκειν, placere, I, 38, 4, δῆλον ὅτι εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντές ἐσμεν, τοῖσδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν. 128, 7, εἴ τί σε τούτων ἀρέσκει. III, 34, 3, ἣν μηδὲν ἀρέσκον λέγῃ. IV, 113, οἷς ταῦτα ἤρεσκε. 121, οἷς πρότερον μὴ ἤρεσκε τὰ πρασσόμενα. V, 37, 3, τοῖς τῶν Βοιωτῶν πρέσβεσιν ἀκούουσιν ἤρεσκε. 41, 3, ἣν ἀρέσκοντα ᾖ. 85, εἰ ἀρέσκει ὡς λέγομεν. VI, 24, 4, εἴ τῳ... μὴ ἤρεσκε. VII, 49, 3, οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν. VIII, 43, 2, εἴ τι μὴ ἤρεσκεν αὐτοῖς. 48, 4, Φρυνίχῳ... οὐδὲν ἤρεσκε. *Ib.* 7, οὔκουν ἑαυτῷ γε τῶν... πρασσομένων ἀρέσκειν οὐδέν. 53, 3, ἤν τι μὴ ἀρέσκῃ. [ἀρέσκει *vulgo pro* ἀρκέσει II, 72.]

—Pass. acquiescere in, probare, I, 35, 2, ἐξεῖναι παρ' ὁποτέρους ἂν ἀρέσκηται ἐλθεῖν. 129, 3, τοῖς λόγοις τοῖς ἀπὸ σοῦ ἀρέσκομαι. II, 68, 3, οὐκ ἀρεσκόμενος τῇ ἐν Ἄργει καταστάσει. V, 4, 4, αὐτῶν τινες, διὰ τὸ μὴ ἀρέσκεσθαι, ἀπολιπόντες ἐκ τῶν Συρακουσῶν, κτέ 37, 4, οἱ Βοιωτάρχαι ἠρέσκοντο. VIII, 84, 5, ὁ Λίχας οὔτε ἠρέσκετο αὐτοῖς (τοῖς πράγμασι).

ἀρετή, virtus, praestantia, I, 2, 4, *δι' ἀρετὴν γῆς*. II, 37, *ἀπὸ ἀρετῆς προτιμᾶται*. 45, 2, *γυναικείας ἀρετῆς... μνησθῆναι*. VIII, 68, *ἀνὴρ Ἀθηναίων τῶν καθ' ἑαυτὸν ἀρετῇ οὐδενὸς ὕστερος*. — fortitudo, II, 34, 5, *ἐκείνων διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες*. 36, *τὴν χώραν... ἐλευθέραν δι' ἀρετὴν παρέδοσαν*. 42, 2, *δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν... ἡ τῶνδε καταστροφή*. 43. 45, *καθ' ὑπερβολὴν ἀρετῆς*. 46. 51, 5, *οἱ ἀρετῆς τι ἀντιποιούμενοι*. 87, 9, *οἱ ἀγαθοὶ τιμήσονται τοῖς προσήκουσιν ἄθλοις τῆς ἀρετῆς*. III, 56, 5, *ἀρετὴν τῇ... δυνάμει ἀντιτάξασθαι*. IV, 63, 2, *τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα... ἀρετῇ ἀμυνούμεθα*. 126, 2, *ἀγαθοῖς εἶναι ἡμῖν προσήκει τὰ πολέμια... δι' οἰκείαν ἀρετήν*. VI, 11, 6, *δόξαν ἀρετῆς μελετῶσιν*. — probitas, innocentia, I, 37, 2, *ἐπὶ κακουργίᾳ, καὶ οὐκ ἀρετῇ*. *Ib*. 5, *φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν... δεικνύναι*. III, 10, *περὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς*. *Ibid*. *εἰδότες οὔτε φιλίαν βέβαιον γιγνομένην, οὔτε κοινωνίαν πόλεσιν ἐς οὐδέν, εἰ μὴ μετ' ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιντο*. IV, 81, 2, *ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις*. V, 105, 4, *Λακεδαιμόνιοι πρὸς σφᾶς αὐτούς... πλεῖστα ἀρετῇ χρῶνται*. VI, 54, 5, *ἐπετήδευσαν... ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν*. VII, 86, 5, *διὰ τὴν [πᾶσαν ἐς ἀρετὴν] νενομισμένην ἐπιτήδευσιν*. — meritum, liberalitas, II, 40, 4, *τὰ ἐς ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς*. *Ibid*. *τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων*. 71, 3, *ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης*. III, 56, 7, *ὅταν ἀεὶ βέβαιον τὴν χάριν τῆς ἀρετῆς ἔχωσι*. 57, 2, *ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα... δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν*. 58, *ἕνεκα... τῆς ἀρετῆς τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας*. IV, 19, 2, *πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸ νικήσας*. *Ib*. 3, *ἀνταποδοῦναι ἀρετήν*. 86, 5, *αὐτοὶ ἂν φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν [olim ἀρχὴν] κατακτώμενοι*. — virtutis nomen, laus, I, 33, 2, *φέρουσα ἐς τοὺς πολλοὺς ἀρετήν*. 69, *εἴπερ καὶ τὴν ἀξίωσιν τῆς ἀρετῆς ὡς ἐλευθερῶν τὴν Ἑλλάδα φέρεται*. II, 45, 2, *ἧς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον ἀρετῆς πέρι ἢ ψόγου ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ*. — *ἀρεταί* (*in orationibus*), egregia facinora, I, 123, *πάτριον ὑμῖν ἐκ τῶν πόνων τὰς ἀρετὰς κτᾶσθαι*. II, 35, *μὴ ἐν ἑνὶ ἀνδρὶ πολλῶν ἀρετὰς διακινδυνεύεσθαι*. 42, 2, *αἱ τῶνδε καὶ τῶν τοιῶνδε ἀρεταί*. III, 53, 4, *προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων*. 67, 2, *παλαιὰς ἀρετὰς... ἀκούοντες*. IV, 92, *μὴ αἰσχῦναι τὰς προσηκούσας ἀρετάς*. VII, 69, 2, *τὰς πατρικὰς ἀρετὰς... μὴ ἀφανίζειν*.

ἀριθμεῖν, numerare, III, 20, 3, *vid. Med.* V, 20, 3, *κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας*. VI, 17, 5, *σφᾶς αὐτούς*. MED. *idem*, III, 20, 3, *ἠριθμοῦντο πολλοὶ ἅμα τὰς ἐπιβολάς, καὶ ἔμελλον οἱ μὲν*

τινες ἁμαρτήσεσθαι, οἱ δὲ πλείους τεύξεσθαι τοῦ ἀληθοῦς λογισμοῦ, ἄλλως τε καὶ πολλάκις ἀριθμοῦντες.

ἀριθμός, numerus, I, 74, παρεσχόμεθα... ἀριθμὸν νεῶν πλεῖστον. II, 7, 2, ἐς τὸν πάντα ἀριθμὸν πεντακοσίων νεῶν ἐσομένων. 72, 3, ἀποδείξατε... δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. III, 87, 3, τοῦ ἄλλου ὄχλου ἀνεξεύρετος ἀριθμός. 113, 6, ἀριθμὸν οὐκ ἔγραψα τῶν ἀποθανόντων. IV, 101, 2, ψιλῶν... πολὺς ἀριθμός. V, 68, 2, ἀριθμὸν γράψαι, ἢ καθ' ἑκάστους ἑκατέρων ἢ ξύμπαντας, οὐκ ἂν ἐδυνάμην ἀκριβῶς. VI, 31, 2. VII, 70. VIII, 10, 2. 20. 29, 2.

ἄριστα, optime, I, 48, 4, ταῖς ἄριστα τῶν νεῶν πλεούσαις. 65, ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα. 80, 3, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται. 95, 2, ἣ φαίνοιτο ἄριστα αὐτοῖς. 126, 8. 129, πράσσειν ὡς ἄριστα καὶ πιστότατα. *Ib.* 3, ὅπη κάλλιστα καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέροις. II, 11, 6, παρεσκευασμένην. 83, 5, πέντε ναῦς τὰς ἄριστα πλεούσας. 90, 2. V, 28, 2, οἱ Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν. VI, 8, 2, ὅπη ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίοις. 26, ᾗ ἂν αὐτοῖς δοκῇ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. 39, ἄρχειν. *Ibid.* κρῖναι. 44, 1, ἐσκόπουν... ὅτῳ τρόπῳ ἄριστα προσοίσονται. VII, 31, 5, δέκα ναῦς... τὰς ἄριστα σφίσι πλεούσας. VIII, 39, 2, ᾗ μέλλει ἄριστα ἕξειν. 43, 2. 54, 2. 67. *Ib.* 3. 68, 2, ἄριστα... τῶν μέχρι ἐμοῦ... ἀπολογησάμενος. 96, 5. 104, 3.

ἀριστερός, sinister, III, 22, 2, τὸν ἀριστερὸν πόδα. VIII, 104, 3, τὸ ἀριστερὸν (κέρας). — ἐν ἀριστερᾷ, a sinistra, II, 81, 3, ἐκ δεξιᾶς αὐτῶν Λευκάδιοι,... ἐν ἀριστερᾷ δὲ Κνῆμος. 98, 2. 100, 4, ἐς τὴν ἄλλην Μακεδονίαν... τὴν ἐν ἀριστερᾷ Πέλλης καὶ Κύρρου. III, 106, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχοντες τὴν Στρατίων πόλιν,... ἐν ἀριστερᾷ δὲ τὴν ἄλλην Ἀκαρνανίαν. VI, 62, 2, παραπλέοντες ἐν ἀριστερᾷ τὴν Σικελίαν. VII, 1. VIII, 101, ἐν ἀριστερᾷ τὴν Λέσβον ἔχοντες.

* ἀριστεύειν, excellere, VI, 59, 3 (*in elogio*), ἀνδρὸς ἀριστεύσαντος ἐν Ἑλλάδι τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ.

ἀριστοκρατία, optimatium imperium, III, 82, 8, οἱ ἐν ταῖς πόλεσι προστάντες, μετὰ ὀνόματος ἑκάτεροι εὐπρεποῦς, πλήθους τε ἰσονομίας πολιτικῆς καὶ ἀριστοκρατίας σώφρονος προτιμήσει, τὰ κοινὰ λόγῳ θεραπεύοντες, ἆθλα ἐποιοῦντο. VIII, 64, 3, τῆς μετ' Ἀθηναίων ἀριστοκρατίας οὐδὲν ἔτι προσδεόμενοι.

ἄριστον, prandium, IV, 90, 3, μέχρι ἀρίστου. VII, 40, αὐτοῦ ἄριστον ἐποιοῦντο. *Ib.* 2, τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον. 81, περὶ ἀρίστου ὥραν. VIII, 95, 4, οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι.

ἀριστοποιεῖσθαι, prandere, IV, 30, 2, διὰ προφυλακῆς. VII, 39, 2, ὅπως... παρὰ τὰς ναῦς ἀριστοποιήσονται. VIII, 95, 3, ὁ Ἀγησανδρίδας ἀριστοποιησάμενος ἐκ τοῦ Ὠρωποῦ ἀνήγαγε τὰς ναῦς. 101, 2. 3. 108, 4, τηρήσας ἀριστοποιουμένους.

ἄριστος, optimus, praestantissimus, I, 2, 3, τῆς γῆς ἡ ἀρίστη. 138, 3, τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής. VI, 39, φύλακας ἀρίστους... τῶν χρημάτων. VII, 39, 2, ἄριστος ὢν κυβερνήτης τῶν μετὰ Συρακοσίων. —fortissimus, II, 11, πλεῖστοι καὶ ἄριστοι στρατεύοντες. 46, ἆθλα οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖςδε καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι. — optime meritus, IV, 80, 3, αὐτῶν ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολέμοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι. — maxime idoneus, III, 38, 5, ἀπατᾶσθαι ἄριστοι. — ἄριστον, maximum bonum, IV, 62, 2, τὴν ὑπὸ πάντων ὁμολογουμένην ἄριστον εἶναι εἰρήνην. — id quod maxime conducit, I, 43, 4, τὰ ἄριστα βουλεύσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς. 71, 3, ἡσυχαζούσῃ πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα. 82, 2, ἢν ἐςακούωσί τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα. 124, 2, νομίσαντες... τάδε ἄριστα λέγεσθαι. 145, νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτόν. II, 22, ὁρῶν αὐτοὺς... οὐ τὰ ἄριστα φρονοῦντας. IV, 74, 2, βουλεύσειν τῇ πόλει ἄριστα. V, 46, σφίσιν... ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν. VIII, 47, ταῦτα... τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῷ βασιλεῖ... ἄριστα εἶναι νομίζων. — τὰ ἄριστα πράσσειν, optima fortuna uti, V, 9, 9, ἢν τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ ἢ θανατώσεως πρόξητε.

ἀρκεῖν, satis esse, I, 93, 6, ἀνθρώπων ἐνόμιζεν ὀλίγων... ἀρκέσειν τὴν φυλακήν. II, 35, ἐμοὶ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι... δηλοῦσθαι. III, 67, 6, βραχεῖα ἡ ἀπαγγελία ἀρκεῖ. IV, 17, 2, οὐ βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι. V, 9, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον. VI, 2, ἀρκείτω ὡς ποιηταῖς εἴρηται. — ἀρκεῖ μοι ταῦτα, haec mihi sufficiunt, his contentus sum, II, 62, ἀρκείτω ὑμῖν καὶ ἐκεῖνα. 72, τάδε ἡμῖν ἀρκέσει [*vulgo* ἀρέσκει]. V, 48, 2, ἀρκεῖν ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν. — sufficere (*de hominibus*), II, 47, 4, οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ. [*ubi alii* opem ferre *interpretantur, quod a soluta oratione prorsus alienum est.*] VI, 84, 3, τὰ ἐκεῖ καὶ αὐτοὶ ἀρκοῦμεν πρὸς τοὺς πολεμίους. — suppetere, permanere, I, 71, οἴεσθε τὴν ἡσυχίαν οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖν, κτέ.

ἀρκούντως, satis, abunde, I, 22, 4, ἀρκούντως ἕξει, satis erit. VI, 100, ἐπειδὴ τοῖς Συρακοσίοις ἀρκούντως ἐδόκει ἔχειν. VIII, 36, μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως.

ἀρκτοῦρος, arcturus, II, 79, 2, περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς.

ἅρμα, currus, V, 50, 4. VI, 16, 2, ἅρματα ἑπτὰ καθῆκα.

ἁρμοστής, harmosta, VIII, 5, 2, τοῖς Λεσβίοις παρεσκεύαζε τὴν ἀπόστασιν, Ἀλκαμένη ἁρμοστὴν διδούς.

ἀρνεῖσθαι, infitiari, VI, 60, 3, βεβαιοτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν. VIII, 9, 3, ἀρνουμένων τῶν Χίων.

ἁρπαγή, direptio, II, 98, 3; ἐφ' ἁρπαγὴν ἠκολούθουν. IV, 104, 2, ἐφ' ἁρπαγὴν... τρέπεσθαι. VII, 13, 2, διὰ φρυγανισμὸν καὶ ἁρπαγήν. 30, 2, μέρος τι καὶ ἐν τῇ πόλει αὐτῇ, δι' ἁρπαγὴν ἐγκαταληφθέν, ἀπώλετο.— ἁρπαγὴν ποιεῖσθαι, diripere, VI, 52, 2. VII, 26, 2. 29, 2. VIII, 62, 2, σκεύη καὶ ἀνδράποδα.

ἁρπάζειν, rapere, I, 5, προσπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις... ἥρπαζον, diripiebant *aut* rapinas faciebant. VI, 101, 6, τούτους... φθάνουσιν ἁρπάσαντες [*Vat. H.* ἀναρπ.] πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐς τὸ ἀσφαλές. 104, 2, ἁρπασθεὶς [*vulgo* ἀναρπ.] ὑπ' ἀνέμου, abreptus.

ἀῤῥωστία, languor, III, 15, 2, οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι βραδέως ξυνελέγοντο, καὶ ἐν καρποῦ ξυγκομιδῇ ἦσαν καὶ ἀῤῥωστίᾳ τοῦ στρατεύειν. VII, 47, ἐβουλεύοντο... πρὸς τὴν παροῦσαν ἐν τῷ στρατοπέδῳ κατὰ πάντα ἀῤῥωστίαν.

ἀῤῥωστότερος, languidior, VIII, 83, 2, πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀῤῥωστότερον γενόμενον.

ἄρσην, mas, II, 45, 2, ἧς ἂν ἐπ' ἐλάχιστον... ἐν τοῖς ἄρσεσι κλέος ᾖ.

ἀρτᾶν, suspendere, II, 76, 4, δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέρωθεν. IV, 100, 2, ἐπ' ἄκραν (κεραίαν) λέβητα ἤρτησαν ἁλύσεσι.

ἄρτι, modo, nuper, I, 61, 2, Θέρμην ἄρτι ᾑρηκότας. 71, 2, ὅπερ καὶ ἄρτι ἐδηλώσαμεν. II, 6, 3. 16, ἄρτι ἀνειληφότες τὰς κατασκευάς. 79, 4. III, 3, τοῦ πολέμου ἄρτι καθισταμένου. [*ubi fortasse est* nunc ipsum, quum maxime ; *cf. Popp. adn.*] *similiter* 68, 4. IV, 8. 96, 8, βεβοηθηκότες ἄρτι τῆς τροπῆς γιγνομένης. 106, 3, τὴν Ἀμφίπολιν Βρασίδας ἄρτι εἶχεν. VI, 26, 2, ἄρτι ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτήν. 91, 3, ἄρτι προεῖπον. 96, 3, ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν. VII, 29, 5, ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖδες ἐσεληλυθότες. 44, 3, ἄρτι ἀναβεβήκει. 73, 2, ἄρτι ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας ἀναπεπαυμένους. VIII, 17, 3, ἔτυχεν... ἄρτι παρών. 106, 6, ἐπὶ ταῖς... ἄρτι ξυμφοραῖς... γεγενημέναις.

ἄρτος, panis, I, 138, 5, δόντος βασιλέως αὐτῷ (τῷ Θεμιστοκλεῖ) Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, κτέ.

ἀρτῦναι, artynae, magistratus Argivorum, V, 47, 9, ὀμνύν-

των... ἐν Ἄργει ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι [*vulgo αἱ ἀρτύναι*].

ἀρχαιολογεῖν, antiqua et saepius repetita memorare, VII, 69, 2, *ἄλλα τε λέγων, ὅσα ἐν τῷ τοιούτῳ ἤδη τοῦ καιροῦ ὄντες ἄνθρωποι, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινι ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενοι, εἴποιεν ἄν.*

ἀρχαῖος, antiquus, I, 21, 2, *τὰ ἀρχαῖα... θαυμαζόντων.* II, 15, 4, *τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια.* *Ibid.* *ἱερὰ... ἀρχαῖα.* — *ἀρχαῖοι*, veteres, II, 16, *οἱ πλείους τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν ὕστερον.* — *ἀρχαῖον*, vetus consuetudo, II, 15, *ξυμβεβήκει ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου... τοῦτο.* *Ib.* 6, *νῦν ἔτι ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου... νομίζεται.* 16, 2, *ἐκ τῆς κατὰ τὸ ἀρχαῖον πολιτείας.* — *τὸ ἀρχαῖον*, antiquitus, 99, 3, *τὸ ἀρχαῖον ὄντες ἐξ Ἄργους.* IV, 3, 3, *οἰκείους ὄντας αὐτῷ τὸ ἀρχαῖον.* V, 80, 2, *ἦν... τὸ ἀρχαῖον ἐξ Ἄργους.* VI, 2, *ᾠκίσθη... τὸ ἀρχαῖον.* 4, 6, *ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ τὸ ἀρχαῖον πατρίδος.*

ἀρχαιότροπος, obsoletus, I, 71, 2, *ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν.*

ἄρχειν, incipere, V, 118, 12, *ὡμολόγησαν... τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν· ἄρχειν* [*in multis codd.* *ἀρχὴν*] *δὲ τήνδε τὴν ἡμέραν.* V, 19, *ἄρχει τῶν σπονδῶν Ἔφορος Πλειστόλας.* 24, 2, *τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους.* — initium facere, auctorem esse, I, 49, 4, *μάχης.* 52, 2, *ναυμαχίας.* 53, 2, *πολέμου.* *item Ib.* 4 *et* 78, 4, 81, 6, *τῆς διαφορᾶς.* 144, 2, *πολέμου οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα.* II, 12, 3, *ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει.* 53, *πρῶτον ἦρξε καὶ ἐς τἆλλα τῇ πόλει ἐπὶ πλέον ἀνομίας τὸ νόσημα.* IV, 20, 2, *πολεμοῦνται ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων.* 73, 2, *μάχης καὶ κινδύνου.* *Ib.* 4, *μάχης.* 92, 6, *πολέμου.* VI, 56, 2, *ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτούς, ξυνεπαμύνειν δὲ... ἐκείνους.* 66, *μάχης.* VII, 5, 2, *τῆς ἐφόδου.* 6, *μάχης.* — cum imperio esse, magistratum gerere, I, 20, 2, *Ἱππίας πρεσβύτατος ὢν ἦρχε τῶν Πεισιστράτου υἱέων.* 93, 3, *ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε*, Archon fuit. 129, *Μεγαβάτην ἀπαλλάξαντα, ὃς πρότερον ἦρχε.* V, 34, 2, *ἀτιμίαν τοιάνδε, ὥστε μήτε ἄρχειν, κτέ.* 36, *ἔτυχον Ἔφοροι ἕτεροι... ἄρχοντες ἤδη.* VI, 38, 5, *τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη;* 39, *τοὺς ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους.* 54, 6, *ἦρξαν τὴν ἐνιαυσίαν Ἀθηναίοις ἀρχήν*, Archontes fuerunt. 55, *πρεσβύτατος ὢν Ἱππίας ἦρξεν.* VIII, 64, 2, *ᾑρημένον ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἄρχειν.* 67, 3, *μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου.* 74, *οὐκ ᾔδεσάν πω τοὺς τετρακοσίους ἄρχοντας.* 86, 3, *ἤδη σφῶν ἀρχόντων.* *Ib.* 6, *τοὺς πεντακισχιλίους οὐ κωλύει ἄρχειν.* 92, 11, *ὅς-*

... ..ντακισχιλίους βούλεται ἄρχειν. *Ibid.* μὴ ἄντικρυς δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν. — imperare, regere, praeesse, I, 138, 6, ταύτης ἦρχε τῆς χώρας. IV, 126, 2, ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε ἐν αἷς οὐ πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους. V, 52, Ἡγησιππίδαν... ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα ἐξέπεμψαν. VI, 14, τὸ καλῶς ἄρξαι τοῦτ' εἶναι, ὃς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ ὡς πλεῖστα. 38, 2, τῆς πόλεως. VII, 31, 4, Ναυπάκτου. VIII, 67, 3, ὅπῃ ἂν ἄριστα γιγνώσκωσιν. 90, 5, διῳκοδόμησαν καὶ στοὰν ἥπερ ἦν μεγίστη,... καὶ ἦρχον αὐτοὶ αὐτῆς. — arbitrum esse, VIII, 90, 4, τοῦ ἔσπλου. *Transl.* IV, 64, ἧς οὐκ ἄρχω τύχης. —ducem esse, I, 47, ὧν (νεῶν) ἦρχε Μεικιάδης. 48, 3. 51, 4. II, 33, τῆς στρατιᾶς. 80, 4, τῶν εἴκοσι νεῶν. III, 76, αὐτῶν. 100, 2, τῆς στρατιᾶς. 105, 3. 115, 2. IV, 8, 9. 27, 5, καὶ αὐτός γ' ἄν, εἰ ἦρχε, ποιῆσαι τοῦτο. 38, αὐτὸς τρίτος ἐφῃρημένος ἄρχειν. 67. 110, 2. V, 116, 3. VI, 8, 4, ᾑρημένος ἄρχειν. 12, 2. *Ibid.* νεώτερος ὢν ἔτι ἐς τὸ ἄρχειν. 16. 29. 42, ἵνα... ῥᾴους ἄρχειν ὦσιν, imperatu. 72, 5, ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται. 96, 3. 105, 2, Πυθοδώρου καὶ Λαισποδίου καὶ Δημαράτου ἀρχόντων. VII, 7. 14, 2, χαλεπαὶ αἱ ὑμέτεραι φύσεις ἄρξαι, imperatu, 19, 3. 4. 34, 2, τοῦ ναυτικοῦ. *Ib.* 3. 70, τοῦ ναυτικοῦ τοῖς Συρακοσίοις. VIII, 13. 15. 16, 3. 22. 23. 35. 80, 3. 91, 2.—imperium *s.* principatum habere, I, 4, τῶν Κυκλάδων νήσων. 9, 2. 76, ἐγκρατῶς. *Ib.* 3, ἑτέρων. 77, 6. 81, 2, ἄλλη γῆ ἐστὶ πολλή, ἧς ἄρχουσι. 99, 2, ἦσαν... οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες. 124, 3. II, 11, 8, τῶν ἄλλων. 62, 2, τῶν ξυμμάχων. 63, τῆς πόλεως... τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν. *Ib.* 3, οὐδὲ ἐν ἀρχούσῃ πόλει,... ἀλλ' ἐν ὑπηκόῳ. 64, 3, Ἑλλήνων... πλείστων. *Ib.* 5, ἑτέρων. 96, *Ib.* 3, ὅσα ἔθνη... ὧν ἦρχεν. 99, Μακεδονίαν, ἧς ὁ Περδίκκας ἦρχεν. III, 37, ἑτέρων. 40, 4. 104, 2, τῶν ἄλλων νήσων. IV, 61, 5. *Ibid.* τοῦ εἴκοντος. V, 18, 7, ἄλλοθί που ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν. *Ibid.* 29, ἐνόμιζον οὐ περιόψεσθαι σφᾶς τοὺς Λακεδαιμονίους ἄρχειν. 47. *Ib.* 2. 5. 84. 89. 91, οἱ ἄρχοντες ἄλλων. *Ibid.* ἣν οἱ ὑπήκοοί που τῶν ἀρξάντων... κρατήσωσι. *Ib.* 2, βουλόμενοι ἀπόνως ὑμῶν ἄρξαι. 92. 97, πλεόνων. 105, 2, ἡγούμεθα τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς,... οὗ ἂν κρατῇ, ἄρχειν. VI, 6. 11. *Ib.* 2. 18, 2. 3. *Ibid.* 4, τῆς Ἑλλάδος... πάσης. 83. *Ib.* 2. 85, 3, τῆς Σικελίας. 87, 2, τῶν ἐκεῖ. 90, 3, τοῦ ξύμπαντος Ἑλληνικοῦ. VIII, 37, 2, ὧν ὁ βασιλεὺς ἄρχει. *Ib.* 5, ἣν τις τῶν ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ, ἢ ὅσης βασιλεὺς ἄρχει. 43, 3, χώρας ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἦρξαν. 52, κρατεῖν βασιλέα τῶν πόλεων, ὧν... ἢ αὐτὸς ἢ οἱ πατέρες ἦρχον.

68, 4. 76, 4. 91, 3, τῶν ξυμμάχων. Pass. sub imperio esse, II, 8, 6, οἱ μὲν τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι, οἱ δὲ μὴ ἀρχθῶσι φοβούμενοι. 41, 3, οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν ὡς οὐχ ὑπ' ἀξίων ἄρχεται. III, 36, 2, οὐκ ἀρχόμενοι, ὥςπερ οἱ ἄλλοι. 37, 2, πρὸς... ἄκοντας ἀρχομένους. 46, 6, βίᾳ ἀρχόμενον. 84, ὕβρει ἀρχόμενοι. 103, κατὰ κράτος ἀρχόμενοι ὑπὸ Συρακοσίων. V, 66, 3, βασιλέως ἄγοντος ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται. 95, τὸ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον. VI, 18, 3, διὰ τὸ ἀρχθῆναι ἂν ὑφ' ἑτέρων αὐτοῖς κίνδυνον εἶναι. Med. incipere, I, 1, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου. 5, ἐπειδὴ ἤρξαντο μᾶλλον περαιοῦσθαι ναυσίν. 23, 4, ἤρξαντο αὐτοῦ (τοῦ πολέμου) Ἀθηναῖοι καὶ Πελοποννήσιοι. 125, 4, πολεμεῖν. 69, 4, οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν, διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες. 103, 4, Κορινθίοις... ἀπὸ τοῦδε τὸ σφοδρὸν μῖσος ἤρξατο πρῶτον... γενέσθαι. 107, τὰ μακρὰ τείχη... οἰκοδομεῖν. 144, 2, πολέμου οὐκ ἄρξομεν, ἀρχομένους δὲ ἀμυνούμεθα. 146, εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ. II, 1, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε. 2, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. 8, ἀρχόμενοι πάντες ὀξύτερον ἀντιλαμβάνονται. 36, ἀπὸ τῶν προγόνων πρῶτον. 47, 2, τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου. *Ib.* 3, ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις. 48, τὸ πρῶτον... ἐξ Αἰθιοπίας. 49, 7. 54, 6. 68, 2, ἔχθρα... ἀπὸ τοῦδε... ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. 76, 3, ἔνθεν καὶ ἔνθεν αὐτοῦ. 93, ἀρχομένου τοῦ χειμῶνος. *similiter* 95. III, 11, 3, ἀφ' ἡμῶν. 17, ἀρχομένου τοῦ πολέμου. 18, 3, περὶ τὸ φθινόπωρον ἤδη ἀρχόμενον. *Ib.* 6, ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι. 86, 2, τὸ πρῶτον ἀρχομένου τοῦ πολέμου. 92, 6, κατὰ Θερμοπύλας. IV, 64, ἅπερ καὶ ἀρχόμενος εἶπον. 69, 2, ἀπὸ τοῦ τείχους. 85, τοῦ πολέμου. 89, τοῦ... χειμῶνος εὐθὺς ἀρχομένου. 90, 3, ἡμέρᾳ ἀρξάμενοι τρίτῃ. 132, εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. *similiter* V, 15, 2. 20, 2, καὶ ἀρχομένοις καὶ μεσοῦσι. 26, 4, ἀρχομένου τοῦ πολέμου. 32, 2, πολεμεῖν. 52. 60, 6. 76. VI, 16, ἐντεῦθεν. 46, 2, οὓς πρῶτον ἤρξαντο πείθειν, aggressi sunt. 94, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ. 99, 3, ἀπὸ τῆς σφετέρας πόλεως. *similiter* 101, 2. 103. VII, 4, ἀπὸ τῆς πόλεως. 19. 20. VIII, 5, ὄντων οὐδὲν ἄλλο ἢ ὥςπερ ἀρχομένων † ἐν κατασκευῇ † τοῦ πολέμου. 22. 61, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ. 72, 2, ἐκεῖθεν ἀρξαμένου τοῦ κακοῦ. 104, 2. 105, 2.

ἀρχή, initium, I, 35, 6, ὥςπερ ἐν ἀρχῇ (τοῦ λόγου) ὑπείπομεν. 93, 4, τὴν ἀρχὴν εὐθὺς ξυγκατεσκεύαζε, fundamenta. 118, 2, τοῦ πολέμου. 128, 4, τοῦ παντὸς πράγματος ἀρχὴν ἐποιήσατο. II, 67, 1, κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου. V, 20, ἡ ἀρχὴ τοῦ πολέμου τοῦδε ἐγέ-

νετο. VI, 59, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς... ἐγένετο. VIII, 28, 3, κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου. — ἀπ' ἀρχῆς, antiquitus, VI, 20, 4, Συρακοσίοις καὶ ἀπὸ βαρβάρων τινῶν ἀπ' ἀρχῆς φέρεται [*vulgo* ἀπαρχὴ εἰςφέρεται]. — κατ' ἀρχάς, initio, II, 95, 2, κατ' ἀρχὰς τῷ πολέμῳ πιεζόμενον. — τὴν ἀρχήν, principio, II, 74, 3, οὔτε τὴν ἀρχὴν ἀδίκως ... ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, ... οὔτε νῦν ... ἀδικήσομεν. VI, 4, 5, Ζάγκλη τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης ... ᾠκίσθη, ὕστερον δέ, κτέ. — (*cum negat.*), omnino, IV, 98, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐςελθεῖν τούτῳ (ἔφασαν). VI, 56, οὐδὲ ἐπαγγεῖλαι τὴν ἀρχήν. b) magistratus, II, 93, 3, ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἣς κατ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξεν. 96, 2, Ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή. II, 15, 2, καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς. 37, 3, τῶν ἀεὶ ἐν ἀρχῇ ὄντων ἀκροάσει. IV, 74, 3, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο. V, 27, 2, ἀποδεῖξαι ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας. 34, 2, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν. 37, 2, Ἀργείων δύο ἄνδρες τῆς ἀρχῆς τῆς μεγίστης. VI, 54, 2, Ἱππίας ... ἔσχε τὴν ἀρχήν. *Ib.* 5, οὐδὲ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλούς. *Ib.* 6, ἀεί τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. *Ibid.* ἦρξαν τὴν ἐνιαυσίαν Ἀθηναίοις ἀρχήν. *Ib.* 7 (*in epigrammate*), μνῆμα τόδ' ἧς ἀρχῆς. 55, 3, εἰ Ἵππαρχος ἐν τῇ ἀρχῇ ὢν ἀπέθανεν. *Ibid.* ὡμιλήκει τῇ ἀρχῇ. 95, 2, ὁ Θεσπιέων δῆμος ... ἐπιθέμενος τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν. VIII, 1, 3, ἀρχήν τινα πρεσβυτέρων ἀνδρῶν ἑλέσθαι. 53, 3, εἰ μὴ ... ἐς ὀλίγους μᾶλλον τὰς ἀρχὰς ποιήσαιμεν. 54, 4, τὰς ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον ... οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς. 67, 3, μήτε ἀρχὴν ἄρχειν μηδεμίαν ἔτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ κόσμου. 70, καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχήν. 89, 2, τῶν ... ἐν ἀρχαῖς ὄντων. 97, μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ. — is qui magistratu fungitur, IV, 53, 2, Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος. PLUT. I, 90, 5, οὐ προσήει πρὸς τὰς ἀρχάς. V, 28, ἀνήνεγκαν τοὺς λόγους ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον. 47, 9, ὀμνύντων Ἀθήνησιν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί. *Ibid.* ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. 84, 3, ἐν ταῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις λέγειν ἐκέλευον. — c) imperium, I, 128, 3, μεταπεμφθεὶς ... ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐν Ἑλλησπόντῳ. II, 65, 9, ἐγίγνετο λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. III, 90, 2, ἅπασαν ἔχων τῶν νεῶν τὴν ἀρχήν. 109, παρειληφὼς τὴν ἀρχήν. 115, 5. IV, 28, 3, ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ ἀρχῆς. *Ibid.* παραδιδόναι τὴν ἀρχήν. VI. 12, 2, ὅπως ... ὠφεληθῇ τι ἐκ τῆς ἀρχῆς. 23, 4, παρίημι αὐτῷ τὴν ἀρχήν. 74, Ἀλκιβιάδης, ὅτ' ἀπῄει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετάπεμπτος. 96, 3, ἄρτι παρειληφότες τὴν ἀρχήν. 103,

3, οὗτος δὴ μόνος εἶχε... τὴν ἀρχήν. VII, 16, τὸν Νικίαν οὐ παρέλυσαν τῆς ἀρχῆς. VIII, 54, 3, Φρύνιχον... παρέλυσεν ὁ δῆμος τῆς ἀρχῆς. 64, 2, Διοτρέφην... ἀπέστελλον ἐπὶ τὴν ἀρχήν. 85, παραλαμβάνει τὴν ἀρχήν. — provincia, imperium (*satrapae*), VIII, 5, 6 (*de Tissapherne*), ὑπὸ βασιλέως... ἐτύγχανε πεπραγμένος τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους. 6, τὰς ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἀρχῇ πόλεις. 99 (*de Pharnabazo*), τὰς λοιπὰς... πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς. — d) principatus, imperium, I, 9, 2, ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως... Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν... Ἀτρεῖ. 15, ἄλλων ἀρχῇ, in alios. 35, 4, ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς δύναμιν προσλαβεῖν. 67, 4, λιμένων εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ. 75, ἆρ' ἄξιοί ἐσμεν... ἀρχῆς γε ἧς ἔχομεν... μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι. 76, 2, ἀρχὴν διδομένην [*vulgo* διαδι.] ἐδεξάμεθα, καὶ ταύτην μὴ ἀνεῖμεν. 77, 2, τοῖς καὶ ἄλλοθί που ἀρχὴν ἔχουσι. *Ib.* 3, δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν. *Ib.* 6, ἡ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ δοκεῖ εἶναι. 97, 2, τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν ἔχει τῆς τῶν Ἀθηναίων ἐν οἵῳ τρόπῳ κατέστη. 118, 2, Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο. 128, 3, ἐφιέμενος τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. 139, μὴ χρῆσθαι τοῖς λιμέσι τοῖς ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ. 144, ἀρχὴν μὴ ἐπικτᾶσθαι. II, 8, 6, τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι βουλόμενοι. 36, 2, κτησάμενοι... ὅσην ἔχομεν ἀρχήν. 62, δηλώσω καὶ τόδε... ὑπάρχον ὑμῖν μεγέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχήν. 63, ἀρχῆς στερήσεως, καὶ κινδύνου ὧν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀπήχθησθε. 65, 7, ἀρχὴν μὴ ἐπικτωμένους. *Ib.* 11, ἐν μεγάλῃ πόλει καὶ ἀρχὴν ἐχούσῃ. 96, 3, ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι ἦσαν. *Ibid.* οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχή. 97, ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν. 98, διὰ τῆς αὐτοῦ ἀρχῆς. 100, 3, ἐσέβαλεν... ἐς τὴν Φιλίππου πρότερον οὖσαν ἀρχήν. III, 11, 2, ὅσον αὐτοῖς ἐς τὴν ἀρχὴν... τὰ πράγματα ἐφαίνετο καταληπτά. 37, 2, τυραννίδα ἔχετε τὴν ἀρχήν. 39, 2, φέρειν τὴν ὑμετέραν ἀρχήν. 40, 2, τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ. *Ib.* 4, παύεσθαι τῆς ἀρχῆς. 45, 6, περὶ... ἐλευθερίας ἢ ἄλλων ἀρχῆς, in alios. 47, 5, ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς. 82, 8, πάντων αὐτῶν αἴτιον ἀρχὴ ἡ διὰ πλεονεξίαν καὶ φιλοτιμίαν. IV, 60, 2, (ἡμῶν) τῆς ἀρχῆς... προκοπτόντων ἐκείνοις. 78, 6, ἐς Δῖον τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. 86, 5, χαλεπωτέρα ἂν τῆς ἀλλοφύλου ἀρχῆς εἴη. 87, 4, οὐδ' ἀρχῆς ἐφιέμεθα. 128, 3, ἐς Ἄρνισσαν... τῆς Περδίκκου ἀρχῆς. V, 26, μέχρι οὗ τὴν ἀρχὴν κατέπαυσαν τῶν Ἀθηναίων οἱ Λακεδαιμόνιοι. 69, ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δουλείας. *Ibid.* τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἕξουσι. 81, τὴν ἀρχὴν ἀφεῖσαν τῶν πόλεων. 91, τῆς ἡμετέρας ἀρχῆς, ἣν καὶ παυθῇ, οὐκ ἀθυμοῦμεν τὴν τε-

λευτήν. *Ib.* 2. 99, τοὺς ἤδη τῆς ἀρχῆς τῷ ἀναγκαίῳ παροξυνομένους. 100, μὴ παυθῆναι τῆς ἀρχῆς. VI, 10, 6, ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι. 11, 3, οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. 17, 7, τὴν ἀρχὴν ἐκτήσαντο. *item* 18, 2. 20, 2, οὐδ' ἂν τὴν ἀρχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προςδεξομένας. 82. *Ib.* 3, τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν. 83, 4, τὴν ἐκεῖ ἀρχὴν... ἔχειν. 85, ἀνδρὶ τυράννῳ, ἢ πόλει ἀρχὴν ἐχούσῃ, οὐδὲν ἄλογον ὅ τι ξυμφέρον. *Ib.* 3, ἀρχῆς ἐφίενται ὑμῶν, in vos. 90, 2, τῆς Καρχηδονίων ἀρχῆς... ἀποπειράσοντες. VII, 63, 3, τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας... μετείχετε. *Ib.* 4. 66, 2, ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην... κεκτημένους. VIII, 43, 3, ἀντ' ἐλευθερίας Μηδικὴν ἀρχὴν τοῖς Ἕλλησι... περιθεῖναι. 46, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν. *Ib.* 2, τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς. *Ib.* 3, κοινωνοὺς... τῆς ἀρχῆς. 48, 4, πόλεις ἐχόντων ἐν τῇ αὐτοῦ ἀρχῇ οὐκ ἐλαχίστας (*i. e.* regis). 73, 4, ἡ ἀρχὴ αὐτοῖς... ξυνέμεινεν. 96, 4, ἡ Ἀθηναίων ἀρχὴ πᾶσα. *Ib.* 5, ναυτικῇ ἀρχῇ.

ἀρχηγέτου Ἀπόλλωνος βωμός, Apollinis principis ara, VI, 3.

* ἀρχηγός, imperator, I, 132, 2 (*in epigramm.*), Ἑλλήνων.

ἀρχικὸν γένος, familia princeps, II, 80, 5, ἡγοῦντο (Χαόνων) ἐπετησίῳ προστασίᾳ ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους Φώτιος καὶ Νικάνωρ.

ἄρχων, is qui cum imperio est, praefectus, imperator, magistratus, I, 57, 6, τῶν νεῶν. 62, 2, Ἰόλαον ἀνθ' αὐτοῦ καταστήσας ἄρχοντα. 74, παρεσχόμεθα Θεριστοκλέα ἄρχοντα. 95, 6, ἐκεῖνον οὐκέτι ἐκπέμπουσιν ἄρχοντα. 104, γενόμενος. 115, 5. II, 22, 3, ἦσαν καὶ τῶν ἄλλων κατὰ πόλεις ἄρχοντες. 88. 93, τῶν Πελοποννησίων. III, 7, πέμψαι... ἄρχοντα. 27, 3, οὔτε ἠκροῶντο ἔτι τῶν ἀρχόντων. 30, τῆς στρατιᾶς. 34, 3. 52, 2, ὁ Λακεδαιμόνιος ἄρχων. 93, 3. 109, 2. 114, 4. IV, 31, 2, Ἐπιτάδας ὁ ἄρχων. 38. 39, 2. 57, 3, τῶν Λακεδαιμονίων. 67, 3. 69, 3. 73, 4, τῷ Βρασίδᾳ αὐτῷ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων ἄρχουσιν. 92. 123, 4, τῶν ἁπάντων. 129, 3. 132, 3, τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι. V, 3. *Ib.* 8. 9, 9, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι. 20, 2, τῶν ἑκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινος τὴν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων... σημαινόντων. 51, 2. 56. 66, 4, σχεδόν τι πᾶν... τὸ στρατόπεδον τῶν Λακεδαιμονίων ἄρχοντες ἀρχόντων εἰσί. VI, 32, οἵ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες. 40, 2, ἑλομένη ὑμᾶς ἄρχοντας. 91, 4. 93, 2, Γύλιππον... προστάξαντες ἄρχοντα τοῖς Συρακοσίοις. VII, 2. *Ibid.* 19, 3.4, ἄρχοντα Ἀλέξανδρον... προστάξαντες. 20. 25.

39, 2, τοῦ ναυτικοῦ. 73, 3. VIII, 5. 8, 2, ἄρχοντα ἔχοντες Χαλκιδέα. *Ibid. Ibid.* προςετέτακτο ἐς αὐτὸν (τὸν Ἑλλήςποντον) ἄρχων Κλέαρχος. 10, 2, ἄρχοντα Ἀλκαμένην ἔχοντες. *Ib.* 4. 11, 3. 23, 4, ἄρχοντα Ἐτεόνικον προςτάξας. 24. *Ib.* 6. 28, 5. 39. *Ib.* 2, Κλέαρχον ... ἄρχοντα προςτάξαντες. 61, 2. 92, 5 [*ubi vulgo* ἀρχῶν]. 108, 2, ἄρχοντας [*Vat.* ἄρχοντα] ἐν τῇ Κῷ καταστήσας. — Archon (*Athenis*), I, 126, 8, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Ἄρχουσι τὴν φυλακήν. *Ibid.* τότε τὰ πολλὰ τῶν πολιτικῶν οἱ ἐννέα Ἄρχοντες ἔπρασσον. II, 2, Πυθοδώρου ἔτι δύο μῆνας Ἄρχοντος Ἀθηναίοις. 15, ἡ Ἀττικὴ ἐς Θησέα ἀεὶ κατὰ πόλεις ᾠκεῖτο, πρυτανεῖά τε ἔχουσα καὶ Ἄρχοντας. V, 19, ἐν Ἀθήναις Ἄρχων Ἀλκαῖος. 25, Ἀλκαίου Ἄρχοντος Ἀθήνησι. VI, 54, 6, τὸν δώδεκα θεῶν βωμὸν (Πεισίστρατος)... Ἄρχων ἀνέθηκεν.

ἀρωγός, salutaris, VII, 62, ἃ ἀρωγὰ ἐνείδομεν... πρὸς τὸν μέλλοντα ὄχλον τῶν νεῶν ἔσεσθαι.

ἀσαφής, incertus, dubius, III, 22, 8, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις ᾖ. IV, 86, 4, οὐδὲ ἀσαφῆ [*nonnulli codd.* ἀσφαλῆ] τὴν ἐλευθερίαν νομίζω ἐπιφέρειν. 108, 4, τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ.

ἀσαφῶς, dubie, IV, 20, 2, πολεμοῦνται ἀσαφῶς ὁποτέρων ἀρξάντων. 125, ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς [*vulgo* σαφῶς] ἐκπλήγνυσθαι, sine causa manifesta.

ἀσεβεῖν, impie facere, IV, 98, 7, πολὺ μειζόνως ἐκείνους ... ἀσεβεῖν. VI, 53, ἐπ' ἄλλους τινὰς τῶν στρατιωτῶν... μεμηνυμένων περὶ τῶν μυστηρίων ὡς ἀσεβούντων.

ἀσέβημα, impie factum, VI, 27, 2, εἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον.

ἀσέληνος, illunis, III, 22, τηρήσαντες νύκτα χειμέριον ὕδατι καὶ ἀνέμῳ καὶ ἅμ' ἀσέληνον.

ἄσημος, non signatus, II, 13, 4, χρυσίου ἀσήμου καὶ ἀργυρίου. VI, 8, ἀσήμου ἀργυρίου.

ἀσθένεια, infirmitas, imbecillitas, I, 3, δηλοῖ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν. *Ib.* 4. 32, 4, περιέστηκεν ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον σωφροσύνη... νῦν ἀβουλία καὶ ἀσθένεια φαινομένη. II, 49, 6, οἱ πολλοὶ... ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο. 51, 3, ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας. III, 16. 52, 2, γνοὺς... τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν. IV, 36, 3, ἀσθενείᾳ σωμάτων διὰ τὴν σιτόδειαν. V, 61, τοῦ τείχους. 95, ἡ φιλία μὲν ἀσθενείας, τὸ δὲ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα. VII, 63, 4, μετ' ἀσθενείας καὶ ξυμφορῶν. VIII, 12, τῶν Ἀθηναίων. 45, 2, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμ-

βαίνει. — aegrotatio, II, 49, τὸ ἔτος... ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον ἐς τὰς ἄλλας ἀσθενείας ἐτύγχανεν ὄν. VI, 102, 2, ἔτυχε... δι' ἀσθένειαν ὑπολελειμμένος. VII, 16, ὅπως μὴ μόνος ἐν ἀσθενείᾳ ταλαιπωρῇ. 50, 3, τῇ ἀσθενείᾳ τῶν ἀνθρώπων πιεζόμενα (τὰ πράγματα). 87, αἱ νύκτες... ἐς ἀσθένειαν ἐνεωτέριζον.

ἀσθενεῖν, aegrotare, VII, 47, 2, τῆς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν οἱ ἄνθρωποι μάλιστα.

ἀσθενής, infirmus, imbecillus, I, 5, κέρδους τοῦ σφετέρου αὐτῶν ἕνεκα καὶ τοῖς ἀσθενέσι τροφῆς. 11, 3, δι' ἀχρηματίαν τὰ πρὸ τούτων ἀσθενῆ ἦν. 35, 5. 36. II, 25, τῷ τείχει προσέβαλον ὄντι ἀσθενεῖ. 75, 5, τοῦ μὴ... ἀσθενὲς εἶναι τὸ οἰκοδόμημα. IV, 85, 6, ἀσθενὴς καὶ ἀδύνατος τιμωρῆσαι. 126, 4, ὅσα... ἀσθενῆ ὄντα... δόκησιν ἔχει ἰσχύος. V, 89, δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσιν. 103, 2. VI, 9, 3, πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους ἀσθενὴς ἄν μου ὁ λόγος εἴη. 68, μετὰ ἀσθενοῦς στρατοπέδου. 84, διὰ τὸ μὴ ἀσθενεῖς ὑμᾶς ὄντας ἀντέχειν Συρακοσίοις. 85, 6, πρὸς ὑμᾶς. VII, 4, 2, ἦν τι... τοῦ τείχους ἀσθενές. 29, 3, item de τείχει. 36, 3, πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες. 48, οὐκ ἐβούλετο αὐτὰ (τὰ πράγματα) ἀσθενῆ ἀποδεικνύναι. VIII, 76, 4, πόλιν... οὐκ ἀσθενῆ. 104, 5, ἀσθενέσι καὶ διεσπασμέναις ταῖς ναυσί. Comp. I, 44, 2, ἵνα ἀσθενεστέροις οὖσι... Κορινθίοις... ἐς πόλεμον καθιστῶνται. 136, 3, ὑπ' ἐκείνου πολλῷ ἀσθενεστέρου... κακῶς πάσχειν. 141, 2, τὰ τοῦ πολέμου... οὐκ ἀσθενέστερα ἕξομεν. III, 11, 3, τὰ τελευταῖα λιπόντες... ἀσθενέστερα ἔμελλον ἕξειν. V, 97, ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες. VII, 66, 3, ἄνδρες ἐπειδάν, ᾧ ἀξιοῦσι προὔχειν, κολουθῶσι, τό γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστι. Sup. IV, 9, 2, τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος. VI, 10, 2, οὐχ οἱ ἀσθενέστατοι. — ἀσθενές, infirmitas, imbecillitas, II, 61, 2, ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης. III, 52, 3, ἦσαν ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ. — b) aeger, VII, 60, 2, οἷον ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενέσιν [*Vat.* ἀσθενοῦσιν] ἱκανὸν γενέσθαι. 75, 3, τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς.

ἄσιτος, ieiunus, VII, 40, 3, οἱ δὲ διὰ πολλοῦ θορύβου, καὶ ἄσιτοι οἱ πλείους,... μόλις ποτὲ ἀντανήγοντο.

ἀσκέπτως, inconsiderate, VI, 21, 2, βουλευσαμένους.

ἄσκησις, exercitatio, II, 39, ἐπιπόνῳ ἀσκήσει... τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται. V, 67, 3, Ἀργείων οἱ χίλιοι λογάδες, οἷς ἡ πόλις ἐκ πολλοῦ ἄσκησιν τῶν ἐς τὸν πόλεμον δημοσίᾳ παρεῖχεν.

ἀσκός, uter, IV, 26, 8, καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένον.

ἄσμενος, libens, libenter, I, 26, ἔπεμπον... ἄσμενοι τὴν βοήθειαν. III, 66, 2, ἄσμενοι χωρήσαντες. 84, 2, ἡ ἀνθρωπεία φύσις... ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς ὀργῆς οὖσα. IV, 21, νομίζοντες... διδομένης εἰρήνης ἀσμένους [vulgo ἀσμένως[δέξεσθαι. 28, 5, ἀσμένοις... ἐγίγνετο τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων. 85, 3, εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. 106, διὰ τὸ ἄσμενοι ἂν ἐξελθεῖν. V, 29, ἄσμενοι πρὸς τοὺς Ἀργείους ἐτράποντο. VI, 12, 2, ἄρχειν ἄσμενος αἱρεθείς. 20, 2. 34, 6. 60, 4, ἄσμενος λαβὼν... τὸ σαφές. VII, 73, 2, ἀσμένους ἀπὸ ναυμαχίας μεγάλης ἀναπεπαυμένους. 84, 4, πίνοντας... ἀσμένους [Vat. ἀσμένως]. VIII, 76, 7.

ἀσπίς, clipeus, III, 22, 3, ψιλοί... ξὺν δορατίοις ἐχώρουν, οἷς ἕτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον. IV, 9, τοὺς ναύτας... ὥπλισεν ἀσπίσι τε φαύλαις καὶ οἰσυΐναις ταῖς πολλαῖς. 12, ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς πρὸς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι πρὸς τὸ τροπαῖον ἐχρήσαντο. 38, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας. 96, 2, ὠθισμῷ ἀσπίδων. V, 71, προστέλλειν τὰ γυμνὰ... τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι. VI, 58, 2, μετ' ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν. VII, 45, 2, ψιλοὶ ἄνευ τῶν ἀσπίδων. 82, 3, τὸ ἀργύριον... ἐςβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας, καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας. — *de ordinibus aciei*, IV, 93, 4, ἐπ' ἀσπίδας πέντε καὶ εἴκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο. VII, 79, εὗρον... τὴν πεζὴν στρατιὰν παρατεταγμένην οὐκ ἐπ' ὀλίγων ἀσπίδων.

ἄσπονδος, nullo foedere icto, II, 22, 2, ἀνείλοντο αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. III, 111, 3, πάντας ἐνόμισαν ἀπιέναι ἀσπόνδους ὁμοίως. 113, μετὰ... τῶν ὑποσπόνδων ξυνεξῆεσαν ἄσπονδοι. V, 32, 7, ἀνακωχή.— ἄσπονδον, absentia foederis, I, 37, 4, τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον... προβέβληνται.

ἀστάθμητος, instabilis, III, 59, ἀστάθμητον τὸ τῆς ξυμφορᾶς. — ἀστάθμητον, instabilitas, IV, 62, 4, τὸ ἀστάθμητον τοῦ μέλλοντος ὡς ἐπὶ πλεῖστον κρατεῖ.

ἀστασίαστος, seditionum immunis, I, 2, 5, τὴν Ἀττικὴν, ἐκ τοῦ ἐπὶ πλεῖστον διὰ τὸ λεπτόγεων ἀστασίαστον οὖσαν, ἄνθρωποι ᾤκουν οἱ αὐτοὶ ἀεί.

ἀστέγαστον, absentia tecti, VII, 87, οἵ τε ἥλιοι... καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον.

ἀστήρ, stella, II, 28, ἀστέρων τινῶν ἐπιφανέντων.

ἀστικὰ Διονύσια, urbana Dionysia, V, 20.

ἀστός, civis, II, 34, 4, ξυνεκφέρει ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. *similiter* 36, 4. IV, 34, πανστρατιᾶς ξένων τῶν παρόντων καὶ ἀστῶν γενομένης. VI, 15, 3, ὧν ἐν ἀξιώματι ὑπὸ τῶν ἀστῶν [*nonnulli codd.* αὐτῶν]. 16, 3, τοῖς μὲν ἀστοῖς φθονεῖται φύσει, πρὸς δὲ τοὺς ξένους... ἰσχὺς φαίνεται. 27, 2, μηνύειν... τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. 30, 2, ξυγκατέβη καὶ ὁ ἄλλος ὅμιλος ἅπας... καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. 54, 2, Ἀριστογείτων, ἀνὴρ τῶν ἀστῶν, μέσος πολίτης.

ἀστραπή, fulgur, VI, 70, ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς γίγνεσθαι καὶ ἀστραπάς.

ἄστυ, urbs, I, 122, 2, κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ. VI, 44, 2, τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει. VIII, 95, 4, ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν. —*de urbe Athenis*, II, 13, 7, τοῦ ἄστεος [*vulgo* ἄστεως]. 17. 52, ἡ ξυγκομιδὴ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὸ ἄστυ. 94, οἱ ἐν τῷ ἄστει ἐς τὸν Πειραιᾶ ᾤοντο τοὺς πολεμίους ἐςπεπλευκέναι ἤδη. VIII, 92, 7, τοῦ ἄστεος [*vulgo* ἄστεως]. *Ibid.* 8. 93.

ἀστυγείτων, finitimus, I, 15, 2, κατ' ἀλλήλους... οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. 80, 3, τοὺς Πελοποννησίους καὶ τοὺς ἀστυγείτονας. IV, 44, 5, τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων Πελοποννησίων βοήθειαν. 92, 4, πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας πᾶσι τὸ ἀντίπαλον καὶ ἐλεύθερον καθίσταται. V, 69, ἄνδρας... ἐχθροὺς καὶ ἀστυγείτονας... ἀμύνασθαι. VI, 33, 5.

ἀσφάλεια, firmitas, III, 22, 2, τὸν ἀριστερὸν πόδα μόνον ὑποδεδεμένοι ἀσφαλείας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν πηλόν.—b) securitas, absentia periculi, I, 17, τύραννοι... δι' ἀσφαλείας... τὰς πόλεις ᾤκουν, secure. 120, 5, μετὰ ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν. [*ubi* certam fiduciam *interpretantur; cf. Popp. adn. ad Schol.*] 137, 2, τὴν ἀσφάλειαν εἶναι, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεώς. II, 11, 3, εἴ τῳ καὶ δοκοῦμεν πλήθει ἐπιέναι, καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης. 75, 5, ἐν ἀσφαλείᾳ εἶναι. III, 12, ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θάρσος. IV, 57, 4, ἀσφαλείας ἕνεκα. 68, 5, ἀσφάλεια αὐτοῖς μᾶλλον ἐγίγνετο τῆς ἀνοίξεως. 128, 3, κατὰ ἀσφάλειαν μᾶλλον ἰών. V, 98, ἐν ἐκείνῳ οὐ νομίζετε ἀσφάλειαν; 107, οὔκουν οἴεσθε τὸ ξυμφέρον μὲν μετὰ ἀσφαλείας εἶναι, τὸ δὲ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνων δρᾶσθαι. 111, 4, δοθείσης αἱρέσεως πολέμου πέρι καὶ ἀσφαλείας. VI, 24, 2, ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. 56, 3, ἦσαν οὐ πολλοὶ οἱ ξυνομωμοκότες, ἀσφαλείας ἕνεκα. 78, 2, ἕνεκα τῆς αὐτοῦ ἀσφαλείας. 83, 2, τῆς ἡμετέρας

ἀσφαλείας ἕνεκα. VIII, 1, 3, τὰ τῶν ξυμμάχων ἐς ἀσφάλειαν παείσθαι, in tuto ponere. 4, ὅπως αὐτοῖς ἀσφάλεια ταῖς σιταγωγοῖς ναυσὶν εἴη τοῦ περίπλου. 46, 2, μετὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀσφαλείας. 66, 5, πλεῖστα ἐς τὴν τῶν ὀλίγων ἀσφάλειαν ὠφέλησαν. — ἀσφαλείᾳ, cum securitate, securitatis causa, II, 44, 3, ἔκ τε τοῦ μὴ ἐρημοῦσθαι, καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει. III, 56, 5, ἐπῃνοῦντο... οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες. 82, 4, ἀσφαλείᾳ [*vulgo* ἀσφάλεια] τὸ ἐπιβουλεύσασθαι ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος. — c) praesidium, I, 33, 2, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον οὐχ ἧσσον διδόντες ἢ ληψόμενοι. 40, 2, ὅςτις... ἀσφαλείας δεῖται. III, 13, ἡμᾶς... πρὸς ἀσφάλειάν τινα τρέψαι. VI, 59, 2, εἴ ποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῴη... ὑπάρχουσάν οἱ. 87, 5, ταύτην τὴν κοινὴν τῷ τε δεομένῳ καὶ ὑμῖν νῦν παροῦσαν ἀσφάλειαν μὴ ἀπώσησθε.

ἀσφαλής, tutus, a) *de hominibus*, IV, 61, 2, παρεστάναι μηδενὶ ὡς οἱ μὲν Δωριῆς ἡμῖν πολέμιοι τοῖς Ἀθηναίοις, τὸ δὲ Χαλκιδικὸν τῇ Ἰάδι ξυγγενείᾳ ἀσφαλές. VI, 23, 3, βούλομαι... παρασκευῇ ἀπὸ τῶν εἰκότων ἀσφαλὴς ἐκπλεῦσαι. Sup. I, 34, 3, ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας... λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη. 39, 3, ὅτε ἀσφαλέστατοι ἦσαν. II, 11, 5, πρὸς τὸ ἐπιχειρῆσαι ἀσφαλέστατοι. — b) *de rebus*, I, 6, διὰ τὰς... οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους ἐφόδους. 75, 4, οὐκ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι. 80, μήτε ἀγαθὸν καὶ ἀσφαλὲς νομίσαντα. 107, 3, διὰ τῆς Γερανείας οὐκ ἀσφαλὲς ἐφαίνετο αὐτοῖς... πορεύεσθαι. III, 105, 4, δεδιότες μὴ... ἀναχωρεῖν βουλομένοις οὐκ ᾖ ἀσφαλές. VI, 80, τὴν προμήθειαν... ὑμῖν ἀσφαλῆ. 89, 6, τὸ μεθιστάναι αὐτὴν (τὴν δημοκρατίαν) οὐκ ἐδόκει ἡμῖν ἀσφαλὲς εἶναι. VII, 24, 3, οὐδ' οἱ ἔσπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν. 38, 3, κατάφευξις. 77, 5, πορείαν... ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον. Comp. II, 27, τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο... ἔχειν. 43, ἀσφαλέστερον μέν,... ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν... διάνοιαν ἔχειν. III, 39, 4, τὰ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν. 53, ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν. IV, 92, 2, εἴ τῳ καὶ ἀσφαλέστερον ἔδοξεν εἶναι. VII, 14, 4, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι. Sup. II, 11, 9, κάλλιστον τόδε καὶ ἀσφαλέστατον. VI, 34, 9, τὰς μετὰ φόβου παρασκευὰς ἀσφαλεστάτας νομίσαντες. — ἀσφαλές, securitas, III, 82, 7, τὸ ἀσφαλὲς ἐλογίζετο. V, 7, 3, τῷ ἀσφαλεῖ... περισχήσων. 97, τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν... ἂν παράσχοιτε. VI, 18, 5, τὸ ἀσφαλές... αἱ νῆες παρέξουσι. 55, 3, πολλῷ τῷ περιόντι τοῦ ἀσφαλοῦς κατεκράτησε. VIII, 24, 5, εἰ τοῦτο δοκοῦσι παρὰ τὸ ἀσφα-

λέστερον [*Vat.* ἀσφαλέστατον] πρᾶξαι.—**tutum, locus tutus, I, 39,** ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς προκαλούμενον. **137,** 4, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. **III, 22,** 8, πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες... τοῦ ἀσφαλοῦς ἀντιλάβοιντο. **IV, 126,** 6, ἐς τὸ ἀσφαλὲς θᾶσσον ἀφίξεσθε. *Ibid.* τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐπιδείκνυνται. **VI, 101,** 6, φθάνουσιν ἁρπάσαντες... ἐς τὸ ἀσφαλές. **VIII, 39,** 4, ἐν ἀσφαλεῖ ὄντες.—**certus, erroris expers, firmus, I, 69,** 5, ἐλέγεσθε ἀσφαλεῖς εἶναι. **IV, 108,** 4, τὸ πλέον βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ, ἢ προνοίᾳ ἀσφαλεῖ. **VII, 86,** 2, κατεβίβασαν ἐς τὰς Λιθοτομίας, ἀσφαλεστάτην εἶναι νομίσαντες τὴν τήρησιν. **VIII, 88,** ὑποσχόμενος τοῖς ἐν Σάμῳ ἀσφαλῆ καὶ μεγάλην χάριν.

ἀσφαλῶς, **tuto, II, 63,** 3, δουλεύειν. **65,** 5, διεφύλαξεν αὐτὴν (τὴν πόλιν). **VI, 24,** ἐκπλεῦσαι. **83,** 4, τὰ ἐνθάδε... καταστησόμενοι. **92,** 4, ἐπολιτεύθην. *Ib.* 5, ἵνα αὐτοὶ ἀσφαλῶς οἰκῆτε. **VIII, 2,** 4, τῆς πάσης Ἑλλάδος... ἡγήσεσθαι. **41,** περαιωθῆναι. **89,** ἀπαλλαγέντας... τοῦ πράγματος. **Comp. VI, 78,** τοσούτῳ καὶ ἀσφαλέστερον (μαχούμενοι), ὥστε κτέ. **Sup. I, 107,** 4, ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται. **VI, 18,** 7, οἰκεῖν.—ἀσφαλῶς ἔχει, **res in tuto est, IV, 1, 107,** ὅπως καὶ τὸ αὐτίκα... καὶ τὸ ἔπειτα ἀσφαλῶς ἕξει. **VI, 70,** 3, ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε. **Comp. IV, 71,** 2, οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν.— **b) certo, sine errore, caute, prudenter, I, 84,** 4, ὡς ἡμῶν αὐτῶν ἀσφαλῶς προνοουμένων. **IV, 18,** 4, οἵτινες τἀγαθὰ ἐς ἀμφίβολον ἀσφαλῶς ἔθεντο. **Comp. I, 37,** ἵνα τὴν ἀφ' ἡμῶν ἀξίωσιν ἀσφαλέστερον προειδῆτε. **V, 85,** ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε.

ἀσχολία, **negotium, I, 70,** 7, ἡγεῖσθαι... ξυμφορὰν οὐχ ἧσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον. **90,** 5, ἀσχολίας τινὸς οὔσης. **VIII, 72,** διὰ τὰς στρατείας καὶ τὴν ὑπερόριον ἀσχολίαν.

ἄτακτος, **inordinatus, inconditus, VIII, 10,** 4, θόρυβος ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος. **105,** 2, ἤρξαντο μέρει τινὶ σφῶν ατακτότεροι γενέσθαι.

ἀτάκτως, **sine ordine, II, 91,** 4, διώκοντες. **III, 108,** 3, ἀτάκτως καὶ οὐδενὶ κόσμῳ προσπίπτοντες. **V, 9,** 3, κατὰ θέαν τετραμμένους. **VII, 53,** 2, προσφερομένους. **Comp. VI, 97,** 4, προσπεσόντες αὐτοῖς... ἀτακτότερον. **VII, 80,** 4, ἐχώρει. *item* **81,** 2 *et* **VIII, 25,** 3.

ἀταλαίπωρος, **indiligens, I, 20,** 3, οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας.

ἀταξία, **perturbatio, II, 92,** διὰ... τὴν παροῦσαν ἀταξίαν. **V, 10,** 8, πεφοβημένοις... τῇ σφετέρᾳ ἀταξίᾳ. **VI, 72,** 3. **VII, 43,**

7, προϊόντων... ἐν ἀταξίᾳ. 68, πρὸς ἀταξίαν τοιαύτην ὀργῇ προςμίξωμεν.

* ἀτασθαλίη, arrogantia, VI, 59, 3 (*in elogio*), οὐκ ἦρθη νοῦν ἐς ἀτασθαλίην.

ἄταφος, insepultus, II, 50, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων. VII, 75, 3, τῶν νεκρῶν ἀτάφων ὄντων.

ἅτε, utpote, quippe, [*semper cum partic.*] IV, 130, 6, ἐςπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως ἀνοιχθεῖσαν,... διήρπασαν. V, 72, ξυνέβη αὐτῷ, ἅτε ἐν αὐτῇ τῇ ἐφόδῳ καὶ ἐξ ὀλίγου παραγγείλαντι, τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν. VII, 44, 6, διέφευγον αὐτούς, ἅτε ἐκείνων ἐπιστάμενοι τὸ ξύνθημα. 58, 4, οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος πλέον κατὰ πάντα παρέσχοντο, ἅτε μεγάλας πόλεις οἰκοῦντες. 85, 3, διεπλήσθη πᾶσα Σικελία αὐτῶν, ἅτε οὐκ ἀπὸ ξυμβάσεως... ληφθέντων. VIII, 52, ὁ Ἀλκιβιάδης, ἅτε περὶ μεγάλων ἀγωνιζόμενος, προθύμως... προςέκειτο.

ἀτείχιστος, immunitus, I, 5, προςπίπτοντες πόλεσιν ἀτειχίστοις. II, 80, 8, κώμην ἀτείχιστον. III, 94, 4, κατὰ κώμας ἀτειχίστους. 102, τὸ προάστειον, ἀτείχιστον ὄν, εἷλον. IV, 43, κώμην... ἀτείχιστον οὖσαν. VIII, 31, 3. 35, 3. 41, 2. 44, 2. 50, 6, ἀτειχίστου οὔσης Σάμου. 51. 62, 2. 107. — munitas urbes non habens, I, 2, 2, ἀτειχίστων... ὄντων. 91, 7, πάντας ἀτειχίστους ἔφη χρῆναι ξυμμαχεῖν. III, 33, 2, ἀτειχίστου οὔσης τῆς Ἰωνίας. — non occlusus vallo, I, 64, τὸ ἐς τὴν Παλλήνην (τῆς Ποτιδαίας τεῖχος) ἀτείχιστον ἦν. *Ib.* 2, πυνθανόμενοι... τὴν Παλλήνην ἀτείχιστον οὖσαν.

ἀτέκμαρτος, inexploratus, IV, 63, διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος.

ἀτελής, imperfectus, V, 46, 4, ἐφοβεῖτο μὴ πάντα ἀτελῆ ἔχων ἀπέλθῃ. VIII, 27, 6, ἀτελεῖ τῇ νίκῃ... ἀνέστησαν. 40, 3, τειχιζομένου τοῦ Δελφινίου, καὶ ἀτελοῦς ὄντος.

ἀτερπέστερος, minus gratus, I, 22, 4, ἐς ἀκρόασιν ἴσως τὸ μὴ μυθῶδες αὐτῶν ἀτερπέστερον φανεῖται.

ἀτιμάζειν, ab honoribus excludere, VI, 38, 6, ὁ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον ἢ δυναμένους ἐτέθη ἀτιμάζειν. — parvi ducere, III, 42, 6, τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν.

ἀτιμία, infamia, V, 34, 2, ἀτίμους ἐποίησαν, ἀτιμίαν δὲ τοιάνδε, ὥςτε μήτε ἄρχειν, μήτε πριαμένους τι ἢ πωλοῦντας κυρίους εἶναι. — ignominia, VI, 89, 2, τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν... ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε.

ἄτιμος, infamis, V, 34, 2, ἤδη καὶ ἀρχάς τινας ἔχοντας, ἀτίμους ἐποίησαν.— expers (*honoris*), III, 58, 5, ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἴσχουσιν.

ἀτιμώρητος, sine vindice, nullo opem ferente, III, 57, 4, περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς... ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι.— inultus, impunitus, VI, 6, 2, εἰ Συρακόσιοι Λεοντίνους ἀναστήσαντες ἀτιμώρητοι γενήσονται.

ἄτμητος, non devastatus, I, 82, 3, γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες.

ἀτολμία, ignavia, II, 89, 7, πολλὰ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπὸ ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ, ἔστι δὲ ἃ καὶ τῇ ἀτολμίᾳ. IV, 120, 3, οὐκ ἀνέμειναν ἀτολμίᾳ ἀνάγκην σφίσι προςγενέσθαι. V, 9, 2, ἵνα μὴ τό τε κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν... ἀτολμίαν παράσχῃ.

ἄτολμος, parum audax, VIII, 96, 5, οἱ μὲν ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ ἄτολμοι. Comp. I, 17, 2, ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ πολὺν χρόνον κατείχετο ... κατὰ πόλεις ἀτολμοτέρα εἶναι. II, 39, 7, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν ἀεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι. 43, τοὺς λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν. IV, 55, 4, ἐς τὰς μάχας.

ἀτοπία, insolentia, III, 82, 3, τῶν τιμωριῶν.— singularis casus, II, 51, τὸ νόσημα, πολλὰ καὶ ἄλλα παραλιπόντι ἀτοπίας, ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον, τοιοῦτον ἦν ἐπίπαν τὴν ἰδέαν.

ἄτοπος, insolitus, II, 49, 2, πνεῦμα. III, 38, 5, δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων.

ἀτόπως, inepte, VII, 30, 2, ἔν γε τῇ ἄλλῃ ἀναχωρήσει οὐκ ἀτόπως οἱ Θρᾷκες... τὴν φυλακὴν ἐποιοῦντο.

* *ἄτρακτος* (*Lacedaem.*) sagitta, IV, 40, 2, πολλοῦ ἂν ἄξιον εἶναι τὸν ἄτρακτον (λέγων τὸν ὀϊστὸν), εἰ τοὺς ἀγαθοὺς διεγίγνωσκε.

ἀτραπός, trames, IV, 36, 3, τῇ ἀτραπῷ (*ad Thermopylas*) περιελθόντων τῶν Περσῶν. 129, 4, κατὰ ἀτραπόν τινα τοῦ λόφου πειρώμενος προςβῆναι.

ἀτριβής, non tritus, IV, 8, 6, ἡ νῆσος ἡ Σφακτηρία... ὑλώδης καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν. 29, 3.

ἀττικίζειν, ab Atheniensibus stare, III, 62 (*de Plataeensibus*), μόνους αὖ Βοιωτῶν ἀττικίσαι. VIII, 87 (*de Thissapherne*), ἤχθοντο αὐτῷ οἱ Πελοποννήσιοι ὡς φανερῶς ἤδη ἀττικίζοντι.

ἀττικισμός, in Athenienses studia, III, 64, 5, ἐς τὸν ἡμέτερόν τε ἀκούσιον μηδισμόν, καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμόν. IV,

133, ἐπικαλέσαντες ἀττικισμόν. VIII, 38, 3, τῶν μετὰ Τυδέως... ἐπ' ἀττικισμῷ τεθνεώτων.

ἀτυράννευτος, ubi tyrannus nunquam fuit, I, 18, ἡ Λακεδαίμων... ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν.

ἀτυχεῖν, non consequi, II, 62, 3, αἴσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι.— repulsam ferre, I, 32, δίκαιον... τοὺς μήτε εὐεργεσίας μεγάλης μήτε ξυμμαχίας προσοφειλομένης ἥκοντας παρὰ τοὺς πέλας ἐπικουρίας... δεησομένους,... μὴ ὀργίζεσθαι, ἢν ἀτυχῶσιν.

αὖ, rursus, I, 10, 3. II, 89, 11, iterum. III, 104, 6 [*nisi ibi est* porro]. V, 72. VII, 79, 4 [*ubi ex Vat. access.*].— πάλιν αὖ, denuo, V. 72. VII, 46. 64.— b) ex altera parte, vicissim, contra, I, 6, 4. 33, 4, ἡμέτερον δὲ [*vulgo* δέ γ'] αὖ ἔργον προτερῆσαι. 62, 4. 81, 3. 91, 6. II, 44, 4. 45. 65, 9. III, 62, 2. 113, 3. IV, 29, 4. V, 14, 3. 43. 43. 68, 2. 98. VI, 16, 3. 34, 6. 38, 4. 80, 4, εἰ καταστρέψονται ἡμᾶς Ἀθηναῖοι,... καὶ εἰ αὖ [*nonnulli codd.* καὶ αὖ εἰ] ἡμεῖς περιεσόμεθα, κτέ. VIII, 2. [*ubi pro* αὖ τῶν *vulgo* αὐτῶν.] 78. 92, 11. 94, 3. 104, 2.— c) porro, VII, 25, 9, ἀγγέλλοντας τήν τε τοῦ Πλημμυρίου λῆψιν, καὶ τῆς ναυμαχίας πέρι,... τά τε ἄλλα αὖ δηλώσοντας. [*ubi suspectum* αὖ *om. nonnulli codd.*]— οὐδ' αὖ, neque insuper, neque vero, I, 10, 4, μέλλοντας πέλαγος περαιώσεσθαι μετὰ σκευῶν πολεμικῶν, οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας. 15, 2, οὐδ' αὖ αὐτοὶ [*vulgo* αὖ *deest*]. 41. 76, 2, οὐδ' αὖ πρῶτοι τοῦ τοιούτου ὑπάρξαντες, ἀλλὰ κτέ. II, 37. IV, 87, 4, οὐδ' αὖ ἀρχῆς ἐφιέμεθα. 99. VII, 47, 4. 56, 3, καὶ οὐδ' αὐτοὶ αὖ μόνον.

αὐθαδέστερος, arrogantior, VIII, 84, 2, ὁ δὲ αὐθαδέστερόν τι ἀπεκρίνατο.

αὐθαίρετος, ex voluntate pendens, ultro susceptus, I, 78, 4, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία. 144, κινδύνους αὐθαιρέτους μὴ προςτίθεσθαι. VI, 40, 2, ἡ πόλις... αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται. VIII, 27, 3, πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι.

αὐθέντης, auctor caedis, III, 58, 6, παρὰ τοῖς αὐθένταις πατέρας τοὺς ὑμετέρους... καταλείψετε.

αὐθημερόν, eo ipso die, II, 12, 2, ἐκέλευον ἐκτὸς ὅρων εἶναι αὐθημερόν. 22, 2, ἀνείλοντο αὐτοὺς αὐθημερὸν ἀσπόνδους. 67, 4. IV, 45. 128, 3, αὐθημερὸν ἀφικνεῖται ἐς Ἄρνισσαν. VI, 55, 1. VII, 39, 2 [*ubi vulgo* αὐθήμερον]. VIII, 89, 3.

αὖθις, rursus, iterum, denuo, I, 18, 2, αὖθις ὁ βάρβαρος ... ἧκε. 22, 4, τῶν μελλόντων ποτὲ αὖθις... ἔσεσθαι. 50, 4. 90, 2. 112, 6, αὖθις ὕστερον... παρέδοσαν Φωκεῦσιν. 119. 143, 1.

II, 48, 3, εἴ ποτε καὶ αὖθις ἐπιπέσοι. 65, 4, ὕστερον δ' αὖθις... στρατηγὸν εἵλοντο. 67, 4. 72, 2. 73, ἐςῆλθον αὖθις ἐς τὴν πόλιν. 76, 2. 3. 79, 5. 89, 4, αὖθις ναυμαχεῖν. III, 34, 2. 36, 5, αὖθις γνώμας προθεῖναι. *Ibid.* 6. 38. 42. 68, αὖθις τὸ αὐτὸ... ἐρωτῶντες. 74, μάχη αὖθις γίγνεται. 113, 1. IV, 25. 28, 3. 43, 3, ἐπῄεσαν αὖθις. 55, 3. 101. 102, 3. 126, 6. V, 8, 4. 14. 25, 3, αὖθις ἐς πόλεμον φανερὸν κατέστησαν. 34, 2. 50. 65, 5. 69 (δουλείας) μὴ αὖθις πειρᾶσθαι. 116, 2. VI, 1. 5, 3. 8, 3, ἐκκλησία αὖθις ἐγίγνετο. 14. 19, 2 [*ubi vulgo* αὖθις *om.*]. 52, παρεκομίζοντο αὖθις ἐπὶ Καμαρίνης. 54, 4. 78, 3. 88, 5. 94, 2, αὖθις... παρεκομίζοντο. 101, 2. 3. VII, 5, 3. 6. 25, 7. 36. 38, 2, ἐλπίζων αὐτοὺς αὖθις ἐπιχειρήσειν. 39, 2. *Ibid.* [*ubi in multis codd.* αὖθις καὶ αὖθις.] 40, 3, ἐπέπλεον αὖθις. 41, 4. 43, 7. 46. 50, 3. 69, 2. 73. 79, ἐπορεύοντο αὖθις. 86, 4. VIII, 12. 20. 23, 6. 24, 3, ἐν Φάναις αὖθις ἄλλῃ μάχῃ ἐνίκησαν, καὶ τρίτῃ ἐν Λευκωνίῳ. 32 [*ubi ex Vat. accessit.*]. 35, 4. 48, 3. 50, 5. 73, 2. 80, 3. *Ibid.* 91, 3. 100, 3. — rursus, item, VII, 58, 4, πρὸς τοὺς ἐπελθόντας ... οἱ Σικελιῶται αὐτοὶ πλῆθος πλέον... παρέσχοντο,... καὶ πρὸς ἅπαντας αὖθις, ὡς εἰπεῖν, τοὺς ἄλλους Συρακόσιοι αὐτοὶ πλείω ἐπορίσαντο. — vicissim, VII, 18, 3, οἱ Λακεδαιμόνιοι νομίσαντες τὸ παρανόμημα, ὅπερ καὶ σφίσι πρότερον ἡμάρτητο, αὖθις ἐς τοὺς Ἀθηναίους τὸ αὐτὸ παρεστάναι. — porro, deinceps, I, 70, 3, αὖθις δὲ οἱ μὲν παρὰ δύναμιν τολμηταί,... τὸ δὲ ὑμέτερον κτέ. III, 106, 2, ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα. IV, 73, 4, ἀπῆλθον πρότερον οἱ Ἀθηναῖοι ἐς τὴν Νίσαιαν, καὶ αὖθις οἱ Πελοποννήσιοι ὅθενπερ ὡρμήθησαν. V, 36. 43, 3, ἵνα Ἀργείους... ἐξέλωσι, καὶ αὖθις ἐπ' Ἀθηναίους μόνους ἴωσι. 66, 3, τοῖς μὲν πολεμάρχοις αὐτὸς (ὁ βασιλεὺς) φράζει τὸ δέον, οἱ δὲ τοῖς λοχαγοῖς, ἐκεῖνοι δὲ τοῖς πεντηκοντῆρσιν, αὖθις δ' οὗτοι τοῖς ἐνωμοτάρχαις, καὶ οὗτοι τῇ ἐνωμοτίᾳ. 76, 2, πρῶτον σπονδὰς ποιήσαντες, αὖθις ὕστερον καὶ ξυμμαχίαν. 78. VI, 90, 2, πρῶτον μὲν... Σικελιώτας καταστρεψάμενοι, μετὰ δὲ ἐκείνους αὖθις καὶ Ἰταλιώτας. 94, 2. VII, 42, 4. 80, 6. VIII, 14, 2. 19, 4. 22, 2. 56, 4, Ἰωνίαν πᾶσαν ἠξίου δίδοσθαι, καὶ αὖθις νήσους τε τὰς ἐπικειμένας καὶ ἄλλα. — ἐς αὖθις, in posterum, IV, 63, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα. — εἴ ποτε καὶ αὖθις, quum maxime, VII, 70, 7, περὶ τῆς ἐς τὴν πατρίδα σωτηρίας νῦν, εἴ ποτε καὶ αὖθις, προθύμως ἀντιλαβέσθαι.

αὐλητής, tibicen, V, 70, Λακεδαιμόνιοι βραδέως (χωροῦντες), καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου.

αὐλίζεσθαι, pernoctare, commorari (*de exercitu*), III, 96, *αὐλισάμενος τῷ στρατῷ ἐν τοῦ Διὸς τοῦ Νεμείου τῷ ἱερῷ*. 112. IV, 13, 3, *ἐς τὴν Πρωτὴν νῆσον... ἔπλευσαν, καὶ ηὐλίσαντο*. 45, *τὴν νύκτα*. VI, 7, 2, *ὑπὸ νύκτα αὐλισαμένου τοῦ στρατεύματος ἄπωθεν*. 50, 4. 64, 3, *ἔλεγε τοὺς Ἀθηναίους αὐλίζεσθαι ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐν τῇ πόλει*. 65, *ἐπὶ τῷ Συμαίθῳ ποταμῷ*. 66, 3. 71, *αὐτοῦ*. VII, 3, 3. 4, 3, *ἔξω*. 29, 3, *τὴν νύκτα... πρὸς τῷ Ἑρμαίῳ ηὐλίσατο* [*vulgo* *ηὐλίζετο*]. 35, 2. 78, 4, *πρὸς λόφῳ τινί*. 79, 6. VIII, 26, 3.

αὐλός, fistula, IV, 100, 2, *κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες, ἐκοίλαναν ἅπασαν, καὶ ξυνήρμοσαν πάλιν ἀκριβῶς ὥσπερ αὐλόν*.

αὔξειν, augere, I, 17, *τὸ σῶμα καὶ... τὸν ἴδιον οἶκον*. VI, 18, 4, *λογισάμενοι τάδε μᾶλλον αὐξήσειν*. 40, *τὸ τῆς πόλεως ξύμπασι κοινόν*. Pass. crescere, I, 2, 6. 16, *ἐπεγένετο ἄλλοις ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι*. 89. 99, 3, *τοῖς Ἀθηναίοις ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν ἐκεῖνοι ξυμφέροιεν*. VI, 12, *χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν*. 33, 6.

αὔξησις, incrementum, I, 69, 4, *μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν, διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες*.

αὐτάγγελος, ipse nuntians, III, 33, 2, *αὐτάγγελοι αὐτὸν ἰδοῦσαι... ἥ τε Πάραλος καὶ ἡ Σαλαμινία ἔφρασαν*.

αὐτάρκης, sibi sufficiens, per se validus, I, 37, 3, *ἡ πόλις αὐτῶν... αὐτάρκη θέσιν κειμένη*. II, 41, *τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη... τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι*, idoneum. 51, 3, *σῶμα αὔταρκες ὂν οὐδὲν διεφάνη πρὸς αὐτὸ (τὸ νόσημα) ἰσχύος πέρι ἢ ἀσθενείας*. Sup. II, 36, 3, *πόλιν τοῖς πᾶσιν... ἐς πόλεμον καὶ ἐς εἰρήνην αὐταρκεστάτην*.

αὐτεπάγγελτος, sua sponte, I, 33, 2, *αὕτη* (*ἡ εὐπραξία*) *πάρεστιν αὐτεπάγγελτος*. IV, 120, 3, *αὐτεπάγγελτοι ἐχώρησαν πρὸς τὴν ἐλευθερίαν*.

αὐτερέτης, ipse remex, I, 10, 4, *αὐτερέται ἦσαν καὶ μάχιμοι πάντες*. III, 18, 4, *αὐτερέται πλεύσαντες τῶν νεῶν*. VI, 91, 4, *αὐτερέται κομισθέντες*.

αὐτήκοος, suis auribus audiens, I, 133, *αὐτήκοοι βουληθέντες ἔτι γενέσθαι αὐτοῦ Παυσανίου τι λέγοντος*.

αὐτίκα, confestim, repente, III, 22, 4, *ψόφον ἐποίησε καὶ αὐτίκα βοήν*. IV, 104, 4, *ὥστε μὴ αὐτίκα τὰς πύλας ἀνοίγεσθαι*. — iam iamque, II, 84, *δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν*. — *αὐτίκα* et *τὸ αὐτίκα*, praesens tempus, I, 36, *τὸ αὐτίκα περισκοπῶν*.

11, 3, φιλονεικίας ἕνεκα τῆς αὐτίκα. 42, 4, τῷ αὐτίκα φανερῷ ἐπαρθέντας. 101, 3, χρήματά τε ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι αὐτίκα ταξάμενοι καὶ τὸ λοιπὸν φέρειν. 124, 2, τὸ αὐτίκα δεινόν. II, 41, 4, ὅστις ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει. 64, 6, ἔς τε τὸ μέλλον... ἔς τε τὸ αὐτίκα. III, 40, 7, πρὸς τὸ παρὸν αὐτίκα. 56, 3, τῷ αὐτίκα χρησίμῳ. 82, 7, ἐν τῷ αὐτίκα. *Ib.* 8. 112, 7, ἐν τῷ αὐτίκα φόβῳ. IV, 59, 2. 107, ὅπως καὶ τὸ αὐτίκα... καὶ τὸ ἔπειτα καλῶς ἕξει. 108, 6, ἡδονὴν ἔχον ἐν τῷ αὐτίκα. 130, 6. V, 10, 10, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν αὐτίκα ἐν χερσίν. 16, ἔς τε τὸ αὐτίκα πόνων πεπαῦσθαι... καὶ τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα, κτέ. VI, 49, 2. 57, 4, τοὺς δορυφόρους τὸ αὐτίκα διαφεύγει. 69, 3, τῆς ἰδίας... τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας. *Ibid.* 80, 5, τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν. VII, 42, 2, ἐν τῷ αὐτίκα. 60, 2, τὰ ἐπιτήδεια οὔτε αὐτίκα ἔτι εἶχον. 70, 7. VIII, 27, 5, οὐκ ἐν τῷ αὐτίκα μᾶλλον ἢ ὕστερον. 82. — αὐτίκα μάλα, hoc ipso tempore, IV, 118, 14.

αὐτοβοεί, primo clamore atque impetu, II, 81, 4, τὴν πόλιν ἑλεῖν. III, 74, 2, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τοῦ νεωρίου κρατήσειεν ἐπελθών. 113, 6, Ἀμπρακίαν... ἂν εἶλον. V, 3, 2. VIII, 23, 2, ἡ Μυτιλήνη... ἑάλωκεν. 62, 2, Λάμψακον... ἑλών. 71.

αὐτόδεκα, ipsis *vel* totis decem, V, 20, αὐτόδεκα ἐτῶν [*vulgo* αὐτοδεκαετῶν] διελθόντων.

αὐτόδικος, domestico iudice utens, V, 18, 2, Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν.

αὐτόθεν, illinc, II, 69, ὁρμώμενοι. III, 51, 2. *Ibid.* 86, 4, μήτε σῖτον... ἄγεσθαι αὐτόθεν. IV, 52, 3, ναῦς εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν. V, 6, 3, κατεφαίνετο πάντα αὐτόθεν. *Ibid.* ὁρμώμενος. VI, 4. 71, 2, τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι. VII, 33, 4, ὁρμηθέντες. 50, 2. 78, 4, ὕδωρ... φέρεσθαι. VIII, 63, 2, κομίζει αὐτόθεν τὰς ναῦς. — ex ipsa regione (*ubi res agitur*), I, 11, τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον, καὶ ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύσειν. IV, 52, 2, μισθωσάμενοι ἔκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικόν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες. V, 2, 2, προςλαβὼν αὐτόθεν ὁπλίτας τῶν φρουρῶν. VI, 71, 2, πρὶν ἄν... χρήματα... αὐτόθεν ξυλλέξωνται, καὶ παρ' Ἀθηναίων ἔλθῃ. 94, 4, ὡς αὐτόθεν ἵππων ποριςθησομένων. — *per appos. ad genit. loci*, V, 83, ὑπῆρχέ τι αὐτοῖς καὶ ἐκ τοῦ Ἄργους αὐτόθεν πρασσόμενον. — οἱ αὐτόθεν, regionis illius incolae (*in qua bellum geritur*), II, 25, 3. III, 7, 5. IV, 129, 2. V, 21, 3. 52, 2. VI, 71, 2. VII, 34, 2. 71. VIII, 1, 2. 22. — b) hinc, ex

eo ipso loco, VI, 21, 2, αὐτόθεν (*ex Athenis, ubi est is qui loquitur*) παρασκευῇ ἀξιόχρεῳ ἐπιέναι. 22, χρήματα... ὡς πλεῖστα ἔχειν. 26, 2, ἔς τε τοὺς ξυμμάχους ἔπεμπον, καὶ αὐτόθεν καταλόγους ἐποιοῦντο. 37. VII, 17.— ὁ αὐτόθεν, qui hic est, VI, 22, τὸν δὲ καὶ αὐτόθεν σῖτον... ἄγειν. 25, 2, τοξοτῶν τῶν αὐτόθεν (*ex Athenis*) καὶ ἐκ Κρήτης. — *Transl.* 1, 141, αὐτόθεν δὴ διανοήθητε... ὑπακούειν.

αὐτόθι, ibi, I, 104, 2, ἐνῆσαν αὐτόθι Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες. II, 48, 2, κρῆναι οὔπω ἦσαν αὐτόθι. 70, 93, 2. III, 34, 2. 104, 3. IV, 31, 2. 50, 3. 97, 3. V, 4, 5, πείσαντες τοὺς σφίσιν ὄντας αὐτόθι ξυμμάχους. 61, 4. VI, 50, 3. 70, 4. 100, 3. VII, 24, 3. 29, 5, διδασκαλεῖον... ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι. 33, 6. 43, 3. 49. VIII, 7. 31, 4. 56.

αὐτοκράτωρ, sui iuris, III, 62, 4, ἡ ξύμπασα πόλις οὐκ αὐτοκράτωρ οὖσα ἑαυτῆς τοῦτ' ἔπραξε. IV, 63, 2, πόλιν ἕξοντες ἕκαστος ἐλευθέραν, ἀφ' ἧς αὐτοκράτορες ὄντες τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα. — arbiter, IV, 64, μηδὲ μωρίᾳ φιλονεικιῶν ἡγεῖσθαι τῆς τε οἰκείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἧς οὐκ ἄρχω τύχης. [*pro* ναυκράτωρ *vulgo* VI, 18, 5.] — ex arbitrio cuiusque pendens, IV, 108, 4, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, ὃ δὲ μὴ προσίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι, decretorio. 126, 5, μάχη. — plenam liberamque potestatem habens, I, 126, 8, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Ἄρχουσι τὴν φυλακὴν καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι. V, 27, 2, ἀποδεῖξαι ἄνδρας ὀλίγους ἀρχὴν αὐτοκράτορας. 45, αὐτοκράτορες ἥκουσι περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων, cum liberis mandatis. *Ib.* 2. 4. 46. VI, 8, 2, στρατηγούς. 26, ἐψηφίσαντο εὐθὺς αὐτοκράτορας εἶναι καὶ περὶ στρατιᾶς πλήθους καὶ περὶ παντὸς πλοῦ τοὺς στρατηγούς, πράσσειν ᾗ ἂν αὐτοῖς δοκῇ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. 72, 5, τοὺς στρατηγοὺς καὶ ὀλίγους καὶ αὐτοκράτορας χρῆναι ἑλέσθαι. VIII, 67, δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. *Ib.* 3.

αὐτόματος, sua sponte accedens, VI, 91, 7, τὰ πολλὰ πρὸς ὑμᾶς, τὰ μὲν ληφθέντα, τὰ δ' αὐτόματα ἥξει.—ἀπὸ ταὐτομάτου, sua sponte, II, 77, 4, ἤδη ἐν ὄρεσιν ὕλη, τριφθεῖσα ὑπ' ἀνέμων πρὸς αὐτήν, ἀπὸ ταὐτομάτου πῦρ καὶ φλόγα ἀπ' αὐτοῦ ἀνῆκε. — fortuito, VI, 36, 2, αὗται αἱ ἀγγελίαι... οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἵπερ ἀεὶ τάδε κινοῦσι, ξύγκεινται.

αὐτομολεῖν, transfugere, transire (*ad hostes*), III, 77, 2, δύο (νῆες) εὐθὺς ηὐτομόλησαν. IV, 41, 3, τῶν Εἱλώτων αὐτομολούν-

των. V, 14, 3. 35, 7, τοὺς ἄλλους Εἵλωτάς τε καὶ ὅσοι ηὐτομολήκεσαν ἐκ τῆς Λακωνικῆς. VII, 13, 2, οἱ θεράποντες... αὐτομολοῦσιν. 26, 2, ἵνα οἱ Εἵλωτες τῶν Λακεδαιμονίων αὐτόσε αὐτομολῶσιν. 27, 5, ἀνδραπόδων πλέον ἢ δύο μυριάδες ηὐτομολήκεσαν.

αὐτομολία, transfugium, transitio (*ad hostes*), I, 142, 4, φρούριον εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις. VII, 13, 2, ἐπ' αὐτομολίας προφάσει ἀπέρχονται, ut servos suos fugitivos quaerant. VIII, 40, 2, οἱ οἰκέται... εὐθὺς αὐτομολίᾳ ἐχώρησαν [*vulgo* ἐχρήσαντο] οἱ πολλοὶ πρὸς αὐτούς.

αὐτόμολος, transfuga, II, 57, ὡς ἐπυνθάνοντο τῶν αὐτομόλων ὅτι ἐν τῇ πόλει εἴη (ἡ νόσος). IV, 118, 7, τοὺς αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι... μήτε ἐλεύθερον μήτε δοῦλον. V, 2, 3, αἰσθόμενος ὑπ' αὐτομόλων.

αὐτονομεῖσθαι, suis legibus vivere, I, 144, 2, ὅτ' ἂν κἀκεῖνοι ταῖς ἑαυτῶν ἀποδῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλ' αὐτοῖς ἑκάστοις ὡς βούλονται. II, 72, αὐτοί τε αὐτονομεῖσθε, καὶ τοὺς ἄλλους ξυνελευθεροῦτε. VI, 84, 3, Λεοντῖνοι καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι ὅτι μάλιστα αὐτονομούμενοι. VIII, 91, 3, μάλιστα μὲν ἐβούλοντο ὀλιγαρχούμενοι ἄρχειν καὶ τῶν ξυμμάχων, εἰ δὲ μή, τάς τε ναῦς καὶ τὰ τείχη ἔχοντες, αὐτονομεῖσθαι.

αὐτονομία, potestas suis legibus vivendi, III, 46, 5, ἥν τινα ἐλεύθερον καὶ βίᾳ ἀρχόμενον, εἰκότως πρὸς αὐτονομίαν ἀποστάντα, χειρωσώμεθα. IV, 87, 4, ξύμπασιν αὐτονομίαν ἐπιφέροντες. VIII, 21, Ἀθηναίων σφίσιν αὐτονομίαν... ψηφισαμένων. 64, 5, ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἄντικρυς ἐλευθερίαν, τὴν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ὕπουλον αὐτονομίαν [*vulgo* εὐνομίαν] οὐ προτιμήσαντες.

αὐτόνομος, suis legibus vivens, I, 67, 2, λέγοντες οὐκ εἶναι αὐτόνομοι κατὰ τὰς σπονδάς. 97, ἡγούμενοι αὐτονόμων τὸ πρῶτον τῶν ξυμμάχων. 113, 4, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο. 139, Αἴγιναν αὐτόνομον ἀφιέναι. *Ib.* 3, εἰ τοὺς Ἕλληνας αὐτονόμους ἀφεῖτε. 140, 3. *Ibid.* 144, 2, τὰς πόλεις... αὐτονόμους ἀφήσομεν, εἰ καὶ αὐτονόμους ἔχοντες ἐσπεισάμεθα. II, 29, 2, πολὺ μέρος καὶ αὐτόνομόν ἐστι Θρᾳκῶν. 71, 2, ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι, γῆν καὶ πόλιν ἔχοντας, αὐτονόμους οἰκεῖν. *Ib.* 4. 96, 2, Θρᾳκῶν... τῶν αὐτονόμων. *Ib.* 3. 4. 98, 3. 4. 101, 3. III, 10, 5, αὐτόνομοι ὄντες καὶ ἐλεύθεροι τῷ ὀνόματι. 11. *Ib.* 2. 39, 2, οἰκοῦντες. IV, 86. 88. V, 18, 2, Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ αὐτοδίκους. *Ib.* 5, τὰς πόλεις... αὐτονόμους εἶναι. 27, 2. 31, 4. 33, 3, τοὺς Παρρασίους αὐτονόμους ποιήσαντες. 77, 5. 79. VI, 69, 3. 77, ἐλεύθε-

ροι ἀπ' αὐτονόμου τῆς Πελοποννήσου. 85, 2. 88, 4. VII, 57, 3, οἱ μὲν ὑπήκοοι, οἱ δ' ἀπὸ ξυμμαχίας αὐτόνομοι. *Ib.* 4. 7. 58, 3.—sine ullo rectore, arbitrio suo vivens, II, 63, 3, τάχιστ' ἂν τε πόλιν οἱ τοιοῦτοι ἑτέρους τε πείσαντες ἀπολέσειαν, καὶ εἴ που ἐπὶ σφῶν αὐτῶν αὐτόνομοι οἰκήσειαν. —liber et solutus, II, 16, τῇ ἐπὶ πολὺ κατὰ τὴν χώραν αὐτονόμῳ οἰκήσει μετεῖχον οἱ Ἀθηναῖοι.

* αὐτόπολις, sui iuris, V, 79 (*Dor.*), πόλιες... αὐτόνομοι καὶ αὐτοπόλιες.

αὐτόσε, illuc, IV, 1, 4. 2, 2. 53, 2, Κυθηροδίκης ἀρχὴ ἐκ τῆς Σπάρτης διέβαινεν αὐτόσε κατὰ ἔτος. 128. VII, 26, 2, ἵνα οἱ Εἵλωτες... αὐτόσε αὐτομολῶσι. VIII, 100, 4.

αὐτοσχεδιάζειν, ex tempore agere, I, 138, 3, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο.

αὐτοτελής, sibi soli vectigal pendens, V, 18, 2, Δελφοὺς αὐτονόμους εἶναι καὶ αὐτοτελεῖς καὶ αὐτοδίκους.

αὐτοῦ, ibi, eo ipso loco, II, 7, 2. 34, 6, αὐτοῦ καὶ τὸν τάφον ἐποίησαν. 52, 3. 81, 8, ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν. III, 72, 3, αὐτοῦ ξυλλεγεὶς ἱδρύθη. 81, 3, διέφθειρον αὐτοῦ ἐν τῷ ἱερῷ ἀλλήλους. 96, 2. 98, 2, πολλοὺς αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ αἱροῦντες. 112, 6. IV, 5, 2. 28, 4, ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας, ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 30, 3, ἐλάσσοσι τὸν σῖτον † αὐτοῦ † ἐςπέμπειν. 68, 6. 120. 124. 129. V, 10, 9. 65, 6, μείνας. VI, 57, 4, Ἁρμόδιος αὐτοῦ παραχρῆμα ἀπόλλυται. 71. 74, 2, διεχείμαζον. VII, 3, 3. 26, 3, καταλιπὼν φυλακὴν αὐτοῦ. 40. 51. 64, τούς τε αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπελθόντας. 78, 4. VIII, 28, 6, ἐς τὴν Μίλητον αὐτοῦ Φίλιππον καθιστᾶσιν. 77 [*ubi vulgo deest*]. 90, 2. 100, 2.—hic, II, 38, 2, τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα... καὶ τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων. VI, 34, τὰ αὐτοῦ παρασκευαζώμεθα. 88, 8, τόν τε αὐτοῦ πόλεμον σαφέστερον ποιεῖσθαι,... καὶ ἐς τὴν Σικελίαν ὠφέλειάν τινα πέμπειν. VIII, 90, 2, φοβούμενοι καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ τὰ ἐκ τῆς Σάμου. [*pro* αὐτοί *vulgo* VII, 13, 2.] — αὐτοῦ ἐκεῖ, in illis ipsis locis, VII, 16, τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο προςείλοντο.

αὐτουργός, ipse opus faciens, sua (*non aliorum*) opera utens, I, 141, 3, αὐτουργοί εἰσι Πελοποννήσιοι. *Ib.* 6, σώμασιν ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν.

αὐτοφυής, nativus, I, 93, 3, λιμένας ἔχον τρεῖς αὐτοφυεῖς.

αὐτόφωρος, in ipso facto deprehensus, VI, 38, 4, τοὺς τοιαῦτα μηχανωμένους κολάζων, μὴ μόνον αὐτοφώρους (χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν), ἀλλὰ καὶ ὧν βούλονται μέν, δύνανται δ' οὔ.

αὐτόχθων, indigena, VI, 2, 2, διὰ τὸ αὐτόχθονες εἶναι.

ἀὐχεῖν, gloriari, II, 39, 3, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι.

αὔχημα, gloriatio, superbia, II, 62, 4, αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται. VII, 66, 3, τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι. 75, 6, ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο.

αὔχησις, gloratio, VI, 16, 5, ἧς ἂν ὦσι πατρίδος, ταύτῃ αὔχησιν (καταλιπόντας) ὡς οὐ περὶ ἀλλοτρίων οὐδ' ἁμαρτόντων, ἀλλ' ὡς περὶ σφετέρων τε καὶ καλὰ πραξάντων.

αὐχμός, siccitas, I, 23, 3, αὐχμοί... μεγάλοι.

ἀφαιρεῖν, auferre, detrahere, I, 81, 4, εἰ μὴ... τὰς προςόδους ἀφαιρήσομεν ἀφ' ὧν τὸ ναυτικὸν τρέφουσι. 134, 2, τοῦ οἰκήματος τὸν ὀφορὸν ἀφεῖλον καὶ τὰς θύρας. V, 23, 6, ἤν τι δοκῇ... προςθεῖναι καὶ ἀφελεῖν περὶ τῆς ξυμμαχίας. *similiter* 29, 2. VII, 13, εἰ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἕξομεν. Pass. privari, spoliari, I, 120, 4, ὁ διὰ τὴν ἡδονὴν ὀκνῶν τάχιστ' ἂν ἀφαιρεθείη τῆς ῥᾳστώνης τὸ τερπνόν. 121, 5, ὑπ' ἐκείνων αὐτὰ (τὰ χρήματα) ἀφαιρεθέντες. II, 41, 5, δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν (τὴν πόλιν). 44, 2, λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ [*vulgo* ἀφαιρεθείη]. 62, 3, αἴσχιον ἔχοντας ἀφαιρεθῆναι, ἢ κτωμένους ἀτυχῆσαι. V, 69, τὴν (ἀρχὴν) μὴ... ἀφαιρεθῆναι. VI, 40, 2, τὴν ὑπάρχουσαν ἐλευθερίαν οὐχὶ ἐκ τοῦ ἀκούειν ἀφαιρεθήσεται. Med. eripere, adimere, ademptum ad se trahere, I, 2, 2, ἄδηλον ὄν, ὁπότε τις ἐπελθὼν... ἄλλος ἀφαιρήσεται. II, 90, 6, ἀφείλοντο ἑλκομένας ἤδη (τὰς ναῦς). *similiter* 92, 2. V, 112, 2, οὔτε... πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης τὴν ἐλευθερίαν ἀφαιρησόμεθα, urbi nostrae libertatem eripiemus *vel* eripi sinemus. VI, 11, 3, τὴν ἡμετέραν (ἀρχήν). 39, 2, ὀλιγαρχία... τῶν ὠφελίμων οὐ πλεονεκτεῖ μόνον, ἀλλὰ καὶ ξύμπαν ἀφελομένη ἔχει. VII, 30, καταλαβόντες τούς... Θρᾶκας... τὴν λείαν ἀφείλοντο. VIII, 74, 2, τὴν ναῦν. 76, 4, τὸ τῶν Ἀθηναίων κράτος τῆς θαλάσσης. — *cum genit. pers.* III, 43, τὴν φανερὰν ὠφέλειαν τῆς πόλεως. 58, 5, θυσίας πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων. VII, 13, 2, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν ἀφείλετο. VIII, 46, 5, τὴν ἀκμὴν τοῦ ναυτικοῦ αὐτῶν. — *cum dat.* VII, 5, 3, τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν τῇ τάξει... ἀφελέσθαι. — finem facere, IV, 123, 5, ἀφελομένης τῆς νυκτὸς τὸ ἔργον.

ἀφάνεια, obscuritas, II, 37, ἀξιώματος.

ἀφανής, qui nusquam apparet, II, 34, 3, μία κλίνη κενὴ φέρεται, ἐστρωμένη, τῶν ἀφανῶν, οἳ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. — b) obscurus, occultus, abditus, I, 134, νεύματι ἀφανεῖ χρη-

σαμένου. IV, 29, 3, ἐξ ἀφανοῦς χωρίου προςβάλλοντας. VI, 54, 4, ἐν τόπῳ τινὶ ἀφανεῖ... παρεσκευάζετο προπηλακιῶν αὐτόν. VIII, 69, 4, μετὰ ξιφιδίου ἀφανοῦς. 105, 2, ἀφανὲς ἦν διὰ τὴν ἄκραν. Sup. I, 23, 4, τὴν ἀληθεστάτην πρόφασιν, ἀφανεστάτην δὲ λόγῳ. —ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, ex occulto, I, 51, 2, ἐπέπλεον μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. IV, 36, 2, ὁρμήσας. 96, 5, Παγώνδου περιπέμψαντος δύο τέλη τῶν ἱππέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. — ἐν τῷ ἀφανεῖ, in obscuro, III, 23, 4, αὐτοί, ἐν τῷ ἀφανεῖ ὄντες ἧσσον διὰ τὰς λαμπάδας ἑωρῶντο.—*Transl.* I, 68, 3, εἰ μὲν ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν τὴν Ἑλλάδα, κτέ. III, 57, οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε.—c) incertus, III, 45, 5, ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως... ὄντα ἀφανῆ, κρείσσω ἐστὶ τῶν ὁρωμένων δεινῶν. V, 103, 2, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται. 113, τὰ μὲν μέλλοντα τῶν ὁρωμένων σαφέστερα κρίνετε, τὰ δὲ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε. VI, 9, 3, περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν. —ἀφανὴς φυλακή, incerta custodia, IV, 67, 3, ὅπως τοῖς ἐκ τῆς Μινώας Ἀθηναίοις ἀφανὴς δὴ εἴη ἡ φυλακή, μὴ ὄντος ἐν τῷ λιμένι πλοίου φανεροῦ μηδενός.—ἀφανές, incertus eventus, II, 42, 4, ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώματος ἐπιτρέψαντες. IV, 63, τοῦ ἀφανοῦς τούτου διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος. VIII, 92, 11, τὸ δ' αὖ ἀφανὲς φόβον ἐς ἀλλήλους παρέξειν.—ἐν ἀφανεῖ, in incerto, I, 42, 2, τὸ μέλλον τοῦ πολέμου... ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται. 138, 3, τό τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα. VII, 75, 4, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ πάθωσι.

ἀφανίζειν, e conspectu tollere, IV, 80, 4, ἠφάνισάν τε αὐτούς, καὶ οὐδεὶς ᾔσθετο ὅτῳ τρόπῳ ἕκαστος διεφθάρη.—delere, V, 11, ἀφανίσαντες εἴ τι μνημόσυνόν που ἔμελλε... περιέσεσθαι. VI, 54, 7, τοῦ βωμοῦ... τοὐπίγραμμα. — *Transl.* II, 42, 3, ἀγαθῷ κακόν. III, 58, 2, τὴν δύςκλειαν αὐτοῦ.—obscurare, II, 61, 4, τὴν ἀξίωσιν. VII, 69, 2, τὰς πατρικὰς ἀρετάς. Pass. evanescere, III, 83, τὸ εὔηθες... καταγελασθὲν ἠφανίσθη. VIII, 38, Θηραμένης... ἀποπλέων ἐν κέλητι, ἀφανίζεται.—obscurari, VII, 8, 2, ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ γνώμην, μηδὲν ἐν τῷ ἀγγέλῳ ἀφανισθεῖσαν, κτέ.

ἀφανῶς, occulte, III, 43, 3, ὁ διδοὺς φανερῶς τι ἀγαθὸν ἀνθυποπτεύεται ἀφανῶς πῃ πλέον ἕξειν.

ἀφειδεῖν, non parcere, II, 43, 5, τοῦ βίου. 51, 5, ἠφείδουν σφῶν αὐτῶν.

ἀφειδής, non parcus sibi, incautus, IV, 26, 7, τοῖς δὲ ἀφειδὴς ὁ κατάπλους καθεστήκει.

ἀφέλκειν, abstrahere, II, 93, 4, τὰς τριήρεις ἀφείλκυσαν κενάς. VII, 53, τὰς ναῦς... τῆς γῆς φιλίας οὔσης. 74, 2, τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀφεῖλκον.

ἄφθονος, copiosus, VI, 90, 3, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα. VII, 58, 4, ὅμιλος. 78, 4, οὐκ ἄφθονον ἦν (τὸ ὕδωρ).

ἀφθόνως, abunde, VII, 70, 5, τοῖς ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασι καὶ λίθοις ἀφθόνως... ἐχρῶντο.

ἀφιέναι, emittere, II, 49, 2, πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυσῶδες ἠφίει. 76, 4, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι. IV, 48, 3, οἰστούς. VII, 53, 4, ἀφεῖσαν τὴν ναῦν. 67, 2, τὸ βέλος ἀφεῖναι.— navem solvere, VII, 19, 4, ὁρμήσαντες ἀπὸ τοῦ Ταινάρου τῆς Λακωνικῆς, ἐς τὸ πέλαγος ἀφῆκαν.—omittere, VIII, 41, εὐθὺς ἀφεὶς τὸ ἐς τὸν Χίον, ἔπλει ἐς τὴν Καῦνον. —cedere, I, 101, 3, τήν τε ἤπειρον καὶ τὸ μέταλλον. 143, 5, τὴν γῆν καὶ οἰκίας. II, 63, 2, τυραννίδα. IV, 28, 2. 122, 3, οὐκ ἀφίει τὴν πόλιν. V, 49, 5, τὸ αὐτῶν μέρος... τοῦ ἀργυρίου. 81, τὴν ἀρχὴν... τῶν πόλεων. — absistere (*foedere*), I, 102, 4, τὴν γενομένην ἐπὶ τῷ Μήδῳ ξυμμαχίαν. V, 78, τὴν Μαντινέων... ξυμμαχίαν. 115, 2, τὰς σπονδάς.—permittere, sinere, I, 139, Αἴγιναν αὐτόνομον. *similiter Ib.* 3. 140, 3. *Ibid.* 144, 2. II, 13, αὐτὰ (τοὺς ἀγροὺς καὶ οἰκίας) δημόσια εἶναι. Pass. V, 91, 2, περὶ τούτου ἡμῖν ἀφείσθω κινδυνεύεσθαι.—dimittere, I, 91, 3, κελεύων... κατασχεῖν (τοὺς πρέσβεις), καὶ μὴ ἀφεῖναι. *Ibid.* 103, 2, τὸν ἱκέτην τοῦ Διὸς τοῦ Ἰθωμήτα. III, 7, 5, τὸν πεζόν. 32, 3, Χίων ἄνδρας ὅσους εἶχεν ἔτι. 102, 7, τοὺς Αἰτωλούς. 111, 3, τοὺς Μαντινέας καὶ τοὺς Πελοποννησίους. IV, 38, 3, οὐδένα. V, 18, 7, τοὺς ἐν Σκιώνῃ πολιορκουμένους Πελοποννησίων. 21, τοὺς ἄνδρας... τοὺς παρὰ σφίσιν αἰχμαλώτους. 75, 2, τοὺς ξυμμάχους. VII, 81, ἐν αἰτίᾳ οἱ πολλοὶ τὸν Γύλιππον εἶχον ἑκόντα ἀφεῖναι τοὺς Ἀθηναίους. 83, 2, τὴν μετ' αὐτοῦ στρατιάν. VIII, 14, ἐνταῦθα αὐτούς (τοὺς ἑαλωκότας). 41, 2, τούτους (τοὺς ἐλευθέρους τῶν αἰχμαλώτων) ἀφίει. 87, 3, τοὺς Φοίνικας... ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς. 93, τὸν Ἀλεξικλέα, ὃν ξυνέλαβον. [*praeterea vulgo* II, 78, 2, τὸ δὲ λοιπὸν ἀφέντες.] Pass. III, 70, οἱ αἰχμάλωτοι,... οἱ ἐκ τῶν περὶ Ἐπίδαμνον ναυμαχιῶν ὑπὸ Κορινθίων ἀφεθέντες. V, 65, 5, καλῶς ληφθέντας πρὸς Ἄργει Λακεδαιμονίους ἀφεθῆναι. VII, 86, 3, τοὺς ἐκ τῆς νήσου ἄνδρας τῶν Λακεδαιμονίων ὁ Νικίας προὐθυμήθη... ὥστε ἀφεθῆναι. VIII, 33, 3, Ἐρυθραίων ἄνδρες αἰχμάλωτοι ἐκ Σάμου ἐπὶ προδο-

σίᾳ ἐς Ἐρυθρὰς ἤκουσιν ἀφειμένα [*multi codd.* ἀφιγμένα].—solvi (*periculo*), IV, 106, κινδύνου παρὰ δόξαν ἀφιέμενοι. **Med.** deserere, II, 60, 4, τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε.

ἀφικνεῖσθαι, pervenire, advenire, I, 9, 4, ναυσὶ πλείσταις. 11, 45, 5, ἐς τὴν Κέρκυραν. 59, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης. 60, 3, ἐπὶ Θρᾴκης. 61, 2, ἐς Μακεδονίαν. *Ib.* 4, ἐς Βέροιαν. *Ib.* 5, ἐς Γίγωνον. 4, 2, ἐς τὴν Παλλήνην. 91. 95, 3. 105, 5, ἐς τὰ Μέγαρα. 109, 4. 128, 3, ἐς Ἑλλήσποντον. 129, 2. 132, 5, πάλιν. 137, 2, ἐς Ἔφεσον, τῷ μὲν λόγῳ ἐπὶ τὸν... πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ, κτέ. 138, 2. 139, 3, ἐκ Λακεδαίμονος. II, 6, 3. 12, 4, ἐς τὸ στρατόπεδον. 17, ἐς τὸ ἄστυ. 18, ἐς Οἰνόην. 19, 2, ἐς Ἀχαρνάς. 22, 3, παρ' αὐτούς. 24, 3, ἐς Πελοπόννησον. 48, 2, ἐς τὴν ἄνω πόλιν ἀφίκετο (ἡ νόσος). 56, 4, ἐς Ἐπίδαυρον. *Ib.* 6, ἐς Πρασιάς. 58. 67, ὡς Σιτάλκην... ἐς Θρᾴκην. *Ib.* 4. 68, 7. 80, 3, ἐκ Λευκάδος. *Ib.* 8, ἐπὶ Στράτον. 84, 5, ἐς τὴν Κυλλήνην. 85, 3. 5, ἐς Κρήτην. 92, 7, ἐς τὴν Ναύπακτον. 93, 2, κατὰ τάχος ἐς τὰ Μέγαρα. 98, 2, ἐς Δόβηρον. 100, 4, ἐς τὴν Βοττιαίαν. 103. III, 2, 2, ἐκ τοῦ Πόντου. 3, 5, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἐς Μυτιλήνην. 5, 4, αὐτοῖς. 7, 3, ἐς Ναύπακτον. 8, ἐς τὴν Ὀλυμπίαν 15. 18, 4. 31, οὐδενὶ ἀκουσίως ἀφῖχθαι. 32, 2. 33, 2, πανταχόθεν. 35, ἐς τὴν Μυτιλήνην. 36. 52, 3. 70, 2. 72, 3, ἀφικομένης δὲ νυκτός. 81, 4. 93, 3. 112, ἐπ' Ἰδομένην. 114, 4. IV, 8, ἀφ' ἑτέρας στρατείας. *Ib.* 2, ἐπὶ Πύλον. 16, 3, ἐς τὰς Ἀθήνας. 18, ἐφ' ἅ. 23. *Ib.* 2, ἐς τὴν φυλακήν. 27, 3. 30, 4, ἐς Πύλον. 45, 2, ἐς Μεθώνην. 46, ἐς Κέρκυραν. 56, 2, ἐπὶ Θυρέαν. 57, 3. 75, 2. 76. 77, 2. 79, ὡς Περδίκκαν καὶ ἐς τὴν Χαλκιδικήν. 82, ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης. 85, 2. 3, εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. *Ib.* 4. 6. 90, ἐπὶ τὸ Δήλιον. 103, περὶ δείλην ἐπὶ τὸν Αὐλῶνα. 105. 110. 114, 3. 122, παρ' αὐτόν. 126, 6, ἐς τὸ ἀσφαλές. 128, 3, ἐς Ἄρνισσαν. 131, 3. 132, 2. 3, ὡς Βρασίδαν. V, 2, 4, πρὸς τὸ περιτείχισμα. 4, 6. 5, 3. 12, ἐς Ἡράκλειαν. 16, 2. 37, 4. 41. 44, 3, κατὰ τάχος. 46, 4. 50, 5, ἐς Κόρινθον. 64, αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων ἐκ Τεγέας. *Ib.* 3, ἐς Τεγέαν. 65, 4, πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν. 75, μέχρι Τεγέας. 76. *Ib.* 3. 80, 3. VI, 2, 3, πρὸς τὴν Σικελίαν. 4, ἐς Σικελίαν. *Ib.* 5, ἀπὸ Κύμης. 11, 4. 32, 2. 44, 2, ἐς Ῥήγιον. 46, 4. 51, 3. 62, 3, ἐς τὴν Κατάνην. 75, 4, ἐκ Συρακουσῶν... ἐς τὴν Καμάριναν, ἀπὸ δὲ τῶν Ἀθηναίων κτέ. 78, 4, ἐς τὴν Καμαριναίαν. 82, ἐπὶ τῆς πρότερον οὔσης ξυμμαχίας ἀνανεώσει. 93, 4, ἐκ τῆς Σικελίας. 94, 4, ἐς Κατάνην. VII, 1, στρατιᾷ. *Ib.* 2, ἐς Ἱμέραν. 2, ἐς τὰς Συρακούσας. *Ib.* 3, ἐς τὰς Ἐπιπολάς. 16. 20, ἐς Ἄργος. 27. 31, 2, ἐς τὴν Ζάκυνθον. *Ib.* 4, ἀφικνεῖται... παρ' αὐτούς... ἀγγέλλων. 33, ἀφικνοῦνται... βοηθοῦντες. *Ib.* 4, ἐς

Μεταπόντιον. 35, 2, ἐπὶ Πέτραν. 42, 3, ἀφικόμενος... φοβερός. *Ibid.* ἐκ τῆς Πελοποννήσου στρατιᾷ. 48, 4, ἐκεῖσε. 50, ἀπὸ τῆς Λιβύης ἐς Σελινοῦντα. 80, 5, πρὸς τὴν θάλασσαν. 82, 3, ἐπὶ τὸν ποταμόν. VIII, 6, ἐς τὴν Λακεδαίμονα. 8, 2, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. 14, αἰφνίδιοι ταῖς Χίοις. 15, ἐς τὰς Ἀθήνας ταχὺ ἀγγελία τῆς Χίου ἀφικνεῖται. 16, ταῖς ὀκτὼ ναυσὶν... ἐς Σάμον. 20, 2. 23, ἐς Χίον. *Ib.* 2, ἐς τὴν Πύρραν. *Ib.* 5. 32. *Ibid.* 39, 2, ἐς Μίλητον. 41, 3, ἐκ τῆς Κῶ... ἐς τὴν Κνίδον. 45, ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαίμονος. 53. 55, ἐπὶ τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς. 56, ὡς τὸν Τισσαφέρνην. 58, 6. 7. 60, 2, ἐς Ῥόδον. *Ib.* 3. 64, 2, ἐς τὴν Θάσον. 79, 3, ἐκ τῆς Χίου... ἐπ' Ἄβυδον [*vulgo* Ἀβύδου]. *Ib.* 5, ταῖς ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου ναυσίν. 86. *Ib.* 9. *Ibid. bis.* 87, 3, μέχρι Ἀσπένδου. *Ib.* 6. 89. 95, ἐς Ὠρωπόν. *Ib.* 3. 6, ἐς Χαλκίδα. 99. 101, 3, ἐς Ἀρματοῦντα. *Ibid.* ἐς Ῥοίτειον. 103, 3. 106, 5. 107, ἐπὶ τὴν Κύζικον. 109, ἐς Ἔφεσον.— *Transl.* pervenire, redigi, I, 124, 2, ἐς [*vulgo* ἐπ'] ἀνάγκην. *item* IV, 10. VII, 75, 6, ἀπὸ οἵας λαμπρότητος καὶ αὐχήματος τοῦ πρώτου ἐς οἵαν τελευτὴν καὶ ταπεινότητα ἀφῖκτο. 86, 5, ἐς τοῦτο δυστυχίας.— ἐς ὀλίγον ἀφικνεῖσθαι, paulum abesse, IV, 129, 4, ἐς ὀλίγον ἀφίκετο πᾶν τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων νικηθῆναι.

ἀφιστάναι, avertere, I, 93, 6, ἐβούλετο τῷ μεγέθει καὶ τῷ πάχει ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς. —alienare, V, 45, 3, βουλόμενος αὐτοὺς Νικίου ἀποστῆσαι.—impellere ad defectionem, I, 66, ἑαυτῶν πόλιν ξυμμαχίδα καὶ φόρου ὑποτελῆ. 81, 3, τοὺς ξυμμάχους. 104, Ἰνάρως... ἀπέστησεν Αἰγύπτου τὰ πλέω ἀπὸ βασιλέως. II, 80, Ἀκαρνανίαν πᾶσαν... Ἀθηναίων. III, 31, τὴν Ἰωνίαν. 47, 2. 3, τὰς πόλεις. 70, Ἀθηναίων τὴν πόλιν. *similiter* 101. IV, 81, 2. V, 32, 3, Λακεδαιμονίων. VI, 48, τοὺς Σικελοὺς... ἀπὸ τῶν Συρακοσίων. VIII, 6, τάς... πόλεις... τῶν Ἀθηναίων. 12, 2. 14, 3. 17. *Ib.* 2. 3. 19. *Ib.* 4. 22. *Ib.* 2. *Ibid.* 23, 4. 32, 3. 61. 64, 4. 80, 3. 95, 7, Εὔβοιαν ἅπασαν. 99, τὰς λοιπὰς ἔτι πόλεις τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς ἀποστῆσαι τῶν Ἀθηναίων. 100, 3. Med. excedere, VII, 28, 3 (*de Atheniensibus Syracusas obsidentibus*), μηδ' ὣς ἀποστῆναι ἐκ Σικελίας. — absistere, II, 47, 4, τελευτῶντές τε αὐτῶν ἀπέστησαν. IV, 118, 9, οὐδενὸς ἀποστήσονται, ὅσα ἂν δίκαια λέγητε, nihil recusabunt. VII, 7, 2, εἴ τις ... παντάπασιν ἔτι ἀφεστήκει τοῦ πολέμου.—desciscere, deficere, I, 18, 2, οἱ ἀποστάντες βασιλέως Ἕλληνες. *Ib.* 3. 38, ἄποικοι ὄντες, ἀφεστᾶσι διαπαντός. 40, 4, τοὺς ἑτέρων ἀφισταμένους δέχεσθαι. *Ib.* 5. 56, 2. 57, 6. 58. 59. 60, τῆς Ποτιδαίας ἀφεστηκυίας.

Ib. 3. 61. *Ibid.* 62, 2 (*de Perdicca*), ἀπέστη... τῶν Ἀθηναίων. 75, 4. 89, 2, ἀφεστηκότες ἀπὸ βασιλέως. 98, 4. 99, 2, προςάγεσθαι ... τοὺς ἀφισταμένους. *Ib.* 3. 100, 2, αὐτῶν. 103, 4. 114, Εὔβοια ἀπέστη ἀπὸ Ἀθηναίων. *Ibid.* ἠγγέλθη... ὅτι Μέγαρα ἀφέστηκε. *Ibid.* 115, 6. II, 3, 2, τῶν Ἀθηναίων. 65, 12. III, 2, ἀπ' Ἀθηναίων. 9, τοὺς ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολέμοις. *Ib.* 2. *Ibid.* 13. *Ibid.* διπλῆν ἀπόστασιν, ἀπό τε τῶν Ἑλλήνων... ἀπό τε Ἀθηναίων. *Ib.* 6. 7. 39, 2. *Ibid.* ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν. *Ib.* 3. 7, τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι. *Ibid.* 40, 4. 8. 44, 4. 45, 2. 46. *Ib.* 2. 5, πρὸς αὐτονομίαν. *Ib.* 6. *Ibid.* 55, 3, Ἀθηναίων. 103, ἀπὸ Συρακοσίων. IV, 1, Ἀθηναίων. 76, 5. 79, 2. *Ibid.* 88, Ἀθηναίων. *item* 103, 4. 108, 2. 3. 120, Σκιώνη... ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων. *Ib.* 2. 122, 3. 5. 6. 123. V, 14, 2. 4, πρὸς Ἀργείους. 29, 2. 30. *Ib.* 2. 31, 5. *Ibid.* 38, 3. 48, 3, οἱ Κορίνθιοι οὕτως ἀπέστησαν τῶν ξυμμάχων. 57. 64. *Ibid.* 80, 2. 82, Ἀθηναίων πρὸς Χαλκιδέας. 96. VI, 10, 5, ἀφ' [*quod vulgo abest*] ἡμῶν. *Ibid.* 82, 4. 88, 4. VII, 58, 3, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. VIII, 1, 2. 2, 2, αὐτῶν. 4, σφῶν. 5, 2. 4. 5. 12. 14, 2, Ἀθηναίων. *Ib.* 3. 17, 4. 18, 3, ἀπὸ βασιλέως. *Ibid.* ἀπὸ Λακεδαιμονίων. 28, 3. 32. 35, ἡ δὲ (Κνίδος) ἀφειστήκει [*Vat.* ἀφεστήκει] ἤδη ὑπὸ [*vulgo* ἀπὸ] Τισσαφέρνους, suadente Tissapherne. 44, 2. 45, 5. 48, 5. 62, πρὸς Δερκυλίδαν. 76, 3, αὐτῶν. 80, 2. 90, ἐπειδὴ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ σφῶν ἐς δημοκρατίαν ἀπέστη. 96, 2. 100, 3. 107. — profugere, I, 101, 2, οἱ Εἵλωτες... ἐς Ἰθώμην ἀπέστησαν. 139, 2, ἐπικαλοῦντες... ἀνδραπόδων ὑποδοχὴν τῶν ἀφισταμένων. III, 54, 5, φόβος... τῶν ἐς Ἰθώμην Εἱλώτων ἀποστάντων.

* ἀφνειός, opulentus, I, 13, 5 (*de Corintho*), ἀφνειὸν ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον (οἱ ποιηταί).

ἄφνω, subito, II, 90, 4, ἀπὸ σημείου τινος... ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς. III, 3, 3, ἐπιπεσεῖν. 30, 3, εἰ προςπέσοιμεν ἄφνω τε καὶ νυκτός. IV, 25, 9, ἐκδραμόντες. 104, τῆς διαβάσεως ἄφνω τοῖς ἐν τῇ πόλει γεγενημένης. 107, 2, καταπλεύσας. VII, 37, 3, ἐπιφερομένας.

ἀφορᾶν, respicere, VII, 71, 3, πρὸς ἀντίπαλόν τι τῆς ναυμαχίας ἀπιδόντες.—*Transl.* IV, 18, ἐς τὰς ἡμετέρας νῦν ξυμφοράς.

ἀφόρητος, intolerabilis, IV, 126, 5 (*de barbaris*), πλήθει ὄψεως δεινοί, καὶ βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι.

ὁ φορμᾶν, proficisci, IV, 78, 6, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλον ἐτέλεσεν. Pass. *idem*, VII, 74, ἀναλαβόντες αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια ἀφορμᾶσθαι. *Ib.* 7, ἀντὶ εὐχῆς καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι.

VIII, 8, 3, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας (ναῦς) μᾶλλον τὸν νοῦν ἔχωσι. 10, παρεσκευάζοντο εὐθὺς, ὅπως μὴ λήσουσιν αὐτοὺς αἱ νῆες ἐκ τῶν Κεγχρειῶν ἀφορμηθεῖσαι.

ἀφορμή, locus unde fit impetus, I, 90, 2, τὴν Πελοπόννησον πᾶσιν ἔφασαν ἱκανὴν εἶναι ἀναχώρησίν τε καὶ ἀφορμήν. [pro ἐφορμὴ vulgo VI, 90, 3.]

ἄφρακτος, non septus, I, 6, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτους οἰκήσεις. 117, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ ἐπιπεσόντες. — inermis, imparatus, III, 39, 2, τριήρων παρασκευῇ οὐκ ἄφρακτα ἦσαν πρὸς αὐτούς. 82, 7, εἰ ἴδοι ἄφρακτον, ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς. 83, 4, ἄφρακτοι μᾶλλον διεφθείροντο. VI, 33, 3, μήτε καταφρονήσαντες ἄφρακτοι ληφθήσεσθε.

ἀφροσύνη, dementia, mentis inopia, I, 122, 4, ἐπὶ τὴν πλείστους δὴ βλάψασαν καταφρόνησιν κεχωρήκατε, ἣ, ἐκ τοῦ πολλοὺς σφάλλειν, τὸ ἐναντίον ὄνομα ἀφροσύνη μετωνόμασται.

ἄφρων, demens, VI, 33, οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι. — ἄφρον, dementia, V, 105, 3, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον.

ἀφύλακτος, non custoditus, II, 13, 7, ἔστι δὲ αὐτοῦ (τοῦ κύκλου τοῦ ἄστεος) ὃ καὶ ἀφύλακτον ἦν. 93 (de Piraeo), ἦν ἀφύλακτος καὶ ἄκληστος. — incautus, VII, 29, 3, ἀφυλάκτοις ἐπιπεσὼν καὶ ἀπροσδοκήτοις. 32, 2, ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι. — ἀφύλακτον, custodiae negligentia, III, 30, 2, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν.

ἀχείρωτος, non subactus, VI, 10, 5, οἱ Χαλκιδῆς οἱ ἐπὶ Θρᾴκης, ἔτη τοσαῦτα ἀφεστῶτες ἀφ' ἡμῶν, ἔτι ἀχείρωτοί εἰσιν.

ἄχθεσθαι, moleste ferre, gravari, succensere, I, 84, 2, εἴ τις ἄρα ξὺν κατηγορίᾳ παροξύνῃ, οὐδὲν μᾶλλον ἀχθεσθέντες ἀνεπείσθημεν. 92, τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες, ἀδήλως ἤχθοντο. 95, ἤδη βιαίου ὄντος αὐτοῦ (Παυσανίου), οἵ τε ἄλλοι Ἕλληνες ἤχθοντο, καὶ οὐχ ἥκιστα οἱ Ἴωνες. V, 7, 2, τῇ ἕδρᾳ. 17, τῇ διαβολῇ ταύτῃ. VI, 15, 5, δημοσίᾳ κράτιστα διαθέντι [vulgo διαθέντα], ἰδίᾳ ἕκαστοι τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ ἀχθεσθέντες. 28, 2, οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι. 89, 3, οὐδ' οὕτως ἡγήσεται ὀρθῶς ἄχθεσθαι. VII, 47, τῇ μονῇ. VIII, 48, 3, τοῖς πρασσομένοις. 87, διὰ τὴν Ἀλκιβιάδου κάθοδον ἤχθοντο αὐτῷ... ὡς φανερῶς ἤδη ἀττικίζοντι. 89. 109, ἀχθόμενος εἰ Φαρνάβαζος... κατορθώσει τι μᾶλλον.

ἀχθηδών, molestia, dolor, II, 37, 2, οὐδὲ ἀζημίους μὲν λυπηρὰς δὲ τῇ ὄψει ἀχθηδόνας προστιθέμενοι. IV, 40, 2, καί τινος ἐρομένου... δι' ἀχθηδόνα ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων.

ἄχθος, pondus, IV, 115, 1, τὸ οἴκημα, λαβὸν μεῖζον ἄχθος, ἐξαπίνης κατεῤῥάγη.

ἀχρεῖος, inutilis, I, 74, 2, μηδὲ σκεδασθέντες ἀχρεῖοι αὐτοῖς γενέσθαι. 84, 3, μὴ τὰ ἀχρεῖα ξυνετοὶ ἄγαν ὄντες. II, 40, 2, μόνοι τὸν μηδὲν τῶνδε μετέχοντα οὐκ ἀπράγμονα, ἀλλ' ἀχρεῖον νομίζομεν. VIII, 4, εἴ πού τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι. — inhabilis militiae, imbellis. Sup. I, 93, 6, ἀνθρώπων ἐνόμιζεν ὀλίγων καὶ τῶν ἀχρειοτάτων ἀρκέσειν τὴν φυλακήν. II, 6, 4, τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν. — *ἀχρεῖον*, infirmitas, II, 44, 4, ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας τὸ κερδαίνειν . . . μᾶλλον τέρπει.

ἀχρηματία, pecuniae inopia, I, 11, αἴτιον ἦν οὐχ ἡ ὀλιγανθρωπία τοσοῦτον, ὅσον ἡ ἀχρηματία. *Ib.* 3, δι' ἀχρηματίαν . . . ἀσθενῆ ἦν.

ἄχρηστος, inutilis, II, 78, 3, Πλαταιῆς πλῆθος τὸ ἄχρηστον [*vulgo* ἀχρεῖον] τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. VI, 16, 5, οὐκ ἄχρηστος ἥδ' ἡ ἄνοια.

ἄψαυστος, nefas tangi, IV, 97, 3, ὕδωρ, ὃ ἦν ἄψαυστον σφίσι πλὴν πρὸς τὰ ἱερὰ χέρνιβι χρῆσθαι.

B.

βάθος, altitudo, V, 68, 3, ἐπὶ βάθος ἐτάξαντο μὲν οὐ πάντες ὁμοίως, ἀλλ' ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο.

βαίνειν, gradi, V, 70, ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ.

βακτηρία, scipio, VIII, 84, 2, ὁ δὲ . . . τῷ Δωριεῖ . . . καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν.

βάλανος, pessulus, II, 4, 3, τῶν Πλαταιέων τις τὰς πύλας . . . ἔκλῃσε, στυρακίῳ ἀκοντίου ἀντὶ βαλάνου χρησάμενος ἐς τὸν μοχλόν.

βάλλειν, ferire, petere (*iaciendo*), II, 4, 2, λίθοις τε καὶ κεράμῳ. III, 23, τοὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες. 74, ἀπὸ τῶν οἰκιῶν τῷ κεράμῳ. IV, 33, 2, ἑκατέρωθεν. 34, λίθοις τε καὶ τοξεύμασι καὶ ἀκοντίοις. 43, 3, τοῖς λίθοις. 48, 2, τῷ κεράμῳ. VII, 25, 6, ἀπὸ τῶν νεωσοίκων. 82, πανταχόθεν

τοὺς Ἀθηναίους. 83, 3. 84, βάλλοντές τε καὶ κατακοντίζοντες. *Ib.* 4. VIII, 75, ἐπὶ τοὺς τὴν ὀλιγαρχίαν μάλιστα ποιήσαντας... ὥρμησαν βάλλειν. Pass. I, 63, παρῆλθε... βαλλόμενός τε καὶ χαλεπῶς. II, 75, 5, πυρφόροις οἰστοῖς. IV, 32, 3, ὑπὸ τῶν κατόπιν. 34, 3, δοράτια ἐναποκέκλαστο βαλλομένων. 36, 3, ἀμφοτέρωθεν. 48, 3, ὑπὸ τῶν ἄνω. VII, 79, 2, ὑπὸ πολλῶν. 81, 4, περισταδόν. VIII, 84, 3, οὐ μέντοι ἐβλήθη γε.

βαρβαρικός, barbaricus, VII, 60, 2, χωρίου τινὸς ἢ βαρβαρικοῦ ἢ ἑλληνικοῦ φιλίου ἀντιλήψεσθαι. — βαρβαρικόν, barbari, I, 6, 6, πολλὰ ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον. VII, 29, 4, τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν ὅμοια τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ... φονικώτατόν ἐστι.

βάρβαρος, barbarus, I, 1, 2, τοῖς Ἕλλησι... καὶ μέρει τινὶ τῶν βαρβάρων. 3, 3, οὐ μὴν οὐδὲ βαρβάρους εἴρηκεν (Ὅμηρος). 5. 6. *Ib.* 5. 23, 2. 24, Ταυλάντιοι βάρβαροι. *Ib.* 4, ἀπὸ πολέμου τινὸς τῶν προςοίκων βαρβάρων. *Ib.* 5. 6. 28, 4. 47, 3. 50, 3, ὁ στρατὸς τῶν βαρβάρων. 82, ξυμμάχων προςαγωγῇ καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. *Ibid.* 89, 2. 3. 131. 132, 2, ζηλώσει τῶν βαρβάρων. II, 7, παρὰ βασιλέα καὶ ἄλλοσε ἐς τοὺς βαρβάρους. 68. *Ib.* 5, οἱ ἄλλοι Ἀμφίλοχοι βάρβαροί εἰσιν. *Ib.* 9. 80, 5, βάρβαροι Χάονες χίλιοι. 81, 3. 4. 6. 8. 82. III, 34. *Ib.* 2. 3. IV, 25, 9. 109, 4, ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων. 124. 125. 126. *Ib.* 3. 127. *Ib.* 2. 128. *Ib.* 2. VI, 1, καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. 2, 6, βάρβαροι τοσοίδε Σικελίαν... ᾤκησαν. 6, ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. 11, 6, Ἐγεσταίων, ἀνδρῶν βαρβάρων. 17, 6. 18, 2. 20, 4. 33, 5. 90, 3. *Ibid.* Ἴβηρας καὶ ἄλλους τῶν ἐκεῖ... βαρβάρων. VII, 42, ἀκοντιστὰς βαρβάρους καὶ Ἕλληνας. 57, 11. 58, 3. VIII, 16, 3. 25, 4. 46, 3. — ὁ βάρβαρος, Medus (*utpote qui Graeciae bellum intulerit*), I, 14, 3, τοῦ βαρβάρου προςδοκίμου ὄντος. 18, 2, αὖθις ὁ βάρβαρος... ἦκεν. *Ibid.* ἀπωσάμενοι τὸν βάρβαρον. 69, 5. 73, 4, φαμὲν Μαραθῶνί τε μόνοι προκινδυνεῦσαι τῷ βαρβάρῳ, καὶ ὅτε ὕστερον ἦλθεν,... ἐν Σαλαμῖνι ξυνναυμαχῆσαι. 75, 2, παραμεῖναι πρὸς τὰ ὑπόλοιπα τοῦ βαρβάρου. 90, 2. 96. 97. 118, 2. 132, 3, ξυγκαθελοῦσαι τὸν βάρβαρον. 144, 4, τὸν βάρβαρον ἀπεώσαντο. III, 56, 4, ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος. 62, ἐπειδὴ ὁ βάρβαρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. VI, 83, 2, τὸν βάρβαρον μόνοι καθελόντες. — b) *adjectivi loco*, II, 36, 4, βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον. 97, 3, ἐκ πάσης τῆς βαρβάρου (γῆς). III, 112, 7, ὑπὸ τῶν βαρβάρων καὶ ἐχθίστων Ἀμφιλόχων. VII, 80, 2, πόλεις καὶ Ἑλληνίδας καὶ βαρ-

βάρους. Sup. VIII, 98, λαβὼν... τοξότας τινὰς τοὺς βαρβαρωτάτους.

βαρύνεσθαι, gravari, II, 16, 2, ἐβαρύνοντο καὶ χαλεπῶς ἔφερον οἰκίας τε καταλιπόντες καὶ ἱερά. 64, 6, τοῖς παροῦσι πόνοις. VIII, 1, 2, στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις... ἐβαρύνοντο. — taedio affici, V, 7, 2, οὐ βουλόμενος αὐτοὺς διὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ καθημένους βαρύνεσθαι.

βαρύς, gravis, I, 77, 5, τὸ παρὸν ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις.

βαρύτης, pondus, VII, 62, 2, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν.

βασανίζειν, accurate examinare, VI, 33, 2, τὸ πρᾶγμα. Pass. per tormenta interrogari, VII, 86, 4, βασανιζόμενος διὰ τοῦτο. VIII, 92, 2, ὑπὸ τῶν τετρακοσίων.

βασιλεία, regia potestas, regnum, I, 9, 2, τῶν Μυκηναίων... τὴν βασιλείαν... παραλαβεῖν. 13, ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι. II, 29, 2, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν... ἐποίησε. 95, 2, Φίλιππον... μὴ καταγάγοι ἐπὶ βασιλείᾳ. *Ib.* 3. Ἀμύνταν ὡς ἐπὶ βασιλείᾳ τῶν Μακεδόνων ἦγε. 97, 4, τῶν Περσῶν. *Ib.* 5, ἐπὶ μέγα ἡ βασιλεία ἦλθεν ἰσχύος. 99, 2, καὶ ἄλλα ἔθνη... βασιλείας ἔχει καθ' αὑτά. [*pro* ἐξουσία *vulgo* I, 16.]

βασίλειος, regius, I, 132, ἄνδρα γένους τοῦ βασιλείου ὄντα.

βασιλεύειν, regnare, I, 13, 6, ἐπὶ Κύρου, Περσῶν βασιλεύοντος. 137, 3, ἐσπέμπει γράμματα ἐς βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου, νεωστὶ βασιλεύοντα. II, 80, 6, Ὀρέσται χίλιοι, ὧν ἐβασίλευεν Ἀντίοχος. 98, χώρας τοσαύτης. VII, 1, 4, τῶν ταύτῃ Σικελῶν... τινῶν. VIII, 58, τρίτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει Δαρείου βασιλεύοντος. — *in aor.* regnum adipisci, I, 14, 2, Περσῶν ἐβασίλευσε. II, 15, 2, ἐπειδὴ Θησεὺς ἐβασίλευσεν. 97, 3, ὕστερον Σιτάλκου βασιλεύσας. 99, 3, τὴν παρὰ θάλασσαν νῦν Μακεδονίαν Ἀλέξανδρος ὁ Περδίκκου πατὴρ καὶ οἱ πρόγονοι αὐτοῦ... πρῶτον ἐκτήσαντο, καὶ ἐβασίλευσαν. IV, 101, 5, Ὀδρυσῶν τε καὶ τῆς ἄλλης Θρᾴκης.

βασιλεύς, rex, I, 10, 4, ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. 20, 3, τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλέας. 57, 2, Περδίκκας ὁ Ἀλεξάνδρου, Μακεδόνων βασιλεύς. 79, 2, Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. 89, 2, Λεωτυχίδης ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων. 104, Ἰνάρως ὁ Ψαμμιτίχου, Λίβυς, βασιλεὺς Λιβύων. 107, 2, ὑπὲρ Πλειστοάνακτος τοῦ Παυσανίου, βασιλέως. 110, 2, Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως. *Ib.* 3, Ἰνάρως ὁ Λιβύων βασιλεύς. 111, Ἐχεκρατίδου... τοῦ Θεσσαλῶν βασιλέως (*fortasse de tago*). 112, 3. 114, 2. 131, 2, ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα

δρᾶσαι τοῦτο. 132, Πλείσταρχον... ὄντα βασιλέα. 136, 2, Μολοσσῶν. II, 10, 3. 15, ἐπὶ Κέκροπος καὶ τῶν πρώτων βασιλέων. Ibid. 19, Ἀρχίδαμος ὁ Ζευξιδάμου, Λακεδαιμονίων βασιλεύς. 21. 29, Σιτάλκην... τὸν Τήρεω, Θρᾳκῶν βασιλέα. Ib. 3. 6, Μακεδόνων. 47, 2. 71. 74, 2, Ἀρχίδαμος [ὁ] βασιλεὺς [ubi de artic. in multis codd. om. cf. Popp. adn.]. 80, 6. Ibid. 95, Θρᾳκῶν. Ibid. Περδίκκαν τὸν Ἀλεξάνδρου, Μακεδονίας βασιλέα. 99, 6. 100, 2, βασιλεὺς γενόμενος. Ibid. III, 1. 26, 2, Παυσανίου τοῦ Πλειστοάνακτος υἱέος, βασιλέως ὄντος. 89. 111, 4, τῶν Ἀγραίων. IV, 2. 6. 79, 2, Λυγκηστῶν. item 83. 101, 5, Ὀδρυσῶν. 107, 3, Ἠδώνων. V, 6, 2, Πόλλην τὸν [vulgo τῶν] Ὀδομάντων βασιλέα. 16. Ib. 3, τοὺς βασιλέας καθίσταντο. 33. 54. 57. 66, 2. 3, βασιλέως ἄγοντος, ὑπ' ἐκείνου πάντα ἄρχεται. 71. 72, 4, ὁ βασιλεὺς Ἆγις. 75. 83. VI, 2, 4, Ἰταλοῦ βασιλέως τινὸς Σικελῶν. 4, Ὕβλωνος βασιλέως Σικελοῦ. VII, 19. 27, 4, βασιλέως παρόντος τοῦ τῶν Λακεδαιμονίων Ἄγιδος. VIII, 3. 70, 2.—rex Persarum, (sine artic.) I, 18, 2, οἱ ἀποστάντες βασιλέως. 89, 2. 93, 7. 95. 96, δῃοῦντας τὴν βασιλέως χώραν. 104, ἀπὸ βασιλέως Ἀρταξέρξου. 109, 2. 110, 2. 128, 3. 4. 5. Ibid. 129, 3, ὧδε λέγει βασιλεὺς Ξέρξης. 132, 5. 133. 137. Ib. 3. ἐςπέμπει γράμματα ἐς βασιλέα Ἀρταξέρξην. 138. Ib. 4. 5. II, 7, πέμπειν παρὰ βασιλέα. 48, ἐς τὴν βασιλέως γῆν. 62, 2, οὐκ ἔστιν ὅςτις... πλέοντας ὑμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει, οὔτε οὐδὲν ἄλλο ἔθνος. 65, 12, Κύρῳ... βασιλέως παιδί. 67, πορευόμενοι... ὡς βασιλέα. Ibid. 2. IV, 50. Ib. 3, βασιλέα Ἀρταξέρξην τὸν Ξέρξου. 102, 2, φεύγων βασιλέα Δαρεῖον. 109, 2. VI, 59, 3, παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ. Ib. 4, ὡς βασιλέα Δαρεῖον. 82, 3. VIII, 5, 4, βασιλεῖ Δαρείῳ τῷ Ἀρταξέρξου. Ib. 5, bis. 6. 12, 2. 17, 4. 18, ter. 2. 3. Ibid. 28, 3. Ibid. 29. 37, 2, ὁπόση χώρα καὶ πόλεις βασιλέως εἰσὶ Δαρείου. Ib. 3. Ibid. 4, bis. 5, quinquies. 43, 3, χώρας ὅσης βασιλεὺς καὶ οἱ πρόγονοι ἦρξαν. 45, 6. 46. Ib. 3, ὅσοι ἐν τῇ βασιλέως Ἕλληνες οἰκοῦσιν. 48. Ibid. 2. 3. 52. 53. Ib. 2. Ibid. 3. 56, 4, ναῦς ἠξίου ἐᾷν βασιλέα ποιεῖσθαι. 58. Ib. 2, bis. 3, ἐπὶ τὴν χώραν τὴν βασιλέως. Ibid. 4, bis. 5. 6. 7. Ibid. 76, 7. 84, 5, τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλέως. 87, 5. Ibid.—cum artic. VIII, 37, ξυνθῆκαι Λακεδαιμονίων καὶ τῶν ξυμμάχων πρὸς βασιλέα Δαρεῖον καὶ τοὺς παῖδας τοῦ βασιλέως [ubi nonnulli, invitis codd. omnibus, leg. τοὺς]. Ib. 2, μηδὲ Δαρεῖον βασιλέα, μηδὲ ὧν [ὁ] βασιλεὺς ἄρχει [ubi artic. om. Cl. Vat. Mosq.]. 47, τῷ Τισσαφέρνει καὶ τῷ βασιλεῖ... ἄριστα εἶναι νομίζων [ubi artic. om. Mosq. cf. Popp. adn.]. 48, 4, τῷ τε βασι-

λεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι [*ubi nonnulli codd. τῷ βασιλεῖ τε, a nullo artic. abest*].

βέβαιος, **firmus, stabilis**, III, 23, 5, *κρύσταλλος ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ (τῇ τάφρῳ), ὥςτ' ἐπελθεῖν.* — *Transl*, certus, firmus, constans, I, 32, *τὴν χάριν βέβαιον ἕξουσι.* 141, 5, *τὸ μὲν πιστὸν ἔχοντες,... τὸ δὲ οὐ βέβαιον μὴ οὐ προαναλώσειν.* III, 10, *φιλίαν... βέβαιον.* 37, 3, *πάντων δεινότατον, εἰ βέβαιον* (ratum, immotum) *ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι.* 43, *τῆς οὐ βεβαίου* [*nonnulli codd. βεβαίας*] *δοκήσεως.* 56, 7, *βέβαιον τὴν χάριν.* IV, 81, 3, *ἐλπίδα... βέβαιον.* V, 25, 3, *μετ' ἀνακωχῆς οὐ βεβαίου.* 73, 4, *οἱ Λακεδαιμόνιοι μέχρι τοῦ τρέψαι χρονίους τὰς μάχας καὶ βεβαίους* (stabiles, statarias) *τῷ μένειν ποιοῦνται.* VI, 10, 2, *οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τι βέβαιον.* VIII, 66, 5, *βέβαιον τὴν ἀπιστίαν τῷ δήμῳ πρὸς ἑαυτὸν καταστήσαντες.* Comp. III, 11, *βεβαιότεροι ἂν ἡμῖν ἦσαν μηδὲν νεωτεριεῖν*, certiorem spem de iis haberemus, fore ut, etc. 13, 7, *τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον ἕξετε.* II, 62, 6, *ἧς (γνώμης) βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια.* V, 69, *τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω ἕξουσιν.* VI, 60, 3, *βεβαιοτέραν αὐτῷ σωτηρίαν εἶναι ὁμολογήσαντι μετ' ἀδείας, ἢ ἀρνηθέντι διὰ δίκης ἐλθεῖν.* VII, 68, 3, *ἐλευθερίαν βεβαιοτέραν παραδοῦναι.* Sup. I, 124, *εἴπερ βεβαιότατον τὸ ταῦτα* [*malim ταὐτὰ*] *ξυμφέροντα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις εἶναι.* — *βέβαιον*, firmitas, fidentia, II, 89, 6, *μέγα τις τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες.* — b) tutus, securus, I, 2, 6, *παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι, ὡς βέβαιον ὄν, ἀνεχώρουν.* 70, 3, *τῆς γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι.* III, 93, 2, *πᾶς τις... θαρσαλέως ᾔει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν.* IV, 62, 4, *οὐδὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι.* 67, 5, *τοῖς ὁπλίταις... βεβαίους τὰς πύλας παρέσχον.* VIII, 27, 3, *μετὰ βεβαίου παρασκευῆς.* Comp. III, 39, 6, *τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον.* V, 108, *τοὺς κινδύνους... ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτοὺς καὶ βεβαιοτέρους ἢ ἐς ἄλλους νομιεῖν.* VII, 67, *ἡμῶν τὸ ὑπάρχον πρότερον ... βεβαιότερον νῦν.* Sup. VI, 23, 4, *ταῦτα τῇ ξυμπάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι.* — *βέβαιον*, securitas, III, 83, 2, *κρείσσους ὄντες ἅπαντες λογισμῷ ἐς τὸ ἀνέλπιστον τοῦ βεβαίου.* — c) cui bene creditur, fidelis, II, 102, *ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν.* III, 57, 4, *δέδιμεν μὴ οὐ βέβαιοι ἦτε.* IV, 3, 3, *βεβαίους... τοῦ χωρίου φύλακας.* 114, 5, *οὐ βεβαίους... ξυμμάχους.* V, 43, 3, *οὐ βεβαίους φάσκων εἶναι Λακεδαιμονίους.* VI, 34, 5, *τὰ τῶν πόλεων οὐκ ἂν βέβαια ἔχοντες, εἰ ὑποδέξονται,*

VII, 77, 6, οὗτοι ἡμῖν... ἔτι βέβαιοί εἰσιν. VIII, 21, Ἀθηναίων σφίσιν αὐτονομίαν... ὡς βεβαίοις ἤδη ψηφισαμένων. 56, 2, οὐκ αὐτῷ πάνυ τὰ ἀπὸ Τισσαφέρνους βέβαια ἦν. Comp. I, 122, ὁ εὐοργήτως αὐτῷ προςομιλήσας βεβαιότερος. II, 40, 4, βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν. III, 18, καταστησόμενοι τὰ ἐν ταῖς πόλεσι ταύταις βεβαιότερα. V, 108, βεβαιοτέρους (ἡμᾶς) ἢ ἄλλους νομιεῖν. VIII, 48, 5, οὐδ' αἱ ὑπάρχουσαι (πόλεις) βεβαιότεραι ἔσονται. [*pro* βιαιότερος *vulgo* IV, 31, 1.]

βεβαιότης, firmitas, firma cautio, IV, 51, ποιησάμενοι πρὸς Ἀθηναίους πίστεις καὶ βεβαιότητα... μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον βουλεύσειν. 66, 4, αὐτοὶ μόνοι ἐφρούρουν βεβαιότητος ἕνεκα Μεγάρων, praesidii causa. 132, 2, ἔνδηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι.

βεβαιοῦν, confirmare, stabilire, I, 122, 3, οὐδ' ἡμῖν αὐταῖς βεβαιοῦμεν αὐτὸ (τὴν ἐλευθερίαν). III, 12, ὅ τε τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε. Pass. I, 124, 2, ἐκ πολέμου εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται. — b) comprobare, II, 42, 2, δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν, πρώτη τε μηνύουσα, καὶ τελευταία βεβαιοῦσα, ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. Pass. I, 23, 3, τὰ πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα. II, 35, 2, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. Med. corroborare, I, 33, 3, σφᾶς αὐτούς. — confirmare sibi, IV, 70, 2, τὴν τῶν Μεγαρέων πόλιν. VI, 10, 5, μὴ ... ἀρχῆς ἄλλης ὀρέγεσθαι, πρὶν ἣν ἔχομεν βεβαιωσώμεθα. 34. 78, τὴν ἐκείνου φιλίαν.

βεβαίως, firme, solide, II, 17, εἴ τι ἄλλο βεβαίως κληστὸν ἦν. — *Transl.* modo firmo ac stabili, constanter, I, 2, φαίνεται ἡ νῦν Ἑλλὰς καλουμένη οὐ πάλαι βεβαίως οἰκουμένη. 12, 4, ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς βεβαίως. IV, 19, 2, τὰς μεγάλας ἔχθρας... διαλύεσθαι βεβαίως. 20, 3, φίλους γενέσθαι βεβαίως. 112, 3, βουλόμενος κατ' ἄκρας καὶ βεβαίως ἑλεῖν αὐτήν. 114, βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης. 126, 4, οἷς βεβαίως τι πρόςεστιν ἀγαθόν. VI, 16, 6, οὐδέπω καὶ νῦν βεβαίως θαρσοῦσι. 28, 2, τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι. 36, 4, τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους. Comp. I, 8, 3, βεβαιότερον ᾤκουν. VI, 73, 2, τὸν πρὸς Ἀθηναίους πόλεμον βεβαιότερον πείθωσι ποιεῖσθαι ἐκ τοῦ προφανοῦς. VIII, 63, 3, τὰ ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον. — b) certo, I, 132, φανερὸν εἶχον οὐδέν... σημεῖον, ... ὅτῳ πιστεύσαντες βεβαίως ἐτιμωροῦντο ἄνδρα κτέ. 134, βεβαίως ἤδη εἰδότες. IV, 72, 4, οὐ μέντοι ἔν γε τῷ παντὶ ἔργῳ βεβαίως οὐδέτεροι

τελευτήσαντες ἀπεκρίθησαν. VIII, 24, 5, ὡς οὐ πάνυ πόνηρα σφῶν βεβαίως τὰ πράγματα εἴη. Sup. I, 138, 3, βεβαιότατα φύσεως ἰσχὺν δηλώσας. VI, 91, 6, βεβαιότατα ἂν τις οὕτω τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ κτέ.—c) tuto, II, 7, 3, ὁρῶντες, εἰ σφίσι φίλια ταῦτα εἴη, βεβαίως πέριξ τὴν Πελοπόννησον καταπολεμήσοντες. [ubi tamen alii post βεβαίως interpungunt, ut sit firme.] IV, 62, 3, εἴ τις βεβαίως τι ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται. VIII, 40, 3, ὡς ἡ στρατιὰ... βεβαίως ἔδοξε μετὰ τείχους ἱδρύσθαι. Comp. V, 71, 3, νομίζων... τὸ κατὰ τοὺς Μαντινέας (κέρας) βεβαιότερον τετάξεσθαι. VIII, 63, 3, τὰ ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον.

βέβαιωσις, confirmatio, I, 140, 5, τὸ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ἡμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης. IV, 87, οὐκ ἂν μείζω πρὸς τοῖς ὅρκοις βεβαίωσιν λάβοιτε.

βέβηλος, profanus, IV, 97, 3, ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι.

βέλος, telum, III, 98, μέχρι οἱ τοξόται εἶχόν τε τὰ βέλη αὐτοῖς, καὶ οἷοί τε ἦσαν χρῆσθαι. VII, 67, 2, τὸ βέλος ἀφεῖναι.

βέλτιον, melius, VIII, 87, 3, τροφὴν οὐδὲν βέλτιον, ἀλλὰ καὶ χεῖρον... παρεῖχε. Sup. βέλτιστα, optime, VI, 9, 2, ᾗ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα. 39, βουλεῦσαι βέλτιστα.

βελτίων, melior, I, 102, 4, ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι. II, 85, ἄλλην ναυμαχίαν βελτίω κατασκευάζεσθαι. VII, 17, 3, τὰ ἐν τῇ Σικελίᾳ βελτίω ἤγγελλον. 63, 3, τὴν παρασκευὴν... βελτίω νῦν ἔχοντας. VIII, 31, τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν βελτίω ὄντα. 43, 4, ἑτέρας (σπονδὰς) ἐκέλευε βελτίους σπένδεσθαι.— τὸ βέλτιον, bonus exitus, VII, 50, 3, τὰ ἑαυτῶν ... οὐκ ἐπὶ τὸ βέλτιον χωροῦντα. Sup. βέλτιστος, optimus, II, 24, 2, τριήρεις... τὰς βελτίστας. III, 71, εἶπον ὅτι ταῦτα βέλτιστα εἴη. IV, 59, τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι... τῇ Σικελίᾳ πάσῃ.— maxime idoneus, VI, 39, φήσει τις... τοὺς ἔχοντας τὰ χρήματα καὶ ἄρχειν ἄριστα βελτίστους.— βέλτιστοι, praestantissimi, honestissimi, III, 98, 4, οὗτοι βέλτιστοι δὴ ἄνδρες ἐν τῷ πολέμῳ τῷδε ἐκ τῆς Ἀθηναίων πόλεως διεφθάρησαν. VII, 19, 3, τῶν Εἱλώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους [in plerisque codd. βελτίους], optimum quemque. VIII, 47, 2, μνησθῆναι περὶ αὐτοῦ ἐς τοὺς βελτίστους τῶν ἀνθρώπων. 108, 4, ἐπαγγείλας στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις.— τὸ βέλτιστον, flos, IV, 73, 4, σφαλέντες τῷ βελτίστῳ [nonnulli codd. πλείστῳ] τοῦ ὁπλιτικοῦ.— τὰ βέλτιστα, optima, III, 43, λέγειν. 56, 6, τολμᾶν. IV, 68, 6, βουλεύοντες.

βῆμα, suggestum, II, 34, 8, *προελθὼν ἀπὸ τοῦ σήματος ἐπὶ βῆμα ὑψηλὸν πεποιημένον.*

βήξ, tussis, II, 49, 3, *κατέβαινεν ἐς τὰ στήθη ὁ πόνος μετὰ βηχὸς ἰσχυροῦ.*

βίᾳ, per vim, vi adhibita, I, 11, *ἀντεῖχον.* 38, 6, *ἑλόντες.* 102, 3, *τὸ χωρίον... οὐχ ἡλίσκετο.* 131, *ἐκπολιορκηθείς.* III, 2, 3, *ξυνοικίζουσι τὴν Λέσβον.* 52, 2. 95, *προςαχθῆναι.* 102, 6. 107, 2, *κατείχοντο.* IV, 5, *ληψόμενοι.* 62, 3, *ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ.* 69. 86, *ἢ βίᾳ ἢ ἀπάτῃ.* *Ib.* 6, *ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον.... πλεονεκτῆσαι, ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ.* 92, 4. 98, 3. V, 7, 3. 17, 2, *οὐ βίᾳ, ἀλλ' ὁμολογίᾳ.* 50, 3. 56, 5. VI, 47, *ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει.* 50, 3. 63, 2. 90, 3. 92, 5, *τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης, καὶ οὐ βίᾳ, κατ' εὔνοιαν δὲ ἡγήσεσθε.* 100, 2, *ἐξεκρούσθησαν.* VII, 46.— cum impetu, impetu facto, I, 102, 2, *βίᾳ ἂν εἷλον τὸ χωρίον.* IV, 19, *εἰ βίᾳ διαφύγοιεν.* VIII, 90, 3, *ἢν βίᾳ ἐπιπλέωσι.*— violenter, imperio duro, III, 46, 5, *βίᾳ ἀρχόμενον.* VI, 85, 3, *βίᾳ... ἄρξαι τῆς Σικελίας.*— *βίᾳ τινός*, invito aliquo, I, 43, 3, *Κερκυραίους τούςδε μήτε ξυμμάχους δέχεσθε βίᾳ ἡμῶν.* 68, 4. IV, 99. V, 21, 2.

βιάζεσθαι, violenter agere, I, 37, 4, *ὅπως, ἐν ᾧ ἂν κρατῶσι, βιάζωνται.* 75, 2, *αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) ἐλάβομεν οὐ βιασάμενοι.* 77, 2, *βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προςδέονται.* 95, *Παυσανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν, ἤν που βιάζηται.*—*transit.* violare, vim inferre, I, 38, 5, *τὴν τούτων μετριότητα.* III, 55, *ὅτε Θηβαῖοι ἡμᾶς ἐβιάσαντο.* VIII, 53, 2, *τοὺς νόμους.*—cogere, I, 28, 3, *ἀναγκασθήσεσθαι ἔφασαν, ἐκείνων βιαζομένων, φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται.* III, 64, 3, *οὐδενὸς ὑμᾶς βιασαμένου.* IV, 20, 3, *χαρισαμένοις μᾶλλον ἢ βιασαμένοις.* 87, 2. —vi repellere, IV, 103, 5, *φυλακήν.* 131, 3. VII, 23, 3, *τάς... ναῦς.*—vi efficere, IV, 9, 3, *τὴν ἀπόβασιν.* *item* 10, 5 *et* 11, 4. 36, *τὴν ἔφοδον.* VII, 22, 2, *τὸν ἔςπλουν.* 70, 7, *τὸν ἔκπλουν.* *item* 72, 2.—*cum infin.* vi contendere, conari, IV, 29, 4, *εἰ ἐς δασὺ χωρίον βιάζοιτο ὁμόσε ἰέναι.* VII, 79, *ἐβιάσαντο πρὸς τὸν λόφον ἐλθεῖν.*—vi perrumpere, impetum facere, I, 63, *δρόμῳ... ἐς τὴν Ποτίδαιαν.* III, 20, *ἢν δύνωνται βιάσασθαι* [*ubi tamen e superioribus ὑπερβῆναι repeti potest.*]. IV, 48, 2, *κατὰ τὰς θύρας.* 129, 4. VII, 67, 4. 69, 4, *ἐς τὰ ἔξω.* 79, 2. 83, 5, *διὰ τῶν φυλάκων.* Pass. vim pati, I, 77, 4, *ἀδικούμενοι... οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον ὀργίζονται ἢ βιαζόμενοι.*—premi, I, 2, *βιαζόμενοι ὑπό τινων ἀεὶ πλειόνων.* 93, 7, *κατὰ γῆν.* III, 94, 2, *πλήθει.* IV, 10, 3. 15, 2, *ὑπὸ πλήθους.* 44, 2. 126, 5. V, 3. VI, 21, 2, *αἰσχρὸν βιασθέντας ἀπελθεῖν.* VII, 11, 2, *ἱπ-*

πεῦσί τε πολλοῖς καὶ ἀκοντισταῖς. 36, 4. 38, 3. 43, 6. 67, 4, ὑπὸ τῆς παρούσης ἀπορίας. 84, 2, ὑπὸ τῆς πανταχόθεν προςβολῆς.— cogi, III, 47, 2. 63, 2, ἑκόντες καὶ οὐ βιαζόμενοι. IV, 19, 3. 98, 6, ἀμυνόμενοι βιάζεσθαι χρῆσθαι. VII, 45, 2, βιασθέντας ἄλλεσθαι. VIII, 27, 3, μὴ βιαζομένη γε πρὸς αὐθαιρέτους κινδύνους ἰέναι.

βίαιος, violentus, I, 40, βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσίν. 95, ἤδη βιαίου ὄντος αὐτοῦ. III, 36, 6, ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα βιαιότατος τῶν πολιτῶν. 39, 2, ἀπόστασις τῶν βίαιόν τι πασχόντων ἐστι. 82, 2, ὁ πόλεμος... βίαιος διδάσκαλος. VI, 20, 2, ἐκ βιαίου δουλείας. 54, 4, βίαιον οὐδὲν ἐβούλετο δρᾶν. VIII, 66, 2, ὁ μὴ πάσχων τι βίαιον. — coactus, necessitate expressus, I, 141, 5, αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐςφοραὶ ἀνέχουσιν. — vehemens, V, 73, 4, ἡ φυγὴ καὶ ἡ ἀναχώρησις οὐ βίαιος οὐδὲ μακρὰ ἦν. Comp. IV, 31, 6, ἀναχώρησις βιαιοτέρα [vulgo βεβαιοτέρα].

βιαίως, violenter, VII, 82, 2, ἀποθανεῖν. Comp. VIII, 48, 6, βιαιότερον ἀποθνήσκειν. — per vim, necessitate expressa, VI, 85, 2, χρημάτων βιαιότερον φορᾷ. — vehementer, impetu, III, 23, 6, φθάνουσι... διαβάντες τὴν τάφρον, χαλεπῶς δὲ καὶ βιαίως. Comp. II, 33, 3, βιαιότερον ἀναγαγόμενοι. III, 89, 5, τὴν θάλασσαν... βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.

βίος, vita, aetas, I, 138, 4, νοσήσας τελευτᾷ τὸν βίον. II, 43, 5, ἀφειδοῖεν ἂν τοῦ βίου. 44, οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη. Ib. 4, τόν τε πλείονα κέρδος ... βίον ἡγεῖσθε, καὶ τόνδε βραχὺν ἔσεσθαι. 53, 4, τοῦ βίου τι ἀπολαῦσαι. III, 59, 3, τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγύς. VI, 16, 4, τοὺς τοιούτους... ἐν τῷ κατ' αὐτοὺς βίῳ λυπηροὺς ὄντας. VII, 77, 2, κατὰ τὸν ἴδιον βίον.— vitae ratio, II, 97, 8, οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν περὶ τῶν παρόντων ἐς τὸν βίον ἄλλοις ὁμοιοῦνται. III, 84, 2, ξυνταραχθέντος τοῦ βίου ἐς τὸν καιρὸν τοῦτον τῇ πόλει. — vita, rerum cursus, VIII, 24, 5, ἐν τοῖς ἀθρωπείοις τοῦ βίου παραλόγοις.— victus, I, 5, τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο.

βιοτεύειν, vivere, vitam tolerare, I, 11, στρατὸν... ἤγαγον, ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύσειν. 130, οὐκέτι ἠδύνατο ἐν τῷ καθεστηκότι τρόπῳ βιοτεύειν.

βιῶναι, vivere, II, 53, 4, οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι.

βλάβη, damnum, noxa, detrimentum, II, 40, 2, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι. 65, 1, τῇ πόλει ἐς τὸν πό-

λεμον βλάβη καθίστατο. III, 14, κοινὴν τὴν ὠφέλειαν... δώσοντας, ἔτι δὲ καινοτέραν τὴν βλάβην. 38, τὰς ἡμετέρας ξυμφορὰς [οὐ] τοῖς ξυμμάχοις βλάβας καθισταμένας. 46, 3, ἡμῖν πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν; — ἐπὶ βλάβῃ τινός, cum alicuius incommodo, I, 40, 2, οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων ἰοῦσιν ἡ ξυνθήκη ἐστίν. VIII, 72, διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν ἡ ὀλιγαρχία κατέστη. — ἐπὶ βλάβῃ εἶναί τινι, nocere alicui, V, 52, 2, οἷς ἦν ἐν βλάβῃ τειχισθὲν (τὸ χωρίον). — οὐδεμία βλάβη, nihil nocet, VI, 41, 3, καὶ ἢν ἄρα μηδὲν δεήσῃ, οὐδεμία βλάβη τοῦ γε τὸ κοινὸν κοσμηθῆναι καὶ ἵπποις καὶ ὅπλοις, κτέ.

βλάπτειν, damno afficere, nocere, I, 23, 3, ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα... νόσος. 33, ἀδικουμένοις, καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσιν. 35, 6, ἱκανοὶ τοὺς μεταστάντας βλάψαι. 37, 3. 41. 43, μὴ, τῇ ἡμετέρᾳ ψήφῳ ὠφεληθέντας, τῇ ὑμετέρᾳ ἡμᾶς βλάψαι. 70, 4, τὰ ἕτοιμα. 82, τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐὰν βλάπτειν. 122, 4, ἐπὶ τὴν πλείστους δὴ βλάψασαν καταφρόνησιν κεχωρήκατε. 141, 7. II, 42, 3, κοινῶς μᾶλλον ὠφέλησαν, ἢ ἐκ τῶν ἰδίων ἔβλαψαν. 51, 2, τὸ τῳ ξυνενεγκὸν, ἄλλον τοῦτο ἔβλαπτε. 67, 2, τὴν ἐκείνου πόλιν. III, 13, 2, τοὺς πολεμίους. 40, ἄκοντες... οὐκ ἔβλαψαν. 45, 6, πλεῖστα. 61, 2, πολλὰ ἡμᾶς. 84, 2, βλάπτουσαν ἰσχὺν εἶχε τὸ φθονεῖν. 85, 2, ἐλήιζον τοὺς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ πολλὰ ἔβλαπτον. IV, 3, 3, πλεῖστα. 29, 3. 41, 2, πλεῖστα. 46, πολλά. 61, τὰ ἕτοιμα. V, 25, 3, ἀλλήλους τὰ μάλιστα. 95. 103. VI, 14, ὃς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ ὡς πλεῖστα, ἢ ἑκὼν εἶναι μηδὲν βλάψῃ. 17, 8. 33, 4, οὔτε βλάπτειν ἡμᾶς πλείω αἰεί τε ἔσονται ἢ πάσχειν. 64, τοὺς ψιλοὺς... μεγάλα. 69, 3, τὴν οἰκείαν. 72, 3. 4, μέγα. 83. 87, 3, νομίσατε μὴ πάντας ἐν ἴσῳ βλάπτειν αὐτὰ, πολὺ δὲ πλείους τῶν Ἑλλήνων καὶ ὠφελεῖν. 91, 6. 92, 3, τοὺς πολεμίους. Ib. 5, πολέμιος ὢν σφόδρα ἔβλαπτον. VII, 25, 5. 27, 3, ἡ Δεκέλεια... πολλὰ ἔβλαπτε τοὺς Ἀθηναίους. 28, 4. 29, τοὺς πολεμίους... ἀπ' αὐτῶν. 36, 6. 40, 5, οἱ... ἀκοντίζοντες μεγάλα ἔβλαπτον τοὺς Ἀθηναίους, πολὺ δ' ἔτι μείζω οἱ... περιπλέοντες. 44, 6, μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός. 49, 2. 68, 5, κινδύνων οὗτοι σπανιώτατοι, οἳ ἂν, ἐλάχιστα ἐκ τοῦ σφαλῆναι βλάπτοντες, πλεῖστα διὰ τὸ εὐτυχῆσαι ὠφελῶσιν. VIII, 35, 4. 51, 3, οὐδὲν... αὐτόν. 60, ἀδύνατα ἦν... μὴ οὐ μεγάλα βλάπτειν καὶ Ἐρέτριαν, κτέ. 67, 2, τὸν εἰπόντα. 109, ἄλλο τι ἔτι βλάπτωσι [vulgo ἐπιβλ.]. Pass. I, 68, 2, ὑπὸ Ἀθηναίων. 71. 81, 4, βλαψόμεθα τὰ πλέω. 86, 3. 124, 2. 141, πρίν τι βλαβῆναι. III, 37, 2. 43, 5. 46, 4. 56, 2, δι' αὐτούς. IV, 64, τὰ πλείω. Ib. 4. 73, 4, σφαλέντας τῷ βελτίστῳ τοῦ ὁπλιτικοῦ βλαφθῆναι. 87, 3. 6, τὰ ἴδια μὴ βλαφθῆναι. VI, 64, ὅθεν

ὑπὸ τῶν ἱππέων οὐ βλάψονται ἄξια λόγου. 84, ἧσσον. 87, 2. 89, 3. 103, 4. VII, 27, 4, μεγάλα. 62. *Ib.* 3.—detrimentum afferre, laedere, I, 142, 4, τῆς γῆς... τι μέρος. IV, 98, τοῦ ἱεροῦ οὔτε ἀδικῆσαι ἔφασαν οὐδέν, οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες βλάψειν. V, 65, 4, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπε... περὶ οὗπερ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐσπίπτῃ,... πολεμοῦσι. Pass. VII, 67, 3, (νῆες) ῥᾷσται ἐς τὸ βλάπτεσθαι, ἀφ' ὧν ἡμῖν παρεσκεύασται.— impedire, II, 41, 4, τῶν ἔργων τὴν ὑπόνοιαν. 69, τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων. VII, 21, 4, Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλάψοντας. 62, 2, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν (τὸν ὄχλον) τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν.

βλαστάνειν, germinare, III, 26, 3, ἐδῄωσαν τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα, † καὶ † εἴ τι ἐβεβλαστήκει, καὶ ὅσα ἐν ταῖς πρὶν ἐςβολαῖς παρελέλειπτο.

βλέπειν, inspicere, V, 98, ἐς τάδε. VII, 71, 3, ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον.

βοᾶν, clamare, IV, 11, 4, ἐβόα λέγων ὡς κτέ. VI, 28, 2, ἐβόων ὡς κτέ. VII, 48, 4, οἳ νῦν βοῶσιν ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες, ἐκεῖσε ἀφικομένους τὰ ἐναντία βοήσεσθαι. VIII, 86, 2, ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλύοντας.

βοεικός, bubulus, IV, 128, 4, ζεύγεσι βοεικοῖς.

βοή, clamor, I, 87, 2 (*de Lacedaemoniis*), κρίνουσι βοῇ καὶ οὐ ψήφῳ. *Ibid.* οὐκ ἔφη διαγιγνώσκειν τὴν βοήν, ὁποτέρα μείζων. III, 22, 4, ἡ (κεραμίς) πεσοῦσα ψόφον ἐποίησε καὶ αὐτίκα βοήν [*vulgo* βοὴ ἦν]. *Ib.* 7, ἐχώρουν... πρὸς τὴν βοήν. IV, 34, 2, γενομένης τῆς βοῆς. *Ib.* 3, ὑπὸ τῆς μείζονος βοῆς. 35, 2, πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ... ἐπέκειντο. 126, 5 (*de barbaris*), βοῆς μεγέθει ἀφόρητοι. 127, πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προςέκειντο. VII, 44, 3, χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς διαγνῶναι. 70, 7, πολλὴ παρακέλευσις καὶ βοή. 71, 3, ὀλοφυρμῷ τε ἅμα μετὰ βοῆς ἐχρῶντο. *Ib.* 4, πάντα ὁμοῦ ἀκοῦσαι, ὀλοφυρμός, βοή.—βοῇ χρῆσθαι, clamorem edere, II, 84, 3. VII, 76, ἑκάστοις.—ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα, verbo tenus, VIII, 92, 9, ὅσον ἀπὸ βοῆς ἕνεκα ὠργίζετο τοῖς ὁπλίταις.

βοήθεια, adversus hostes concursus, II, 94, 3, ὡς ᾔσθοντο τὴν βοήθειαν. III, 24, 3, τῆς βοηθείας παυσάμενοι. 106, δι' Ἀκαρνανίας, οὔσης ἐρήμου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν. IV, 89, 2, βοηθείας γενομένης πάντων Βοιωτῶν. V, 64, 2, βοήθεια τῶν Λακεδαιμονίων γίγνεται... ὀξεῖα. VIII, 15, 2, ὀλίγον ἐπράσσετο οὐδὲν ἐς τὴν βοήθειαν τὴν ἐπὶ τὴν Χίον, in expeditionem adversus Chium. —auxilium ferendum, II, 22, 3, ἡ βοήθεια αὕτη τῶν Θεσσαλῶν

κατὰ τὸ παλαιὸν ξυμμαχικὸν ἐγένετο τοῖς Ἀθηναίοις. V, 53, ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν. VII, 18, ἐπυνθάνοντο τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν ἐς τὴν Σικελίαν. VIII, 60, 2, πρὸς τὴν τῆς Χίου κακουμένης βοήθειαν μᾶλλον ὥρμηντο. — auxilia, auxilio missae copiae, II, 92, 6, φοβούμενοι τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν. III, 4, 6, αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τις βοήθεια ἥξει. 13, 2, βοήθειαν ἀποστέλλειν. 113, 5, ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται. IV, 8, 5, προσδεχόμενοι τὴν ἀπὸ τῆς Ζακύνθου τῶν Ἀττικῶν νεῶν βοήθειαν. 44, 5, νομίσαντες τῶν ἐγγὺς ἀστυγειτόνων... βοήθειαν ἐπιέναι. 72, 2, οὐδεμία βοήθειά πω τοῖς Μεγαρεῦσιν οὐδαμόθεν ἐπῆλθε. 105, δεδιὸς τὴν ἀπὸ τῆς Θάσου τῶν νεῶν βοήθειαν 106, οὐ προσδεχόμενοι βοήθειαν ἐν τάχει. V, 8, 4. 12, βοήθειαν ἦγον ἐνακοσίων ὁπλιτῶν. VI, 102, 3, βοήθεια... ἐπανῄει. VII, 16, 2, ἀγγελοῦντα... ὅτι ἥξει βοήθεια. 42, ἔχοντες τὴν ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων βοήθειαν. VIII, 11, ἐπὶ βοήθειαν ἔπεμπον, auxilia arcessentes. 80, 4, πέμπουσι... νεῶν βοήθειαν.

βοηθεῖν, adversus hostes concurrere, auxilio venire, I, 47, 2, χίλιοι ὁπλῖται βεβοηθηκότες. 62, 8, κατὰ νώτου. 63, 2, προῆλθον ὡς βοηθήσοντες. 74, 3. 116, περιαγγέλλουσαι βοηθεῖν. II, 26, 2. 73, 3, κατὰ δύναμιν. 94, 2, πανδημεὶ ἐς τὸν Πειραιᾶ. III, 13, 7, προθύμως. 22, 6, βοηθεῖν οὐδεὶς ἐτόλμα ἐκ τῆς ἑαυτῶν φυλακῆς. *Ib.* 8. 75, ἐκ Ναυπάκτου. 96, 3. 106, κατὰ τάχος. 113, 4, ἀπὸ τῆς πόλεως. IV, 14, 5, ἀπὸ πάντων. 25, 11. 28, 4, ἐξ Αἴνου. 32, 2. 42, 3, ἐς ἰσθμόν. *Ib.* 4. 44, 4. *Ibid.* ἐβοήθησαν καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως πρεσβύτεροι. 96, 8. 101, 4. 106, 3, εἰ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες διὰ τάχους. 121, 2, ἡγούμενοι τοὺς Ἀθηναίους βοηθῆσαι ἂν ὡς ἐς νῆσον. 129, 3. V, 3, ἐς αὐτὸ (τὸ τεῖχος). 47, 3, Ἀθήναζε. *Ib.* 4, ἐς Ἄργος. *Ib.* 6. *Ibid.* 52, 2. 58, 4, ἐς τὸ πεδίον. 59. 61. 64, 4, κατὰ τάχος ἐς Μαντίνειαν. 75. 82, 3. 104. VI, 18. 34, 3, δεῦρο κατὰ τάχος. 52, 2. 88, 5. 10. 91. 95, 2. 97, 3. 104, ἐς τὴν Σικελίαν. VII, 2. 26. 30. 43, 5. 6, ἐκ τῶν προτειχισμάτων. 58, 2. VIII, 15. 27. 40, 3. 55, 2. *Ibid.* 60, 3, ἐς τὴν Χίον. 62, 2. 73, 6. 92, 6. 95, 2. 103, 2, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. [*pro* προσβοηθεῖν *vulgo* VIII, 55.] — *cum* ἐπί *et acc.* (*seq. hominum nomine*) *ad aggrediendum vel propulsandum*, I, 107, 5, ἐβοήθησαν ἐπ' αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι... πανδημεί. 126, 7, οἱ Ἀθηναῖοι... ἐβοήθησαν πανδημεὶ ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐπ' αὐτούς. III, 110, 2, τῇ ἄλλῃ στρατιᾷ ἐπ' αὐτούς. IV, 25, 9, ἐπὶ τοὺς Μεσσηνίους. 108, 5, ἐπίστευον μηδένα ἂν ἐπὶ σφᾶς βοηθῆσαι. VI, 33, 2, ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους μετὰ τῶν Συρακοσίων... ξυστάντες ἐβοήθουν. — (*seq. urbis vel rerum nomine*) *ad tutandum*

III, 97, 3, *βεβοηθηκότες ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον.* 114, 3, *ἐπὶ Ἀνακτόριον.* IV, 8, *ἐπὶ τὴν Πύλον. Ib.* 2. 72, *ἐπὶ τὰ Μέγαρα.* 85, 7, *ἐπὶ Νίσαιαν.* V, 65, 3, *ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν*, ad prohibendum, quominus aqua in ipsorum regionem diverleretur. VI, 65, 3, *ἐπὶ τὴν πόλιν.* VIII, 11, 2, *ἐπὶ τὰς ναῦς.* — *cum dat.* (*animantis aut urbis*) opem ferre, I, 35, 4, *ἡμῖν.* 41, 2. 44, *τῇ ἀλλήλων.* 71, 4, *Ποτιδαιάταις. Ib.* 6. 74, 2, *ἡμῖν.* 81, 3, *δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν.* 105, 4, *τοῖς Μεγαρεῦσιν. Ibid.* 107, 2, *τοῖς Δωριεῦσιν.* 116, 2. II, 25, 2. III, 5, *τοῖς Ἀθηναίοις.* 13, 7, *τοῖς ἀφισταμένοις.* 25. 55, 3. 102, 3, *Ναυπάκτῳ. Ib.* 7, *τοῖς Ἀμπρακιώταις.* 105, 4, *σφίσι . . . πανδημεί.* 107, *τοῖς Ἀργείοις.* 114, 3. 115, 3. IV, 100. 104, 4. V, 3, 3, *τῇ Τορώνῃ.* 48, 2, *ἀλλήλοις.* 55, 4. 58. 61, 5. 75, 5. 105, 3. VI, 6, *τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι. Ib.* 2. 10, 5, *Ἐγεσταίοις . . . ὀξέως.* 18, 2. 19. 44, 3. 67, 2. 79. 80, *μηδετέροις.* 88, 7. 105. VII, 33. VIII, 26, 3, *ὡς τάχιστα . . . Μιλήτῳ.* 38, 4. 40, *σφίσι πολιορκουμένοις. Ib.* 3. 61. 86, 8, *τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ.* 96, 4, *τοῖς σφετέροις οἰκείοις καὶ τῇ ξυμπάσῃ πόλει.* — (*cum dat. rei*) tueri, defendere, I, 123, *τοῖς παροῦσι. Ib.* 2, *σπονδὰς οὐ λύσετε πρότεροι, . . . ἠδικημέναις δὲ μᾶλλον βοηθήσετε.* 140, *τοῖς κοινῇ δόξασι.* II, 63, *τῆς πόλεως . . τῷ τιμωμένῳ ἀπὸ τοῦ ἄρχειν.*

βοηθός, auxilio veniens, auxiliaris, I, 53, 4, *Κερκυραίοις . . . βοηθοὶ ἤλθομεν.* 63, 2, *οἱ ἀπὸ τῆς Ὀλύνθου τοῖς Ποτιδαιάταις βοηθοί.* V, 10, 3, *πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν.* — *de navibus*, I, 45, *δέκα ναῦς αὐτοῖς ἀπέστειλαν βοηθούς.* 50, 5, *ἃς (ναῦς) . . . βοηθοὺς ἐξέπεμψαν.* III, 3, 4. 36, 2. 69, *αἱ νῆες . . . αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι.* VI, 8, 2.

βοιωταρχεῖν, boeotarchae munere fungi, II, 2. IV, 91.

βοιωτάρχαι, boeotarchae, praelores apud Boeotos, IV, 91, *τῶν ἄλλων Βοιωταρχῶν, οἵ εἰσιν ἕνδεκα, οὐ ξυνεπαινούντων μάχεσθαι.* V, 37, 4. *Ib.* 5. 38. *Ibid.* 2. 3. 4. VII, 30, 3.

βολή, iactus, V, 65, 2, *μέχρι λίθου καὶ ἀκοντίου βολῆς ἐχώρησαν.*

βορέας, aquilo, III, 23, 6, *κρύσταλλος ἐπεπήγει, . . . οἷος ἀπηλιώτου ἢ βορέου.* — septentrio, II, 96, 4, *πρὸς βορέαν τοῦ Σκόμβρου ὄρους.* 101, 3, *οἱ πέραν Στρύμονος πρὸς βορέαν Θρᾷκες.* III, 4, 5, *πρὸς βορέαν τῆς πόλεως.* VI, 99, *τὸ πρὸς βορέαν τοῦ κύκλου τεῖχος.* 104, 2, *ὃς (ἄνεμος) ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας κατὰ βορέαν ἑστηκώς.*

βορρᾶς, *idem*, VI, 2, 5, *τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου.*

βόσκειν, alere, VII, 48, 5, *ναυτικὸν πολύ*.

βούλεσθαι, (*cum infin., qui semper aut praesentis est aut aoristi, praeter* VI, 57, 3, *et in bonis codd.* VI, 101, 4, *ubi futur.*) velle a) *non accedente altero subiecto*, I, 20, 2, *κινδυνεῦσαι*. 22, 4, *ὅσοι βουλήσονται*... *τὸ σαφὲς σκοπεῖν*. 37, 2, *ξύμμαχον οὐδένα*... *ἔχειν*. 44, 2, *τὴν Κέρκυραν*... *μὴ προέσθαι*. 52, *εἰδέναι*. 53, 4, *πλεῖν*. 57, 6, *προκαταλαμβάνειν*. 65, *παρασκευάζειν*. 71, 6, *βουλομένων ὑμῶν προθύμων εἶναι*. 72, *σημῆναι*. *Ib.* 2. 73. 87, 2, *αὐτούς*... *ὁρμῆσαι*. *Ib.* 4, *ψῆφον ἐπαγαγεῖν*. 91, 4, *πρεσβεύεσθαι*. 93, 6, *ἀφιστάναι τὰς ἐπιβουλάς*. 99, *ταλαιπωρεῖν*. 105, 3, *ἀμύνειν*. 107, 3, *περαιοῦσθαι*. 115, 2, *νεωτερίσαι*. 119. 128, 7, *σοὶ χαρίζεσθαι βουλόμενος*. 131, 2, *βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὕποπτος εἶναι*. 132, 2. 133, *αὐτήκοοι βουληθέντες ἔτι γενέσθαι*. 137, *πορευθῆναι*. *Ib.* 4, *δηλῶσαι*. 141, 7, *τιμωρήσασθαί τινα*. II, 2, 2, *ἄνδρας*... *διαφθεῖραι*. *Ib.* 3, *τὴν Πλάταιαν*... *προκαταλαβεῖν*. 8, 6, *τῆς ἀρχῆς ἀπολυθῆναι*. 13, *χαρίζεσθαι*. 33, *κατελθεῖν*. *Ib.* 2, *προςποιήσασθαι*. 36, 4, *μακρηγορεῖν*... *οὐ βουλόμενος*. 42, 4. 59, 3, *θαρσῦναι*. 64, 4, *δρᾶν τι*. 67, *πεῖσαι αὐτόν*. *Ib.* 4, *ἔστιν ἃ εἰπεῖν*. 73, *κοινῶσαι*. 80, *καταστρέψασθαι*. 83, 2, *ἐπιθέσθαι*. 86, 6, *ἐν τάχει τὴν ναυμαχίαν ποιῆσαι*. 88. *Ib.* 3, *ὑπόμνησιν ποιήσασθαι*. 90, *προαγαγεῖν αὐτούς*. 91, 4. 93, *ἀποπειρᾶσαι*. 94, *μὴ κατοκνῆσαι*. 95, *ἀναπρᾶξαι*. III, 3, *προκαταλαβεῖν*. 4, 2, *τὰς ναῦς*... *ἀποπέμψασθαι*. 5, 3. 11, *παραβαίνειν τι*. 16. 29, 2. 37, 4, *τῶν νόμων σοφώτεροι*... *φαίνεσθαι*. 38, 6, *εἰπεῖν*... *δύνασθαι*. 42, 2. 43, 2. 52, 2, *ἑλεῖν*. *Ibid.* *παραδοῦναι τὴν πόλιν*. 60. 64. 65, 2. 69, 2, *πλεῦσαι*. 82. 91, 2, *τοὺς Μηλίους*... *προςάγεσθαι*. 92, 4. 96, 2, *ξυγχωρεῖν*. 101, *ἀποστῆσαι αὐτούς*. 105, 4. 109, 2, *ψιλῶσαι τοὺς Ἀμπρακιώτας*. 110, *ξυμμῖξαι*. 111, 2. 113, 6, *Ἀμπρακίαν*... *ἐξελεῖν*. 115, 4, *μελέτην τοῦ ναυτικοῦ ποιεῖσθαι*. IV, 1, 2, *αὐτοὺς καταπολεμεῖν*. 10, *μηδεὶς*... *ξυνετὸς β.υλέσθω δοκεῖν εἶναι*. 14, 3. 15, 2, *κινδυνεύειν οὐκ ἐβούλοντο*. 22, 2, *ὀλίγοις ἀνδράσι ξυνέδροι*... *γίγνεσθαι*. 24, 3. 30, 4. 33, *ἐς χεῖρας ἐλθεῖν*. 36. 37, *ἀγαγεῖν αὐτοὺς Ἀθηναίοις ζῶντας*. *Ib.* 2, *τὰ ὅπλα παραδοῦναι*. 38, 2. 41, 3, *οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι εἶναι*. 50, 2, *σαφὲς λέγειν*. 61, 5, *ἄρχειν*. 66, 3, *ἐνδοῦναι τὴν πόλιν*. 67, 4, *φθάσαι*. 70, 2. 73, 3, *ἀγωνίζεσθαι*. 76, 2, *μεταστῆσαι τὸν κόσμον*. 79, 2. 81, 2, *ξυμβαίνειν*. 83. *Ib.* 2. 91, *τὴν μάχην ποιῆσαι*. 103, 2, *λαθεῖν*. 104, 5. 108, 3, *ἀποστῆναι*. 112, 3, *ἑλεῖν αὐτήν*. 121, 2. *Ibid.* 124, 4, *προϊέναι*. V, 2, 4, *ἐντὸς*... *ποιῆσαι τὸ προάστειον*. 8, 5. 10, 3, *μάχῃ διαγωνίσασθαι*. 16, *διασώσασθαι τὴν εὐτυ-*

χίαν. 21, 3. 29, 3, μή... σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι. 30. 36, μάλιστα διαλῦσαι τὰς σπονδάς. 38, 2, σφίσι ξυνομνύναι. 39, 3. 41, 2, σπένδεσθαι. 43. 45, 3. 46, 3, ἀδικεῖν. 47, 4, χρῆσθαι. 49, 5. 50, 4. 58, τοῖς ἄλλοις προσμῖξαι. 61, χρηματίσαι. 65, 2, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. *Ib.* 4. 76, 2, τὸν δῆμον... καταλῦσαι. *Ibid.* τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. *Ib.* 3, πολεμεῖν. 91, 2. 103, 2, ὃ ὑμεῖς... μὴ βούλεσθε παθεῖν. 106, ἀπίστους καταστῆναι. 110. VI, 1. 6. 8, 4. 14, εἴπερ... βούλει γενέσθαι πολίτης ἀγαθός. 15, 2. 18, 3, ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν. 21, εἴπερ βουλόμεθα ἄξιον τῆς διανοίας δρᾶν. 23, 3, ἐκπλεῖν. 36, 2, τὴν πόλιν ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι. 38, 2. 44, 4. 54, 4. 57, 3, ἐβούλοντο πρότερον, εἰ δύναιντο, προτιμωρήσεσθαι [*vulg.* προτιμωρήσασθαι]. 61, 4, αὐτὸν... ἀποκτεῖναι. 62. 64. *Ib.* 3. 75, 3. 4. 76, 2, οὐ Λεοντίνους... κατοικίσαι. 77, δεῖξαι αὐτοῖς. 78. *Ib.* 3, αὖθις φθονῆσαι. 79, 2, τοὺς πολεμίους... ὠφελεῖν. 85, 3. 86, 5, ἰδεῖν. 99, 2. 101, 4, αὐτους... ἀποκλῄσασθαι [*boni codd.* ἀποκλῄσεσθαι]. 104. *Ibid.* VII, 3, ἐξιέναι. 14, 4, τὰ ἥδιστα ἀκούειν. 22. *Ib.* 2, βιάσασθαι. 29. 33, 6, τὴν στρατιὰν ... ἐξετάσαι. 36. *Ibid.* 42, 3. 43, 7. 48, ἀποδεικνύναι. *Ib.* 2, ἦν τι καὶ ἐν Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι. *similiter* 49. 52, 2. 53. *Ib.* 4, ἐμπρῆσαι. 60, 5. 69, 4. 72, 4. 73, αὖθις σφίσι τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. 76. 78, 4. 84, 3. VIII, 5, 2. 9, 3, τὸ πλῆθος οὐ βουλόμενοί πω πολέμιον ἔχειν. 11, 3. 17, 2. -19. 26, 2. 3, τὰ πράγματα διολέσαι. 27. 28. 29, τριώβολον διδόναι. 30. 32. 44, 3. 46. *Ib.* 2. 47, 2. 48, 5. 52. 56, 2, τρίβειν ἀμφοτέρους. *Ib.* 3, δοκεῖν... μὴ ἀδύνατος εἶναι πεῖσαι. *Ibid.* 57. *Ib.* 2, ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας. 58, 6. 7. 59. 70, 2. 71, 3. 75, 2. 76, 5. 79, 6. 82, 3. 87. *Ib.* 4. 88. 91, 3. 92. 95, 2. 100, 3. 102. 104, 4.—b) *cum inf. in personarum diversitate*, I, 139, 3, Λακεδαιμόνιοι βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι. II, 5, 4. 29, βουλόμενοι Σιτάλκην σφίσι ... ξύμμαχον γενέσθαι. *Ib.* 4. III, 3, μεῖζον μέρος νέμοντες τῷ μὴ βούλεσθαι ἀληθῆ εἶναι. 36, 5, ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι. 51, 2, ἐβούλετο Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις... εἶναι, τούς τε Πελοποννησίους, ὅπως μὴ ποιῶνται ἔκπλους αὐτόθεν λανθάνοντες,... τοῖς τε Μεγαρεῦσιν ἅμα μηδὲν ἐσπλεῖν. 65, 3. 78, 3. 86, 4, βουλόμενοι μήτε σῖτον... ἄγεσθαι αὐτόθεν. IV, 3, 3, ἣν βούληται... τὴν πόλιν δαπανᾶν. 47, 2. 132, 2, οὐκέτι βουλόμενος Πελοποννησίους...

ἀφικνεῖσθαι. V, 7, 2. 61, 4. VI, 9, 2, μάλιστ' ἂν... τὰ τῆς πόλεως ... βούλοιτο ὀρθοῦσθαι. 29, 3. 36, τοὺς Ἀθηναίους ὅστις μὴ βούλεται οὕτω κακῶς φρονῆσαι... ἢ δειλός ἐστιν, ἢ τῇ πόλει οὐκ εὔνους. 61, 5. 78, 2. VII, 51. VIII, 22, βουλόμενοι ὡς πλείστους σφίσι ξυγκινδυνεύειν. 92, 11, ὅστις τοὺς πεντακισχιλίους βούλεται... ἄρχειν, κτέ. *Ibid.*— *subauditur aliquando infin.* I, 9, 2. 28, 3, ἀναγκασθήσεσθαι ἔφασαν... φίλους ποιεῖσθαι οὓς οὐ βούλονται. 53, 2. II, 12, 2, ἐκέλευον... ἀναχωρήσαντας ἐπὶ τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἤν τι βούλωνται, πρεσβεύεσθαι. 34, 2, ἐπιφέρει τῷ αὑτοῦ ἕκαστος, ἤν τι βούληται. 62, 2. 87, 9. III, 2, Λέσβος... ἀπέστη ἀπ' Ἀθηναίων, βουληθέντες καὶ πρὸ τοῦ πολέμου. 13. 14, 2, γίγνεσθε ἄνδρες, οἵουσπερ... τὸ ἡμέτερον δέος βούλεται. IV, 2, 4. 48. 80, 6, Βρασίδαν βουλόμενον μάλιστα... ἀπέστειλαν. 87, 3, τοὺς μὴ βουλομένους (invitos) ἐλευθεροῦν. 133. V, 18, 5, βουλομένας (πόλεις) ἐξέστω ξυμμάχους ποιεῖσθαι. 35, 8. 37, 2. 50. 66, 4, παραγγέλσεις, ἤν τι βούλωνται, κατὰ τὰ αὐτὰ χωροῦσι. 113, τὰ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι (voluntate) ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε. VI, 20, ξυνενέγκοι ταῦτα ὡς βουλόμεθα [*multi codd.* βουλευόμεθα]. 34, 2, δυνατοί εἰσι μάλιστα τῶν νῦν, βουληθέντες. 51, τοὺς στρατηγοὺς ἐσελθόντας ἐκέλευον, εἴ τι βούλονται, εἰπεῖν. VII, 56. VIII, 5, 3. 28, 3. 63, 4.— *ita saepe seq. enunc. relat., ubi indicat facultatem agendi pro arbitrio,* I, 31, 3, θέσθαι τὸν πόλεμον ᾗ βούλονται. 40, 2. 74, 1, αὐτῷ προεχώρησε τὰ πράγματα ᾗ ἐβούλετο, ex animi sententia. 117, ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο. 119. 144, 2. II, 4, 7, ξυνέβησαν τοῖς Πλαταιεῦσι παραδοῦναι σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὰ ὅπλα, χρήσασθαι ὅ τι ἂν βούλωνται, in fidem et potestatem. 70, 4. 72, 3, μεταχωρήσατε ὅποι βούλεσθε. 84, 2. III, 20, 3. 28, βουλεῦσαι... ὁποῖον ἄν τι βούλωνται. IV, 18, 1, καθ' ὅσον ἄν τις μέρος βούληται. 21, 2, ὁπότ' ἂν βούλωνται. 28, ἥντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα. 29, 3. 69, 3, τοῖς Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι Ἀθηναίους ὅ τι ἂν βούλωνται. V, 7, 5. 18, 5, ἀπιέναι ὅποι ἂν βούλωνται. 34. 63, 3, ποιεῖν... ὅ τι βούλονται. 68, 3, ὡς λοχαγὸς ἕκαστος ἐβούλετο, pro cuiusque praefecti arbitrio. VI, 66. VII, 48. 85. VIII, 56, 4, ὅπως ἂν καὶ ὅσαις ἂν βούληται. 58, 2, ὅπως βούλεται. 67, 2, ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούληται. 71. 85, ἑαυτῷ ῥῆσθαι ἐκέλευε... Λακεδαιμονίους ὅ τι βούλονται. 90, 3.— εἴ τις βούλεται *seq. infin. vel vulgari ratione posito, vel bis cogitando,* I, 27, εἴ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι ξυμπλεῖν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας, πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα... μένειν. II, 2, 4, ἀνεῖπεν ὁ κήρυξ, εἴ τις βούλεται... ξυμμαχεῖν, τίθεσθαι παρ' αὐτοὺς τὰ ὅπλα. V, 115, 2, ἐκήρυξαν, εἴ τις

βούλεται... ληΐζεσθαι. VII, 82, κήρυγμα ποιοῦνται,... εἴ τις βούλεται... ὡς σφᾶς ἀπελθεῖν. [cf. ὁ βουλόμενος.] — μᾶλλον βούλεσθαι, *cum inf.* malle, I, 34, 2, πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν. 69, 5, ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοί, ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλλον ἐπιόντας. 140, 2, βούλονται πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι. IV, 108, 6, βουλόμενοι μᾶλλον τοὺς ἄνδρας... κομίσασθαι. VII, 48, 4, βούλεσθαι... ἀπολέσθαι μᾶλλον... ἢ παθεῖν. — βούλεσθαι, *cum acc. subst. vel pronom.* cupere, II, 35, 2, πρὸς ἃ βούλεταί τε καὶ ἐπίσταται. 90, 4, ὅπερ ἐβούλοντο μάλιστα. *similiter* III, 47, 3. 64, 4, ἃ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές. IV, 50, 2, οὐ γιγνώσκειν ὅ τι βούλονται. VI, 38, 4, κολάζειν... ὧν βούλονται μέν, δύνανται δ' οὔ. *Ib.* 5 τί καὶ βούλεσθε; 40, εἰ ἄλλα βουλήσεσθε. 64, τοιόνδε τι πρὸς ἃ ἐβούλοντο οἱ στρατηγοὶ μηχανῶνται. 79, 3, οὐδὲ... ἔπραξαν ἃ ἐβούλοντο. 82, 4, δουλείαν αὐτοί τε ἐβούλοντο, καὶ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν. VII, 67, 3, δρᾶν τι ὧν βούλονται. 68, 3, πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος ἃ βουλόμεθα. VIII, 56, 3, τὸ αὐτὸ βουληθῆναι. 57, δεδιὼς μή... ἄνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἃ βούλονται. 64, 4, ξυνέβη αὐτοῖς μάλιστα ἃ ἐβούλοντο. — *cum plur. neutro pronom. vel adiect. indicat opinionem hominum de rebus publicis*, II, 79, 2, οὐ ταῦτα. IV, 78, 3, τἀναντία τούτοις. VI, 50, 3, τὰ Συρακοσίων. 74, ταῦτα. VIII, 92, 5, ταὐτὰ [*ubi vulgo* ἐβουλεύετο.]. *Ib.* 6. — ὁ βουλόμενος, quicunque velit, quivis, quilibet, I, 26, οἰκήτορα τὸν βουλόμενον ἰέναι κελεύοντες. *Ib.* 5, προεῖπον Ἐπιδαμνίων τὸν βουλόμενον καὶ τοὺς ξένους ἀπαθεῖς ἀπιέναι. 27. 131, 2, καθίστησιν ἑαυτὸν ἐς κρίσιν τοῖς βουλομένοις περὶ αὐτὸν ἐλέγχειν. II, 34, 4, ξυνεκφέρει ὁ βουλόμενος καὶ ἀστῶν καὶ ξένων. III, 66, προείπομεν τὸν βουλόμενον κατὰ τὰ πάντων Βοιωτῶν πάτρια πολιτεύειν ἰέναι πρὸς ἡμᾶς. 92, 5, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἕπεσθαι. IV, 26, 5, προειπόντες ἐς τὴν νῆσον ἐσάγειν σῖτον τὸν βουλόμενον. 68, 3, κηρῦξαι τὸν βουλόμενον ἰέναι Μεγαρέων. 102, 3, τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον πέμψαντες. 105, 3. 114, τὸν βουλόμενον... ἀδεῶς πολιτεύειν. 118, περὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ τοῦ μαντείου τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου δοκεῖ ἡμῖν, χρῆσθαι τὸν βουλόμενον ἀδόλως καὶ ἀδεῶς κατὰ τοὺς πατρίους νόμους. *Ib.* 3, καὶ τῶν ἄλλων οἱ βουλόμενοι. V, 18, 2, θύειν ... τὸν βουλόμενον. 27, 2, ψηφίσασθαι τὴν βουλομένην πόλιν τῶν Ἑλλήνων... πρὸς Ἀργείους ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι. 28. VI, 27, 2, μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων. — βουλομένῳ μοί ἐστι, volenti mihi est, volo, II,

3, 2, τῷ πλήθει τῶν Πλαταιέων οὐ βουλομένῳ ἦν τῶν Ἀθηναίων ἀφίστασθαι. IV, 80, 2, τῶν Εἱλώτων βουλομένοις ἦν... ἐκπέμψαι. 85, 4, οἰόμενοι... βουλομένοις ἔσεσθαι. VII, 35, 2, εἶπον οὐκ ἂν σφίσι βουλομένοις εἶναι διὰ τῆς γῆς σφῶν τὸν στρατὸν ἰέναι. VIII, 92, 6, ὅσοις μὴ βουλομένοις ταῦτα ἦν.— βουλόμενον, voluntas, I, 90, 2, τὸ βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες.

βουλεύειν, consultare, consilium capere, I, 85, περὶ πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης. 97, ἀπὸ κοινῶν ξυνόδων. 132, 6, περὶ ἀνδρὸς Σπαρτιάτου... τι ἀνήκεστον. II, 6, 2, τι... περὶ αὐτῶν. III, 28. περὶ Μυτιληναίων ὁποῖον ἄν τι βούλωνται. IV, 15, παραχρῆμα [*vulgo* πρὸς τὸ χρ.] ὁρῶντας ὅ τι ἂν δοκῇ. 37, 2. 41, ἐβούλευσαν δεσμοῖς αὐτοὺς φυλάσσειν. 51, μηδὲν περὶ σφᾶς νεώτερον. 68, 6, τὰ βέλτιστα. 74, 2, τῇ πόλει τὰ ἄριστα. V, 63, 2, ἐβούλευον... ὡς χρὴ τὴν οἰκίαν... κατασκάψαι. 87, περὶ σωτηρίας... τῇ πόλει. 111, 2. 116, 3, περὶ αὐτῶν. VI, 18, 6, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες. 39, βέλτιστα. 91, 4, περὶ Σικελίας. VIII, 50, 2, ξυγγνώμην εἶναι ἑαυτῷ περὶ ἀνδρὸς πολεμίου... κακόν τι βουλεύειν. 53, 3, περὶ πολιτείας. 58, 2, περὶ τῆς χώρας τῆς ἑαυτοῦ βουλευέτω βασιλεὺς ὅπως βούλεται. 66, δῆμος ἔτι καὶ βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο· ἐβούλευον [*nonnulli codd.* ἐβουλεύοντο] δὲ οὐδὲν ὅ τι μὴ τοῖς ξυνεστῶσι δοκοίη. 72, οὐδέποτε Ἀθηναίους ἐς οὐδὲν πρᾶγμα οὕτω μέγα ἐλθεῖν βουλεύσοντας, ἐν ᾧ πεντακισχιλίους ξυνελθεῖν. 76, 6, τι χρηστόν. PASS. I, 120, 5, πλέω, ἃ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι ἐς τοὐναντίον αἰσχρῶς περιέστη.— b) consilia dare, suadere, III, 42, 5, τῷ πλεῖστα εὖ βουλεύοντι μὴ προστιθέναι τιμήν. MED. deliberare, statuere; *in perf.* constitutum habere, I, 28, 4. 36, περὶ τῶν Ἀθηνῶν. 43, 4, τὰ ἄριστα βουλεύσεσθε ὑμῖν αὐτοῖς. 69, 2, βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας. 71, 7, πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ. 73, ὅπως μὴ ῥᾳδίως περὶ μεγάλων πραγμάτων... χεῖρον βουλεύσησθε. *Ib.* 3. 78, βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχέων. 79, κατὰ σφᾶς αὐτοὺς περὶ τῶν παρόντων. 80, 2. 82, 3, περὶ παρόντων ἀγαθῶν. 84, 4, πρὸς εὖ βουλευομένους τοὺς ἐναντίους. 85, 2, ταῦτα κράτιστα. 86, 4. *Ibid.* 87, 4, κοινῇ. 91, 5. 7, ὁμοιόν τι ἢ ἴσον ἐς τὸ κοινόν. 120, 2, περὶ αὐτῶν. 128, 7. 139, 3, ἅπαξ περὶ ἁπάντων. II, 4, 6. 15 (*de Atticae pagis ante Theseum*), ὁπότε μή τι δείσειαν, οὐ ξυνῄεσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο. 44, 3. 64, 5. 73, μετὰ τοῦ πλήθους. *Ib.* 2. 74, ἐβουλεύσαντο Ἀθηναίους μὴ προδιδόναι. III, 8. 29, 2, ἐκ τῶν παρόντων. 36, 5, ἔνδηλον ἦν βουλόμενον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύσασθαι.

38, 7. 42, περὶ τῶν μεγίστων. *similiter* 44, 3. 4. 46, χεῖρον. 48, 2, εὖ. 63, 2. IV, 17, 3, καλῶς. 38, 3. *Ibid.* καθ' ἑαυτούς. 57, 4, τούτους οἱ Ἀθηναῖοι ἐβουλεύσαντο καταθέσθαι ἐς τὰς νήσους. 59, 4. 62, εὖ. 84, 2. 87, 5, πρὸς ταῦτα... εὖ. 118, 4, περὶ τῆς εἰρήνης. V, 8, 4, ἐβουλεύετο ἐπιχειρεῖν αἰφνιδίως. 15, 2, περὶ τοῦ πλείονος χρόνου. 18, 8, Ἀθηναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν... ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. 30, 4. 47, 2, κοινῇ. 60. 62. 71, τοιόνδε ἐβουλεύσατο δρᾶσαι. 77, 6, ἀμόθι. 79, 3. 101, σωφρόνως. 111, 4. 5, περὶ πατρίδος. VI, 8, 4, νομίζων τὴν πόλιν οὐκ ὀρθῶς βεβουλεῦσθαι. 12, 2. 14. 17, 6, ὀρθῶς. 21, 2, ἀσκέπτως. 23, 3, πολλά. 25, 2, εἶπεν ὅτι καὶ μετὰ τῶν ξυναρχόντων καθ' ἡσυχίαν μᾶλλον βουλεύσοιτο. 36, 3. 46, 5, οἱ στρατηγοὶ πρὸς τὰ παρόντα ἐβουλεύοντο. 47, πρὸς ταῦτα. 88, 2. 92, 5, περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων. 93, 2. VII, 1. 8, 2, περὶ τῆς ἀληθείας. 11. 14, 4. 15. 47, πρὸς τὴν γεγενημένην ξυμφοράν. 60, 2, πρὸς τὴν παροῦσαν ἀπορίαν... ἐβουλεύοντο τὰ τείχη ἐκλιπεῖν. 72, 2, ἐβουλεύοντο [*Vat.* ἐβούλοντο] εὐθὺς ἀναχωρεῖν. VIII, 8, 2. 54, 4. [*praeterea* 92, 5, *vulgo* ἐβουλεύετο *pro* ἐβούλετο.]

βούλευμα, consultum, decretum, III, 36, 4, ὠμὸν... καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. V, 113, ἀπὸ τούτων τῶν βουλευμάτων. VIII, 76, 6, μήτε ἀργύριον ἔτι εἶχον πέμπειν... μήτε βούλευμα χρηστόν.

βουλευτέον *et* βουλευτέα, deliberandum, I, 72, ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη. VI, 90, περὶ ὧν ὑμῖν βουλευτέον. VII, 60, τοῖς Ἀθηναίοις... βουλευτέα ἐδόκει.

βουλευτήριον, curia, senatus, I, 141, 6 (*de Peloponnesiis*), μήτε βουλευτηρίῳ ἑνὶ χρώμενοι. II, 15, 2 (*de Theseo*), καταλύσας τῶν ἄλλων πόλεων τά τε βουλευτήρια καὶ τὰς ἀρχάς. *Ibid.* ἓν βουλευτήριον ἀποδείξας. VIII, 67, 3. 69, ἐς τὸ βουλευτήριον ἐσήγαγον. *Ib.* 4, οὖσιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ. 70. 92, 2, οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ βουλευτηρίου ἀπελθών. *Ib.* 6, ἔτυχον ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ξυγκαθήμενοι. 93, οἱ τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον... ξυνελέγοντο.

βουλευτής, senator, III, 70, 6, ἄλλους τῶν βουλευτῶν. VIII, 69, 4, τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς.

βουλή, senatus, III, 70, 6, ἐς τὴν βουλὴν ἐσελθόντες. V, 38, 2, οἱ Βοιωτάρχαι ἐκοίνωσαν ταῖς τέσσαρσι βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ταῦτα. *Ib.* 3, οἱ ἐν ταῖς βουλαῖς τῶν Βοιωτῶν ὄντες. *Ibid.* οἰόμενοι τὴν βουλὴν... οὐκ ἄλλα ψηφιεῖσθαι. *Ib.* 4. 45. *Ib.* 4. 47, 9, ὀμνύντων Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί... ἐν Ἄργει δὲ ἡ βουλὴ καὶ οἱ ὀγδοήκοντα καὶ οἱ ἀρτῦναι... ἐν δὲ Μαντινείᾳ οἱ δημιουργοὶ καὶ ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἄλλαι ἀρχαί. VIII, 14, 2, τοῖς ὀλίγοις

παρεσκεύαστο, ὥςτε βουλὴν τυχεῖν ξυλλεγομένην. 66, δῆμος ἔτι καὶ βουλὴ ἡ [*vulgo* ἡ *deerat*] ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο. 70. 86, 6, καθιστάναι τὴν βουλὴν, ὥςπερ καὶ πρότερον, τοὺς πεντακοσίους. [*cf.* βουλῆς.] — deliberatio, I, 138, 3 (*de Themistocle*), τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων. V, 101, περὶ σωτηρίας... ἡ βουλή. 111, 5, ἐς μίαν βουλήν. VI, 9, μὴ οὕτω βραχείᾳ βουλῇ περὶ μεγάλων πραγμάτων... πόλεμον ἄρασθαι.

βουλῆς, senator (*apud Corcyraeos*), III, 70, 5, ἐτύγχανε καὶ βουλῆς ὤν. *Ib.* 6, ἕως ἔτι βουλῆς ἐστι. [*ubi Schol.* βουλῆς ὁ βουλευτής· καὶ γενικὴ τοῦ βουλῆντος. *Suid. s. v.* βουλῆς [*leg.* βουλῆς], βουλῆντος, κλίνεται παρὰ Θουκυδίδῃ· σημαίνει δὲ τὸν βουλευτήν. *Quam vocem, ne pro gen.* τῆς βουλῆς *acciperent, id fortasse obstitit, quod utroq. loco abest artic. Verum haec causa, ex* VIII, 14, 2, *satis idonea esse non videtur.*]

βούλησις, voluntas, propositum, I, 92, τῆς βουλήσεως ἁμαρτάνοντες. II, 35, 3, τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν. III, 39, 2, μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως. 68, τῇ ἑαυτοῦ δικαίᾳ βουλήσει. IV, 108, 4, βουλήσει κρίνοντες ἀσαφεῖ. V, 105, ἔξω τῆς ἀνθρωπείας τῶν μὲν ἐς τὸ θεῖον νομίσεως, τῶν δ' ἐς σφᾶς αὐτοὺς βουλήσεως. VI, 69, τὴν βούλησιν ἄκοντες προὐδίδοσαν. 78, 2, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει. VII, 57, 7, ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων.

βράγχος, raucitas, II, 49, 2, πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο.

βραδέως, tarde, I, 78, βουλεύεσθε. III, 15, 2, ξυνελέγοντο. V, 70, χωροῦντες. Comp. II, 5, 2, βραδύτερον... ἐλθεῖν.

βραδύς, tardus, III, 38, 6, προνοῆσαι βραδεῖς. VI, 34, 4, βραδεῖα [*multi codd.* βραχεῖα] τε καὶ κατ' ὀλίγον προςπίπτουσα (δύναμις). VII, 43, 5, ὅπως τῇ παρούσῃ ὁρμῇ τοῦ περαίνεσθαι... μὴ βραδεῖς γένωνται. VIII, 96, 5, οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς. Comp. IV, 8, βραδυτέρα ἐγίγνετο ἡ ἔφοδος. 34, βραδυτέρους... τῷ ἀμύνασθαι.— βραδύ, tarditas, I, 84, τὸ βραδὺ καὶ μέλλον ... μὴ αἰσχύνεσθε.

βραδυτής, tarditas, I, 71, 4, μέχρι τοῦδε ὡρίσθω ὑμῶν ἡ βραδυτής. V, 75, 3, ἔς τε μαλακίαν... καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα.

βράχεα, vada, II, 91, 4, αἱ δὲ (νῆες) καὶ ἐς βράχεα [*vulgo* βραχέα]... ὤκειλαν.

βραχέως, breviter, brevi tempore, I, 141, 3, ἐπιφέρειν.— paucis verbis, I, 97, 2, ἐπεμνήσθη. III, 61, ἀπεκρίναντο. V, 9, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον.

βραχύς, brevis, *de spatio*, III, 93, διάπλους. V, 73, 4, βραχείας... τὰς διώξεις ποιοῦνται. VI, 31, 3, ἐπὶ βραχεῖ πλῷ. VIII, 106, στενὸς ὢν ὁ Ἑλλήσποντος βραχείας τὰς ἀποφυγὰς... παρεῖχε. Comp. V, 53, ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν. Sup. VI, 99, ᾗπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς... τὸ ἀποτείχισμα. *item* 101. — *de altitudine*, I, 89, 3, τοῦ περιβόλου βραχέα εἱστήκει. II, 76, 3, ἀπὸ τοῦ βραχέος τείχους (*cui oppon.* τὸ μέγα). VII, 29, 3, τοῦ τείχους ἀσθενοῦς ὄντος,... τοῦ δὲ βραχέος ᾠκοδομημένου. — *de ambitu*, IV, 98, 2, ἤν τε πλέονος, ἤν τε βραχυτέρας (γῆς). — *de tempore*, I, 85, ἐν βραχεῖ μορίῳ ἡμέρας. *item* 141, 7. II, 44, 4, τόνδε (τὸν βίον) βραχὺν ἔσεσθαι. III, 36, 2, οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι [*quod alii ad* levitatem *animi referunt*]. V, 66, 2, διὰ βραχείας μελλήσεως. VI, 9, μὴ οὕτω βραχείᾳ βουλῇ περὶ μεγάλων πραγμάτων... πόλεμον οὐ προσήκοντα ἄρασθαι. VII, 14, βραχεῖα ἀκμὴ πληρώματος [*ubi aliis est* exigua]. 27, 4, βραχεῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐσβολαί. VIII, 2, βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον. Sup. III, 46, ὅτι ἐν βραχυτάτῳ τὴν ἀπορίαν καταλῦσαι. IV, 6, 2, βραχυτάτην... ἐσβολήν. — *de verbis*, II, 45, 2, βραχείᾳ παραινέσει ἅπαν σημανῶ. III, 53, 2, τὸ ἐπερώτημα βραχὺ ὄν. *item* 54, 2. 67, 6, ἀπαγγελία. IV, 17, 2, οὐ βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι. 126, ὑπομνήματι. Sup. I, 36, 3, βραχυτάτῳ κεφαλαίῳ. B) *Transl.* exiguus, levis, I, 14, 3, βραχέα (ναυτικά). 74, 3, ἐλπίδι. 117, 3, ναυμαχίαν. 130, 2, ἔργοις. 141, ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ... προφάσει. II, 22, 2, ἱππομαχία. III, 39, 7, προφάσει. IV, 103, 5, φυλακή. 126, 6, πᾶν τὸ δεινόν... βραχὺ ὄν. V, 111, 2, τὰ ὑπάρχοντα βραχέα πρὸς τὰ ἤδη ἀντιτεταγμένα περιγίγνεσθαι. VI, 8, 4, προφάσει. 80, 5, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην. 92, 5, βραχεῖ μορίῳ ξυμπαραγενόμενοι. VII, 77, 6, τὰ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν. VIII, 46, 2, βραχεῖ μορίῳ τῆς δαπάνης. 80, 4, ναυμαχία. 83, 3, τὸ διδόμενον βραχύ. — *βραχύ*, exigua pars, II, 99, 5, βραχύ τι αὐτῶν περὶ Φύσκαν κατῴκηται. IV, 106, βραχὺ Ἀθηναίων ἐμπολιτεῦον. 109, 4, καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι βραχύ. VII, 2, 4, πλὴν κατὰ βραχύ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν. 13, εἰ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως. — exigua res, I, 140, 4, περὶ βραχέος πολεμεῖν. *Ib.* 5, τὸ βραχύ τι [*vulgo* τι *abest*] πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης.

III, 58, 2, *βραχὺ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι.* VI, 18, 2, *βραχύ ἄν τι προςκτώμενοι.* VIII, 76, 6, *βραχύ τι εἶναι καὶ οὐδενὸς ἄξιον.* Plur. I, 78, *βουλεύεσθε βραδέως, ὡς οὐ περὶ βραχέων.*— paululum, I, 63, 2, *βραχύ τι προῆλθον.* VI, 12, *βραχύ τι λελωφήκαμεν.* VII, 70, 4, *βραχὺ ἀπέλιπον... διακόσιαι γενέσθαι.* Plur. III, 40, 3, *ἡ πόλις, βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται.* Sup. IV, 24, 5, *ἧπερ βραχύτατον Σικελία τῆς ἠπείρου ἀπέχει.*— *διὰ* vel *ἐκ βραχέος*, modico intervallo, II, 83, 5, *ὅπως ἐκπλέοιεν διὰ βραχέος παραγιγνόμεναι.* III, 92, 4, *ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι.* IV, 14, *ἐπιδιώκοντες ὡς διὰ βραχέος.* 76, 5, *οὔσης ἑκάστοις διὰ βραχέος ἀποστροφῆς.* VII, 49, 2, *ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος... ὁρμώμενοι... ἕξουσιν.* — *ἐπὶ βραχύ*, modice vel per breve tempus, I, 118, 2, *οὔτε ἐκώλυον, εἰ μὴ ἐπὶ βραχύ.* — *κατὰ βραχύ*, paulatim, I, 64, 2, *προϊών.* IV, 96, 4, *ὠσάμενοι... ἠκολούθουν.* VII, 79, 5, *εἴ πως, κατὰ βραχὺ τρεψάμενοι, πᾶν τὸ στράτευμα φοβήσειαν.* VIII, 106, 2, *τὰ κατὰ βραχὺ σφάλματα.*

βραχύτης, brevitas, I, 138. 3, *μελέτης.* — tenuitas, III, 42, *γνώμης* [*aliis est* brevitas].

βροντή, tonitrus, II, 77, 6, *βροντὰς γενομένας.* VI, 70, *ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς γίγνεσθαι καὶ ἀστραπάς.* VII, 79, 3, *ἔτυχον καὶ βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ.*

βρόχος, laqueus, II, 76, 4, *ἃς (μηχανὰς) βρόχους περιβάλλοντες ἀνέκλων οἱ Πλαταιῆς.*

βρῶμα, cibaria, IV, 26, 5, *καὶ οἶνον καὶ τυρὸν καὶ εἴ τι ἄλλο βρῶμα.* 39, 2, *καὶ ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγκατελήφθη.*

βρῶσις, victus, II, 70, *βρώσεως πέρι ἀναγκαίας.*

βύζην, dense, IV, 8, 7, *τοὺς ἔκπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλῄσειν ἔμελλον.*

βωμός, ara, I, 126, 10, *καθίζουσιν ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέται τὸν ἐν ἀκροπόλει.* *Ib.* 11, *καθεζομένους τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς.* III, 28, 2. VI, 98, 6, *τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς.* V, 50, *ἀναβάντες ἐπὶ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου.* 60, 6. VI, 3, *Ἀπόλλωνος ἀρχηγέτου βωμὸν... ἱδρύσαντο.* 54, 6, *ὃς τῶν δώδεκα θεῶν βωμὸν... ἀνέθηκε.* *Ib.* 7. 55. VIII, 84, 3, *καταφυγὼν ἐπὶ βωμόν τινα.*

Γ.

* γᾶ (*Dor.*), terra, V, 77, 8, τὰν Πελοπόννασον γᾶν.

γαλήνη, maris tranquillitas, IV, 26, 7, ὅσοι γαλήνῃ κινδυνεύσειαν, ἡλίσκοντο.

γαμεῖν, ducere (*uxorem*), I, 126, 3, ἐγεγαμήκει θυγατέρα Θεαγένους. 128, 7, γνώμην ποιοῦμαι... θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι. VI, 55, εἰκὸς ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι.

γαμικά, nuptialia, II, 15, 6, πρό τε γαμικῶν καὶ ἐς ἄλλα τῶν ἱερῶν νομίζεται τῷ ὕδατι χρῆσθαι. VI, 6, 2, ἐς πόλεμον καθέστασαν περί τε γαμικῶν τινῶν καὶ περὶ γῆς ἀμφισβητήτου.

γεγωνίσκειν, voce contendere, VII, 76, βοῇ τε χρώμενος,... καὶ βουλόμενος ὡς ἐπὶ πλεῖστον γεγωνίσκων ὠφελεῖν.

γείτων, vicinus, IV, 64, 3 (*de Siciliae incolis*), γείτονας ὄντας, καὶ ξυνοίκους μιᾶς χώρας.

γέλως, risus, IV, 28, 5, τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσέ τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ. VI, 35, ἄλλοι... ἐς γέλωτα ἔτρεπον τὸ πρᾶγμα.

γέμειν, plenum *seu* onustum esse, VII, 25, πλοῖα... γέμοντα χρημάτων.

γεμίζειν, implere, VII, 53, 4, ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δᾳδὸς γεμίσαντες, κτέ.

γενεά, aetas, I, 14, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερα γενόμενα τῶν Τρωϊκῶν. II, 68, 8, πολλαῖς γενεαῖς ὕστερον.

γενναῖος, nobilis, II, 97, 3, τοῖς παραδυναστεύουσί τε καὶ γενναίοις τῶν Ὀδρυσῶν. — generosus, I, 136, 3, γενναῖον εἶναι τοὺς ὁμοίους ἀπὸ τοῦ ἴσου τιμωρεῖσθαι. — innatus, IV, 92, 7, οἷς γενναῖον τήν τε αὐτῶν [*lego* αὑτῶν] ἀεὶ ἐλευθεροῦν μάχῃ, καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως. — γενναῖον, generositas, III, 83, τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθὲν ἠφανίσθη.

γενναιότης, generositas, III, 82, 7, τὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ, καὶ οὐ γενναιότητι.

γενναίως, fortiter, II, 41, 5, οἵδε γενναίως... μαχόμενοι ἐτελεύτησαν.

γένος, genus, I, 24, 2, Φάλιος Ἐρατοκλείδου, Κορίνθιος γένος,

τῶν ἀφ' Ἡρακλέους. 132, ἄνδρα γένους τοῦ βασιλείου ὄντα. II, 80, 2, ἐκ τοῦ ἀρχικοῦ γένους. III, 65, 2, ἄνδρες ὑμῶν οἱ πρῶτοι καὶ χρήμασι καὶ γένει. VI, 2, ὢν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, κτέ. VII, 57, 6, Ῥόδιοι, Ἀργεῖοι γένος. — gens, I, 24, 2, Κορινθίων τινὲς καὶ τοῦ ἄλλου Δωρικοῦ γένους. IV, 61, 4, ἐν τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει. VII, 27, Θρᾳκῶν... τοῦ Διακοῦ γένους. 29, 4, τὸ γένος τὸ Θρᾳκῶν... φονικώτατόν ἐστι. — progenies, I, 126, 11, ἐκεῖνοί τε... καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. *Ib.* 12, τὸ γένος αὐτῶν ἐστιν ἔτι ἐν τῇ πόλει.

γεραίτερος, senior, VI, 18, 6, ἅμα νέοι γεραιτέροις βουλεύοντες.

γέρας, praemium, honos, I, 13, ἦσαν ἐπὶ ῥητοῖς γέρασι πατρικαὶ βασιλεῖαι. 25, 4, οὔτε ἐν πανηγύρεσι ταῖς κοιναῖς διδόντες γέρα τὰ νομιζόμενα. III, 58, 5, ἀτίμους γερῶν ὧν νῦν ἴσχουσι.

γέρων, senex, VI, 59, 4, ἤδη γέρων ὤν.

γεύεσθαι, gustare, II, 50, τὰ ὄρνεα καὶ τετράποδα, ὅσα ἀνθρώπων ἅπτεται, πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων, ἢ οὐ προςῄει, ἢ γευσάμενα διεφθείρετο. 70, ἀλλήλων ἐγέγευντο [*vulgo* ἐγεύοντο].

γέφυρα, pons, I, 137, 4, τὴν τῶν γεφυρῶν... οὐ διάλυσιν. III, 51, 3. IV, 103, 4, τοῦ ποταμοῦ. *Ib.* 5, διέβη τὴν γέφυραν. 108. 118, 4. VI, 66, 2, τὴν τοῦ Ἀνάπου γέφυραν ἔλυσαν. 101, 4.

γεωμόροι, latifundiorum possessores (*Sami*), VIII, 21, τοῖς γεωμόροις μετεδίδοσαν οὔτε ἄλλου οὐδενὸς, οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε [*vel* οὐδὲ] ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

γεωργεῖν, colere (*agrum*), III, 88, 2, τὰς ἄλλας (νήσους) ἐκ ταύτης ὁρμώμενοι γεωργοῦσι.

γεωργία, agricultura, I, 11, πρὸς γεωργίαν τῆς Χερσονήσου τραπόμενοι. *Ib.* 2.

γεωργός, agricola, I, 142, 7, πῶς ἄνδρες γεωργοὶ, καὶ οὐ θαλάσσιοι... ἄξιον ἄν τι δρῷεν;

γῆ, terra, *sive mari oppon.*, *sive est* orbis terrarum, *sive* solum, humus, I, 2, 2, οὐδὲ γῆν φυτεύοντες. *Ib.* 3, τῆς γῆς ἡ ἀρίστη. *Ib.* 4, δι' ἀρετὴν γῆς. 23, 3, ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς. 24, 5. 50, 3, κατεδίωξαν... ἐς τὴν γῆν. 52, 2, ἄραντες ἀπὸ τῆς [τῆς *om. nonnulli codd.*] γῆς. 69, 5, ἐκ περάτων γῆς. 100, 2, ἐς τὴν γῆν ἀπέβησαν. *item* 105, 2. 108, 5, ἐν ἀποβάσει τῆς γῆς. II, 34, 6, ἐπειδὰν κρύψωσι γῇ [*boni codd.* τῇ γῇ]. 38, 2, ἐπεςέρχεται ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα. [*nisi ibi* γῆ *est* regio.] 39, 3. 41, 4, πᾶσαν θάλασσαν καὶ γῆν ἐςβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι. 43,

3, ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος. 62, 2, δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν, γῆς καὶ θαλάσσης. 66, 2. 75, 2, ἐφόρουν ὕλην καὶ λίθους καὶ γῆν. *Ib.* 6. 76. 83, 3. 84, 2. 87, 6. 90, 3, ἔπλει παρὰ τὴν γῆν. *Ib.* 4. 8. 92, 2. 5. 102, 5, ἥτις (χώρα)... μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο, μήτε γῆ ἦν. III, 6, 2. 18, 3, τῆς γῆς κρατοῦντας. 39, ὡς γῇ... οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. 81. 86, 3, τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. 87, 4, οἱ πολλοὶ... σεισμοὶ τῆς γῆς. 89, 2. *Ibid.* θάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὖσα γῆ. IV, 10, 4, οὐκ ἐν γῇ,... ἀλλ' ἀπὸ νεῶν. 12. 13, 4. 14. 26, 3, αἱ μὲν σῖτον ἐν τῇ γῇ ᾑροῦντο κατὰ μέρος, αἱ δὲ μετέωροι ὥρμουν. V, 82, 5, ὅπως, ἣν τῆς γῆς εἴργωνται, ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς... ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. VI, 2, 5, τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν. 13. 21, εἴργεσθαι τῆς γῆς. 23, 3, κρατεῖν τῆς γῆς. *item* 37, 2. 68, 3, πρὸς γῇ οὐδεμιᾷ φιλίᾳ. VII, 4, 6. 27, 8, ἐν γῇ ἀποκρότῳ. 30, 2, τὰ ἐν τῇ γῇ [*Vat.* τὴν φυγήν]. 34, 6. 36, 5. 52, 2, ἐπεξαγαγόντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον. *Ibid.* 53, τῆς γῆς φιλίας οὔσης. 62, 1, τῆς γῆς... πολεμίας οὔσης. 70, 8. 71, 5. VIII, 10, 4. 19, 3. 24. 38, 2, κρατοῦντες γῆς [*vulgo* τῆς γῆς] καὶ θαλάσσης. 46, τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι. *Ib.* 2, τῆς ἐς γῆν καὶ θάλασσαν ἀρχῆς. 55. 95, 5. 104. *Ib.* 4. 105. 107.— κατὰ γῆν, terra, *in ablat.* I, 2, 2, οὔτε κατὰ γῆν οὔτε διὰ θαλάσσης. 13, 5, κατὰ γῆν.. ἢ κατὰ θάλασσαν. 15, 2. 18, 2, οἱ μὲν κατὰ γῆν, οἱ δὲ ναυσί. 50, 3, ὁ κατὰ γῆν στρατός. 61, 4, ἐπορεύοντο κατὰ γῆν. 73, 4. 74, 2. 93, 7. *Ibid.* 109, 4. 142, 5, πλέον ... τοῦ κατὰ γῆν... ἐμπειρίας. II, 24, κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 25, 4. 80, 4, τὴν κατὰ γῆν στρατείαν. 81, κατά τε γῆν [*vulgo* τὴν γῆν]... ἔκ τε θαλάσσης. 86. III, 7, 4. 18, ἐστράτευσαν κατὰ γῆν. 91, 4. 95. IV, 8, 4, κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 11, 2. 16. *Ibid.* 25, 7, κατὰ γῆν καὶ ταῖς ναυσὶν ἅμα. *Ib.* 12. 107, 2. 118, 6. 122, 5, τῇ κατὰ γῆν... ἰσχύϊ. V, 18, 2. 3. 47. 114, 2. VI, 6, 2. 64, κατὰ γῆν ἰόντες. 99, 4. VII, 1. 11, 4. 22. 28 [*ubi vulgo* κατὰ γῆς]. 46. 56, 2. 67, 4. 71, 7. 72, 4. 73. VIII, 10, 4. 19, 2. 24, 6. 40, ἔκ τε θαλάσσης... καὶ κατὰ γῆν. 46, 3, τῶν κατὰ γῆν. 80, 3.— ἐκ γῆς (*rarius* ἐκ τῆς γῆς), terra, *in ablat.* I, 110, 4, ἔκ τε γῆς ἐπιπεσόντες... καὶ ἐκ θαλάσσης. III, 18, 5, καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης. 109, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ [*hoc om. nonnulli codd.*] θαλάσσης. *item* IV, 11, 3. 12, 3. 14, 3. 31, 2, ἔκ τε θαλάσσης [*nonnulli codd.* τῆς θαλ.]... καὶ ἐκ τῆς γῆς. VI. 32, 2, ὁ... ὅμιλος ὁ ἐκ τῆς γῆς. 90, 3, ἐκ γῆς ἐφορμαῖς. VII, 4, 4, τὰ ἐκ τῆς γῆς. 71, ὁ ἐκ τῆς γῆς πεζὸς ἀμφοτέρων. *Ib.* 2. VIII, 1, 2. 38, 2. 56, ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης.— b) ager, regio, fines, I, 12, 3, τὴν νῦν Βοιωτίαν, πρό-

τερον δὲ Καδμηΐδα γῆν καλουμένην ᾤκισαν. *Ibid.* 29, 3, ἐν Ἀκτίῳ
τῆς Ἀνακτορίας γῆς. 30, 2, τῆς γῆς ἔτεμον. 46, 3, ἐς Χειμέριον τῆς
Θεσπρωτίδος γῆς. 50, 4, ἐς τὴν γῆν σφῶν... ἀποβαίνειν. 57, 6.
58, 2. 64, 2, κείρων... τὴν γῆν. 80, 3, οἳ γῆν ἑκὰς ἔχουσι. 81,
τὴν γῆν δῃοῦν. *Ib.* 2. 6. *Ibid.* 82, 3, τὴν γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες.
Ib. 4. 103, 4, περὶ γῆς ὅρων. 111. 114, 3. 122, 2. 139, 2, ἐπικα-
λοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ ἀορίστου. 142,
4, τῆς γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος. 143, 4. 5, τὴν γῆν καὶ οἰκίας ἀφεῖναι.
Ibid. τὴν ὀλόφυρσιν μὴ οἰκιῶν καὶ γῆς ποιεῖσθαι. II, 5, 5, ἀναχω-
ρησάντων ἐκ τῆς γῆς. *Ib.* 7. 11, 6. 12, 1, προὐχώρει ἐς τὴν γῆν αὐ-
τῶν. *Ib.* 5. 18, 5, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης. 20, 2. 21, 2, αὐτοῖς
... γῆς [*vulgo* τῆς γῆς] τεμνομένης. *Ib.* 3. 23, 2. 3, τὴν γῆν τὴν
Γραϊκὴν [*alii* Πειραϊκὴν] καλουμένην. 25, 3. 27, 2. *Ibid.* ἡ Θυ-
ρεᾶτις γῆ. 29, 3, τῆς Φωκίδος νῦν καλουμένης γῆς. *Ibid.* 30, τὴν
γῆν καὶ πόλιν νέμεσθαι. 31, 2. 33, 3, ἀπόβασιν ποιησάμενοι ἐς τὴν
Κρανίων γῆν. 39, 2. 47, 2. 48, ἐς τὴν βασιλέως γῆν τὴν πολλήν.
54, γῆς... τεμνομένης. 55, ἐς τὴν Πάραλον γῆν καλουμένην. 56.
Ib. 4. 5. 6. 57, ἦσαν ἐν τῇ γῇ τῇ [*vulgo* τῶν] Ἀθηναίων. *Ibid.* 2.
Ibid. ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ. 59. 62, 3, οὐ κατὰ τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς
γῆς χρείαν. 71. *Ib.* 2. *Ibid.* ἀπεδίδου Πλαταιεῦσι γῆν καὶ πόλιν
ἔχοντας οἰκεῖν. *Ib.* 4, τὴν γῆν τὴν Πλαταιΐδα μὴ ἀδικεῖν. 72, 3,
γῆς ὅρους ἀποδείξατε. 73. *Ibid.* 74, γῆν τεμνομένην... ὁρῶντας.
Ib. 3, γῆν [*nonnulli codd.* τὴν γῆν] τὴν Πλαταιΐδα. *Ibid.* 79, 4, ἐκ
τῆς Κρουσίδος γῆς καλουμένης. 85, 6. 90. 97. 99, 3. 101. 102, 5.
III, 1. 13, 5, ἀλλοτρίας γῆς πέρι. 50, 2, κλήρους ποιήσαντες τῆς
γῆς. *Ibid.* αὐτοὶ εἰργάζοντο τὴν γῆν. 54, 4. 58, 4. 5. *Ibid.* γῆν, ἐν
ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δουλώσετε. 65, 2. 68, 3. 80, 2. 85, 2,
ἐκράτουν τῆς πέραν οἰκείας γῆς. *Ib.* 4. *Ibid.* 88, 3. 4. 91, 3. *Ibid.*
ἐς Ὠρωπὸν τῆς πέραν γῆς. 93, 2. 94, 2. 102, 2. 106, 2, διελθόντες
τὴν Στρατίων γῆν. 112, 6. 115, 3. 116, (ἡ Αἴτνη) γῆν τινα ἔφθειρε
τῶν Καταναίων. IV, 2. 3, 2, ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ποτὲ οὔσῃ γῇ. 24, 2.
25, 8. *Ibid.* 41. *Ib.* 2, ἔστιν ἡ Πύλος τῆς Μεσσηνίδος ποτὲ οὔσης
γῆς. 45. *Ib.* 2, ἐλῄστευον... τὴν Τροιζηνίαν γῆν καὶ Ἁλιάδα καὶ
Ἐπιδαυρίαν. 46. 54, 4. 55. 56, 2. *Ibid.* 76, 2, αἱ Σῖφαι εἰσὶ τῆς Θε-
σπικῆς γῆς. *Ib.* 5. 78, 4, τῇ Θεσσαλῶν γῇ καὶ αὐτοῖς φίλος ὤν. *Ibid.*
80. 87, 2, γῆν τὴν ὑμετέραν. 89, 2. 92, 4. 6. 98, 2. 3. 8. 130.
Ib. 2. V, 4, 2, ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. 14, 3. 4. 18,
2, αὐτοδίκους καὶ αὐτῶν καὶ τῆς γῆς τῆς ἑαυτῶν. 23, τὴν γῆν τὴν
[*in paucis et malis codd.* τῶν] Λακεδαιμονίων. *Ib.* 2, ἐς τὴν [τῶν]
Ἀθηναίων γῆν. 25, 3. 31, 2. *Ib.* 3, Λεπρεατῶν τὴν γῆν. 32. 33, 2,

τὴν γῆν τῶν Παῤῥασίων. 41, 2. *Ibid.* 47, 3. 4. 5, διϊέναι... διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας. 51, 2, οὐκ ἐπ' ἄλλῃ γῇ ἢ τῇ τούτων τὸ χωρίον ἐτειχίσθη. 64, 5. 69. 84, 2. 3. *Ibid.* 110, 2. *Ibid.* 112, 3. VI, 4, 5, ξυγκατενείμαντο τὴν γῆν. 5, 3. 6, 2, περὶ γῆς ἀμφισβητήτου. 7, τῆς γῆς ἔτεμον οὐ πολλήν. 17, 3. 8. 33, 5, ἐν ἀλλοτρίᾳ γῇ. 75, 2. 91, 7, ὅσα ἀπὸ γῆς... ὠφελοῦνται. 94. 105, τῆς γῆς τὴν πολλὴν ἐδῄωσαν. *Ib.* 2. 3. VII, 26, 2. 27, 4. 35. *Ib.* 2. 42, 6. VIII, 21. 35, 4. 56, 4. 71, 3. 76, 7, καὶ πόλεις καὶ γῆν εὑρήσουσι. — Γῆ, Tellus, II, 15, 4, τὰ ἱερὰ... τό τε τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου καὶ τὸ Πύθιον καὶ τὸ τῆς Γῆς καὶ τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου.

γηραιός, senex, VI, 54, 2, Πεισιστράτου γηραιοῦ τελευτήσαντος.

γῆρας, senectus, VI, 18, 6, νομίσατε νεότητα καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι.

γίγνεσθαι, A) fieri, esse, a) *absol.* I, 13, 6, Ἴωσιν ὕστερον πολὺ γίγνεται ναυτικόν. 14, 2, τριήρεις περὶ Σικελίαν τοῖς τυράννοις ἐς πλῆθος ἐγένοντο. 15. 20, 3, ὃς (λόγος) οὐδ' ἐγένετο πώποτε. 74, ἐν ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων τὰ πράγματα ἐγένετο. 121, 4. 142, 9. II, 13, μὴ πολλάκις... ἐπὶ διαβολῇ τῇ αὑτοῦ [*vel* αὐτοῦ] γένηται τοῦτο. *Ibid.* 52, 2, οἱ ἄνθρωποι, οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται [*nonnulli codd.* γένοιντο]. 65, 9. 85, 2. III, 12, τίς αὕτη ἡ φιλία ἐγίγνετο; 33, 2. IV, 26, 3. 75. 94, ψιλοὶ ἐκ παρασκευῆς ὡπλισμένοι οὔτε τότε παρῆσαν, οὔτε ἐγένοντο τῇ πόλει [*vulgo* ἐν τῇ π.]. V, 64, 4. VII, 4, 6. 14, 2. VIII, 89, 3, ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη. 91, 3, ὑπὸ τοῦ δήμου αὖθις γενομένου. 100, 2, ἢν πλείων χρόνος γίγνηται. b) *cum attrib. adiect. vel simil.* I, 1, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν... οὐ μεγάλα νομίζω γενέσθαι. 8, 3, πλουσιώτεροι ἑαυτῶν γιγνόμενοι. 11, 3. 13, δυνατωτέρας γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος. *Ibid.* 18, 2, οἱ Ἀθηναῖοι... ναυτικοὶ ἐγένοντο. *Ib.* 3. 23, 5. 24, 3. 74, ὃς αἰτιώτατος ἐν τῷ στενῷ ναυμαχῆσαι ἐγένετο. *Ib.* 2. 76. 84, 3, πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι... γιγνόμεθα. 86, 5, μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι. 93, 3. 99, 3. 113, 4, αὐτόνομοι πάλιν ἐγένοντο. 133. 137, 4, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο. 138, 2. 141, 6, ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι. 142, 6. II, 11, 4, ἀπαρασκεύους γενέσθαι. 15, 2, γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατός. *Ibid.* 36, 4. 41, 4. 44, 2, ἐθὰς γενόμενος. 50, γενόμενος κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου. *Ibid.* πολλῶν ἀτάφων γιγνομένων. *Ib.* 5. 62. 64. 65, 5. 10, ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι. 75, 5. 77, 3. 89, 8, ἐν τούτῳ αἱ πλείους νῆες κρείσσους γίγνονται. 97, 7.

III, 11. 39, 3. 42, 3, ὕποπτος γίγνεται. 47, 4. 55, πολέμιοι ἐγενόμεθα ὕστερον. 58, θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων. 61, 2, ἡμεῖς αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα. 68, 4, ἀποτετραμμένοι ἐγένοντο Θηβαίων ἕνεκα. 80. 82, 6. 86, 4. 107, 3. IV, 9, 3, ἁλώσιμον τὸ χωρίον γίγνεσθαι. 10, 3, [ὃ] μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται [*nonnulli codd.* γίγνεσθαι]. 22, 2, ὀλίγοις ἀνδράσι ξύνεδροι βούλονται γίγνεσθαι. 24, 4. 26, 7, ἄπορον ἐγίγνετο περιορμεῖν. 55, 2. 4. 72, 3, ἐν ᾗ (ἱππομαχίᾳ) ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι. 98, 6, εἰκὸς εἶναι... ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ. 106. 114, 4. V, 10, 2. 13. 25, 2. 27, 2, καταφανεῖς γίγνεσθαι. 34, 2. 92, 3, οἱ τοὺς φίλους ἀναγκάσαντες πολεμίους γίγνεσθαι. 98. VI, 3, 2. 5, 3, ἀναστάτων Καμαριναίων γενομένων πολέμῳ ὑπὸ Συρακοσίων. *similiter Ibid.* 6, 2, εἰ Συρακόσιοι Λεοντίνους ἀναστήσαντες ἀτιμώρητοι γενήσονται. 11, 2. 16, 2. 17, 8, οὔτε ἀνέλπιστοί πω μᾶλλον Πελοποννήσιοι ἐς ἡμᾶς ἐγένοντο. 36. 51, 2. 53, 3. 54, 2, γενομένου Ἁρμοδίου ὥρᾳ ἡλικίας λαμπροῦ. 56, 2. 80, 6. 88. 90, 4, ὥςτε εὐπορώτερον γίγνεσθαί τι [*vulgo* τινα] αὐτῶν. 99, ᾗπερ βραχύτατον ἐγίγνετο αὐτοῖς... τὸ ἀποτείχισμα. *item* 101. 102, 4. VII, 8, 2, μνήμης ἐλλιπεῖς γιγνόμενοι [*nonnulli codd.* γενόμενοι]. 21, 3. 28, 4. 34, 6. 43, 5. 60, 2, ὅσον οἷόν τε ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενέσιν ἱκανὸν γενέσθαι. 64, 2. VIII, 46, 5. 56, 4. 83, 2. 86, 5, ἄλλος οὐδεὶς ἱκανὸς ἐγένετο [*nonnulli codd.* γίγνεται] κατασχεῖν τὸν ὄχλον. 96, 5. 97, 2. 105, 2. — c) *cum attrib. subst.* I, 1, 6, πολῖται γενόμενοι. 4, οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων ἐγένετο. *item* 24. 35, 4. 37, 2, δικαστὰς... γίγνεσθαι. 95, ἠξίουν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι. 101, 2, πλεῖστοι τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων... ἀπόγονοι. 132, 5, μηνυτὴς γίγνεται. 136, 3, τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος. II, 29, 2, βασιλεὺς πρῶτος ἐν κράτει Ὀδρυσῶν ἐγένετο. 31, 2, στρατόπεδον μέγιστον δὴ τοῦτο ἀθρόον Ἀθηναίων ἐγένετο. 43. 71, 4, μάρτυρας θεοὺς... τότε γενομένους. III, 2, 3, μηνυταὶ γίγνονται τοῖς Ἀθηναίοις. 23, 2. 38, 4. 40, 4, μὴ προδόται γένησθε ὑμῶν αὐτῶν. 42, 2. 58, 3, εὐεργέτας γεγενημένους. 59, 2. *Ibid.* γενέσθαι σωτῆρας ἡμῶν. 67, 6. V, 9, 9, τοῖς λοιποῖς Ἕλλησι κωλυταῖς γενέσθαι ἐλευθερώσεως. 11. 30, τοὺς Κορινθίους διδασκάλους γενομένους. VI, 4, 6. 5, 3. *Ibid.* 14, τῆς πόλεως [κακῶς] βουλευσαμένης ἰατρὸς ἂν γενέσθαι. 76, 3, ἡγεμόνες γενόμενοι ἑκόντων τῶν Ἰώνων. 78, 2. 87, 3. VII, 55, 3, ἡγεμόνες γενόμενοι. VIII, 9, 3, αἴτιον δ' ἐγένετο τῆς ἀποστολῆς τῶν νεῶν οἱ πολλοὶ τῶν Χίων. 45, 2, διδάσκαλος πάντων γιγνόμενος [*nonnulli codd.* γε-

νόμενος]. 50, 3, γίγνεται αὐτοῖς [*vel* αὐτὸς] μηνυτής. 51. 63. 86, 4, κωλυτὴς γενέσθαι. 89, 4. — d) *speciatim de sociis, qui foedere iunguntur,* I, 31, 2, ἔδοξεν αὐτοῖς... ξυμμάχους γενέσθαι. 32, 4. 40, 3, οὐ τοῖςδε μόνον ἐπίκουροι ἂν γένοισθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων πολέμιοι. *Ib.* 4, Κερκυραίοις οὐδὲ δι᾽ ἀνακωχῆς πώποτε ἐγένεσθε. 102, 4. II, 29. *Ib.* 7. 73, 3. III, 10, 3. 14. 58, 4, ξύμμαχοι ὁμαίχμοις ποτὲ γενομένοις. 63, 2, ἐγένεσθε... Ἀθηναίων ξύμμαχοι καὶ πολῖται. 68, 5. IV, 20, 3. 63, 2, φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δὲ οἷς οὐ χρὴ, κατ᾽ ἀνάγκην γιγνοίμεθα [*vulgo male* γιγνώμεθα]. V, 31. *Ib.* 6. 32, 5. 36. *Ibid. bis.* 37, 2. 38, 3. 46. 111, 4. VI, 10, 4. 21. 85.— e) *de rege, magistratu, vel simil.* creari, I, 104, αὐτὸς ἄρχων γενόμενος. II, 67, 2, πείθουσι τὸν Σάδοκον τὸν γεγενημένον Ἀθηναῖον. 100, 2, Ἀρχέλαος... βασιλεὺς γενόμενος. *Ibid.* III, 105, 3, πέμπουσι καὶ ἐπὶ Δημοσθένην... ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται. IV, 74, 3, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἐγένοντο. VI, 72, 4, ἢν ὀλίγοι στρατηγοὶ γένωνται ἔμπειροι. — f) se praebere, I, 76, 3, ἐπαινεῖσθαι ἄξιοι, οἵτινες... δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γεγένηνται. 86, πρὸς τοὺς Μήδους ἐγένοντο ἀγαθοί. *Ibid.* 95, 7. 138, 3, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. *Ib.* 7. II, 35. 43. οἵδε προςηκόντως τῇ πόλει τοιοίδε ἐγένοντο. 45, 2, τῆς ὑπαρχούσης φύσεως μὴ χείροσι γενέσθαι. 65, 8, χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος. 87, 3. 9, οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι. III, 14, 2, γίγνεσθε ἄνδρες, οἵουςπερ ὑμᾶς οἱ Ἕλληνες ἀξιοῦσι. 54, 3. 59, 4, προθυμότατοι περὶ τοὺς Ἕλληνας γενόμενοι. 64, 2. 4. 67, 6. IV, 11, 4, πάντων φανερώτατος Βρασίδας ἐγένετο. 80, 3, ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι. 81, ἄνδρα... πλείστου ἄξιον Λακεδαιμονίοις γενόμενον. 92, 7. V, 9, 9. *Ibid.* VI, 14, εἴπερ... βούλει γενέσθαι πολίτης ἀγαθός. 72, 2. 80, 2. 86, 3. VII, 15, τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γενομένων. 77, 7. VIII, 68, κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος. 74. — g) *similiter,* I, 90, τὴν εἰς τὸν Μηδικὸν πόλεμον τόλμαν γενομένην. II, 71, 3, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ προθυμίας τῆς ἐν ἐκείνοις τοῖς κινδύνοις γενομένης. III, 67, 2, εἴ τις ἄρα (ἀρετὴ) καὶ ἐγένετο. — h) *cum plur. neutr.* fieri, I, 8, 2, καταστάντος τοῦ Μίνω ναυτικοῦ, πλωϊμώτερα ἐγένετο παρ᾽ ἀλλήλους. II, 10, 2, ἐπειδὴ ἑκάστοις ἕτοιμα γίγνοιτο. III, 53, 2, τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνεσθαι, ἐναντία γίγνεται κτέ. IV, 108, τὰ πρὸς Ἠϊόνα τριήρεσι τηρουμένων, οὐκ ἂν δύνασθαι προελθεῖν· τότε δὲ ῥᾴδια ἤδη [ἐνομίζετο] γεγενῆσθαι. VIII, 55, εὐφυλακτότερα αὐτοῖς ἐγίγνετο. — i) nasci, vivere, I, 3, 3

(*de Homero*), πολλῷ ὕστερον ἔτι καὶ τῶν Τρωϊκῶν γενόμενος. II, 16, ἐν τοῖς ἀγροῖς... πανοικησίᾳ γενόμενοι (degentes). 29, 3, οὐδὲ τῆς αὐτῆς Θρᾴκης ἐγένοντο (fuerunt oriundi). VI, 55, παῖδες αὐτῷ μόνον φαίνονται... γενόμενοι. *Ibid.* οἱ (παῖδες) αὐτῷ ἐκ Μυρρίνης... ἐγένοντο. B) versari, I, 78, πρὶν ἐν αὐτῷ (τῷ πολέμῳ) γενέσθαι. III, 40, 7, γενόμενοι ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν. 53, ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι... γενέσθαι ἢ ὑμῖν. 107, 3, ὅπως... κατὰ νώτου γίγνωνται. IV, 36, 3, γιγνόμενοι ἐν τῷ αὐτῷ ξυμπτώματι. V, 25, 1, γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι. 72, 3, ἐπειδὴ ἐν χερσὶν ἐγίγνοντο τοῖς ἐναντίοις. 90, τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ. 105, 2, ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους. VI, 15, 4, ὧν καθ' ἕκαστον, ἐν ὅτῳ γίγνοιτο, ἔπρασσεν. VII, 5, 2, ἐν χερσὶ γενόμενοι. 44, ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο. — b) *in periphrasi*, ἀθρόοι, III, 78, 2. 107. VI, 56, 2. ἄπρακτος, II, 59, 2. IV, 89. VI, 52, 2. ἀμφίβολοι, IV, 32, 3. ἐν ἀμφιβόλῳ, II, 76, 3. ἀγχώμαλοι, III, 49. ἀσμένοις, IV, 28, 1. ἔκπυστος, III, 30. IV, 70, 2. VIII, 42. ἐξάγγελτος, VIII, 14. κατάγγελτος, VII, 48. ἅμα, III, 17. IV, 56, 2. δίχα, I, 64. V, 100. ἐμποδών, VIII, 92, 8. καθ' ἕν, III, 10, 5. 11, 4. VIII, 46, 1. ἐκ τοῦ ἴσου, II, 3, 4. ἐν τύχῃ, IV, 73, 3. ἐπ' ἀμφότερα, I, 139, 4, κατὰ χώραν, III, 24, 3. κατὰ ξυστάσεις, II, 21, 2. κατὰ ξυλλόγους, III, 27, 3. κατὰ σφᾶς, V, 112. — c) commorari, durare, II, 57, 2, ἡμέρας τεσσαράκοντα μάλιστα ἐν τῇ γῇ τῇ Ἀττικῇ ἐγένοντο. V, 25, 4, ὅτι τρὶς ἐννέα ἔτη δέοι γενέσθαι (ὁ πόλεμος). — d) *de partibus*, III, 56, 6, ὧν ἡμεῖς γενόμενοι. IV, 125, ἠγγέλθη ὅτι οἱ Ἰλλυριοὶ μετ' Ἀῤῥιβαίου... γεγένηνται (se coniunxisse). — e) accedere, VII, 18, 2, τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐγεγένητό τις ῥώμη. 42, 2, τῷ προτέρῳ στρατεύματι... ῥώμη τις ἐγεγένητο. C) pertinere, esse, a) *sine praep.* II, 81, 4, αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. IV, 98, 2, τούτων τὰ ἱερὰ ἀεὶ γίγνεσθαι. V, 41, 2, ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι. 49, 1, τὸ αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν. VII, 5, 3, οὐκ ἔφη τὸ ἁμάρτημα ἐκείνων, ἀλλ' αὐτοῦ γενέσθαι. 15, 2, σφέτερον τὸ παρανόμημα μᾶλλον γενέσθαι. 49, τὸ βουλόμενον τοῖς Ἀθηναίοις γίγνεσθαι τὰ πράγματα. VIII, 12, 2, μὴ Ἄγιδος τὸ ἀγώνισμα τοῦτο γενέσθαι. 20, ὥσπερ ἐγίγνετο ἤδη πᾶσα ἡ ναυαρχία. — b) *cum* ὑπό, esse sub ditione ac potestate alicuius, I, 110, 2, Αἴγυπτος πάλιν ὑπὸ βασιλέα ἐγένετο. III, 59, 2, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις. VI, 86, εἰ περιοψόμεθα ὑμᾶς ὑπὸ Συρακοσίοις γενέσθαι. VII, 64, εἰ μὲν ἂν ὑπὸ Συρακοσίοις εὐθὺς γίγνοισθε. — c) *cum* ἐπί, VI, 22, μὴ

ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι. — **d)** **fieri posse, licere, IV, 81, 2,** *ὥςτε ταῖς Λακεδαιμονίοις γίγνεσθαι... ἀνταπόδοσιν καὶ ἀποδοχὴν χωρίων.* **106, 3,** *τὴν Ἠϊόνα παρὰ νύκτα ἐγένετο λαβεῖν.* **131,** *ὃν εἰ μὴ ἕλοιεν οἱ ἐναντίοι, οὐκ ἐγίγνετο σφῶν περιτείχισις.* **V, 93,** *ὑμῖν πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν ὑπακοῦσαι ἂν γένοιτο.* **VIII, 33, 3,** *παρὰ τοσοῦτον ἐγένετο αὐτῷ μὴ περιπεσεῖν τοῖς Ἀθηναίοις.* **D) evenire, contingere, I, 14. 23,** *παθήματα ξυνηνέχθη γενέσθαι... τῇ Ἑλλάδι οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ.* **31, 3. 33,** *γενήσεται ὑμῖν πειθομένοις καλὴ ἡ ξυντυχία.* **50, 5. 65. 99. 102, 4,** *ἀλλά τινος ὑπόπτου γενομένου.* **106, 2. 112, 4,** *λιμοῦ γενομένου.* **118.** ***Ib.*** **2. 128, 2. II, 1. 5, 4,** *ἀπροςδοκήτου κακοῦ... γενομένου.* **7. 8, 3.** ***Ibid.*** *εἴ τι ἄλλο τοιουτότροπον ξυνέβη γενέσθαι.* **17, 2. 21,** *διὸ ἡ φυγὴ αὐτῷ ἐγένετο ἐκ Σπάρτης.* **32, 2. 43, 6,** *ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος.* **47, 3. 48, 3. 51.** ***Ibid.*** **52, 2. 54, 3,** *ἦν... ξυμβῇ γενέσθαι λιμόν.* ***Ib.*** **6. 61, 3. 68, 7. 9. 70, 5. 91, 4. 92. 94. 101, 6. III, 38, 4,** *τὰ μέλλοντα ἔργα... σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι.* **42. 47, 5. 50, 3. 51, 2. 54, 4,** *εἴ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἕλλησι.* **78, 2. 81, 5. 82, 2. 85, 2. 93,** *οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν.* **113, 6. 114, 4. 116, 3. IV, 20. 30. 40. 41, 4. 55.** ***Ibid.*** *γεγενημένου τοῦ... πάθους ἀνελπίστου καὶ μεγάλου.* **59, 4. 66, 4. 67, 4. 69,** *γνόντες... ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο.* **73, 4. 88, 2. V, 10, 5. 14, 3,** *οἵα (ξυμφορὰ) οὔπω γεγένητο* [***pauci codd.*** *ἐγεγένητο*] *τῇ Σπάρτῃ.* ***Ib.*** **4. 26. 45, 3. 46, 4. 50, 4,** *δέος ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα.* **73, 3. 111. 113. 116, 3. VI, 38,** *οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα.* ***Ib.*** **4. 59.** ***Ib.*** **2. 102. VII, 18, 2. 28, 3. 33, 3. 43, 6. 47,** *ἐβουλεύοντο πρὸς τὴν γεγενημένην ξυμφοράν.* **71, 7. 75, 7. 86, 4,** *μή... αὖθις σφίσι νεώτερόν τι ἀπ' αὐτοῦ γένηται* [***nonnulli codd.*** *γένοιτο*]. **87, 5,** *ξυνέβη ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν... μέγιστον γενέσθαι.* ***Ib.*** **6. VIII, 11, 3. 27, 3. 39, 3. 47, 2. 64, 5. 72. 73,** *ξυνέβη τοιάδε γενέσθαι ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον τοῦτον.* **92, 2. 98, 2. 104, 5. 106, 5,** *ἐπὶ ταῖς περὶ τὴν Εὔβοιαν ἄρτι ξυμφοραῖς καὶ κατὰ τὴν στάσιν γεγενημέναις.* — **b)** ***neutr. partic. pro subst.*** **I, 21, 4. 110, 4,** *εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδέν.* **138, 3,** *τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής.* **146. II, 4, 2,** *τελευτῶντος τοῦ μηνὸς τὰ γιγνόμενα ἦν.* **5.** ***Ib.*** **4,** *ὡς ᾔσθοντο... τὸ γεγενημένον.* **6, 2. 19. 54, 5. III, 22, 6,** *ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον.* ***Ib.*** **8. 24, 3. 75, 5. 81, 3. 110. 112, 3. IV, 15,** *ὡς ἠγγέλθη τὰ γεγενημένα περὶ Πύλον.* **44, 7,** *αἰσθόμενοι τὸ γεγενημένον.* **101. 116. VI, 54,** *περὶ τοῦ γενομένου ἀκρι-*

βὲς οὐδὲν λέγοντας. 58. 72, 2, *οὐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι.* VII, 8, *ἀγγέλλων... καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων.* 71, 6. VIII, 1, 2, *περιειστήκει ἐπὶ τῷ γεγενημένῳ φόβος.* 66, 5. 74. 96, *ὡς ἦλθε τὰ περὶ τὴν Εὔβοιαν γεγενημένα.* 109. — c) *τὰ γιγνόμενα (ἀγαθά),* quae gignuntur e terra, VI, 54, 5 (*de tyrannis*), *Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων.* II, 38, 2, *τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ γιγνόμενα.*— d) *de iis, quae in rerum natura fiunt,* I, 54, *ὃς (ἄνεμος) γενόμενος τῆς νυκτός, κτέ.* 101, 2, *διεκωλύθησαν ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ.* *item* 128. II, 5, 2, *τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτός.* 28. *Ibid.* *ὁ ἥλιος... γενόμενος μηνοειδής.* 77, 2. 4, *ἐγένετο φλὸξ τοσαύτη, κτέ.* *Ib.* 6, *ὕδωρ ἐξ οὐρανοῦ πολὺ καὶ βροντὰς γενομένας.* 82, *ἐπειδὴ νὺξ ἐγένετο.* 84, 2. III, 18, 5, *ὁ χειμὼν ἤρχετο γίγνεσθαι.* 24, 3, *ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο.* 87, 4, *ἐγένοντο καὶ οἱ πολλοὶ τότε σεισμοὶ τῆς γῆς.* 89. *Ib.* 3. 4, *ἐγένετο καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις.* *Ib.* 5. *Ibid.* 116, 2 (*de Aetna*), *τρὶς γεγενῆσθαι τὸ ῥεῦμα.* IV, 32, 2, *ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ.* 48, 4. 52, *τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο.* 67, 3. 75, 2, *ὕδατος ἄνωθεν γενομένου.* 114. 135, *οὐκ ἀνέμειναν ἡμέραν γενέσθαι.* V, 45, 4, *σεισμοῦ γενομένου.* *item* 50, 5. VI, 70, *ξυνέβη βροντάς τε ἅμα τινὰς γενέσθαι καὶ ἀστραπάς.* *Ibid.* 95. VII, 44, 8. 79, 3, *ἔτυχον καὶ βρονταί τινες ἅμα γενόμεναι καὶ ὕδωρ.* *Ibid. bis.* 81, *ὡς ἡ ἡμέρα ἐγένετο.* *item* 84. VIII, 6, 5. 41, 2, *ὃς (σεισμὸς) αὐτοῖς ἔτυχε μέγιστος δὴ... γενόμενος.* e) succedere, procedere, contingere, III, 23, 5, *ἐγένετο ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.* IV, 68, 6, *οὐκ ἐγένετο τοῖς ἐπιβουλεύουσι πρᾶξαι ὃ ἔμελλον.* V, 55, 3, *οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο.* *item* 116. VI, 74, *ἃ ἐπράσσετο οὐκ ἐγένετο.* VIII, 53, 3, *τοῦτο οὐκ ἔστιν ἡμῖν γενέσθαι.* 57, *δεδιὼς μὴ... ἄνευ ἑαυτοῦ γένηται τοῖς Ἀθηναίοις ἃ βούλονται.* E) pervenire, venire, I, 29, 3, *ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν Ἀκτίῳ.* 62, 5, *ἐπειδὴ πρὸς τῷ Ἰσθμῷ ἐγένοντο.* II, 12, 3, *ἐπειδὴ ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἐγένετο.* III, 22, 4, *ὡς ἄνω πλείους ἐγένοντο.* 102, 2. IV, 3, *ὡς ἐγένοντο πλέοντες κατὰ τὴν Λακωνικήν.* 68. 78. 82, 2. VI, 61, 6, *ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐν Θουρίοις.* 88, 7. 100, 2, *ἐντὸς γενόμενοι.* VII, 35, 2, *ὡς ἐγένοντο ἐπὶ τῷ Ὑλίᾳ ποταμῷ.* 43, 3. 76, *βοῇ χρώμενος ἔτι μᾶλλον ἑκάστοις, καθ' οὓς γίγνοιτο.* 78, 3. 80, 5. 6. 84, 3. VIII, 32, 2. 60, 3, *γενόμενοι περὶ τὸ Τριόπιον.* 86, 9, *ἐπειδὴ ἐγένοντο πλέοντες κατ' Ἄργος.* — b) *de numeris,* efficere, conficere, esse, I, 87, 2, *πολλῷ πλείους ἐγένοντο οἷς ἐδόκουν αἱ σπονδαὶ λελύσθαι.* 107, 5, *ξύμπαντες ἐγένοντο τετρακισχίλιοι καὶ μύριοι.* II, 13, 3. 20, 4.

98, 3, τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι. III, 17, 2, αἱ πᾶσαι (νῆες) ἅμα ἐγίγνοντο... διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. 75, 5. 93, 2. IV, 9, ὁπλῖται... ὡς τεσσαράκοντα ἐγένοντο. 23, 2. V, 20, 3, εὑρήσει... δέκα μὲν θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους. 26, ἔτη ἐς τοῦτο τὰ ξύμπαντα ἐγένετο [*nonnulli codd.* ἐγένοντο] τῷ πολέμῳ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. VI, 62, 4, τἀνδράποδα † ἀπέδοσαν †, καὶ ἐγένοντο [*sic omnes libri, non* ἐγένετο] ἐξ αὐτῶν εἴκοσι καὶ ἑκατὸν τάλαντα. 97, 3, στάδιοι... ἐγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ εἴκοσι. VII, 70, 4, βραχὺ ἀπέλιπον ξυναμφότεραι διακόσιαι γενέσθαι. 85, 2. 3, τὸ ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο. VIII, 40, 2, οἱ οἰκέται τοῖς Χίοις πολλοὶ ὄντες, καὶ μιᾷ γε πόλει, πλὴν Λακεδαιμονίων, πλεῖστοι γενόμενοι. 73, 2. 95, 2. — c) *de diebus festis*, V, 49, Ὀλύμπια ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου. VIII, 10, ἐν τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγένετο. — d) *de mensura*, II, 97, ἐγένετο ἡ ἀρχὴ ἡ Ὀδρυσῶν μέγεθος κτέ. *Ib.* 2, ἀπὸ Βυζαντίου ἐς Λαιαίους... ἐγίγνετο ἡμερῶν... τριῶν καὶ δέκα ἀνύσαι. F) effici, I, 97, ἃ (πράγματα) ἐγένετο πρὸς τὸν βάρβαρον αὐτοῖς κτέ. II, 77, ὡς... τῷ χώματι τὸ ἀντιτείχισμα ἐγίγνετο. 102, 4, ἀλλήλαις... ξύνδεσμοι γίγνονται. IV, 76, 4, ἔδει... ἅμα ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι. 97, 4, ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι, πάντα γίγνεσθαι αὐτόθι. V, 35, 4, τούτων ὁρῶντες... οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον. 46, 4. VI, 27, 2, εἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον. *Ib.* 3. 28, 2. 88, 7, μὴ περιορᾶν τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. 92. b) *pro pass. earum locutionum, quae in act. ex v.* ποιεῖσθαι *et acc. nominis constant*, κίνησις, I, 1, 2. στόλος, I, 10, VI, 31, 6. στρατεία, I, 10, 3. VII, 57, 9. ἀναχώρησις, I, 12, 2. παρασκευή, I, 19. V, 66, 2. VI, 8, 3. 26, 2. 31. εὐεργεσία, I, 41, 3. IV, 56, 2. ἀπαλλαγή, I, 51, 3. IV, 61, 7. ὠφέλεια, I, 65, 2. VII, 69, 3. πρέσβευσις, I, 73. ἀπόστασις, I, 75, 4. III, 13, 2. διαγνώμη, I, 87, 6. οἰκοδομία, I, 93, 2. φόνος, I, 108. VII, 85, 4. πλοῦς, I, 137, 2. ἐπιχείρησις, II, 11, 4. 84, 2. IV, 130, 6. ἀνάστασις, II, 14, 2. VII, 75. ἐπιμονή, II, 18, 3. μονή, VII, 50, 4. διατριβὴ καὶ μέλλησις, V, 82, 4. βοήθεια, II, 22, 3. IV, 89, 2. V, 64, 2. τάφος, II, 47. μνήμη, II, 54, 4. αἵρεσις, II, 61. VIII, 89, 3. ἔκπληξις, II, 94. κατάπληξις, VII, 42, 2. δαπάνη, III, 31. παράδειγμα, III, 39, 3. σπουδή, III, 49, 3. προθυμία, VII, 70, 3. σχολή, V, 10, 4. ἡσυχία, V, 16. ἐπιστροφή, III, 71, 2. μετάστασις, IV, 74, 4. VIII, 86, 3. διακωχή, III, 87. ἀνακωχή, IV, 117. διάβασις, III, 92, 4. IV, 104. κάθο-

68, 2. *μῖσος*, I, 103, 4. *ὑποψία*, II, 13. *ἔρις*, II, 54, 3. *ὀργή*, II, 60.

γιγνώσκειν, cognoscere, scire, discere, compertum habere, I, 25, *γνόντες οἱ Ἐπιδάμνιοι οὐδεμίαν σφίσιν ἀπὸ Κερκύρας τιμωρίαν οὖσαν*. 36, *γνώτω τὸ δεδιὸς αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔχον, τοὺς ἐναντίους μᾶλλον φοβῆσον*. 91, 2. 102, 4, *οἱ Ἀθηναῖοι ἔγνωσαν οὐκ ἐπὶ τῷ βελτίονι λόγῳ ἀποπεμπόμενοι*. 106, 2, *οἱ Ἀθηναῖοι γνόντες* (re cognita) *κτέ*. 141, 2, *τὰ τοῦ πολέμου... ὡς οὐκ ἂν ἀσθενέστερα ἕξομεν, γνῶτε καθ' ἕκαστον ἀκούοντες*. II, 4, *ὡς ἔγνωσαν ἠπατημένοι*. 12, 4, *ὡς... ἔγνω ὁ Ἀρχίδαμος ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσι*. 13, *ὡς ἔγνω τὴν ἐςβολὴν ἐσομένην*. 40, 3, *οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες*. 48, 3, *λεγέτω περὶ αὐτοῦ* (*τοῦ κακοῦ*) *ὡς ἕκαστος γιγνώσκει*. 62, 3, *γνῶναι ἐλευθερίαν... ῥᾳδίως ταῦτα ἀναληψομένην*. 64, 3, *γνῶτε ὄνομα μέγιστον αὐτὴν* (*τὴν πόλιν*) *ἔχουσαν ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις*. 81, 5, *γνόντες αὐτοὺς οἱ Στράτιοι ἔτι προςιόντας*. III, 13, *γνῶναι ὡς εἰκότως ἐδράσαμεν*. 28, *γνόντες οἱ ἐν τοῖς πράγμασιν οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες*. 37, *ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν* [vulgo *ἀδύνατός*] *ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν*. 40, 8. 46, 2, *ἣν τις ἀποστᾶσα πόλις γνῷ μὴ περιεσομένη*. 52, 2, *γνοὺς ὁ Λακεδαιμονίων ἄρχων τὴν ἀσθένειαν αὐτῶν*. 78, 2. 111, 2, *ὡς ἔγνωσαν ἀπιόντας*. 113, 5, *ὡς ἤκουσε κα… ἔγνω ὅτι ἡ ἀπὸ τῆς πόλεως βοήθεια διέφθαρται*. IV, 14. 18. 22, 2, *λέγων γιγνώσκειν καὶ πρότερον οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον αὐτούς*. 27, 3, 4. 28, 2, *γνοὺς τῷ ὄντι παραδωσείοντα*. 34, *γνόντε… αὐτοὺς... βραδυτέρους ἤδη ὄντας τῷ ἀμύνασθαι*. 37, *γνοὺς … Κλέων... ὅτι... διαφθαρησομένους αὐτούς*. 44, 4. 60, 2, *ὅταν … γνῶσιν ἡμᾶς τετρυχωμένους*. 61, 2. 6. 63, 2, *γνῶμεν... πόλιν … ἕξοντες*. 67, 3, *γνόντες οἱ τοῦ δήμου προστάται οὐ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσόμενον... καρτερεῖν*. 69, *γνόντες οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο*. 125, *τὸ πρῶτον οὐκ αἰσθανόμενον, ὡς ἔγνω, ἠνάγκασαν... προαπελθεῖν*. 126, 6. 128. V, 15, 2, *γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους*. 44, *ἐπειδὴ ἔγνωσαν οὐ μετ' Ἀθηναίων πραχθεῖσαν τὴν τῶν Βοιωτῶν ξυμμαχίαν*. 59. VI, 2, *ἀρκείτω... ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ αὐτῶν*. 19, 2. 21, 2. 33. 38. 55, *ὅτι πρεσβύτατος ὢν Ἱππίας ἦρξεν... ἰσχυρίζομαι, γνοίη δ' ἄν τις καὶ αὐτῷ τούτῳ*. 64. *Ib*. 2, *ὧν ἐκεῖνοι τὰ ὀνόματα ἐγίγνωσκον*. 80, 3, *ἐκδιδάσκειν... περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε*. 84, *sq*. *ὅτι*. 89, 6. 92, 5. 102, 2, *ἔγνω ἀδυνάτους ἐσομένους*. VII, 3, 3, *ὡς ἔγνω ὁ Γύλιππος οὐ προςιόντας αὐτούς*. 4, 3. 67, 4, *τὸ ἀληθέστατον γνῶτε ἐξ ὧν ἡμεῖς οἰόμεθα σαφῶς πεπύσθαι*. 77, 7, *γνῶτε... ἀναγκαῖόν τε ὂν... καὶ... τευξόμενοι*.

ł1, ἔγνωσαν τοὺς Ἀθηναίους ἀπεληλυθότας. *Ib.* 4, γνοὺς τοὺς Συρακοσίους διώκοντας. 83, 5, γνόντες οἱ Ἀθηναῖοι ὅτι οὐ λανθάνουσι. VIII, 1. 12. 50, γνοὺς ὁ Φρύνιχος ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν. 71, 2. 102, ἔγνωσαν ὅτι ἐσπλέουσιν οἱ Πελοποννήσιοι. 104, 2, ὡς ἔγνωσαν ναυμαχήσοντες. *Ib.* 4. 105, 3. Pass. I, 124, 2, εἰ γνωσθησόμεθα ξυνελθόντες μέν, ἀμύνεσθαι δὲ οὐ τολμῶντες. II, 65, 6, ἐπειδὴ ἀπέθανεν, ἐπὶ πλέον ἔτι ἐγνώσθη ἡ πρόνοια αὐτοῦ ἐς τὸν πόλεμον. VI, 64, εἰδότες οὐκ ἂν ὁμοίως δυνηθέντες, εἰ... κατὰ γῆν ἰόντες γνωσθείησαν. — b) intelligere, I, 86, τοὺς λόγους τοὺς πολλοὺς τῶν Ἀθηναίων οὐ γιγνώσκω. 126, 6, δοκῶν ὀρθῶς γιγνώσκειν (τὸ μαντεῖον). 134, γνῶναι ἐφ' ᾧ ἐχώρει. II, 40, 2, τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι. 43, τὰ δέοντα. *item* 60, 5 *et* 6. IV, 50, 2, οὐ γιγνώσκειν ὅ τι βούλονται. V, 85, γιγνώσκομεν ὅτι τοῦτο φρονεῖ ὑμῶν ἡ ἐς τοὺς ὀλίγους ἀγωγή. — c) agnoscere, I, 51, 5, οἱ Κερκυραῖοι... ἐφοβήθησαν μὴ πολέμιαι ὦσιν (αἱ νῆες), ἔπειτα δὲ ἔγνωσαν καὶ ὡρμίσαντο. Pass. I, 8, Κᾶρες ἐφάνησαν, γνωσθέντες τῇ σκευῇ τῶν ὅπλων ξυντεθαμμένῃ, καὶ τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσιν. V, 103, ἐλπὶς... τοῖς ἐς ἅπαν τὸ ὑπάρχον ἀναρριπτοῦσιν... ἅμα γιγνώσκεται σφαλέντων. — d) existimare, censere, iudicare, I, 43, 2, γνόντες τοῦτον ἐκεῖνον εἶναι τὸν καιρόν. 69, 3, γνόντες εἰδότας περιορᾶν. 77, 6, εἴπερ, οἷα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι' ὀλίγου ἡγησάμενοι ὑπεδείξατε, ὅμοια καὶ νῦν γνώσεσθε. II, 22, πιστεύων ὀρθῶς γιγνώσκειν περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι. III, 16, οὐκ ὀρθῶς (errare). 37, 3, εἰ... μηδὲ γνωσόμεθα ὅτι χείροσι νόμοις ἀκινήτοις χρωμένη πόλις κρείσσων ἐστὶν ἢ καλῶς ἔχουσιν ἀκύροις. 44, 3, τἀναντία. 48, γνόντες ἀμείνω τάδε εἶναι. 56, 7, ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν. IV, 60, ὅτι ἡ ξύνοδος ἔσται. *item cum* ὅτι, 62, , *et* 92, 4. VI, 8, 2, τἄλλα... πρᾶξαι ὅπῃ ἂν γιγνώσκωσιν ἄριστα Ἀθηναίοις. 9, 2, ᾗ ἂν γιγνώσκω βέλτιστα. 13. 18, 7, παράπαν γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἄν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι. 20, ἐπὶ τῷ παρόντι ἃ γιγνώσκω, σημανῶ. 37, 2, παρὰ τοσοῦτον γιγνώσκω (eo usque iudico, *vel* tantum abest ut ita sentiam, *cf. Popp. adn.*). VII, 42, 3. 47, 4, τοιαῦτα. VIII, 67, 3, ἄρχειν, ὅπῃ ἂν ἄριστα γιγνώσκωσι. 68, κράτιστος... ἃ γνοίη εἰπεῖν. *Ib.* 4, ἀνὴρ οὔτε εἰπεῖν οὔτε γνῶναι ἀδύνατος. — e) consilium capere, decernere, statuere, I, 70, 2, ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσι. *Ib.* 7, διὰ τὸ ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν γνῶσιν. 91, 5, ἄνευ ἐκείνων ἔφασαν γνόντες τολμῆσαι. II, 61, 2, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε.

III, 40, 4, ἄλλως. 57, περὶ ἡμῶν... μὴ τὰ εἰκότα. 58, 4, μὴ ὀρθῶς. 66, 4, τὰ ὀρθά. 84, ὁπόσα... παρὰ δίκην γιγνώσκοιεν. IV, 20, 3. 88, ἔγνωσαν οἱ πλείους ἀφίστασθαι Ἀθηναίων. 99, τὸ ποιητέον. V, 36, ταὐτά. 82, 4, ἔγνωσαν ἀδικεῖν τοὺς ἐν τῇ πόλει. 111, 2, ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον. VII, 48, 3. VIII, 8, 2, οὐκ... ἄλλο τι. Pass. I, 120, 5, πολλὰ κακῶς γνωσθέντα... κατωρθώθη. III, 36, 4, ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μέγα ἐγνῶσθαι. 38, 2, τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται.

γλίχεσθαι, avere, VIII, 15, τὰ χίλια τάλαντα, ὧν διὰ παντὸς τοῦ πολέμου ἐγλίχοντο μὴ ἅψασθαι.

γλῶσσα, lingua, II, 49, 2, τὰ ἐντός, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδη ἦν. — sermo, I, 138, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησεν. II, 68, 5, ἡλληνίσθησαν τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον. 94, 5, ἀγνωστότατοι γλῶσσαν. 112, 4, Δωρίδα γλῶσσαν ἱέντας. — *ἀπὸ γλώσσης*, ore, verbo, VII, 10, ὅσα ἀπὸ γλώσσης εἴρητο αὐτοῖς.

[*γνάμπτειν*, flectere, III, 58, *vulgo pro* κάμπτειν, *cf. Popp. adn.*]

γνήσιος, legitimus, germanus, VI, 55, γνησίων ἀδελφῶν.

γνώμη, animus, I, 70, 6, τοῖς μὲν σώμασιν ἀλλοτριωτάτοις ὑπὲρ τῆς πόλεως χρῶνται, τῇ γνώμῃ δὲ οἰκειοτάτῃ ἐς τὸ πράσσειν τι ὑπὲρ αὐτῆς. 71, οἳ ἂν τῇ μὲν παρασκευῇ δίκαια πράσσωσι, τῇ δὲ γνώμῃ, ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες. 90, 2, τὸ βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες. 130, 2, ἔργοις βραχέσι προὐδήλου ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐς ἔπειτα ἔμελλε πράξειν. 140, πρὸς τὰς ξυμφορὰς καὶ τὰς γνώμας τρεπομένους. II, 8, 6, παρασκευῇ καὶ γνώμῃ τοιαύτῃ ὥρμηντο. 11, 5, χρὴ... τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι. 20, 4, στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. 38, τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα. 43, 3, μνήμη... τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου. 51, 4, πρὸς τὸ ἀνέλπιστον εὐθὺς τραπόμενοι τῇ γνώμῃ. 59, ἠλλοίωντο τὰς γνώμας. *Ib.* 2, πανταχόθεν τῇ γνώμῃ ἄποροι καθεστῶτες. *Ib.* 3, ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης. 64, 6, οἵτινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν. 65, ἐπειρᾶτο τοὺς Ἀθηναίους... ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. 87, 3, οὐδὲ δίκαιον τῆς γνώμης τὸ μὴ κατὰ κράτος νικηθὲν... τῆς [γε] ξυμφορᾶς τῷ ἀποβάντι ἀμβλύνεσθαι. *Ibid.* ταῖς γνώμαις τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ ἀνδρείους ὀρθῶς εἶναι. 88, 2, προπαρεσκεύαζε τὰς γνώμας. 89, 6, τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ. *Ib.* 11, ἡσσημένων αὐ-

ῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι.
[, 9, 2, ἴσοι μὲν τῇ γνώμῃ ὄντες καὶ εὐνοίᾳ, ἀντίπαλοι δὲ τῇ παρα-
ευῇ καὶ δυνάμει. 10, ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ δια-
ραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. 12, παρὰ γνώμην (alienis animis) ἄλ-
λους ὑπεδεχόμεθα. 40, 7, γενόμενοι ὅτι ἐγγύτατα τῇ γνώμῃ τοῦ
ἴσχειν. 59, ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ. 65, 8, σωφρονισταὶ ὄντες τῆς
ώμης. 82, 2, ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν αἵ τε πόλεις καὶ οἱ
ῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. IV, 27, 4, ὁρῶν αὐτοὺς καὶ ὡρ-
μένους τι τὸ πλέον τῇ γνώμῃ στρατεύειν. 34, τῇ γνώμῃ δεδουλω-
νοι. 37, εἴ πως... ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ. 55, 4, διὰ τὸ τὴν
ώμην ἀνεχέγγυον γεγενῆσθαι. 64, μηδὲ... ἡγεῖσθαι τῆς τε
ιείας γνώμης ὁμοίως αὐτοκράτωρ εἶναι, καὶ ἧς οὐκ ἄρχω τύχης.
ὶ, ξυνηνέχθησαν γνώμῃ (reconciliati sunt animis). 85, 4, πρὶν
γῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν. 86, 6, γνώμης ἀδίκου ἐπι-
ουλῇ. 106, ἀλλοιότεροι ἐγένοντο τὰς γνώμας. 123, 2, τὴν τοῦ
ρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην. 128, 5, τῇ γνώμῃ οὐ ξύνηθες
σος εἶχε. V, 9, 8, ἐν τῷ ἀνειμένῳ αὐτῶν τῆς γνώμης. 75, 3,
χῃ μέν... κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. 108, τῆς
ώμης τῷ ξυγγενεῖ. VI, 45, παρεσκευάζοντο πάσῃ τῇ γνώμῃ.
), 2, τῇ γνώμῃ ἀναθαρσοῦντας ἀνθρώπους καὶ τῇ ὄψει καταφρο-
ῖν. 72, 3, τὴν μὲν γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν
λάψαι. VII, 5, 4, τῇ μὲν παρασκευῇ οὐκ ἔλασσον ἕξοντας, τῇ δὲ
ώμῃ οὐκ ἀνεκτὸν ἐσόμενον εἰ μὴ κτέ. 68, ἀποπλῆσαι τῆς γνώ-
ης [*om. Reg.*] τὸ θυμούμενον. 71, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν
ῆς γνώμης εἶχε. *Ib.* 3, ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώ-
ην... ἐδουλοῦντο. 75, 2, ξυνέβαινε τῇ τε ὄψει ἑκάστῳ ἀλγεινὰ
αὶ τῇ γνώμῃ αἰσθέσθαι. VIII, 66, 3, ἡσσῶντο ταῖς γνώμαις. —
ὴν γνώμην ἔχειν (*vel* ἔχειν τὴν γνώμην) πρὸς *acc.* animo in-
inare, III, 25, 2, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους... ὥστε ξυμβαίνειν. V,
3, 2, πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον. 14. 44. 48, 3. 73, 3, πρὸς τὸ ἐγ-
εῖσθαι τοῖς ἐναντίοις. — προσέχειν τὴν γνώμην, advertere
nimum, attendere, I, 95, 2, προσεῖχον τὴν γνώμην [*nonnulli codd.*
ῇ γνώμῃ] ὡς οὐ περιοψόμενοι. II, 11, 2. V, 26, 5 [*ubi nonnulli*
odd. τῇ γνώμῃ]. VII, 15, 2. 23, τῇ ναυμαχίᾳ [*ubi rursus iidem*
ῇ γνώμῃ]. — b) ingenium, I, 91, 5, ὅσα μετ' ἐκείνων βουλεύε-
θαι, οὐδενὸς ὕστεροι γνώμῃ φανῆναι. II, 13, 2, λέγων... τὰ πολλὰ
οῦ πολέμου γνώμῃ καὶ χρημάτων περιουσίᾳ κρατεῖσθαι. 34, 6,
νὴρ... ὃς ἂν γνώμῃ δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι. 62, 4, ὃς ἂν καὶ
νώμῃ πιστεύῃ τῶν ἐναντίων προέχειν. 65, 8, δυνατὸς ὢν τῷ τε
ξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ. III, 37, 4, ὡς ἐν ἄλλοις μείζοσιν οὐκ ἂν

δηλώσαντες τὴν γνώμην. 83, ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως. *Ib.* 3, οἱ φαυλότεροι γνώμην ὡς τὰ πλείω περιεγίγνοντο. **Ibid.** μή... ἐκ τοῦ πολυτρόπου αὐτῶν τῆς γνώμης φθάσωσι προεπιβουλευόμενοι. *Ib.* 4, ἔργῳ οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἃ γνώμῃ ἔξεστι. — c) ratio, iudicium, prudentia, I, 70, 3, παρὰ γνώμην κινδυνευταί (contra rationem; *ubi alii* contra animi sententiam, ***alii aliter; cf. Popp. adn.***). ***Ibid.*** τῆς τε δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι, τῆς τε γνώμης μηδὲ τοῖς βεβαίοις πιστεῦσαι. 75, προθυμίας ἕνεκα ... καὶ γνώμης [καὶ ***interp. Cl. Ven.***] ξυνέσεως [***ubi recentioribus editoribus*** γνώμης ***suspectum est***]. 77, 3, ἢν... ἡ γνώμη ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ὁπωσοῦν ἐλασσωθῶσιν. 92, οὐδ' ἐπὶ κωλύμῃ, ἀλλὰ γνώμης παραινέσει δῆθεν τῷ κοινῷ ἐπρεσβεύσαντο. **144**, 4, γνώμῃ πλείονι ἢ τύχῃ. II, 22, ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ... ἐξαμαρτεῖν. 62, 5, ἐλπίδι ἧσσον πιστεύει, ἧς ἐν τῷ ἀπόρῳ ἡ ἰσχύς, γνώμῃ δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ἧς βεβαιοτέρα ἡ πρόνοια. 65, 11, γνώμης ἁμάρτημα. III, 11, 2, γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος. 42, μετὰ ἀπαιδευσίας καὶ βραχύτητος γνώμης. IV, 19, 4, παρ[ὰ] γνώμην διακινδυνεύειν (contra rationem). — d) consilium, volu[n]tas, I, 45, τοιαύτῃ γνώμῃ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Κερκυραίους προσεδ[έ]ξαντο. 53, 2, εἰ ὑμῖν γνώμη ἐστὶ κωλύειν ἡμᾶς ἐπὶ Κέρκυραν.. πλεῖν. 62, 3, ἦν ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως... ἐπιτηρεῖν τοὺς Ἀθ[η]ναίους. 140, 5, τὸ βραχύ τι τοῦτο πᾶσαν ὑμῶν ἔχει τὴν βεβαίωσ[ιν] καὶ πεῖραν τῆς γνώμης. II, 20, γνώμῃ τοιᾷδε λέγεται τὸν Ἀρχίδα[μον]... μεῖναι. 86, 5, γνώμην ἔχοντες... μὴ ἐκπλεῖν. III, 31, 2, τ[ὸ] πλεῖστον τῆς γνώμης εἶχεν... ὅτι τάχιστα τῇ Πελοποννήσῳ πάλι[ν] προσμίξαι. 92. *Ib.* 4, γνώμην εἶχον τὴν ἀποικίαν ἐκπέμπειν. 96, 2, τὴν γνώμην εἶχε τὰ ἄλλα καταστρεψάμενος... στρατεῦσαι ὕστερον. IV, 32, 5, τοιαύτῃ γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τὸ πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει. 63, τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τι ᾠήθημε[ν] πράξειν. 68, 3, ἀφ' ἑαυτοῦ γνώμης (sua sponte). 125, 3, γνώμη[ν] εἶχεν ὑποχωρῶν... ἀμύνεσθαι. VI, 72, ταύτῃ τῇ γνώμῃ ἀπέπλευσαν. VII, 64, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε. 72, 4, ὡς κατ[ὰ] γῆν ἀναχωρήσοντες ἤδη ξύμπαντες τὴν γνώμην εἶχον. VIII, 44, τὴν γνώμην εἶχον πλεῖν. 87, 2, οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι, τίνι γνώμ[ῃ] παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον. *Ib.* 6. 88. 90, 3, ἦν τοῦ τείχους [ἡ] γνώμη αὕτη (eo consilio castellum aedificabatur). — γνώμη[ν] ποιεῖσθαι, propositum habere, I, 128, 7, γνώμην ποιοῦμαι.. θυγατέρα τὴν σὴν γῆμαι. II, 2, 4, γνώμην ἐποιοῦντο κηρύγμασ[ι] χρήσασθαι ἐπιτηδείοις. VII, 72, 3, βιάσασθαι... τὸν ἔκπλουν — e) opinio, sententia, I, 32, 4, τῇ τοῦ πέλας γνώμῃ ξυγκινδυ—

νεύειν (alterius arbitrio). 33, 3, *γνώμης ἁμαρτάνει.* 54, 2, *γνώμῃ ἑκάτεροι τοιᾷδε τὴν νίκην προςεποιήσαντο.* 78, *ἀλλοτρίαις γνώμαις... πεισθέντες.* 79, 2, *τῶν πλειόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον.* 87, 2, *φανερῶς ἀποδεικνυμένους τὴν γνώμην.* 90, 3, *Θεμιστοκλέους γνώμῃ... ἀποκρινάμενοι.* 93, 5. 122, 2, *εἰ μὴ... μιᾷ γνώμῃ* (uno consensu) *ἀμυνούμεθα αὐτούς.* 125, *ἐπειδὴ ἀφ᾽ ἁπάντων ἤκουσαν γνώμην.* 139, 3, *γνώμας σφίσιν αὐτοῖς προὐτίθεσαν.* *Ib.* 4, *ἐπ᾽ ἀμφότερα γιγνόμενοι ταῖς γνώμαις.* 140, *τῆς γνώμης ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι.* 145, *ἀπεκρίναντο τῇ ἐκείνου γνώμῃ.* II, 12, 2, *ἣν Περικλέους γνώμη πρότερον νενικηκυῖα.* 55, 2, *περὶ τοῦ μὴ ἐπεξιέναι τοὺς Ἀθηναίους τὴν αὐτὴν γνώμην εἶχε.* 61, 2, *τὸν ἐμὸν λόγον ἐν τῷ ὑμετέρῳ ἀσθενεῖ τῆς γνώμης μὴ ὀρθὸν φαίνεσθαι.* III, 36, 2, *περὶ τῶν ἀνδρῶν γνώμας ἐποιοῦντο* (consultare coeperunt). *Ib.* 5, *αὖθις γνώμας προθεῖναι.* *Ib.* 6, *ἄλλαι γνῶμαι ἀφ᾽ ἑκάστων ἐλέγοντο.* 38, *ἐγὼ ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.* *Ib.* 6, *ὕστεροι ἀκολουθῆσαι... τῇ γνώμῃ.* 42, 5, *τὸν μὴ τυχόντα γνώμης οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ᾽ ἀτιμάζειν.* *Ib.* 6, *ἥκιστα ἂν... παρὰ γνώμην τι καὶ πρὸς χάριν λέγοι.* 43, 5. 49, *ῥηθεισῶν τῶν γνωμῶν τούτων μάλιστα ἀντιπάλων πρὸς ἀλλήλας.* 50, *τοὺς... ἄνδρας... Κλέωνος γνώμῃ διέφθειραν.* 71, *ἐπικυρῶσαι... τὴν γνώμην.* IV, 18, 2, *ἀπὸ τῶν ἀεὶ ὑπαρχόντων γνώμῃ σφαλέντες.* 28, 5, *σφαλεῖσι γνώμης.* 58, *ἄλλαι πολλαὶ γνῶμαι ἐλέγοντο ἐπ᾽ ἀμφότερα.* 59, *τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος.* 122, 6. 123, 2, *καταβιασαμένων παρὰ γνώμην* (praeter voluntatem) *τοὺς πολλούς.* V, 38, *μὴ πολεμήσειν τῳ μηδὲ ξυμβήσεσθαι ἄνευ κοινῆς γνώμης.* VI, 9, 2, *οὔτε ἐν τῷ πρότερον χρόνῳ... εἶπον παρὰ γνώμην* (contra animi sententiam), *οὔτε νῦν... ἐρῶ.* 14, *γνώμας προτίθει αὖθις Ἀθηναίοις.* 17, 4, *λόγου μιᾷ γνώμῃ ἀκροᾶσθαι.* 34, 7, *τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ αἱ γνῶμαι ἵστανται.* 47, *Νικίου ἦν γνώμη πλεῖν ἐπὶ Σελινοῦντα.* 50, *Λάμαχος... προςέθετο... τῇ Ἀλκιβιάδου γνώμῃ.* 78, 3, *εἰ γνώμῃ ἁμάρτοι.* 80, 4. 92, *οὐχ ἁμαρτήσεσθαι οἶμαι γνώμης.* VII, 15, *ὡς τῶν στρατιωτῶν... μὴ μεμπτῶν γεγενημένων, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.* 72, 4, *ξυγχωροῦντος Νικίου τῇ γνώμῃ.* VIII, 67, *εἶπον γνώμην δέκα ἄνδρας ἑλέσθαι,... τούτους δὲ ξυγγράψαντας γνώμην ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον.* *Ib.* 2, *ἐξεῖναι Ἀθηναίων ἀνειπεῖν γνώμην ἣν ἄν τις βούληται.* 68, *ὁ τὴν γνώμην ταύτην εἰπών.* 81, *ἀεὶ τῆς αὐτοῦ* [*Vat.* *rectius αὐτῆς*] *γνώμης ἐχόμενος.* 86, 4, *γνώμας ἄλλοι ἄλλας ἔλεγον, μάλιστα δὲ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν.* — *π α ρ ὰ γ ν ώ μ η ν* (*praeter ea, quae supra memorata sunt*), contra

opinionem *vel* **exspectationem, III, 60,** *παρὰ γνώμην τὴν αὐτῶν* [*vel αὑτῶν*]. **IV, 40,** *παρὰ γνώμην τοῦτο τοῖς Ἕλλησιν ἐγένετο.* **127,** 2. **V, 14,** 3. **VI, 11.** 5. **34,** 8. **VII, 13,** 2. — **f) sententia** *de rebus publicis*, **partes, I, 113,** 2, *ὅσοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν.* **III, 70,** 6, *οἱ δέ τινες τῆς αὐτῆς γνώμης τῷ Πειθίᾳ ὀλίγοι... κατέφυγον.* **IV, 56,** 2, *Ἀθηναίων ὑπακούοντες, ὅμως πρὸς τὴν ἐκείνων γνώμην αἰεὶ ἕστασαν.* **V, 46,** 4, *ὅσοι ἄλλοι τῆς αὐτῆς γνώμης ἦσαν.* **VIII, 74,** 3, *ὁπόσοι... μὴ ὄντες τῆς σφετέρας γνώμης.* — **g) sententia, mens, sensus, I, 22,** *ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων.* **VII, 8,** 2, *ἔγραψεν ἐπιστολήν, νομίζων οὕτως ἂν μάλιστα τὴν αὐτοῦ* [*vel αὑτοῦ*] *γνώμην... μαθόντας τοὺς Ἀθηναίους βουλεύσασθαι περὶ τῆς ἀληθείας.* [*praeterea γνώμης an μνήμης legendum sit, dubitatur* **VII, 8,** 2, *cf. Popp. adn.*]

γνώμων, **iudex, aestimator, I, 138,** 3 (*de Themistocle*), *τῶν παραχρῆμα δι' ἐλαχίστης βουλῆς κράτιστος γνώμων.*

γνωρίζειν, **agnoscere, VII, 44,** 4, *τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι, διὰ τὸ μὴ εἶναι ἄλλῳ τῳ γνωρίσαι.* **Pass. V, 103,** *ἐλπὶς... ἅμα τε γιγνώσκεται σφαλέντων, καὶ ἐν ὅτῳ ἔτι φυλάξεταί τις αὐτὴν γνωρισθεῖσαν, οὐκ ἐλλείπει.*

γνώριμος, **notus, VIII, 66,** 4, *ἢ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον ἄπιστον.*

γνῶσις, **cognitio, VII, 44,** 2, *ἑώρων οὕτως ἀλλήλους, ὡς ἐν σελήνῃ εἰκὸς τὴν μὲν ὄψιν τοῦ σώματος προορᾶν, τὴν δὲ γνῶσιν τοῦ οἰκείου ἀπιστεῖσθαι.*

γράμμα, **littera, IV, 50,** 2, *οἱ Ἀθηναῖοι τὰς ἐπιστολὰς μεταγραψάμενοι ἐκ τῶν Ἀσσυρίων γραμμάτων, ἀνέγνωσαν.* **VI, 54,** 7, *ἐπίγραμμα... ἀμυδροῖς γράμμασι λέγον τάδε.* — **scriptum, articulus** (*foederis*), **V, 2J,** 3, *τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει.* — *in plur.* **litterae, epistola, I, 130,** *ταῦτα λαβὼν... τὰ γράμματα.* **133. 137,** 3, *ἐσπέμπει... ἐς* [*Reg. ὡς*] *βασιλέα.* **VII, 8,** 3, *φέροντες.* **VIII, 50,** 4, *πέμπει... ἐς τὴν Σάμον.*

γραμματεύειν, **scribae publici munus obire, IV, 118,** 11, *Φαίνιππος ἐγραμμάτευε.*

γραμματεύς, **scriba, VII, 10,** *ὁ γραμματεὺς τῆς πόλεως παρελθὼν ἀνέγνω τοῖς Ἀθηναίοις.*

γράφειν, **scribere, I, 22,** 2, *τὰ ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ.* **97,** 2. **137,** 4. **III, 113,** 6, *ἀριθμὸν... τῶν ἀποθανόντων.* **V, 26,** *γέγραφε καὶ ταῦτα ὁ αὐτὸς Θουκυδίδης ἑξῆς.* **68,**

2, ἀριθμὸν... ἀκριβῶς. VII, 8, 2, ἐπιστολήν. 14. VIII, 50, 6, καθ' ἕκαστα... ᾧ ἂν τρόπῳ αὐτὰ πράξεις. Pass. I, 133, τὰ περὶ αὐτοῦ γραφέντα. II, 1, γέγραπται ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα. IV, 50, 2, πολλῶν ἄλλων γεγραμμένων. V, 20, 3. 24, 2. 29, 2. 3. 56, 2, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς ... μὴ ἐᾶν πολεμίους διϊέναι. VI, 55. Ib. 2, ἐν τῇ † πρώτῃ † στήλῃ πρῶτος γέγραπται μετὰ τὸν πατέρα. Med. accusare, VIII, 67, 2, ἤν δέ τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ κτέ.

γραφή, scriptura, I, 134, 4, ὁ γραφῇ στῆλαι δηλοῦσι. — epistola, I, 129, τοσαῦτα δ' ἡ γραφὴ ἐδήλου. 137, 4.

γυμνάζεσθαι, exercere se, I, 6, 5, λίπα μετὰ τοῦ γυμνάζεσθαι ἠλείψαντο.

γυμνητεία, levis armatura, VII, 37, 2, οἱ ἱππῆς καὶ ἡ γυμνητεία [vulgo γυμνητία] τῶν Συρακοσίων.

γυμνικός, gymnicus, III, 104, 3, ἀγών. item V, 80, 3.

γυμνοπαιδίαι [Aug. Ven. Reg. γυμνοπαιδιαί], gymnopaediae, ludus solemnis Lacedaemone, V, 82, 2. Ib. 3. Ibid.

γυμνός, nudus, II, 49, 5, ὥστε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. — τὰ γυμνά, nuda, clypeo non tectae corporis partes, III, 23, 4, ἐσηκόντιζον ἐς τὰ γυμνά. V, 10, 4, τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους δοὺς. 71, διὰ τὸ φοβουμένους προστέλλειν τὰ γυμνὰ ἕκαστον ὡς μάλιστα τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι.

γυμνοῦσθαι, nudare corpora, I, 6, 5, Λακεδαιμόνιοι... ἐγυμνώθησαν πρῶτοι.

γύμνωσις, nudatio, V, 71, προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν αἰεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν.

γυναικεῖος, muliebris, II, 45, 2, γυναικείας τι ἀρετῆς... μνησθῆναι.

γυνή, mulier, II, 4, 2, τῶν γυναικῶν καὶ τῶν οἰκετῶν ἅμα ἀπὸ τῶν οἰκιῶν κραυγῇ τε καὶ ὀλολυγῇ χρωμένων. Ib. 4, γυναικὸς δούσης πέλεκυν. 29, 3. 34, 4, γυναῖκες πάρεισιν αἱ προσήκουσαι ἐπὶ τὸν τάφον. 70, 3, ἐξελθεῖν... γυναῖκας ξὺν δυοῖν (ἱματίοιν, ex urbe dedita). 78, 3. σιτοποιοί. III, 68, 2. 74. 104, 5, τὸν Δηλιακὸν χορὸν τῶν γυναικῶν. IV, 48, 4. — uxor, I, 136, 3. II, 29, 3, Τηρεῖ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα προσήκει ὁ Τήρης οὗτος οὐδέν. IV, 107, 3. V, 82, 6. — παῖδες καὶ γυναῖκες, I, 89, 3, διεκομίζοντο εὐθὺς ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας. 103, 3, ἐξῆλθον αὐτοὶ καὶ παῖδες καὶ γυναῖκες. II, 14. 27. 70, 3. 72, 2. 78, 3. III, 36, 2. 104, 4. IV, 123,

4. V, 32. 116, 4. VII, 29, 4 [*ubi in Val. ordo invertitur*]. 68, 2. — *γυναῖκες καὶ παῖδες*, I, 90, 3, τειχίζειν πάντας πανδημεὶ καὶ αὐτοὺς καὶ γυναῖκας καὶ παῖδας. II, 6, 4, τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν. III, 104, 3. VII, 69, 2. VIII, 74, 3, ὅτι αὐτῶν καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες ὑβρίζονται.

γωνιώδης, angulosus, VIII, 104, 5, τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τὸ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος.

Δ.

δαιμόνιος, divinus, divinitus accidens, II, 64, 2, φέρειν χρὴ τά τε δαιμόνια ἀναγκαίως, τά τε ἀπὸ τῶν πολεμίων ἀνδρείως.

δαίμων, numen, IV, 97, 4, ἐπικαλουμένους τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας.

δάκρυα, lacrimae, VII, 75, 4, δάκρυσι πᾶν τὸ στράτευμα πλησθέν. *Ibid.* μείζω ἢ κατὰ δάκρυα... πεπονθότες.

δάνεισμα ποιεῖσθαι, foenerari *vel* mutuari, I, 121, 3.

δαπανᾶν, impendere, VI, 47, τὰ οἰκεῖα. VII, 47, 4, χρήματα πολλά. — sumptus facere, I, 121, 5, ἐπὶ τῷ τιμωρούμενοι τοὺς ἐχθροὺς καὶ αὐτοὶ ἅμα σώζεσθαι οὐκ ἄρα δαπανήσομεν; 141, 4, ἀπὸ τῶν ἰδίων τε ἅμα ἀπόντες, καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν δαπανῶντες. III, 46, 3, ἡμῖν πῶς οὐ βλάβη δαπανᾶν; IV, 3, 3, ἣν βούληται καταλαμβάνων τὴν πόλιν δαπανᾶν (*nisi est transitive*, sumptibus conficere). VII, 29. VIII, 45, 2, δαπανῶντες ἐς τοιαῦτα ἀφ' ὧν ἡ ἀσθένεια ξυμβαίνει.

δαπάνη, impensa, I, 33, 2, ἄνευ κινδύνων καὶ δαπάνης. 83, 2, ἔστιν ὁ πόλεμος οὐχ ὅπλων τὸ πλέον, ἀλλὰ δαπάνης. 99, 3, τοῖς Ἀθηναίοις ηὔξετο τὸ ναυτικὸν ἀπὸ τῆς δαπάνης, ἣν ἐκεῖνοι ξυμφέροιεν (*de tributis sociorum*). 129, 3, χρυσοῦ καὶ ἀργύρου. II, 77, 2, ἄνευ δαπάνης καὶ πολιορκίας. III, 13, 3, χρημάτων. 31, ἣν ἐφορμῶσιν αὐτοῖς δαπάνη σφίσι γίγνηται. 46, 2, τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι (expensam pecuniam). VI, 15, 3, ἔς τε τὰς ἱπποτροφίας καὶ τὰς ἄλλας δαπάνας. 16, 6, ἄνευ μεγάλου ἡμῖν κινδύνου καὶ δαπάνης. 31, 3, μεγάλαις δαπάναις. VII, 28, 4, αἱ δαπάναι... πολλῷ μείζους καθέστασαν. VIII, 37, 4, τὴν δαπάνην βασιλέα παρέχειν. 46, 2. *Ibid.* 109.

δάπανος, prodigus, V, 103, *ἐλπίς... δάπανος φύσει.*

δαρεικός, daricus (*stater*), VII, 28, 4, *ὧν (ἀνδραπόδων) καθ' ἕκαστον στατῆρα Δαρεικὸν* [*nonnulli codd.* *Δωρικὸν*]... *ξυνέβησαν λαβεῖν.*

δᾴς, fax (*collective*), VII, 53, 4, *ὁλκάδα παλαιὰν κληματίδων καὶ δᾳδὸς γεμίσαντες,... ἀφεῖσαν τὴν ναῦν.*

δασύς, spissus, arboribus consitus, IV, 29, 4, *χωρίον.*

δεδιέναι, metuere, a) *cum accus.* I, 49, 4, *τὴν πρόῤῥησιν τῶν Ἀθηναίων.* 67, 2, *τοὺς Ἀθηναίους.* 102, 3, *Ἀθηναίων τὸ τολμηρόν.* II, 15, *ὁπότε μή τι δείσειαν.* 57, *τὸ νόσημα.* 63, 2, *τόδε.* 88, *τὴν τῶν στρατιωτῶν ὀῤῥωδίαν.* 89, 6, *αὐτῶν τὴν τόλμαν.* III, 33, *τὴν δίωξιν.* IV, 71, *αὐτὸ τοῦτο.* 86, 3, *τινά.* 105, *τὴν... τῶν νεῶν βοήθειαν.* 117, *Λακεδαιμόνιοι ταῦτα τοὺς Ἀθηναίους ἡγούμενοι ἅπερ ἔδεισαν* [*nonnulli codd.* *ἐδεδίεσαν*] *φοβεῖσθαι.* 126, 3, *βαρβάρους, οὓς νῦν ἀπειρίᾳ δέδιτε.* 133, *τοὺς Ἀργείους.* V, 8, 2, *τὴν αὐτοῦ παρασκευήν.* 29, *τοὺς Λακεδαιμονίους.* 61, 5, *τήν τε τοῦ τείχους ἀσθένειαν... καί... μὴ προαπόλωνται.* VI, 91, 6, *ἅ.* VIII, 52, *τοὺς Πελοποννησίους.* 68, 3, *τὸν Ἀλκιβιάδην.* — b) *absolute*, I, 57, 4, *δεδιὼς ἔπρασσε.* 132, 5, *δείσας κατὰ ἐνθύμησίν τινα.* 137, 2. II, 11, 4, *πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος, δεδιός, ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας.* *Ib.* 5, *τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους,... τῷ δὲ ἔργῳ δεδιότας.* 51, 6. 65, 9, *ἀλόγως.* 87, 5, *διὰ τὴν ἧσσαν.* III, 3. 12. 93. 101, 2. IV, 28, 2. 62, 4. 66, 3. 69, 3. 79, 2. VI, 36, 2. 57, 2, 101, 5. VIII, 45. 54. 66, 2. — c) *περί τινι*, I, 60, *δεδιότες περὶ τῷ χωρίῳ.* *similiter* 67. 74, 4, *περὶ τῇ χώρᾳ.* 119, *περὶ τῇ Ποτιδαίᾳ μὴ προδιαφθαρῇ.* II, 5, 5, *περὶ τοῖς ἔξω.* 72, 2, *περὶ τῇ πάσῃ πόλει, μή... Ἀθηναῖοι... οὐκ ἐπιτρέπωσιν, ἢ Θηβαῖοι ... πειράσωσι* [*optimi codd.* *πειράσουσι*] *καταλαβεῖν.* IV, 70, *περὶ τοῖς ἐν Νισαίᾳ Πελοποννησίοις, καὶ μὴ τὰ Μέγαρα ληφθῇ.* VII, 53, 3. 4, *περὶ ταῖς ναυσί.* — *περί τινος*, III, 102, 3, *δείσας περὶ αὐτῆς (τῆς Ναυπάκτου).* — *ὑπέρ τινος*, I, 74, 3, *ἐπειδὴ ἐδείσατε ὑπὲρ ἡμῶν.* — d) *cum infin.* I, 136, *δεδιέναι φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτόν.* VI, 61, 6, *δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι.* — e) *cum μή* (*praeter ea, quae supra memorata sunt*), I, 50, 4, *δείσαντες μὴ ἐς τὴν γῆν σφῶν πειρῶσιν ἀποβαίνειν.* *Ib.* 5, *μὴ νικηθῶσιν οἱ Κερκυραῖοι.* 52, 3, *μὴ οἱ Ἀθηναῖοι... οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν.* 56, 2, *μὴ ἀποστῶσιν.* 64. 81, 6, *δέδοικα μᾶλλον μὴ καὶ τοῖς παισὶν αὐτὸν (τὸν πόλεμον) ὑπολίπωμεν.* II, 67, 4, *δείσαντες οἱ Ἀθηναῖοι τὸν Ἀριστέα, μὴ αὖθις σφᾶς ἔτι πλείω κακουργῇ διαφυγών, κτέ,* 76, 2. III, 53, 4, *δέδι-*

μεν [*Reg.* δεδίαμεν] οὐχί, μή... ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε. *item* δέδιμεν, 56, 6 *et* 57, 4. 60, δείσαντες πρὸς τὸν λόγον αὐτῶν μή... ἐνδῶσι. 74, 2, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ αὐτοβοεὶ ὁ δῆμος τοῦ τε νεωρίου κρατήσειεν ἐπελθὼν, καὶ σφᾶς διαφθείρειεν, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς. 75, 3. 5. 78, 2. 79. 83, 3, τὸ... ἐνδεές..., μή... ἥσσους ὦσι. 92, 2, δείσαντες μὴ οὐ... πιστοὶ ὦσι. 105, 4. 107, 3. 113, 6. IV, 27, ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι. 46, 4. 55, 3, ἐδεδίεσαν [*alii* ἐδέδισαν] μή ποτε αὖθις ξυμφορά τις αὐτοῖς περιτύχῃ. V, 3. 14, 3, τοὺς ξυμμάχους ἅμα ἐδεδίεσαν [*alii* ἐδέδισαν] σφῶν, μή... ἐπὶ πλέον ἀποστῶσιν. 34, 2. 38, 3. 40. 44, 3. 50, 3. 52. 71, 3. VI, 24, 4, δεδιὼς μή... κακόνους δόξειεν εἶναι τῇ πόλει. 29, 3, δεδιότες τό τε στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ,... ὅ τε δῆμος μὴ μαλακίζηται. 38, 2, δέδοικα μήποτε... κατορθώσωσιν. 70, 4. 76. 88, δεδιότες οὐχ ἧσσον τοὺς Συρακοσίους... μὴ ἄνευ σφῶν περιγένωνται. VII, 71. 73, 3. 75, 4, τὰ μὲν πεπονθότας ἤδη, τὰ δὲ περὶ τῶν ἐν ἀφανεῖ δεδιότας μὴ [τι] πάθωσι. *Ib.* 7. 86, 4. VIII, 7. 39, 3. 50, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων μή... κακῶς δρᾷ. 56, 4. 57. 72, 2. 109. — τὸ δεδιός, metus, I, 36, γνώτω τὸ δεδιὸς αὐτοῦ, ἰσχὺν ἔχον, τοὺς ἐναντίους μᾶλλον φοβῆσον.

δεικνύναι, ostendere, monstrare, I, 87, 2, τι χωρίον. 133, τὰ γράμματα. V, 8, 3, τοῖς ἐναντίοις τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὅπλισιν ἀναγκαίαν οὖσαν. 41, 3, τῷ πλήθει (τὰς σπονδάς). VI, 11, 4, τὴν δύναμιν. 58, τι χωρίον. — demonstrare, probare, experimentum dare, I, 37, 6, φανερωτέραν... ἀρετήν. 74, 2, προθυμίαν... τολμηροτάτην. — demonstrare, declarare, I, 76, 4, ἄλλους γ' ἂν οἰόμεθα, τὰ ἡμέτερα λαβόντας, δεῖξαι ἂν μάλιστα, εἴ τι μετριάζομεν. 143, 6, δεῖξαι Πελοποννησίοις ὅτι... οὐχ ὑπακούσεσθε. IV, 73, 2, ἐν φανερῷ ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι. 92, 7, ὅτι... κτάσθωσαν. V, 9, 10, ἐγὼ δείξω οὐ παραινέσαι οἷόςτε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν. 72, 2, τῇ ἀνδρείᾳ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι. VI, 77, δεῖξαι αὐτοῖς ὅτι οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσίν. 86, 4, ἔδειξαν καὶ ἄλλα (aliis in rebus) ἤδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίνους. VII, 63, 4, δείξατε ὅτι... ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἐστίν. VIII, 96, 5. Pass. VI, 34, 9, τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι.

δείλη, vespera, III, 74, 2, περὶ δείλην ὀψίαν. IV, 69, 3, περὶ δείλην. *item* 103. VIII, 26, περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν.

δειλία, timiditas, ignavia, I, 122, 3, διὰ δειλίαν ἀνέχεσθαι. III, 82, 4, μέλλησις προμηθής, δειλία εὐπρεπής (ἐνομίσθη).

V, 100, ἡμῖν τοῖς ἔτι ἐλευθέροις πολλὴ κακότης καὶ δειλία μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν. VI, 79, δειλίᾳ ἴσως τὸ δίκαιον... θεραπεύσετε.

δειλός, timidus, ignavus, II, 62, 4, αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται. VI, 36.

δεῖμα, pavor, II, 102, 6, οὐκ εἶναι λύσιν τῶν δειμάτων. VII, 80, 3, οἷον φιλεῖ καὶ πᾶσι στρατοπέδοις, μάλιστα δὲ τοῖς μεγίστοις, φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι.

δεῖν, opus esse, a) *cum genit.* I, 71, 3, πρὸς πολλὰ ἀναγκαζομένοις ἰέναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ. 125, 2, καθιστάμενος ὧν ἔδει. III, 44, 4, τῶν δικαίων δεῖν. 82, 6, προβουλεύσας ὅπως μηδὲν αὐτῶν δεήσει. IV, 4, 3, οὐδὲν ἔδει τείχους. V, 55, 4, οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει. 79, 3, αἴ ποι στρατείας δέῃ κοινᾶς. VI, 21, οὐ ναυτικῆς καὶ φαύλου στρατιᾶς μόνον δεῖ, ἀλλὰ καὶ πεζὸν πολὺν ξυμπλεῖν. 31, 3, οὗ ἂν δέῃ. 71, 2, ὅπως... τὰ ἄλλα..., ὅσων δέοι, παρασκευάσωνται. — b) *cum infin. et acc. vel addito vel subaud.* I, 39, οὐ τὸν... προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ. 68, 3, τί δεῖ μακρηγορεῖν; 73, 2, τὰ πάνυ παλαιὰ τί δεῖ λέγειν; 74, 4, οὐδὲν ἂν ἔτι ἔδει ὑμᾶς... ναυμαχεῖν. 81, 3, δεήσει καὶ τούτοις ναυσὶ βοηθεῖν. *item subiecto omisso* 84, 4 *et Ibid.* 120, 3, μὴ ὀκνεῖν δεῖ αὐτούς. 123, τί δεῖ μακρότερον... αἰτιᾶσθαι; 129, 3 (*ubi subiectum omissum est*). *item* II, 24. 76, 3, ὅπως... δέοι τοὺς ἐναντίους... χοῦν. III, 12, 3 (*cum acc. et inf.*). *Ibid.* ἐφ' ἡμῖν δεῖ εἶναι τὸ προαμύνασθαι. 39, 8, δεῖ... ἀνθίστασθαι. *similiter* 40. *Ib.* 4, τούσδε δεῖ... κολάζεσθαι. 43, 2 (*cum acc. et inf.*). *item* 46, 4. 47, 4 (*ubi subiectum abest*). *item* 61. 83, 4, οὐδὲν σφᾶς δεῖν λαμβάνειν ἃ γνώμῃ ἔξεστι. IV, 4, 2, εἴ που δέοι χρῆσθαι. 10, 4, τὸ πλῆθος αὐτῶν οὐκ ἄγαν δεῖ φοβεῖσθαι. *Ibid.* (*cum acc. et inf.*) *item* V, 26, 4. 53, περὶ θύματος... ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον. 98 (*cum acc. et inf.*). VI [21, *vid. sub* a]. 23, 3, εἰδὼς πολλὰ ἡμᾶς δέον βουλεύσασθαι. 68, πολλῇ παραινέσει... τί δεῖ χρῆσθαι; *Ib.* 3 (*pariter sine subiecto*). 72, 5, ἃ κρύπτεσθαι δεῖ. 85 (*ubi subiectum abest*). VII, 8, 3, ὅσα ἔδει αὐτοὺς εἰπεῖν. 14, 4 (*item cum acc. et inf.*). 15, βουλεύεσθε ἤδη, ὡς τῶν γ' ἐνθάδε μηδὲ τοῖς παροῦσιν ἀνταρκούντων, ἀλλὰ... μεταπέμπειν δέον. 26, ἐπεὶ ξυνελέγη αὐτῷ τὸ στράτευμα, ὃ ἔδει ἔχοντα ἐς τὴν Σικελίαν βοηθεῖν. 43, 2, ὅσα ἔδει... τειχίζοντας ἔχειν. 49, 2 (*ubi subiectum omissum est*). *item* VIII, 69, 4. 76, 3, οὐ δεῖ ἀθυμεῖν. 81, 3, οὐδ' ἢν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι. 98, 3, κἀκείνους [*nonnulli codd.* κἀκεῖνος] δεῖ Βοιωτοῖς

τὸ χωρίον παραδοῦναι. — c) *ita ut aut gen. aut inf. subaudiatur, vel* τὶ *aut* μηδὲν *alterius locum teneat aut tenere videatur*, I, 44, 2, ἵνα ἀσθενεστέροις οὖσιν, ἤν τι δέῃ, Κορινθίοις... ἐς πόλεμον καθιστῶνται. 58, ἢν δέῃ. *item* II, 24, 2. 40, 2, ἐπὶ ἃ δεῖ ἔργῳ ἐλθεῖν. 74, γῆν τεμνομένην, εἰ δεῖ, ὁρῶντας. III, 13, 2, ἀμύνοντες οἷς δεῖ. 22, 7, εἴ τι δέοι. 47, 5, οὓς μὴ δεῖ, διαφθεῖραι. 112, 7, εἰ δεῖ [*vulgo* ἤδη]. IV, 3, πράξαντας ἃ δεῖ. 5, 2, τειχίσαντες... ἃ μάλιστα ἔδει. 55, φρουρὰς διέπεμψαν... ὡς ἑκασταχόσε ἔδει. 92, 3. V, 37, 2. VI, 37. 41, 3, ἢν μηδὲν δεήσῃ. 86, 6, τἄλλα... ἡτοίμαζον, καὶ ὅσα ἔδει. 96, 2, ἢ ἐς ἄλλο τι δέῃ. VII, 48, 4, εἰ δεῖ. 66, ἐπὶ ὅσον δεῖ. VIII, 14, 3, εἴ τι δέοι σφίσιν αὐτοῖς... πρὸς ἀναχώρησιν. 43, 2, εἴ τι ἔδει. 63, 4, ἤν τι ἄλλο δέῃ. — oportere, debere (*ex aliquo pacto vel proposito*), I, 96, ἔταξαν ἃς ἔδει παρέχειν... χρήματα. 101, 3, χρήματα ὅσα ἔδει ἀποδοῦναι... ταξάμενοι. II, 5, οἱ ἄλλοι Θηβαῖοι, οὓς ἔδει... παραγενέσθαι. 83. 84, 6. 92, 7, ταῖς... ναυσίν, αἷς ἔδει... παραγενέσθαι,... ἀφικνοῦνται. 95, 3, ἔδει τοὺς Ἀθηναίους... παραγενέσθαι. III, 2, 2, ὅσα... ἔδει ἀφικέσθαι. 25. 29. 95, 3, ἔδει αὐτοὺς... ἀπαντῆσαι. 97, 2. IV, 76, 4, τοὺς Ἀθηναίους ἔδει Δήλιον καταλαβεῖν. 77, ἡμέρα αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 89. *Ibid.* V, 15, 2, ποιοῦνται τὴν ἐνιαύσιον ἐκεχειρίαν, ἐν ᾗ ἔδει... βουλεύεσθαι. 42, οὓς ἔδει τὸ Πάνακτον... ἀποδοῦναι. *Ib.* 2. 60. VI, 56, 2, ἔδει ἄρξαι μὲν αὐτούς, ξυνεπαμύνειν δὲ εὐθὺς τὰ πρὸς τοὺς δορυφόρους ἐκείνους. VII, 27. — decere, II, 45, 2, εἴ με δεῖ καὶ γυναικείας ἀρετῆς... μνησθῆναι. — opportunum esse, tempus esse, II, 89, 8, οὔτ' ἂν ἀποχωρήσειεν ἐν δέοντι. III, 102, 7, ἡσύχαζε τῷ στρατῷ... ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις δέοι βοηθεῖν. IV, 77, 2, τἄλλα ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας, ὅτ' ἂν δέῃ, ἀπαντησόμενος. VIII, 94, 2, δι' ἐλπίδος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο. — abesse, II, 77, 6, τοῦτο... τοὺς Πλαταιέας... ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. Part. *in numeris octonariis et nonariis*, unde, duode, II, 2, πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη. IV, 102, 3, ἑνὸς δέοντι [*vulgo* δέοντος] τριακοστῷ ἔτει. V, 16, 3, ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ. 68, 3, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες. VII, 31, 4, ναῦς ... δυοῖν δεούσας [*olim* δεούσαις] εἴκοσι. *item* 53, 3. VIII, 6, 5, ἑνὸς δέον [*It. Vat. Mosqu.* δέοντος] εἰκοστὸν ἔτος. 7, νῆες... μιᾶς δέουσαι τεσσαράκοντα. 17, 3, μιᾶς δεούσαις [*in malis codd.* δεούσης] εἴκοσι ναυσί. 25, ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα. 102, δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσίν. — τὸ δέον, id quod fieri oportet, officium, IV, 17, 2, τὸ δέον πράσσειν. V,

66, 3, τοῖς πολεμάρχοις αὐτὸς φράζει τὸ δέον. — τὰ δέοντα, utilia, commoda, I, 22, τὰ δέοντα μάλιστ' εἰπεῖν. 70, 7, πρᾶξαι. 138, 3, αὐτοσχεδιάζειν. II, 43, γιγνώσκοντες. 60, 5, γνῶναι.

δεῖν, ligare, III, 104, 2, τὴν Ῥήνειαν ἑλὼν, ἀνέθηκε τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Δηλίῳ, ἁλύσει δήσας πρὸς τὴν Δῆλον. Pass. I, 93, 5, μεγάλοι λίθοι... σιδήρῳ πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔξωθεν καὶ μολίβδῳ δεδεμένοι. IV, 47, 3, ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν... δεδεμένους πρὸς ἀλλήλους. — in vincula coniicere, I, 29, 5, ὥστε... Κορινθίους δήσαντας ἔχειν. 30. 55, πεντήκοντα καὶ διακοσίους δήσαντες ἐφύλασσον. III, 28, Μυτιληναίων μηδένα. VIII, 70, 2. 74, 2, τῶν Παράλων τινάς. Pass. VI, 60, 2, εἷς τῶν δεδεμένων.

δεινός, terribilis, metuendus, III, 56, 4, νῦν ἑτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί. IV, 34, μηκέτι δεινοὺς αὐτοὺς ὁμοίως σφίσι φαίνεσθαι. 126, 3, οὐ δεινοὺς ἐσομένους. *Ib.* 5, πλήθει ὄψεως δεινοί. V, 22, 2, νομίσαντες αὐτοὺς... οὐ δεινοὺς εἶναι. 91, δεινοὶ τοῖς νικηθεῖσιν. VI, 11, 2, ἥσσον δεινοὶ ἡμῖν γενέσθαι. 79, 3, μὴ φοβεῖσθαι τὴν παρασκευὴν αὐτῶν · οὐ γάρ, ἣν ἡμεῖς ξυστῶμεν πάντες, δεινή ἐστιν. VIII, 5, 3, ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν. Comp. IV, 10, 3, τὸν πόλεμον δεινότερον ἕξομεν. V, 9, 8, τὸ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου. 99, οὐ νομίζομεν ἡμῖν τούτους δεινοτέρους. Sup. VI, 49, 2, τὸ πρῶτον πᾶν στράτευμα δεινότατον εἶναι. VII, 42, 3, γιγνώσκων ὅτι καὶ αὐτὸς ἐν τῷ παρόντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μάλιστα δεινότατός ἐστι τοῖς πολεμίοις. — gravis, asper, miser, III, 66, 2, πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε; V, 59, 4, οὐχ οὕτω δεινὸν τὸ παρὸν ἐνόμιζον. VI, 104, ἀγγελίαι. VII, 29, 5, ξυμφορά. 75, 2, δεινὸν ἦν οὐ καθ' ἓν μόνον τῶν πραγμάτων. Comp. I, 77, 5, δεινότερα τούτων πάσχοντες. III, 13, 6, πάθοιμεν ἂν δεινότερα ἢ οἱ πρὶν δουλεύοντες. 45, 4, δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστί. 67, 3, πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν. VII, 77, ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν. Sup. II, 51, 4, δεινότατον παντὸς ἦν τοῦ κακοῦ ἡ ἀθυμία. III, 43, 2, τὸν τὰ δεινότατα βουλόμενον πεῖσαι. 53, 2, τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινοτάτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν. 59, 2, τὰ δεινότατα κινδυνεύομεν παθεῖν. 82, 8, ἐτόλμησαν τὰ δεινότατα. 93, πρὸ τοῦ τὰ δεινότατα παθεῖν. — prudens, solers, VI, 36, 3, ἄνθρωποι δεινοὶ καὶ πολλῶν ἔμπειροι. Comp. III, 82, 5, ἐπιβουλεύσας τις τυχὼν ξυνετὸς, καὶ ὑπονοήσας ἔτι δεινότερος. — δεινὸν (ἐστι), *impers.* indignum est, I, 35, 3, δεινὸν, εἰ τοῖσδε μὲν ἀπό τε τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς,... ἡμᾶς δὲ κτέ. 121, 5, δεινὸν ἂν εἴη, εἰ οἱ μὲν ἐκείνων

ξύμμαχοι ἐπὶ δουλείᾳ τῇ αὐτῶν [*vel* αὑτῶν] φέροντες οὐκ ἀπεροῦσιν, ἡμεῖς δὲ κτέ. 122, 2, εἰ καὶ δεινόν τῳ ἀκοῦσαι, 143, εἰ... πειρῷντο... μὴ ὄντων ἡμῶν ἀντιπάλων... δεινὸν ἂν ἦν. II, 21, 2, αὐτοῖς... δεινὸν ἐφαίνετο. III, 57, 2, δεινὸν δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι. IV, 85, 6, εἰ ἐναντιώσεσθε,... δεινὸν ἂν εἴη. VI, 78, δεινὸν ἡγεῖται ὑπέρ γε τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν. 79, 2, δεινόν, εἰ ἐκεῖνοι... σωφρονοῦσι. VII, 12, 3, καὶ δεινὸν μηδενὶ ὑμῶν δόξῃ εἶναι ὅτι κτέ. 73, νομίσας δεινὸν εἶναι, εἰ τοσαύτη στρατιά... βουλήσεται αὖθις σφίσι τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι. *item* VIII, 43, 3. 53, 2, διαβοώντων ὡς δεινὸν εἴη, εἰ... κάτεισι. COMP. III, 39, 2, δεινότερόν ἐστιν ἢ εἰ... ἀντεπολέμησαν. SUP. III, 37, 3, πάντων δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι. — δεινὸν ποιεῖσθαι, indignum existimare, indignari, I, 102, 4. VI, 60, 4. — ποιεῖν, V, 42, 2. — δεινὸν μή, metuendum est ne, III, 102, 4, δεινὸν ἦν μὴ... οὐκ ἀντίσχωσι. IV, 75, ἐδόκει αὐτοῖς δεινὸν εἶναι μὴ ὥσπερ τὰ Ἄναια ἐπὶ τῇ Σάμῳ γένηται. VII, 25, 7, δεινὸν ἦν προσπλεῦσαι, μὴ οὐ προϊδών τις ὥσπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν. — τὸ δεινόν, terriculum, III, 45, 7, ἀδύνατον,... τῆς ἀνθρωπείας φύσεως ὁρμωμένης προθύμως τι πρᾶξαι, ἀποτροπήν τινα ἔχειν ἢ νόμων ἰσχύϊ, ἢ ἄλλῳ τῳ δεινῷ. — difficultas, II, 77, ἄπορον εἶναι ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἑλεῖν τὴν πόλιν. — periculum, I, 70, 3, ἐπὶ [*vulgo* ἐν] τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες. *Ibid.* τῶν δεινῶν μηδέποτε οἴεσθαι ἀπολυθήσεσθαι. 84, 2, τῶν... ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινά. 120, 2, κἂν μέχρι σφῶν τὸ δεινὸν προελθεῖν. 124, 2, μὴ φοβηθέντες τὸ αὐτίκα δεινόν. II, 42, 4, οὔτε τις... ἀναβολὴν τοῦ δεινοῦ ἐποιήσατο. 87, 4, μνήμην ἔξει ἐν τῷ δεινῷ ἐπιτελεῖν ἃ ἔμαθεν. 89, οὐκ ἀξιῶν τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν. III, 9, 2, ἐν τῇ εἰρήνῃ τιμώμενοι ὑπ' αὐτῶν, ἐν τοῖς δεινοῖς ἀφιστάμεθα. 22 6, οὐκ ᾔδει ὅ τι ἦν τὸ δεινόν. 39, 3, ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά. 40, 7, τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. 45, ἦλθεν ἐς τὸ δεινόν. *Ib.* 6, ὄντα ἀφανῆ, κρείσσω ἐστὶ τῶν ὁρωμένων δεινῶν. IV, 10, τὸ περιεστὼς ἡμᾶς δεινόν. 37, εἴ πως... ἡσσηθεῖεν τοῦ παρόντος δεινοῦ. 59, 2, τὰ κέρδη μείζω φαίνεσθαι τῶν δεινῶν. 83, 3, μὴ ὑπεξελεῖν [*vulgo* ὑπεξελθεῖν] τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά. 98, 6, πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον. 106. 126, 6, πᾶν τὸ προϋπάρχον δεινὸν ἀπ' αὐτῶν ὁρᾶτε ἔργῳ βραχὺ ὄν, ὄψει δὲ καὶ ἀκοῇ κατασπέρχον. VI, 30, 2. 77, 2, οἰόμεθα, τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινόν; 91, 6, εἰκὸς αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἑκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι. VIII, 46, 2, εὐτελέστερα

τὰ δεινὰ... τοὺς Ἕλληνας κατατρῖψαι. 68, 3. — malum, miseria, II, 40, 3, οἵ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες. 65, ἐπειρᾶτο ... ἀπὸ τῶν παρόντων δεινῶν ἀπάγειν τὴν γνώμην. III, 12, 2, διὰ τὴν ἐκείνων μέλλησιν τῶν ἐς ἡμᾶς δεινῶν [*mali codd.* κινδύνων]. 93, οὐκ ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς δεινὸν οὐδέν. VII, 8, νομίζων ἐν [*olim* ἐν τοῖς] δεινοῖς εἶναι. 48, 4, οἱ νῦν βοῶσιν ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες.

δεινότης, asperitas, acerbitas, III, 46, 4, τῶν νόμων. 59, μὴ ὧν πεισόμεθα μόνον δεινότητα κατανοοῦντας. — impetus, IV, 10, 5, κατάπλου. — eloquentia, III, 37, 5, δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους. VIII, 68 (*de Antiphonte rhetore*), ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος.

δεινοῦν, rei atrocitatem addere, VIII, 74, 3, ἐπὶ τὸ μεῖζον πάντα δεινώσας.

δειπνεῖν, coenare, III, 112, 2, ὁ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει.

δειπνοποιεῖσθαι, coenare, IV, 103, δειπνοποιησάμενος [*Reg.* δεῖπνον ποιησ.] ἐχώρει τὴν νύκτα. VIII, 101, 2, δειπνοποιοῦνται [*plerique codd.* περαιοῦνται] ἐν Ἀργεννούσαις.

δεῖσθαι, indigere, I, 40, 2, ἀσφαλείας. 81, 2, ἐκ θαλάσσης ὧν δέονται ἐπάξονται. 120, 2, διδαχῆς. III, 84, 3, τινὸς... αὐτῶν (τῶν νόμων). IV, 21, 3, σπονδῶν. 69, 2, εἴ πῃ δέοιτό τι. V, 38, ἀμύνειν τῷ δεομένῳ. VI, 13, 2, ὠφελείας. 20, 2, μεταβολῆς. 78, 4. VII, 28, τῶν πάντων... ἐπακτῶν. VIII, 33, ἤν τι δέωνται. 37, 3, ἤν τι δέωνται Λακεδαιμόνιοι... βασιλέως. — οὐ δεῖσθαί τινος, supervacaneum habere, IV, 130, 4, καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος... ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν, οὐδὲ δέοιτο πολεμεῖν. VIII, 43, 4, οὐδὲ τῆς τροφῆς ἐπὶ τούτοις δεῖσθαι οὐδέν. 48, 4, Ἀλκιβιάδης... οὐδὲν μᾶλλον ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δεῖσθαι ἐδόκει αὐτῷ. — b) orare, rogare, I, 24, 6, δεόμενοι μὴ σφᾶς περιορᾶν φθειρομένους. *Ib.* 7, ταῦτα. 25, 2. 26, 3, ἐδέοντο σφᾶς κατάγειν. 27, 2, ἐδεήθησαν καὶ τῶν Μεγαρέων ναυσὶ σφᾶς ξυμπροπέμψειν [*vulgo* ξυμπροπέμψαι]. *Ibid.* Ἐπιδαυρίων. 32, ἐπικουρίας. *Ibid.* ξύμφορα. *Ib.* 4, ἄλλων τοῦτο. *Ib.* 5. 33, 2, ξυμμαχίας. 34, 3. 35, 3, πεισθέντων ὑμῶν ἃ δεόμεθα. 75, 2, αὐτῶν δεηθέντων ἡγεμόνας καταστῆναι. 119, ἑκάστων... ὥστε ψηφίσασθαι τὸν πόλεμον. 136, 2, Ἀθηναίων. III, 10, ξυμμαχίας. *item* 55. *Ib.* 3. 92, 3, τῶν αὐτῶν. IV, 2, 4, αὐτῷ δεηθέντι εἶπον. 57, 2. V, 32, 5, γίγνεσθαι ξυμμάχους. *Ib.* 6. 36, 2, τὸ Πάνακτον ἐδέοντο Βοιωτοὺς ὅπως παραδώσουσι [*alii leg.* παραδῶσι, *cf. Popp. adn.*]. 37, 3, τούτων ὧνπερ... ἐπεστάλκεσαν. *Ib.* 4, τῶν αὐτῶν. 39, 2, Πάνα-

κτον... παραδοῦναι. 46, 4. 50, 5, αὐτῶν παρὰ σφᾶς ἐλθεῖν. 61. 82, 3. VI, 6, 2, σφίσιν... ἐπαμῦναι. 8, πέμπειν. 12, ἐπικουρίας. 19, ἐδέοντό τε καί... ἱκέτευον βοηθῆσαι σφίσι. 34, 3, δεῦρο... βοηθεῖν. 80, 3, δεόμεθα καὶ μαρτυρόμεθα. 86, 5. 87, 5. 88, 10, τὰ αὐτά. VII, 32, 2. 63, 3, τοῖς ναύταις παραινῶ, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ καὶ δέομαι, μὴ ἐκπεπλῆχθαι. VIII, 45, 4, χρημάτων.

δέκα, decem, I, 11, οἱ Τρῶες... τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βίᾳ. 27, 2. 45. 46. *Ibid.* 47. *Ibid.* 50, 5. *Ibid.* 57, 6, μετ' ἄλλων δέκα (στρατηγῶν), *cf. Popp. adn.* 117, τέσσαρας καὶ δέκα [*vulgo* τεσσαρεςκαίδεκα]. II, 2, τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη. 21, τέσσαρσι καὶ δέκα ἔτεσιν. 78, 3, δέκα καὶ ἑκατόν. 97, 2, τριῶν καὶ δέκα. III, 3, 4. 21, 3. 68, 3. 75. IV, 1. 54. 57. 75. 90, 4. 118, 12, τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 129, 2. V, 2, 3. 20, 3. 24, 2. 25, 3. *Ibid.* 26, 6. 47, 10. 63, 2. 4. VI, 50, 4. 74, 2, τρεῖς καὶ δέκα. 104. VII, 16, 2. 31, 5. 60, 4. VIII, 3, 2. *Ibid.* 5, 2. *Ibid.* 6, 5. *Ibid.* 19. 20, 2. 23. 31. *Ibid.* 35. 39, 3. 54, 2. 4. 67, δέκα ἄνδρας .. ξυγγραφέας αὐτοκράτορας. *Ib.* 2. 72. 77. 80, 3. 90, 2. 108, τρισὶ καὶ δέκα.

δεκαετής, decennis, V, 25, δεκαετῆ πόλεμον. 26, 3, πολέμῳ τῷ δεκαετεῖ [*Val.* δεκαέτει].

δεκάπλεθρος, decem plethrorum, VI, 102, 2, προτείχισμα.

δέκατος, decimus, I, 18, 2, δεκάτῳ ἔτει. 87, 6, ἐν τῷ τετάρτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει. 103. 116, Περικλέους δεκάτου αὐτοῦ στρατηγοῦντος. II, 2, τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει. 13. V, 56, 5, τρίτον καὶ δέκατον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα. 81, 2, τέταρτον καὶ δέκατον. 83, 4, πέμπτον καὶ δέκατον. VI, 7, 4, ἕκτον καὶ δέκατον. 93, 4, ἕβδομον καὶ δέκατον. VII, 18, 4, ὄγδοον καὶ δέκατον. VIII, 58, τρίτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει.

δελφινοφόρος, delphinum (*pondus seu machinam*) ferens, VII, 41, 2, αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔςπλων αἱ ἀπὸ τῶν ὁλκάδων δελφινοφόροι ἠρμέναι ἐκώλυον.

δένδρον, arbor, II, 72, 3, γῆς ὅρους ἀποδείξατε καὶ δένδρα ἀριθμῷ τὰ ὑμέτερα. 75, περιεσταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν ἃ ἔκοψαν. III, 81, 3, ἐκ τῶν δένδρων τινὲς ἀπήγχοντο. IV, 69, 2, κόπτοντες τὰ δένδρα ἢ ὕλην. VI, 66. *Ib.* 2.

δενδροτομεῖν, arbores caedere, I, 108, 2, Λακεδαιμόνιοι ἐς τὴν Μεγαρίδα ἐλθόντες, καὶ δενδροτομήσαντες, πάλιν ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου.

δεξιός, dexter, I, 48, 3, τὸ δεξιὸν κέρας. *Ib.* 4. 49, 5. 50. II, 90, δεξιῷ κέρᾳ ἡγουμένῳ. 91. III, 107, 4. 108, 2. IV, 43, 2.

3. 4. 5. 44, 2. 93, 4 (*sine artic.*). V, 67. *Ib.* 2. 71, ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα. *Ibid.* 3. VI, 67 (*sine artic.*). 101, 4. 5. VII, 52, 2. VIII, 104, 3. — solers, III, 82, 7, ῥᾷον οἱ πολλοί, κακοῦργοι ὄντες, δεξιοὶ κέκληνται, ἢ ἀμαθεῖς ἀγαθοί.— τὸ δεξιόν, dextrum cornu, I, 48, 4, τῶν Κερκυραίων. III, 108, τῶν ἐναντίων. IV, 96, 4. V, 10, 4, ἐπιστρέψας τὸ δεξιόν. *Ib.* 8, ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ. *Ib.* 9. 71, περιΐσχουσι... τῷ δεξιῷ. *Ib.* 3. 72, 3. 73. VI, 67, 2, τοὺς ἱππέας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ. VIII, 104, 3. 4. 105, 2. — ἐν δεξιᾷ, ad dextram, I, 24, Ἐπίδαμνός ἐστι πόλις ἐν δεξιᾷ ἐςπλέοντι τὸν Ἰόνιον κόλπον. V, 71, τῇ τοῦ ἐν δεξιᾷ παρατεταγμένου ἀσπίδι. — ἔχειν, a dextra habere, II, 19, 2, τὸ Αἰγάλεων ὄρος. 98, 2, Παίονας. III, 24, τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον. 95, τὸν Παρνασσόν. 106, τὴν Στρατίων πόλιν. — *item* λαμβάνειν, VII, 1, τὴν Σικελίαν. — ἐκ δεξιᾶς, dextrorsum, II, 81, 3, αὐτῶν.

δεξιότης, solertia, III, 37, 3, ἀμαθία μετὰ σωφροσύνης ὠφελιμώτερον ἢ δεξιότης μετὰ ἀκολασίας.

δέος, metus, I, 26, 2, ἐπορεύθησαν πεζῇ ἐς Ἀπολλωνίαν, ... δέει τῶν Κερκυραίων, μὴ κωλύωνται ὑπ' αὐτῶν κατὰ θάλασσαν περαιούμενοι. 75, 3, ὑπὸ δέους. 76, 2, ὑπὸ τῶν μεγίστων νικηθέντες, τιμῆς καὶ δέους καὶ ὠφελείας. 77, 6, διὰ τὸ ἡμέτερον δέος (ob metum nostri). 120, 5, μετὰ δέους. II, 37, 3, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν (ob reverentiam). 42, 4, ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους. III, 11, τὸ ἀντίπαλον δέος μόνον πιστὸν ἐς ξυμμαχίαν. 12, δέει τὸ πλέον ἢ φιλίᾳ κατεχόμενοι. 14, 2. 33, 2, μέγα τὸ δέος ἐγένετο, μὴ... πορθῶσι. 45, 4, δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστί. IV, 63, τοῦ ἀφανοῦς... διὰ τὸ ἀτέκμαρτον δέος. 84, 2, διὰ τοῦ καρποῦ τὸ δέος ἔτι ἔξω ὄντος. 108, οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μέγα δέος κατέστησαν. 125, διὰ τὸ δέος αὐτῶν (ob metum ab iis). V, 50, 4, δέος ἐγένετο τῇ πανηγύρει μέγα, μὴ ξὺν ὅπλοις ἔλθωσιν οἱ Λακεδαιμόνιοι. VI, 33, 5, ὑπὸ δέους. 83, 4, διὰ δέος. 85, 3, ἐς Συρακοσίους. VII, 77, 6, διὰ τὸ Συρακοσίων δέος (a Syracusanis). VIII, 56, 3, διὰ τὸ δέος.

δέρρις, corium, II, 75, 5 (*de propugnaculo ligneo*), προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας.

δεσμός, vinculum, IV, 41 (*de captivis*), δεσμοῖς φυλάσσειν. VII, 82, 2, μὴ ἀποθανεῖν μηδένα μήτε βιαίως, μήτε δεσμοῖς.

δεσμωτήριον, carcer, VI, 60, 2, πολλοί τε καὶ ἀξιόλογοι ἄνθρωποι ἤδη ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἦσαν.

δεσμώτης, qui in vinculis est, V, 35, 4, τοὺς ἐκ τῆς νήσου δεσμώτας μετεμέλοντο ἀποδεδωκότες. *Ib.* 5, τοὺς παρὰ σφίσι δε-

σμώτας ὄντας Ἀθηναίων ἀποδοῦναι. 39, 2, ἐδέοντο σφίσι Πάνακτόν τε καὶ τοὺς Ἀθηναίων δεσμώτας παραδοῦναι.

δεσπότης, dominus, VI, 76, 4, ἐπὶ δεσπότου μεταβολῇ. 77 (*de Ionibus*), δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἕνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες. 80, 5, τούσδε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν.

δεῦρο, huc, I, 39, 2, ἥκουσι. VI, 10, ἑτέρους ἐπιθυμεῖν ἐκεῖσε πλεύσαντας δεῦρο [*plerique codd.* δεύτερον] ἐπαγαγέσθαι. 18. *Ibid.* 34, 3. 37. — μέχρι τοῦ δεῦρο, usque ad hoc tempus, III, 64, 3.

δεύτερος, alter, secundus, I, 108, 2, δευτέρᾳ καὶ ἐξηκοστῇ ἡμέρᾳ. II, 6, 3, ὁ δεύτερος (ἄγγελος). 59, μετὰ τὴν δευτέραν ἐσβολήν. 70, 5. III, 26, 3. 34. 96, 2, αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν, καὶ τῇ δευτέρᾳ Κροκύλειον. II, 16, 2, ἐνίκησα, καὶ δεύτερος καὶ τέταρτος ἐγενόμην. VIII, 64, 3. — *pro* ἕτερος, alter, III, 49, 2, τριήρη εὐθὺς ἄλλην ἀπέστελλον κατὰ σπουδήν, ὅπως μὴ φθασάσης τῆς δευτέρας [*tres quatuorve codd.* προτέρας, *tres mali* ἑτέρας], εὕρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν (*de navi, quae prior erat profecta*). — inferior, II, 97, 5 (*de Odrysarum regno*), ἰσχύϊ μάχης καὶ στρατοῦ πλήθει πολὺ δευτέρα μετὰ τὴν [τῶν] Σκυθῶν. — δεύτερον, deinde, VIII, 22, ὥσπερ εἴρητο ὑπὸ Λακεδαιμονίων δεύτερον ἐπ' αὐτὸν ἰέναι. — τὸ δεύτερον, iterum, I, 131. *Ib.* 2. II, 59, ἡ γῆ αὐτῶν ἐτέτμητο. III, 8. 13, 4. 87, ἡ νόσος... ἐπέπεσε. IV, 124. — τὰ δεύτερα, altero loco, VI, 78, 4, μάλιστα εἰκὸς ἦν ὑμᾶς... ὁμόρους ὄντας καὶ τὰ δεύτερα κινδυνεύσοντας, προορᾶσθαι αὐτά.

δέχεσθαι, accipere (*data, oblata, proposita*), I, 24, 7, τὴν ἱκετείαν. 33, 4, τὴν ξυμμαχίαν. 37, 2. 76, 2, ἀρχὴν διδομένην. 95, 2, τοὺς λόγους. *item* II, 3. 36, 2, κτησάμενοι πρὸς οἷς ἐδέξαντο ὅσην ἔχομεν ἀρχήν. 62, 3, παρ' ἄλλων. III, 64, 3, πρόκλησιν. 68, ἃ... προείχοντο αὐτοῖς. IV, 16, τὸν λόγον. 21, διδομένης εἰρήνης ἀσμένους δέξεσθαι. 27, 2, τὰς σπονδάς. 87, 2. 122, 2, τὰ πεπραγμένα. V, 21, τὰς σπονδάς. *item* 22. *Ibid.* 25. 28, 2, ταῦτα. 30, τὰς Ἀθηναίων σπονδάς. *Ib.* 2. 32, 5. 35, 3. 37, 3. 40, 3. 42, 2. 60. VI, 10, 3, ταύτην τὴν ὁμολογίαν. 89, 6, ὅπερ ἐδέξατό τις, τοῦτο ξυνδιασώζειν. VIII, 49, τὰ παρόντα. — *fama et auditione*, I, 9, 2, οἱ τὰ σαφέστατα Πελοποννησίων μνήμῃ παρὰ τῶν πρότερον δεδεγμένοι. 20, οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων... ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται. — imperata, II, 11, 9, τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως. 89, 9. — excipere (*impetum hostium*), IV, 43, 3, τοὺς Κορινθίους. *Ibid.* 56. 126, 6, τὴν πρώτην ἔφοδον.

127, 2, ἐπιφερομένους. VII, 40, 6. 44, 4, τοὺς προςφερομένους. 77, 4, ἐπιόντας. VIII, 25, 3, ὡς ἐπὶ Ἴωνάς τε καὶ οὐ δεξομένους ἀτακτότερον χωροῦντες. — excipere (*amice*), I, 26, 3, τοὺς φεύγοντας. 103, 3. IV, 66. 75, τοὺς ἐξιόντας. 107, τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι. 118, 7, τοὺς αὐτομόλους. 121, τὸν Βρασίδαν... καλῶς. — recipere, admittere (*in urbem, portum*), I, 37, 3, τοὺς ἄλλους ἀνάγκῃ καταίροντας. 56, 2, τοὺς ἐπιδημιουργούς. II, 7, 2, Ἀθηναίους... μιᾷ νηΐ. 72, ἀμφοτέρους φίλους. *Ib.* 2. III, 28, τὴν στρατιὰν ἐς τὴν πόλιν. 71, μηδετέρους... ἀλλ' ἢ μιᾷ νηΐ. IV, 70, 2. 71. 73, 4. 84, 2. *bis.* 85, 6. 88, τὸν στρατόν. 103, 4, αὐτὸν τῇ πόλει. VI, 34. 42, 2. 44, 2, τῶν πόλεων οὐ δεχομένων αὐτοὺς ἀγορᾷ οὐδὲ ἄστει, ὕδατι δὲ καὶ ὅρμῳ. *Ib.* 3, αὐτοὺς εἴσω. 50, πόλει. *Ib.* 3. *Ibid.* 51, τὴν στρατιάν. 52. *Ibid.* 62, 2. 74. VIII, 17, 3. 20, 2, σφᾶς. 90, 3, τοὺς ἐν Σάμῳ... ἐς τὸν Πειραιᾶ. *Ibid.* 109. — *in societatem et foedus*, I, 33, περὶ τῶν μεγίστων κινδυνεύοντας. 34, τοὺς σφετέρους ἀποίκους. 35, ἡμᾶς. *Ib.* 4. 36. *Ib.* 3. 37, σφᾶς. 39, 2. 40. *Ib.* 2. 4, τοὺς ἑτέρων ἀφισταμένους. *Ib.* 6, τοὺς κακόν τι δρῶντας. 43, 3, Κερκυραίους... ξυμμάχους. III, 9, τοὺς ἀφισταμένους ἐν τοῖς πολέμοις. 13, 2, ξυμμάχους... ἡμᾶς. IV, 123. V, 31, 6, πόλιν σφῶν ἀφεστηκυῖαν. — percipere, I, 96, 2, τὸν φόρον. — velle, *seq.* ἢ malle, I, 143, 2, ἐπὶ κινδύνῳ οὐδεὶς ἂν δέξαιτο τῶν ξένων τήν τε αὐτοῦ [*vel* αὑτοῦ] φεύγειν, καὶ... ἐκείνοις ξυναγωνίζεσθαι. 144, 3, ἀνάγκη πολεμεῖν· ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν. III, 53, ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι... γενέσθαι, ἢ ὑμῖν. V, 94, ὥςτε ἡσυχίαν ἄγοντας ἡμᾶς φίλους εἶναι... οὐκ ἂν δέξοισθε [*vel* δέξαισθε, *ubi tamen dub. signif. cf. Popp. adn.*], — δίκας *vel* δίκαια διδόναι καὶ δέχεσθαι, aequo iure disceptare, I, 37, 5, τὰ δίκαια. 140, 2, δίκας... ἀλλήλοις. *Ibid.* V, 59, 5.

δεχήμερος, decem dierum, V, 26, 2, ἐκεχειρίαν. 32, 5, ἐπισπονδάς. *Ib.* 6. 7. VI, 7, 4, σπονδάς. 10, 3.

δῆλος, conspicuus, manifestus, I, 93, 5, ᾠκοδόμησαν... τὸ πάχος τοῦ τείχους, ὅπερ νῦν ἔτι δῆλόν ἐστι περὶ τὸν Πειραιᾶ. IV, 29, 3, σφίσι τὰς ἐκείνων ἁμαρτίας καὶ παρασκευὴν ὑπὸ τῆς ὕλης οὐκ ἂν ὁμοίως δῆλα εἶναι. VI, 54, 7, τοὐπίγραμμα... ἔτι καὶ νῦν δῆλόν ἐστι. — δῆλός εἰμι, *cum partic. vel* ὅτι, I, 71, οἳ ἂν... ἢν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες. 93, 2, δήλη ἡ οἰκοδομία ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο. 140, 2, δῆλοι ἦσαν ἐπιβουλεύοντες ἡμῖν. V, 10, 6, οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι· δῆλοι δὲ τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν. VIII, 59, ἐβούλετο

παρασκευαζόμενος δῆλος εἶναι. 92, 11, οἱ τετρακόσιοι... οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακισχιλίους οὔτε εἶναι, οὔτε μὴ ὄντας δήλους εἶναι. — δῆλον (ἐστί), constat, apparet, I, 11, ἐπειδὴ ἀφικόμενοι μάχῃ ἐκράτησαν, (δῆλον δέ· τὸ γὰρ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο) κτέ. 38, 4, δῆλον ὅτι, εἰ τοῖς πλέοσιν ἀρέσκοντές ἐσμεν, τοῖσδ' ἂν μόνοις οὐκ ὀρθῶς ἀπαρέσκοιμεν. III, 38, 2, δῆλον ὅτι ἢ ... τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται ἀγωνίσαιτ' ἄν, ἢ κτέ. — δῆλον ποιεῖν, demonstrare, III, 64, δῆλον ἐποιήσατε οὐδὲ τότε τῶν Ἑλλήνων ἕνεκα μόνοι οὐ μηδίσαντες, ἀλλ' ὅτι οὐδ' Ἀθηναῖοι. VI, 34, 4, δῆλον ποιῆσαι αὐτοῖς, ὅτι οὐ περὶ τῇ Σικελίᾳ πρότερον ἔσται ὁ ἀγών, κτέ.

δηλοῦν, manifestum facere, declarare, demonstrare, I, 3, δηλοῖ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα. 5, 2. 9, 4, ὡς Ὅμηρος τοῦτο δεδήλωκεν. 10, 4. *Ibid.* ἐν ταῖς Φιλοκτήτου ναυσὶ δεδήλωκε. 21, 2, ὁ πόλεμος οὗτος... ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων σκοποῦντι δηλώσει ὅμως μείζων γεγενημένος αὐτῶν. 25, 2, τὸ χρηστήριον. 67, 4, καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα κτέ. 71, 2. 72, δηλῶσαι περὶ τοῦ παντὸς ὡς οὐ ταχέως αὐτοῖς βουλευτέον εἴη. 73, περὶ τοῦ παντὸς λόγου. 82, μήτε πόλεμον ἄγαν δηλοῦντας, μηθ' ὡς ἐπιτρέψομεν. 90, 2, τὸ βουλόμενον καὶ ὕποπτον τῆς γνώμης οὐ δηλοῦντες ἐς τοὺς Ἀθηναίους. 102, 3, τὴν ὑποψίαν. 126, 6, εἰ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἢ ἄλλοθί που ἡ μεγίστη ἑορτὴ εἴρητο... τὸ μαντεῖον οὐκ ἐδήλου. 136, 3, δηλοῖ ὅς ἐστι. 137, 4, βούλομαι... αὐτός σοι περὶ ὧν ἥκω δηλῶσαι. 138, 3, φύσεως ἰσχύν. II, 36, 4, τρόπων ἐξ οἵων μεγάλα ἐγένετο, ταῦτα δηλώσας. 42, 2, δοκεῖ μοι δηλοῦν ἀνδρὸς ἀρετὴν... ἡ νῦν τῶνδε καταστροφή. 48, 3. 50, ἐν τῷδε ἐδήλωσε μάλιστα ἄλλο τι ὂν ἢ τῶν ξυντρόφων τι. 62. III, 16, δηλῶσαι βουλόμενοι ὅτι οὐκ ὀρθῶς ἐγνώκασι. 37, ἐν ἄλλοις μείζοσι... τὴν γνώμην. 84, 2, ἡ ἀνθρωπεία φύσις... ἀσμένη ἐδήλωσεν ἀκρατὴς ὀργῆς οὖσα. 104, 4, δηλοῖ μάλιστα Ὅμηρος ὅτι τοιαῦτα ἦν. *Ib.* 5. IV, 61, 4, ἐδήλωσαν νῦν ἐν τῇ τοῦ Χαλκιδικοῦ γένους παρακλήσει. 68, 6, ἐδήλουν οὐδὲν ὅτι ἴσασι τὰ πρασσόμενα. 108, 2, ἐν τοῖς λόγοις πανταχοῦ ἐδήλου ὡς ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα ἐκπεμφθείη. V, 30, 2, ἃ ἠδικοῦντο οὐ δηλοῦντες ἄντικρυς. 50, 4, βουλόμενος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα. 65, 2, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι. 91, 2. 105, 4. VI, 34, δηλοῦντες ὡς κοινὸς ὁ κίνδυνος. 47, τὴν... προθυμίαν. VII, 14, 4, τὸ ἀληθές. 25, 9, δηλώσοντας ὅτι ἐν ἐλπίσιν εἰσί (qui nuntiarent). 38, 2, οὐδὲν δηλοῦντες ὁποῖόν τι τὸ μέλλον ποιήσουσι. VIII, 14, 2, τὰ περὶ τῆς πο-

λορκίας. — declarare, narrare (*de scriptis*), I, 129, τοιαῦτα ἡ γραφὴ ἐδήλου. 134, 4, ὁ γραφῇ στῆλαι δηλοῦσιν. 137, 4, ἐδήλου ἡ γραφὴ ὅτι κτέ. VII, 10, ἐπιστολὴν... δηλοῦσαν τοιάδε. 16, ἡ ... ἐπιστολὴ τοσαῦτα ἐδήλου. — significare, indicare, I, 134, ἄλλου νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου, καὶ δηλώσαντος εὐνοίᾳ. IV, 38, παρῆκαν τὰς ἀσπίδας... καὶ τὰς χεῖρας ἀνέσεισαν, δηλοῦντες προσίεσθαι τὰ κεκηρυγμένα. 48, καί τις αὐτοῖς ἐδήλωσε. Pass. declarari, demonstrari, I, 11, 3, αὐτὰ ταῦτα... δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα. 13, 5, ὡς καὶ τοῖς παλαιοῖς ποιηταῖς δεδήλωται. 40, ὡς... οἵδε βίαιοι καὶ πλεονέκται εἰσί, δεδήλωται. 74, σαφῶς δηλωθέντος ὅτι κτέ. 144, 2, ἐκεῖνα καὶ ἐν ἄλλῳ λόγῳ... δηλωθήσεται. II, 35, ἐμοὶ ἀρκοῦν ἂν ἐδόκει εἶναι ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς. *Ib.* 2, τάχ' ἄν τις ἐνδεεστέρως... νομίσειε δηλοῦσθαι. V, 1, πρότερόν μοι δεδήλωται ὡς κτέ. 9, ἀρκείτω βραχέως δεδηλωμένον. 95, τὸ μῖσος δυνάμεως παράδειγμα τοῖς ἀρχομένοις δηλούμενον.

δήλωσις, declaratios, demonstratio, I, 73, 3, ῥηθήσεται οὐ παραιτήσεως μᾶλλον ἕνεκα, ἢ μαρτυρίου καὶ δηλώσεως, πρὸς οἵαν ὑμῖν πόλιν... ὁ ἀγὼν καταστήσεται. II, 61, 2, τῆς ὠφελείας ἄπεστιν ἔτι ἡ δήλωσις ἅπασι. IV, 40, 2, δήλωσιν ποιούμενος ὅτι κτέ. 126, 5, ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς.

δημαγωγία, gratia et auctoritas, qua quis apud populum valet, VIII, 65, 2, Ἀνδροκλέα τινὰ τοῦ δήμου μάλιστα προεστῶτα ξυστάντες τινὲς τῶν νεωτέρων ἀποκτείνουσι... τῆς δημαγωγίας ἕνεκα (quod populum suis concionibus ductaret. *Port.*).

δημαγωγός, concionator, IV, 21, 3, Κλέων... ἀνὴρ δημαγωγός.

δημεύειν, publicare, V, 60, 6, τὰ χρήματα ἐδήμευσαν αὐτοῦ.

δημιουργοί, magistratus apud Mantineos et Eleos, V, 47, 9, *Ibid.*

δημοκρατεῖσθαι, populari imperio uti, V, 29, πόλιν... δημοκρατουμένην ὥσπερ καὶ αὐτοί. 44. VI, 89, 4, τῆς πόλεως δημοκρατουμένης. VII, 55, 2. VIII, 48. *Ib.* 2. 5, ὅτι δὴ καὶ αὐτοὶ οὐ δημοκρατήσονται. 53. 73, 6, δημοκρατούμενοι τὸ λοιπὸν ξυνεπολίτευον. 75, 2, ὥρκωσαν πάντας τοὺς στρατιώτας... ἦ μὴν δημοκρατήσεσθαί τε [*alii* δημοκρατηθήσεσθαι] καὶ ὁμονοήσειν. 76, οἱ μὲν τὴν πόλιν ἀναγκάζοντες δημοκρατεῖσθαι, οἱ δὲ τὸ στρατόπεδον ὀλιγαρχεῖσθαι.

δημοκρατία, populare imperium, I, 115, 3, δημοκρατίαν

κατέστησαν. II, 37, ὄνομα, διὰ τὸ μὴ ἐς ὀλίγους ἀλλ' ἐς πλείονας οἰκεῖν, δημοκρατία κέκληται. 65, 9, ἐγένετο λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. III, 37, πολλάκις... ἔγνων δημοκρατίαν ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἑτέρων ἄρχειν. 62, 2, ἡμῖν ἡ πόλις τότε ἐτύγχανεν οὔτε κατ' ὀλιγαρχίαν ἰσόνομον πολιτεύουσα, οὔτε κατὰ δημοκρατίαν. IV, 76, 2, βουλομένων... ἐς δημοκρατίαν, ὥσπερ οἱ Ἀθηναῖοι, τρέψαι. V, 31, 6, τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν αὐτοῖς ὀλιγαρχουμένοις ἧσσον ξύμφορον εἶναι. VI, 39, δημοκρατίαν [*Aug.* δημοκράτειαν, *cf. id.* 89, 6] οὔτε ξυνετὸν οὔτ' ἴσον εἶναι. *Ibid.* ξύμπαντα ἐν δημοκρατίᾳ ἰσομοιρεῖν. 89, 6. VIII, 47, 2. *Ibid.* καταλῦσαι τὴν δημοκρατίαν. 48, 4, ἐπ' ὀλιγαρχίᾳ καὶ οὐ πονηρίᾳ οὐδὲ δημοκρατίᾳ. *Ib.* 5, οὐ βουλήσεσθαι αὐτοὺς μετ' ὀλιγαρχίας ἢ δημοκρατίας δουλεύειν μᾶλλον. 53, 2. 63, 3, ἡ ἐν ταῖς Ἀθήναις δημοκρατία κατελέλυτο. 75, 2, ἐς δημοκρατίαν βουλόμενοι μεταστῆσαι τὰ ἐν τῇ Σάμῳ, 89, 3, τῷ τοιούτῳ προσέκειντο, ἐν ᾧπερ καὶ μάλιστα ὀλιγαρχία ἐκ δημοκρατίας γενομένη ἀπόλλυται. *Ibid.* 90.

δῆμος, populus, II, 65, 10, τῷ δήμῳ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. III, 36, 6, πιθανώτατος τῷ δήμῳ. IV, 46, 2, τὸν Ἀθηναίων δῆμον διαγνῶναι. 74, 3, ἀναγκάσαντες τὸν δῆμον ψῆφον φανερὰν διενεγκεῖν. 118, 11, ἔδοξε τῷ δήμῳ. *Ibid.* ἐν τῷ δήμῳ (in concione). *Ib.* 14. V, 27, 2, μὴ πρὸς τὸν δῆμον τοὺς λόγους εἶναι. 28, ἔς τε τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον. *Ibid.* ἄνευ τοῦ δήμου τῶν [*alii* τοῦ] Ἀργείων σπείσασθαι. 45, ἢν ἐς τὸν δῆμον ταῦτα λέγωσιν. *Ib.* 2. 3, ἐν τῷ δήμῳ διαβαλὼν αὐτούς. *Ib.* 4, ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες. 61, πρὸς τὸν δῆμον οὐ προσῆγον. VI, 29, 3. 35, τῶν Συρακοσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν. 39, ἐγὼ φημι... δῆμον ξύμπαν ὠνομάσθαι, ὀλιγαρχίαν δὲ μέρος. 53, 3. 54, 7. 60. *Ib.* 4, ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἄσμενος λαβὼν... τὸ σαφές, καὶ δεινὸν ποιούμενοι... ἔλυσαν. VIII, 1, 4, ὅπερ φιλεῖ δῆμος [*sine artic. cf. id.* II, 65, 4] ποιεῖν. 53, λόγους ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ. 54. *Ib.* 3 [*ubi exciderat*]. 66, δῆμος ὅμως ἔτι καὶ βουλὴ ἡ ἀπὸ τοῦ κυάμου ξυνελέγετο. 67, τὸν δῆμον ξυλλέξαντες. *Ibid.* γνώμην ἐσενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον. 68, ἐς δῆμον οὐ παριών. *Ibid.* τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ (in concione). *Ib.* 4, τὸν Ἀθηναίων δῆμον... ἐλευθερίας παῦσαι. 70, πολὺ μεταλλάξαντες τῆς τοῦ δήμου διοικήσεως. 71. 73, 4. 86, 8, τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ. 92, 11, δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν.—plebs, factio popularis, I, 24, 5, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. 115, 5, τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν. II, 65, 2, ὁ μὲν δῆμος [*olim* πένης]... οἱ δὲ δυνατοί. *Ib.* 11, περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας. III, 27, 2. 39, 6, μὴ τοῖς

λίγοις ἡ αἰτία προςτεθῇ, τὸν δὲ δῆμον ἀπολύσητε. 47, 2, ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν ἁπάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστίν. *Ib.* 3. *Ibid.* 70, 3, τοῦ δήμου προειστήκει. 72, 2. 3. 73. 74. *Ib.* 2, δείσαντες οἱ ὀλίγοι μὴ . . ὁ δῆμος. . . . κρατήσειεν. *Ib.* 3. 75, 2, οἱ τοῦ δήμου προστάται. *Ib.* 4. 5. 80, ὁ δῆμος τῶν Κερκυραίων. . . τοῖς ἱκέταις ἦσαν ἐς λόγους. 82, τοῖς τῶν δήμων προστάταις. IV, 46, 4, *similiter*. *Ib.* 5. 48, 5. 66, 3. *Ibid.* 71. 84, 2. 130, 4, καί τινος αὐτῷ τῶν ἀπὸ τοῦ δήμου ἀντειπόντος. *Ibid.* V, 4, 2, ὁ δῆμος. . . οἱ δὲ δυνατοί. *Ib.* 3. 4, τῶν τοῦ δήμου. . . οἱ πολλοί. *Ib.* 5. 76, 2, τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. 82, 2, Ἀργείων ὁ δῆμος. . . ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις. *Ibid.* 5. VI, 28, 2, τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι. 35, 2, ὃς δήμου προστάτης ἦν. 61 (*cf. Popp. adn.*). *Ib.* 3. *Ibid.* 89, 3, τῷ δήμῳ προςεκείμην. *Ib.* 4, πᾶν τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται. 95, 2. VIII, 21, ἐπανάστασις τοῦ [*vulgo* ὑπὸ τοῦ] δήμου τοῖς δυνατοῖς. *Ibid.* ὁ δῆμος ὁ Σαμίων. . . τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν ἀπέκτεινεν. *Ibid.* 48, 6, τοὺς καλοὺς κἀγαθοὺς ὀνομαζομένους οὐκ ἐλάσσω αὐτοὺς νομίζειν σφίσι πράγματα παρέξειν τοῦ δήμου, ποριστὰς ὄντας καὶ ἐξηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ. *Ibid.* 65, 2. τοῦ δήμου. . . προεστῶτα. 66, 2. 5, οἱ τοῦ δήμου. *Ibid.* 68, 2. 70, 2, τῷ ἀπίστῳ δήμῳ. 73, 2, οἱ τότε τῶν Σαμίων ἐπαναστάντες τοῖς δυνατοῖς, καὶ ὄντες δῆμος. *Ibid.* τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι. 89, 4, προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι. — **imperium populare**, I, 107, 4, ἐλπίσαντες δῆμον καταπαύσειν. *Ib.* 6, τοῦ δήμου καταλύσεως ὑποψίᾳ. III, 81, 4, τοῖς τὸν δῆμον καταλύουσι. V, 76, 2, βουλόμενοι τὸν δῆμον τὸν ἐν Ἄργει καταλῦσαι. 81, 2, τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν. VI, 27, 3, ἐπὶ ξυνωμοσίᾳ. . . δήμου καταλύσεως. 28, 2, ἐπὶ δήμου καταλύσει. 61, τῆς ξυνωμοσίας ἐπὶ τῷ δήμῳ. VIII, 49, τῆς τοῦ ἐκεῖ δήμου καταλύσεως. 54, 4, ὅπως. . . καταλύσουσι τὸν δῆμον. 64, 2, τὸν δῆμον κατέλυσε. *Ib.* 4, τὸν ἐναντιωσόμενον δῆμον καταλελύσθαι. 65, τοὺς δήμους ἐν ταῖς πόλεσι κατέλυον. 68, ξυγκαταλύσας τὸν δῆμον. *Ib.* 4, Θηραμένης . . . ἐν τοῖς ξυγκαταλύουσι τὸν δῆμον πρῶτος ἦν. 86, 2, ἀποκτείνειν ἐβόων τοὺς τὸν δῆμον καταλύοντας. *Ib.* 9, τῶν οὐχ ἥκιστα καταλυσάντων τὸν δῆμον ὄντας. 90, ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα. . . ἐναντίος τῷ δήμῳ. 91, 3, ὑπὸ τοῦ δήμου αὖθις γενομένου. . . διαφθαρῆναι. 92, 11, τὸ καταστῆσαι μετόχους τοσούτους ἀρχῆς ἄντικρυς ἂν δῆμον ἡγούμενοι. — **pagus Atticae**, II, 19, 2, ἐς Ἀχαρνάς, χῶρον μέγιστον τῆς Ἀττικῆς τῶν δήμων καλουμένων. 23, ἐδῄουν τῶν δήμων τινὰς ἄλλους.

δημόσιος, **publicus**, I, 80, 3, πλούτῳ τε ἰδίῳ καὶ δημοσίῳ.

90, 3, φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος. II, 13, τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἑαυτοῦ καὶ οἰκίας ἢν ἄρα μὴ δῃώσωσιν οἱ πολέμιοι,... ἀφίησιν αὐτὰ δημόσια εἶναι. *Ib.* 4, ἔν τε ἀναθήμασιν ἰδίοις καὶ δημοσίοις. 34, 5, τιθέασιν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα. 37, 3, ἀνεπαχθῶς τὰ ἴδια προσομιλοῦντες, τὰ δημόσια διὰ δέος μάλιστα οὐ παρανομοῦμεν. VI, 12, 2, τὰ μὲν δημόσια ἀδικεῖν, τὰ δὲ ἴδια ἀναλοῦν. 16, 6. 31, 5. — δημόσιον, publicum, commune, V, 18, 7, τοὺς ἄνδρας ὅσοι εἰσὶ Λακεδαιμονίων ἐν τῷ δημοσίῳ (in carcere publico) τῷ [*vulgo* τῶν] Ἀθηναίων. *Ibid.* ὅσης Ἀθηναῖοι ἄρχουσιν ἐν δημοσίῳ. *Ibid. bis.* 50, 4, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους, καὶ ἀνακηρυχθέντος Βοιωτῶν δημοσίου. VI, 31, 3, τοῦ δημοσίου δραχμὴν... διδόντος. *Ibid.* πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ. *Ib.* 5, ἄνευ τοῦ ἐκ τοῦ [*artic. vulgo deest*] δημοσίου μισθοῦ. — δημοσίᾳ, publice, publico decreto *vel* sumptu, I, 128, 3, δημοσίᾳ μὲν οὐκέτι ἐξεπέμφθη, ἰδίᾳ δέ κτέ. II, 34, δημοσίᾳ ταφὰς ἐποιήσαντο. 35. 46, τοὺς παῖδας... δημοσίᾳ ἡ πόλις... θρέψει. 65, 2. III, 45, 3, πεφύκασιν ἅπαντες καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ ἁμαρτάνειν. 58, 4, ἐτιμῶμεν. IV, 121. V, 11, ἔθαψαν. 67, 2. VI, 15, 4. 27, 2.

δημοσιοῦν, publicare, III, 68, 3, τὴν γῆν δημοσιώσαντες.

δημοτελής, publicis sumptibus factus, II, 15, 2, ἑορτήν.

δημοτικός, popularis, VI, 28, 2, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν.

δῃοῦν, vastare, populari, I, 65, 3, τὴν Χαλκιδικήν. 81, τὴν γῆν. 96, τὴν βασιλέως χώραν. 114. 143, 5. II, 11, 6. 8. 12, 5. 13, τοὺς ἀγρούς. *Ibid.* 23, τῶν δήμων τινάς. *Ib.* 3. 25, 3. 5. 26, 2. 31, 2, τὰ πολλὰ τῆς γῆς. 47, 2. 66, 2. 71. 73. 85, 6. 100, 4. 101. III, 1. 7, 4. 26, 3, ἐδῄωσαν τῆς Ἀττικῆς τά τε πρότερον τετμημένα... καὶ ὅσα... παρελέλειπτο. 65, 2. 80, 2. 91, 5, στρατοπεδευσάμενοι... ἐν τῇ Τανάγρᾳ, ἐδῄουν. 102, 2. IV, 1, 4. 2. 25, 8. *Ibid.* 45. 54, 4. 56. *Ib.* 2. 87, 2. 109, 5. 130. *Ib.* 2. V, 23, ἢν δῃώσαντες οἴχωνται. *Ib.* 2. 33, 2. 47, 3. 4. 54, 3. 55, 2. 58, 5. 64, 5. 83, 3. 84, 2. VI, 94, 2. *Ibid.* 105. *Ib.* 2. *Ibid.* τῆς γῆς. VII, 18, 3. 19. 26, 2. *Ibid.* VIII, 35, 4. Pass. II, 54, γῆς ἔξω δῃουμένης. III, 91, 3. 94, 2. V, 59, 2, ὡς ἑώρων τὰ ἑαυτῶν δῃούμενα.

δήπου, opinor, I, 121, 4, ὅτ' ἂν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα. IV, 92. VIII, 87, 4.

δῆτα, quaeso, age, VI, 38, 5, καὶ δῆτα... τί καὶ βούλεσθε, ὦ νεώτεροι;

διαβαδίζειν, transire, VI, 101, 3, διὰ τοῦ ἕλους... ξύλα... ἐπιθέντες καὶ ἐπ' αὐτῶν διαβαδίσαντες.

διαβαίνειν, traiicere, transgredi, a) *cum acc.* II, 5, 3, τὸν ποταμόν. III, 22, τὴν τάφρον. *item* 23, 5. 106, τὸν Ἀχελῷον. IV, 103, 5, τὴν γέφυραν. VI, 66, 3, τὴν Ἐλωρινὴν ὁδόν. VII, 80, 6, τὸν ποταμόν. *item* 84, 2. 3. — b) *in locum*, I, 64, ἐς τὴν Παλλήνην. 109, 4. 114. *Ib.* 3, ἐς Εὔβοιαν. 115, 4, ἐς τὴν Σάμον. II, 67, 2 (*ex Thracia*), ὡς βασιλέα. III, 3, 5, ἐκ τῶν Ἀθηνῶν... ἐς Εὔβοιαν. 85, 3, ἐς τὴν νῆσον. IV, 8, 6. 38, 5. 46. 53, 2, αὐτόσε. 121, 2. 122, 2, ἐς Τορώνην. 129, ἐς τὴν Παλλήνην. VI, 2, 4, ἐξ Ἰταλίας... ἐς Σικελίαν. *Ib.* 5. VII, 31, 2, ἐς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον. 71, 7, οἱ ἐν τῇ νήσῳ ἄνδρες διαβεβηκότες. 82, 3, πρὸς μετέωρόν τι. VIII, 14, 3, ἐς τὴν ἤπειρον. 25, ἐς Μίλητον. 38, 2, ἐς [*quod vulgo deerat*] τὴν Χίον τῷ στρατῷ. 48, ἐκ τῆς Σάμου. 85, 4, ὁ Ἀλκιβιάδης διεβεβήκει [*alii* διαβεβ.] πάλιν... ἐς τὴν Σάμον.

διαβάλλειν, traiicere, II, 83, 3, ἐκ Πατρῶν... πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον. VI, 30, τὸν Ἰόνιον. — traducere, perstringere, invidiam adducere, II, 18, 3, ἡ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη... διέβαλεν αὐτόν. III, 4, 4, πέμπουσι... τῶν διαβαλλόντων ἕνα, ᾧ μετέμελεν ἤδη. 42, 2, εὖ. 109, 2, Λακεδαιμονίους... διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνῃ χρῄζων Ἕλληνας, ὡς, καταπροδόντες, τὸ ἑαυτῶν προὐργιαίτερον ἐποιήσαντο. IV, 27, 4. V, 16, νομίζων ἂν εἶναι ... ἀπιστότερος διαβάλλων. 45, διαβαλὼν αὐτοὺς ὡς οὐδὲν ἀληθὲς ἐν νῷ ἔχουσιν. VI, 83, 3. VII, 48, 3. VIII, 54, 3, Φρύνιχον. *Ibid.* 86, 3. 88, βουλόμενος αὐτὸν τοῖς Πελοποννησίοις ἐς τὴν αὑτοῦ καὶ Ἀθηναίων φιλίαν ὡς μάλιστα διαβάλλειν. Pass. in invidiam adduci, IV, 22, 3, ἐς ξυμμάχους. V, 16, ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν... περὶ τῆς καθόδου. 17, ἀπὸ τῶν ξυμφορῶν. 46, 4. VIII, 109, διαβεβλῆσθαι νομίσας αὐτοῖς [*plurimi codd.* αὐτούς, *cf. Popp. adn.*]. — invidiam concipere, inimicum esse, VIII, 81, 2, ἵνα... οἱ πολέμιοι τῷ Τισσαφέρνει ὡς μάλιστα διαβάλλοιντο. 83, καὶ πρότερον τῷ Τισσαφέρνει ἀπιστοῦντες, πολλῷ δὴ μᾶλλον ἔτι διεβέβληντο.

διάβασις, transitus, facultas *aut* actio transeundi, III, 23, 2. 92, 4 (*e Trachinia in Euboeam*), ὥστ' ἐκ βραχέος τὴν διάβασιν γίγνεσθαι. IV, 104. VI, 101, 4. VII, 84, 3, χαλεπὴν τὴν διάβασιν ἐποίουν. VIII, 5. 100, 4. — locus ubi flumen traiici solet, IV, 103, 5, ἀπέχει τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως. VII, 74, 2, τῶν ῥείθρων καὶ [τῶν] ποταμῶν τὰς διαβάσεις ἐφύλασσον. 78, 3, ἐπειδὴ ἐγένοντο ἐπὶ τῇ διαβάσει τοῦ Ἀνάπου ποταμοῦ.

διαβατήρια (ἱερά), sacrificia pro felici finium transitu, V, 54, 2, τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει. 55, 3, οὐδ' ἐνταῦθα

τὰ διαβατήρια αὐτοῖς ἐγένετο. 116, ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ ἐν τοῖς ὁρίοις οὐκ ἐγίγνετο.

διαβατός, qui transiri potest, II, 5, 2, ὁ Ἀσωπὸς ποταμὸς ἐῤῥύη μέγας, καὶ οὐ ῥᾳδίως διαβατὸς ἦν.

διαβιβάζειν, transportare, I, 105, 3, ἐς Αἴγιναν τριακοσίους ὁπλίτας... διεβίβασαν. IV, 8, 7. 9.

διαβοᾶν, clamitare, VIII, 53, 2, τῶν Ἀλκιβιάδου ἅμα ἐχθρῶν διαβοώντων ὡς δεινὸν εἴη, εἰ τοὺς νόμους βιασάμενος κάτεισιν. 78, οἱ στρατιῶται κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διεβόων ὡς ὑπὸ Ἀστυόχου καὶ Τισσαφέρνους φθείρεται τὰ πράγματα.

διαβολή, maligna criminatio, obtrectatio, invidia, I, 127, 2, ἤλπιζον... διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν. 131, 2, πιστεύων χρήμασι διαλύσειν τὴν διαβολήν [*Laur.* παραβ.]. II, 13, μὴ... ἐπὶ διαβολῇ τῇ αὐτοῦ [*vel* αὑτοῦ] γένηται τοῦτο. 65, 11, κατὰ τὰς ἰδίας διαβολὰς [*olim* διαφθορὰς] περὶ τῆς τοῦ δήμου προστασίας. V, 17. VI, 29, 2, ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι. *Ib.* 3, ἐκ μείζονος διαβολῆς, ἣν ἔμελλον αὐτοῦ ἀπόντος ποριεῖν. 41, 2, διαβολὰς οὐ σῶφρον οὔτε λέγειν τινὰς ἐς ἀλλήλους, οὔτε τοὺς ἀκούοντας ἀποδέχεσθαι. 61, 6, ἐπὶ διαβολῇ. 87. 89, ἀναγκαῖον περὶ τῆς ἐμῆς διαβολῆς πρῶτον ἐς ὑμᾶς εἰπεῖν. 90, τὰ ἐς τὰς ἐμὰς διαβολὰς τοιαῦτα ξυνέβη. VIII, 87, βουλόμενος... ἀπολύεσθαι πρὸς αὐτοὺς τὰς διαβολάς. 91, 3, ἦν... οὐ πάνυ διαβολὴ μόνον [*plerique codd.* διαβόλιμον ὂν] τοῦ λόγου. 109, ὅπως... τὰς διαβολὰς [*in multis codd. additur* ἀπώσηται] καὶ περὶ τῶν Φοινισσῶν νεῶν καὶ τῶν ἄλλων ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται.

διαβόλως, invidiose, VI, 15, 2, ὅτι αὐτοῦ διαβόλως ἐμνήσθη.

διαβουλεύεσθαι, deliberare, II, 5, 6, διαβουλευομένων αὐτῶν. VI, 34, 6. VII, 50, 4, οὐδ' ἂν διαβουλεύσασθαι ἔτι ἔφη... ὅπως ἂν... κινηθείη.

διαβραχέος, *vid.* βραχύς.

διάβροχος, rimosus, aquam recipiens (*de navi*), VII, 12, 3, αἱ νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι.

διαγγέλλειν, nuntiare, VII, 73, 4, οἱ δὲ ἀκούσαντες διήγγειλαν τοῖς στρατηγοῖς.

διάγγελος, internuntius, VII, 73, 3, ἦσάν τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν.

διάγειν, traducere, IV, 47, 3, ἐξάγοντες κατὰ εἴκοσιν ἄνδρας, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν. 78, ἑαυτὸν καὶ τὴν στρατιὰν (*per Thessaliam*). *Ib.* 4. 108. — tempus extrahere, ducere, I, 90, 5,

προςῄει πρὸς τὰς ἀρχὰς, ἀλλὰ διῆγε καὶ προὐφασίζετο. VII, , 2, ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμεναι ἀλλήλων. — degere, I, 71, 3, ἐν τοῖς χαλεπώτατα.

διαγίγνεσθαι, aetatem omnem agere, V, 16, βουλόμε-... τῷ μέλλοντι χρόνῳ καταλιπεῖν ὄνομα, ὡς οὐδὲν σφήλας ι πόλιν διεγένετο.

διαγιγνώσκειν, discernere, dignoscere, I, 87, 2, οὐκ η διαγιγνώσκειν τὴν βοὴν ὁποτέρα μείζων. IV, 40, 2, τοὺς ἀγα-ὑς. VII, 44, 3, ἐτετάρακτο πάντα, καὶ χαλεπὰ ἦν ὑπὸ τῆς βοῆς ιγνῶναι. — perspicere, cognoscere, I, 91, 4, τά τε σφίσιν αὐτοῖς ιφορα καὶ τὰ κοινά. 126, 8, τὸ πᾶν... διαθεῖναι, ᾗ ἂν ἄριστα ιγιγνώσκωσι. — diiudicare, de re cognoscere, VI, 29, 2, μὴ τὰ τοιαύτης αἰτίας, πρὶν διαγνῶσι, πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσούτῳ οατεύματι. Pass. III, 53, 4, δέδιμεν... μὴ... διεγνωσμένην ίσιν καθιστώμεθα. — statuere, constituere, decernere, I, 69, 2, βουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας. IV, 46, 2, περὶ σφῶν... τὸν ηναίων δῆμον διαγνῶναι. Pass. I, 118, 3, τοῖς Λακεδαιμονίοις ;γνωστο λελύσθαι τὰς σπονδάς.

διαγνώμη, deliberatio, decretum, I, 87, 6, ἡ διαγνώμη τη τῆς ἐκκλησίας, τοῦ τὰς σπονδὰς λελύσθαι, ἐγένετο κτέ. III, ', τοὺς προθέντας τὴν διαγνώμην αὖθις περὶ Μυτιληναίων. 67, ἦν... διαγνώμας ποιήσησθε.

διάγνωσις, distinctio, I, 50, 2, οὐ ῥᾳδίως τὴν διάγνωσιν οιοῦντο ὁποῖοι ἐκράτουν ἢ ἐκρατοῦντο.

διαγωνίζεσθαι, decertare, V, 10, 3, οὐ βουλόμενος μάχῃ ιγωνίσασθαι πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν. VIII, 46, 2. — iure sceptare, I, 39, ἣν (δίκην) οὐ τὸν προὔχοντα καὶ ἐκ τοῦ ἀσφα-ὖς προκαλούμενον λέγειν τι δοκεῖν δεῖ, ἀλλὰ τὸν ἐς ἴσον τά τε γα ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους, πρὶν διαγωνίζεσθαι, καθιστάντα.

διάδηλος, qui facile internosci potest, IV, 68, 5, αὐτοὶ διά-ιλοι ἔμελλον ἔσεσθαι· λίπα γὰρ ἀλείψεσθαι, ὅπως μὴ ἀδικῶνται.

διαδιδόναι, distribuere, IV, 38, 4, τοὺς ἄνδρας τοῖς τριη-ίρχοις διεδίδοσαν ἐς φυλακήν. VIII, 29, μηνὸς τροφὴν... πάσαις ίς ναυσί. [praeterea διαδιδομένην pro διδ. vulgo I, 76, 2.]

διαδιδράσκειν, dilabi, diffugere, VII, 85, 4, πολλοὶ... ἔφυγον, οἱ μὲν καὶ παραυτίκα, οἱ δὲ καὶ δουλεύσαντες, καὶ δια-δράσκοντες ὕστερον.

διαδικαιοῦν, probare, IV, 106, 2, τῶν πρασσόντων τῷ ρασίδᾳ ἤδη καὶ ἐκ τοῦ φανεροῦ διαδικαιούντων αὐτά (*scil. Bra-lae proposita*).

διαδοχή, successio, II, 36, τῶν ἐπιγιγνομένων. VII, 27, 3, χρόνου. — κατὰ διαδοχήν, per vices, IV, 8, 8. VII, 28, 2.

διάδοχος, successor, I, 110, 4, πεντήκοντα τριήρεις διάδοχοι πλέουσαι ἐς Αἴγυπτον (successurae). III, 115, 2, Πυθόδωρον... Ἀθηναίων στρατηγὸν καταλαμβάνουσιν ἐπὶ τὰς ναῦς διάδοχον ὧν ὁ Λάχης ἦρχεν. VII, 15, ἐμοὶ διάδοχόν τινα (ἐπιπέμπειν). VIII, 85, τῆς Ἀστυόχου ναυαρχίας.

διαδύεσθαι, furtim introire, IV, 110, 2, διαδύντες διὰ τοῦ πρὸς τὸ πέλαγος τείχους.

διάζωμα, subligaculum, I, 6, 5, τὸ πάλαι καὶ ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι διαζώματα ἔχοντες περὶ τὰ αἰδοῖα οἱ ἀθληταὶ ἠγωνίζοντο.

διαζωννύναι, διεζωσμένοι, subligaculo cincti, I, 6, 5.

διαθεῖν, discurrere, VIII, 92, 8, τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας.

διαθορυβεῖν, perturbare, V, 29, 3, τοῦτο τὸ γράμμα μάλιστα τὴν Πελοπόννησον διεθορύβει.

διαθροεῖν, divulgare, VI, 46, 4, διεθρόησαν ὡς χρήματα πολλὰ ἴδοιεν. VIII, 91, ταῦτα.

διαιρεῖν, dividere, intercidere, refringere, II, 75, 6, [redacted]λόντες τοῦ τείχους ἢ προσέπιπτε τὸ χῶμα. IV, 48, 2, τὴν ὀροφ[redacted]ν. 110, 2, τήν... πυλίδα. V, 2, 4, τοῦ παλαιοῦ τείχους. VI, [redacted]1, πυλίδα τινά. Pass. II, 76, ἐξέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον. IV, 11 —1, 2, ὡς αὐτοῖς ἡ πυλὶς διῄρητο. V, 3, 2, κατὰ τὸ διῃρημένον τ —οῦ παλαιοῦ τείχους. — distingui, V, 26, 2, τοῖς ἔργοις ὡς διῄρητ[redacted]αι [nonnulli codd. διείρηται] ἀθρείτω [signif. dub. cf. Popp. adn[redacted]]. Med. inter se partiri, II, 75, 3, ἡμέρας ἔχουν ἑβδομήκοντα. — διῃρημένοι κατ' ἀναπαύλας. 78, διελόμενοι κατὰ πόλεις τὸ χωρίο[redacted]ν. III, 114, τὰ ἄλλα κατὰ τὰς πόλεις. IV, 11, 3, κατ' ὀλίγας ναῦ[redacted]ς. 69, 2, τάφρον τε καὶ τείχη. V, 75, 6, διελόμενοι τὴν πόλιν περ[redacted]ι-ετείχιζον. 114, κατὰ πόλεις. VII, 19, κατὰ πόλεις... τὸ ἔργον.

διαιρετός, qui distingui potest, I, 84, 3, νομίζειν τὰς [redacted]ε διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι, καὶ τὰς προσπιπτούσα[redacted]ς τύχας οὐ λόγῳ διαιρετὰς [signif. dub. cf. Popp. adn. et Suppl.[redacted]].

δίαιτα, vita, vitae genus et institutio, I, 6, ξυνήθη τὴ[redacted] δίαιταν μεθ' ὅπλων ἐποιήσαντο. Ib. 3, ἀνειμένῃ τῇ διαίτῃ. II, 16 [redacted] 2, δίαιταν μέλλοντες μεταβάλλειν. VI, 15, 4, τῆς κατὰ τὸ ἑαυτο[redacted] σῶμα παρανομίας ἐς τὴν δίαιταν. VII, 69, 2, πατρίδος τῆς ἐλευ[redacted]θερωτάτης ὑπομιμνήσκων καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας. — victus, cultus, VII, 74, ὅσα περὶ τὸ σῶμα

ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια. 82, 2, μὴ ἀποθανεῖν μηδένα... τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης. — curatio medica, II, 51, 3, τῇ τάσῃ διαίτῃ θεραπευόμενα. — habitatio, mansio, I, 135, 3, ἔχων δίαιταν ἐν Ἄργει. II, 102, 6, ἐδόκει αὐτῷ ἱκανὴ ἂν κεχῶσθαι δίαιτα τῷ σώματι.

διαιτᾶσθαι, vitam agere, instituere, I, 6, 6, πολλὰ ἂν καὶ ἄλλα τις ἀποδείξειε τὸ παλαιὸν Ἑλληνικὸν ὁμοιότροπα τῷ νῦν βαρβαρικῷ διαιτώμενον. II, 39, ἀνειμένως. VII, 77, 2, πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιήτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. — habitare, vivere, II, 14, 2, ἐν τοῖς ἀγροῖς. 52, 2, ἐν καλύβαις πνιγηραῖς. VII, 87, 3, ἡμέρας ἑβδομήκοντά τινας οὕτω διῃτήθησαν ἀθρόοι.

διαίτημα, vitae institutum, disciplina, I, 6, 2, σημεῖόν ἐστι ταῦτα τῆς Ἑλλάδος, ἔτι οὕτω νεμόμενα, τῶν ποτὲ καὶ ἐς πάντας ὁμοίων διαιτημάτων.

διακεῖσθαι, affectum esse, VII, 77, 2, ὁρᾶτε ὡς διάκειμαι ὑπὸ τῆς νόσου. — *Transl.* animo, I, 75, ἀρχῆς... τοῖς Ἕλλησιν... ἐπιφθόνως (in invidia esse). IV, 92, 2, παράδειγμα ἔχομεν τοὺς ἀντιπέρας Εὐβοέας καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸ πολὺ ὡς αὐτοῖς διάκειται [*signif. dub. cf. Popp. adn.*]. VIII, 38, 3, ἐν σφίσιν αὐτοῖς οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι. *Ibid.* ὑπόπτως... ἀλλήλοις. 68, ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος (suspectus).

διακελεύεσθαι, hortari, VIII, 97, 3, παρά τε ἐκεῖνον καὶ παρὰ τὸ ἐν Σάμῳ στρατόπεδον πέμψαντες, διεκελεύοντο [*Vat.* διακελεύονται] ἀνθάπτεσθαι τῶν πραγμάτων.

διακελευσμός, adhortatio, VII, 71, 6, πολλῇ κραυγῇ καὶ διακελευσμῷ χρώμενοι.

διακενῆς, *vid.* κενός.

διάκενον, vacuum spatium, intervallum, IV, 135, τοῦ κώδωνος παρενεχθέντος, οὕτως ἐς τὸ διάκενον, πρὶν ἐπανελθεῖν τὸν παραδιδόντα αὐτόν, ἡ πρόςθεσις ἐγένετο. V, 71, 3. 72, 3, κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλῃσθέν.

διακηρυκεύεσθαι, per caduceatorem agere, IV, 38, 2, ἔλεγεν ὁ Στύφων καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὅτι βούλονται διακηρυκεύσασθαι πρὸς τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους, ὅ τι χρὴ σφᾶς ποιεῖν.

διακινδυνεύειν, periculum adire, I, 63, ἠπόρησεν ὁποτέρωσε διακινδυνεύσει [*alii* διακινδυνεύσῃ] χωρήσας. 142, 8, πρὸς ὀλίγας (ναῦς) ἐφορμούσας. IV, 19, 4, πρὸς τὰ ὑπεραυχοῦντα. 29, 2. V, 46, ἐκείνοις δυστυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. VI, 99, 2, μάχαις πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους. VII, 1,

ἐςπλεῦσαι. 47, 3, ἐς τὰς Ἐπιπολάς. 60, 6. VIII, 27, 2, ἀλόγως. 79, 2, περὶ τοῦ παντός. Pass. IV, 19, ἄμεινον ἡγούμενοι ἀμφοτέροις μὴ διακινδυνεύεσθαι (rem in periculum non adduci).

διακινεῖν, conturbare, V, 25, διεκίνουν τὰ πεπραγμένα.

διακλέπτεσθαι, subripi, VII, 85, 3, τὸ ἀθροισθὲν τοῦ στρατεύματος ἐς τὸ κοινὸν οὐ πολὺ ἐγένετο, τὸ δὲ διακλαπὲν πολύ.

διακληροῦσθαι, sorte inter se partiri, sortiri, VIII, 30, ἐβούλοντο, διακληρωσάμενοι, ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, πρὸς δὲ τὴν Χίον καὶ ναυτικὸν καὶ πεζὸν πέμψαι.

διακομιδή, transportatio, III, 76, τῶν ἀνδρῶν ἐς τὴν νῆσον.

διακομίζειν, transportare, III, 75, 6, ἐς τήν... νῆσον. 79, τοὺς ἐκ τῆς νήσου πάλιν ἐς τὸ Ἡραῖον. IV, 46, 3. VII, 4, 5, στρατιὰν καὶ τὰς ναῦς. VIII, 8, 4, μίαν καὶ εἴκοσι ναῦς. 23, 6, πάλιν αὐτοὺς ἐς τὴν... πόλιν [*ubi* E. διεκομίσαντο]. 100, 3. Pass. I, 136, διακομίζεται ὑπ' αὐτῶν ἐς τὴν ἤπειρον τὴν καταντικρύ. III, 104, 2, ἐς τὴν Ῥήνειαν. IV, 116, 2, ταῖς ναυσὶν ἐς Παλλήνην. — traiicere, III, 23, 2, ὁ διακομιζόμενος ἀεὶ ἵστατο ἐπὶ τοῦ χείλους τῆς τάφρου. 74, 3, ἐς τὴν ἤπειρον. Med. transportare ad se, recipere, I, 89, 3, διεκομίζοντο... ὅθεν ὑπεξέθεντο παῖδας καὶ γυναῖκας. IV, 38, 4, τοὺς νεκροὺς (*ex Sphacteria*).

διακονία, ministerium, I, 133, ὡς οὐδὲν πώποτε αὐτὸν ἐν ταῖς πρὸς βασιλέα διακονίαις παραβάλοιτο.

διάκονος, minister, I, 133, ἐν ἴσῳ τοῖς πολλοῖς τῶν διακόνων ἀποθανεῖν.

διακόπτειν, diffindere, II, 4, 4, διακόψαντες τὸν μοχλόν. Pass. IV, 111, 2, τοῦ μοχλοῦ διακοπέντος.

διακόσιοι, ducenti, I, 10, 4, χιλίων καὶ διακοσίων. 13, 4, ἑξήκοντα καὶ διακόσια. 55, πεντήκοντα καὶ διακοσίους. 100, ἐς [τὰς] διακοσίας. 104, 2. 112, 2. II, 13, 8. 79. III, 17, 2, διακόσιαι καὶ πεντήκοντα. 19. 20, 2, διακοσίους καὶ εἴκοσι. 24, 2, δώδεκα καὶ διακόσιοι. 68, 2. 3. 107. 111, 4. 113, 3. IV, 32, 3. 42. 44, 6. 72. 100, 5. V, 2, διακοσίους καὶ χιλίους. 74, 3. *Ibid.* 84. VI, 4, 2, πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ διακόσια. 43. 67, 2. *Ibid.* 71. 94, 4. 98. VII, 19, 4. 20, 2. 30, 2. 33. 70, 4. VIII, 21. — *Sing.* I, 62, 3, τὴν παρὰ Περδίκκου διακοσίαν ἵππον.

διακοσμεῖν, exornare, II, 15, 2, τὴν χώραν. 100, 2, τὰ κατὰ τὸν πόλεμον ἵπποις καὶ ὅπλοις καὶ τῇ ἄλλῃ παρασκευῇ. VI, 54, 5, τὴν πόλιν... καλῶς. — ordinare, I, 20, 2, τὴν Παναθηναϊκὴν πομπήν. VI, 57, ὡς ἕκαστα ἐχρῆν τῆς πομπῆς προϊέναι.

διάκοσμος, instructio, IV, 93, 5, *αὕτη Βοιωτῶν παρασκευὴ καὶ διάκοσμος ἦν*.

διακρίνεσθαι, discerni, distingui, I, 49, 7, *διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι*. — dirimi, discedere, I, 18, 2, *πρός τε Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους*. 105, 6, *ἀπ' ἀλλήλων*. III, 9, 2, *οἵ τε ἀφιστάμενοι καὶ ἀφ' ὧν διακρίνοιντο*. IV, 14, 4. 25, 10, *ἐπ' οἴκου*. VII, 34, 6, *ἀπ' ἀλλήλων*. 38. VIII, 11. — disceptare iure, V, 79, 4, *αἴ τινι τᾶν πολίων ᾖ ἀμφίλογα,... διακριθῆμεν* (*cf. Popp. adn.*).

διακριτέα, disceptandum, I, 86, 3, *οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα, μὴ λόγῳ καὶ αὐτοὺς βλαπτομένους*.

διακωλύειν, impedire, prohibere, I, 130, *τὰ πρασσόμενα*. II, 17, *καί τι καὶ Πυθικοῦ μαντείου ἀκροτελεύτιον διεκώλυε*. III, 49, 4, *μὴ διαφθεῖραι*. 64, 3. IV, 132, 2, *τὸ στράτευμα καὶ τὴν παρασκευὴν, ὥστε μηδὲ πειρᾶσθαι Θεσσαλῶν*. V, 52, 2. VI, 102, 2, *τὸ προτείχισμα αἱροῦσιν,... αὐτὸν δὲ τὸν κύκλον Νικίας διεκώλυσε*. VII, 2. 79, 4. VIII, 82, *ὁ δὲ τὸ ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν... καὶ πάνυ διεκώλυσε*. 92, 8, *τῶν πρεσβυτέρων διακωλυόντων τοὺς ἐν τῷ ἄστει διαθέοντας καὶ ἐπὶ τὰ ὅπλα φερομένους*. Pass. I, 101, 2, *διεκωλύθησαν ὑπὸ τοῦ γενομένου σεισμοῦ*. VII, 18, *ὅπως δὴ, ἐςβολῆς γενομένης, διακωλυθῇ* (*ἡ βοήθεια*).

διακωχή, remissio, sustentatio, III, 87 (*de pestilentia*), *ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διακωχή*.

διαλανθάνειν, delitescere, III, 25, *κατὰ χαράδραν τινὰ ... διαλαθὼν ἐςέρχεται*. VIII, 74, 3.

διαλέγεσθαι, colloqui, V, 59, 5, *τῶν Ἀργείων δύο ἄνδρες... προςελθόντε Ἄγιδι, διελεγέσθην* (in colloquio dixerunt) *μὴ ποιεῖν μάχην, ἑτοίμους γὰρ εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι*. VI, 57, 2, *οἰκείως τῷ Ἱππίᾳ*. VIII, 93, 2, *ἀνὴρ ἀνδρί*.

διαλείπειν, distare, VII, 38, 3, *διαλειπούσας* [*vulgo διαλιπούσας*] *τὰς ὁλκάδας ὅσον δύο πλέθρα ἀπ' ἀλλήλων κατέστησε*. — *de tempore*, intermittere et intermitti, I, 112, *διαλιπόντον ἐτῶν τριῶν*. III, 74, *διαλιπούσης ἡμέρας*. V, 10, 11, *οὐ πολὺ διαλιπὼν ἐτελεύτησε*.

διαλλακτής, pacis conciliator, pacificator, IV, 60, *διαλλακτὰς πολὺ τῶν ἐμῶν λόγων αναγκαιοτέρους περὶ τῶνδε Ἀθηναίους νομίσαι*. 64, 4, *ξυμμάχους οὐδέποτε τὸ λοιπὸν ἐπαξόμεθα οὐδὲ διαλλακτάς*.

διαλλάσσειν, reconciliare, II, 95, 2, *εἰ Ἀθηναίοις διαλλάξειεν ἑαυτόν*. VI, 47, *Σελινουντίους ἢ βίᾳ ἢ ξυμβάσει διαλλάξαι*

αὐτοῖς. VIII, 89, *ἐλπίδας ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν, κτέ.* Pass. IV, 20, 2, *ἔτι ὄντων ἀκρίτων... διαλλαγῶμεν*. VIII, 70, 2. 71, 3. 86, 7, *οὐδέ, ὅτῳ διαλλαγήσεταί τις, ἔτι ἔσεσθαι*. — **diversum esse**, *τὸ διαλλάσσον*, **diversitas**, III, 10, *ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται*. Pass. *διηλλαγμένος*, **diversus**, III, 82, 2, *ταῖς εἴδεσι*.

διαλύειν, **dissolvere**, I, 131, 2, *χρήμασι... τὴν διαβολήν*. III, 3, *τὴν ξυνοίκισιν καὶ τὴν παρασκευήν*. V, 36, *τὰς σπονδάς*.— **dimittere**, II, 12, *τὸν ξύλλογον*. 93, *τὸ ναυτικόν*. V, 55, *τὰ στρατόπεδα*. —**dirimere** (*controversias, bellum*), III, 83, 2, *οὐκ ἦν ὁ διαλύσων, οὔτε λόγος ἐχυρός, οὔτε ὅρκος φοβερός*. 114, 4, *πόλεμον*. IV, 118, 8, *τὰ ἀμφίλογα δίκῃ*. VIII, 46, *πόλεμον*. Pass. **dissolvi**, IV, 23, *διελύοντο... αἱ σπονδαί*. V, 1, *αἱ σπονδαὶ διελέλυντο μέχρι Πυθίων*. VIII, 81, 2, *ἵνα... μᾶλλον αἱ ξυνωμοσίαι διαλυθεῖεν*. — **dimitti**, II, 23, 3, *διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι*. 68, 9, *κατὰ ἔθνη*. 78, 2, *κατὰ πόλεις*. *item* 79, 7, 102, *ἐπειδὴ τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν διελύθη*. III, 1, 2. 26, 4. IV, 74. V, 50, 5, *ἐπ' οἴκου*. *item* 60, 4. 83, 2. 4. VII, 34, 8, *τοῦ πεζοῦ διαλυθέντος*. VIII, 69, *ἡ ἐκκλησία... διελύθη*. —**digredi**, II, 12, 3, *ἐπειδὴ... ἔμελλε διαλύσεσθαι*. V, 113, *ἐκ τῶν λόγων*. VI, 41, 5, *ἐκ τοῦ ξυλλόγου*. VIII, 84, 3, *ἀπ' ἀλλήλων*. — **dirimi**, IV, 19, 2, *νομίζομεν τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως*. Med. **dirimere** (*suas controversias*), I, 140, 2, *βούλονται πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι*. 145, *δίκῃ... ἕτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων*. V, 80, *ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον διελύσαντο*.

διάλυσις, **dissolutio**, I, 137, 4, *τὴν τῶν γεφυρῶν... οὐ διάλυσιν*. IV, 19, *πολέμου* (**confectio**). V, 36, *τῶν σπονδῶν*. — *διάλυσιν ποιεῖσθαι*, **discedere** (*a pugna*), I, 51, 2.

διαλυτής, **dissolutor**, III, 82, 5, *τῆς ἑταιρίας*.

διαμαρτάνειν, **aberrare**, I, 106, *τῆς ὁδοῦ*. VII, 44, 8, *τῶν ὁδῶν*. — **frustrari**, II, 78, *ἐπειδὴ καὶ τούτου διήμαρτον*.

διαμαρτία, **aberratio, error**, IV, 89, *γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν* (**errore commisso in diebus**), *ἐς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν*.

διαμᾶσθαι, **diffodere**, IV, 26, 2, *διαμώμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ*.

διαμάχεσθαι, **dimicare, armis decernere**, I, 143, 5, *Πελοποννησίοις... πολλῷ πλείοσι*. V, 41, 2, *περὶ τῆς γῆς ταύτης*. VII,

63, ὧν χρὴ μεμνημένους διαμάχεσθαι ὅσον ἂν δύνησθε (*ubi vertunt* constanter pugnare). — oratione contendere, III, 40, 2, ἐγὼ καὶ τότε πρῶτον καὶ νῦν διαμάχομαι μὴ μεταγνῶναι ὑμᾶς τὰ προδεδογμένα. 42, 2, τοὺς λόγους ὅςτις διαμάχεται μὴ διδασκάλους τῶν πραγμάτων γίγνεσθαι, ἢ ἀξύνετός ἐστιν, ἢ ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει.

διαμέλλειν, cunctari, I, 71. 142. IV, 27, 4, μηδὲ διαμέλλειν καιρὸν παριέντας. VI, 25, οὐ... προφασίζεσθαι οὐδὲ διαμέλλειν. 49, 4, οὐ διαμελλήσειν περισκοποῦντας ὁπότεροι κρατήσουσι. VII, 40, 4. 49, 4. VIII, 40. 87, 4. Pass. VIII, 54, 4, τἄλλα παρασκευάσας... ὥςτε μηκέτι διαμέλλεσθαι.

διαμέλλησις, cunctatio, V, 99, πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται.

διαμέμφεσθαι, accusare, VIII, 89, 2, ξυνίσταντό τε ἤδη καὶ τὰ πράγματα διεμέμφοντο.

διαμνημονεύειν, recordari *vel* commemorare, I, 22, ὅσα λόγῳ εἶπον ἕκαστοι,... χαλεπὸν τὴν ἀκρίβειαν αὐτὴν τῶν λεχθέντων διαμνημονεῦσαι ἦν.

διαναυμαχεῖν, navali praelio decertare, VII, 60, 2. VIII, 27. 78 [*ubi Vat.* ναυμ.]. 79. *Ib.* 6 [*Vat. iterum* ναυμ.]. 83, 3.

διανέμειν, distribuere, III, 27, 3, τὸν σῖτον ἐκέλευον τοὺς δυνατοὺς φέρειν ἐς τὸ φανερὸν, καὶ διανέμειν ἅπασιν. — διανενεμημένος, separatus, III, 21, 2, τοῖς φύλαξιν οἰκήματα διανενεμημένα ᾠκοδόμητο.

διανίστασθαι, abscedere, IV, 128, 5, τῶν ἀναγκαίων ξυμφόρων διαναστάς (*signif. dub. cf. Popp. adn.*).

διανοεῖσθαι, mente agitare, in animo habere, consilium capere, I, 1, τὸ... Ἑλληνικὸν... ξυνιστάμενον... τὸ μὲν εὐθὺς, τὸ δὲ καὶ διανοούμενον. 18, 2, διανοηθέντες ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. 52, 2, ναυμαχίας οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες. 93, 5, τὸ ὕψος ἥμισυ μάλιστα ἐτελέσθη οὗ διενοεῖτο. 124, 3, τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ διανοεῖσθαι. 141, διανοήθητε ἢ ὑπακούειν,... ἢ εἰ πολεμήσομεν... μὴ εἴξοντες. 143, 5. II, 5, 5, ταῦτα. 93, 3. 4. 100, 5, πεζῷ οὐδὲ διενοοῦντο ἀμύνεσθαι. III, 2, ἀναγκασθέντες καὶ ταύτην τὴν ἀπόστασιν πρότερον ἢ διενοοῦντο ποιήσασθαι. 33, 2, μένειν. 75, 4, οὐδὲν... ὑγιές. 82, 5. IV, 13, 4, οὔτε ἃ διενοήθησαν... ἔτυχον ποιήσαντες. 22, 2, τι ὑγιές. 29, 2, τὴν ἀπόβασιν... ἐς τὴν νῆσον. 48, 2, κατὰ τὰς θύρας οὐδ᾽ αὐτοὶ διενοοῦντο βιάζεσθαι. 72, διανενοημένοι... βοηθεῖν ἐπὶ τὰ Μέγαρα. 75. 115, 2, πῦρ ἐνήσειν διενοοῦντο. 121, τὸν πόλεμον... προθύμως οἴσειν. 125, 2, ἀναχω-

ρεῖν. V, 9, 2, τὴν ἐπιχείρησιν... ποιεῖσθαι. 10, 8, μένειν. 35, 1, μηδὲν δίκαιον. 43, 2, ἀνανεώσασθαι. 46. *Ib.* 2, τι δίκαιον. 52, 2, τειχίσαι. 65, 2, ἰᾶσθαι. 80, 2, οὐκ εὐθὺς ἀπέστη,... ἀλλὰ διενοεῖτο. VI, 56. 88, 10, πρέσβεις πέμπειν ἐς Σικελίαν. 91, περὶ τοῦ... στόλου... ὡς διενοήθημεν, ἀκηκόατε. 93, στρατεύειν. *Ib.* 3. 96, φυλάσσειν. 98, 2, μάχην... ποιεῖσθαι. VII, 5, 4, διανοεῖσθαι οὕτως ἐκέλευεν αὐτοὺς ὡς... οὐκ ἔλασσον ἕξοντας. 12, 2, πειρᾶν. 27, 2, ἀποπέμπειν. 40, 5, ὥσπερ διενοήθησαν. 47, 3, ἅπερ καὶ διανοηθεὶς ἐς τὰς Ἐπιπολὰς διακινδυνεῦσαι. 56, τὸ στόμα... κλῄσειν. 74, 2. 80. VIII, 2, 4, ἀπροφασίστως ἅπτεσθαι... τοῦ πολέμου. 4. 8, πλεῖν. *Ib.* 2. 11, 3, πέμπειν. 15, 2, πληροῦν. 33, 4, ἐς τὴν Μίλητον ἐκομίσθη, ὥσπερ διενοεῖτο. 40, 3, καίπερ οὐ διανοούμενος. 46, 5, τὸ πλέον οὕτως. 50, 3, οὐδὲ... τιμωρεῖσθαι. 55, 2, βοηθήσειν. 74, 3, εἵρξειν. 87, 3. 100, 4, προσβολὴν ποιεῖσθαι. 109, πορεύεσθαι... πρὸς αὐτούς.

διάνοια, animus, consilium, cogitatio, I, 84, 3, νομίζειν τὰς διανοίας τῶν πέλας παραπλησίους εἶναι. 130, 2, κατέχειν τὴν διάνοιαν. 132, 3, παρόμοιον πραχθῆναι ἐφαίνετο τῇ παρούσῃ διανοίᾳ. 138, βασιλεὺς ἐθαύμασεν αὐτοῦ (*Themistoclis*) τὴν διάνοιαν. 140. 144, μᾶλλον πεφόβημαι τὰς οἰκείας ἡμῶν ἁμαρτίας, ἢ τὰς τῶν ἐναντίων διανοίας. II, 20, 5, τοιαύτῃ διανοίᾳ... περὶ τὰς Ἀχαρνὰς ἦν. 43, χρὴ ἀτολμοτέραν μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν. 61, 2, ταπεινὴ ὑμῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε. 89, 6, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον ἔχοντες. III, 36, 2, οὔτε ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. 82, 3, τὰ ἐφυστερίζοντα... πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας. IV, 52, 3, ἦν αὐτῶν ἡ διάνοια... ἐλευθεροῦν... καὶ κρατυνάμενοι... κακώσειν [*Cl.* κακῶσαι] καὶ... χειρώσασθαι [*vulgo* χειρώσεσθαι]. V, 9, 6, τοῦ ὑπαπιέναι πλέον ἢ τοῦ μένοντος... τὴν διάνοιαν ἔχουσι. 105, 4. 111, 2, πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε. VI, 11, 6, τὰς διανοίας κρατήσαντας. 15, 4, τὸ μέγεθος... τῆς διανοίας ὧν καθ' ἓν ἕκαστον ἔπρασσεν. 21, ἄξιον τῆς διανοίας δρᾶν. 30, 2, οἱ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἧκεν ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν. 38, 4. 65, εἶναι ἐν διανοίᾳ... ἰέναι... ἐπὶ Κατάνην. 76, 2, προφάσει μὲν... διανοίᾳ δέ. VII, 60. *Ib.* 4, ὡς οἷόν τε ἦν ἐξ ἀναγκαίου τε καὶ τοιαύτης διανοίας. 73, ὑπονοήσας αὐτῶν τὴν διάνοιαν.

διαπαντός vel *διὰ παντός* [*cf. Popp. Pr.* 1, *p.* 455 *et Suppl.*], perpetuo, I, 38, ἀφεστᾶσιν. 76, ὑπομείναντες. 84, ἐλευθέραν καὶ ἐνδοξοτάτην πόλιν διαπαντὸς νεμόμεθα. 85. II, 16, 2,

ἐβαρύνοντο... καταλιπόντες τὰ ἱερά, ἃ διαπαντὸς ἦν αὐτοῖς. 49, 4, ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διαπαντός. III, 58, 3, εὐεργέτας γεγενημένους διαπαντός. 93, 2, διὰ παντὸς ἐπολέμουν. IV, 61, 5, πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. 119, 3, ξυνῄεσαν ἐν αὐτῇ (τῇ ἐκεχειρίᾳ) διὰ παντὸς ἐς λόγους. VII, 6.

διαπειρᾶσθαι, experiri, VI, 91, 6, μόνου αὐτοῦ νομίζουσι τῶν ἐν τῷ πολέμῳ οὐ διαπεπειρᾶσθαι.

διαπέμπειν, transmittere, I, 129, ἐπιστολὴν (*ex Asia Byzantium*). *Ib.* 2. IV, 53, 2, ὁπλιτῶν φρουρὰν (*ex Laconica Cythera*). 123, 4, αὐτοῖς... ὁπλίτας. Pass. III, 75, 5, τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε (*in insulam*) αὐτοῖς διεπέμπετο. Med. sua transmittere, II, 14, πρόβατα... ἐς τὴν Εὔβοιαν διεπέμψαντο καὶ ἐς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένας. — dimittere, in varia loca mittere, IV, 55, κατὰ τὴν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν. 108, 7, φύλακας... ἐς τὰς πόλεις. VIII, 64, ἄλλους ἄλλῃ.

διαπεραιοῦσθαι, traiicere, III, 23, 3. VIII, 32, 2, ἐς Χίον.

διαπίμπλασθαι, impleri, VII, 85, 3, διεπλήσθη [*vulgo* κατεπλήσθη] ἡ Σικελία αὐτῶν.

διαπλεῖν, nave traiicere, I, 111, 3, πέραν. IV, 24, 5, ῇ Ὀδυσσεὺς λέγεται διαπλεῦσαι. 38, 3. 120, 2, ἐς τὴν Σκιώνην. VI, 44. 50, ἐς Μεσσήνην. VII, 29, 2, τὸν Εὔριπον. VIII, 24. 33, 4. — per locum vehi, IV, 25, πλοίου διαπλέοντος.

διάπλους, traiectus, III, 93, βραχύς ἐστιν ὁ διάπλους (*ex Heraclea*) πρὸς τὸ Κήναιον τῆς Εὐβοίας. VI, 31, 6, μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας. — transitus (*navium*), IV, 8, 6, δυοῖν νεοῖν διάπλουν.

διαπολεμεῖν, bellum sustinere, VI, 37, ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι. — debellare, VIII, 87, 4, εἴ γε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι. Pass. debellari, VII, 14, 3, διαπολεμήσεται [*nonnulli codd.* διαπεπολ.] αὐτοῖς ἀμαχεὶ, ἐκπολιορκηθέντων ἡμῶν, ὁ πόλεμος. 25, 9, ὡς... ἢν φθάσωσιν αὐτοὶ πρότερον διαφθείραντες τὸ παρὸν στράτευμα αὐτῶν, διαπολεμησόμενον [*Val.* διαπεπολ.].

διαπολέμησις, confectio belli, VII, 42, 5, ξυντομωτάτην ἡγεῖτο διαπολέμησιν.

διαπολιορκεῖν, in obsidione permanere, III, 17, 3.

διαπομπή, dimissio, VI, 41, 4, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν, καὶ τῶν πρὸς τὰς πόλεις διαπομπῶν ἅμα, ἔς τε κατασκοπὴν, καὶ ἤν τι ἄλλο φαίνηται ἐπιτήδειον.

διαπόντιος, **transmarinus**, I, 141, 3, *χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροι.*

διαπορεύεσθαι, **proficisci per locum, transire**, I, 107, 4, *σκέψασθαι ὅτῳ τρόπῳ ἀσφαλέστατα διαπορεύσονται* (*Geraniam*). V, 52, 2, *Πελοπόννησον τῇ στρατιᾷ.*

διαπορθεῖν, **depopulari, devastare**, VI, 102, 2, *τὸ... προτείχισμα.* VIII, 24, 3, *τὴν χώραν.* 28, 3, *τὴν Ἴασον.*

διαπράσσεσθαι, **transigere, conficere**, I, 87, 3, *ταῦτα.* 131, 2, *διαπραξάμενος... ἐξῆλθε.* III, 82, 8, *ἐπιφθόνως τι.* IV, 29, *πάντα... ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.* V, 89, *τὰ δυνατά.* — **curare**, VII, 40, 2, *τά τε ἄλλα... καὶ τὰ ἀμφὶ τὸ ἄριστον.*

διαπρεπής, **praeclarus, eximius**, II, 34, 5, *ἐκείνων διαπρεπῆ τὴν ἀρετὴν κρίναντες.* — *τὸ διαπρεπές*, **splendor, splendidus apparatus**, VI, 16, 2, *τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίαζε θεωρίας.*

διαρκής, **sufficiens, satis amplus**, I, 15, *ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν.* VI, 90, 4, *χρήματα.*

διαρπάζειν, **diripere**, I, 49, 5, *τὰ χρήματα.* IV, 130, 6, *ἐςπεσόντες ἐς τὴν Μένδην πόλιν,... ὡς κατὰ κράτος ἑλόντες διήρπασαν.* VIII, 31, 4. **Pass.** VIII, 36, *τὰ ἐκ τῆς Ἰάσου μεγάλα χρήματα διαρπασθέντα.*

διάῤῥοια, **alvi profluvium**, II, 49, 6, *διαῤῥοίας ἀκράτου ἐπιπιπτούσης.*

διασκεδαννύναι, **disiicere, dissipare**, I, 54, *ὃς* (*ἄνεμος*) *... διεσκέδασεν αὐτὰ* (*τὰ ναυάγια*) *πανταχῇ.* **Pass.** III, 98, *ἐπειδὴ... οὗτοι* (*οἱ τοξόται*) *διεσκεδάσθησαν.*

διασκευάζεσθαι, **parare**, IV, 38, 4, *τὰ ἄλλα διεσκευάζοντο ὡς ἐς πλοῦν.*

διασκοπεῖν, **circumspicere**, I, 52, 3, *τοῦ οἴκαδε πλοῦ... διεσκόπουν, ὅπῃ κομισθήσονται.* VII, 48, 3, *ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε.* 71, 6, *περὶ σφᾶς αὐτοὺς † καὶ † ὅπῃ σωθήσονται.* VIII, 4, [*τὰ*] *τῶν ξυμμάχων... ὅπως μὴ σφῶν ἀποστήσονται* [*ubi τὰ om. Cass. et Reg.*]. **Med.** VI, 59, 2, *πρὸς τὰ ἔξω διεσκοπεῖτο, εἴ ποθεν ἀσφάλειάν τινα ὁρῴη.*

διασπᾶσθαι, **divelli, disiungi**, V, 70, *ἵνα... μὴ διασπασθείη αὐτοῖς ἡ τάξις.* VI, 98, 3, *ὡς ἑώρων σφίσι τὸ στράτευμα διεσπασμένον καὶ οὐ ῥᾳδίως ξυντασσόμενον.* VII, 44, 5. 78, *διεσπασμένον* [*Mosqu. διεσπαρμ.*] *καὶ μὴ ἐν τάξει χωροῦν.* VIII, 42, 2, *διεσπασμένου τοῦ ναυτικοῦ.* 104, 5, *διεσπασμέναις* [*Reg. διεσπαρμ.*] *ταῖς ναυσί.*

διασπείρεσθαι, **dispergi**, I, 11, *αὐτῶν διεσπαρμένων.*

III, 30, 2, εἰκὸς τὸ πεζὸν αὐτῶν κατ' οἰκίας ἀμελέστερον... διεσπάρθαι.

διάστασις, disiunctio, dissociatio, VI, 18, 6, μὴ ὑμᾶς ἡ Νικίου τῶν λόγων ἀπραγμοσύνη καὶ διάστασις τοῖς νέοις ἐς τοὺς πρεσβυτέρους ἀποτρέψῃ.

διασταυροῦσθαι, vallo intercludere, VI, 97, 2, διασταυρωσάμενος τὸν ἰσθμὸν, ἡσύχαζε.

διασώζειν, conservare, II, 62, 3, ἐλευθερίαν. *Ibid.* IV, 14, 4, τὰς κενὰς ναῦς. 60, τὴν πᾶσαν Σικελίαν. 120, 2, αὐτόν. V, 4, 5, τὸν δῆμον τῶν Λεοντίνων. 10, 11, τὸν Βρασίδαν. 33, 2, τὸ... τεῖχος καὶ τάς... πόλεις. VI, 23. VII, 53, 3, τὰς ναῦς τὰς πολλάς. [*pro* σώζειν *vulgo* I, 129, 3.]. Pass. conservari, effugere, incolumem pervenire, I, 82, ἀνεπίφθονον, ὅσοι... ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβουλευόμεθα, μὴ Ἕλληνας μόνον ἀλλὰ καὶ βαρβάρους προςλαβόντας διασωθῆναι (saluti suae consulere). II, 60, 3. III, 84, 3. 85, 2. 108, 3, χαλεπῶς... ἐς Ὄλπας. 109. IV, 96, 8, ῥᾷον τὸ πλῆθος τῶν φευγόντων διεσώθη. 113, 2, ἐς τὴν Λήκυθον. VII, 34, 6. VIII, 80, 3, ἐς τὸν Ἑλλήσποντον. [*pro* σώζεσθαι *vulgo* I, 110.] Med. conservare sibi, III, 39, 4, εὐδαιμονίαν. V, 16, τὴν εὐτυχίαν. 46, τὴν εὐπραγίαν. VII, 63, 3, τὴν ἡδονὴν ἐνθυμεῖσθαι ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι.

διατάσσειν, disponere, instruere, IV, 130, 3, ὡς ἐς μάχην. V, 58, 5. VII, 4, 3, τοὺς ἄλλους ξυμμάχους κατὰ τὸ ἄλλο τείχισμα. Pass. IV, 31, 2, ὧδε διετετάχατο. VIII, 69, 4, τούτων διατεταγμένων οὕτως (his rebus ita dispositis). Med. ordinem capere, VIII, 104, 3, οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διετάξαντο.

διατάχους, *vel* *διὰ τάχους* [*cf.* *Popp. Pr.* 1, *p.* 456], celeriter, II, 18, 4, ἐπελθόντες. 85, 4, ναῦς... ἀποστεῖλαι. III, 109, 3, τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο, καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον. IV, 25, 2. 29. 85, 2. 106, 3. VI, 69. 79, 3. 98, 2. 104. VII, 22, 2. 29, 2. VIII, 2. 12, 2. 15, 2.

διατείχισμα, murus intercludens *vel* intersepiens, III, 34, 2. 3. VII, 60, 2.

διατελεῖν, peragere, consumere, VII, 38, 3, παρασκευαζόμενοι ταῦτα ὅλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν οἱ Ἀθηναῖοι μέχρι νυκτός. [*nisi ibi ἡμέραν est acc. temporis, et διατελεῖν intrans, accipiendum.*] — aetatem agere, permanere, I, 34, 3, ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη. VI, 89, 2, διατελοῦντός μου προθύμου.

διατιθέναι, disponere, I, 126, 8, τὴν φυλακὴν καὶ τὸ πᾶν.

VI, 15, 4, κράτιστα... τὰ τοῦ πολέμου. Pass. haberi, tractari, VI, 57, 4, οὐ ῥᾳδίως διετέθη.

διατρέφεσθαι, nutriri, IV, 39, 2, τοῖς ἐσπλέουσι λάθρα.

διατρέχειν, percurrere, cursu transire, II, 25, 2, διαδραμὼν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον. IV, 79, Θεσσαλίαν.

διατρίβειν, atterere, VIII, 87, 2, ἵνα διατρίβῃ ἀπελθὼν ... τὰ τῶν Πελοποννησίων. Pass. VIII, 78, τὰς... Φοινίσσας ναῦς μένοντες... κινδυνεύσειν διατριβῆναι. — *de tempore*, Pass. absumi, I, 125, 2, ἐνιαυτὸς μὲν οὐ διετρίβη, ἔλασσον δὲ, πρὶν κτέ. — *intrans.* tempus terere, morari, cunctari, VII, 42, 3, νομίσας οὐχ οἷόν τε εἶναι διατρίβειν. 43, οὐκέτι ἐδόκει διατρίβειν. 47, 3. VIII, 9, 3.

διατριβή, mora, dilatio, III, 38, χρόνου διατριβὴν ἐμποιησάντων. V, 38, 4, ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων. 82, 4, διατριβαὶ καὶ μελλήσεις ἐγίγνοντο. VIII, 9, 2, διατριβῆς ἐγγιγνομένης [*Vat.* γιγνομένης].

διαφαίνεσθαι, apparere, I, 18, 2, δυνάμει ταῦτα (τὰ ναυτικὰ) μέγιστα διεφάνη. II, 51, 3, σῶμα αὔταρκες ὂν οὐδὲν διεφάνη. IV, 108, 4, ἐψευσμένοις τῆς Ἀθηναίων δυνάμεως ἐπὶ τοσοῦτον ὅση ὕστερον διεφάνη. VI, 17, 5, οὔτε οἱ ἄλλοι Ἕλληνες διεφάνησαν τοσοῦτοι ὄντες, ὅσους ἕκαστοι σφᾶς αὐτοὺς ἠρίθμουν.

διαφανῶς, manifesto, II, 65, 8, χρημάτων διαφανῶς ἀδωρότατος γενόμενος.

διαφέρειν, transportare, VIII, 8, 3, τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν. [Pass. *Ibid. olim legebatur*, πρὸς... τὰς ὕστερον διαφερομένας, *ubi nunc* ἐπιδιαφ.] — in diversum ferre, IV, 74, 3, ψῆφον φανεράν. — perferre, tolerare, I, 11, 2, ξυνεχῶς τὸν πόλεμον. VI, 54, 5, τοὺς πολέμους. VIII, 75, 2, τὸν... πόλεμον προθύμως. — *intrans.* differre, diversum esse, I, 70, ὅσον ὑμῶν καὶ ὡς πᾶν διαφέροντας. 84, 4, πολὺ διαφέρειν οὐ δεῖ νομίζειν ἄνθρωπον ἀνθρώπου. II, 39, διαφέρομεν καὶ ταῖς τῶν πολεμικῶν μελέταις τῶν ἐναντίων ταῖσδε. III, 39, 5, μηδὲν διαφέροντας [*nonnulli codd.* διαφερόντως] τῶν ἄλλων... τετιμῆσθαι. V, 86, τὰ τοῦ πολέμου... διαφέροντα αὐτοῦ φαίνεται. 102, κατὰ τὸ διαφέρον ἑκατέρων πλῆθος. — praestare, III, 83, τὸ ἀντιτετάχθαι ἀλλήλοις τῇ γνώμῃ ἀπίστως ἐπιπολὺ διήνεγκεν. — interesse, III, 42, 2, ἰδίᾳ τι αὐτῷ διαφέρει. *Ibid.* — *τὰ διαφέροντα*, quod interest, commoda, I, 70, μεγάλων τῶν διαφερόντων καθεστώτων. II, 43, 6, ἐν οἷς μάλιστα μεγάλα τὰ διαφέροντα, ἤν τι πταίσωσι. VI, 92, 5, περὶ μεγίστων δὴ τῶν διαφερόντων βουλεύεσθαι. Pass. dissidere, ini-

micitias exercere, I, 18, 3, διενεχθέντες οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ Ἀθηναῖοι ἐπολέμησαν. 100, 2, περὶ τῶν... ἐμπορίων. IV, 19, 4, τὰ μέτρια [i. e. μετρίως]. 58. 125. V, 31, τοῖς Λακεδαιμονίοις περὶ Λεπρέου. 41, 2, περὶ τῆς Κυνουρίας γῆς, ἧς ἀεὶ πέρι διαφέρονται. VIII, 90, τῷ Ἀλκιβιάδῃ.

διαφερόντως, aliter, diverse, II, 40, 3, διαφερόντως τόδε ἔχομεν, ὥςτε κτέ. 51, ὡς ἑκάστῳ ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον. — summopere, I, 38, 4, διαφερόντως τι ἀδικούμενοι. 138, 3, ἄξιος θαυμάσαι. VIII, 68, 3, παρέσχε καὶ Φρύνιχος ἑαυτὸν πάντων διαφερόντως προθυμότατον.

διαφεύγειν, effugere, elabi, periculo subtrahere se, I, 110, 4, αἱ ἐλάσσους (νῆες) διέφυγον πάλιν. II, 67, 4. 77, 5, τοὺς Πλαταιέας, τἄλλα διαφυγόντας, ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. *Ibid.* III, 22, 8. 40, 5. 6. IV, 19, βίᾳ. 128, 2, νομίζοντες... διαπεφευγέναι. 131, 3, διαφυγόντες [*alii* διαφεύγοντες] οἱ πλεῖστοι τὸ ἐπὶ τῇ Σκιώνῃ στρατόπεδον (elapsi per castra). V, 60, 5, νομίζοντες... Λακεδαιμονίους διαπεφευγέναι. 82, 3. 116, τοὺς μὲν ξυνέλαβον, οἱ δ' αὐτοὺς καὶ διέφυγον. VI, 2, 3, Ἀχαιούς. 53, 2, ἀνέλεγκτον διαφυγεῖν. 57, 4, τοὺς δορυφόρους. 60, 4, τῶν διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες. VII, 32, 2. 44, 5, αὐτούς. 59, 2, μηδὲ καθ' ἕτερα αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. 70, 7, κωλῦσαι αὐτοὺς διαφυγεῖν. *Ib.* 8, οὓς... ἴσασι προθυμουμένους... διαφυγεῖν, τούτους αὐτοὶ φεύγοντας φεύγουσι. 71, 3, ἢ διέφυγον ἢ ἀπώλλυντο. 77, 7, τοὺς πολεμίους. 85. *Ib.* 4. VIII, 1, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου. 13, τοὺς Ἀθηναίους. 35, 4, ἐκ τῶν νεῶν. 39, 3, ἐκ τῆς Μήλου. 92, 2, ὁ πατάξας διέφυγεν. — perfugere, confugere, III, 24, 2, ἐς τὰς Ἀθήνας. 111, 4, ἐς τὴν Ἀγραΐδα. IV, 35, 2, ἐς τὸ ἔρυμα. 124, 3, πρὸς τὰ μετέωρα. VII, 43, 4, πρὸς τὰ στρατόπεδα. VIII, 102, 2, ἐπὶ τῆς Ἴμβρου καὶ Λήμνου. — evitare, II, 40, τὸ πένεσθαι. 42, 4, αὐτὴν (τὴν πενίαν). 90, 2, τὸν ἐπίπλουν... ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως. VI, 80, 5, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν. — ex morbo evadere, II, 49, 6, εἰ διαφύγοιεν,... οἱ πλεῖστοι ὕστερον... ἀσθενείᾳ ἀπεφθείροντο. *Ib.* 8. 51, 6, οἱ διαπεφευγότες.

διάφευξις, fuga, effugium, III, 23, 2 (*de Plataeensibus*), ἐγένετο ἡ διάφευξις αὐτοῖς μᾶλλον διὰ τοῦ χειμῶνος τὸ μέγεθος.

διαφθείρειν, perdere, II, 69, 2, τῆς στρατιᾶς μέρος τι. 77, 5, τοῦτο (τὸ πῦρ)... τοὺς Πλαταιέας... ἐλαχίστου ἐδέησε διαφθεῖραι. III, 89, 2, ἡ θάλασσα... ἀνθρώπους διέφθειρε. IV, 114, 3, οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην οὐδένα. V, 93. 111, 3, τὴν... πλεῖστα διαφθείρουσαν ἀνθρώπους αἰσχύνην. VI, 6, 2. 79, 2. VIII,

47, τὴν πατρίδα. 91, τὴν πόλιν. item 93, 2 [ubi Vat. φθείρειν]. — interimere, occidere, I, 65, 2, πολλούς. 105, 7. 113, 2. 128, ἱκέτας. II, 2, 2, ἄνδρας τῶν πολιτῶν τοὺς σφίσιν ὑπεναντίους. 67, 4. III, 23, τοὺς φύλακας. 32, 2, ἄνδρας... οὔτε χεῖρας ἀνταιρομένους, οὔτε πολεμίους. 34, 3. 36, 4, πόλιν ὅλην... μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. 39, 2. 47, 3, τὸν δῆμον τῶν Μυτιληναίων. Ib. 5. 49, 4. 50. 58, τὰ ἡμέτερα σώματα. 59, ἡμᾶς. 66, 2. 68, 2. 74, 2. 75, 4. 81, 3, ἀλλήλους. 90, 3. 94, φρουρούς τινας. 98, 2. 112, 5. IV, 25, 9, τοὺς πλείστους. 32, τοὺς πρώτους φύλακας. 48. Ibid. σφᾶς... αὐτούς. Ib. 3. 110, 2. 116. 124, 3. 127. V, 72, 3, τοὺς Λακεδαιμονίους. 75, 4. VI, 52, 2, τῶν ψιλῶν τινας. 74. VII, 25, 9, τὸ παρὸν στράτευμα. 30, 3, τῶν Θηβαίων... ἐς εἴκοσιν ἱππέας. 32, 2, ἐς ὀκτακοσίους. 44, 8. 52, 2. 53, τοὺς ἐκβαίνοντας. VIII, 24, 3. 50, 5, ὅλον τὸ στράτευμα. 65, 2. — frangere, pessumdare (*navem*), I, 29, 4, ναῦς πέντε καὶ δέκα. 54, 2, τριάκοντα ναῦς. 100, τὰς πάσας (τριήρεις). 110, 4, τὰς πολλὰς τῶν νεῶν. 117, τὰς προφυλακίδας ναῦς. II, 84, 3. 90, 5. 92, 2. 5. VII, 25, 2, τῶν πλοίων... τὰ πολλά. 31, ὁλκάδα. — pervertere, corrumpere, diruere, I, 74, 2, τὰ οἰκεῖα. II, 79, 2, τὸν σῖτον. VI, 100, τοὺς ὀχετούς. Pass. perdi, perire, interire, I, 25, 2, ἐδέοντο μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθειρομένους. 74, 4. II, 4, 4. 20, 4, οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα. 49, 6, διεφθείροντο οἱ πλείους ἐναταῖοι ἢ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος. [Ibid. vulgo iterum διεφθείροντο pro ἀπεφθ.] 50. 51, 5. 6, ὑπ' ἄλλου νοσήματος. 53, 3. 60, 3, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος. III, 57, 3, λιμῷ. 74, 2. 82, 8, τὰ μέσα τῶν πολιτῶν ὑπ' ἀμφοτέρων... διεφθείροντο. 83, 4. VI, 18, 7, παράπαν γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἂν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι. 37, 2. VII, 84, 3, περὶ τοῖς δορατίοις καὶ σκεύεσιν. VIII, 73, 4. 75, 3. 91, 2. — interimi, occidi, I, 100, 3, ὑπὸ τῶν Θρακῶν. 114, οἱ φρουροὶ Ἀθηναίων διεφθαρμένοι εἰσὶν ὑπὸ τῶν Μεγαρέων. II, 4, 2. 5, 3. 6, 3. 81, 6. III, 7, 5, διαφθείρεται αὐτός τε καὶ τῆς στρατιᾶς τι μέρος ὑπὸ τῶν αὐτόθεν. 13. 19, 2. 49, μὴ... εὕρωσι διεφθαρμένην τὴν πόλιν. 56, 6. 67, 3, τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 98. Ib. 4. 112, 6. 7, ὑπὸ τῶν ἐν ταῖς ναυσί. 113, 5. IV, 33, ὡς εἶδον τὸ πρῶτον φυλακτήριον διεφθαρμένον. 36, 3. 37, γνοὺς... διαφθαρησομένους αὐτοὺς ὑπὸ τῆς σφετέρας στρατιᾶς. 38, 5. 40, 2, τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι. 48, 3. 6, ὑπὸ τοῦ δήμου. 57, 3, ἐν χερσίν. 80, 4. 96, 3. 102, 2. 113, 2, ἐν χερσίν. 130, 6. Ibid. 134, 2. V, 10, 10, ὅσοι μὴ διεφθάρησαν ἢ αὐτίκα ἐν χερσίν, ἢ ὑπὸ τῆς Χαλκιδικῆς ἵππου καὶ τῶν

τελτασστῶν. 51, 2. 56, 4. 59. 73, 4. 115. VI, 100, 3. VII, 4, 6, ὑπὸ τῶν ἱππέων. 30, 2. 44, 5. VIII, 25, 3. 50, 5, ὑπὸ τῶν ἐχθίστων. 91, 3, ὑπὸ τοῦ δήμου. — profligari, I, 89, 2. III, 108, ἐπειδὴ εἶδον τὸ κατ' Εὐρύλοχον... διαφθειρόμενον. IV, 29, 4, λανθάνειν ἂν τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον... διαφθειρόμενον. VII, 85, διεφθαρμένου τοῦ στρατεύματος. 87, 5, ἔργον... τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυστυχέστατον. VIII, 1, πασσυδί. — frangi, pessumire (*de navibus*), II, 92, 3. VII, 23, 4. 34, 5. 41, 3. 71, 7. VIII, 34.— corrumpi, vitiari, VII, 84, 5, τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο.

διαφθορά, pernicies, VIII, 86, 3, ἀπήγγελλον ὡς οὔτε ἐπὶ διαφθορᾷ τῆς πόλεως ἡ μετάστασις γένοιτο, κτέ. — strages, VIII, 98, 2, διὰ ξυμφορὰν... ἀνδρῶν ἐκ Δεκελείας ἀναχωρούντων διαφθορᾶς.

διαφιέναι, transitum dare, VII, 32, πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας καὶ ξυμμάχους,... ὅπως μὴ διαφήσουσι τοὺς πολεμίους.

διαφορά, diversitas, III, 10, ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. — dissensio, simultas, controversia, I, 23, 5. 81, 5, ἄρξαι... τῆς διαφορᾶς. 102, 2, διαφορὰ ἐκ ταύτης τῆς στατείας πρῶτον Λακεδαιμονίοις καὶ Ἀθηναίοις φανερὰ ἐγένετο. 122, 2, περὶ γῆς ὅρων. 140, 2, δίκας τῶν διαφορῶν [*vulgo* διαφόρων]. 146, αἰτίαι αὗται καὶ διαφοραὶ ἐγένοντο ἀμφοτέροις. II, 65, 12, κατὰ τὰς ἰδίας διαφοράς. III, 82, διαφορῶν οὐσῶν ἑκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις τοὺς Λακεδαιμονίους. IV, 61, 8, ὁ πόλεμος πολέμῳ, εἰρήνη δὲ διαφοραὶ [*vulgo* διαφορὰ] ἀπραγμόνως παύονται. 63, τὰς ἰδίας διαφορὰς ἐς αὖθις ἀναβαλώμεθα. 83, διαφορᾶς αὐτῷ οὔσης. *Ib.* 5. 6, ὁ δὲ ἄκοντος καὶ ἐκ διαφορᾶς ξυγγίγνεται (post altercationem). 125, κυρωθὲν οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς. V, 26, 6. 40, 2, ἐλπίζοντες ἐκ τῶν διαφορῶν... ξύμμαχοι ἔσεσθαι. 42, ἦσάν ποτε Ἀθηναίοις καὶ Βοιωτοῖς ἐκ διαφορᾶς περὶ αὐτοῦ ὅρκοι παλαιοί. 43, κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. *Ib.* 3, ἐπειδὴ ἡ διαφορὰ ἐγεγένητο. 44, ἐς διαφορὰν μεγάλην καθεστῶτας αὐτοὺς πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους. 115, 3. VII, 18, 3. VIII, 52, περὶ τῶν Θηραμένους σπονδῶν. 85, κατὰ τοιαύτην διαφορὰν ὄντων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων πρός τε τὸν Ἀστύοχον καὶ τὸν Τισσαφέρνην. [*praeterea* διαφορᾶς *vulgo pro* διαβολάς, II, 65, 11.] — inimicitia, odium, VII, 57, 11, ξυνεστράτευον... Τυρσηνῶν τινες κατὰ διαφορὰν Συρακοσίων.

διαφορεῖν, transportare, VI, 100, 3, *διεφόρησαν τοὺς σταυροὺς παρ' ἑαυτούς*. Pass. perferri, pervenire, VI, 91, 7, *τῆς ἀπὸ τῶν ξυμμάχων προςόδου ἧσσον διαφορουμένης*.

διάφορος, diversus, VIII, 96, 5, *διάφοροι πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὀξεῖς, οἱ δὲ βραδεῖς*. — dissentiens, inimicus, I, 39, 2, *διαφόρους ὄντας ἡμῖν*. 57, 2, *φανερῶς ἤδη διάφοροι ἦσαν*. 75, 4, *ἡμῖν*. II, 2, 3, *ἐβούλοντο τὴν Πλάταιαν, ἀεὶ σφίσι διάφορον οὖσαν, . . . προκαταλαβεῖν*. III, 2, 3, *ὄντες αὐτοῖς διάφοροι*. 61, 2, *αὐτοῖς διάφοροι ἐγενόμεθα*. IV, 63, 2, *φίλοι μὲν ἂν τοῖς ἐχθίστοις, διάφοροι δὲ οἷς οὐ χρή*. V, 29, *πόλιν . . . Λακεδαιμονίοις ἀεὶ διάφορον*. 34, *ὄντες ἤδη διάφοροι Ἠλείοις*. VI, 15, 2, *ὢν καὶ ἐς τὰ ἄλλα διάφορος τὰ πολιτικά*. 88, *τοῖς Συρακοσίοις ἀεὶ κατὰ τὸ ὅμορον διάφοροι*. 89, 4, *τοῖς τυράννοις ἀεί ποτε διάφοροί ἐσμεν*. VIII, 12, 3, *ἐτύγχανε τῷ Ἄγιδι αὐτὸς διάφορος ὤν*. — eximius, commodus, IV, 3, 3, *τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἑτέρου μᾶλλον*. — *διάφορον*, mutatio, VII, 75, 7, *μέγιστον δὴ τὸ διάφορον τοῦτο Ἑλληνικῷ στρατεύματι ἐγένετο*. — controversia, I, 56, *τάδε ξυνέβη γενέσθαι Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις διάφορα ἐς τὸ πολεμεῖν*. 67, 4, *δηλοῦντες καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα*. 78, 4, *τὰ διάφορα δίκῃ λύεσθαι*. II, 37, *πρὸς τὰ ἴδια διάφορα*. V, 18, 4, *ἤν τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους*. 45, *περὶ πάντων ξυμβῆναι τῶν διαφόρων*. 62, *τὰ διάφορα μαθεῖν τὰ πρὸς Ἐγεσταίους*. — dissidium, dissidii causa, VII, 55, 2, *οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὔτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ διάφορον αὐτοῖς*. — inimicitia, odium, II, 27, 2, *κατὰ τὸ Ἀθηναίων διάφορον*. III, 54, *πρὸς τὰ Θηβαίων διάφορα*. IV, 79, 2, *τὰ παλαιὰ διάφορα τῶν Ἀθηναίων*. — quod interest, I, 68, 2, *ὑπενοεῖτε ὡς ἕνεκεν τῶν αὐτοῖς ἰδίᾳ διαφόρων λέγουσι*. IV, 87, *πολλὴν περιωπὴν τῶν ἡμῖν ἐς τὰ μέγιστα διαφόρων ποιούμεθα*.

διαφόρως, diverse, VII, 71, 6, *ὁ πεζὸς, οὐκέτι διαφόρως, ἀλλ' ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ δυςανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα*. — alieno animo, contrarie, VI, 18, 7, *τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν, οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν ἤθεσι καὶ νόμοις, ἢν καὶ χείρω ᾖ, ἥκιστα διαφόρως πολιτεύωσι*.

διάφραγμα, paries intersepiens, I, 133, *σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην*.

διαφυγγάνειν, diffugere, VII, 44, 8, *ὅσοι ἦσαν τῶν προτέρων στρατιωτῶν, ἐμπειρίᾳ μᾶλλον τῆς χώρας ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον*.

διαφυγή, effugium, VIII, 11, 2, *ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία.*

διαφυλάσσειν, conservare, II, 65, 2, *ὅσον χρόνον προύστη τῆς πόλεως... ἀσφαλῶς διεφύλαξεν αὐτήν.*

διαχειμάζειν, hiemare, VI, 72. 74, 2. 88, 5. VII, 42, 3, *ἐν Κατάνῃ.*

διαχείρισις, administratio, I, 97, *τῶν πραγμάτων.*

διαχεῖσθαι, diffundi, dilabi, II, 75, 2, *ὅπως μὴ διαχέοιτο ἐπιπολὺ τὸ χῶμα.* 76.

διαχρῆσθαι, interficere, I, 126, 11, *καθεζομένους τινὰς καὶ ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν τοῖς βωμοῖς... διεχρήσαντο* [*nonnulli codd. ἀπεχρ.*]. III, 36, 3, *Μυτιληναίους.* VI, 61, 3.

διαψηφίζεσθαι, suffragia ferre, IV, 88, *κρύφα διαψηφισαμένου* [*vulgo ψηφισ.*].

διαψύχειν, exsiccare, reficere (*naves*), VII, 12, 4, *τὰς ναῦς οὐκ ἔστιν ἀνελκύσαντες διαψῦξαι* [*vulgo διαψύξαι, nonnulli codd. ἀναψ.*].

δίγλωσσος, bilinguis, IV, 109, 4, *οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων.* VIII, 85, 2, *Κᾶρα δίγλωσσον.*

διδασκαλεῖον, schola, VII, 29, 5, *παίδων.*

διδασκαλία, institutio, admonitio, documentum, I, 68, 3, *ἰ ἀφανεῖς που ὄντες ἠδίκουν τὴν Ἑλλάδα διδασκαλίας ἂν ὡς οὐκ ἰδόσι προσέδει* (nobis demonstratione opus esset, qua vos rerum gnaros doceremus). II, 42, *διδασκαλίαν ποιούμενος* (docens)... *ὴ περὶ ἴσου ἡμῖν εἶναι τὸν ἀγῶνα.* 87, 7, *νῦν αὐτὰ ταῦτα... διδασκαλίαν παρέξει.*

διδάσκαλος, magister, suasor, III, 42, 2, *τοὺς λόγους... διδασκάλους τῶν πραγμάτων.* 82, 2, *ὁ πόλεμος... βίαιος διδάσκαλος.* V, 30, *τοὺς Κορινθίους διδασκάλους γενομένους.* VIII, 45, , *διδάσκαλος πάντων γενόμενος.*

διδάσκειν, docere, monere, suadere, I, 68, 2, *οὐ περὶ ὧν διδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε.* 86, 4, *ὡς ἡμᾶς πρέπει βουλεύεσθαι ἀδικουμένους, μηδεὶς διδασκέτω.* 90, 4, *ταῦτα.* I, 60, 6, *ὁ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας* (elocutus) *ἐν ἴσῳ καὶ εἰ μὴ ἐνεθυμήθη.* 93, *διδαξάντων Μεγαρέων* (suadentibus). III, 71, 2, *πέμπουσι... πρέσβεις, περὶ τῶν πεπραγμένων διδάξοντας ὡς ξυνέφερε.* IV, 17, 2, *τι τῶν προὔργου.* 46, 5. 83, 3, *ἐδίδασκον αὐτὸν μὴ ὑπεξελεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά.* 118, 2, *εἴ τι ὑμῖν εἴτε δικαιότερον τούτων δοκεῖ εἶναι, ἰόντες ἐς Λακεδαίμονα διδάσκετε.* V, 9, 2, *τὴν ἐπιχείρησιν ᾧ τρόπῳ διανοοῦμαι ποιεῖσθαι, διδάξω.*

27, 3. 86, ἀλλήλους. 98, τὸ ἡμῖν χρήσιμον. VI, 9, 3, ὡς... ἐν καιρῷ σπεύδετε,... ταῦτα διδάξω. 38, 4, τοὺς ὀλίγους τὰ μὲν ἐλέγχων, ... τὰ δὲ καὶ διδάσκων. 64, αὐτοὺς περὶ τοῦ... χωρίου. 93, ταῦτα ἕκαστα. VII, 18, τὴν Δεκέλειαν τειχίζειν. VIII, 45, 3, τοὺς στρατηγοὺς... ἐδίδασκεν ὥςτε δόντα χρήματα αὐτὸν πεῖσαι. 72, πέμπουσι... δέκα ἄνδρας... διδάξοντας ὡς οὐκ ἐπὶ βλάβῃ τῆς πόλεως... ἡ ὀλιγαρχία κατέστη. Pass. I, 136, 3, τῆς γυναικὸς ἱκέτης γενόμενος, διδάσκεται ὑπ' αὐτῆς τὸν παῖδα σφῶν λαβὼν καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν. IV, 17, 3, ὡς ἀξύνετοι διδασκόμενοι. VIII, 54, μὴ εἶναι ἄλλην σωτηρίαν. 56, 2. 75, διδαχθέντες μὴ... ἀπολέσωσι τὰ πράγματα.

διδαχή, **admonitio, documentum**, I, 120, 2, ἡμῶν ὅσοι Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ διδαχῆς δέονται ὥςτε φυλάξασθαι αὐτούς. IV, 126, οὐκ ἂν ὁμοίως διδαχὴν... ἐποιούμην. *Ib.* 4, διδαχὴ ἀληθὴς προςγενομένη περὶ αὐτῶν. — **disciplina, institutio**, I, 121, 2, ὃ ἡμεῖς ἔχομεν φύσει ἀγαθὸν, ἐκείνοις οὐκ ἂν γένοιτο διδαχῇ.

διδόναι, **dare, tribuere, offerre** (*hoc in praesenti*), I, 25, 4, γέρα τὰ νομιζόμενα. 33, 2, ἀσφάλειαν καὶ κόσμον. *Ib.* 4, τὴν ξυμμαχίαν (**offerre**). 42, 4, ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην. 56, 2, ὁμήρους. *item* 117, 3. 120, 2. 138, 5. II, 4, 4, πέλεκυν. 40, 4. 43, 2, κοινῇ τὰ σώματα. 71, 3, τάδε ἡμῖν πατέρες οἱ ὑμέτεροι ἔδοσαν. 97, 4, λαμβάνειν μᾶλλον ἢ διδόναι. *Ibid. bis* δῶρα. III, 14, κοινὴν τὴν ὠφέλειαν... ἅπασι. 22, 3. 38, 3, τὰ ἆθλα ἑτέροις. 43, 3, φανερῶς τι ἀγαθόν. 58, ἡδονὴν... ἄλλοις. 90, 2, ὁμήρους. 102, 2 *ter*. IV, 18. 19, εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν καὶ ἄλλην φιλίαν πολλὴν καὶ οἰκειότητα ἐς ἀλλήλους ὑπάρχειν. 36, ἑαυτῷ τῶν τοξοτῶν μέρος τι. 83, 6, τρίτον μέρος ἀνθ' ἡμίσεος τῆς τροφῆς. 86, 6. 108, 4, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι (**committere**; *alii tamen subaud.* ἑαυτόν, *cf. Popp. adn.*). 116, 2, τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου. V, 10, 4, τὰ γυμνὰ πρὸς τοὺς πολεμίους. 11, τιμάς. 47, 6, σῖτον. 61, 5, ὁμήρους. VI, 4, 4, νόμιμα. 31, 3, δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ. *Ibid.* ἐπιφορὰς... τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν. 47, τροφήν. 62, τὰ χρήματα. VII, 48, 5, τροφήν. 50, 2, τριήρεις δύο καὶ τοῦ πλοῦ ἡγεμόνας. 83, 2. 87, 2, ἐδίδοσαν αὐτῶν ἑκάστῳ ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας κοτύλην ὕδατος καὶ δύο κοτύλας σίτου. VIII, 3, ὁμήρους τινὰς καὶ χρήματα. 5, 2, Ἀλκαμένη ἁρμοστήν. 8. 29, τριώβολον. *Ibid.* ἐντελῆ τὴν δραχμήν. *Ib.* 2, ἐς πέντε ναῦς... τρία τάλαντα... τοῦ μηνός. 45, 2, Ἀθηναῖοι... τριώβολον τοῖς ἑαυτῶν

διδόασι. *Ib.* 3, χρήματα. 46, τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος. 56, 3, Τισσαφέρνει... μὴ ἱκανά. 57, 2, τροφὴν αὐτοῖς. 69, 4, τὸν μισθὸν... τοῖς ἐξιοῦσι. 76, 4, τὰ χρήματα. 78, τροφὴν οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ. 80, κακῶς. 87, τροφὴν [*nonnulli codd.* ἀποδιδ.]. *Ib.* 4, Λακεδαιμονίοις τὴν νίκην. 99.— in matrimonium, II, 101, 5, ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν. *Ib.* 6, τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ. VI, 59, 3, Αἰαντίδῃ... τὴν θυγατέρα. — ἑαυτόν, dedere se, I, 33, 2, δύναμις... ἄνευ κινδύνων ... διδοῦσα ἑαυτήν. II, 68, 7, οἱ Ἀμφίλοχοι... διδόασιν ἑαυτοὺς Ἀκαρνᾶσιν. — διδόναι πεῖραν, experimentum dare, I, 138, 2 (*de Themistocle ad regem Persarum profugo*), γίγνεται παρ' αὐτῷ μέγας, ... ἀπὸ τοῦ πεῖραν διδοὺς ξυνετὸς φαίνεσθαι. VI, 11, 4, τὰ διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαυμαζόμενα, καὶ τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης δόντα. — πίστιν *vel* πίστεις, fidem dare, I, 133, πίστιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ διδόντος τῆς ἀναστάσεως. IV, 86, 2, πίστεις διδοὺς τὰς μεγίστας. V, 45, 2, πίστιν αὐτοῖς δοὺς... Πύλον αὐτοῖς ἀποδώσειν. VIII, 73, 3, αὐτοῖς. — δίκην, poenas dare, VI, 29, εἰ τούτων τι εἴργαστο, δίκην δοῦναι. — δίκας, iudicibus rem diiudicandam permittere, I, 28, 2. 85, 2. *Ibid.* 140, 2, δίκας τῶν διαφορῶν ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι. *Ibid.* 144, 2. IV, 118, 8. V, 27, 2, δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας. 59, 5, ἑτοίμους εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας. 79. *Ibid.* VII, 18, 2. — δίκαια, *idem*, I, 37, 5, διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια. — b) permittere, concedere, II, 83, 5, μὴ διδόντες διέκπλουν. VII, 32, διὰ τῆς ἑαυτῶν ὁδόν. 36, 4, τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκπλεῖν κτέ. — potestatem facere, I, 58, 2, τοῖς ἐκλιποῦσι τούτοις τῆς ἑαυτοῦ γῆς... ἔδωκε νέμεσθαι. II, 27, 2, τοῖς Αἰγινήταις... ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν. III, 68, 3, τὴν πόλιν... Μεγαρέων ἀνδράσιν .. ἔδοσαν ἐνοικεῖν. IV, 56, 2, νεμόμενοι αὐτὴν (τὴν Θυρέαν) ἔδοσαν Λακεδαιμόνιοι Αἰγινήταις ἐκπεσοῦσιν ἐνοικεῖν. V, 1, οἱ Δήλιοι Ἀτραμύττειον, Φαρνάκου δόντος αὐτοῖς, ... ᾤκησαν [*si ibi οἰκεῖν subaud.*]. 32, τὴν γῆν Πλαταιεῦσιν ἔδοσαν [*unus cod.* ἔδωκαν] νέμεσθαι. 77, 4 (*in foedere Dorico*), δόμεν αὐτοὺς [*pauci codd.* αὐτοῖς] ὀμόσαι. Pass. dari, tribui, offerri, I, 35, 4, ξυμμαχίας διδομένης. 76, 2, ἀρχὴν διδομένην [*vulgo* διαδιδ.] ἐδεξάμεθα. II, 36, δίκαιον αὐτοῖς... τὴν τιμὴν ταύτην τῆς μνήμης δίδοσθαι. III, 40, 3. 60, ἐκείνοις... μακρότερος λόγος ἐδόθη. 82, 7, ὅρκοι... ἑκατέρῳ διδόμενοι (*data et accepta*). IV. 21, διδομένης εἰρήνης ἀσμένους δέξεσθαι (quum offertur). V, 111, 4, δοθείσης αἱρέσεως πολέμου πέρι ἢ ἀσφαλείας. VIII, 29, 2, τοῖς ἄλλαις...

κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον τοῦτον ἐδίδοτο (μισθός). 36, μισθὸς ἐδίδοτο ἀρκούντως. 45, 2. 56, 4, Ἰωνίαν πᾶσαν ἠξίου δίδοσθαι. 83, 2, τὸ διδόμενον βραχὺ, καὶ οὐδὲ τοῦτο ξυνεχῶς. — dedi, tradi, I, 26, 2, ἐπειδὴ ᾔσθοντο... τὴν ἀποικίαν Κορινθίοις δεδομένην. — permitti, III, 109, 3, τὴν ἀναχώρησιν κρύφα, οἷς ἐδέδοτο, ἐπεβούλευον.

δίδραχμος, duas drachmas diurnas mereus, III, 17, 3, τὴν Ποτίδαιαν δίδραχμοι ὁπλῖται ἐφρούρουν.

διεγγυᾶν, διεγγυημένος, sponsione data liberatus, III, 70, οἱ αἰχμάλωτοι... ὀκτακοσίων ταλάντων τοῖς προξένοις διηγγυημένοι.

διείργειν, dirimere, separare, III, 107, 3, χαράδρα αὐτοὺς μεγάλη διεῖργεν. Pass. VI, 1, 2 (*de Sicilia*), τοσαύτη οὖσα ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος οὖσα. VIII, 33, 2, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου διείργοντο καὶ καθωρμίσαντο.

διεκπλεῖν, perrumpere classem hostilem, I, 50, πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν. VII, 36, 4, αὐτοὶ κατὰ τὸ δυνατὸν τὸ μὲν οὐ δώσειν, διεκπλεῖν, τὸ δὲ (περιπλεῖν) τὴν στενοχωρίαν κωλύσειν.

διέκπλους, impetus ad perrumpendam classem hostilem factus, I, 49, 3, διέκπλοι οὐκ ἦσαν. II, 83, 5, μὴ διδόντες διέκπλουν. 89, 8, διέκπλοι οὐκ εἰσί. VII, 36, 4, τοῖς Ἀθηναίοις οὐκ ἔσεσθαι σφῶν ἐν στενοχωρίᾳ οὔτε περίπλουν οὔτε διέκπλουν. 70, 4, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους. — transitus, exitus, VII, 69, 4, εὐθὺς ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος καὶ τὸν παραλειφθέντα [*vulgo* καταλειφθ.] διέκπλουν.

διεξιέναι, transire, pervadere, III, 106, 3, μεταξὺ τῆς τε Ἀργείων πόλεως καὶ τῆς ἐπὶ Κρήναις Ἀκαρνάνων φυλακῆς. VII, 85, 2, τὴν φυλακήν. — percurrere, II, 49, 7, διεξῄει διὰ παντὸς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἀρξάμενον τὸ... κακόν. — *Transl.* III, 45, 3, διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν.

διέξοδος, exitus, III, 98, 2, ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν.

διεορτάζειν, festum diem celebrare, VIII, 9, τὰ Ἴσθμια.

διετήσιος, totum annum durans, II, 38, τῶν πόνων πλείστας ἀναπαύλας τῇ γνώμῃ ἐπορισάμεθα, ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες.

διέχειν, distare, II, 81, 3 πολὺ ἀπ' ἀλλήλων. 86, 3 (*de duobus Rhiis*), διέχετον [*vulgo* διείχετον] ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης. III, 21, ἑκκαίδεκα πόδας μάλιστα ἀπ' ἀλλήλων. 22, 2, διέχοντες πολὺ ᾖεσαν. 51, 3, τῇ νήσῳ, οὐ

πολὺ διεχούσῃ τῆς ἠπείρου. VIII, 79, 2, διέχει ὀλίγον ταύτῃ ἡ Σάμος τῆς ἠπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην. [*praeterea* διέχει *vulgo pro* ἀπέχει, VIII, 95, 3.]

διηγεῖσθαι, narrare, VI, 54, ἐπὶ πλέον διηγησάμενος.

διήκειν, pertinere, III, 21, 3, διὰ δέκα ἐπάλξεων πύργοι ἦσαν μεγάλοι καὶ ἰσοπλατεῖς τῷ τείχει, διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω.

διιέναι, transire, permeare, II, 98, 2, τὸ ὄρος ἐξ Ὀδρυσῶν διιόντες. *Ibid.* III, 105, 4, τοὺς Ἀκαρνᾶνας. 106, 2, τὴν Στρατίων γῆν. IV, 78, 2, τὴν Θεσσαλίαν. *Ibid.* τὴν τῶν πέλας. V, 64, 4, τὴν πολεμίαν. VII, 73, 3, τὰ χαλεπώτατα τῶν χωρίων. — *Intrans.* I, 107, 6, νομίσαντες ἀπορεῖν ὅπῃ διέλθωσι. III, 21, 3, δι' αὐτῶν (τῶν πύργων) μέσων. 105, 2, πρὸς τοὺς Ἀμπρακιώτας. V, 13, μέχρι Πιερίου τῆς Θεσσαλίας. 47, 5, ὅπλα μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας. 56, 2, διὰ τῆς ἑαυτῶν. VII, 32. 43, 7, βουλομένων διὰ παντὸς τοῦ μήπω μεμαχημένου τῶν ἐναντίων ὡς τάχιστα διελθεῖν. — praeterire, I, 82, 2, διελθόντων ἐτῶν δύο καὶ τριῶν. II, 47. IV, 115, διελθουσῶν τῶν σπονδῶν. 116, 3, τοῦ χειμῶνος διελθόντος. V, 20. 50, 4, ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθε. 55, 4, τὸ θέρος οὕτω διῆλθε. — dimanare, VI, 46, 5, ἐπειδὴ διῆλθεν ὁ λόγος ὅτι οὐκ εἴη ἐν τῇ Ἐγέστῃ τὰ χρήματα. — oratione persequi, percurrere, I, 21, ἐκ τῶν εἰρημένων τεκμηρίων... τοιαῦτα ἄν τις νομίζων μάλιστα ἃ διῆλθον οὐχ ἁμαρτάνοι. IV, 62, 2, ἄλλα τε ὅσα ἐν μήκει λόγων ἄν τις διέλθοι [*Vat.* διεξέλθοι].

διϊκνεῖσθαι, pertingere, ferire, VII, 79, 2, βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος (διϊκνοῦντο γὰρ ῥᾷον οἱ ἄνωθεν), ἀνεχώρουν.

διϊστάναι, diducere, separare, IV, 74, 3, διαστήσαντες τοὺς λόχους. — dissociare, VI, 77, 2, τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διϊστάναι, τοὺς δὲ κτέ. VIII, 96, 4, τὴν πόλιν. Med. dividere se, IV, 32, 3, διέστησαν κατὰ διακοσίους τε καὶ πλείους. — discessionem facere, I, 87, 3, ἀναστάντες διέστησαν. — in contrarias partes abire, disiungi, dissidere, I, 15, 3, ἐς τὸν πάλαι ποτὲ γενόμενον πόλεμον Χαλκιδέων καὶ Ἐρετριέων καὶ τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ἐς ξυμμαχίαν ἑκατέρων διέστη. 18, 3, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εἴ τινές που διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν. IV, 61, κατὰ πόλεις. VI, 79, 3, οὐκ, ἢν ἡμεῖς ξυστῶμεν πάντες, δεινή ἐστιν (ἡ παρασκευὴ αὐτῶν), ἀλλ' ἢν... τἀναντία διαστῶμεν.

δικάζειν, iudicare, pronuntiare, III, 58, 3, ὅσια. V, 31, 4,

οἱ Λακεδαιμόνιοι... ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας. **Pass.** I, 28, 2, ὁποτέρων ἂν δικασθῇ εἶναι τὴν ἀποικίαν, τούτους κρατεῖν. **Med.** iudicio contendere, I, 28, 4, ἀπεκρίναντο... οὐ καλῶς ἔχειν τοὺς μὲν πολιορκεῖσθαι, αὐτοὺς δὲ δικάζεσθαι. 77, 2, βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προςδέονται. III, 44, 4, ἡμεῖς οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτοὺς, ὥςτε τῶν δικαίων δεῖν. V, 79, 4.

δίκαιος, iustus, aequus, legitimus, I, 42, μὴ νομίσῃ δίκαια μὲν τάδε λέγεσθαι, ξύμφορα δὲ... ἄλλα εἶναι. 71, εἰ ἂν... δίκαια πράσσωσι. 76, 2, τῷ δικαίῳ λόγῳ νῦν χρῆσθε. 144, 2, ταῦτα δίκαια καὶ πρέποντα ἅμα τῇδε τῇ πόλει ἀποκρίνασθαι. II, 44, 3, ἴσον τι ἢ δίκαιον βουλεύσασθαι. 71, 2, οὐ δίκαια ποιεῖτε. 72, δίκαια λέγετε. 87, οὐχὶ δικαίαν... τέκμαρσιν. III, 40, 4, τά τε δίκαια ἐς Μυτιληναίους καὶ τὰ ξύμφορα ἅμα ποιήσετε. 67, 6, ἀνταπόδοτε χάριν δικαίαν. 68, τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι. IV, 22, 2, οὐδὲν ἐν νῷ ἔχοντας δίκαιον. 81, 2, ἑαυτὸν παρασχὼν δίκαιον καὶ μέτριον ἐς τὰς πόλεις. 118, 9, ὅσα ἂν δίκαια λέγητε. V, 18, 11, λόγοις δικαίοις χρωμένοις. 30, 4, ποιήσειν ὅ τι ἂν δίκαιον ᾖ. 35, 4, ὑπετόπευον τοὺς Λακεδαιμονίους μηδὲν δίκαιον διανοεῖσθαι. 46, 2. 89, δίκαια... ἀπὸ τῆς ἴσης ἀνάγκης κρίνεται. 90, τῷ ἀεὶ ἐν κινδύνῳ γιγνομένῳ εἶναι τὰ εἰκότα [καὶ] δίκαια. 98, τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες, τῷ ὑμετέρῳ ξυμφόρῳ ὑπακούειν πείθετε. 104, ὅσιοι πρὸς οὐ δικαίους ἱστάμεθα. 105, 4. VII, 77, 2, πολλὰ μὲν ἐς θεοὺς νόμιμα δεδιῄτημαι, πολλὰ δὲ ἐς ἀνθρώπους δίκαια καὶ ἀνεπίφθονα. **Comp.** I, 76, 3, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γεγένηνται. III, 44, 4, δικαιότερος ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν ὑμετέραν ὀργήν. 67, 3, πολλῷ δικαιοτέραν ὑμῶν ἱκετείαν ποιοῦνται. IV, 114, 4. 118, 9. — b) aequus, modicus, IV, 106, τὸ κήρυγμα πρὸς τὸν φόβον δίκαι[ον] εἶναι ὑπελάμβανον. **Comp.** V, 22, ἢν μή τινας δικαιοτέρας τούτω[ν] (σπονδὰς) ποιῶνται. — *δίκαιός εἰμι*, *inf.* aequum est ut, debe[o,] ius habeo, I, 40, 4, δίκαιοί γ' ἐστε, μάλιστα μὲν ἐκποδὼν στῆνα[ι] ἀμφοτέροις, εἰ δὲ μή, τοὐναντίον ἐπὶ τούτους μεθ' ἡμῶν ἰέναι. III, 40, 3, ἔλεος πρὸς τοὺς ὁμοίους δίκαιος ἀντιδίδοσθαι. IV, 17, 5, οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι δίκαιοί εἰσι κα[ὶ] ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. — *δίκαιον* (*ἐστίν*), aequum est, I, 32, τοὺς... ἥκοντας... ἀναδιδάξαι. 34, οὐ δίκαιον τοὺς... ἀποίκους ὑμᾶς δέχεσθαι. 35, 4. 123, οὐ δίκαιον, ἃ τῇ ἀπορίᾳ ἐκτήθη, τῇ περιουσίᾳ ἀπολέσθαι. II, 11, 2, δίκαιον ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι, κτέ. 36. 42, 3, τοῖς τἆλλα χείροσι δίκαιον τὴν ἐς τοὺς πολέμους ὑπὲρ πατρίδος ἀνδραγαθίαν προτί-

θεσθαι [*ubi dativus, nisi cum* δίκαιον *iungitur, valet* ab]. 87, 3. III, 56, 6. 59, 3. IV, 87, 2, δίκαιον εἶναι. 114, 3. V, 29, 3. VI, 12, ταῦτα ὑπὲρ ἡμῶν δίκαιον ἐνθάδε εἶναι ἀναλοῦν. 38, 6. 79, 3. 86, 2. — τὸ δίκαιον, ius, iustitia, I, 25, 3, κατὰ τὸ δίκαιον (ut par erat). III, 10, περὶ τοῦ δικαίου καὶ ἀρετῆς πρῶτον... τοὺς λόγους ποιήσομαι. 39, 3, ἰσχὺν ἀξιώσαντες τοῦ δικαίου προθεῖναι. 47, 6, τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας. 56, 3, λήψεσθε. 82, 8, οὐ μέχρι τοῦ δικαίου. 84, 2, ἡ ἀνθρωπεία φύσις... κρείσσων τοῦ δικαίου. IV, 61, 4, μᾶλλον τῆς ξυνθήκης προθύμως παρέσχοντο. 62, 3, εἴ τις βεβαίως τι ἢ τῷ δικαίῳ ἢ βίᾳ πράξειν οἴεται. V, 86. 90, παρὰ τὸ δίκαιον τὸ ξύμφορον λέγειν. 107, τὸ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνων δρᾶσθαι. VI, 79, δειλίᾳ ἴσως τὸ δίκαιον πρός τε ἡμᾶς καὶ πρὸς τοὺς ἐπιόντας θεραπεύσετε. [*praeterea vulgo* I, 40, μετὰ προσηκόντων τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων, *ubi nunc* μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων.] — ἐκ τοῦ δικαίου, iure, II, 89, 3, τὸ δὲ ἐκ τοῦ δικαίου ἡμῖν μᾶλλον νῦν περιέσται. — δίκαιον, *sine artic. pro* δίκη, V, 18, 4, ἤν τι διάφορον ᾖ πρὸς ἀλλήλους, δικαίῳ [*nonnulli codd.* δίκαις] χρήσθων καὶ ὅρκοις.— δίκαια *pro* δίκαι, I, 37, 6, διδοῦσι καὶ δεχομένοις τὰ δίκαια.— *pro* δικαιώματα, III, 44, 4, ἡμεῖς οὐ δικαζόμεθα πρὸς αὐτούς, ὥστε τῶν δικαίων δεῖν. 54, παρεχόμενοι... ἃ ἔχομεν δίκαια πρός τε τὰ Θηβαίων διάφορα καὶ ἐς ὑμᾶς.

δικαιοσύνη, iustitia, III, 63, 4, τὰς ὁμοίας χάριτας μὴ ἀντιδιδόναι αἰσχρὸν μᾶλλον ἢ τὰς μετὰ δικαιοσύνης μὲν ὠφεληθείσας, ἐς ἀδικίαν δὲ ἀποδιδομένας.

δικαιοῦν, aequum censere, *ideoque modo* velle, *modo* existimare, I, 140, τοὺς ἀναπειθομένους ὑμῶν δικαιῶ τοῖς κοινῇ δόξασι... βοηθεῖν. II, 41, 6, δικαιοῦντες μὴ ἀφαιρεθῆναι αὐτὴν (τὴν πόλιν). 61, 4. 67, 4, δικαιοῦντες τοῖς αὐτοῖς ἀμύνεσθαι οἷςπερ καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπῆρξαν. 71, 4, ἐᾶν οἰκεῖν αὐτονόμους, καθάπερ Παυσανίας ἐδικαίωσε. IV, 64, 2, τοὺς ἄλλους δικαιῶ ταὐτό μοι ποιῆσαι. 122, 6, εἶχε καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν (contendebant). V, 26, 2, τὴν διὰ μέσου ξύμβασιν εἴ τις μὴ ἀξιώσει πόλεμον νομίζειν, οὐκ ὀρθῶς δικαιώσει. 105. VI, 89, 6. VII, 68, ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον. Med. condemnare, III, 40, 4, ἄλλως γνόντες, τοῖς μὲν οὐ χαριεῖσθε, ὑμᾶς δὲ αὐτοὺς μᾶλλον δικαιώσεσθε.

δικαίωμα, iusta ratio, causae praesidium, I, 41, δικαιώματα τάδε πρὸς ὑμᾶς ἔχομεν. V, 97, δικαιώματι οὐδετέρους ἐλλείπειν ἡγοῦνται. — titulus, species, aequitatis confirmatio, VI,

79, 2, τὸ ἔργον τοῦ καλοῦ δικαιώματος ὑποπτεύοντες. 80, 2, οὐκ ἔργῳ ἴσον, ὥσπερ τῷ δικαιώματι, ἐστίν.

δικαίως, iuste, I, 40, οὐκ ἂν δικαίως αὐτοὺς δέχοισθε. III, 47, 5. 56, 6, Ἀθηναίους ἑλόμενοι δικαίως μᾶλλον ἢ ὑμᾶς κερδαλέως. 67, ἵνα ὑμεῖς εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι. *Ib.* 4. IV, 97, 2, ἔλεγεν... ὅτι οὐ δικαίως δράσειαν, παραβαίνοντες τὰ νόμιμα τῶν Ἑλλήνων. 118, 3, ὀρθῶς καὶ δικαίως τοῖς πατρίοις νόμοις χρώμενοι. V, 18, 9, ἐμμενῶ ταῖς ξυνθήκαις... δικαίως καὶ ἀδόλως. 23, ταῦτα εἶναι δικαίως καὶ προθύμως καὶ ἀδόλως. *Ib.* 2. 47, 8. 49, 2, ἀντέλεγον μὴ δικαίως σφῶν καταδεδικάσθαι. Sup. V, 77, 6, ἀλεξέμεναι... βουλευσαμένους, ὅπα κα δικαιότατα δοκῇ τοῖς Πελοποννασίοις. 79, 3. — b) merito, iure, I, 122, 3, δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν. II, 40, 3. 64, οὐ δικαίως. IV, 62, 4, τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ δικαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται. 73, 2, ἐνόμιζον... αὐτοῖς... τὴν νίκην δικαίως ἂν τίθεσθαι. V, 89, ἄρχομεν. VI, 34, 8. 89, 3, ὑπ' ἐμοῦ... ἐβλάπτεσθε. VII, 63, 4, μὴ καταπροδίδοτε. Comp. II, 43, 5, οὐχ οἱ κακοπραγοῦντες δικαιότερον ἀφειδοῖεν τοῦ βίου, ἢ κτέ. III, 64, 4, τίνες ἂν ὑμῶν δικαιότερον... μισοῖντο;

δικαίωσις, postulatio, I, 141, τὴν αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. IV, 86, 6, ἀπάτη εὐπρεπεῖ αἴσχιον τοῖς γε ἐν ἀξιώματι πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιώσει, ἣν ἡ τύχη ἔδωκεν, ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ. V, 17, 2, ἅμα πολλὰς δικαιώσεις προσενεγκόντων ἀλλήλοις. — existimatio, III, 82, 4, τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. — in ius vocatio, actio, VIII, 66, 2, τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑποπτεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο.

δικαστήριον, iudicium, tribunal, III, 105 (*de Olpis oppido*), ὅ ποτε Ἀκαρνᾶνες τειχισάμενοι, κοινῷ δικαστηρίῳ ἐχρῶντο. VI, 91, 7, ὅσα ἀπὸ γῆς καὶ δικαστηρίων νῦν ὠφελοῦνται. VIII, 68, τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ ἐν δικαστηρίῳ καὶ ἐν δήμῳ... ὠφελεῖν.

δικαστής, iudex, I, 37, 3, ἡ πόλις αὐτῶν ἅμα, αὐτάρκη θέσιν κειμένη, παρέχει αὐτοὺς δικαστὰς ὧν βλάπτουσί τινα μᾶλλον ἢ κατὰ ξυνθήκας γίγνεσθαι. 73, οὐ παρὰ δικασταῖς ὑμῖν οὔτε ἡμῶν οὔτε τούτων οἱ λόγοι ἂν γίγνοιντο. III, 46, 4, δικαστὰς... τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς. 52, 2, δικασταῖς ἐκείνοις χρήσασθαι. *Ib.* 3, ἐν ὅσῳ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος δικασταὶ πέντε ἄνδρες ἀφίκοντο. 53, ἐν δικασταῖς οὐκ ἐν ἄλλοις δεξάμενοι...

γενέσθαι ἢ ὑμῖν. 68, οἱ Λακεδαιμόνιοι δικασταί. IV, 83, 3, ἕτοιμος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν. *Ib.* 6, οὔτε δικαστὴν ἔφη Βρασίδαν τῶν σφετέρων διαφορῶν ἀγαγεῖν. VI. 87, 3, δικασταὶ γενόμενοι τῶν ἡμῖν ποιουμένων.

δίκη, ius, III, 67, 5, μίσει πλέον ἢ δίκῃ κρίναντες. — κατὰ δίκην, iure, VII, 57. — παρὰ δίκην, iniuria, III, 52, 2. 84. — b) iudicium, I, 28, 5, ἕως ἂν ἡ δίκη γένηται. 39, δίκῃ... κρίνεσθαι. *Ib.* 2. 78, 4, τὰ διάφορα δίκῃ λύεσθαι. 86, 3, οὐδὲ δίκαις καὶ λόγοις διακριτέα. 141. 145. II, 53, 4, μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι. III, 53, οὐ τοιάνδε δίκην οἰόμενοι ὑφέξειν. 67, 5, ἐς δίκην σφᾶς αὐτοὺς παραδόντες. 70, 3, ὑπάγουσιν αὐτὸν... ἐς δίκην. 81, 2, τῶν ἱκετῶν ὡς πεντήκοντα ἄνδρας δίκην ὑποσχεῖν ἔπεισαν. IV, 118, 8, τὰ ἀμφίλογα δίκῃ διαλύοντας. 122, 4, δίκῃ... κρίνεσθαι. *Ib.* 5, κινδυνεύειν. VI, 60, 3, διὰ δίκης ἐλθεῖν. 61, 6, δείσαντες τὸ ἐπὶ διαβολῇ ἐς δίκην καταπλεῦσαι. VII, 18, 2, οὐχ ὑπήκουον ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Ἀθηναίων. *Ib.* 3, ἐς δίκας προκαλουμένων Λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν (in ius provocantibus). VIII, 54, 4, τὰς ξυνωμοσίας, αἵπερ ἐτύγχανον πρότερον ἐν τῇ πόλει οὖσαι ἐπὶ δίκαις καὶ ἀρχαῖς, ἁπάσας ἐπελθών. — c) causa, lis, I, 77, ἐλασσούμενοι ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις. III, 57, οὐκ ἀφανῆ κρινεῖτε τὴν δίκην τήνδε. IV, 118, 8, περὶ καταλύσεως τοῦ πολέμου καὶ δικῶν. V, 31, 3, δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης. 41, 2, Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι. 60, 6, οὕπερ τὰς ἀπὸ στρατείας [*vulgo* στρατιᾶς] δίκας... κρίνουσι. VIII, 68, 2, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος. [*praeterea* θανάτου δίκῃ κρίνεσθαι *vulgo* III, 57, 3, *ubi nunc* δίκῃ *deletum; cf. Popp. adn.*] — ἐρήμῃ δίκῃ, deserto vadimonio, VI, 61, 7, οἱ Ἀθηναῖοι ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου. — δίκας διδόναι, iudicibus rem diiudicandam permittere, I, 28, 2, εἴ τι ἀντιποιοῦνται, δίκας ἤθελον δοῦναι ἐν Πελοποννήσῳ παρὰ πόλεσιν αἷς ἂν ἀμφότεροι ξυμβῶσιν. 85, 2, ἑτοίμων ὄντων αὐτῶν δίκας δοῦναι. 140, 2, εἰρημένον δίκας τῶν διαφορῶν ἀλλήλοις διδόναι καὶ δέχεσθαι, ... οὔτε αὐτοὶ δίκας πω ᾔτησαν, οὔτε ἡμῶν διδόντων δέχονται. 144, 2, δίκας ὅτι ἐθέλομεν δοῦναι κατὰ τὰς ξυνθήκας. IV, 118, 8, ὑμᾶς τε ἡμῖν καὶ ἡμᾶς ὑμῖν. V, 27, 2, δίκας ἴσας καὶ ὁμοίας δίδωσι. 59, 5, ἑτοίμους εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέχεσθαι ἴσας καὶ ὁμοίας. 79, ἐπὶ τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις. *Ibid.* τὰς ἴσας καὶ ὁμοίας. VII, 18, 2, εἰρημένον ἐν ταῖς... ξυνθήκαις ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν, ἢν δίκας † θέλωσι † διδόναι. — δίκην διδόναι, poenas

dare, VI, 29. — *ἀντιδοῦναι*, **vicissim, III, 66, 3.** — *ἐκτίνειν*, **solvere, V, 49,** *τὴν δίκην αὐτοῖς ἦν... κατεδικάσαντο αὐτῶν.*

δίοδος, **transitus, II, 4, 2,** *ἄπειροι ὄντες οἱ πλείους... τῶν διόδων, ᾗ χρὴ σωθῆναι.* *Ib.* 5, *ἐς τὸ ἔξω.* **102, 4,** *αἱ νῆσοι πυκναὶ... οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος.* **III, 23,** *τὰς διόδους τῶν πύργων... ἐφύλασσον.* **V, 47, 5,** *ὅπλα μὴ ἐᾶν ἔχοντας διιέναι ἐπὶ πολέμῳ διὰ τῆς γῆς τῆς σφετέρας αὐτῶν,... ἢν μὴ ψηφισαμένων τῶν πόλεων ἁπασῶν τὴν δίοδον εἶναι.* **VII, 32,** *πέμπει ἐς τῶν Σικελῶν τοὺς τὴν δίοδον ἔχοντας.* **78, 5,** *τὴν δίοδον τὴν ἐν τῷ πρόσθεν ἀπετείχιζον.*

διοικεῖν, **regere, VIII, 21,** *τὰ λοιπὰ διῴκουν τὴν πόλιν.*

διοίκησις, **regimen, VIII, 70,** *τοῦ δήμου.*

διοικοδομεῖν, **muro dividere, intersepire, IV, 69, 2,** *τὸ πρὸς Μεγαρέας (τεῖχος).* **VIII, 90, 5,** *στοάν* **(transversam porticum aedificaverunt).**

διολλύναι, **plane perdere, III, 59, 4,** *μὴ... ἡμᾶς διολέσαι.* **VIII, 26, 3,** *τὰ ξύμπαντα πράγματα.* **Med. perire, III, 40, 6,** *οἳ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται, καὶ διόλλυνται τὸν κίνδυνον ὑφορώμενοι τοῦ ὑπολειπομένου ἐχθροῦ* **(tolerare nequeunt).**

διόρυγμα, **fossa, IV, 109, 2** (*de Acte peninsula*), *ἔστιν ἀπὸ τοῦ βασιλέως διορύγματος* [*nonnulli codd.* *διωρ.*] *ἔσω προύχουσα.*

διορύσσειν, **perfodere, II, 3, 3,** *τοὺς κοινοὺς τοίχους.*

διπλάσιος, **duplex, duplo maior, I, 10, 2,** *διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι... ἢ ἔστιν.* **86,** *διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσι.* **II, 76, 3,** *διπλάσιον πόνον ἔχειν.* **III, 67, 2,** *τοῖς αἰσχρόν τι δρῶσι διπλασίας ζημίας.* **VII, 67,** *διπλασία ἑκάστου ἡ ἐλπίς.*

διπλασιοῦσθαι, **duplicari, I, 69, 4,** *μόνοι οὐκ ἀρχομένην τὴν αὔξησιν τῶν ἐχθρῶν, διπλασιουμένην δὲ καταλύοντες.*

διπλασίως, **dupliciter, VIII, 1, 2,** *ἐνόμιζον... τοὺς αὐτόθεν πολεμίους, τότε δὴ καὶ διπλασίως πάντα παρεσκευασμένους,... ἐπικείσεσθαι.*

διπλοῦς, **duplex, geminus, I, 133,** *σκηνησαμένου διπλῆν διαφράγματι καλύβην.* **III, 13,** *ἐνομίζομεν ἀποστήσεσθαι διπλῆν ἀπόστασιν.* **VI, 103,** *ἀπετείχιζον... τείχει διπλῷ τοὺς Συρακοσίους.* *similiter* **VII, 2, 4. 18, 2,** *διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας, πρός τε σφᾶς καὶ Σικελιώτας.*

δίς, **bis, I, 44,** *γενομένης καὶ δὶς ἐκκλησίας.* **II, 4, 2,** *δὶς ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο.* **51, 6. IV, 38, 3,** *δὶς ἢ τρίς.* **66. V, 10, 9,**

ὑνοντο καὶ δὶς ἢ τρὶς προςβαλόντα. VI, 37, καὶ εἰ δὶς τοσαύτη :ρατιὰ) ἔλθοι.

δις χίλιοι, duo millia, I, 29. 61. II, 70, 2. 79. III, 91. IV, :. 52, 2. 53. 54. 70, ἑπτακοσίους καὶ δις χιλίους... ὁπλίτας. 72, κκοσίους καὶ δις χιλίους [nonnulli codd. χιλίους] ὁπλίτας. 80, 4. 10. V, 6, 5, τὸ ὁπλιτικὸν ξύμπαν ἠθροίσθη δις χίλιοι μάλιστα. 49. 7, 2. VII, 48, 5.

διφθέρα, pellis, II, 75, 5 (de propugnaculo ligneo), προκαλύμματα εἶχε δέρρεις καὶ διφθέρας.

δίχα, bifariam, IV, 100, 2, κεραίαν μεγάλην δίχα πρίσαντες, ἐκοίλαναν ἅπασαν. — bipartito, separatim, I, 64, δεδιότες ἡ σφίσι... γιγνομένοις δίχα ἐπίθωνται. IV, 61, 3 (de Sicilia), τοῖς θεσιν ὅτι δίχα πέφυκεν. VI, 10, 4, εἰ δίχα ἡμῶν τὴν δύναμιν λάβοιεν. 100, φοβούμενοι μὴ σφίσι δίχα γιγνομένοις ῥᾷον μάχωνται. Ibid. VII, 81, 2, δίχα ὄντας. VIII, 46, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα ἐν ἀρχήν. — singulatim, I, 122, 2, εἰ μὴ καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ μιᾷ γνώμῃ ἀμυνούμεθα αὐτούς, δίχα γε τας ἡμᾶς ἀπόνως χειρώσονται. — in contrariam partem, I, 40, 5, δὲ ἡμεῖς, Σαμίων ἀποστάντων, ψῆφον προςεθέμεθα ἐναντίαν ἰν, τῶν ἄλλων Πελοποννησίων δίχα ἐψηφισμένων, εἰ χρὴ αὐτοῖς ἀμύνειν.

διχόθεν, dupliciter, II, 44, 3, τῇ πόλει διχόθεν, ἔκ τε τοῦ ἡ ἐρημοῦσθαι καὶ ἀσφαλείᾳ, ξυνοίσει.

δίψα, sitis, II, 49, 5, τῇ δίψῃ ἀπαύστῳ ξυνεχόμενοι.

δίψος, sitis, IV, 35, 4, ταλαιπωρούμενοι... ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους [nonnulli codd. δίψης] καὶ ἡλίου. VII, 87, 2, λιμῷ μα καὶ δίψει [Cl. Ven. Reg. Marc. δίψῃ] ἐπιέζοντο.

διωθεῖσθαι, repellere (a se invicem), II, 84, 3, ναῦς τε ῃ προςέπιπτε, καὶ τοῖς κοντοῖς † διωθοῦντο † (cf. Popp. adn.).— transl. reiicere, IV, 87, 2, εὔνοι ὄντες ἀξιώσετε μὴ κακούμενοι ωθεῖσθαι. 108, 4, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ μὲν ἐπιθυμοῦσιν, πίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι, ὃ δὲ μὴ προςίενται, λογισμῷ αὐτοκράτορι διωθεῖσθαι.

διώκειν, persequi, I, 62, 6, ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ. , 4, 2, ἐμπείρους ἔχοντες τοὺς διώκοντας. 91, αἱ εἴκοσι νῆες... ἐδίωκον τὰς ἕνδεκα ναῦς τῶν Ἀθηναίων. Ib. 2. 3. 4, ἀτάκτως. III, 24, ροῦν τοὺς Πελοποννησίους... τὴν ἐπ' Ἀθηνῶν φέρουσαν (ὁδὸν)... ώκοντας. IV, 33, 2. V, 41, 2. VI. 70, 3, ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐδίωξαν Ἀθηναῖοι. 100, 2. VII, 81, κατὰ τάχος. Ib. 4. 85, 2, ἐπὶ τοὺς ιακοσίους... πέμψαντες τοὺς διωξομένους, ξυνέλαβον. VIII, 15.

16, 2. 102, 2, διὰ τὸ... ἀδεῶς... διώκοντες [*vulgo* διώκειν]. — consectari, appetere, II, 63, τὰς τιμάς. Pass. I, 136, 2, διωκόμενος ὑπὸ τῶν προστεταγμένων. *Ibid.* εἰπὼν ὑφ᾽ ὧν καὶ ἐφ᾽ ᾧ διώκεται. 137, 4, διωκόμενος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν σὴν φιλίαν. II, 4, 4, διωκόμενοι κατὰ τὴν πόλιν. VII, 44, 8, διωκόμενοι, κατά τε τῶν κρημνῶν οἱ πολλοὶ ῥίπτοντες ἑαυτοὺς ἀπώλλυντο, κτέ.

δίωξις, persecutio, I, 49, 6, τῶν εἴκοσι νεῶν... ἐκ τῆς διώξεως οὐ παρουσῶν. 63, ἐπαναχωρῶν ὁ Ἀριστεὺς ἀπὸ τῆς διώξεως. 134, ὑστέρησαν τῇ διώξει. III, 33. 97, 3, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί. IV, 44, 2, οὐ κατὰ δίωξιν πολλήν. V, 10, 12, ἡ ἄλλη στρατιά, ἀναχωρήσασα... ἐκ τῆς διώξεως. VII, 34, 6, δίωξις οὐδεμία ἐγένετο. VIII, 16, 3. 103, 3. — τὴν δίωξιν ποιεῖσθαι, persequi, III, 33, 3, ὑπὸ σπουδῆς. V, 73, 4, οἱ Λακεδαιμόνιοι... ποιοῦνται ... βραχείας καὶ οὐκ ἐπὶ πολὺ τὰς διώξεις. VIII, 102, 2, τὰς μετὰ τοῦ Μινδάρου... κατιδόντες, τὴν δίωξιν εὐθὺς † ποιούμενοι †, οὐ φθάνουσι πᾶσαι, κτέ [*ubi* ποιούμενοι *passive est intelligendum, nisi locus corruptus est; cf. Popp. adn.*].

διῶρυξ, fossa, I, 109, 4, ξηράνας τὴν διώρυχα. IV, 109, 3, πόλεις ἔχει Σάνην... παρ᾽ αὐτὴν τὴν διώρυχα [*Vat.* διώρυγα].

δοκεῖν, arbitrari, putare, I, 126, 6, δοκῶν ὀρθῶς γιγνώσκειν. 128, 7, δυνατὸς δοκῶ εἶναι ταῦτα πρᾶξαι. III, 11, 6, οὐ μέντοι ἐπιπολύ γ᾽ ἂν ἐδοκοῦμεν δυνηθῆναι. IV, 14, 2, ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. 36, εἰ βούλονται ἑαυτῷ δοῦναι τῶν τοξοτῶν μέρος τι,... δοκεῖν βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. 62, 2, ἢ δοκεῖτε, εἴ τῳ τί ἐστιν ἀγαθὸν, ἢ εἴ τῳ τὰ ἐναντία, οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος τὸ μὲν παύσαι [*vulgo* παῦσαι] ἂν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ ξυνδιασώσαι [*vulgo* ξυνδιασῶσαι], καὶ τὰς τιμὰς ... ἀκινδυνοτέρας ἔχειν τὴν εἰρήνην; 114, 4, οὐδ᾽ ἂν σφῶν πειρασαμένους αὐτοὺς... δοκεῖν ἧσσον, ἀλλὰ πολλῷ μᾶλλον... εὔνους ἂν σφίσι γενέσθαι. V, 7, 6, ὥστε καὶ, μηχανὰς ὅτι οὐ κατῆλθεν ἔχων, ἁμαρτεῖν ἐδόκει. 14, δοκοῦντες τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ καθυπέρτεροι γενήσεσθαι. 88, ἐπὶ πολλὰ καὶ λέγοντας καὶ δοκοῦντας τρέπεσθαι. VI, 38, 4, μάλιστα δοκῶ ἂν μοι οὕτως ἀποτρέπειν τῆς κακουργίας. 104, 3, λῃστικώτερον ἔδοξε παρεσκευασμένους πλεῖν. VII, 41, 4, ἐδόκουν καὶ τὸν πεζὸν χειρώσεσθαι. 73, 2, τοὺς ἀνθρώπους... οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι. 77, 2, οὔτ᾽ εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερός του εἶναι. — b) videri, putari, I, 9, Ἀγαμέμνων μοι δοκεῖ τῶν τότε δυνάμει προὔχων... τὸν στόλον ἀγεῖραι. *Ib.* 2, δυνατὸν δοκοῦντα εἶναι. *Ib.* 3. 22, ὡς ἂν ἐδόκουν ἐμοὶ ἕκαστοι... εἰπεῖν. *Ib.* 2. 34, 3, ἡ δοκοῦσα ἡμῶν πρότερον

σωφροσύνη. 36, ὅτῳ τάδε ξυμφέροντα δοκεῖ λέγεσθαι. 39, λέγειν τι δοκεῖν δεῖ. 44, 2, ἐδόκει ὁ πρὸς Πελοποννησίους πόλεμος καὶ ὣς ἔσεσθαι αὐτοῖς. 70. 75, 4, οὐκ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι... κινδυνεύειν. 76, 2, ἄξιοί τε ἅμα νομίζοντες εἶναι, καὶ ὑμῖν δοκοῦντες. 77, φιλοδικεῖν δοκοῦμεν. Ib. 4. 5, ἡ ἡμετέρα ἀρχὴ χαλεπὴ δοκεῖ εἶναι. 79, 2, ἀνὴρ καὶ ξυνετὸς δοκῶν εἶναι καὶ σώφρων. 81, 5. 83. 87, 2, ὅτῳ ὑμῶν... δοκοῦσι λελύσθαι αἱ σπονδαὶ κτέ. Ibid. 3. 4. 91, 5, τὴν πόλιν ὅτε ἐδόκει ἐκλιπεῖν ἄμεινον εἶναι. Ib. 6. 95, 5. 102, 2, τειχομαχεῖν ἐδόκουν δυνατοὶ εἶναι. 120, 5, ἔτι πλέω ἃ, καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, ἐς τοὐναντίον αἰσχρῶς περιέστη. 122, 3, δικαίως δοκοῖμεν ἂν πάσχειν... καὶ τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι. 132, 3, τοῦ Παυσανίου ἀδίκημα καὶ τοῦτο ἐδόκει εἶναι. 138, 5, ἐδόκει πολυοινότατον τῶν τότε εἶναι. 141, ὡς ἔμοιγε ἄμεινον δοκεῖ εἶναι. 143, 3. II, 8, 3, ἐλέγετο καὶ ἐδόκει ἐπὶ τοῖς μέλλουσι γενήσεσθαι σημῆναι. Ib. 4, ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἑκάστῳ τὰ πράγματα. 11, 3. 17, 2, καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ προςεδέχοντο. 18, 3, δοκῶν... μαλακὸς εἶναι. Ib. 4. 20, 4, οὐ περιόψεσθαι ἐδόκουν τὰ σφέτερα διαφθαρέντα. 21, δόξαντι χρήμασι πεισθῆναι τὴν ἀναχώρησιν. 28. 34, 5, ὃς ἂν... δοκῇ μὴ ἀξύνετος εἶναι. 35. 42, 2. 43. 53, 3, προςταλαιπωρεῖν τῷ δόξαντι καλῷ. 62. 63, 2. 65, 7, ἄλλα ἔξω τοῦ πολέμου δοκοῦντα εἶναι. 79, 2, ἐδόκει καὶ προςχωρήσειν ἡ πόλις. 81, 8, δοκοῦσιν οἱ Ἀκαρνᾶνες κράτιστοι εἶναι κτέ. 85, 2. 102, ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν. Ib. 2. 6. III, 9, 2. 10, εἰ μὴ μετ᾽ ἀρετῆς δοκούσης ἐς ἀλλήλους γίγνοιτο. 11, 6. 12, 2. 13, 5. 35. 36, 2, οὐκ ἀπὸ βραχείας διανοίας ἐδόκουν τὴν ἀπόστασιν ποιήσασθαι. 38, 6. 42, 3, ἀξυνετώτερος ἂν δόξας εἶναι ἢ ἀδικώτερος. 53, 3, ἀσφαλέστερον δοκεῖ εἶναι, εἰπόντας τι κινδυνεύειν. 56, 4. 57, 2, δεινὸν δόξει εἶναι Πλάταιαν Λακεδαιμονίους πορθῆσαι. 66, 2. 81, 4. 6, οὕτως ὠμὴ στάσις προὐχώρησε, καὶ ἔδοξε μᾶλλον, διότι ἐν τοῖς πρώτη ἐγένετο. 89, 5. 92, 4. 95, προθύμως ἐδόκουν... ξυστρατεύειν. Ib. 3. IV, 3, 3. 10. 11, 4, εἴ πῃ καὶ δοκοίη δυνατὸν εἶναι σχεῖν. 23, ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι. 27, 4. 59, τὴν δοκοῦσάν μοι βελτίστην γνώμην εἶναι ἀποφαινόμενος. 74, 3. 75. 81, ἄνδρα... δοκοῦντα δραστήριον εἶναι. Ib. 3, δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός. Ib. 4, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον. 85, 6, ξύνεσιν δοκοῦντας ἔχειν. 92, 2. 118, 8. V, 10, 4. 12. 40, 3, οἱ ἐδόκουν προςφιλέστατοι αὐτοῖς εἶναι. 41, 3, τοῖς Λακεδαιμονίοις... ἐδόκει μωρία εἶναι ταῦτα. 43, 2. 44, 3, δοκοῦντες ἐπιτήδειοι εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις. 46, 3, αἴτιος δοκῶν εἶναι

τῶν... σπονδῶν. 47, 12. 50, 4, ἐδόκει τι νέον ἔσεσθαι. 59, 4, ἐν καλῷ ἐδόκει ἡ μάχη ἔσεσθαι, καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἀπειληφέναι. 60, 3. 72, δόξαντας μαλακισθῆναι. 75, 3, τύχῃ μέν, ὡς ἐδόκουν, κακιζόμενοι, γνώμῃ δὲ οἱ αὐτοὶ ἔτι ὄντες. 83, 2, τὰ ἐκ τῆς πόλεως δοκοῦντα προϋπάρχειν, οὐ προὐχώρησεν ἔτι. 84. 85, πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι. 112, 3, σπονδὰς ποιησαμένους, αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις. 113, ὡς ἡμῖν δοκεῖτε,... κρίνετε. VI, 11, 2. 13. 17, ἡ ἐμὴ... ἄνοια παρὰ φύσιν δοκοῦσα εἶναι. *Ibid.* ἕως... ὁ Νικίας εὐτυχὴς δοκεῖ εἶναι. 18, 4. 24, 2, εὖ παραινέσαι ἔδοξε. *Ib.* 4. 25, 2, ἔσεσθαι ὁπλιταγωγοὺς ὅσαι ἂν δοκῶσιν. *Ibid.* ἤν τι ἄλλο πρέπον δοκῇ εἶναι. 26, πράσσειν ᾗ ἂν αὐτοῖς δοκῇ ἄριστα εἶναι Ἀθηναίοις. 27, 3, τοῦ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι. 33. *Ibid.* οἱ τὰ μὴ πιστὰ δοκοῦντα εἶναι ἢ λέγοντες ἢ ἀπαγγέλλοντες οὐ μόνον οὐ πείθουσιν, ἀλλὰ καὶ ἄφρονες δοκοῦσιν εἶναι. 37, 2, μόλις ἂν μοι δοκοῦσιν... οὐκ ἂν παντάπασι διαφθαρῆναι. 53, 2, τινὰ καὶ χρηστὸν δοκοῦντα εἶναι. 55, 3. 60. *Ib.* 2, ὅσπερ ἐδόκει αἰτιώτατος εἶναι. 61. *Ib.* 2. 68. 70. 71, 2. 76, 2. 80. 84, Ἀργείων τοὺς δοκοῦντας ἔτι ὑπόπτους εἶναι. 86, ὅτῳ ταῦτα μὴ δοκεῖ, αὐτὸ τὸ ἔργον ἐλέγχει. 88, ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἔλασσον δοκῶσι νεῖμαι. *Ib.* 2. 89, 6. 92, 2, χείρων οὐδενὶ ἀξιῶ δοκεῖν ὑμῶν εἶναι. *Ibid.* φιλόπολίς ποτε δοκῶν εἶναι. 99, 2, ὑποτειχίζειν ἄμεινον ἐδόκει εἶναι. 100. VII, 1, 4. 5, 2, ἐπειδὴ ἔδοξε Γυλίππῳ καιρὸς εἶναι. 11, 4, ξυμβέβηκε, πολιορκεῖν δοκοῦντας ἡμᾶς ἄλλους, αὐτοὺς... τοῦτο πάσχειν. 12, 3. 34, 4, ἐπεὶ καιρὸς ἐδόκει εἶναι. 36, 5, τῇ πρότερον ἀμαθίᾳ... δοκούσῃ εἶναι. 43, 2, ἡμέρας ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι [*hoc deest in nonn. codd.*] λαθεῖν. 51, 2. 56, 2, δόξαντες αὐτῶν αἴτιοι εἶναι. 60, 3, ὅστις καὶ ὁπωσοῦν ἐδόκει... ἐπιτήδειος εἶναι. 66. 69, 2, οὐ πρὸς τὸ δοκεῖν τινι ἀρχαιολογεῖν φυλαξάμενος. 73, λέγων ταῦτα ἃ καὶ αὐτῷ ἐδόκει (*signif. dub.*). 75, ἐπειδὴ ἐδόκει τῷ Νικίᾳ... ἱκανῶς παρεσκευάσθαι. VIII, 4, εἴ τί που ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι. 24, 5. 27, 6, ἔδοξεν... οὐκ ἀξύνετος εἶναι. 33, 4, ἀναζητήσαντες περὶ τῶν δοκούντων προδιδόναι. 36, 2. 40, 2. 48, 4. 51, 3, δόξας ὁ Ἀλκιβιάδης οὐ πιστὸς εἶναι. 54, 2, ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἕξειν. 56, 3. *Ibid.* 70, 2. 73, 4, οἳ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναντιοῦσθαι. 82, 3. 86, 4. 87. *Ib.* 3. 89, 4. 90, σφῶν τοὺς δοκοῦντας πρότερον πιστοὺς εἶναι. 92, 10, ἠρώτων, εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι. 94. 96. — δοκεῖ μοι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ut mihi videtur, I, 3, 2, δοκεῖ μοι, οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν (ἡ Ἑλλάς), ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος... οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη, κτέ.

Ib. 3, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. *item* 10, 4 *et* 93, 7. — ἐμοὶ δοκεῖν, mea sententia, II, 41, λέγω καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἄν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα... τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι. VI, 18, 4, παράπαν γιγνώσκω πόλιν μὴ ἀπράγμονα τάχιστ' ἄν μοι δοκεῖν ἀπραγμοσύνης μεταβολῇ διαφθαρῆναι. 25, 2, ὅσα ἤδη δοκεῖν αὐτῷ. VII, 87, 5, ξυνέβη ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι, δοκεῖν δ' ἔμοιγε καὶ ὧν ἀκοῇ Ἑλληνικῶν ἴσμεν. VIII, 64, 5, περὶ τὴν Θάσον τἀναντία τοῖς μὲν ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο, δοκεῖν [*alii* δοκεῖ] δέ μοι καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῶν ὑπηκόων. [*praeterea* V, 16, 3, *vulgo* διὰ τὴν ... δοκοῦσαν ἀναχώρησιν, *vid.* δόκησις.] — c) probabile esse, IV, 104, 2, λέγεται Βρασίδας, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι, ἀλλ' εὐθὺς χωρῆσαι πρὸς τὴν πόλιν, δοκεῖν ἂν ἑλεῖν. — d) *Impers.* placet, decernitur, censetur, I, 29, 5, ἕως ἂν ἄλλο τι δόξῃ. 31, 2, ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐλθοῦσιν ὡς τοὺς Ἀθηναίους, ξυμμάχους γενέσθαι. 53, ἔδοξεν αὐτοῖς, ἄνδρας ἐς κελήτιον ἐμβιβάσαντας [*Vat. et Reg.* ἐμβιβάσαντες]... προςπέμψαι τοῖς Ἀθηναίοις. 63, ἔδοξε, ξυναγαγόντι τοὺς μεθ' αὐτοῦ ὡς ἐς ἐλάχιστον χωρίον, δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν. 72, ἔδοξεν αὐτοῖς παριτητέα ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους εἶναι. 82, 2, ἣν δοκῇ. 87, 4. 107, 4, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐν Βοιωτοῖς περιμείνασι σκέψασθαι. 118, 3, ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι. 125, 2, ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόςφορα ἦν. 128, 7, εἰ καὶ σοὶ δοκεῖ. 134, 4. 139, 3, ἐδόκει... ἀποκρίνασθαι. II, 3, 3, ἐδόκει ἐπιχειρητέα εἶναι. 6, τὰ ἐν τῇ πόλει καθίσταντο πρὸς τὰ παρόντα, ᾗ ἐδόκει αὐτοῖς. 21, 2, ἐδόκει τοῖς τε ἄλλοις καὶ μάλιστα τῇ νεότητι ἐπεξιέναι. 24, χίλια τάλαντα... ἔδοξεν αὐτοῖς, ἐξαίρετα ποιησαμένοις, χωρὶς θέσθαι. 77, 2. 79, 6, προςιππεύοντες ᾗ δοκοῖ προςέβαλλον. 93, 2. 4, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθύς. 100, 5, ὅπη δοκοῖ... ἐςέβαλλον. III, 16, ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο, καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ᾗ δοκοῖ αὐτοῖς. 28, 2, μέχρι οὗ τοῖς Ἀθηναίοις τι δόξῃ. *Ib.* 3, τὰ περὶ τὸ στρατόπεδον καθίστατο ᾗ αὐτῷ ἐδόκει. 30, ἐμοὶ δοκεῖ πλεῖν ἡμᾶς ἐπὶ Μυτιλήνην. 35, 2. 36, 2. 37, 3, πάντων δεινότατον, εἰ βέβαιον ἡμῖν μηδὲν καθεστήξει ὧν ἂν δόξῃ πέρι. IV, 8, 9, ὡς ἐδόκει αὐτοῖς ταῦτα, καὶ διεβίβαζον ἐς τὴν νῆσον τοὺς ὁπλίτας. 15, ἔδοξεν αὐτοῖς... τὰ τέλη καταβάντας ἐς τὸ στρατόπεδον βουλεύειν παραχρῆμα ὁρῶντας ὅ τι ἂν δοκῇ. *Ib.* 2. 21, 3, σπονδὰς ποιήσασθαι, ὁπόσον ἂν δοκῇ χρόνον ἀμφοτέροις. 22, 3. 37, 2, βουλεῦσαι ὅ τι ἂν ἐκείνοις δοκῇ. 57, 4. 71, ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιιδεῖν. 118, περὶ τοῦ ἱεροῦ... δοκεῖ ἡμῖν χρῆσθαι τὸν

βουλόμενον. *Ib.* 2. 4. 6, ἀκολούθοις ὁπόσοις ἂν δοκῇ... σπονδὰς εἶναι. *Ib.* 9. 11, ἔδοξε τῷ δήμῳ. V, 15, ταῦτα ἀμφοτέροις αὐτοῖς λογιζομένοις ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις. 18, 8, Ἀθηναίους βουλεύεσθαι περὶ αὐτῶν... ὅ τι ἂν δοκῇ αὐτοῖς. *Ib.* 11, μεταθεῖναι ὅπη ἂν δοκῇ ἀμφοτέραις. 23, 6. *Ibid.* 29, 2. 38. 47, 3. 7. 12, ὅ τι ἂν δόξῃ ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις. 53, ἐδόκει... τὴν Ἐπίδαυρον τῷ τε Ἀλκιβιάδῃ καὶ τοῖς Ἀργείοις προςλαβεῖν... τῆς τε Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, καὶ ἐκ τῆς Αἰγίνης βραχυτέραν ἔσεσθαι τὴν βοήθειαν. 77. *Ib.* 6. 8. *Ibid.* 79. *Ib.* 4, ἐς πόλιν ἐλθεῖν, ἄντινα ἴσαν ἀμφοῖν ταῖς πολίεσι δοκοίη [*alii δοκείοι vel δοκεῖ οἱ, cf. Popp. adn.*]. 82, 4, ἔδοξεν αὐτοῖς στρατεύειν ἐς Ἄργος. 88, εἰ δοκεῖ. 112. *Ib.* 2, οὔτε ἄλλα δοκεῖ ἡμῖν ἢ ἅπερ καὶ τὸ πρῶτον. VI, 9, ἐμοὶ δοκεῖ καὶ περὶ αὐτοῦ τούτου ἔτι χρῆναι σκέψασθαι. 22, ὁπλίτας πολλούς μοι δοκεῖ χρῆναι ἡμᾶς ἄγειν. 23, 4, εἴ τῳ ἄλλως δοκεῖ. 29, 3, ἔδοξε πλεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην. 34, 2, δοκεῖ μοι καὶ ἐς Καρχηδόνα ἄμεινον εἶναι πέμψαι. *Ib.* 5, εἰ μὴ δοκοίη, ἔστι καὶ ὑποχωρῆσαι ἡμῖν ἐς Τάραντα. 88. VII, 1, 2. 4, 4, τῷ Νικίᾳ ἐδόκει τὸ Πλημμύριον τειχίσαι. 40, 4. 43, μηχαναῖς ἔδοξε τῷ Δημοσθένει πρότερον ἀποπειρᾶσαι τοῦ παρατειχίσματος. *Ibid.* 47, 3, τῷ Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι μένειν. 60, τοῖς Ἀθηναίοις... βουλευτέα ἐδόκει. *Ib.* 3, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ταῦτα, καὶ ἐποίησαν. 73, 2, ἐδόκει ποιητέα εἶναι. 74, ἔδοξεν αὐτοῖς... περιμεῖναι,... ἀναλαβόντες [*vulgo* ἀναλαβόντας] δέ... ἀφορμᾶσθαι. *Ib.* 2, ᾗ ἐδόκει ἐτάσσοντο. 80, τῷ Νικίᾳ καὶ Δημοσθένει ἐδόκει... καύσαντες [*nonnulli codd.* καύσαντας]... ἀπάγειν. VIII, 1. *Ib.* 3, ἐδόκει χρῆναι μὴ ἐνδιδόναι. *Ib.* 4, ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς, καὶ ἐποίουν ταῦτα. 8, 2, ἔδοξεν... ἐς Χίον αὐτοῖς [*vulgo* αὐτοὺς] πλεῖν. *Ib.* 4. 11, 2. 18, 2. 24, 6, μετὰ πολλῶν, οἷς ταὐτὰ ἔδοξε,... τὴν ἁμαρτίαν ξυνέγνωσαν. 39, 2, ἣν δοκῇ. *Ibid.* τοῖς ἕνδεκα ἀνδράσι. 49. 58, 7, καθ' ὅ τι ἂν Τισσαφέρνει δοκῇ καὶ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις. 65, ὥςπερ ἐδέδοκτο. 66, ἐβούλευον οὐδὲν ὅ τι μὴ τοῖς ξυνεστῶσι δοκοίη. 67, 3. 92, 10, εἴπερ καὶ ἐκείνοις δοκεῖ καθαιρεῖν. 93, 2. Part. *in casu absoluto*, I, 125, 2, δεδογμένον αὐτοῖς, εὐθὺς ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν. IV, 125, ἀμφοτέροις δοκοῦν ἀναχωρεῖν. V, 65, 3, αὐτῷ ἄλλο τι ἢ κατὰ τὸ αὐτὸ δόξαν ἐξαίφνης. 79, δόξαν αὐτοῖς ἀπὸ ξυνόδου ὥςτε διαναυμαχεῖν. 93, δόξαν αὐτοῖς, εὐθὺς ἐχώρουν ἐς τὸ ἄστυ. — τὸ δοκοῦν, sententia, I, 84, 2, τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ. — decretum, placitum, III, 38, 2, τὸ πάνυ δοκοῦν ἀνταποφῆναι ὡς οὐκ ἔγνωσται. — τὰ δόξαντα, δεδογμένα, decreta,

, 140, τοῖς κοινῇ δόξασι... βοηθεῖν. III, 36, 3, πέμπουσιν... ἄγγελον τῶν δεδογμένων. 49, 4, δράσειν τὰ δεδογμένα.

δόκησις, opinio, III, 45, 2, ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευήν. IV, 87, οἷς τὰ ἔργα, ἐκ τῶν λόγων ἀναθρούμενα, δόκησιν ἀναγκαίαν παρέχεται ὡς καὶ ξυμφέρει ὁμοίως ὡς εἶπον. 126, 4, ὅσα τῷ ὄντι ἀσθενῆ ὄντα τῶν πολεμίων δόκησιν ἔχει ἰσχύος. VI, 64, 2, πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστόν, τοῖς δὲ τῶν Συρακοσίων στρατηγοῖς τῇ δοκήσει οὐχ ἧσσον ἐπιτήδειον. VII, 67, τῆς δοκήσεως προςγεγενημένης αὐτῷ, τὸ κρατίστους εἶναι, εἰ τοὺς κρατίστους ἐνικήσαμεν. — exspectatio, II, 84, δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. IV, 55, 2, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν. — existimatio, II, 35, 2, χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν, ἐν ᾧ μόλις καὶ ἡ δόκησις τῆς ἀληθείας βεβαιοῦται. — fama, suspicio, III, 43, φθονήσαντες τῆς οὐ βεβαίου δοκήσεως τῶν κερδῶν. IV, 18, 6, ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως. V, 16, 3, φεύγοντα... διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτε μετὰ δώρων δόκησιν [*vulgo* δοκοῦσαν] ἀναχώρησιν (*ubi Scholiastae est pro* δωροδόκησιν, post donorum receptionem).

δοκιμάζειν, probare, explorare, VI, 53, 2, οὐ δοκιμάζοντες τοὺς μηνυτάς, ἀλλὰ πάντα ὑπόπτως ἀποδεχόμενοι. Pass. approbari, II, 35, 3, ἐπειδὴ τοῖς πάλαι οὕτως ἐδοκιμάσθη ταῦτα καλῶς ἔχειν. III, 38, 5, μετὰ καινότητος μὲν λόγου ἀπατᾶσθαι ἄριστοι, μετὰ δεδοκιμασμένου δὲ μὴ ξυνέπεσθαι ἐθέλειν.

δοκός, trabs, II, 76, 4, δοκοὺς μεγάλας ἀρτήσαντες ἁλύσεσι. *Ibid.* ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι. IV, 112, 2, κατὰ δοκοὺς τετραγώνους, αἳ ἔτυχον τῷ τείχει... προςκείμεναι ἐςέπιπτον).

δόξα, opinio, sententia, existimatio, I, 32, 5, ξυγγνώμη, εἰ μὴ μετὰ κακίας, δόξης δὲ μᾶλλον ἁμαρτίᾳ, τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. III, 37, 5, παρὰ δόξαν... παραινεῖν. 69, οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον ἐς ἀγῶνα... δόξης. IV, 126, 5, ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ. V, 9, 6, πρὶν ξυνταχθῆναι μᾶλλον τὴν δόξαν. 105, 2. ἡγούμεθα τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς... ἄρχειν. VI, 11, 4, τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης δόντα. 55, 4, Ἱππάρχῳ ξυνέβη... τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προςλαβεῖν. VII, 66, 3, ἄνδρες ἐπειδάν, ᾗ ἀξιοῦσι προὔχειν, κολουθῶσι, τὸ γ' ὑπόλοιπον αὐτῶν τῆς δόξης ἀσθενέστερον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐστι. 71, 3, τοῖς σώμασιν αὐτοῖς ἴσα τῇ δόξῃ περιδεῶς ξυναπονεύοντες. VIII, 68, ὑπόπτως τῷ πλήθει διὰ δόξαν δεινότητος διακείμενος. — b) exspectatio, I, 132, 5, ἣν

ψευσθῇ τῆς δόξης. II, 35, 3, χρὴ καὶ ἐμὲ... πειρᾶσθαι ὑμῶν τῆς ἑκάστου βουλήσεώς τε καὶ δόξης τυχεῖν ὡς ἐπιπλεῖστον. 42, 4, δι' ἐλαχίστου καιροῦ τύχης ἅμα ἀκμῇ τῆς δόξης μᾶλλον ἢ τοῦ δέους ἀπηλλάγησαν (*ubi alii* gloriam *interpretantur*). IV, 85, 2, σφαλέντες τῆς ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πολέμου δόξης. V, 105, 3, τῆς ἐς Λακεδαιμονίους δόξης... οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον. — παρὰ δόξαν, praeter exspectationem, I, 141, 5. II, 49, 6. III, 39, 4. 93. IV, 106. VIII, 42, 3. [*aliter* III, 37. 5, *vide supra.*] — c) gloria, fama, I, 5, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου, φέροντος δέ τι καὶ δόξης μᾶλλον. 85, μηδ' ἐπειχθέντες... περὶ πολλῶν σωμάτων καὶ χρημάτων καὶ πόλεων καὶ δόξης βουλεύσωμεν. II, 11, 2, δίκαιον ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι, μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους. *Ib.* 9, μεγίστην δόξαν οἰσόμενοι τοῖς τε προγόνοις καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐπ' ἀμφότερα ἐκ τῶν ἀποβαινόντων. 43, 2, ἡ δόξα αὐτῶν... ἀείμνηστος καταλείπεται. 45, 2, ὑμῖν μεγάλη ἡ δόξα. 61, 4, οἱ ἄνθρωποι δικαιοῦσι τῆς ὑπαρχούσης δόξης αἰτιᾶσθαι, ὅςτις μαλακίᾳ ἐλλείπει. 64, 5, ἡ παραυτίκα λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα, ἀείμνηστος καταλείπεται. 89, 4, Λακεδαιμόνιοι, ἡγούμενοι τῶν ξυμμάχων, διὰ τὴν σφετέραν δόξαν ἄκοντας προςάγουσι τοὺς πολλοὺς ἐς τὸν κίνδυνον. III, 59, οὐ πρὸς τῆς ὑμετέρας δόξης... τάδε. 61, ἵνα μήτε ἡ ἡμετέρα αὐτοὺς κακία ὠφελῇ μήτε ἡ τούτων δόξα. IV, 12, 3, ἐπὶ πολὺ ἐποίει τῆς δόξης τοῖς μὲν ἠπειρώταις εἶναι, κτέ. 17, 4, προςλαβοῦσι τιμὴν καὶ δόξαν. 20, 2, ὑμῖν δόξης καὶ ἡμετέρας φιλίας προςγιγνομένης. 86, 5, ἀντὶ τιμῆς καὶ δόξης αἰτία μᾶλλον. 87, 5, ἀΐδιον δόξαν καταθέσθαι. V, 9, 5, τὰ κλέμματα ταῦτα καλλίστην δόξαν ἔχει. VI, 11, 6, δόξαν ἀρετῆς μελετῶσι. 15, 2, ἐλπίζων... τὰ ἴδια... χρήμασί τε καὶ δόξῃ ὠφελήσειν. 16, τοῖς προγόνοις μου καὶ ἐμοὶ δόξαν φέρει ταῦτα. VIII, 6, 4, εἰ αἵ τε νῆες αὐτοῖς εἰσὶν ὅσαςπερ ἔλεγον, καὶ τὰ ἄλλα ἡ πόλις ἱκανή ἐστι πρὸς τὴν λεγομένην δόξαν.

δοξάζειν, decernere, sententiam ferre, I, 120, 5, μετὰ ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐλλείπομεν. — existimare, III, 45, 6, μετὰ πάντων ἕκαστος ἀλογίστως ἐπὶ πλέον τι αὑτὸν [*plerique codd.* αὐτῶν] ἐδόξασεν (de se sentire consuevit). Pass. VII, 75, 6, ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως, τὸ μετὰ πολλῶν, κούφισιν, οὐδ' ὡς ῥᾳδία ἐν τῷ παρόντι ἐδοξάζετο.

δόξασμα, opinio, ratiocinatio, I, 141, 7, ὥςτε τῷ αὐτῷ ὑπὸ ἁπάντων ἰδίᾳ δοξάσματι λανθάνειν τὸ κοινὸν ἀθρόον διαφθειρόμενον.

δοράτιον, iaculum, III, 22, 3. IV, 34, 3, *δοράτια ἐναποκέκλαστο βαλλομένων*. VII, 84, 3.

δόρυ, hasta, V, 10, 5, *δῆλοι τῶν τε δοράτων τῇ κινήσει καὶ τῶν κεφαλῶν*. VI, 58, 2, *μετὰ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν τὰς πομπὰς ποιεῖν*. — *δορὶ αἱρεῖν, κτᾶσθαι*, vi capere, armis parare, I, 128, 7, *τούσδε σοὶ χαρίζεσθαι βουλόμενος ἀποπέμπει δορὶ ἑλών*. IV, 98, 8, *οὐκ ἐν τῇ ἐκείνων ἔτι εἶναι, ἐν ᾗ δὲ δορὶ ἐκτήσαντο*.

δορυφορεῖν, comitari (*de satellitibus*), I, 130, *διὰ τῆς Θράκης πορευόμενον αὐτὸν Μῆδοι καὶ Αἰγύπτιοι ἐδορυφόρουν*.

δορυφόρος, satelles, VI, 56, 2. 57. *Ib.* 4.

δόσις, donatio, I, 137, 3, *χρημάτων*. 143, 2, *μεγάλου μισθοῦ*.

δουλεία, servitus, I, 8, 3, *οἱ ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν*. 121, 5. 122, 2. *τὴν ἧσσαν, εἰ καὶ δεινόν τῳ ἀκοῦσαι, ἴστω οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν*. II, 63, *μηδὲ νομίσαι περὶ ἑνὸς μόνου, δουλείας ἀντ' ἐλευθερίας, ἀγωνίζεσθαι*. 71, 2, *στρατεῦσαι μηδένα ποτὲ ἀδίκως ἐπ' αὐτούς, μηδ' ἐπὶ δουλείᾳ*. *Ib.* 3. III, 56, 4, *ὅτε πᾶσι δουλείαν ἐπέφερεν ὁ βάρβαρος*. IV, 87, 3, *δουλείας ἀπαλλαγῆναι*. 114, 3. V, 9, 9, *δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρὶν εἴχετε*. 69, *ὑπὲρ ἀρχῆς καὶ δουλείας*. 86. VI, 20, 2, *ἐκ βιαίου... δουλείας*. 40, 2, *οὐκ... αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται* (*ἡ πόλις*). 80, 5; *αἱρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, ἢ κἂν... τούσδε μὴ αἰσχρῶς δεσπότας λαβεῖν*. 82, 4, *δουλείαν αὐτοί τε ἐβούλοντο καὶ ἡμῖν τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν*. — servitia, V, 23, 3, *ἢν ἡ δουλεία ἐπανιστῆται*.

δουλεύειν, servire, VII, 85, 4, *δουλεύσαντες, καὶ διαδιδράσκοντες ὕστερον*. — *de populis aliorum imperio subditis*, I, 74, 2. *τῶν ἄλλων ἤδη μέχρι ἡμῶν δουλευόντων*. II, 63, 3, *ἀσφαλῶς*. III, 13, 6, *οἱ πρὶν δουλεύοντες*. V, 92, *πῶς χρήσιμον ἂν ξυμβαίη ἡμῖν δουλεῦσαι, ὥσπερ καὶ ὑμῖν ἄρξαι*; 100. *Ibid.* VIII, 43, 3. 48, 5, *δουλεύειν μᾶλλον ἢ... ἐλευθέρας εἶναι*. 84, 5, *Τισσαφέρνει... τὰ μέτρια* [*i. e. μετρίως*]. — *Transl.* inservire, I, 81, 6, *εἰκὸς Ἀθηναίους φρονήματι μήτε τῇ γῇ δουλεῦσαι, μήτε... καταπλαγῆναι τῷ πολέμῳ*.

δοῦλος, servus, I, 55, *τῶν Κερκυραίων ὀκτακοσίους, οἳ ἦσαν δοῦλοι, ἀπέδοντο*. 103, *ἤν τις ἁλίσκηται, τοῦ λαβόντος εἶναι δοῦλον*. II, 78, 4, *οὔτε δοῦλος οὔτε ἐλεύθερος*. III, 73, *τοὺς δούλους παρακαλοῦντές τε καὶ ἐλευθερίαν ὑπισχνούμενοι*. IV, 118, 7, *τοὺς αὐτομόλους μὴ δέχεσθαι... μήτε ἐλεύθερον μήτε δοῦλον*. VI,

27, 2, *μηνύειν ἀδεῶς τὸν βουλόμενον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων καὶ δούλων.* VIII, 15, 2, *τοὺς δούλους ἐξ αὐτῶν (τῶν νεῶν) ἠλευθέρωσαν.* 28, 4, *τὰ ἀνδράποδα πάντα, καὶ δοῦλα καὶ ἐλεύθερα.* — *de populis aliorum imperio subditis*, I, 34, *οὐκ ἐπὶ τῷ δοῦλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι ἐκπέμπονται (οἱ ἄποικοι).* V, 9, 9, *Ἀθηναίων.* — *Transl.* inserviens, III, 38, 5, *δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων.*

δουλοῦν, in servitutem redigere, I, 16, *τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις.* 138, 2. *διὰ... τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν.* III, 58, 5, *γῆν, ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν οἱ Ἕλληνες, δουλώσετε.* IV, 86, 4, *τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις.* Pass. I, 68, 3, *τοὺς μὲν δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ ἐπιβουλεύοντας αὐτούς.* 69, *ἀποστεροῦντες... τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους ἐλευθερίας.* 98, 4 (*de Naxo*), *πρώτη αὕτη πόλις ξυμμαχὶς παρὰ τὸ καθεστηκὸς ἐδουλώθη.* 101, 2, *πλεῖστοι τῶν Εἱλώτων ἐγένοντο οἱ τῶν παλαιῶν Μεσσηνίων τότε δουλωθέντων ἀπόγονοι.* 124, 3, *τοὺς νῦν δεδουλωμένους Ἕλληνας ἐλευθερώσωμεν.* III, 10, 5, *ἀδύνατοι ὄντες... ἀμύνεσθαι οἱ ξύμμαχοι, ἐδουλώθησαν.* 71, *ὑπ' Ἀθηναίων.* *item* IV, 86. VI, 77, *ἔχοντες παράδειγμα τῶν ἐκεῖσε Ἑλλήνων, ὡς ἐδουλώθησαν οὐκ ἀμύνοντες σφίσιν αὐτοῖς.* *Ibid.* *οὐκ Ἴωνες τάδε εἰσίν, οὐδ' Ἑλλησπόντιοι καὶ νησιῶται, οἳ δεσπότην ἢ Μῆδον ἢ ἕνα γέ τινα ἀεὶ μεταβάλλοντες, δουλοῦνται.* — *Transl.* constringere, frangere, II, 61, 3, *δουλοῖ φρόνημα τὸ αἰφνίδιον καὶ ἀπροσδόκητον.* Pass. IV, 34, *ὅτε τὸ πρῶτον ἀπέβαινον τῇ γνώμῃ δεδουλωμένοι ὡς ἐπὶ Λακεδαιμονίους.* VII, 71, 3, *ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ὄψεως καὶ τὴν γνώμην... ἐδουλοῦντο.* Med. subiicere sibi, I, 18, 2, *αὖθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἦκεν.* 69, *οὐχ ὁ δουλωσάμενος, ἀλλ' ὁ δυνάμενος μὲν παῦσαι, περιορῶν δέ, ἀληθέστερον αὐτὸ δρᾷ.* IV, 92, 4, *οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι.* *Ib.* 7, *τὴν ἄλλων... ἀδεῶς.* V, 29, 3. *ἐς ὑποψίαν... μὴ μετὰ Ἀθηναίων σφᾶς βούλωνται Λακεδαιμόνιοι δουλώσασθαι.* VI, 76, 2, *δουλωσαμένους ἔχειν.* 82, 3, *οὓς... φασὶν... ἡμᾶς... δεδουλῶσθαι.* 83, 4, *τὰ ἐνθάδε.* 84, 3, *ὁ Χαλκιδεύς, ὃν ἀλόγως ἡμᾶς φησὶ δουλωσαμένους, τοὺς ἐνθάδε ἐλευθεροῦν κτέ.* 88, *τὴν Σικελίαν.* VII, 68, 2, *ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἦλθον δουλωσόμενοι.* 75, 7, *ἄλλους.*

δούλωσις, in servitutem adactio, I, 141, *τὴν αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη.* III, 10, 4, *ἐπειδὴ ἑωρῶμεν αὐτοὺς... τὴν τῶν ξυμμάχων δούλωσιν ἐπαγομένους.*

δρᾶν, facere, agere, I, 5, 2, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾷν. 6, 1. 20, 2, βουλόμενοι... δράσαντές τι καὶ κινδυνεῦσαι. 34, 3, ἃ πρὸς ἡμᾶς τοὺς ξυγγενεῖς δρῶσι. 40, 4, κακόν τι. 43, 4, τὰ προσήκοντα. 69. *Ib.* 2, οἱ δρῶντες βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας. 71, 5, ἄδικον οὐδέν. 73, 2. 78, 3. 142, 7, ἄξιόν... τι. II, 5, 5, λέγοντες ὅτι οὔτε τὰ πεποιημένα ὁσίως δράσειαν, κτέ. 11, 8. 35, 2. 37, 2, καθ' ἡδονήν τι. 40, 4, τὴν χάριν. 49, 5, πολλοὶ τοῦτο... καὶ ἔδρασαν ἐς φρέατα. 60, 4, μὴ ὃ νῦν ὑμεῖς δρᾶτε,... τοῦ κοινοῦ τῆς σωτηρίας ἀφίεσθε. 64, ἅπερ εἰκὸς ἦν. *Ib.* 4, ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς, ζηλώσει. 71, 3, τἀναντία. 91, 4, ἀξύμφορον δρῶντες πρὸς τὴν ἐξ ὀλίγου ἀντεξόρμησιν. III, 13, εἰκότως. 38, ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται. 40, 4. 43, τἀναντία. 46, 5. 49, 4, τὰ δεδογμένα (exsequi). 55, 4, εἴ τι μὴ καλῶς ἐδρᾶτε [*Bekk. Anecd.* ἐδρᾶτο]. 58, 4, τοὐναντίον. 67, 2, αἰσχρόν τι. 71. 82, 6, κακόν τι. 84. IV, 19, 2, τὸ αὐτό. *Ib.* 4, μᾶλλον πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθροὺς τοῦτο δρῶσιν οἱ ἄνθρωποι. 59, 2. 92, πολέμια. 97, 2, οὐ δικαίως. *Ib.* 3, ὅσα ἄνθρωποι ἐν βεβήλῳ δρῶσι. 114, 3. V, 13, οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾷν τι ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει (exsequi). 49, 4. 60, 2, οὐδέν... ἄξιον τῆς παρασκευῆς. 63, 3. 71. 105, 2. VI, 21, ἄξιον τῆς διανοίας. 36, 3. 38, 4, 54, 4, βίαιον οὐδέν. 83, τῷ Μήδῳ ἑτοίμως τοῦτο δρῶντες. VII, 67, 3. 68, 3. 71, 7, παραπλήσια πεπόνθεσαν καὶ ἔδρασαν αὐτοὶ ἐν Πύλῳ. 77, 4, ἀνθρώπεια δράσαντες, ἀνεκτὰ ἔπαθον. 83. VIII, 27, 5, ὡς ἔπεισε, καὶ ἔδρασε ταῦτα (exsequutus est). 40, 2, τὰ πλεῖστα κακά. 50, 4, καὶ τοῦτο καὶ ἄλλο πᾶν. Pass. III, 38, 4, τὰ πεπραγμένα ἤδη, οὐ τὸ δρασθὲν [*vulgo* θεαθὲν] πιστότερον ὄψει λαβόντες, ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων. V, 107, οἴεσθε... τὸ δίκαιον καὶ καλὸν μετὰ κινδύνων δρᾶσθαι [*plurimi codd.* δρᾶσαι]. — **τὸ δρώμενον**, id quod agitur, factum, res gerenda, V, 66, 4, τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει. 102, μετὰ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς ὀρθῶς. VI, 16, 2, ἐκ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. VII, 71, 3, ἀπὸ τῶν δρωμένων τῆς ...ως καὶ τὴν γνώμην... ἐδουλοῦντο. — b) committere (*scelus*), **ὁ δράσας**, auctor delicti, VI, 27, 2, τοὺς δράσαντας ᾔδει οὐδείς. 60, 2, τὸ σαφὲς οὐδεὶς... ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον. *Ib.* 3, εἰ μὴ καὶ δέδρακε. VIII, 50, 4, οἷα δέδρακε. 66, 2, τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτε, εἰ ὑποπτεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο. Pass. VI, 53, 2, ζήτησιν ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων. — c) εὖ, κακῶς

δρᾶν τινα, benigne facere, malum inferre alicui, II, 40, 4, οὐ πάσχοντες εὖ, ἀλλὰ δρῶντες, κτώμεθα τοὺς φίλους. IV, 63, 2, τὸν εὖ καὶ κακῶς δρῶντα ἐξ ἴσου ἀρετῇ ἀμυνούμεθα. 64, μὴ τοὺς ἐναντίους οὕτω κακῶς δρᾶν. VIII, 50, δείσας μὴ... ὡς κωλυτὴν ὄντα κακῶς δρᾷ. Pass. III, 54, τῶν εὖ δεδρασμένων [nonnulli codd. δεδραμένων] ὑπόμνησιν ποιησόμεθα (benefactorum).— cum duplici acc. I, 131, 2, ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο. 137, 4, ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι. II, 37, ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν. III, 10, 6, τοὺς ὑπολοίπους... μὴ δρᾶσαι τοῦτο. 68, εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἀγαθὸν ἐν τῷ πολέμῳ δεδρακότες εἰσίν. VI, 35, τί ἂν δράσειαν αὐτούς, ὅ τι οὐκ ἂν μεῖζον ἀντιπάθοιεν; VIII, 89, 2, μή τι... κακὸν δράσωσι τὴν πόλιν.

δραστήριος, promptus, impiger, IV, 81, ἄνδρα ἐν Σπάρτῃ δοκοῦντα δραστήριον εἶναι ἐς τὰ πάντα. — δραστήριον, prompta et parata in agendo celeritas, strenuitas, II, 63, 3, τὸ ἄπραγμον οὐ σώζεται, μὴ μετὰ τοῦ δραστηρίου τεταγμένον.

δραχμή, drachma, I, 27, πεντήκοντα δραχμὰς καταθέντα Κορινθίας [vulgo Κορινθίοις]. II, 17, 3, τὴν Ποτίδαιαν δίδραχμα ὁπλῖται ἐφρούρουν, αὐτῷ γὰρ καὶ ὑπηρέτῃ δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας. V, 47, 6, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη διδότω σῖτον... τῷ ἱππεῖ δραχμὴν Αἰγιναίαν. 63, 2, δέκα μυριάσι δραχμῶν ζημιῶσαι. VI, 31, 3, τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδόντος. VII, 27, 2, δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανε. VIII, 29, μηνὸς τὴν τροφήν... ἐς δραχμὴν Ἀττικὴν ἑκάστῳ πάσαις ταῖς ναυσὶ διέδωκεν. Ibid. ἔφη δώσειν ἐντελῆ τὴν δραχμήν. 45, 2, τὴν μισθοφορὰν ξυνέτεμεν, ἀντὶ δραχμῆς Ἀττικῆς ὥστε τριώβολον... δίδοσθαι.

δρεπανοειδής, falci similis, VI, 4, 5 (de Messana), δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστί.

δρέπανον, falx, VI, 4, 5, τὸ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι.

δρόμος, cursus, I, 63, δρόμῳ βιάσασθαι ἐς τὴν Ποτίδαιαν. IV, 96, προσέμιξαν δρόμῳ. V, 9, 6, προσπεσοῦμαι δρόμῳ κατὰ μέσον τὸ στράτευμα. VI, 69, προσβοηθοῦντες δρόμῳ. 101, 4, δρόμῳ ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν. — χωρεῖν δρόμῳ, cursu ferri, I, 134. IV, 31. 78, 5. 127, 2. 128. V, 3. VI, 97, 2. VIII, 94, 3. — θεῖν δρόμῳ, citato cursu contendere, III, 111, 2. IV, 67, 4. 112. V, 10, 6. VI, 100.

δύεσθαι, urinari, VII, 25, 7, τούτους (τοὺς σταυροὺς) κολυμβηταὶ δυόμενοι ἐξέπριον μισθοῦ.

δύναμις, vires (*corporis*), II, 49, 6, διεφθείροντο οἱ πλείους ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος ἔτι ἔχοντές τι δυνάμεως. — *ingenii*, I, 138, 3, φύσεως μὲν δυνάμει, μελέτης δὲ βραχύτητι, κράτιστος δὴ οὗτος αὐτοσχεδιάζειν τὰ δέοντα ἐγένετο. — *omnino* facultas, VI, 72, 2, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει. — *ἐς δύναμιν*, omnibus viribus, IV, 118, 2. VIII, 27. — *κατὰ δύναμιν*, pro viribus, I, 45, 3. II, 71, 2. 73, 3. IV, 48. 124. V, 97. — *παρὰ δύναμιν*, supra vires, I, 70, 3. III, 54, 4. 57, 4. VIII, 2, 2. — b) vis, efficacia, II, 48, 3, τὰς αἰτίας, ἅστινας νομίζει τοιαύτης μεταβολῆς ἱκανὰς εἶναι δύναμιν ἐς τὸ μεταστῆσαι σχεῖν. III, 82, 7, ὅρκοι εἴ του ἄρα γένοιντο μεταβολῆς, ἐν τῷ αὐτίκα, πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν. V, 111, 3, ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει. — c) potentia, opes, I, 2, 4, δι' ἀρετὴν γῆς αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποίουν. 9, 2, δύναμιν περιποιησάμενον. 10, 2, Λακεδαιμονίων. *Ibid.* 3, οὐδὲ τὰς ὄψεις τῶν πόλεων μᾶλλον σκοπεῖν ἢ τὰς δυνάμεις. 15, 2, κατὰ γῆν πόλεμος, ὅθεν τις καὶ δύναμις παρεγένετο, οὐδεὶς ξυνέστη. 17, οἱ ἐν Σικελίᾳ (τύραννοι) ἐπὶ πλεῖστον ἐχώρησαν δυνάμεως. 18, 2. 24, 4, τῆς δυνάμεως τῆς πολλῆς ἐστερήθησαν. 32, 5, ἡμεῖς ἀδύνατοι ὁρῶμεν ὄντες τῇ οἰκείᾳ μόνον δυνάμει περιγενέσθαι. 33, 2, ἣν ὑμεῖς ἂν πρὸ πολλῶν χρημάτων καὶ χάριτος ἐτιμήσασθε δύναμιν ὑμῖν προςγενέσθαι, αὕτη πάρεστιν αὐτεπάγγελτος. 39, 3. *Ibid.* κοινώσαντες τὴν δύναμιν. 42, 4, τὸ μὴ ἀδικεῖν τοὺς ὁμοίους ἐχυρωτέρα δύναμις ἢ κτέ. 55, δυνάμει . . . πρῶτοι ὄντες τῆς πόλεως. 70, 3, τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι. 72, τὴν σφετέραν πόλιν ἐβούλοντο σημῆναι, ὅση εἴη δύναμιν. 73, 5. 76, 3, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γεγένηνται. 77, 3, δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχήν. 82, εἴ ποθέν τινα ἢ ναυτικοῦ ἢ χρημάτων δύναμιν προςληψόμεθα. 93, 3, κτήσασθαι δύναμιν. 118, 2, ἐπὶ μέγα ἐχώρησαν δυνάμεως. *Ibid.* πρὶν δὴ ἡ δύναμις τῶν Ἀθηναίων σαφῶς ᾔρετο. 121, 3, ὠνητὴ Ἀθηναίων ἡ δύναμις μᾶλλον ἢ οἰκεία. 144, 4, τόλμῃ μείζονι ἢ δυνάμει τὸν βάρβαρον ἀπεώσαντο. II, 2, 2, ἰδίας ἕνεκα δυνάμεως. 41, 2. 4. 43. 62, 3. 64, 3, γνῶτε... δύναμιν μεγίστην δὴ... κεκτημένην. 65, 5. 8, μὴ κτώμενος ἐξ οὐ προςηκόντων τὴν δύναμιν. 89, 6, τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ. III, 3, Λέσβον... ναυτικὸν ἔχουσαν καὶ δύναμιν ἀκέραιον. 9, 2. 39, 2, καθ' αὐτοὺς δύναμιν κτώμενοι. *Ib.* 3, ἐλπίσαντες μακρότερα τῆς δυνάμεως. 56, 5, Ξέρξου. 62, 4,

ἰδίας δυνάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν. 87, 2. IV, 18, 2. 60, δύναμιν ἔχοντες μεγίστην τῶν Ἑλλήνων. 62, 3. 108, 4. V, 4, 6, ὡς Συρακοσίων δύναμιν περιποιουμένων. 9, 4, ὅςτις . . . πρὸς τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖται. 14, 3, ᾤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν. 44. 95. 104. *Ibid.* 105, 2, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους ἐν τῇ αὐτῇ δυνάμει ἡμῖν γενομένους, δρῶντας ἂν αὐτό. VI, 6, 2, τὴν πᾶσαν δύναμιν τῆς Σικελίας σχήσουσι. *Ibid.* κίνδυνον εἶναι μήποτε . . . τὴν ἐκείνων δύναμιν ξυγκαθελῶσι. 11, 4, δείξαντες τὴν δύναμιν. 16, 2, ὑπὲρ δύναμιν μείζω . . . τὴν πόλιν ἐνόμισαν. *Ibid.* ἐκ τοῦ δρωμένου καὶ δύναμις ἅμα ὑπονοεῖται. 17, τὴν Πελοποννησίων δύναμιν. *Ib.* 2. 20, 3. 21. 24, 3, προςκτήσασθαι δύναμιν, ὅθεν ἀΐδιον μισθοφορὰν ὑπάρξειν. 31, 4, ἐπίδειξιν . . . τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας. 33, 4. 34, 8. 47. 54, 3, φοβηθεὶς τὴν Ἱππάρχου δύναμιν. 78, 3, λόγῳ μὲν τὴν ἡμετέραν δύναμιν σώζοι ἂν τις κτέ. 82, 2, δύναμιν ἔχοντες, ᾗ ἀμυνούμεθα. 89, 2, τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν, . . . ἐμοὶ δὲ ἀτιμίαν περιέθετε. 92, 6, Ἀθηναίων τήν τε οὖσαν καὶ τὴν μέλλουσαν δύναμιν καθέλητε. VII, 28, 3. 37. 42, 2. 56, 2, οὐκέτι δυνατὴν ἔσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν. 66, 3, παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασι. 77, 7, τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως, καίπερ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσοντες. VIII, 73, 3, ὠστρακισμένον οὐ διὰ δυνάμεως καὶ ἀξιώματος φόβον κτέ. 81, 2, ἐμεγάλυνε τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν παρὰ Τισσαφέρνει. — δυνάμει προὔχειν, potentia eminere, I, 9, τῶν τότε. 18, 2. V, 109, ἣν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προὔχῃ. VII, 21, 3. — d) copiae, I, 11, φαίνονται οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι. 35, 4, ἀπὸ τῆς ὑμετέρας ἀρχῆς δύναμιν προςλαβεῖν. 59, 2. 69, οὐ τῇ δυνάμει (vi armorum) τινά, ἀλλὰ τῇ μελλήσει ἀμυνόμενοι. 126, 5, παρὰ τοῦ Θεαγένους δύναμιν λαβών. II, 39, 3, ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε. III, 95, τῶν Ἀθηναίων. IV, 28. 55, ἀθρόᾳ οὐδαμοῦ τῇ δυνάμει ἀντετάξαντο. 73, 4. 76, 5, οὐκ οὔσης ἀθρόας τῆς δυνάμεως. 77, ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων. 83, ἑαυτοῦ. 124, Μακεδόνων. VI, 10, 2, σφαλέντες που ἀξιόχρεῳ δυνάμει. *Ib.* 4. 24, 3. 31, δυνάμει Ἑλληνικῇ. 48, τοσαύτῃ δυνάμει ἐκπλεύσαντας. 76. 84, πεμψάντων τινὰ δύναμιν Πελοποννησίοις (auxilia). 86, δυνάμει μείζονι πρὸς τὴν τῶνδε ἰσχὺν πάρεσμεν. 90, 3, κομίσαντες ξύμπασαν τὴν ἐκεῖθεν προςγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων (auxilia). 102, 4. VIII, 2, 3, πολλῇ δυνάμει . . . παρέσεσθαι ἔμελλον (magna manu). 5, 3. *Ibid.* 17, 2. — e) ditio, II, 7, ὅσαι (πόλεις) ἦσαν

ἐκτὸς τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. — *ἐν δυνάμει εἶναι*, ditione tenere, III, 93, 2, οἱ Θεσσαλοὶ ἐν δυνάμει ὄντες τῶν ταύτῃ χωρίων. — f) copia, I, 25, 2, χρημάτων δυνάμει ὄντες... ὅμοια τοῖς Ἑλλήνων πλουσιωτάτοις. — g) pretium, II, 97, 3, φόρος... τετρακοσίων ταλάντων ἀργυρίου μάλιστα δύναμις. VI, 46, 3, ἀναθήματα... ἃ, ὄντα ἀργυρᾶ, πολλῷ πλείω τὴν ὄψιν ἀπ' ὀλίγης δυνάμεως χρημάτων παρείχετο. — *τὴν δύναμιν ἔχειν*, valere, V, 20, 3, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν,... ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος.

δύνασθαι, posse, potestatem habere, I, 3, 2, ἐκνικῆσαι. 4, τὸ λῃστικὸν... καθῄρει ἐκ τῆς θαλάσσης, ἐφ' ὅσον ἠδύνατο. 17, δι' ἀσφαλείας ὅσον ἐδύναντο μάλιστα τὰς πόλεις ᾤκουν. 35, 5, εἰ δύνασθε. 42, 3, ἡ τελευταία χάρις... δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. 69, παῦσαι. 84, 2, δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τοῦτ' εἶναι. 103, ὡς οὐκέτι ἐδύναντο ἀντέχειν. 110, 2, ἑλεῖν. 118, 2, καθαιρετέα ἡ ἰσχὺς, ἣν δύνωνται. 130. *Ib.* 2. *Ibid.* 138, τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε. 141, 4. II, 8, 4. 17, 3. 19. 22. 25, 4. 33, 2, βουλόμενοι προσποιήσασθαι καὶ πειραθέντες, ὡς οὐκ ἠδύναντο, ἀπέπλεον ἐπ' οἴκου. 52, 4, ἔθαπτον ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. 67. 68, 9. 70. *Ib.* 4. 76, 3. 77, 2. 3. 100, 3. III, 4, 2. 5, 4. 10, 6. 11, 6. 20. 38, 6. 43, 2. 52. *Ib.* 2. 81, 3. 83, 2. 89, 2. 95. 103. 105, 4. IV, 9, 3. 33, 2. *Ibid.* 34. 40, μαχομένους ὡς ἐδύναντο. 44, 5. 48, 3. 60, εἰ... τὴν πᾶσαν Σικελίαν... δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι. 70, 2. 78, 4. 83, 2. 98, 2. 4, 105, ἠπείγετο προκαταλαβεῖν, εἰ δύναιτο, τὴν πόλιν. 108. 128. 129, 4. V, 4, 5. 9, 6. 23, ὠφελεῖν Ἀθηναίους... τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. *similiter Ib.* 2. 33. 36, 2. 40, 3. 47, 3. 4. 51, 2. 53. 55, 2. 68, 2. 72. 76, 2. 81. 115, 4. VI, 1. 11. *Ib.* 6. 17, 8. 22. 25, 2, ἤν δέ τι δύνωνται. 38, 4, ὧν βούλονται μὲν, δύνανται δ' οὔ. *Ib.* 5, οὐκ ἔννομον (ἄρχειν) · ὁ δὲ νόμος ἐκ τοῦ μὴ δύνασθαι ὑμᾶς μᾶλλον ἢ δυναμένους ἐτέθη ἀτιμάζειν. 57, 3. 64. 77, 2, ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διϊστάναι,... τοῖς δὲ ὡς ἑκάστοις τι προσηνὲς λέγοντες, δύνανται κακουργεῖν. 88. *Ib.* 6. 90, 2, εἰ δυναίμεθα. 91, ἣν δύνωνται. 96. 104, 2. VII, 4. 11, 3, οὐδὲ ξυμπάσῃ τῇ στρατιᾷ δυναίμεθ' ἂν χρήσεσθαι [*vulgo* χρήσασθαι]. 12. 13, 2. 21. *Ib.* 2, ἔφη χρῆναι πληροῦν ναῦς ὡς δύνανται πλείστας. 25, 4, μίαν μὲν ναῦν λαμβάνουσι,... τὰς δ' ἄλλας οὐκ ἠδυνήθησαν [*Val.* ἐδυν.]. 29. 36, 6. 38. 46. 50, 3. 55, 2. 56, 2. 63, ὅσον ἂν δύνησθε. 67, 4, οὕτως ὅπως δύνανται. 69, 3. 72, 3. 75, 4. 5. 79, 2. 83, 5. 86. VIII, 1, 3. 5, 5. 6. 23, 2. 31, 3. 45.

52, βουλόμενον,... εἰ δύναιτό πως, πεισθῆναι. 57. 62, 3. 68. **100**, 3. 6. **104**, 4. **105**, 2. **108**, 6. — b) **viribus pollere**, I, 18, δι' αὐτὸ δυνάμενοι. 33, 3, τοὺς Κορινθίους δυναμένους παρ' αὐτοῖς [*vulgo* αὐτοῖς]. 88, φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ ἐπὶ μεῖζον δυνηθῶσι. II, 29, δυνάμενον παρ' αὐτῷ μέγα. **101**, 5, ἀναπείθεται ὑπὸ Σεύθου... μέγιστον μεθ' αὐτὸν δυναμένου. IV, 105, πυνθανόμενος τὸν Θουκυδίδην κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας ἐν τῇ περὶ ταῦτα Θρᾴκῃ, καὶ ἀπ' αὐτοῦ δύνασθαι ἐν τοῖς πρώτοις τῶν ἠπειρωτῶν. VI, 18, 6, νομίσασθε νεότητα καὶ γῆρας ἄνευ ἀλλήλων μηδὲν δύνασθαι. 59, 3, αἰσθόμενος αὐτοὺς μέγα παρὰ βασιλεῖ Δαρείῳ δύνασθαι. — οἱ δυνάμενοι, **potentes, optimates**, VI, 39, 2, ἃ ὑμῶν οἵ τε δυνάμενοι καὶ οἱ νέοι προθυμοῦνται. — τὸ δύνασθαι, **potentia**, II, 97, 4, κατὰ τὸ δύνασθαι ἐπὶ πλέον αὐτῷ (τῷ νόμῳ) ἐχρήσαντο. — c) **valere**, I, **141**, τὴν αὐτὴν δύναται δούλωσιν ἥ τε μεγίστη καὶ ἐλαχίστη δικαίωσις ἀπὸ τῶν ὁμοίων πρὸ δίκης τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη. III, 46, 2, τίνα οἴεσθε ἥντινα οὐκ ἄμεινον μὲν ἢ νῦν παρασκευάσασθαι, πολιορκίᾳ τε παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον, εἰ τὸ αὐτὸ δύναται σχολῇ καὶ ταχὺ ξυμβῆναι; IV, 95, δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται, τὸ ἴσον δὲ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας δύναται. VI, 36, 2, αὗται αἱ ἀγγελίαι τοῦτο δύνανται, οὐκ ἀπὸ ταὐτομάτου, ἐκ δὲ ἀνδρῶν, οἵπερ ἀεὶ τάδε κινοῦσι, ξύγκεινται. 40, 2, τοὺς λόγους ἀφ' ὑμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ. VII, 58, 3, δύναται τὸ Νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι.

δυναστεία, **dominatio**, III, 62, 3, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα. IV, 78, 2, ἡ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον (**optimatum dominatu**) ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ ἄν ποτε προῆλθεν. 126, 2, οὐκ ἄλλῳ τινὶ κτησάμενοι τὴν δυναστείαν, ἢ τῷ μαχόμενοι κρατεῖν. VI, 38, 3, στάσεις πολλὰς καὶ ἀγῶνας... ἀναιρεῖται (ἡ πόλις), τυραννίδας δὲ ἔστιν ὅτε καὶ δυναστείας ἀδίκους.

δυναστεύειν, **dominationem obtinere**, II, 102, 6 (*de Alcmaeone*), κατοικισθεὶς ἐς τοὺς περὶ Οἰνιάδας τόπους, ἐδυνάστευσε. — τὸ δυναστεῦον, **id quod dominatur**, VI, 89, 4, πᾶν τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται.

δυνάστης, **dynastes, regulus**, VII, 33, 4, τῷ Ἄρτᾳ, ὅσπερ καὶ τοὺς ἀκοντιστάς, δυνάστης ὤν, παρέσχεν αὐτοῖς, ἀνανεωσάμενοί τινα παλαιὰν φιλίαν, κτέ.

δυνατός, **validus, potens**, I, 9, 2, δυνατὸν δοκοῦντα εἶναι. 13, 6, χρήμασι δυνατοὶ ἦσαν. *Ibid.* δυνατὴν ἔσχον χρημάτων

προςόδῳ τὴν πόλιν. 126, 3, ἀνὴρ... εὐγενής τε καὶ δυνατός. II, 15, 2 (*de Theseo*), γενόμενος μετὰ τοῦ ξυνετοῦ καὶ δυνατός. 65, 8, δυνατὸς ὢν τῷ τε ἀξιώματι καὶ τῇ γνώμῃ. Comp. I, 8, 3, οἱ δυνατώτεροι... προςεποιοῦντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. 13, δυνατωτέρας γιγνομένης τῆς Ἑλλάδος. 25, 4, τῇ ἐς πόλεμον παρασκευῇ. 69, 5, πρὸς πολλῷ δυνατωτέρους ἀγωνιζόμενοι. 76, 2, ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι. 122, 2. III, 11, ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο. Sup. I, 2, 6, ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους οἱ δυνατώτατοι... ἀνεχώρουν. 14, δυνατώτατα ταῦτα τῶν ναυτικῶν ἦν. 115, 4, ξυνθέμενοι τῶν ἐν τῇ πόλει τοῖς δυνατωτάτοις... ξυμμαχίαν. 127, 3, ὢν δυνατώτατος τῶν καθ' ἑαυτόν. II, 2, 3, δι' Εὐρυμάχου... ἀνδρὸς Θηβαίων δυνατωτάτου. 11, ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα. 68, 4. VI, 16, 6, Πελοποννήσου τὰ δυνατώτατα ξυστήσας. 84, 2. VIII, 44, ἐπικηρυκευομένων ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν. 47, 2. *Ibid.* 90. — *de navibus*, firmus, incolumis, VII, 60, 2, τὰς ναῦς πάσας, ὅσαι ἦσαν καὶ δυναταὶ καὶ ἀπλοώτεραι. — οἱ δυνατοί, optimates, I, 24, 5, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς. 89, 3, ὀλίγαι (οἰκίαι) περιῆσαν, ἐν αἷς αὐτοὶ ἐσκήνησαν οἱ δυνατοὶ τῶν Περσῶν. II, 65, 2. III, 27, 3. 47, 3, καταστήσετε τοῖς δυνατοῖς τῶν ἀνθρώπων ὃ βούλονται μάλιστα. V, 4, 3. *Ibid.* VIII, 21, ἐπανάστασις τοῦ δήμου τοῖς δυνατοῖς. *Ibid.* ὁ δῆμος ὁ Σαμίων ἐς διακοσίους τινὰς τοὺς πάντας τῶν δυνατῶν [*Vat.* δυνατωτάτων] ἀπέκτεινε. 48, οἱ δυνατοὶ [*Vat.* δυνατώτατοι] τῶν πολιτῶν. 63, 3, τῶν Σαμίων... τοὺς δυνατοὺς [*Vat.* δυνατωτάτους]. 73, 2. — b) *cum inf.* qui facere potest, qui rei alicuius habet potestatem *vel* facultatem, I, 102, 2, τειχομαχεῖν. 128, 7, ταῦτα πρᾶξαι. 141, 6, μάχῃ μιᾷ πρὸς ἅπαντας Ἕλληνας δυνατοὶ Πελοποννήσιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἀντισχεῖν. II, 97, 6, οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι. III, 12, 3, εἰ δυνατοὶ ἦμεν ἐκ τοῦ ἴσου καὶ ἀντεπιβουλεῦσαι. 28, οὔτ' ἀποκωλύσειν δυνατοὶ ὄντες. 39, 2, μὴ δυνατοὶ φέρειν τὴν ἡμετέραν ἀρχήν. 46, 2, δυνατὴ οὖσα ἔτι τὴν δαπάνην ἀποδοῦναι. IV, 66, 3, γνόντες... οὐ δυνατὸν τὸν δῆμον ἐσόμενον... καρτερεῖν. V, 21, 2, λέγων ὡς οὐ δυνατὸς εἴη βίᾳ ἐκείνων παραδιδόναι. VI, 34, 2, δυνατοί εἰσι (*sub.* ἀμῦναι) μάλιστα τῶν νῦν, βουληθέντες. 86, 3, ἡμεῖς γε οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ' ὑμῶν, κτέ. VII, 56, 2, οὐκέτι δυνατὴν ἔσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν. VIII, 44, ἡγούμενοι αὐτοὶ... δυνατοὶ

ἔσεσθαι... τρέφειν τὰς ναῦς. Comp. VIII, 76, 4, δυνατώτερα εἶναι σφεῖς... πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. Ib. 5, ὥςτε αὐτοὶ δυνατώτεροι εἶναι εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι. Sup. I, 139, 4, ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος. — δυνατά, ea quae fieri possunt, IV, 65, 4, τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα... κατεργάζεσθαι. V, 35, 5, Λακεδαιμόνιοι τὰ δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκέναι. 89, τὰ δυνατά... διαπράσσεσθαι. Ibid. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι. VI, 92, γίγνεσθαί τι αὐτῶν... ἐν ὑμῖν ἐστιν,... ἐπεί, ὥς γε δυνατά,... πάνυ θαρσῶ. — δυνατὰ et δυνατὸν γίγνεσθαι, quod fieri potest, II, 28, ὥςπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν. III, 38, 4, τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι. 47, 5, τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὂν ἅμα γίγνεσθαι. — Similiter, II, 72, 3, καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν. III, 86, 4, εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι. VIII, 106, 5, ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα... περιγενέσθαι. — δυνατόν (ἐστι), fieri potest ut, II, 102, 2, ἐς Οἰνιάδας... οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, χειμῶνος ὄντος, στρατεύειν. III, 42, 2, εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι... φράσαι. IV, 11, 4, σχεῖν. 87, 2, δέχεσθαι. VI, 71, 2, τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὔπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι. VIII, 40, 3, ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι. — ὅσον δυνατόν, quantum fieri potest, I, 22, 2. VI, 22. — κατὰ τὸ δυνατόν, pro viribus, I, 53, 4. II, 89, 9. V, 23, τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. Ib. 2. 3. 47, 3. 4. VII, 36, 4. VIII, 37, 5. Ibid. — ἐκ τῶν δυνατῶν, pro facultate, II, 3, 4. IV, 51. VII, 74.

δύο, duo, I, 10, 2, Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται. 27, 2. 36, 3. 74, [τῶν] δύο μοιρῶν. 82, 2, διελθόντων ἐτῶν δύο [alii καὶ δύο] καὶ τριῶν. 93, 5. 104, 2. 134, 4. Ibid. II, 2. 10, 2. 25, 3. 47, 2, τὰ δύο μέρη. 62, 2, δύο μερῶν. 65, 8. 76, 4, δύο κεραιῶν. 79, 5. 95. III, 6. 15, τοῖς δύο μέρεσιν. 21, εἶχε δύο τοὺς περιβόλους. 26, δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς. 42. 50, 2. 51, 3, δύο [nonnulli codd. δύω] πύργω. 57, 3. 77, 2. 3, αἱ δύο. 87, 2. 89, 3, δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξε. 90, 2. 112, ἔστον δύο [olim δύω] λόφω ἡ Ἰδομενὴ ὑψηλώ. IV, 8, 3. 16. Ibid. 39. 43. 87, 3. 96, 5. 102, 2, ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα. 113, 2. 114, 2. 122, 6, δύο ἡμέραις. 124, 4, δύο ἢ τρεῖς.

V, 3, 4. 4, ναυσὶ δύο. 37, 2. 49. 59, 5, δύο ἄνδρες... προςελθόντε [boni codd. προςελθόντες]... διελεγέσθην. 71, 3. 76, 3, δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Ἄργος. VI, 62. 93, 3. 104. VII, 16. 23. Ib. 2. 24. 27, 5. 28, 3. Ibid. 33, 5. 38. Ib. 3. 41, 3. 45. 50, 2. Ibid. δύο [vulgo δυοῖν] ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς. 70, 6. 87, 2. VIII, 26. 44, 4. 61, 3. 74, 2, δύο ἢ τρεῖς. 87, 6, δύο τριήρεσιν. 91, 2. 94. 95, 7. 100, 5. 102, 3. 103, 3. 106, 3. Ibid. — δυοῖν, gen. dat. I, 20, 3, τοὺς Πελοποννησίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προςτίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν [vulgo δυεῖν, cf. Popp. Prol. 1 p. 224]. 23, δυοῖν [vulgo δυεῖν] ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε. 33, 3, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἁμάρτωσιν, ἢ... ἢ κτέ. II, 2, πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη. 70, 3, ἐξελθεῖν αὐτούς... ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν. IV, 8, 6, δυοῖν [vulgo δυεῖν] νεοῖν διάπλουν. 23, 2, δυοῖν ἐναντίαιν [vulgo additur νεοῖν] ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες. 28, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι. 44, 5, ἔχοντες... τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, πλὴν δυοῖν, οὓς ἐγκατέλιπον. 47, 3, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν. 64, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν. 127, 2, τὴν ἐςβολήν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενή. V, 68, 3, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες. 84, ναυσὶ... Λεσβίαις δυοῖν. VI, 34, 4, μετὰ δυοῖν μηνοῖν τροφῆς. 44, δυοῖν Ῥοδίαιν πεντηκοντόροιν. 104, ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν. VII, 24, τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν... κατέβαλον. 31, 4, ναῦς... δυοῖν δεούσας εἴκοσι. 53, 3, δυοῖν δεούσας εἴκοσι (ναῦς). VIII, 25, ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα. 44, 2, τοὺς ἐκ τοῖν [vulgo τῶν] δυοῖν πολέοιν. 62, δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. 63, 2, παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν. 79, 2, ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν [nonnulli codd. δύο] καὶ ὀγδοήκοντα. 102, δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσί. — δυσί, dat. VIII, 101, ἐπισιτισάμενοι δυσὶν ἡμέραις.

δυςανασχετεῖν, valde dolere vel conqueri, VII, 71, 6, οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες δυςανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα.

[δύςβατος, vid. δυςπρόςβατος.]

δυςέμβατον, difficilis aditus, IV, 10, 3, τοῦ χωρίου τὸ δυςέμβατον ἡμέτερον νομίζω.

δύςερως, perdite amans, VI, 13, δυςέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων.

δυςεςβολώτατος, introitu difficillimus, III, 101, 2, ταύτῃ δυςεςβολώτατος ἡ Λοκρίς.

δύσις, occasus, II, 96, 4, παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι

τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. III, 78, 4, ἡ ναυμαχία... ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

δύςκλεια, infamia, III, 58, 2, βραχὺ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύςκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι.

δύςνους, malevolus, II, 60, 6, τῇ πόλει.

δύςοδος, transitu difficilis, I, 107, 3, δύςοδος ἡ Γερανία.

δυςπρόςβατος, accessu difficilis, IV, 129, 4, λόφῳ ὄντι δυςπροςβάτῳ [vulgo δυςβάτῳ].

δυςπρόςοδος, accessu difficilis, V, 65, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυςπρόςοδον.— *Transl.* I, 130, 2, δυςπρόςοδον αὐτὸν παρεῖχε.

δυςτυχεῖν, adversa fortuna uti, V, 46, ἐκείνοις δυςτυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. VI, 16, 4, ὥςπερ δυςτυχοῦντες οὐ προςαγορευόμεθα. 77, 2, οἰόμεθα τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινὸν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα καθ' αὐτὸν δυςτυχεῖν; VII, 18, 2, εἰκότως δυςτυχεῖν ἐνόμιζον.

δυςτυχέστατος, infelicissimus, VII, 87, 5, ἔργον... τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον, καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυςτυχέστατον.

δυςτυχία, adversa fortuna, VI, 55, 4, Ἱππάρχῳ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυςτυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προςλαβεῖν. 103, 4, ὡς ἡ δυςτυχίᾳ ἢ προδοσίᾳ τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι. VII, 86, 5, ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν... ἐς τοῦτο δυςτυχίας ἀφικέσθαι.

δυςχερὲς ποιεῖσθαι, gravate accipere, IV, 85, 6, εἰς ἂν ἐπίω, ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόςεισι, δυςχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἐπὶ οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς... μὴ ἐδέξασθε.

δυςώδης, graviter olens, II, 49, 2, πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυςῶδες.

δώδεκα, duodecim, I, 46. 105, 7. II, 84, 4. III, 7, 3. 19. 22, 3. 24, 2. 69, 2. 75. 77, 3. IV, 42, 2. 44, 6. V, 28. VI, 54, 6, τῶν δώδεκα θεῶν βωμόν. VII, 7. 25. VIII, 15. 17, 3. 61, 2. 79.

δωδέκατος, duodecimus, II, 15, 4, τῇ δωδεκάτῃ... ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. IV, 119, μηνὸς... Γεραστίου δωδεκάτῃ. V, 51, 2.

δωρεά, munus, gratia, III, 58, δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι.

δῶρον, donum, II, 97, 3, δῶρα... χρυσοῦ καὶ ἀργύρου προςεφέρετο. *Ib.* 4, οὐκ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα. 101, δῶρα καὶ πρέσβεις ἔπεμψαν αὐτῷ. IV, 65, 3, ὡς... δώροις πεισθέντες ἀναχωρήσειαν. V, 16, 3, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δόκησιν [vulgo δοκοῦσαν] ἀναχώρησιν.

Ε.

ἐ ᾶ ν, sincere, I, 35, 5, μηδένα ἄλλον ἐᾷν κεκτῆσθαι ναῦς. 36, 2, μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, κτέ. 52, 3, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι... οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν. 67, 5, τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξῦναι τοὺς Λακεδαιμονίους. 69, ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν... κρατῦναι. 70, 8, ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾷν. 82, τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾷν βλάπτειν. 86, 5, μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι. 122, 3, τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν. 144, 2, Μεγαρέας... ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι. II, 69, ὅπως... τὸ ληστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσι... βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων. 71, 4, ἐᾷν οἰκεῖν αὐτονόμους. III, 48, τοὺς ἄλλους ἐᾷν οἰκεῖν. 59, 3, τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι. 77. IV, 16. V, 47, 5, ὅπλα μὴ ἐᾷν ἔχοντας διιέναι. 56, 2, ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ἐᾷν πολεμίους διιέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι. VI, 41, ἄλλον οὐδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν. 48. 72, 5, ὀμόσαι αὐτοῖς τὸ ὅρκιον ἢ μὴν ἐάσειν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται. 80, 2. 86, 5, ἄπρακτον ἐάσετε [*Mosqu.* ἐάσατε] ἀπελθεῖν. VII, 62, 4, τὸ μήτε αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι μήτε ἐκείνους ἐᾷν ὠφέλιμον φαίνεται [*Il.* ἐὰν ὠφ. φαίνηται]. VIII, 46, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾷν δίχα τὴν ἀρχήν. 56, 4, ναῦς ἠξίου ἐᾷν βασιλέα ποιεῖσθαι. 69, 3. 84, 5. Pass. I, 142, 7, πῶς ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι,... ἄξιον ἄν τι δρῷεν; — οὐκ ἐᾷν, vetare, prohibere, obstare, I, 28, 3, πόλεμον οὐκ εἴων ποιεῖν. 127, 3, οὐκ εἴα ὑπείκειν. 133, περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι. II, 21, 2, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες. III, 48, μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἷς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι. V, 41, 2, οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς. VI, 72, 2, οὐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι. VII, 48, 2, οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι. VIII, 46, 5, ναυμαχεῖν οὐκ εἴα. — b) praetermittere, II, 36, 4, ὧν ἐγὼ τὰ κατὰ πολέμους ἔργα, ὡς ἕκαστα ἐκτήθη,... μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. — valere iubere, VIII, 63, 4, ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην, ἐπειδήπερ οὐ βούλεται, ἐᾷν.

E.

ἐᾷ ν, sinere, I, 35, 5, μηδένα ἄλλον ἐᾷν κεκτῆσθαι ναῦς. 6, 2, μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, κτέ. 2, 3, δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι... οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν. 67, 5, τὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξῦναι τοὺς Λακεδαιμονίους. 69, ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν... κρατῦναι. 70, 8, ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς χειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾷν. 82, τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾷν βλάπτειν. 86, 5, μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι. 122, 3, τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν. 144, 2, Μεγαρέας... ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι. II, 69, ὅπως... ὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσι... βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν λκάδων. 71, 4, ἐᾷν οἰκεῖν αὐτονόμους. III, 48, τοὺς ἄλλους ἐᾷν οἰκεῖν. 59, 3, τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι. 7. IV, 16. V, 47, 5, ὅπλα μὴ ἐᾷν ἔχοντας διιέναι. 56, 2, ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ᾶν πολεμίους διιέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι. VI, 1, ἄλλον οὐδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν. 48. 72, 5, ὀμόσαι αὐτοῖς ὅρκιον ἦ μὴν ἐάσειν ἄρχειν ὅπη ἂν ἐπίστωνται. 80, 2. 86, 5, πρακτον ἐάσετε [Mosqu. ἐάσατε] ἀπελθεῖν. VII, 62, 4, τὸ μήτε ὐτοὺς ἀνακρούεσθαι μήτε ἐκείνους ἐᾷν ὠφέλιμον φαίνεται [It. ἐὰν φ. φαίνηται]. VIII, 46, ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾷν δίχα τὴν ἀρχήν. 5, 4, ναῦς ἠξίου ἐᾷν βασιλέα ποιεῖσθαι. 69, 2. 84, 5. Pass. I, 42, 7, πῶς ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι,... ἄξιον ἄν τι δρῷεν; — οὐκ ἐᾷν, vetare, prohibere, obstare, I, 28, 3, πόλεμον οὐκ εἴων ποιεῖν. 127, 3, οὐκ α ὑπείκειν. 133, περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι. II, 21, 2, μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες. III, 48, μήτε οἴκτῳ λέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἷς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι. V, 1, 2, οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς. VI, 72, 2, α εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι. VII, 48, 2, οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι. VIII, 46, 5, ναυμαχεῖν οὐκ εἴα. — b) praetermittere, II, 36, ὧν ἐγὼ τὰ κατὰ πολέμους ἔργα, ὡς ἕκαστα ἐκτήθη,... μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω. — valere iubere, VIII, 3, 4, ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην, ἐπειδήπερ οὐ βούλεται, ἐᾷν.

ἔαρ, ver, II, 2, *ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ*. 103, *ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας*. III, 116, *περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο*. IV, 2, *ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος*. 117, *ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους*. 135, *τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος... τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη*. *similiter* V, 17, 2. 20, *ἅμα ἦρι*. 39, 3. 40, *ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους*. 56, 5. 81, 2. VI, 8. 71, 2, *ὡς ἐς* [*vulgo εἰς*] *τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακούσαις*. 74, 2. 88, 6, *ὡς ἅμα τῷ ἦρι* [*τῷ om. Reg.*] *ἑξόμενοι τοῦ πολέμου*. 94, *ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους*. 95. VII, 15, 2. 17. 19, *τοῦ ἐπιγιγνομένου ἦρος* [E *θέρους*] *εὐθὺς ἀρχομένου*. 20. 21, *ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου* [*nonnulli codd. τούτους*] *τοῦ ἦρος*. 50. VIII, 2, 3, *ἅμα τῷ ἦρι* [*τῷ iterum om. Reg.*]. 3, 2. 61.

ἑβδομαῖος, intra septem dies aliquid agens aut patiens, II, 49, 6, *διεφθείροντο οἱ πλείους ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος*.

ἑβδομήκοντα, septuaginta, I, 29, *ἄραντες ἑβδομήκοντα ναυσὶ καὶ πέντε*. 54, 2, *ναῦς καταδύσαντες περὶ ἑβδομήκοντα*. 61, 4 105, 2. 116. II, 5, 2. 75, 3. 86, 4, *ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα*. IV, 23, 2. 32, 2 [*ubi multi codd. ὀγδοήκοντα*]. 39, *ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο*. VI, 5, 2. VII, 37, 3, *ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ναῦς*. 42, *ναῦς τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα* [*hoc om. Vat. Reg.*]. 51, 2. 52, *ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα*. 87, 3. VIII, 30, 2, *τέσσαρσι καὶ ἑβδομήκοντα ναυσίν*. 99, *ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα*. 104, 2, *νῆες ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα* [*vulgo ὀγδοήκοντα*].

ἕβδομος, septimus, IV, 51, 2, *ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε*. VI, 93, 4, *ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος*.

ἐγγηράσκειν, consenescere, VI, 18, 6, *τὴν πόλιν, ἂν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαί τε αὐτὴν περὶ αὐτήν,... καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι*.

ἐγγίγνεσθαι, innasci, inesse, oriri in, I, 2, 4, *διὰ ἀρετὴν γῆς αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι, στάσεις ἐνεποίουν*. II, 22, 2, *ἱππομαχία τις ἐνεγένετο* [*vulgo ἐγένετο*] *βραχεῖα ἐν Φρυγίοις*. 49, 6, *ἑλκώσεως αὐτῇ* (*τῇ κοιλίᾳ*) *ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης*. 62, 4, *αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται*. VII, 49, 4, *ὄκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο* [*Vat. et alii ἐγένετο*]. 80, 3, *αὐτοῖς... φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι*. — obtingere, VII, 68, *ἅμα δὲ ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον* [*Vat. ἐκγενησόμενον*] *ἡμῖν*. — intermitti (*de tempore*), I, 113, *χρόνου ἐγγενομένου*. IV, 111, 2, *χρόνου ἐγγιγνομένου*. VIII, 9, 2, *διατριβῆς ἐγγιγνομένης* [*Vat. γιγνομένης*].

ἐγγράφειν, inscribere, VIII, 50, 2, *κρύφα ἐπιστείλας ὅτι κιβιάδης αὐτῶν τὰ πράγματα φθείρει,... καὶ τἄλλα σαφῶς ἐγάψας.* Pass. I, 128, 6, *ἐνεγέγραπτο τάδε ἐν αὐτῇ (τῇ ἐπιστολῇ).* 2, 6, *ἐν αἷς (ἐπιστολαῖς) ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προςεπεστάλθαι, καὶ τὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν.*

ἐγγύθεν, e propinquo, III, 13, 6, *ᾧ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι Λέσβος, τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει.* VII, 4, 6, *τῷ κτι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν* [*vulgo ante καὶ interigitur*].

ἐγγύς, prope, II, 15, 6, *ἐκείνῃ (τῇ κρήνῃ) ἐγγὺς οὔσῃ... ῶντο.* 22, 2, *ἐςπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως.* 4, *ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες.* 81, 2. 6, *ἐπειδὴ ἐγγὺς αν.* 92, 2, *τὰς ἐγγὺς οὔσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἕξ.* III, 1, *τὰ γὺς τῆς πόλεως.* 55. 59, 3, *τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγύς.* 107, 3, *οςαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὄλπης.* IV, 8, 6, *νῆσος... ἐγγὺς ἐπικειμένη.* 3, *ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων.* *similiter* 44, 6. 52, 3. 71, *ἐγγὺς εδρευόντων Ἀθηναίων.* 90, 2. 92, 4, *οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ ι τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι.* 93, *ἐπειδὴ προςέμιξεν ἐγς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν.* 100, 3. 103, 4. 111, 2, *ἐγγὺς τῆς πόως προςελθόντες.* 114, 2, *τὰς ἐγγὺς* [*nonnulli codd. ἐν γῇ*] *οἰκίας ρατύνατο.* 115, 3, *τοὺς μὲν ἐγγύς... οἱ δὲ ἄπωθεν.* 125, 4, *πρὶν τοὺς λεμίους ἐγγὺς εἶναι.* V, 84. 108, *τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα.* , 2, 6. 46, 3. 65, *ἐπεὶ... αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν ἐγγὺς αν* [*Pal. Bekk. ἔγγισαν*]. 66, 2. 3. 69. 88. VII, 2, 2. 3, *θέμενος ὅπλα ἐγγύς.* 25, 8. 41, 3, *προςέμιξαν αὐτῶν ἐγγύς.* 53, 4, *προςελῖν.* 69, 2. 77, 7. VIII, 71, 2, *ὡς προςέμιξεν ἐγγύς.* *Ibid.* *προςελῖν.* 75. 92, 8, *ἐφεδρευόντων ἐγγὺς* [*Vat. et alii ἔτι*] *τῶν πολεμίων.* mp. II, 21, *καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω* [*multi codd. ἐς τὸ*] *αὐτοὺς μὴ προϊέναι.* 89, 10, *ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης.* IV, 73, *ἐχώρουν ἐγγυτέρω ; θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως.* VIII, 82, 2, *ἐπὶ τὸν ιραιᾶ πλεῖν, τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας.* Sup. I, 13, 2, *ῶτοι Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι περὶ τὰς ναῦς.* 22, *ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης ν ἀληθῶς λεχθέντων.* 143, 5, *ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας.* , 38, *ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω* [*in plerisque codd. ale subscr. est*] *κείμενον... μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει.* , 7, *γενόμενοι ὅτι ἐγγύτατα* [*nonnulli codd. ἐγγυτάτω*] *τῇ γνώμῃ πάσχειν.* 62, 3, *ἐγγυτάτω τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν ε τὰ πράγματα.* IV, 8, *αὐτοὶ καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων,*

67, 6, ᾔσθοντο οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι. V, 74, ἡ μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα [*Mosqu.* ἐγγυτάτω] τούτων ἐγένετο. VII, 86, 5, τοιαύτη ἢ ὅτι ἐγγύτατα [*vulgo* ἐγγυτάτω] τούτων αἰτίᾳ ἐτεθνήκει. VIII, 90, 5, ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη. — δι' ἐγγυτάτου, e proximo, VIII, 96, 3, μάλιστα αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσουσι, νενικηκότες, εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ... πλεῖν. — b) circiter, VI, 2, 5, ἔτη ἐγγὺς τριακόσια πρὶν Ἕλληνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν. 5, 2, Κασμέναι δὲ [E δ' αἱ] ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ τὰς Ἄκρας (ἔτεσιν ᾠκίσθησαν). Sup. VI, 4, 4, ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῷοι Ἀκράγαντα ᾤκισαν. 5, 3, Καμάρινα... ᾠκίσθη ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσῶν κτίσιν.

ἐγγώνιος, quadratus, I, 93, 5, ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι, καὶ ἐντομῇ [*vulgo* ἐν τομῇ] ἐγγώνιοι.

ἐγείρειν, excitare, I, 121, ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν. Pass. VII, 51, οἱ Συρακόσιοι... πολλῷ μᾶλλον ἐγηγερμένοι [*Vat. et alii* ἐπηρμένοι] ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων.

ἐγκαθέζεσθαι, insidere, castra ponere, III, 1, ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. *item* IV, 2.

ἐγκαθιστάναι, constituere, I, 4, Μίνως... οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων (Κυκλάδων) ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας. Med. constitui, I, 122, 3, τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν. V, 70, Λακεδαιμόνιοι βραδέως (χωροῦντες) καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου [*vulgo* νόμῳ], ἐγκαθεστώτων οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν.

ἐγκαθορμίζεσθαι, in portum invehi, IV, 1, 4, ἄλλαι (νῆες) αἱ πληρούμεναι ἔμελλον, αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι [*Vat. male* ἐγκαθορμήσ.], τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

ἐγκαλεῖν, arguere, criminari, I, 72, τῶν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν. IV, 123, ἔστιν ἃ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. V, 46, 3, εἴ τι ἄλλο ἐνεκάλουν. VI, 53, κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει [*nonnulli codd.* ἐπεκάλει].

ἐγκαλλώπισμα, ornamentum, II, 62, 3, οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κήπιον [*multi codd.* ἢ οὐκ ἤπιον] καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην (τὴν δύναμιν) νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι.

ἐγκάρσιος, ad perpendiculum directus, *de duabus lineis*,

rum capita anguli formam efficiunt, II, 76, 4, δοκοὺς μεγά-; ἀρτήσαντες ἁλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέ-θεν, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τείχους, ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας [*vulgo* ἐγκαρσίως], ὁπότε ɔςπεσεῖσθαί πη μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ς ἁλύσεσι. VI, 99, 3, ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες. *similiter* VII, ɫ 7.

[ἐγκαρσίως, *vid* ἐγκάρσιος.]

ἐγκαρτερεῖν, **perseverare, perstare**, II, 61, 2, ταπεινὴ ῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε.

ἐγκαταλαμβάνειν, **deprehendere**, IV, 116, τὸ τείχισμα μβάνει, καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. Pass. III, 33, 5, ɔδος ἐνόμισεν .. ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι (αἱ νῆες) ἠναγ-σθησαν στρατόπεδον ποιεῖσθαι. IV, 8, 9, οἱ τελευταῖοι καὶ ἐγ-ταληφθέντες [*vulgo* ἐγκαταλειφθ.] εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν. ', 2, τῶν Λακεδαιμονίων ὅσοι ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο, έθνησκον. 39, 2, ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγ-τελήφθη [*vulgo* ἐγκατελείφθη]. V, 3, δείσας ὁ Πασιτελίδας μή... ὐ τειχίσματος ἁλισκομένου, ἐγκαταληφθῇ κτέ. VII, 24, 2, ἱστία σσάρακοντα τριήρων καὶ τἆλλα σκεύη ἐγκατελήφθη [*vulgo* ἐγ-τελείφθη]. 30, 2, μέρος τι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει δι' ἁρπαγὴν καταληφθὲν [*nonnulli codd.* ἐγκαταλειφθὲν], ἀπώλετο. — **ob-ringere**, IV, 19, 2, κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων.

ἐγκαταλέγεσθαι, **congeri, inseri**, I, 93, 2 (*de muris thenarum*), πολλαί τε στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμέ-ι ἐγκατελέγησαν.

ἐγκαταλείπειν, **relinquere**, I, 115, 3, κατέθεντο ἐς Λῆ-νον (τοὺς ὁμήρους), καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. II, , 4, φρουρούς. 102, 6, ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας ιonnulli codd.* τῇ χώρᾳ] τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. III, 51, 4, ι τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουράν, ἀνεχώρησε τῷ στρα-ῷ. IV, 44, 5, ἔχοντες... τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, πλὴν δυοῖν, οὓς γκατέλιπον. *item Ib.* 6. 81, 3, δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθὸς, λπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι. 96, 9, φυ-χκήν τινα αὐτοῖς. Pass. II, 78, 3, αὐτοὶ ἐπολιορκοῦντο ἐγκατα-ελειμμένοι τετρακόσιοι. IV, 25, 11, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελεί-θησαν φρουροί. [*praeterea vulgo* IV, 8, 9, 39, 2, VII, 24, 2, *ubi unc* ἐγκαταλαμβάνειν.]

ἐγκατάληψις, **deprehensio**, V, 72, 4, ἔστιν οὓς καὶ κα-απατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

ἐγκατασκήπτειν, invadere, II, 47, 3, ἡ νόσος ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι.

ἐγκατοικοδομεῖσθαι, inaedificari, III, 18, 4, φρούρια ἔστιν οἳ ἐπὶ τῶν καρτερῶν † ἐγκατῳκοδόμηται †. [*ubi perfect. tolerari vix potest, nisi forte haec castella ad scriptoris aetatem permansisse putentur.*]

ἐγκεῖσθαι, instare, I, 49, 7, ἐπειδὴ ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς, καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι. 69, 3, ἰσχυρῶς. 144, 3, εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν · ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν. II, 59, 2, τῷ Περικλεῖ. 79, 6, ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι [*vulgo* ἀναχ.] δὲ ἐνέκειντο. 81, 6. III, 98, οἱ Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον. IV, 22, 2, Κλέων ἐνταῦθα πολὺς ἐνέκειτο, λέγων κτέ. 80, τῶν Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ ἐκείνων γῇ. V, 43. 73, 3, τοῖς πολεμίοις. VIII, 85, 3, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρνης φυγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγόρει κτέ.

ἔγκλημα, causa, crimen, accusatio, I, 26, πάντων τούτων ἐγκλήματα ἔχοντες. 34, 2, πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν. 39, 3, ἐγκλημάτων μόνων ἀμετόχους [*quae supposita recentioribus editoribus videntur esse; cf. Popp. adn.*]. 40, μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων [*vulgo* τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων] ἐρχόμεθα. 42, 3, ἡ τελευταία χάρις... δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. 67, 4, ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι. 68, 2, μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν. 72, τῶν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν. 78. 79, τὰ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. 85, 5. 6, ἐγκλήματα καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἷόν τε καταλῦσαι. 121, ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα. 126, ἐγκλήματα ποιούμενοι. 140, 2, βούλονται πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι. 145, δίκῃ... διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων. III, 53, 4, δέδιμεν οὐχὶ μή, προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων, ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ κτέ. IV, 23, ἐγκλήματα ἔχοντες ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι. VI, 89, 2, κατά τι ἔγκλημα.

ἐγκρατής, qui aliquid habet in potestate, V, 35, 6, εἰ του ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν. — firmus, I, 118, 2, Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο (confirmaverunt).

ἐγκρατῶς, firme, I, 76, ἄρχειν. VI, 92, 2, ἐπέρχομαι.

ἐγκύπτειν, inclinari, IV, 4, 2, τὸν πηλὸν... ἐπὶ τοῦ νώτου

ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι.

ἐγχειρεῖν, admovere manum operi, incipere, aggredi, I, 84, σπεύδοντες, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. 128, 2, τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥςπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐνεχείρησεν. IV, 4, 2, ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο. 47, 2, ὥςτε... τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι. VIII, 24, 6, ἐνεχείρησάν [*multi codd.* ἐνεχείρισάν] τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν. — adoriri, IV, 121, 2, ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσιν.

ἐγχείρησις, rerum gerendarum tractatio, VI, 83, 3, λόγου μὲν ἡδονῇ τὸ παραυτίκα τερπομένους, τῇ δ' ἐγχειρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντας.

ἐγχειρίδιον, pugio, III, 70, 6, λαβόντες ἐγχειρίδια. IV, 110, 2, ἔχοντας. *item* VI, 57. 58, 2, εἴ τις εὑρέθη ἐγχειρίδιον ἔχων.

ἐγχειρίζειν, tradere, II, 67, 2, πείθουσι τὸν Σάδοκον... τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν. Med. suscipere (*periculum*), V, 108, τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτούς [*nonnulli codd.* ἐγχειρήσασθαι, *quo medio Graeci non utuntur*].

ἐγχρονίζειν, cunctari, morari, III, 27, ὡς αἱ νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐνεχρόνιζον.

ἐγχώριος, indigena, domesticus, II, 71, 4, μάρτυρας θεοὺς ... ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρῴους, καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους. 74, 2. IV, 87, 2, μάρτυρας θεοὺς καὶ ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι. — τὸ ἐγχώριον, domestico more, IV, 78, 2, εἰ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ ἄν ποτε προῆλθεν.

ἔδαφος, area, fundamentum, I, 10, 2, Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη κτέ. — ἐς ἔδαφος, solo tenus, III, 68, 3, καθελόντες αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων. IV, 109, τὰ μακρὰ τείχη... κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος.

ἕδρα, desidia, commoratio, V, 7, 2, τῶν στρατιωτῶν ἀχθομένων τῇ ἕδρᾳ.

ἐδώδιμος, esculentus, VII, 39, 2, ὅσα τις ἔχει ἐδώδιμα. 78, 4, βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον.

ἐθάς, assuetus, II, 44, 2, λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ.

ἔσεσθαι... τρέφειν τὰς ναῦς. **Comp. VIII, 76, 4**, *δυνατώτερα εἶναι σφεῖς... πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια τῶν ἐν τῇ πόλει. Ib.* 5, *ὥστε αὐτοὶ δυνατώτεροι εἶναι εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι.* **Sup. I, 139, 4**, *ἀνὴρ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον πρῶτος Ἀθηναίων, λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος.* — *δυνατά*, **ea quae fieri possunt, IV, 65, 4**, *τὰ δυνατὰ ἐν ἴσῳ καὶ τὰ ἀπορώτερα... κατεργάζεσθαι.* **V, 35, 5**, *Λακεδαιμόνιοι τὰ δυνατὰ ἔφασαν πεποιηκέναι.* **89**, *τὰ δυνατὰ... διαπράσσεσθαι. Ibid. δυνατὰ οἱ προὔχοντες πράσσουσι, καὶ οἱ ἀσθενεῖς ξυγχωροῦσι.* **VI, 92**, *γίγνεσθαί τι αὐτῶν... ἐν ὑμῖν ἐστιν,... ἐπεί, ὥς γε δυνατά,... πάνυ θαρσῶ.* — *δυνατά* **el** *δυνατὸν γίγνεσθαι*, **quod fieri potest, II, 28**, *ὥςπερ καὶ μόνον δοκεῖ εἶναι γίγνεσθαι δυνατόν.* **III, 38, 4**, *τὰ μέλλοντα ἔργα ἀπὸ τῶν εὖ εἰπόντων σκοποῦντες ὡς δυνατὰ γίγνεσθαι.* **47, 5**, *τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὂν ἅμα γίγνεσθαι.* — *Similiter*, **II, 72, 3**, *καὶ ἄλλο εἴ τι δυνατὸν ἐς ἀριθμὸν ἐλθεῖν.* **III, 86, 4**, *εἰ σφίσι δυνατὰ εἴη τὰ ἐν Σικελίᾳ πράγματα ὑποχείρια γενέσθαι.* **VIII, 106, 5**, *ἐνόμισαν σφίσιν ἔτι δυνατὰ εἶναι τὰ πράγματα... περιγενέσθαι.* — *δυνατόν (ἐστι)*, **fieri potest ut, II, 102, 2**, *ἐς Οἰνιάδας... οὐκ ἐδόκει δυνατὸν εἶναι, χειμῶνος ὄντος, στρατεύειν.* **III, 42, 2**, *εἰ ἄλλῳ τινὶ ἡγεῖται περὶ τοῦ μέλλοντος δυνατὸν εἶναι... φράσαι.* **IV, 11, 4**, *σχεῖν.* **87, 2**, *δέχεσθαι.* **VI, 71, 2**, *τὸν πόλεμον αὐτόθεν ποιεῖσθαι οὔπω ἐδόκει δυνατὸν εἶναι.* **VIII, 40, 3**, *ἕως ἔτι ἐλπὶς καὶ δυνατὸν κωλῦσαι.* — *ὅσον δυνατόν*, **quantum fieri potest, I, 22, 2. VI, 22.** — *κατὰ τὸ δυνατόν*, **pro viribus, I, 53, 4. II, 89, 9. V, 23**, *τρόπῳ ὁποίῳ ἂν δύνωνται ἰσχυροτάτῳ κατὰ τὸ δυνατόν. Ib.* **2. 3. 47, 3. 4. VII, 36, 4. VIII, 37, 5.** *Ibid.* — *ἐκ τῶν δυνατῶν*, **pro facultate, II, 3, 4. IV, 51. VII, 74.**

δύο, **duo, I, 10, 2**, *Πελοποννήσου τῶν πέντε τὰς δύο μοίρας νέμονται.* **27, 2. 36, 3. 74**, *[τῶν] δύο μοιρῶν.* **82, 2**, *διελθόντων ἐτῶν δύο [alii καὶ δύο] καὶ τριῶν.* **93, 5. 104, 2. 134, 4.** *Ibid.* **II, 2. 10, 2. 25, 3. 47, 2**, *τὰ δύο μέρη.* **62, 2**, *δύο μερῶν.* **65, 6. 76, 4**, *δύο κεραιῶν.* **79, 5. 95. III, 6. 15**, *τοῖς δύο μέρεσιν.* **21**, *εἶχε δύο τοὺς περιβόλους.* **26**, *δύο καὶ τεσσαράκοντα ναῦς.* **42. 50, 2. 51, 3**, *δύο [nonnulli codd. δύω] πύργω.* **57, 3. 77, 2. 3**, *αἱ δύο.* **87, 2. 89, 3**, *δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξε.* **90, 2. 112**, *ἔστον δύο [olim δύω] λόφω ἡ Ἰδομενὴ ὑψηλώ.* **IV, 8, 3. 16.** *Ibid.* **39. 43. 87, 3. 96, 5. 102, 2**, *ἔτεσι δύο καὶ τριάκοντα.* **113, 2. 114, 2. 122, 6**, *δύο ἡμέραις.* **124, 4**, *δύο ἢ τρεῖς.*

V, 3, 4. 4, ναυσὶ δύο. 37, 2. 49. 59, 5, δύο ἄνδρες... προςελθόντε [boni codd. προςελθόντες]... διελεγέσθην. 71, 3. 76, 3, δύο λόγω φέρων ἐς τὸ Ἄργος. VI, 62. 93, 3. 104. VII, 16. 23. Ib. 2. 24. 27, 6. 28, 3. Ibid. 33, 6. 38. Ib. 3. 41, 3. 45. 50, 2. Ibid. δύο [vulgo δυοῖν] ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς. 70, 6. 87, 2. VIII, 26. 44, 4. 61, 3. 74, 2, δύο ἢ τρεῖς. 87, 6, δύο τριήρεσιν. 91, 2. 94. 95, 7. 100, 5. 102, 3. 103, 3. 106, 3. Ibid. — δυοῖν, gen. dat. I, 20, 3, τοὺς Πελοποννησίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προςτίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν [vulgo δυεῖν, cf. Popp. Prol. 1 p. 224]. 23, δυοῖν [vulgo δυεῖν] ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τὴν κρίσιν ἔσχε. 33, 3, μηδὲ δυοῖν φθάσαι ἁμάρτωσιν, ἢ... ἢ κτέ. II, 2, πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη. 70, 3, ἐξελθεῖν αὐτοὺς... ξὺν ἑνὶ ἱματίῳ, γυναῖκας δὲ ξὺν δυοῖν. IV, 8, 6, δυοῖν [vulgo δυεῖν] νεοῖν διάπλουν. 23, 2, δυοῖν ἐναντίαιν [vulgo additur νεοῖν] ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες. 28, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι. 44, 5, ἔχοντες... τοὺς ἑαυτῶν νεκροὺς, πλὴν δυοῖν, οὓς ἐγκατέλιπον. 47, 3, διῆγον διὰ δυοῖν στοίχοιν. 64, 5, δυοῖν ἀγαθοῖν οὐ στερήσομεν τὴν Σικελίαν. 127, 2, τὴν ἐςβολὴν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενή. V, 68, 3, τετρακόσιοι καὶ δυοῖν δέοντες πεντήκοντα ἄνδρες. 84, ναυσὶ... Λεσβίαις δυοῖν. VI, 34, 4, μετὰ δυοῖν μηνοῖν τροφῆς. 44, δυοῖν Ῥοδίαιν πεντηκοντόροιν. 104, ναυσὶ δυοῖν μὲν Λακωνικαῖν, δυοῖν δὲ Κορινθίαιν. VII, 24, τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν... κατέβαλον. 31, 4, ναῦς... δυοῖν δεούσας εἴκοσι. 53, 3, δυοῖν δεούσας εἴκοσι (ναῦς). VIII, 25, ναυσὶ δυοῖν δεούσαις πεντήκοντα. 44, 2, τοὺς ἐκ τοῖν [vulgo τῶν] δυοῖν πολέοιν. 62, δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. 63, 2, παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν. 79, 2, ταῖς ἐκ Σάμου ναυσὶ δυοῖν [nonnulli codd. δύο] καὶ ὀγδοήκοντα. 102, δυοῖν δεούσαις εἴκοσι ναυσί. — δυσί, dat. VIII, 101, ἐπισιτισάμενοι δυσὶν ἡμέραις.

δυςανασχετεῖν, valde dolere vel conqueri, VII, 71, 6, οἰμωγῇ τε καὶ στόνῳ πάντες δυςανασχετοῦντες τὰ γιγνόμενα.

[δύςβατος, vid. δυςπρόςβατος.]

δυςέμβατον, difficilis aditus, IV, 10, 3, τοῦ χωρίου τὸ δυςέμβατον ἡμέτερον νομίζω.

δύςερως, perdite amans, VI, 13, δυςέρωτας εἶναι τῶν ἀπόντων.

δυςεςβολώτατος, introitu difficillimus, III, 101, 2, ταύτῃ δυςεςβολώτατος ἡ Λοκρίς.

δύσις, occasus, II, 96, 4, παρήκουσι πρὸς ἡλίου δύσιν μέχρι

τοῦ Ὀσκίου ποταμοῦ. III, 78, 4, ἡ ναυμαχία... ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν.

δύςκλεια, infamia, III, 58, 2, βραχὺ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύςκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι.

δύςνους, malevolus, II, 60, 6, τῇ πόλει.

δύςοδος, transitu difficilis, I, 107, 3, δύςοδος ἡ Γερανία.

δυςπρόςβατος, accessu difficilis, IV, 129, 4, λόφῳ ὄντι δυςπροςβάτῳ [*vulgo* δυςβάτῳ].

δυςπρόςοδος, accessu difficilis, V, 65, καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυςπρόςοδον.— *Transl.* I, 130, 2, δυςπρόςοδον αὑτὸν παρεῖχε.

δυςτυχεῖν, adversa fortuna uti, V, 46, ἐκείνοις δυςτυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. VI, 16, 4, ὥςπερ δυςτυχοῦντες οὐ προςαγορευόμεθα. 77, 2, οἰόμεθα τοῦ ἄπωθεν ξυνοίκου προαπολλυμένου, οὐ καὶ ἐς αὐτόν τινα ἥξειν τὸ δεινόν, πρὸ δὲ αὐτοῦ μᾶλλον τὸν πάσχοντα καθ' αὑτὸν δυςτυχεῖν; VII, 18, 2, εἰκότως δυςτυχεῖν ἐνόμιζον.

δυςτυχέστατος, infelicissimus, VII, 87, 5, ἔργον... τοῖς τε κρατήσασι λαμπρότατον, καὶ τοῖς διαφθαρεῖσι δυςτυχέστατον.

δυςτυχία, adversa fortuna, VI, 55, 4, Ἱππάρχῳ ξυνέβη τοῦ πάθους τῇ δυστυχίᾳ ὀνομασθέντα καὶ τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα προςλαβεῖν. 103, 4, ὡς ἡ δυςτυχίᾳ ἢ προδοσίᾳ τῇ ἐκείνων βλαπτόμενοι. VII, 86, 5, ἥκιστα δὴ ἄξιος ὤν... ἐς τοῦτο δυςτυχίας ἀφικέσθαι.

δυςχερὲς ποιεῖσθαι, gravate accipere, IV, 85, 6, εἰς ἂν ἐπίω, ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόςεισι, δυςχερὲς ποιούμενοι, εἰ ἐπὶ οὓς πρῶτον ἦλθον ὑμᾶς... μὴ ἐδέξασθε.

δυςώδης, graviter olens, II, 49, 2, πνεῦμα ἄτοπον καὶ δυςῶδες.

δώδεκα, duodecim, I, 46. 105, 7. II, 84, 4. III, 7, 3. 19. 22, 3. 24, 2. 69, 2. 75. 77, 3. IV, 42, 2. 44, 6. V, 28. VI, 54, 6, τῶν δώδεκα θεῶν βωμόν. VII, 7. 25. VIII, 15. 17, 3. 61, 2. 79.

δωδέκατος, duodecimus, II, 15, 4, τῇ δωδεκάτῃ.. ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι. IV, 119, μηνὸς... Γεραστίου δωδεκάτῃ. V, 51, 2.

δωρεά, munus, gratia, III, 58, δωρεὰν ἀνταπαιτῆσαι.

δῶρον, donum, II, 97, 3, δῶρα... χρυσοῦ καὶ ἀργύρου προςεφέρετο. *Ib.* 4, οὐκ ἦν πρᾶξαι οὐδὲν μὴ διδόντα δῶρα. 101, δῶρα καὶ πρέσβεις ἔπεμψαν αὐτῷ. IV, 65, 3, ὡς... δώροις πεισθέντες ἀναχωρήσειαν. V, 16, 3, διὰ τὴν ἐκ τῆς Ἀττικῆς ποτὲ μετὰ δώρων δόκησιν [*vulgo* δοκοῦσαν] ἀναχώρησιν.

Ε.

ἐᾶν, sinere, I, 35, 5, *μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς.* 36, 2, *μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, κτέ.* 52, 3, *δεδιότες μὴ οἱ Ἀθηναῖοι... οὐκ ἐῶσι σφᾶς ἀποπλεῖν.* 67, 5, *τοὺς ἄλλους ἐάσαντες πρῶτον παροξῦναι τοὺς Λακεδαιμονίους.* 69, *ἐάσαντες αὐτοὺς τὴν πόλιν... κρατῦναι.* 70, 8, *ἐπὶ τῷ μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐᾶν.* 82, *τοὺς ξυμμάχους ἡμῶν ἐᾶν βλάπτειν.* 86, 5, *μήτε τοὺς Ἀθηναίους ἐᾶτε μείζους γίγνεσθαι.* 122, 3, *τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν.* 144, 2, *Μεγαρέας... ἐάσομεν ἀγορᾷ καὶ λιμέσι χρῆσθαι.* II, 69, *ὅπως... τὸ λῃστικὸν τῶν Πελοποννησίων μὴ ἐῶσι... βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων.* 71, 4, *ἐᾶν οἰκεῖν αὐτονόμους.* III, 48, *τοὺς ἄλλους ἐᾶν οἰκεῖν.* 59, 3, *τὸν ξυντυχόντα κίνδυνον ἐᾶσαι ἡμᾶς αὐτοὺς ἑλέσθαι.* 77. IV, 16. V, 47, 5, *ὅπλα μὴ ἐᾶν ἔχοντας διϊέναι.* 56, 2, *ἐπεκάλουν ὅτι, γεγραμμένον ἐν ταῖς σπονδαῖς διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους μὴ ἐᾶν πολεμίους διϊέναι, ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι.* VI, 41, *ἄλλον οὐδένα ἔτι εἴασε παρελθεῖν.* 48. 72, 5, *ὀμόσαι αὐτοῖς τὸ ὅρκιον ἦ μὴν ἐάσειν ἄρχειν ὅπῃ ἂν ἐπίστωνται.* 80, 2. 86, 5, *ἄπρακτον ἐάσετε* [*Mosqu. ἐάσατε*] *ἀπελθεῖν.* VII, 62, 4, *τὸ μήτε αὐτοὺς ἀνακρούεσθαι μήτε ἐκείνους ἐᾶν ὠφέλιμον φαίνεται* [*ll. ἐὰν ὠφ. φαίνηται*]. VIII, 46, *ἔχειν ἀμφοτέρους ἐᾶν δίχα τὴν ἀρχήν.* 56, 4, *ναῦς ἠξίου ἐᾶν βασιλέα ποιεῖσθαι.* 69, 2. 84, 5. Pass. I, 142, 7, *πῶς ἄνδρες γεωργοὶ καὶ οὐ θαλάσσιοι, καὶ προσέτι οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι,... ἄξιον ἄν τι δρῷεν;* — *οὐκ ἐᾶν*, vetare, prohibere, obstare, I, 28, 3, *πόλεμον οὐκ εἴων ποιεῖν.* 127, 3, *οὐκ εἴα ὑπείκειν.* 133, *περὶ τοῦ παρόντος οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι.* II, 21, 2, *οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες.* III, 48, *μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ, οἷς οὐδὲ ἐγὼ ἐῶ προσάγεσθαι.* V, 41, 2, *οὐκ ἐώντων Λακεδαιμονίων μεμνῆσθαι περὶ αὐτῆς.* VI, 72, 2, *οὐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι.* VII, 48, 2, *οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι.* VIII, 46, 5, *ναυμαχεῖν οὐκ εἴα.* — b) praetermittere, II, 36, 4, *ὧν ἐγὼ τὰ κατὰ πολέμους ἔργα, ὡς ἕκαστα ἐκτήθη,... μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος, ἐάσω.* — valere iubere, VIII, 63, 4, *ἐσκέψαντο Ἀλκιβιάδην, ἐπειδήπερ οὐ βούλεται, ἐᾶν.*

ἔαρ, ver, II, 2, ἅμα ἦρι ἀρχομένῳ. 103, ἅμα ἦρι κατέπλευσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. III, 116, περὶ αὐτὸ τὸ ἔαρ τοῦτο. IV, 2, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τοῦ ἦρος. 117, ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 135, τοῦ αὐτοῦ χειμῶνος... τελευτῶντος, καὶ πρὸς ἔαρ ἤδη. *similiter* V, 17, 2. 20, ἅμα ἦρι. 39, 3. 40, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 56, 5. 81, 2. VI, 8. 71, 2, ὡς ἐς [*vulgo* εἰς] τὸ ἔαρ ἐπιχειρήσοντες ταῖς Συρακούσαις. 74, 2. 88, 6, ὡς ἅμα τῷ ἦρι [τῷ *om. Reg.*] ἑξόμενοι τοῦ πολέμου. 94, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς ἀρχομένῳ τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 95. VII, 15, 2. 17. 19, τοῦ ἐπιγιγνομένου ἦρος [E θέρους] εὐθὺς ἀρχομένου. 20. 21, ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τούτου [*nonnulli codd.* τούτους] τοῦ ἦρος. 50. VIII, 2, 3, ἅμα τῷ ἦρι [τῷ *iterum om. Reg.*]. 3, 2. 61.

ἑβδομαῖος, intra septem dies aliquid agens *aut* patiens, II, 49, 6, διεφθείροντο οἱ πλείους ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος.

ἑβδομήκοντα, septuaginta, I, 29, ἄραντες ἑβδομήκοντα ναυσὶ καὶ πέντε. 54, 2, ναῦς καταδύσαντες περὶ ἑβδομήκοντα. 61, 4. 105, 2. 116. II, 5, 2. 75, 3. 86, 4, ναυσὶν ἑπτὰ καὶ ἑβδομήκοντα. IV, 23, 2. 32, 2 [*ubi multi codd.* ὀγδοήκοντα]. 39, ἑβδομήκοντα ἡμέραι καὶ δύο. VI, 5, 2. VII, 37, 3, ἀντανῆγον πέντε καὶ ἑβδομήκοντα ναῦς. 42, ναῦς τρεῖς καὶ ἑβδομήκοντα μάλιστα [*hoc om. Vat. Reg.*]. 51, 2. 52, ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα. 87, 3. VIII, 30, 2, τέσσαρσι καὶ ἑβδομήκοντα ναυσίν. 99, ναυσὶ τρισὶ καὶ ἑβδομήκοντα. 104, 2, νῆες ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα [*vulgo* ὀγδοήκοντα].

ἕβδομος, septimus, IV, 51, 2, ἕβδομον ἔτος τῷ πολέμῳ ἐτελεύτα τῷδε. VI, 93, 4, ἕβδομον καὶ δέκατον ἔτος.

ἐγγηράσκειν, consenescere, VI, 18, 6, τὴν πόλιν, ἂν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαί τε αὐτὴν περὶ αὑτήν,... καὶ πάντων τὴν ἐπιστήμην ἐγγηράσεσθαι.

ἐγγίγνεσθαι, innasci, inesse, oriri in, I, 2, 4, διὰ ἀρετὴν γῆς αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι, στάσεις ἐνεποίουν. II, 22, 2, ἱππομαχία τις ἐνεγένετο [*vulgo* ἐγένετο] βραχεῖα ἐν Φρυγίοις. 49, 6, ἑλκώσεως αὐτῇ (τῇ κοιλίᾳ) ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης. 62, 4, αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινι ἐγγίγνεται. VII, 49, 4, ὄκνος τις καὶ μέλλησις ἐνεγένετο [*Vat. et alii* ἐγένετο]. 80, 3, αὐτοῖς... φόβοι καὶ δείματα ἐγγίγνεσθαι. — obtingere, VII, 68, ἅμα δὲ ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον [*Vat.* ἐκγενησόμενον] ἡμῖν. — intermitti (*de tempore*), I, 113, χρόνου ἐγγενομένου. IV, 111, 2, χρόνου ἐγγιγνομένου. VIII, 9, 2, διατριβῆς ἐγγιγνομένης [*Vat.* γιγνομένης].

ἐγγράφειν, inscribere, VIII, 50, 2, *κρύφα ἐπιστείλας ὅτι Ἀλκιβιάδης αὐτῶν τὰ πράγματα φθείρει,... καὶ τἄλλα σαφῶς ἐγγράψας.* Pass. I, 128, 6, *ἐνεγέγραπτο τάδε ἐν αὐτῇ (τῇ ἐπιστολῇ).* 132, 5, *ἐν αἷς (ἐπιστολαῖς) ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προςεπεστάλθαι, καὶ αὑτὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν.*

ἐγγύθεν, e propinquo, III, 13, 5, *ᾧ δοκεῖ μακρὰν ἀπεῖναι Λέσβος, τὴν ὠφέλειαν αὐτῷ ἐγγύθεν παρέξει.* VII, 4, 6, *τῷ δέ τι σπανίῳ χρώμενοι καὶ οὐκ ἐγγύθεν* [*vulgo ante καὶ interpungitur*].

ἐγγύς, prope, II, 15, 5, *ἐκείνῃ (τῇ κρήνῃ) ἐγγὺς οὔσῃ... χρῶντο.* 22, 2, *ἐςπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως.* 55, 4, *ἐκ τῶν ἐγγὺς οἰκιῶν καθαιροῦντες.* 81, 2. 5, *ἐπειδὴ ἐγγὺς ἦσαν.* 92, 2, *τὰς ἐγγὺς οὔσας μάλιστα ναῦς ἔλαβον ἕξ.* III, 1, *τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως.* 55. 59, 3, *τοῦ βίου ὁ κίνδυνος ἐγγύς.* 107, 3, *προςαγαγὼν ἐγγὺς τῆς Ὄλπης.* IV, 8, 6, *νῆσος... ἐγγὺς ἐπικειμένη.* 30, 3, *ἐκ τῶν ἐγγὺς ξυμμάχων.* *similiter* 44, 5. 52, 3. 71, *ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων.* 90, 2. 92, 4, *οἳ καὶ μὴ τοὺς ἐγγύς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄπωθεν πειρῶνται δουλοῦσθαι.* 93, *ἐπειδὴ προςέμιξεν ἐγγὺς τοῦ στρατεύματος αὐτῶν.* 100, 3. 103, 4. 111, 2, *ἐγγὺς τῆς πόλεως προςελθόντες.* 114, 2, *τὰς ἐγγὺς* [*nonnulli codd.* *ἐν γῇ*] *οἰκίας ἐκρατύνατο.* 115, 3, *τοὺς μὲν ἐγγύς... οἱ δὲ ἄπωθεν.* 125, 4, *πρὶν τοὺς πολεμίους ἐγγὺς εἶναι.* V, 84. 108, *τῆς Πελοποννήσου ἐγγὺς κείμεθα.* VI, 2, 6. 46, 3. 65, *ἐπεὶ... αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν ἐγγὺς ἦσαν* [*Pal. Bekk.* *ἔγγισαν*]. 66, 2. 3. 69. 88. VII, 2, 2. 3, *θέμενος τὰ ὅπλα ἐγγύς.* 25, 8. 41, 3, *προςέμιξαν αὐτῶν ἐγγύς.* 53, 1, *προςελθεῖν.* 69, 2. 77, 7. VIII, 71, 2, *ὡς προςέμιξεν ἐγγύς.* *Ibid.* *προςελθεῖν.* 75. 92, 8, *ἐφεδρευόντων ἐγγὺς* [*Vat. et alii* *ἔτι*] *τῶν πολεμίων.* Comp. II, 21, *καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω* [*multi codd. om.* *ἐς τὸ*] *αὐτοὺς μὴ προϊέναι.* 89, 10, *ἐγγυτέρω καταστῆσαι Ἀθηναίοις τὸν φόβον περὶ τῆς θαλάσσης.* IV, 73, *ἐχώρουν ἐγγυτέρω τῆς θαλάσσης καὶ τῆς τῶν Μεγαρέων πόλεως.* VIII, 82, 2, *ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ πλεῖν, τοὺς ἐγγυτέρω πολεμίους ὑπολιπόντας.* Sup. I, 13, 2, *πρῶτοι Κορίνθιοι λέγονται ἐγγύτατα τοῦ νῦν τρόπου μεταχειρίσαι τὰ περὶ τὰς ναῦς.* 22, *ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων.* 143, 5, *ὅτι ἐγγύτατα τούτου διανοηθέντας.* II, 38, *ἀμύνασθαι τῷ παθεῖν ὅτι ἐγγυτάτω* [*in plerisque codd. male subscr. est*] *κείμενον... μάλιστα τὴν τιμωρίαν ἀναλαμβάνει.* 40, 7, *γενόμενοι ὅτι ἐγγύτατα* [*nonnulli codd.* *ἐγγυτάτω*] *τῇ γνώμῃ τοῦ πάσχειν.* 62, 3, *ἐγγυτάτω τυράννου, δυναστεία ὀλίγων ἀνδρῶν εἶχε τὰ πράγματα.* IV, 8, *αὐτοὶ καὶ οἱ ἐγγύτατα τῶν περιοίκων,*

67, 6, ᾔσθοντο οἱ ἐγγύτατα Πελοποννήσιοι. V, 74, ἡ μάχη τοιαύτη καὶ ὅτι ἐγγύτατα [*Mosqu.* ἐγγυτάτω] τούτων ἐγένετο. VII, 86, 5, τοιαύτη ἢ ὅτι ἐγγύτατα [*vulgo* ἐγγυτάτω] τούτων αἰτίᾳ ἐτεθνήκει. VIII, 90, 5, ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη. — δι' ἐγγυτάτου, e proximo, VIII, 96, 3, μάλιστα αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει, εἰ οἱ πολέμιοι τολμήσουσι, νενικηκότες, εὐθὺς σφῶν ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ... πλεῖν. — b) circiter, VI, 2, 5, ἔτη ἐγγὺς τριακόσια πρὶν Ἕλληνας ἐς Σικελίαν ἐλθεῖν. 5, 2, Κασμέναι δὲ [E δ' αἱ] ἐγγὺς εἴκοσι μετὰ τὰς Ἄκρας (ἔτεσιν ᾠκίσθησαν). Sup. VI, 4, 4, ἔτεσι δὲ ἐγγύτατα ὀκτὼ καὶ ἑκατὸν μετὰ τὴν σφετέραν οἴκισιν Γελῷοι Ἀκράγαντα ᾤκισαν. 5, 3, Καμάρινα... ᾠκίσθη ἔτεσιν ἐγγύτατα πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν μετὰ Συρακουσῶν κτίσιν.

ἐγγώνιος, quadratus, I, 93, 5, ξυνῳκοδομημένοι μεγάλοι λίθοι, καὶ ἐντομῇ [*vulgo* ἐν τομῇ] ἐγγώνιοι.

ἐγείρειν, excitare, I, 121, ἡμεῖς δὲ νῦν καὶ ἀδικούμενοι τὸν πόλεμον ἐγείρομεν. Pass. VII, 51, οἱ Συρακόσιοι... πολλῷ μᾶλλον ἐγηγερμένοι [*Vat. et alii* ἐπηρμένοι] ἦσαν μὴ ἀνιέναι τὰ τῶν Ἀθηναίων.

ἐγκαθέζεσθαι, insidere, castra ponere, III, 1, ἐγκαθεζόμενοι ἐδῄουν τὴν γῆν. *item* IV, 2.

ἐγκαθιστάναι, constituere, I, 4, Μίνως... οἰκιστὴς πρῶτος τῶν πλείστων (Κυκλάδων) ἐγένετο, Κᾶρας ἐξελάσας, καὶ τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας. Med. constitui, I, 122, 3, τύραννον ἐῶμεν ἐγκαθεστάναι πόλιν. V, 70, Λακεδαιμόνιοι βραδέως (χωροῦντες) καὶ ὑπὸ αὐλητῶν πολλῶν νόμου [*vulgo* νόμῳ], ἐγκαθεστώτων οὐ τοῦ θείου χάριν, ἀλλ' ἵνα ὁμαλῶς μετὰ ῥυθμοῦ βαίνοντες προέλθοιεν.

ἐγκαθορμίζεσθαι, in portum invehi, IV, 1, 4, ἄλλαι (νῆες) αἱ πληρούμεναι ἔμελλον, αὐτόσε ἐγκαθορμισάμεναι [*Vat. male* ἐγκαθορμήσ.], τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι.

ἐγκαλεῖν, arguere, criminari, I, 72, τῶν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν. IV, 123, ἔστιν ἃ καὶ αὐτὸς ἐνεκάλει τοῖς Ἀθηναίοις παραβαίνειν τὰς σπονδάς. V, 46, 3, εἴ τι ἄλλο ἐνεκάλουν. VI, 53, κελεύσοντας ἀποπλεῖν ἐς ἀπολογίαν ὧν ἡ πόλις ἐνεκάλει [*nonnulli codd.* ἐπεκάλει].

ἐγκαλλώπισμα, ornamentum, II, 62, 3, οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον, ἢ οὐ κήπιον [*multi codd.* ἢ οὐκ ἤπιον] καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου πρὸς ταύτην (τὴν δύναμιν) νομίσαντας ὀλιγωρῆσαι.

ἐγκάρσιος, ad perpendiculum directus, *de duabus lineis,*

ιarum capita anguli formam efficiunt, II, 76, 4, δοκοὺς μεγά-
κς ἀρτήσαντες ἀλύσεσι μακραῖς σιδηραῖς ἀπὸ τῆς τομῆς ἑκατέ-
ωθεν, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ
ῦ τείχους, ἀνελκύσαντες ἐγκαρσίας [*vulgo* ἐγκαρσίως], ὁπότε
ροςπεσεῖσθαί πη μέλλοι ἡ μηχανή, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς
αῖς ἀλύσεσι. VI, 99, 3, ἐγκάρσιον τεῖχος ἄγοντες. *similiter* VII,
et 7.

[ἐγκαρσίως, *vid* ἐγκάρσιος.]

ἐγκαρτερεῖν, **perseverare, perstare**, II, 61, 2, ταπεινὴ
μῶν ἡ διάνοια ἐγκαρτερεῖν ἃ ἔγνωτε.

ἐγκαταλαμβάνειν, **deprehendere**, IV, 116, τὸ τείχισμα
αμβάνει, καὶ ὅσους ἐγκατέλαβε, διέφθειρε. Pass. III, 33, 5,
έρδος ἐνόμισεν .. ὅτι οὐδαμοῦ ἐγκαταληφθεῖσαι (αἱ νῆες) ἠναγ-
άσθησαν στρατόπεδον ποιεῖσθαι. IV, 8, 9, οἱ τελευταῖοι καὶ ἐγ-
αταληφθέντες [*vulgo* ἐγκαταλειφθ.] εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι ἦσαν.
35, 2, τῶν Λακεδαιμονίων ὅσοι ὑποχωροῦντες ἐγκατελαμβάνοντο,
πέθνησκον. 39, 2, ἦν σῖτος ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἄλλα βρώματα ἐγ-
ατελήφθη [*vulgo* ἐγκατελείφθη]. V, 3, δείσας ὁ Πασιτελίδας μὴ...
οῦ τειχίσματος ἁλισκομένου, ἐγκαταληφθῇ κτέ. VII, 24, 2, ἱστία
εσσάρακοντα τριήρων καὶ τἄλλα σκεύη ἐγκατελήφθη [*vulgo* ἐγ-
ατελείφθη]. 30, 2, μέρος τι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει δι' ἁρπαγὴν
γκαταληφθὲν [*nonnulli codd.* ἐγκαταλειφθέν], ἀπώλετο. — **ob-
stringere**, IV, 19, 2, κατ' ἀνάγκην ὅρκοις ἐγκαταλαμβάνων.

ἐγκαταλέγεσθαι, **congeri, inseri**, I, 93, 2 (*de muris
Athenarum*), πολλαί τε στῆλαι ἀπὸ σημάτων καὶ λίθοι εἰργασμέ-
νοι ἐγκατελέγησαν.

ἐγκαταλείπειν, **relinquere**, I, 115, 3, κατέθεντο ἐς Λῆ-
μνον (τοὺς ὁμήρους), καὶ φρουρὰν ἐγκαταλιπόντες ἀνεχώρησαν. II,
5, 4, φρουρούς. 102, 6, ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας
[*nonnulli codd.* τῇ χώρᾳ] τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε. III, 51, 4,
ἐν τῇ νήσῳ τεῖχος ἐγκαταλιπὼν καὶ φρουράν, ἀνεχώρησε τῷ στρα-
τῷ. IV, 44, 5, ἔχοντες... τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς, πλὴν δυοῖν, οὓς
ἐγκατέλιπον. *item Ib.* 6. 81, 3, δόξας εἶναι κατὰ πάντα ἀγαθός,
ἐλπίδα ἐγκατέλιπε βέβαιον ὡς καὶ οἱ ἄλλοι τοιοῦτοί εἰσι. 96, 9, φυ-
λακήν τινα αὐτοῖς. Pass. II, 78, 3, αὐτοὶ ἐπολιορκοῦντο ἐγκατα-
λελειμμένοι τετρακόσιοι. IV, 25, 11, οἱ μετὰ τὸ πάθος ἐγκατελεί-
φθησαν φρουροί. [*praeterea vulgo* IV, 8, 9, 39, 2, VII, 24, 2, *ubi
nunc* ἐγκαταλαμβάνειν.]

ἐγκατάληψις, **deprehensio**, V, 72, 4, ἔστιν οὓς καὶ κα-
ταπατηθέντας, τοῦ μὴ φθῆναι τὴν ἐγκατάληψιν.

ἐγκατασκήπτειν, invadere, II, 47, 3, ἡ νόσος ἤρξατο γενέσθαι τοῖς Ἀθηναίοις, λεγόμενον καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι.

ἐγκατοικοδομεῖσθαι, inaedificari, III, 18, 4, φρούρια ἔστιν οἳ ἐπὶ τῶν καρτερῶν † ἐγκατῳκοδόμηται †. [*ubi perfect. tolerari vix potest, nisi forte haec castella ad scriptoris aetatem permansisse putentur.*]

ἐγκεῖσθαι, instare, I, 49, 7, ἐπειδὴ ἡ τροπὴ ἐγένετο λαμπρῶς, καὶ ἐνέκειντο οἱ Κορίνθιοι. 69, 3, ἰσχυρῶς. 144, 3, εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν · ἢν δὲ ἑκούσιοι μᾶλλον δεχώμεθα, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν. II, 59, 2, τῷ Περικλεῖ. 79, 6, ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι [*vulgo* ἀναχ.] δὲ ἐνέκειντο. 81, 6. III, 98, οἱ Αἰτωλοὶ ἐνέκειντο καὶ ἐσηκόντιζον. IV, 22, 2, Κλέων ἐνταῦθα πολὺς ἐνέκειτο, λέγων κτέ. 80, τῶν Ἀθηναίων ἐγκειμένων τῇ Πελοποννήσῳ καὶ οὐχ ἥκιστα τῇ ἐκείνων γῇ. V, 43. 73, 3, τοῖς πολεμίοις. VIII, 85, 3, ἐνέκειτο ὁ Τισσαφέρνης φυγάδι ὄντι ἤδη τῷ Ἑρμοκράτει πολλῷ ἔτι μᾶλλον, καὶ κατηγόρει κτέ.

ἔγκλημα, causa, crimen, accusatio, I, 26, πάντων τούτων ἐγκλήματα ἔχοντες. 34, 2, πολέμῳ μᾶλλον ἢ τῷ ἴσῳ ἐβουλήθησαν τὰ ἐγκλήματα μετελθεῖν. 39, 3, ἐγκλημάτων μόνων ἀμέτοχοι; [*quae supposita recentioribus editoribus videntur esse; cf. Popp. adn.*]. 40, μετὰ προσηκόντων ἐγκλημάτων [*vulgo* τῶν τοῦ δικαίου κεφαλαίων] ἐρχόμεθα. 42, 3, ἡ τελευταία χάρις... δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. 67, 4, ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι. 68, 2, μέγιστα ἐγκλήματα ἔχομεν. 72, τῶν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους ὧν αἱ πόλεις ἐνεκάλουν. 78. 79, τὰ ἐς τοὺς Ἀθηναίους. 85, 1. 6, ἐγκλήματα καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν οἷόν τε καταλῦσαι. 121, ἱκανὰ ἔχοντες ἐγκλήματα. 126, ἐγκλήματα ποιούμενοι. 140, 2, βούλονται πολέμῳ μᾶλλον ἢ λόγοις τὰ ἐγκλήματα διαλύεσθαι. 145, δίκῃ... διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων. III, 53, 4, δέδιμεν οὐχὶ μὴ, προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων, ἔγκλημα αὐτὸ ποιῆτε, ἀλλὰ κτέ. IV, 23, ἐγκλήματα ἔχοντες ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον καὶ ἄλλα οὐκ ἀξιόλογα δοκοῦντα εἶναι. VI, 89, 2, κατά τι ἔγκλημα.

ἐγκρατής, qui aliquid habet in potestate, V, 35, 6, εἰ του ἄλλου ἐγκρατεῖς ἦσαν. — firmus, I, 118, 2, Ἀθηναῖοι τὴν ἀρχὴν ἐγκρατεστέραν κατεστήσαντο (confirmaverunt).

ἐγκρατῶς, firme, I, 76, ἄρχειν. VI, 92, 2, ἐπέρχομαι.

ἐγκύπτειν, inclinari, IV, 4, 2, τὸν πηλὸν... ἐπὶ τοῦ νώτου

ἔφερον, ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν, καὶ τὼ χεῖρε ἐς τοὐπίσω ξυμπλέκοντες, ὅπως μὴ ἀποπίπτοι.

ἐγχειρεῖν, admovere manum operi, incipere, aggredi, I, 84, σπεύδοντες, σχολαίτερον ἂν παύσαισθε, διὰ τὸ ἀπαράσκευοι ἐγχειρεῖν. 128, 2, τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν, ὥςπερ καὶ τὸ πρῶτον ἐνεχείρησεν. IV, 4, 2, ἐγχειρήσαντες εἰργάζοντο. 47, 2, ὥςτε... τοὺς τεχνησαμένους ἀδεέστερον ἐγχειρῆσαι. VIII, 24, 6, ἐνεχείρησάν [*multi codd.* ἐνεχείρισάν] τινες πρὸς Ἀθηναίους ἀγαγεῖν τὴν πόλιν. — adoriri, IV, 121, 2, ἔμελλεν ἐγχειρήσειν ταῖς πόλεσιν.

ἐγχείρησις, rerum gerendarum tractatio, VI, 83, 3, λόγου μὲν ἡδονῇ τὸ παραυτίκα τερπομένους, τῇ δ' ἐγχειρήσει ὕστερον τὰ ξυμφέροντα πράσσοντας.

ἐγχειρίδιον, pugio, III, 70, 6, λαβόντες ἐγχειρίδια. IV, 110, 2, ἔχοντας. *item* VI, 57. 58, 2, εἴ τις εὑρέθη ἐγχειρίδιον ἔχων.

ἐγχειρίζειν, tradere, II, 67, 2, πείθουσι τὸν Σάδοκον... τοὺς ἄνδρας ἐγχειρίσαι σφίσιν. Med. suscipere (*periculum*), V, 108, τοὺς κινδύνους ἡμῶν ἕνεκα μᾶλλον ἡγούμεθ' ἂν ἐγχειρίσασθαι αὐτούς [*nonnulli codd.* ἐγχειρήσασθαι, *quo medio Graeci non utuntur*].

ἐγχρονίζειν, cunctari, morari, III, 27, ὡς αἱ νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου, ἀλλ' ἐνεχρόνιζον.

ἐγχώριος, indigena, domesticus, II, 71, 4, μάρτυρας θεοὺς ... ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρῴους, καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους. 74, 2. IV, 87, 2, μάρτυρας θεοὺς καὶ ἥρωας τοὺς ἐγχωρίους ποιήσομαι. — τὸ ἐγχώριον, domestico more, IV, 78, 2, εἰ μὴ δυναστείᾳ μᾶλλον ἢ ἰσονομίᾳ ἐχρῶντο τὸ ἐγχώριον οἱ Θεσσαλοί, οὐκ ἄν ποτε προῆλθεν.

ἔδαφος, area, fundamentum, I, 10, 2, Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, λειφθείη δὲ τά τε ἱερὰ καὶ τῆς κατασκευῆς τὰ ἐδάφη κτέ. — ἐς ἔδαφος, solo tenus, III, 68, 3, καθελόντες αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων. IV, 109, τὰ μακρὰ τείχη... κατέσκαψαν ἑλόντες ἐς ἔδαφος.

ἕδρα, desidia, commoratio, V, 7, 2, τῶν στρατιωτῶν ἀχθομένων τῇ ἕδρᾳ.

ἐδώδιμος, esculentus, VII, 39, 2, ὅσα τις ἔχει ἐδώδιμα. 78, 4, βουλόμενοι ἐκ τῶν οἰκιῶν λαβεῖν τι ἐδώδιμον.

ἐθάς, assuetus, II, 44, 2, λύπη οὐχ ὧν ἄν τις μὴ πειρασάμενος ἀγαθῶν στερίσκηται, ἀλλ' οὗ ἂν ἐθὰς γενόμενος ἀφαιρεθῇ.

ἐθέλειν, velle, non abnuere, paratum esse ad aliquid agendum, *cum infin. non accedente altero subiecto*, I, 27, εἴ τις τὸ παραυτίκα μὲν μὴ ἐθέλοι [*vulgo* ἐθέλει] ξυμπλεῖν, μετέχειν δὲ βούλεται τῆς ἀποικίας κτέ. 28, 2, δίκας ἤθελον δοῦναι. *Ibid.* 39, φασὶ δίκῃ πρότερον ἐθελῆσαι κρίνεσθαι. 65, αὐτὸς ἤθελε τῶν μενόντων εἶναι. 144, ἢν ἐθέλητε ἀρχὴν μὴ ἐπικτᾶσθαι. *Ib.* 2. II, 39, 4, εἰ... ἐθέλοιμεν [*pauci codd.* ἐθέλομεν] κινδυνεύειν. 41, 5, πάντα τινὰ εἰκὸς ἐθέλειν ὑπὲρ αὐτῆς (τῆς πόλεως) κάμνειν. 61, 4. 71, 2, μετὰ Ἑλλήνων τῶν ἐθελησάντων ξυνάρασθαι τὸν κίνδυνον τῆς μάχης. III, 56, 5. IV, 10, 2, ἢν ἐθέλωμεν μεῖναι [*ubi nonnulli codd.* θέλωμεν, *cf. Popp. Prol. p.* 211]. 13, 3. 15, 2. 59, 2, τοὺς κινδύνους ἐθέλουσιν ὑφίστασθαι. 73, 4. 104, 2, εἰ ἠθέλησε μὴ ἐφ' ἁρπαγὴν τῷ στρατῷ τραπέσθαι. 107, δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι. V, 9, 9, νομίσατε εἶναι τοῦ καλῶς πολεμεῖν τὸ ἐθέλειν, καὶ [τὸ] αἰσχύνεσθαι, καὶ τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι [*ubi artic. ante* αἰσχ. *et commata delenda esse videntur*]. 28, 3, ἐς τὴν ξυμμαχίαν προσεδέχοντο τοὺς ἐθέλοντας τῶν Ἑλλήνων. VI, 33, 4, μᾶλλον ἐθελήσουσιν ἐκπλαγέντες ἡμῖν ξυμμαχεῖν. 34, 2. 38, 4. 56, 3, ἤλπιζον καὶ τοὺς μὴ προειδότας... ἐθελήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν. VII, 73, 2, οὐ δοκεῖν ἂν ῥᾳδίως ἐθελῆσαι ὑπακοῦσαι. VIII, 58, 6, ἣν παρὰ Τισσαφέρνους λαμβάνειν ἐθέλωσι τὴν τροφὴν [*ubi nonnulli codd.* ἐθέλωσι λαμβ.]. — *cum negatione*, nolle, abnuere, I, 75, 2, ὑμῶν οὐκ ἐθελησάντων παραμεῖναι. II, 64, μὴ ἐθελησάντων ὑμῶν ὑπακούειν. III, 38, 5. 55, 3, ἀποστῆναι Ἀθηναίων οὐκ ἠθελήσαμεν. 91, 2. IV, 22, 2, τῷ πλήθει οὐδὲν ἐθέλουσιν εἰπεῖν. 48, οὐκέτι ἤθελον ἐξιέναι. 57, 2, ξυνεςελθεῖν ἐς τὸ τεῖχος οὐκ ἠθέλησαν [*vulgo* ἠθέλησεν]. 73, 4, τῶν Ἀθηναίων οὐκέτι ἐθελησάντων μάχεσθαι. 85, 7. 98, 7. 105, 2, τὸν μὲν βουλόμενον ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ... μένειν, τὸν δὲ μὴ ἐθέλοντα, ἀπιέναι. 108, 5. 122, 5. V, 14, 4. 15, 2, οἱ Ἀθηναῖοι οὔπως [*vulgo* οὔπω] ἤθελον... ἐπὶ τῇ ἴσῃ καταλύεσθαι. 21, 2. 22, 2. 82, 3, προελθεῖν οὐκέτι ἠθέλησαν. 84, 2. VI, 7, 4. 46, 2. 78, 3. 79, 2. 105, 2, πολλάκις Ἀργείων κελευόντων ὅσον σχόντας μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικὴν... ἀπελθεῖν, οὐκ ἤθελον. VII, 6. 18, 3, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν. 72, 4. VIII, 15, τοὺς λοιποὺς ξυμμάχους οὐκ ἐθελήσειν... ἡσυχάζειν. 45, 5. 72, 2 [*ubi Vat.* ἐθελῆσαι]. 78, οὐκ ἐθέλοντος... ναυμαχεῖν. 83, 2. 86, 2. 92, 11, οἱ τετρακόσιοι διὰ τοῦτο οὐκ ἤθελον τοὺς πεντακιςχιλίους οὔτε εἶναι, οὔτε μὴ ὄντας δήλους εἶναι. — *cum acc.* V, 50, 2, ὡς οὐδὲ ταῦτα

ἤθελον. — solere, posse, II, 89, 11, *ἡσσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι.*

ἐθελοντηδόν, voluntarie, VIII, 98, 2, *ἐπολιόρκουν αὐτὸ* (τὸ τεῖχος)... *οἱ Κορίνθιοι ἐθελοντηδόν, προςπαρακαλέσαντες τοὺς Βοιωτοὺς* [*vulgo ante ἐθελ. virgula minus apte ponitur, ut ad προςπ. referatur*].

ἐθελοντής, voluntarius, I, 60, *πέμπουσιν ἑαυτῶν τε ἐθελοντὰς καὶ τῶν ἄλλων Πελοποννησίων μισθῷ πείσαντες, ἑξακοσίους καὶ χιλίους τοὺς πάντας ὁπλίτας κτέ.* *Ib.* 2, *ἐκ Κορίνθου στρατιῶται ἐθελονταὶ ξυνέσποντο.* II, 96, 2, *τοὺς μὲν μισθῷ ἔπειθεν, οἱ δ' ἐθελονταὶ ξυνηκολούθουν.* III, 20, 2, *ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταί.*

ἐθελοντί, ultro, VIII, 2, *ἰτέον ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους.*

ἐθελοπρόξενος, voluntarius hospes publicus, III, 70, 3 (*de Pythia Corcyraeo*), *τῶν Ἀθηναίων.*

ἐθίζεσθαι, assuescere, *εἰθισμένος*, assuetus, I, 77, 3, *εἰθισμένοι πρὸς ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ ἴσου ὁμιλεῖν.*

ἔθνος, gens, I, 3, 2, *κατὰ ἔθνη ἄλλα τε καὶ τὸ Πελαγισκὸν ἐπὶ πλεῖστον.* 24. 122, 2, *καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ.* II, 9, 4. 62, 2, *οὐκ ἔστιν ὅςτις... πλέοντας ἡμᾶς οὔτε βασιλεὺς κωλύσει, οὔτε ἄλλο οὐδὲν ἔθνος τῶν ἐν τῷ παρόντι.* 68, 9, *ἀπεχώρησαν ἐπ' οἴκου, καὶ διελύθησαν κατὰ ἔθνη.* 96, 3, *ἔθνη Παιονικά.* 97, 6, *ταύτῃ ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι.* 99, 2. 6. III, 92, 5, *πλὴν Ἰώνων καὶ Ἀχαιῶν καὶ ἔστιν ὧν ἄλλων ἐθνῶν.* 94, 4. IV, 61, 3. 109, 4, *οἰκοῦνται ξυμμίκτοις ἔθνεσι βαρβάρων διγλώσσων.* V, 51, 2, *προςοικοῦντα τὰ ἔθνη ταῦτα* [*vulgo ταύτῃ*] *τῇ πόλει πολέμια ἦν.* VI, 2. 6, *τοσαῦτα ἔθνη Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων Σικελίαν ᾤκει.* 67, 3. VII, 33, 4. 56, 4. 57, 11. 58, 3, *Ἑλληνικὰ ἔθνη τῶν ἐν Σικελίᾳ.*

ἔθος, mos, consuetudo, I, 123, *μὴ μεταβάλλειν τὸ ἔθος.* II, 16, *διὰ τὸ ἔθος ἐν τοῖς ἀγροῖς... γενόμενοί τε καὶ οἰκήσαντες.* 64, 2, *ταῦτα ἐν ἔθει τῇδε τῇ πόλει πρότερον ἦν.* IV, 32, *οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος ἐς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν.*

εἰδέναι, nosse, scire, a) *cum regim. directo, vel enunciato vel subaud.* I, 4, *Μίνως πάλαίτατος ὧν ἀκοῇ ἴσμεν ναυτικὸν ἐκτήσατο.* 13, 4, *ναυμαχία παλαιτάτη ὧν ἴσμεν.* 18. 72, 2, *ἐβούλοντο... ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῖς πρεσβυτέροις ὧν ᾔδεσαν.* 110, 4, *οὐκ εἰδότες τῶν γεγενημένων οὐδέν.* II, 6, 3, *τῶν ὕστερον*

οὐδὲν ᾔδεσαν. *Ibid.* 43. 54, 4, μνήμη ἐγένετο καὶ τοῦ Λακεδαιμονίων χρηστηρίου τοῖς εἰδόσιν. III, 9, τὸ καθεστὼς τοῖς Ἕλλησι νόμινον... ἴσμεν. 24, 3, τῶν γεγενημένων εἰδότες οὐδέν. 29, 2, τὸ σαφές. 110. 113, 2, οὐκ ᾔδει τὸ πάθος. IV, 68, 6, ἐδήλουν οὐδὲν [*multi codd.* οὐδὲ] ὅτι ἴσασι τὰ πρασσόμενα. 111, 2, οὐδέν. *item* 113. V, 26, 5, ὅπως ἀκριβές τι εἴσομαι. 29, 2, πλέον τι. 40, 2, ταῦτα. 46, ὅ τι διανοοῦνται. 104, εὖ ἴστε. 105, 5. VI, 16, 6, οἶδα τοὺς τοιούτους. 27, 2, τοὺς δράσαντας ᾔδει οὐδείς. 32, 3. 33, σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδώς. 39, 2, ἀμαθέστατοί ἐστε ὧν ἐγὼ οἶδα Ἑλλήνων. 55, εἰδὼς καὶ ἀκοῇ ἀκριβέστερον ἄλλων ἰσχυρίζομαι. 60, 4, δεινὸν ποιούμενοι... εἰ τοὺς ἐπιβουλεύοντας σφῶν τῷ πλήθει μὴ εἴσονται [*duo codd.* οἴσονται]. 90, τι πλέον. 91, τὰ ἀκριβέστατα. 92, 5, τὰ τῶν Ἀθηναίων. 93, σαφέστατα. VII, 11, τὰ πρότερον πραχθέντα... ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιστολαῖς ἴστε. 14, 4, σαφῶς... τὰ ἐνθάδε. 44, τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶδεν. *Ibid.* πῶς ἄν τις σαφῶς τι ᾔδει; 49, 4, τι πλέον. 87, 5. VIII, 9, 3, οὐκ εἰδότες τὰ πρασσόμενα. 26, 2, τὰ περὶ τῆς Μιλήτου. 44, 2. 88, εἰδώς... ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνους γνώμην, ὅτι οὐκ ἄξειν ἔμελλε. 98, 3, οὐδέν. b) *cum* ὅτι, ὡς, εἰ, I, 20, 2, οὐκ ἴσασιν ὅτι Ἱππίας. . ἦρχε. 52, βουλόμενοι εἰδέναι εἰ ναυμαχήσουσιν. 120, 2. 144, 3, εἰδέναι χρὴ ὅτι ἀνάγκη πολεμεῖν. II, 64. III, 12, 2, οὐκ ἀνταναμείναντες σαφῶς εἰδέναι εἴ τι αὐτῶν ἔσται. 22, 3. 113, 6, Ἀμπρακίαν οἶδα ὅτι, εἰ ἐβουλήθησαν... ἐξελεῖν, αὐτοβοεὶ ἂν εἷλον. IV, 20, 4. 74, 2, εἰδότες ὅτι ὤφθησαν. 110, 2, ὅτι ἥξοι [*nonnulli codd.* ἥξει]. V, 21, 3, βουλόμενος εἰδέναι εἰ ἔτι μετακινητέα εἴη ἡ ὁμολογία. 39, 3. VI, 23, 2, εἰδέναι ὅτι... πάντα πολέμια ἕξουσι. 44, 4, βουλόμενοι εἰδέναι περὶ τῶν χρημάτων, εἴ ἐστιν ἃ ἔλεγον ἐν ταῖς Ἀθήναις οἱ ἄγγελοι. 62, βουλόμενοι εἰδέναι τὰ χρήματα εἰ δώσουσιν οἱ Ἐγεσταῖοι. 77, 2, εἰδότες ὅτι ταύτῃ μόνον ἁλωτοί ἐσμεν. VII, 48, 3, εὖ γὰρ εἰδέναι ὅτι Ἀθηναῖοι σφῶν ταῦτα οὐκ ἀποδέξονται. 66. 68, 2, ὡς ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι, πάντες ἴστε. VIII, 47. 48, 6, εὖ εἰδέναι ἔφη ὅτι οὐδὲν μᾶλλον σφίσι... προσχωρήσονται. *Ib.* 7, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν τῶν ἔργων ἐπισταμένας τὰς πόλεις σαφῶς αὐτὸς εἰδέναι ὅτι οὕτω νομίζουσιν. c) *cum relativ.* I, 82, 6, ὃν (πόλεμον) οὐχ ὑπάρχει εἰδέναι καθότι χωρήσει. III, 22, 5, οὐκ ᾔδει ὅ τι ἦν τὸ δεινόν. V, 54, ᾔδει οὐδεὶς ὅποι στρατεύσουσι. VI, 6, 3, τὰ τοῦ πολέμου... ἐν ὅτῳ ἐστὶν εἰσομένους. 42, 2, προὔπεμψαν... τρεῖς ναῦς, εἰσομένας αἵτινες σφᾶς τῶν πόλεων δέξονται. 48, εἰδότας [*nonnulli codd.* ἰδόντας] μεθ' ὧν τις πολεμήσει. VII, 64, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε.

III, 27, 2, σαφῶς εἰδότας πρὸς ὁπόσας ναῦς πολεμίας... ἔσται
Vat. ἐξέσται] ἀγωνίσασθαι. 68, 3, ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν
σα... ἔπραξε. 87, 2, οὐδὲ ῥᾴδιον εἰδέναι [*Mosqu.* εἶναι], τίνι
νώμῃ παρῆλθεν ἐς τὴν Ἄσπενδον. **d)** ***cum particip.*** I, 76, εὖ
ιμεν μὴ ἂν ἧσσον ὑμᾶς λυπηροὺς γενομένους τοῖς ξυμμάχοις.
22, 2, τὴν ἧσσαν... ἴστω οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δου-
είαν. 127, εἰδότες Περικλέα... προςεχόμενον αὐτῷ. 140, εἰδὼς
οὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν καὶ
ν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. II, 40, 4, εἰδὼς οὐκ ἐς χάριν, ἀλλ' ἐς
φείλημα τὴν ἀρετὴν ἀποδώσων. 44, 2, χαλεπὸν οἶδα πείθειν ὄν.
II, 10, εἰδότες οὔτε φιλίαν ἰδιώταις βέβαιον γιγνομένην κτέ. 67,
α ὑμεῖς εἰδῆτε δικαίως αὐτῶν καταγνωσόμενοι. IV, 78, 4, Θεσσα-
οῖς οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὖσαν. 127, 2, εἰδότες
ὐκ οὖσαν ἄλλην τῷ Βρασίδᾳ ἀποχώρησιν. V, 13, 2, εἰδότες τοὺς
Λακεδαιμονίους... πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.
9, 2, εἰδότες ἔργων ἐκ πολλοῦ μελέτην πλείω σώζουσαν ἢ κτέ.
05, 2, εἰδότες καὶ ὑμᾶς ἂν καὶ ἄλλους... δρῶντας ἂν τοῦτο. VI,
1, 4, τὰ διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαυμαζόμενα. 23, 3, εἰδὼς
ολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον βουλεύσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχῆσαι. 27, 2,
ἴ τις ἄλλο τι οἶδεν ἀσέβημα γεγενημένον. 64, εἰδότες οὐκ ἂν
μοίως δυνηθέντες, [καὶ] εἰ ἐκ τῶν νεῶν... ἐκβιβάζοιεν. 75, 2,
οὺς Ἀθηναίους εἰδότες ἐν τῇ Νάξῳ χειμάζοντας. 83, 3, εἰδότες
οὺς περιδεῶς ὑποπτεύοντάς τι λόγου μὲν ἡδονῇ τὸ παραυτίκα τερ-
ομένους κτέ. VII, 21, 4, Συρακοσίους εὖ εἰδέναι ἔφη τῷ τολμῆσαι
ἀπροςδοκήτως πρὸς τὸ Ἀθηναίων ναυτικὸν ἀντιστῆναι... περιεσο-
ένους, ἢ Ἀθηναίους τῇ ἐπιστήμῃ τὴν Συρακοσίων ἀπειρίαν βλά-
οντας. 70, 8, οὓς σαφῶς ἴσασι προθυμουμένους... διαφυγεῖν.
'III, 74, οὐ γὰρ ᾔδεσάν [*Mosqu.* εἴδεσάν] πω τοὺς τετρακοσίους
ἄρχοντας. 85, 2, εἰδὼς τοὺς Μιλησίους πορευομένους ἐπὶ καταβοῇ
ῇ αὐτοῦ μάλιστα. 92, 2, οὐδὲ ἄλλο τι ἢ ὅτι εἰδείη [*Vat.* δεῖη]
ολλοὺς ἀνθρώπους... ξυνιόντας. **e)** ***absolute,*** **scire, compertum
abere,** I, 5, 2, οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι. 68, 3, διδασκαλίας ἂν ὡς
ὐκ εἰδόσι προςέδει. 69, 3, γνόντες εἰδότας περιορᾷν. 134, βεβαίως
δη εἰδότες. II, 36, 4, μακρηγορεῖν ἐν εἰδόσιν οὐ βουλόμενος. 87, 2,
ὥςπερ ἴστε. III, 40, εἰδότες ἐπεβούλευσαν. 53, 3, πρὸς εἰδότας πάντα
λέξεται. IV, 17, 3, ὑπόμνησιν τοῦ καλῶς βουλεύσασθαι πρὸς εἰ-
δότας ἡγησάμενοι. 59, 2, τί ἄν τις... ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη; 67, 2,
ᾔσθετο οὐδείς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι. 89, ἐπιστα-
μένους πρὸς εἰδότας [*nonnulli codd.* προςειδότας] ὅτι κτέ. VI, 39, 2,
ἀδικώτατοι, εἰ εἰδότες τολμᾶτε. 77, οὐ τὴν τῶν Ἀθηναίων... πόλει

νῦν ἥκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ. — *εὖ οἶδ' ὅτι post verbum, quod pendet ab ὅτι, positum*, VI, 34, 7, *ἀγγελλοίμεθ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπὶ τὸ πλεῖον. Ib.* 9, *οἱ ἄνδρες... ἐν πλῷ εὖ οἶδ' ὅτι ἤδη εἰσί.* 38, *τὰ σφέτερα αὐτῶν εὖ οἶδ' ὅτι σώζουσι.* 68, 3, *τοὐναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφίσιν αὐτοῖς εὖ οἶδ' ὅτι* [*Mosqu. εὖ δ' ὅτι*] *παρακελεύονται.* — *χάριν εἰδέναι*, gratiam habere, VI, 12, *χάριν μὴ ἀξίαν εἰδέναι.*

εἶδος, modus, species, II, 41, *λέγω... καθ' ἕκαστον δοκεῖν ἂν μοι τὸν αὐτὸν ἄνδρα παρ' ἡμῶν ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη... τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι.* 50, *γενόμενον κρεῖσσον λόγου τὸ εἶδος τῆς νόσου.* III, 82, 2, *τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα*, specie discriminata. — status, forma civitatis, III, 62, 3, *σκέψασθε ἐν οἵῳ εἴδει ἑκάτεροι ἡμῶν τοῦτο ἔπραξαν.* VIII, 90, *οἱ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει.* — ratio, modus agendi, VI, 77, 2, *ὁρῶντες αὐτοὺς ἐπὶ τοῦτο τὸ εἶδος τρεπομένους, ὥστε τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διϊστάναι κτέ.* VIII, 56, 2, *Ἀλκιβιάδης... τρέπεται ἐπὶ τοιόνδε εἶδος, ὥστε τὸν Τισσαφέρνην... μὴ ξυμβῆναι.*

εἰκάζειν, coniicere, coniecturam facere, I, 9, 5, *εἰκάζειν χρὴ καὶ ταύτῃ τῇ στρατείᾳ οἷα ἦν τὰ πρὸ αὐτῆς.* II, 54, 6, *περὶ τοῦ χρηστηρίου τὰ γιγνόμενα ᾔκαζον* [*vulgo εἴκ. cf. Popp. Prol. p.* 226] *ὅμοια εἶναι.* III, 20, 4, *ἐκ τοῦ πάχους τῆς πλίνθου εἰκάσαντες τὸ μέτρον.* 22, 6, *ἐν ἀπόρῳ ἦσαν εἰκάσαι τὸ γιγνόμενον.* IV, 126, 3, *ἀφ' ὧν ἐγὼ εἰκάζων* [*vulgo εἰκάζω*] *τε καὶ ἄλλων ἀκοῇ ἐπίσταμαι.* V, 9, 3, *τοὺς ἐναντίους εἰκάζω καταφρονήσει ἡμῶν... ἀναβῆναι.* 65, 5, *οὐκ εἶχον ὅτι εἰκάσωσιν*, nesciebant quid opinarentur. VI, 92, 5, *ὅσῳ τὰ μὲν Ἀθηναίων οἶδα, τὰ δ' ὑμέτερα ᾔκαζον* [*vulgo εἴκ. cf. Popp. adn. et Prol. p.* 226]. VIII, 46, 5, *ὅσα ἀπὸ τῶν ποιουμένων ἦν εἰκάσαι.* — comparare, conferre, IV, 36, 3, *ὡς μικρὸν μεγάλῳ εἰκάσαι.* Pass. coniici, I, 10, 2, *Ἀθηναίων τὸ αὐτὸ παθόντων, διπλασίαν ἂν τὴν δύναμιν εἰκάζεσθαι ἀπὸ τῆς φανερᾶς ὄψεως τῆς πόλεως, ἢ ἔστιν.* VI, 31, 4, *ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ πολεμίους παρασκευήν.* 60, 2, *ἐπ' ἀμφότερα εἰκάζεται.* VIII, 87, 3, *διότι οὐκ ἦλθον, πολλαχῇ εἰκάζεται.*

εἰκαστής, coniector, I, 138, 3 (*de Themistocle*), *τῶν μελλόντων ἐπὶ πλεῖστον τοῦ γενησομένου ἄριστος εἰκαστής.*

εἴκειν, cedere, non repugnare, I, 38, 5, *καλὸν ἦν... τοῖσδε εἶξαι τῇ ἡμετέρᾳ ὀργῇ.* 82, 3, *ἴσως... μᾶλλον ἂν εἴκοιεν.* 84, 2, *ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν*, succumbimus. 140, *Πελοποννησίοις.* 141, *ἐπὶ μεγάλῃ καὶ ἐπὶ βραχείᾳ ὁμοίως προφάσει μὴ εἴ-*

ντες [*Bas.* εἴξαντες]. II, 60, ταῖς ξυμφοραῖς. 61, ἢ εἴξαντας εὐθὺς ὑπακοῦσαι, ἢ κινδυνεύσαντας περιγενέσθαι. III, 11, πρὸς τὸ πλεῖον ἤδη εἶκον τοῦ ἡμετέρου ἔτι μόνου ἀντισουμένου. IV, 61, 5, πέφυκε τὸ ἀνθρώπειον διὰ παντὸς ἄρχειν μὲν τοῦ εἴκοντος, φυλάσσεσθαι δὲ τὸ ἐπιόν. 126, 6, οἳ ἂν εἴξωσιν [*Vat.* ἕξωσιν, *alii* ἥσσωσιν] αὐτοῖς. V, 102, ἡμῖν τὸ εἶξαι εὐθὺς ἀνέλπιστον. 111, 4, τοῖς ἴσοις. VIII, 27, 2, τῷ αἰσχρῷ ὀνείδει. — loco cedere, V, 77, 2 (*in foedere Dor.*), αἴ κα μὴ εἴκωντι τοὶ Ἀθηναῖοι ἐξ Ἐπιδαύρου, κτέ.

εἰκός, τό, id quod aequum et verisimile est, II, 89, 6, ἃ λογιζόμενοι οὗτοι τῷ οὐκ εἰκότι πλέον πεφόβηνται ἡμᾶς ἢ τῇ κατὰ λόγον παρασκευῇ. V, 96, σκοποῦσιν ὑμῶν οὕτως οἱ ὑπήκοοι τὸ εἰκός; VI, 18, 4, τῆς Ἑλλάδος... πάσης τῷ εἰκότι ἄρξομεν. — ἐκ τοῦ εἰκότος, ut aequum et verisimile est, IV, 17, 5, ὃ τῇ ὑμετέρᾳ πόλει δι' ἐμπειρίαν καὶ ἡμῖν μάλιστ' ἂν ἐκ τοῦ εἰκότος [*nonnulli codd.* εἰκότως] προςείη. V, 105, 3, πρὸς τὸ θεῖον οὕτως ἐκ τοῦ εἰκότος οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι, ut sperare fas est. VII, 66, 2, τὰς μὲν νενικήκατε ἤδη ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος [*nonnulli codd.* εἰκότως] νῦν νικήσετε. 68, 3, πραξάντων ἐκ τοῦ εἰκότος [*rursus alii* εἰκότως] ἃ βουλόμεθα. — κατὰ τὸ εἰκός, ut verisimile est, I, 121, 4, μιᾷ νίκῃ ναυμαχίας κατὰ τὸ εἰκὸς ἁλίσκονται. II, 54, 3, ἢν... ξυμβῇ γενέσθαι λιμόν, κατὰ τὸ εἰκὸς οὕτως ᾄσονται. III, 30, 2. IV, 8, 8, σφεῖς ἄνευ τε ναυμαχίας καὶ κινδύνου ἐκπολιορκήσειν τὸ χωρίον κατὰ [*nonnulli codd.* ὡς] τὸ εἰκός. V, 9, 7. 86. VI, 72, 4, ἔφη κατὰ τὸ εἰκὸς κρατήσειν σφᾶς τῶν ἐναντίων. VIII, 68, 3, νομίζων οὐκ ἄν ποτε αὐτὸν κατὰ τὸ εἰκὸς ὑπ' ὀλιγαρχίας κατελθεῖν. 71. 87, 4. — παρὰ τὸ εἰκός, praeter aequum, contra rationem, II, 62, εἰ μὴ καταπεπληγμένους ὑμᾶς παρὰ τὸ εἰκὸς ἑώρων. III, 40, 4, παρὰ τὸ εἰκὸς καὶ τούςδε ξυμφόρως δεῖ κολάζεσθαι. — εἰκός (ἐστιν), aequum, verisimile, rationi consentaneum est, I, 10, 3, οὔκουν ἀπιστεῖν εἰκός. *Ibid.* ἣν (ποίησιν) εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον ποιητὴν ὄντα κοσμῆσαι. *Ib.* 4, περίνεως οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν. 81, 6. 121, 2, κατὰ πολλὰ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι. II, 10, τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν. 11, 8. 29, 3. 41, 6. 48, 3, λεγέτω ἕκαστος... ἀφ' ὅτου εἰκὸς ἦν γενέσθαι αὐτό. 53, 4. 62, 3. 63, τῆς πόλεως ὑμᾶς εἰκὸς τῷ τιμωμένῳ... βοηθεῖν. 64, ἐπελθόντες οἱ ἐναντίοι ἔδρασαν ἅπερ εἰκὸς ἦν. 73. III, 10, 6, οὐκ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς... μὴ δρᾶσαι τοῦτο. 13, 4, οὐκ εἰκὸς αὐτοὺς περιουσίαν νεῶν ἔχειν. 30, 2. 40, 5, ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ἡμῶν. 45, 3. 54, 5. 55, 3, ἰέναι ἐς τὰ παραγγελλόμενα εἰκὸς ἦν προθύμως. 64, 2. IV, 11, 4, λέγων ὡς οὐκ

εἰκὸς εἴη, ξύλων φειδομένους, τοὺς πολεμίους ἐν τῇ χώρᾳ περιιδεῖν τεῖχος πεποιημένους. 18, 3. 20, 4. 26, 2, διαμώμενοι τὸν κάχληκα οἱ πλεῖστοι ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, ἔπινον οἷον εἰκὸς ὕδωρ. 64. 85, 7. 92. 98, 6, πᾶν εἰκὸς εἶναι τῷ πολέμῳ καὶ δεινῷ τινι κατειργόμενον ξύγγνωμόν τι γίγνεσθαι καὶ πρὸς τοῦ θεοῦ. 128, 4, οἷα ἐν νυκτερινῇ καὶ φοβερᾷ ἀναχωρήσει εἰκὸς ἦν ξυμβῆναι. V, 9, 9, ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, ὥςπερ σε εἰκὸς, ὄντα Σπαρτιάτην. 26, 2. 88, εἰκὸς καὶ ξυγγνώμη ἐπὶ τῷ τοιῷδε καθεστῶτας ἐπὶ πολλὰ... τρέπεσθαι. 109. VI, 11, 3, οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι. *Ibid.* 17, 4. 18. 31, 5. 36, 4. 46, 2. 49, 3, εἰκὸς εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀποληφθῆναι ἔξω. 55, εἰκὸς ἦν τὸν πρεσβύτατον πρῶτον γῆμαι. 69, 2, τροπὰς, οἷα [*vulgo* οἵας] εἰκὸς ψιλοὺς, ἀλλήλων ἐποίουν. 72, 3. 78, 4. 80, οὐκ, ἀθρόους γε ὄντας, εἰκὸς ἀθυμεῖν. 85, 3. 91, 6. 103, 4. VII, 25, 8, πολλὰ καὶ ἄλλα πρὸς ἀλλήλους, οἷον εἰκὸς τῶν στρατοπέδων ἐγγὺς ὄντων καὶ ἀντιτεταγμένων, ἐμηχανῶντο. 44, 2. 47, 4. 66, 3. 74, 2, τὰς ὁδοὺς τὰς κατὰ τὴν χώραν, ᾗ εἰκὸς ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἰέναι, ἀπεφράγνυσαν. 77, 4. 87, 2, ἄλλα τε ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ [*vulgo* τῷ τοιούτῳ] χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι. VIII, 46, 3. 70, 2. 92, 3. 94, 2. — ὡς εἰκός, οἷα εἰκός, ὅπερ εἰκός, *per parenth. interiectum*, ut verisimile, rationi consentaneum est, I, 141, 5, ἂν παρὰ δόξαν, ὅπερ εἰκὸς, ὁ πόλεμος αὐτοῖς μηκύνηται. II, 21, 2, αὐτοῖς, ὡς εἰκὸς, γῆς τεμνομένης ἐν τῷ ἐμφανεῖ... δεινὸν ἐφαίνετο. 54, 2, ἐν τῷ κακῷ, οἷα εἰκὸς, ἀνεμνήσθησαν κτέ. III, 104, 6, τὰ περὶ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰ πλεῖστα κατελύθη ὑπὸ ξυμφορῶν, ὡς εἰκός. VI, 2, 4, διέβησαν ἐς Σικελίαν,... ὡς μὲν εἰκὸς καὶ λέγεται, ἐπὶ σχεδιῶν. VIII, 2, 3, ἅμα τῷ ἦρι, ὡς εἰκὸς [*Vat.* εἰκὸς ἦν], παρέσεσθαι ἔμελλον. 88, εἰδὼς ὡς εἰκὸς, ἐκ πλείονος τὴν Τισσαφέρνους γνώμην.

εἴκοσι, viginti, I, 10, 4, εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 25, 4. 26, 3, πέντε καὶ εἴκοσι. 41, 2, παρὰ Κορινθίων εἴκοσι ναῦς ἐλάβετε. 46, ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. 49, 5. 6. 50, 5. 51, 4. 94. 116. *Ib.* 2, πέντε καὶ εἴκοσι. 117, 2. II, 69. 80, 4. 83. *Ib.* 3. 85, 5. 86, 2. 90, 2. 91. 92, 7. III, 20, 2, ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα. 68, 1. 77, 3. 86. 92, 6. 98, 4. 105. *Ib.* 3. 107. 114, 2. IV, 8, 9, εἴκοσι καὶ τετρακόσιοι. 23, 2. 28, 4. 38, 5. *Ibid.* 39, 2. 3. 42, 2. 45. 47, 3. 93, 4. 102, 4. 110, 2. 129, 4. V, 26. *Ib.* 5. 84. *Ibid.* VI, 1, 2. 5, 2. 43. 62, 4. 67, 2. 95. 97, 3. VII, 4, 7. 16, 2, ἄγοντα εἴκοσι [καὶ ἑκατὸν] τάλαντα ἀργυρίου [*cf. Popp. adn.*]. 17, 2. 4. 19, 2. 5. *Ibid.* 22, 2. 25, 4. 30, 3. 31, 4. *Ibid.* δυοῖν δεούσας εἴκοσιν. *Ibid.* 34. *Ib.* 8. 53, 3. 78, 4. VIII, 3, 2. 8. *Ib.* 4, μίαν

:ὶ εἴκοσι ναῦς. 10, ₁. 13. 16, μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν. 17.). 23. 24. 26. 39. 41. *Ib.* ₃. *Ibid.* 42, ₁. ₆. 62, ₁, ναυσὶ... σσαρσι καὶ εἴκοσι. 69, ₄. 95, ₇, δύο καὶ εἴκοσι ναῦς. 97. 102.

εἰκοστός, vicesimus, V, 16, ₃, ἔτει ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ. [, 59, ₄, ὕστερον ἔτει εἰκοστῷ. VIII, 60, ₃. 109, ₁, ἓν καὶ εἰκο-όν ἔτος. — εἰκοστή, vicesima, VI, 54, ₅ (*de Pisistratidis*), θηναίους εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων. VII, 28, ₄, ν εἰκοστὴν... τῶν κατὰ θάλασσαν ἀντὶ τοῦ φόρου τοῖς ὑπηκόοις :οίησαν.

εἰκότως, iure, merito, I, 37, ὡς καὶ ἡμεῖς τε ἀδικοῦμεν, ἱ αὐτοὶ οὐκ εἰκότως πολεμοῦνται. 76, ₄. 77, ₁, ἡ ἡμετέρα ἀρχὴ χλεπὴ δοκεῖ εἶναι, εἰκότως· τὸ παρὸν γὰρ ἀεὶ βαρὺ τοῖς ὑπηκόοις. , 54, ₃. 60, ₇, εἴ μοι... πολεμεῖν ἐπείσθητε, οὐκ ἂν εἰκότως νῦν ῦ γε ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην. 87, ₃. ₇. 93 (*de Piraeo*), ἣν ἀφύ-κτος καὶ ἄκληστος, εἰκότως, διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ. I, 11. 13, ἐδράσαμεν. 46, ₅. 53, ₁, τὸν ἀγῶνα περὶ τῶν δεινο-ίτων εἶναι εἰκότως ὑποπτεύομεν [*ubi alii* ut probabile est *inter-etantur*]. 56, ₂. 58, ₁. IV, 24, ₅, ἡ θάλασσα... ῥοώδης οὖσα κότως χαλεπὴ ἐνομίσθη. 73, ₄. 87, ₃. VI, 20, ₁, οὐδ' ἂν τὴν οχὴν τὴν ἡμετέραν εἰκότως ἀντ' ἐλευθερίας προςδεξομένας [*ubi lii* ut probabile est *interpretantur*]. 82, ἀνάγκη καὶ περὶ τῆς οχῆς εἰπεῖν, ὡς εἰκότως ἔχομεν. 83, ₁, ἄρχομεν. 89, ₃, εἴ τις... ιχ εἰκότως [*Mosqu.* εἰδότες] ὠργίζετό μοι. VII, 18, ₁, δυςτυχεῖν. 7, ₅. 59, ₁. 81, ₅. VIII, 45, ₆, φειδόμενον. 96, ₁, πῶς οὐκ εἰκότως θύμουν;

εἴργειν (*Bekk. ubique aspero spiritu, cf. Popp. Prol. p.* 52), arcere, prohibere, I, 35, ₃, ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προκειμένης ξυμ-χίας εἴρξουσι. 62, ₄, ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν. 06, ₁, κατὰ πρόςωπον εἶργον τοῖς ὁπλίταις. 111, οἱ ἱππῆς τῶν εσσαλῶν εἶργον. III, 1, τὸν πλεῖστον ὅμιλον τῶν ψιλῶν εἶργον τὸ ἡ... τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. 23, οἱ ἀπὸ τῶν πύργων ὺς ἐπιβοηθοῦντας καὶ κάτωθεν καὶ ἄνωθεν εἶργον βάλλοντες. 7, 9, ₄. 33, ₁. V, 59, ₃, ἐκ τοῦ πεδίου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἶργον *eq. vulgo* ἀπὸ] τῆς πόλεως. VI, 66. 70, ₃. VIII, 105, ₁. Pass. 67, ₄, λιμένων τε εἴργεσθαι τῶν ἐν τῇ Ἀθηναίων ἀρχῇ, καὶ τῆς ττικῆς ἀγορᾶς. 142, ₈. IV, 63, ταῖς κωλύμαις ταύταις ἱκανῶς μίσαντες εἰρχθῆναι. 78, ₄. V, 49, Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ λείων εἴρχθησαν. 50, ₁, Λακεδαιμόνιοι εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυ-ίας καὶ ἀγώνων. — γῆς, θαλάσσης, usu terrae, maris, pro-bere, I, 141, ₄. II, 85. III, 86, ₃, ὑπὸ τῶν Συρακοσίων τῆς τε

γῆς εἴργοντο καὶ τῆς θαλάσσης. **115,** 3. **V, 82,** 6. **VI, 21. VIII, 24,** 6. **76,** 5, *αὐτοὶ δυνατώτεροι εἶναι εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης ἢ ὑπ' ἐκείνων εἴργεσθαι.* — **b) praesidiis obsessum tenere, III, 18,** 3, *πυνθανόμενοι... τούς τε* **Μυτιληναίους** *τῆς γῆς κρατοῦντας, καὶ τοὺς σφετέρους στρατιώτας οὐχ ἱκανοὺς ὄντας εἴργειν.* **Pass. III, 18,** 6, *ἡ* **Μυτιλήνη** *κατὰ κράτος ἤδη ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο.* **VIII, 40,** *μὴ περιϊδεῖν τὴν μεγίστην τῶν ἐν* **Ἰωνίᾳ** *ξυμμαχίδων πόλεων ἔκ τε θαλάσσης εἰργομένην, καὶ κατὰ γῆν λῃστείαις πορθουμένην.* — **c) carcere constringere, VIII, 74,** 3, *τούτων πάντων τοὺς προσήκοντας λαβόντες εἴρξειν* [*Vat.* *ἔρξειν*]. **92,** 4, *ξυλλαμβάνουσιν Ἀλεξικλέα,... καὶ ἐς οἰκίαν ἀγαγόντες εἶρξαν* [*nonnulli codd.* *ἦρξαν*].

εἰρεσία, **remigatio, VII, 14,** *ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντές τε ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν.*

εἰρηναῖος, **pacificus, I, 29,** 4, *ὁ κήρυξ ἀπήγγειλεν οὐδὲν εἰρηναῖον παρὰ τῶν* **Κορινθίων.**

εἰρήνη, **pax, I, 40,** 2, *ὅστις... πόλεμον ἀντὶ εἰρήνης ποιήσει.* **120,** 3, *τὸν πόλεμον ἀντ' εἰρήνης μεταλαμβάνειν.* ***Ibid.*** **124,** 1. ***Ibid.*** *ἐκ πολέμου εἰρήνη μᾶλλον βεβαιοῦται.* **139,** 3, **Λακεδαιμόνιοι** *βούλονται τὴν εἰρήνην εἶναι.* **142,** 3. **II, 2,** 3, *ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος.* **5,** 4. **36,** 3. **65,** 2, *πόλεμον ἀντ' εἰρήνης ἔχοντες.* ***Ib.*** 5. **III, 9,** 2. **13. 54,** 3, *τὰ ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ πρὸς* **Μῆδον** *ἀγαθοὶ γεγενήμεθα.* **82.** ***Ib.*** 2, *ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀγαθοῖς πράγμασιν αἵ τε πόλεις καὶ οἱ ἰδιῶται ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι.* **IV, 19,** *διδόντες εἰρήνην καὶ ξυμμαχίαν.* **20,** 2, *ἀντὶ πολέμου εἰρήνην ἑλώμεθα.* **21,** *νομίζοντες... διδομένης εἰρήνης ἀσμένους δέξεσθαι.* **61,** 8. **62,** 2. **118,** 14, *περὶ τῆς εἰρήνης βουλεύσασθαι.* **V, 13,** 1, *πρὸς τὴν εἰρήνην μᾶλλον τὴν γνώμην ἔχοντας.* ***item*** **14. 16,** *οἵπερ... μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ.* ***Ibid.*** **17,** *ἐν εἰρήνῃ μέν,... πολέμου δὲ καθεστῶτος.* **25,** *τοῖς δεξαμένοις αὐτὰς (τὰς σπονδὰς) εἰρήνη ἦν.* **26,** 2. **55.** ***Ibid.*** — *εἰρήνην ἄγειν*, **pacem agere, V, 48,** 2. **59,** 5. **76,** 3. — *ποιεῖσθαι*, **facere, V, 17,** 1.

εἱρκτή, **carcer, I, 131,** 2 (*de Pausania*), *ἐς τὴν εἱρκτὴν ἐσπίπτει... ὑπὸ τῶν* **Ἐφόρων.**

εἷς, **unus, I, 3,** 3, *διὰ τὸ μηδὲ* **Ἕλληνάς** *πω... ἐς ἓν ὄνομα ἀποκεκρίσθαι.* **20,** 3, *τοὺς* **Λακεδαιμονίων** *βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν.* **27,** 2. **46. 47,** *ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν μιᾷ τῶν νήσων αἳ καλοῦνται* **Σύβοτα.** **48,** 3. **58,** 1. **II, 5,** 7, **Εὐρύμαχος** *εἷς αὐτῶν ἦν.* **7,** 2. **11,** 9, *πολλοὺς ὄντας ἑνὶ κόσμῳ χρωμένους.* **15,** 2. ***Ibid.*** **22,** 2. **34,** 3. ***Ibid.*** **35. 51,** 2. **60,** 6.

πεδον κατεσκευάσαντο. 57, 3, ὥρμησαν εἴσω τῶν πυλῶν. 96, 1, ἐπιφανὲς πᾶν εἴσω. [*vid.* ἔσω.]

εἶτα, deinde, IV, 58, εἶτα καὶ οἱ ἄλλοι Σικελιῶται ξυνελθόντες, κτέ. V, 65, 5, εἶτα, ἐπειδὴ ἀναχωροῦντες ἐκεῖνοι ἀπέκρυψαν, κτέ. VIII, 44, 2, εἶτα ξυγκαλέσαντες . . . ἔπεισαν. — *cum indignatione*, I, 35, 3, δεινὸν εἰ κτέ . . ., εἶτα ἐν ἀδικήματι θήσονται, πεισθέντων ὑμῶν ἃ δεόμεθα.

εἰωθέναι, solere, consuesse, I, 99, οὐκ εἰωθόσιν οὐδὲ βουλομένοις ταλαιπωρεῖν. 132, 5, χρώμενοι τῷ τρόπῳ ᾧπερ εἰώθασιν [*Mosqu.* εἰώθεσαν] ἐς σφᾶς αὐτούς. 139, 3, λεγόντων ἄλλο οὐδὲν ὧν πρότερον εἰώθεσαν. 140, τὴν τύχην, ὅσα ἂν παρὰ λόγον ξυμβῇ, εἰώθαμεν αἰτιᾶσθαι. II, 13, 9. 14, 2. 45, τὰ οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν. 84, 2. III, 1, προςβολαί, ὥςπερ εἰώθεσαν, ἐγίγνοντο τῶν Ἀθηναίων ἱππέων. 38, 4. 84, 2, ἡ ἀνθρωπεία φύσις, εἰωθυῖα καὶ παρὰ τοὺς νόμους ἀδικεῖν. IV, 67, 3, ἀκάτιον ἀμφηρικὸν . . . εἰώθεσαν [*nonnulli codd.* ἐνέθεσαν] ἐπὶ ἁμάξῃ . . . κατακομίζειν. 92, 5. 108, 4. 130, 7, τοὺς Μενδαίους . . . πολιτεύειν ἐκέλευον ὥςπερ εἰώθεσαν. V, 9, Δωριῆς μέλλετε Ἴωσι μάχεσθαι, ὧν εἰώθατε κρείσσους εἶναι. 10, 6. VI, 13, 2. 58, 2, μετὰ ἀσπίδος καὶ δόρατος εἰώθεσαν [*vulgo* εἰώθησαν] τὰς πομπὰς ποιεῖν. VII, 57, 9 (*de Arcadibus*), ἐπὶ τοὺς ἀεὶ πολεμίους σφίσιν ἀποδεικνυμένους ἰέναι εἰωθότες [*Vat.* εἰώθ. ἰέναι]. VIII, 68, 4. 69, 2. 97, ἐκκλησίαν ξυνέλεγον . . . ἐς τὴν Πύκνα καλουμένην, οὗπερ καὶ ἄλλοτε εἰώθεσαν. — *impers.* solet, III, 39, 4, εἴωθε, τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροςδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν. — εἰωθώς, solitus, ordinarius, I, 67, 3, ξύλλογον σφῶν αὐτῶν ποιήσαντες τὸν εἰωθότα. II, 51, ἄλλο παρελύπει . . . οὐδὲν τῶν εἰωθότων. III, 38, 5, δοῦλοι ὄντες τῶν ἀεὶ ἀτόπων, ὑπερόπται δὲ τῶν εἰωθότων. 82, 4, τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. 84, πενίας τῆς εἰωθυίας ἀπαλλαξείοντες. IV, 98, 2, τὰ ἱερὰ . . . τρόποις θεραπευόμενα οἷς ἂν πρὸς τοῖς εἰωθόσι καὶ δύνωνται. V, 18, 6, τῷ εἰωθότι κόσμῳ . . . βουλεύοντες. — τὸ εἰωθός, consuetudo, IV, 17, 2, τοὺς λόγους μακροτέρους οὐ παρὰ τὸ εἰωθὸς μηκυνοῦμεν. *similiter* 55, 2. 67, 4, κατὰ τὸ εἰωθός. VII, 60, 5, παρὰ τὸ εἰωθός. *item* 75, 6. [*praeterea vulgo* I, 134, 4.]

ἑκάς, procul, I, 69, 5, οὐχ ἑκὰς . . . ἀλλ' ἐγγὺς ὄντας. 80, 3, πρὸς ἄνδρας οἳ γῆν ἑκὰς ἔχουσι. VIII, 94, 3, ὡς τοῦ ἰδίου πολέμου . . . οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντος. 104, 4, ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν, οὐχ ἑκὰς οὖσαν.

ἑκασταχόθεν, undique, VII, 20, 2, νησιωτῶν ὅσοις ἑκα-

ταχόθεν οἷόν τ' ἦν πλείστοις χρήσασθαι. 21, ἄγων ἀπὸ τῶν πό-ːων ὧν ἔπεισε στρατιὰν ὅσην ἑκασταχόθεν πλείστην ἐδύνατο.

ἑκασταχόσε, quocunque, in quemque locum, IV, 55, κατὰ ἡν χώραν φρουρὰς διέπεμψαν... ὡς ἑκασταχόσε ἔδει. VIII, 5, 3, ύναμιν ἔχων εὐθὺς [vulgo αὐτὸς] ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν.

ἑκασταχοῦ, ubique, III, 82, διαφορῶν οὐσῶν ἑκαστα-οῦ. V, 20, 2, μὴ τῶν ἑκασταχοῦ ἢ ἀρχόντων ἢ ἀπὸ τιμῆς τινὸς ἡν ἀπαρίθμησιν τῶν ὀνομάτων... πιστεύσας κτέ.

ἕκαστος, quisque, Sing. *ubi de singulis, ut aiunt, indi-iduis agitur*, I, 22, 2, ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπ-ξελθών. 48, 3, τρία τέλη ποιήσαντες τῶν νεῶν, ὧν ἦρχε τριῶν τρατηγῶν ἑκάστου εἷς. 56, 2, κατὰ ἔτος ἕκαστον. 97, πρὸς... Ιελοποννησίων τοὺς ἀεὶ προςτυγχάνοντας ἐν ἑκάστῳ. 122, 2, εἰ ἡ καὶ ἀθρόοι καὶ κατὰ ἔθνη καὶ ἕκαστον ἄστυ... ἀμυνούμεθα ὐτούς κτέ. 141, 7. II, 3, 3, τἄλλα ἐξήρτυον, ᾗ ἕκαστον ἐφαίνετο ρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. 8, 4. 10, 1, ξυνῄεσαν τὰ δύο ιέρη ἀπὸ πόλεως ἑκάστης ἐς τὸν Ἰσθμόν. *similiter* 11, 3. 16, 2. 7, 3, κατεσκευάσαντο... ὡς ἕκαστός που ἐδύνατο. 24, 1, κατὰ ὸν ἐνιαυτὸν ἕκαστον. 31, 3, κατὰ ἔτος ἕκαστον. 34, 2. 3. *Ibid.* νεστι τὰ ὀστᾶ ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. 35, 3. 37, ὡς ἕκαστος ἔν ῳ εὐδοκιμεῖ. 43, 3. 46, 2. 48, 3, λεγέτω περὶ αὐτοῦ ὡς ἕκαστος ιγνώσκει. 50. 51. 52, 4, ἔθαπτον ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. 60, 2, γοῦμαι πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. 31, 2. 65, 4. 10, ὀρεγόμενοι τοῦ πρῶτος ἕκαστος γίγνεσθαι. 70, 4, ξῆλθον... ἕκαστος ᾗ ἐδύνατο [*nonnulli codd.* ᾗ ἕκ. ἐδ.]. 75, 3, ἱ ξεναγοὶ ἑκάστης πόλεως. 85, 4, καθ' ἡμέραν ἑκάστην. 87, 8. 90, 4. 93, 2, λαβόντα τῶν ναυτῶν ἕκαστον τὴν κώπην κτέ. III, 39, 8. 15, 6. 50, 1, ἀργύριον... ταξάμενοι τοῦ κλήρου ἑκάστου. 58, 4. 70, ἕκαστον τῶν πολιτῶν μετιόντες. *Ib.* 4, ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα πέκειτο στατήρ. IV, 14, 2. 16. 22, λέγοντες καὶ ἀκούοντες περὶ ἑκάστου. 34, ὡς ἕκαστός τι πρόχειρον εἶχε. 39, 1, Ἐπιτάδας ἐνδεε-στέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν [*nonnulli codd.* παρ. ἑκ.]. 56, πολλὰ ἠσύχασαν ὡς καθ' ἑκάστην φρουρὰν γίγνοιτό τις ἀπόβασις. 59, 4. 59, 2, πόλιν ἕξοντες ἕκαστος ἐλευθέραν [*ubi sing. oratorie pro plur. ponitur, quemadmodum* IV, 64, 3, ὁ Δωριεὺς *et simil.*]. 66. 59, 3. 80, 1, οἵπερ καὶ ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι. *Ib.* 4. 95, 3, χωρήσατε ἀξίως... τῆς πόλεως, ἣν ἕκαστος πατρίδα ἔχων... ἀγάλλεται. 98, 2, ὧν ἂν ᾖ τὸ κράτος τῆς γῆς ἑκάστης. 128. V, 1, ἐν τῇ Ἀσίᾳ ᾤκησαν οὕτως ὡς ἕκαστος ὥρμητο. 18, 9,

ἐξ ἑκάστης πόλεως. 47, 6, τῆς ἡμέρας ἑκάστης. 49, κατὰ τὸν ὁπλίτην ἕκαστον δύο μναῖ. 68, 3. *Ibid.* 71. VI, 2, 3, ἀρκείτω ὡς ποιηταῖς τε εἴρηται, καὶ ὡς ἕκαστός πη γιγνώσκει περὶ αὐτῶν. 17, 3. 31, 3, τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδόντος. 32. 42, τρία μέρη νείμαντες, ἓν ἑκάστῳ ἐκλήρωσαν. 63, 2. 69. *Ib.* 3, περὶ τῆς πατρίδος μαχούμενοι καὶ τῆς ἰδίας ἕκαστος [*vulgo* ὡς ἕκ.], τὸ μὲν αὐτίκα σωτηρίας, τὸ δὲ μέλλον ἐλευθερίας. 86, 3, ὅταν λάβωσι καιρὸν ἑκάστου. 97, 3, ἐβοήθουν... ὡς ἕκαστος τάχους εἶχε. VII, 27, 2, δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἕκαστος [*Vat.* ἑκάστης] ἐλάμβανε. 44, τὸ καθ᾽ ἑαυτὸν ἕκαστος μόλις οἶδεν. 57 (*de sociis Atheniensium et Syracusanorum*), οὐ κατὰ δίκην τι μᾶλλον οὐδὲ κατὰ ξυγγένειαν μετ᾽ ἀλλήλων στάντες, ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστος [*vulgo* ἑκάστοις, *Vat.* ἕκαστοι] τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον ἢ ἀνάγκῃ ἔσχεν [*vulgo contra libros* ἔσχον]. 67. *Ib.* 2, οὐκ ἀνάρμοστοι πρὸς ἑκάστην [*vulgo* τὴν ἑκ. *Vat.* ἕκαστον] αὐτῶν ἐσόμεθα (*supple* ἀντιμίμησιν). 75, 2. 77, 5. 87, 2. VIII, 1, 2, στερόμενοι καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος καὶ ἡ πόλις. 28, 4, ὧν καθ᾽ ἕκαστον στατῆρα Δαρεικὸν παρ᾽ αὐτοῦ ξυνέβησαν λαβεῖν. 29. *Ib.* 2, πλέον ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἢ τρεῖς ὀβολοὶ ὡμολογήθησαν. 67, 3. 69, 4. 82. 101. Plur. *ubi de singulis generibus agitur,* I, 2, ῥᾳδίως ἕκαστοι (gens quaeque) τὴν ἑαυτῶν ἀπολείποντες. *Ib.* 2. 7. 15, 3, πάντες (οἱ πόλεμοι) ἦσαν... πρὸς ὁμόρους τοὺς σφετέρους ἑκάστοις. 17. 22, ὅσα λόγῳ εἶπον ἕκαστοι, cuiusque civitatis oratores. *Ibid.* 3, οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις. 46, 2, στρατηγοὶ τούτων ἦσαν καὶ κατὰ πόλεις ἑκάστων. 80, 3. 93, 2, οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται, καὶ οὐ ξυνειργασμένων ἔστιν ᾗ, ἀλλ᾽ ὡς ἕκαστοί ποτε προςέφερον (*a pluribus singuli lapides afferebantur*). 119. 121, 3. 122, 2, εἰ μὲν ἦσαν ἡμῶν ἑκάστοις πρὸς ἀντιπάλους... διαφοραὶ κτέ. 125, 2. II, 1, γέγραπται ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα. 13, 9. 15, 2. 23, 3, διελύθησαν κατὰ πόλεις ἕκαστοι. 36, 4, τὰ.... ἔργα οἷς ἕκαστα ἐκτήθη. 81. 82. 83, 4. III, 36, 6, ἄλλαι γνῶμαι ἀφ᾽ [*nonnulli codd.* ἐφ᾽] ἑκάστων ἐλέγοντο (*plures in utramque partem*). 81, 3, οἱ δ᾽, ὡς ἕκαστοι ἐδύναντο, ἀνηλοῦντο. 82, 2, ὡς ἂν ἕκασται [*nonnulli codd.* ἕκαστα] αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. 90. IV, 25, 2, ἀπέπλευσαν, ὡς ἕκαστοι ἔτυχον. *Ib.* 10, αἱ νῆες... ἐπ᾽ οἴκου ἕκασται [*Bas.* ἕκαστοι] διεκρίθησαν. 56. 58, ἀξιούντων, ὡς ἕκαστοί τε ἐλασσοῦσθαι ἐνόμιζον. 59, 4. 61. 65. 73, 4, τοῖς δὲ ξυμπάσης τῆς δυνάμεως καὶ τῶν παρόντων μέρος ἑκάστων [*vulgo* ἕκαστον] κινδυνεύειν εἰκότως ἐθέλειν τολμᾶν. 76, 4. 5. 91, προςκαλῶν ἑκάστους κατὰ λόχους. 93, 4.

96, 7. 124. V, 21. 26, *γέγραφε καὶ ταῦτα... Θουκυδίδης Ἀθηναῖος ἑξῆς, ὡς ἕκαστα ἐγένετο.* 47, 5. 8. 50, 5. 56, 2, *διὰ τῆς ἑαυτῶν ἑκάστους* [*Mosqu.* *ἑκάστου*] *μὴ ἐᾶν πολεμίους διϊέναι.* 60, 3. 4. 66, 2, *Ἄγιδος... ἕκαστα ἐξηγουμένου.* 75, 6. VI, 11, 3. 15, 4, *ἰδίᾳ ἕκαστοι... ἀχθεσθέντες* (civium ordines). 17, 4. 5. 30, 2, *τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμποντες* (quaeque domus). *Ibid.* 44, 2. 46, 3, *ἐςέφερον ἐς τὰς ἑστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι* (quaeque domus). 57. 67, 3, *κατὰ ἔθνη ἐπιπαριὼν ἕκαστα.* 77, 2. 85, *πρὸς ἕκαστα δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι.* *Ib.* 2, *τοῖς ἐκεῖ ξυμμάχοις* [*vulgo* *τοὺς ἐκεῖ ξυμμάχους*], *ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ἐξηγούμεθα.* 93. VII, 4, 3. 13, 2. 57, 9. 61. 70, 7, *καιρὸν εἶναι... τὴν οἰκείαν ἑκάστους* [*nonnulli codd.* *ἑκάστου*] *πατρίδα νικήσαντας ἐπαυξῆσαι.* 76. VIII, 2. 19, 4. 86, 3. 92, 8, *προθύμως ἐμποδὼν ἑκάστοις* [*nonnulli codd.* *ἑκάστῳ*] *γιγνομένου.* 106, 3. — *εἷς ἕκαστος*, unusquisque, I, 77, 6, *εἷς ἕκαστος ἐξιὼν οὔτε τούτοις χρῆται.* II, 60, 4. III, 68, *ἕνα ἕκαστον παραγαγόντες.* VI, 31, 3, *προθυμηθέντος ἑνὸς ἑκάστου.* 41, 2, *ὅπως εἷς τε ἕκαστος καὶ ἡ ξύμπασα πόλις καλῶς τοὺς ἐπιόντας παρασκευασώμεθα ἀμύνεσθαι.* VII, 69, 2. 70, 6, *μὴ καθ' ἓν ἕκαστον, κατὰ πολλὰ δὲ πανταχόθεν.* 75, 4. VIII, 53, 2. 73, 5, *τῶν στρατιωτῶν ἕνα ἕκαστον μετῄεσαν.* 89, 4, *ἠγωνίζετο εἷς ἕκαστος αὐτὸς πρῶτος προστάτης τοῦ δήμου γενέσθαι.* — *ἕκαστός τις*, *idem*, III, 45, 4, *αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων, ὡς ἑκάστη τις κατέχεται ὑπ' ἀνηκέστου τινὸς κρείσσονος, ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους.* IV, 4, 2, *ξυνετίθεσαν ὡς ἕκαστόν τι ξυμβαίνοι.* 63, *τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τις* [*plurimi codd.* *τι*] *ᾠήθημεν πράξειν.* VI, 31, 4, *ξυνέβη πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἅμα ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προςετάχθη.* VII, 75, 5, *πάντες ἔφερον ὅ τι τις ἐδύνατο ἕκαστος χρήσιμον.* — *αὐτὸς ἕκαστος*, *vel in plur*, unusquisque, I, 144, 2, *ὅταν κἀκεῖνοι ταῖς ἑαυτῶν ἀποδῶσι πόλεσι, μὴ σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπιτηδείως αὐτονομεῖσθαι, ἀλλὰ αὐτοῖς ἑκάστοις, ὡς βούλονται.* II, 15, *ὁπότε μή τι δείσειαν, οὐ ξυνῄεσαν βουλευσόμενοι ὡς τὸν βασιλέα, ἀλλ' αὐτοὶ ἕκαστοι ἐπολιτεύοντο καὶ ἐβουλεύοντο.* 35, 2, *ἐς ὅσον ἂν καὶ αὐτὸς ἕκαστος οἴηται ἱκανὸς εἶναι δρᾶσαί τι ὧν ἤκουσε.* III, 38, 6, *αὐτὸς εἰπεῖν ἕκαστος βουλόμενος δύνασθαι.* IV, 108, 3, *βουλόμενοι αὐτοὶ ἕκαστοι πρῶτοι ἀποστῆναι.* V, 29, 4, *οἱ πολλοὶ ὥρμηντο πρὸς τοὺς Ἀργείους καὶ αὐτοὶ ἕκαστοι ξυμμαχίαν ποιεῖσθαι.* VI, 91, 6, *εἰκὸς αὐτοὺς ἀκριβέστατα ἑκάστους τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινὰ ἐπισταμένους φοβεῖσθαι.* VII, 70, 3, *πᾶς τις ἐν ᾧ προςετέτακτο αὐτὸς*

ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι. VIII, 89, 3, πάντες αὐθημερὸν ἀξιοῦσιν οὐχ ὅπως ἴσοι, ἀλλὰ καὶ πολὺ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι. — *καθ' ἕκαστον*, *vel in plur.*, singulatim, I, 36, 3, ταῖς τε ξύμπασι καὶ καθ' ἕκαστον. 133, τἄλλ' ἀποφαίνοντος καθ' ἕκαστον. 141, 2, γνῶτε καθ' ἕκαστον ἀκούοντες. 145, ἀπεκρίναντο... καθ' ἕκαστα ὡς ἔφρασε. II, 39, 2, οὔτε Λακεδαιμόνιοι καθ' ἑκάστους, μετὰ πάντων δ' ἐς τὴν γῆν ἡμῶν στρατεύουσι [*nisi forte* καθ' ἑαυτοὺς *legendum est; cf. Popp adn.*]. 41, τήν τε πᾶσαν πόλιν... καὶ καθ' ἕκαστον. 64, 3, πρός τε ξύμπαντας καὶ καθ' ἑκάστους. IV, 64, 1, εἴπερ καί, καθ' ἑκάστους βλαπτόμενοι, ξύμπαντες κινδυνεύομεν. V, 68, 2, ἢ καθ' ἑκάστους... ἢ ξύμπαντας. *Ib.* 2, καθ' ἑκάστους... τὴν παρακέλευσιν... ἐποιοῦντο. 85, καθ' ἕκαστον καὶ μηδ' ὑμεῖς ἑνὶ λόγῳ... κρίνετε. VI, 15, 1, φοβηθέντες... τὸ μέγεθος... τῆς διανοίας ὧν καθ' ἕκαστον... ἔπρασσε. VII, 8, ἀγγέλλων πολλάκις καὶ ἄλλοτε καθ' ἕκαστα τῶν γιγνομένων. 64, 11, καθ' ἑκάστους τε καὶ ξύμπαντες. VIII, 50, 6, γράψας καθ' ἕκαστα. — *ὡς ἕκαστοι*, *vel in sing.*, *elliptice*, pro se quisque, I, 3, 4, οἱ δ' οὖν ὡς ἕκαστοι Ἕλληνες κατὰ πόλεις τε, ὅσοι ἀλλήλων ξυνίεσαν, καὶ ξύμπαντες ὕστερον κληθέντες, οὐδὲν πρὸ τῶν Τρωϊκῶν... ἀθρόοι ἔπραξαν. 15, 2, κατ' ἀλλήλους μᾶλλον ὡς ἕκαστοι οἱ ἀστυγείτονες ἐπολέμουν. 48, 4, κατὰ τὸ μέσον οἱ ἄλλοι ξύμμαχοι ὡς ἕκαστοι. 67, 4, ἄλλοι τε παριόντες ἐγκλήματα ἐποιοῦντο ὡς ἕκαστοι κτέ. 98, 4, ἔπειτα καὶ τῶν ἄλλων (πόλεων) ὡς ἑκάστῃ ξυνέβη. 107, 6, ἐστράτευσαν ἑαυτῶν μὲν χιλίοις ὁπλίταις, τῶν δὲ ξυμμάχων ὡς ἑκάστοις. II, 21, 3, ὧν (χρησμῶν) ἀκροᾶσθαι ὡς ἕκαστος ὥργητο [ὡς *om. multi et boni codd.*]. III, 107, 4, τὸ ἄλλο Ἀκαρνᾶνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐπεῖχον. IV, 32, 2, ἀπέβαινον... πάντες... ὡς ἕκαστοι ἐσκευασμένοι. V, 4, 3, οἱ μὲν ἐπλανήθησαν ὡς ἕκαστοι. 57, 2, οἱ δὲ ἄλλοι, ὡς ἕκαστοι (ξυνελέγοντο). VI, 76, 3, τοῖς δ' ὡς ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ. 77, 2, τοῖς δὲ ὡς ἑκάστοις τι προσηνὲς λέγοντες. VII, 65, 2, πρὸς τἄλλα ἐξηρτύσαντο ὡς ἕκαστα. 74, 2, τὰς ἄλλας (ναῦς)... ὡς ἑκάστην ποι ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν. VIII, 104, 3, οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ὡς ἕκαστοι διετάξαντο.

ἑκάστοτε, semper, I, 68, 2, οὐ περὶ ὧν ἐδιδάσκομεν ἑκάστοτε τὴν μάθησιν ἐποιεῖσθε. IV, 126, 2, ἀγαθοῖς εἶναι ὑμῖν προσήκει τὰ πολέμια οὐ διὰ ξυμμάχων παρουσίαν ἑκάστοτε, ἀλλὰ δι' οἰκείαν ἀρετήν.

ἑκάτερος, uterque, Sing. I, 20, 3, τοὺς Λακεδαιμονίων βασιλέας μὴ μιᾷ ψήφῳ προστίθεσθαι ἑκάτερον, ἀλλὰ δυοῖν. II,

22, 3, ἡγοῦντο αὐτῶν ἐκ Λαρίσης Πολυμήδης καὶ Ἀριστόνους, ἀπὸ τῆς στάσεως ἑκάτερος [*alii suspicantur leg. esse* ἑκατέρας, *cf. Popp. adn.*]. III, 22, 3, ἐξ ἐφ' ἑκάτερον [*nonnulli codd.* ἑκατέρων] τῶν πύργων. *similiter* 23. 82, 7, ὅρκοι... πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι. IV, 14, καθ' ἑκάτερον τὸν ἔσπλουν ὥρμησαν ἐπ' αὐτούς. 62, 2, οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος, τὸ μὲν παῦσαι ἂν ἑκατέρῳ, τὸ δὲ ξυνδιασῶσαι. 93, 4, ἐπὶ τῷ κέρᾳ ἑκατέρῳ οἱ ἱππῆς καὶ ψιλοὶ ἦσαν. *similiter* 94. V, 16, οἱ ἐν ἑκατέρᾳ τῇ πόλει (*Spartae et Athenis*) σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν. 20, 3, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν... εὑρήσει, ἐξ ἡμισείας ἑκατέρου τοῦ ἐνιαυτοῦ τὴν δύναμιν ἔχοντος, δέκα μὲν θέρη κτέ. 67, οἱ ἱππῆς αὐτῶν ἐφ' ἑκατέρῳ τῷ κέρᾳ. VI, 17, ἕως ἐγώ τε ἔτι ἀκμάζω... καὶ ὁ Νικίας εὐτυχὴς δοκεῖ εἶναι, ἀποχρήσασθε τῇ ἑκατέρου ἡμῶν ὠφελείᾳ. 62 (*de Nicia et Lamacho*), δύο μέρη ποιήσαντες τοῦ στρατεύματος, καὶ λαχὼν ἑκάτερος. VII, 70, Σικανὸς καὶ Ἀγάθαρχος, κέρας ἑκάτερος τοῦ παντὸς ἔχων. PLUR. I, 1, τὸ ἄλλο Ἑλληνικὸν ὁρῶν ξυνιστάμενον πρὸς ἑκατέρους. *similiter* 15, 3. 22, 3, οἱ παρόντες τοῖς ἔργοις ἑκάστοις οὐ ταὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν ἔλεγον, ἀλλ' ὡς ἑκατέρων [*multi et boni codd.* ἑκατέρῳ] τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. 23, 6. 30, 5. 49. 54, 2. *Ibid.* ἑκάτεροι νικᾶν ἠξίουν. 92. 105, 2. 140, 2. 141, 2. II, 1, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων καὶ τῶν ἑκατέροις ξυμμάχων. 7. 9. *Ib.* 6. 89, 3. III, 52, 2, ὅσα πολέμῳ χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι, ἀποδίδοσθαι. 55, 4. 62, 3. 74, 3. 82. *Ib.* 8. *Ibid.* IV, 14, 3. 5. 16, 2. 26, 9. 39, 3. 59, 3. 71, 2. 72, 3. 73, 4. 96, 2, ἑκατέρων τῶν στρατοπέδων τὰ ἔσχατα οὐκ ἦλθεν ἐς χεῖρας. 118, 4. 134, Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται, καὶ οἱ ξύμμαχοι ἑκατέρων. *Ibid.* 2. V, 17, 2. 18, 9. 23, 4. 5. 25, 3, ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων [*nonnulli codd.* ἑκατέραν] γῆν στρατεῦσαι. 37. 47. 50, 3, ἦλθον αὐτοῖς καὶ Ἀργεῖοι καὶ Μαντινῆς, χίλιοι ἑκατέρων. 55, διαλῦσαι πρῶτον χρῆναι ἐφ' [*vulgo* ἀφ'] ἑκατέρων ἐλθόντας τὰ στρατόπεδα. 56, 4. 58, 2. 68, 2. 73, παρερρήγνυντο ἤδη ἅμα καὶ ἐφ' ἑκάτερα. 81, 2. 82, 4. 89. 102. VI, 69, 2. 88, 2. VII, 57. 59. 70, 3. 7. 8. 78, 6, ἱππῆς καὶ ἀκοντισταί, ὄντες πολλοὶ ἑκάτεροι [*Val.* ἑκατέρωθεν], ἐκώλυον. VIII. 3, 1. 6, 2. — αὐτοὶ ἑκάτεροι, V, 41, 2, αὐτοὶ ἑκάτεροι ἠξίωσαν νικᾶν. VII, 34, 6, ναυμαχήσαντες ἀντίπαλα, καὶ ὡς αὐτοὺς ἑκατέρους ἀξιοῦν νικᾶν.

ἑκατέρωθεν, ex utraque parte, utrinque, II, 75, 2, παρῳκοδόμουν. 76, 4. III, 6, τῆς πόλεως. IV, 31, τῆς νήσου. 32, 3,

παρατεταγμένων. 33, 2, βάλλοντες. 47, 2. 69, 2. 124, 3. 130, 1. VII, 34, 2. 78, 6.

ἑκατόμποδος, centum pedes latus, III, 68, 3, νεὼν ἑκατόμποδον [pauci codd. ἑκατόμπεδον] ᾠκοδόμησαν αὐτῇ (τῇ Ἥρᾳ).

ἑκατόν, centum, I, 10, 4, εἴκοσι καὶ ἑκατόν. 25, 4. 46, πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. 47, δέκα καὶ ἑκατόν. 63, 3. 108, 3. II, 5, 1, ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατόν. 17, 4. 23, 2. 24, 2. 25. Ib. 2. 30. 31. 56. 66. 78, 3. III, 16. Ib. 4. 17, 2. Ibid. 98, 4. 114, 3. IV, 38, 6. 45. 74, 3. 111. 129, 4. V, 8, 4, πεντήκοντα καὶ ἑκατόν. 47. Ib. 3. VI, 4, 2. 4, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. 5, 3, πέντε καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. 25, 2. 31, 2. 43, τέσσαρσι καὶ τριάκοντα καὶ ἑκατόν. bis. ὁπλίταις τοῖς ξύμπασιν ἑκατὸν καὶ πεντακισχιλίοις. Ibid. 44. 62, 4. 98. VII, 1, 6. 16, 2 [ubi ἑκ. nonnullis suspectum; cf. Popp. adn.]. 19, 1. 33, 4. 60, 4. VIII, 3, 2. 67, 3. Ibid. 69, 4. 79, δώδεκα καὶ ἑκατόν. Ib. 6. 87, 3, ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑκατόν.

ἑκατοστός, centesimus, VIII, 68, 4, ἔτει ἑκατοστῷ μάλιστα.

ἐκβαίνειν, egredi, I, 137, 2, μηδένα ἐκβῆναι ἐκ τῆς νεώς. VI, 65, 3, οἱ Ἀθηναῖοι ἅμα ἕῳ ἐξέβαινον ἐς τὸ κατὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον. VII, 40. Ib. 2. 53. — in foedere Dorico, V, 77, ἐξ Ἐπιδαύρου [vulgo Ἐπιδαύρῳ] ἐκβῶντας [depravati codd. ἐκβάντας vel ἐκβαλόντας]. — evenire, exitum habere, VII, 14, 4, ἤν τι ὑμῖν ἀπ' αὐτῶν μὴ ὅμοιον ἐκβῇ.

ἐκβάλλειν, eiicere, I, 126, 12, τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ ἀνελόντες, ἐξέβαλον [nonnulli codd. ἐξέβαλλον]. — expellere, II, 68, 6, τοὺς Ἀργείους. IV, 71. V, 4, 3, τὸν δῆμον. VI, 4, 6, τοὺς Σαμίους. VIII, 47, 2. 84, 4, τοὺς ἐνόντας φύλακας. 108, 6, τοὺς φρουροὺς αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως.

ἐκβιβάζειν, educere (e navi), exponere in terram, III, 81, 2, ἐκ τῶν νεῶν ὅσους ἔπεισαν ἐσβῆναι ἐκβιβάζοντες [Vat. ἐκβιάζοντες] ἀπεχρῶντο. VI, 64, εἰ ἐκ τῶν νεῶν πρὸς παρεσκευασμένους ἐκβιβάζοιεν [Vat. iterum et alii ἐκβιάζοιεν]. VII, 39, 2, τοὺς ναύτας. item VIII, 41, 3. — Transl. abstrahere, V, 98, τῶν δικαίων λόγων ἡμᾶς ἐκβιβάσαντες [rursus iidem ἐκβιάσαντες].

ἐκβοήθεια, eruptio (in hostes), III, 18, 2, ἐκβοηθείας τινὸς γενομένης.

ἐκβοηθεῖν, impetum facere, I, 105, 7, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκβοηθήσαντες ἐκ τῶν Μεγάρων.

ἐκβολή, eruptio (frumenti), IV, 1, περὶ σίτου ἐκβολήν. — exitus (fluminis), ostium, II, 102, 3 (de Echinadibus insulis), τοῦ Ἀχελῴου τῶν ἐκβολῶν οὐδὲν ἀπέχουσαι. VII, 35, 2, ηὐλίσαντο

πρὸς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ἐκβολὴν [*Mosqu.* ἐςβολὴν] τοῦ Ὕλίου. — excessus, degressio (*ab instituto sermone*), I, 97, 2, ἔγραψα αὐτὰ καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην διὰ τόδε.

ἔκγονοι, filii, liberi, I, 9, 2 (*de Pelope*), τοῖς ἐκγόνοις ἔτι μείζω (δύναμιν) ξυνενεχθῆναι.

ἔκδεια, defectio, I, 99, αἱ τῶν φόρων καὶ νεῶν ἔκδειαι [*depravati codd.* ἔνδειαι].

ἔκδημος, longinquus, I, 15, 2, ἐκδήμους στρατείας πολὺ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν... οὐκ ἐξῄεσαν Ἕλληνες. II, 10, τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν.

ἐκδιαιτᾶσθαι, desciscere (*a disciplina*), I, 132, 2, τά τε ἄλλα αὐτοῦ ἀνεσκόπουν, εἴ τί που ἐξεδεδιῄτητο τῶν καθεστώτων νομίμων, κτέ.

ἐκδιδάσκειν, edocere, VI, 80, 3, ξυνελόντες λέγομεν οἱ Συρακόσιοι, ἐκδιδάσκειν οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς οὔτε ὑμᾶς οὔτε τοὺς ἄλλους περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε.

ἐκδιδόναι, dedere, I, 115, 5, τοὺς φρουροὺς τοὺς Ἀθηναίων, οἳ ἦσαν παρὰ σφίσιν, ἐξέδοσαν Πισσούθνῃ. 136, 3. 137.— collocare, nuptum dare, VIII, 21, οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν.

ἐκδιδράσκειν, aufugere, I, 126, 10, ὁ Κύλων καὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκδιδράσκουσιν. VI, 7, 2, ἐκδιδράσκουσιν οἱ ἐκ τῶν Ὀρνεῶν.

ἐκδιώκειν, expellere, I, 24, 5, ὁ δῆμος αὐτῶν ἐξεδίωξε τοὺς δυνατούς.

ἐκδρομαί, excursores, IV, 127, 2, ὡς αὐτοῖς αἱ ἐκδρομαί, ὅπῃ προςπίπτοιεν, ἀπήντων.

ἔκδρομος, excursor, IV, 125, 3, ἐκδρόμους, εἴ πῃ προςβάλλοιεν, ἔταξε τοὺς νεωτάτους.

ἐκεῖ, illic, I, 36, 2, ὥςτε μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν, τό τε ἐνθένδε πρὸς τἀκεῖ παραπέμψαι. 39, 2, δεῦρο ἥκουσιν, οὐ τἀκεῖ μόνον αὐτοὶ ἁμαρτόντες, ἀλλὰ κτέ. 90, 4. II, 25, ἄλλοι τινὲς τῶν ἐκεῖ ξυμμάχων. III, 71, 2, τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας. 115, 4. IV, 48, 6. 85, 2. 89. 103, 4. VI, 11, 4. 17, 6, τά τε ἐκεῖ... καὶ τὰ ἐνθάδε. 18. *Ibid.* ἵνα, τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες, δεῦρο κωλύωσιν αὐτοὺς ἐπιέναι. *Ib.* 4. 22. 34, 3, δεόμενοι δεῦρο... βοηθεῖν, καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον κινεῖν. 36, 4. 76, 2, τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν. 83, 4, τήν τε ἐκεῖ ἀρχὴν... καὶ τὰ ἐνθάδε. 84, 3. 85, 2. 87, 2, φαμὲν ἄρχειν μὲν τῶν ἐκεῖ,... ἐλευθεροῦν δὲ τὰ ἐνθάδε. 90, 3.

91. *Ib.* 2. 92, 6. 93, 2. 102, 2. VII, 1, 3. 4, 5. 16, *τῶν αὐτοῦ ἐκεῖ δύο προσείλοντο. Ib.* 2. 25. 28, 3. 37, 2. 64, *τούς τε ἐνθάδε πολεμίους... καὶ τοὺς ἐκεῖ ὑπολοίπους ἡμῶν. Ibid.* VIII, 6, 4. 49. 64.

ἐκεῖθεν, illinc, I, 36, 2, *μήτε ἐκεῖθεν... ἐπελθεῖν.* 61, 4, *ἀφικόμενοι ἐς Βέροιαν, κἀκεῖθεν ἐπιστρέψαντες.* II, 69, *βλάπτειν τὸν πλοῦν τῶν ὁλκάδων τῶν ἀπὸ Φασήλιδος καὶ Φοινίκης καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἠπείρου.* 82. 84, 6, *ἀπὸ Λευκάδος Κνῆμος καὶ αἱ ἐκεῖθεν νῆες... ἀφικνοῦνται.* IV, 78, 6. V, 31. 64, 3. VI, 30. 59, 4. 90, 3, *κομίσαντες ξύμπασαν τὴν ἐκεῖθεν προσγενομένην δύναμιν τῶν Ἑλλήνων. Ib.* 4. 91, 3. 94, 3. VIII, 22. 23, 2. 26, 2. 27, 4. 72, 2. 76, 4. 107, 2, *ἐς τὴν Εὔβοιαν ἀπέπεμψαν Ἱπποκράτην καὶ Ἐπικλέα κομιοῦντας τὰς ἐκεῖθεν ναῦς.* — *cum ἐκεῖ confusum*, I, 62, 4, *ὅπως εἴργωσι τοὺς ἐκεῖθεν ἐπιβοηθεῖν.* VII, 26, 3, *τῶν ἐκεῖθεν* [*pauci codd. ἐκεῖ*] *ξυμμάχων παραλαβών.*

ἐκείνῃ, illic, III, 88, 3, *νομίζουσιν οἱ ἐκείνῃ ἄνθρωποι, ἐν τῇ Ἱερᾷ ὡς ὁ Ἥφαιστος χαλκεύει.* 109, 2, *Λακεδαιμονίους... διαβαλεῖν ἐς τοὺς ἐκείνῃ χρῄζων Ἕλληνας.* IV, 7, *ξυλλέξας... τῶν ἐκείνῃ ξυμμάχων πλῆθος.* 77, 2, *ἀναστήσας τὸ ξυμμαχικὸν τὸ ἐκείνῃ πᾶν.*

ἐκείνως, illo modo, I, 77, 3, *ἐκείνως δὲ οὐδ' ἂν αὐτοὶ ἀντέλεγον.* III, 46, 2, *ἐκείνως δὲ τίνα οἴεσθε κτέ;* VI, 11, 3, *ἐκείνως δ' οὐκ εἰκὸς ἀρχὴν ἐπὶ ἀρχὴν στρατεῦσαι.*

ἐκεῖσε, illuc, III, 75, 6, *τὰ ἐπιτήδεια ἐκεῖσε* (*in insulam*) *αὐτοῖς διεπέμπετο.* IV, 25, 7, *ἔπλευσαν.* *similiter* VI, 10. 91, 4, *στρατιὰν... πέμψετε.* VII, 39, 2. 48, 4, *ἀφικομένους.* VIII, 87, 4, *ἐν ὅσῳ παρῄει ἐκεῖσε.* — *cum ἐκεῖ confusum*, VI, 77, *ἔχοντες παραδείγματα τῶν ἐκεῖσε* [*pauci codd. ἐκεῖ*] *Ἑλλήνων.*

ἐκεχειρία, induciae, IV, 58, *Καμαριναίοις καὶ Γελῴοις ἐκεχειρία γίγνεται πρῶτον πρὸς ἀλλήλους.* *similiter* 117, 3. 118, 11, *ὡμολόγησαν ἐν τῷ δήμῳ τὴν ἐκεχειρίαν εἶναι ἐνιαυτόν.* 119, 3, *ἡ ἐκεχειρία αὕτη ἐγένετο.* 122, *οἱ τὴν ἐκεχειρίαν περιαγγέλλοντες.* 123, *ἐν τῇ ἐκεχειρίᾳ.* 134. V, 1. 2. 32, 6, *ἀπειπεῖν τὴν ἐκεχειρίαν.* 49, 3, *Ἠλεῖοι τὴν παρ' αὐτοῖς ἐκεχειρίαν ἤδη ἔφασαν εἶναι.* VI, 26, 2. — *ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι*, inducias facere, IV, 117. 118, 11. V, 15, 2. — *ἄγειν*, agere, V, 26, 2.

ἑκκαίδεκα, sedecim, I, 116. III, 21. *Ib.* 2. IV, 25. VI, 67, 2. VII, 29, 3. VIII, 13. 19, 2. 99. 102, 2.

ἐκκάμνειν, prae taedio ac lassitudine desinere, II, 51, 5, *καὶ τὰς ὀλοφύρσεις τῶν ἀπογιγνομένων τελευτῶντες καὶ οἱ οἰκεῖοι ἐξέκαμνον, ὑπὸ τοῦ πολλοῦ κακοῦ νικώμενοι.*

ἐκκαρποῦσθαι, fructum percipere, *vel* questum facere, , 28, 2, οἱ Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν, οὐ ξυναράμενοι τοῦ ττικοῦ πολέμου, ἀμφοτέροις δὲ μᾶλλον ἔνσπονδοι ὄντες ἐκκαρπωύμενοι.

ἐκκλησία, concio, concilium, I, 87, τῶν Λακεδαιμονίων . 6. II, 13. III, 41. IV, 29. V, 45, 4, σεισμοῦ γενομένου πρίν ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη. 46. 77. VI, 6, 3, ἀκούοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς ἐκκλησίαις. 51, τῶν ἐν τῇ πόλει ὡς τὴν ἐκκλησίαν τετραμμένων. 88, 10. VIII, 67, 2, ξυνέκλησαν *ulgo* ξυνέλεξαν] τὴν ἐκκλησίαν ἐς τὸν Κολωνόν. 69, ἡ ἐκκλησία... ελύθη. 81, ἀπ' ἐκκλησίας ἔπεισε τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν [*ubi lerique codd. habent* ἐπ', *cf. Popp. adn.*]. 82, 3. 94, ἐπειδὴ ῆλθεν ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία. — ἐκκλησίαν ποιεῖν, concionem advocare, I, 139, 3. II, 22. IV, 118, 11, ἐκκλησίαν ποιήσαντας τοὺς στρατηγοὺς καὶ τοὺς πρυτάνεις. VI, 8, 2, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκκλησίαν ποιήσαντες... ἐψηφίσαντο κτέ. 72. VIII, 76, 2. 93, 3. — ξυνάγειν, idem, I, 60. — ξυλλέγειν, idem, VIII, 97. [*praeterea vulgo* VIII, 67, 2, *ubi nunc* ξυνέκλησαν.] Pass. VI, 9, ἡ ἐκκλησία περὶ παρασκευῆς τῆς ἡμετέρας ἥδε ξυνελέγη. — ἐκκλησία γίγνεται, concio habetur, VI, 8, 3. VIII, 97, 2. — ἐκκλησίας γενομένης, I, 44. VI, 32, 3. 51. VIII, 86. — καταστάσης, I, 31, 3. III, 36, 6.

ἐκκλησιάζειν, concionem habere, VII, 2, περὶ ἀπαλλαγῆς τοῦ πολέμου. VIII, 77, ταῦτα ἐν ἀλλήλοις. 93, θέμενοι τὰ ὅπλα, ἐξεκλησίασαν [*vulgo et libri pleriq.* ἐξεκκλ. *cf. Popp. adn.*].

ἐκκλίνειν, declinare, V, 73, 3, οἱ Ἀθηναῖοι ... ὡς παρῆλθε, καὶ ἐξέκλινεν ἀπὸ σφῶν τὸ στράτευμα, καθ' ἡσυχίαν ἐσώθησαν.

ἐκκολάπτειν, eradere, expungere, I, 132, 3, τὸ ἐλεγεῖον οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐξεκόλαψαν εὐθὺς τότε ἀπὸ τοῦ τρίποδος τοῦτο.

ἐκκομίζειν, exportare, II, 6, 4, τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἀχρειοτάτους ξὺν γυναιξὶ καὶ παισὶν ἐξεκόμισαν. Med. exportare (*sua*), , 117, ἐξεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο. II, 78, 3, Πλαταιῆς παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς πρεσβυτάτους τε καὶ πλῆθος τὸ ἄχρηστον τῶν ἀνθρώπων πρότερον ἐκκεκομισμένοι ἦσαν ἐς τὰς Ἀθήνας. Pass. evadere, VII, 23, 2, ἐκ τοῦ πρώτου (τείχους) ἁλόντος χαλεπῶς οἱ ἄνθρωποι, ὅσοι καὶ ἐς τὰ πλοῖα καὶ ὁλκάδα τινὰ κατέφυγον, ἐς τὸ στρατόπεδον ἐξεκομίζοντο [*vulgo* ἐξ. ἐς τὸ στρ.].

ἐκκόπτειν, excidere, VI, 99, 3, τὰς ἐλάας ἐκκόπτοντες τοῦ Τεμένους.

ἐκκρεμάννυσθαι, suspendere se alicui, VII, 75, 4, τῶν ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι καὶ ἐπακολουθοῦντες ὅσον δύναιντο.

ἐκκρίνειν, seligere, VI, 96, 3, ἑξακοσίους λογάδας τῶν ὁπλιτῶν ἐξέκριναν πρότερον. Pass. VI, 31, 3, τὸ πεζὸν καταλόγοις χρηστοῖς ἐκκριθέν.

ἐκκρούειν, expellere, IV, 128, πειρᾶσαι ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ λόφου) ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη ἐπόντας [vulgo ἐπιόντας] βαρβάρους. 131, 2, μάχῃ . . . τοὺς ἐπόντας [vulgo ἐπιόντας]. Pass. IV, 7, παραχρῆμα ἐπιβοηθησάντων Χαλκιδέων καὶ Βοττιαίων, ἐξεκρούσθη τε, καὶ ἀπέβαλε πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν. 102, 2, ὑπὸ τῶν Ἠδώνων. VI, 100, 2, βίᾳ ἐξεκρούσθησαν πάλιν ὑπὸ τῶν Συρακοσίων.

ἐκλέγειν, eligere, IV, 59, 2, περὶ τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπόν, τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη; Med. IV, 74, 3, διαστήσαντες τοὺς λόχους, ἐξελέξαντο τῶν τε ἐχθρῶν καὶ οἳ ἐδόκουν μάλιστα ξυμπρᾶξαι τὰ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἄνδρας ὡς ἑκατόν. VI, 58, 2, ἐξελέγετο εὐθὺς οὓς ἐπῃτιᾶτο. — exigere, colligere (*vectigalia*), VIII, 44, 4, οἱ δὲ χρήματα ἐξέλεξαν ἐς δύο καὶ τριάκοντα τάλαντα οἱ Πελοποννήσιοι παρὰ τῶν Ῥοδίων.

ἐκλείπειν, relinquere, deserere, excedere, I, 18, 2, τὴν πόλιν. 58, 2, τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις. *Ibid.* 74, 2. 89, 3 [*ubi nonnulli codd.* ἐπιλιπόντων]. 91, 6. 113, 3, τὴν Βοιωτίαν ἐξέλιπον Ἀθηναῖοι πᾶσαν. 144, 4, τὰ ὑπάρχοντα ἐκλιπόντες [*vulgo* ἐκλειπ.]. II, 25, 6, Φειάν. IV, 57, τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ . . . τεῖχος. 91, τὰ ὅπλα. 114, τοῖς Ἀθηναίοις κήρυκα προςπέμψας, ἐξιέναι ἐκέλευσεν ἐκ τῆς Ληκύθου ὑποσπόνδους, . . . οἱ δὲ ἐκλείψειν οὐκ ἔφασαν. 116, 2, τὸ χωρίον. V, 4, 3. 80, τὰ τείχη. *Ib.* 3. VI, 2, 6, τὰ πλείω. 82, 4. 100, 2, αὐτὸ (τὸ σταύρωμα). VII, 60, 2, τὰ τείχη τὰ ἄνω. VIII, 4, τὸ ἐν τῇ Λακωνικῇ τείχισμα. — *Transl.* non servare, II, 64, 3, ἐκλιπόντων τῶνδε πρότερον τὸ ξυνώμοτον. V, 42, 2, τά τε ἄλλα ἐσκόπουν ὅσα ἐξελελοίπεσαν τῆς ξυνθήκης. — remittere, relaxare, VII, 48, 5, ἢν καὶ ὁτιοῦν ἐκλίπωσι τῆς νῦν παρασκευῆς τῷ μὴ διδόναι τροφήν, φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα. — *Absolute*, abesse, deesse, III, 87 (*de pestilentia*), ἐκλιποῦσα μὲν οὐδένα χρόνον τὸ παντάπασιν, ἐγένετο δέ τις ὅμως διακωχή. — deficere, deliquium pati, II, 28, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε κατὰ μεσημβρίαν. VII, 50, 4, ἡ σελήνη ἐκλείπει.

ἔκλειψις, defectus, I, 23, 3, ἡλίου ἐκλείψεις, αἳ παρὰ τὰ ἐκ τοῦ πρὶν χρόνου μνημονευόμενα ξυνέβησαν.

ἐκλεκτός, electus, VI, 100, τριακοσίους σφῶν αὐτῶν λο-

ἄδας καὶ τῶν ψιλῶν τινὰς ἐκλεκτοὺς [*Vat.* ἐπιλεκτοὺς] ὡπλισμένως προὔταξαν κτέ.

ἐκλιπής, praetermissus, I, 97, 2, ἔγραψα αὐτά,... ὅτι ῖς πρὸ ἐμοῦ ἅπασιν ἐκλιπὲς τοῦτο ἦν τὸ χωρίον. — ἐκλιπές, dectus, IV, 52, τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο περὶ νουμηνίαν.

ἐκλογίζεσθαι, repulare, considerare, I, 70, οὐδ' ἐκλοσασθαι πώποτε (δοκεῖτε) πρὸς οἵους ὑμῖν Ἀθηναίους ὄντας... ὁ γὼν ἔσται. 80, 2, εὕροιτε ἂν τόνδε (τὸν πόλεμον)... οὐκ ἂν ἐλά:στον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. II, 40, 3, αφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν, ὥςτε τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ :ρὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι. IV, 10, μηδεὶς ὑμῶν ἐν τῇ ιᾶδε ἀνάγκῃ ξυνετὸς βουλέσθω δοκεῖν εἶναι, ἐκλογιζόμενος ἅπαν ι περιεστὼς ἡμᾶς δεινόν.

ἐκνεῖν, enatare, II, 90, 5, ἄνδρας τῶν Ἀθηναίων ἀπέκτειεν, ὅσοι μὴ ἐξένευσαν αὐτῶν (τῶν νεῶν).

ἐκνικᾶν, oblinere, praevalere, I, 3, 2, οὐ μέντοι πολλοῦ γε ρόνου ἠδύνατο καὶ ἅπασιν ἐκνικῆσαι (ἡ ἐπίκλησις). 21, τὰ πολλὰ τὸ χρόνου αὐτῶν ἀπίστως ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἐκνενικηκότα.

ἑκούσιος, qui sua sponte aliquid facit, I, 32, 4, ξύμμαχοι ιδενός πω ἐν τῷ προτοῦ ἑκούσιοι γενόμενοι. 138, 4, λέγουσί τινες κὶ ἑκούσιον φαρμάκῳ ἀποθανεῖν αὐτόν. 144, 3, ἢν ἑκούσιοι μάλλον δεχώμεθα. III, 33, ὡς γῇ ἑκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ. VI, 44, πολλὰ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὁλκάδες ἑκούσιοι υνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα. VIII, 68, ἐς δῆμον οὐ χριὼν οὐδ' ἐς ἄλλον ἀγῶνα ἑκούσιος [*nonnulli codd.* ἑκουσίως] ιδένα. — voluntarius, III, 64, 5 τὰ μὲν οὖν ἐς τὸν ἡμέτερόν τε κούσιον μηδισμὸν καὶ τὸν ὑμέτερον ἑκούσιον ἀττικισμὸν τοιαῦτα ποφαίνομεν. VII, 8, 3, κινδύνων. 57, 9, τῶν ἄλλων ἑκούσιος μάλον ἡ στρατεία ἐγίγνετο ἤδη. — καθ' ἑκουσίαν, sponte, VIII, 7, 3, ἢ μόλις ἐπὶ ταῖς γεγενημέναις ξυμφοραῖς ἐνδέχεσθαι μετὰ εβαίου παρασκευῆς καθ' ἑκουσίαν, ἢ πάνυ γε ἀνάγκῃ, προτέρᾳ κ ἐπιχειρεῖν, κτέ.

ἑκουσίως, sponte, ultro, IV, 19, 4, πεφύκασι τοῖς μὲν ἑκουίως ἐνδοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι μεθ' ἡδονῆς, πρὸς δὲ τὰ ὑπεραυοῦντα καὶ παρὰ γνώμην διακινδυνεύειν.

ἐκπαύεσθαι, absistere, desinere, V, 75, 6, οἱ μὲν ἄλλοι ἐξεπαύσαντο, Ἀθηναῖοι δὲ... τὴν ἄκραν τὸ Ἡραῖον εὐθὺς ἐξειργάσαντο.

ἐκπέμπειν, emittere, I, 50, 5, (ναῦς)... βοηθοὺς ἐξέπεμψαν Ἀθηναῖοι. 90, 3, πρέσβεις. 95, 6. 7. 141, 4, πεζὰς στρατιάς. , 5, 5, κήρυκα.. παρὰ τοὺς Θηβαίους. 22, 2, ἱππέας. 26, τριά-

κοντα ναῦς... περὶ τὴν Λοκρίδα. 65, 11. III, 5, 4. 19, ἐπὶ τοὺς ξυμμάχους ἀργυρολόγους ναῦς δώδεκα. 24, 3. 54, 6, τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν. 77. 100, 2. IV, 16, Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν. 80, 2. 88. VI, 9. VII, 25. VIII, 71, 2. 3. Pass. I, 59, 2, τρέπονται ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν, ἐφ' ὅπερ καὶ τὸ πρότερον ἐξεπέμποντο. 94. 128, 3. III, 8, οἱ ἐπὶ τῆς πρώτης νεὼς ἐκπεμφθέντες Μυτιληναίων πρέσβεις. 25. IV, 50, αἱ (νῆες) ἐξεπέμφθησαν πρὸς τοὺς ξυμμάχους. 108, 2. — *de coloniis mittendis*, I, 2, 6, ἐς Ἰωνίαν... ἀποικίας ἐξέπεμψαν. 12. II, 27, τοὺς οἰκήτορας. III, 92, 4. 6. VI, 6, 2, ἄποικοι τοῖς ἐκπέμψασι Πελοποννησίοις βοηθήσαντες. Pass. I, 34, οὐκ ἐπὶ τῷ δοῦλοι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ὅμοιοι τοῖς λειπομένοις εἶναι ἐκπέμπονται. 38. IV, 102, 3, Ἅγνωνος... οἰκιστοῦ ἐκπεμφθέντος. V, 5. — dimittere, I, 56, 2, τοὺς ἐπιδημιουργούς. IV, 49, Κορινθίους. V, 52, Ἡγησιππίδαν... ὡς οὐ καλῶς ἄρχοντα.

ἔκπεμψις, emissio, IV, 85, ἡ ἔκπεμψίς μου καὶ τῆς στρατιᾶς ὑπὸ Λακεδαιμονίων... γεγένηται κτέ.

ἐκπιμπλάναι, explere, III, 82, 8, ἕτοιμοι ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι [*vulgo* ἐμπιμπλάναι].

ἐκπίπτειν, excidere, IV, 128, 4, ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς, ἤ εἴ τινι σκεύει ἐκπεπτωκότι κτέ. — eiici, delabi, II, 92, 3, ἔσφαξεν αὐτόν, καὶ ἐξέπεσεν ἐς τὸν Ναυπακτίων λιμένα. VII, 71, 6, ὁ ναυτικὸς στρατός, ἄλλος ἄλλῃ... κατενεχθέντες, ἐξέπεσον ἐς τὸ στρατόπεδον. 74, 2, τὰς ἄλλας (ναῦς) ... ὡς ἑκάστην ποι ἐκπεπτωκυῖαν ἀναδησάμενοι ἐκόμιζον ἐς τὴν πόλιν. VIII, 34, πρὸς τὴν πόλιν τῶν Χίων. — spe destitui, VIII, 81, 2, ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων. — patria eiici, expelli, I, 2, 6, ἐκ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος οἱ πολέμῳ ἢ στάσει ἐκπίπτοντες παρ' Ἀθηναίους... ἀνεχώρουν. 12, 2. 127. II, 27, 2, ἐκπεσοῦσι τοῖς Αἰγινήταις οἱ Λακεδαιμόνιοι ἔδοσαν Θυρέαν οἰκεῖν. III, 68, 3, τὴν πόλιν... Μεγαρέων ἀνδράσι κατὰ στάσιν ἐκπεπτωκόσιν... ἔδοσαν ἐνοικεῖν. IV, 56, 2. 66, ὑπὸ τοῦ πλήθους. *Ib.* 3, ὑπὸ σφῶν. V, 4, 1. 5, Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν. VI, 4, ὑπὸ αὐτῶν. *Ib.* 6, ὑπὸ Σαμίων καὶ ἄλλων Ἰώνων. 95, 2, οἱ μὲν ξυνελήφθησαν, οἱ δ' ἐξέπεσον [*Vat.* ἐξέφυγον] Ἀθήναζε. VII, 33, 6. 50, ἡ τοῖς Συρακοσίοις στάσις ἐς φίλια ἐξεπεπτώκει [*ubi vulgo* φιλίαν, *qd si praeferas*, *subaud.* χώραν, *ut sit* eiecta fuerat, et in regionem amicam confugerat; *cf. Popp. adn.*]. VIII, 109.

ἐκπλεῖν, exire (*navibus*), proficisci (*mari*), I, 37, 3, ἥκιστα

ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέοντας. 65. 131, τῇ Ἑρμιονίδι νηὶ τὸ δεύτερον ἐκπλεύσας. II, 32, ἐξ Ὀποῦντος καὶ τῆς ἄλλης Λοκρίδος. 69, φυλακὴν εἶχε μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου καὶ τοῦ Κρισαίου κόλπου μηδένα, μηδ' ἐςπλεῖν. 81, ἐκ Κορίνθου. 83, 6. 86, 6, ἔξω τῶν Ῥίων ἐς τὴν εὐρυχωρίαν. 93, 4, τοῦ μὴ ἐςπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκπλεῖν μηδέν. III, 77. IV, 13, 3. 27, ἡ τοῖς πλοίοις, ἃ τὸν σῖτον αὐτοῖς ἦγε, χειμῶνα τηρήσαντας ἐκπλεύσεσθαι. 47. 67, 3. 129, 2, ἐξέπλευσαν ἐπί τε τὴν Μένδην καὶ τὴν Σκιώνην οἱ Ἀθηναῖοι... ναυσὶ πεντήκοντα. V, 2, Κλέων... ἐς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης χωρία ἐξέπλευσε. 4, ἐς Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. VI, 9, ἐς Σικελίαν. 12, 2. 17, 8. 23, 3. *Ibid.* 24, ἀσφαλῶς. *Ib.* 3, καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον. 29. 32, 2, ἐπὶ κέρως [*nonnulli codd.* ἐπικαίρως]. 48, τοσαύτῃ δυνάμει. 61. VII, 37, 2 [*ubi Vat.* ἐπεξέπλεον]. 52, ταῖς ναυσὶν... οὔσαις ἓξ καὶ ἑβδομήκοντα. 56. 60, 2, ὡς ἐκπλευσόμενοι. 67, 4. 75, 7. VIII, 35, δέκα Θουρίαις ναυσίν. 102, βουλόμενοι ἐκπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν τὰς τῶν πολεμίων ναῦς [effugere, *cf. Popp. adn.*]. *Ib.* 2.

ἐκπλήγνυσθαι, exterreri, IV, 125, οἱ Μακεδόνες καὶ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων εὐθὺς φοβηθέντες, ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα ἀσαφῶς ἐκπλήγνυσθαι [*depravati codd.* ἐκπλήττεσθαι].

ἐκπληκτικός, formidolosus, VIII, 92, 7, ἦν θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικός.

ἔκπληξις, formido, consternatio, II, 94, ἔκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων. IV, 14, 3. 34, 2, ἔκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀηθέσι τοιαύτης μάχης. 55, 3, τὰ τῆς τύχης... ἔκπληξιν μεγάλην παρεῖχε. *similiter* 112. 126, ἔκπληξιν ἔχειν, formidare. VI, 36, 2, βούλονται τὴν πόλιν ἐς ἔκπληξιν καθιστάναι. VII, 42, 3, ἐβούλετο ὅτι τάχος ἀποχρήσασθαι τῇ παρούσῃ τοῦ στρατεύματος ἐκπλήξει, formidine quam incusserat. 69, 2. 70, 6. 71, 7, ἦν ἐν τῷ παραυτίκα οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν ἐλάσσων ἔκπληξις. VIII, 15. 96, ἔκπληξις μεγίστη δὴ τῶν πρὶν παρέστη.— admiratio, stupor, VI, 46, 4 (*de supellectile Egestanorum*), μεγάλην τὴν ἔκπληξιν τοῖς ἐκ τῶν τριήρων Ἀθηναίοις παρεῖχε. 70, τοὺς ἀνθεστῶτας πολὺ μείζω ἔκπληξιν, μὴ νικωμένους, παρέχειν. 98, 2, ἔκπληξιν τοῖς Συρακοσίοις παρέσχον τῷ τάχει τῆς οἰκοδομίας. VIII, 14, 2, οἱ πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει.

ἐκπλήσσειν, percellere, perterrefacere, III, 42, 2, ἐκπλῆξαι τούς τε ἀντεροῦντας καὶ τοὺς ἀκουσομένους. IV, 36, 2, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ κτέ. VI, 34, 4, μάλιστ' ἂν αὐτοὺς ἐκπλήξαιμεν. — excutere, II, 38, ἰδίαις κατασκευαῖς εὐπρεπέσιν,

ὢν καθ' ἡμέραν ἡ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήσσει. 87, 4, *φόβος μνήμην ἐκπλήσσει,* **memoriae obſicit. Pass. percelli, conſternari**, II, 60, 4, *ταῖς κατ' οἶκον κακοπραγίαις ἐκπεπληγμένοι.* III, 113, 1, *ἐκπλαγεὶς τῷ μεγέθει τῶν παρόντων κακῶν.* IV, 63, *κατ' ἀμφότερα.* V, 66, 2, *μάλιστα δὴ Λακεδαιμόνιοι, ἐς ὃ ἐμέμνηντο, ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἐξεπλάγησαν.* VI, 33, 4, *μᾶλλον ἐθελήσουσιν ἐκπλαγέντες ἡμῖν ξυμμαχεῖν.* 49, *ἕως ἔτι ἀπαράσκευοί τέ εἰσι, καὶ μάλιστα ἐκπεπληγμένοι.* VII, 21, 4, *διὰ τὸ τοιοῦτον ἐκπλαγέντων αὐτῶν.* 43, 6, *προσέβαλλον τοῖς Ἀθηναίοις ἐκπεπληγμένοι.* 63, 3, *μὴ ἐκπεπλῆχθαί τι ταῖς ξυμφοραῖς ἄγαν.* 69, 2, *ὑπὸ τῶν παρόντων ἐκπεπληγμένος.* — **stupere, extimescere**, III, 82, 6, *τοὺς ἐναντίους ἐκπεπληγμένος.* V, 10, 6, *τὴν τόλμαν αὐτοῦ ἐκπεπληγμένοις.* VI, 11, 4, *ἡμᾶς ἂν οἱ ἐκεῖ Ἕλληνες μάλιστα ἐκπεπληγμένοι εἶεν, εἰ μὴ ἀφικοίμεθα.* 33, 4, *τὴν τόλμαν αὐτῶν καὶ δύναμιν μὴ ἐκπλαγῇ.*

ἔκπλους, **profectio (*classis*), exitus, eruptio**, VI, 8, 3. 27, 3, *τοῦ ἔκπλου οἰωνὸς ἐδόκει εἶναι.* VII, 38, 3, *ὅπως, εἴ τις βιάζοιτο ναῦς, εἴη κατάφευξις ἀσφαλὴς καὶ πάλιν καθ' ἡσυχίαν ἔκπλους.* 50, 3, *προεῖπον... ἔκπλουν ἐκ τοῦ στρατοπέδου πᾶσιν.* 51. 70, 1, *βιάζεσθαι τὸν ἔκπλουν.* *item* 72, 2. VIII, 1, *χαλεποὶ ἦσαν τοῖς ξυμπροθυμηθεῖσι τῶν ῥητόρων τὸν ἔκπλουν,* **expeditionem**. 104, 4, *ἀποκλῇσαι τοῦ ἔξω αὐτοὺς ἔκπλου.* — *de loco*, VII, 70, *κατὰ τὸν ἔκπλουν μέρει αὐτῶν ἐφύλασσον.* — *ἔκπλουν ποιεῖσθαι*, **eruptionem facere**, I, 65. 117. III, 4, 2. 51, 2. VII, 17.

ἐκπνεῖν, **spirare ex** (*de vento*), II, 84, 2, *εἰ ἐκπνεύσαι* [*depravati codd.* *ἐκπνεύσειν*] *ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα.* VI, 104, 2, *ὃς (ἄνεμος) ἐκπνεῖ ταύτῃ μέγας κατὰ βορέαν ἑστηκώς.*

ἐκποδών, **e medio**, I, 40, 4, *ἐκποδὼν στῆναι ἀμφοτέροις,* **bello abesse, neutris mittere auxilia.**

ἐκπολεμεῖν, **bello petere, bellum inſerre**, VI, 91, 6, *τὰ ἐνθάδε χρὴ ἅμα φανερώτερον ἐκπολεμεῖν.* **Pass. hostis fieri**, VIII, 57, *βουλόμενος... μὴ παντάπασιν ἐκπεπολεμῆσθαι* [*Vat. Behk. Goell. Did.* *ἐκπεπολεμῶσθαι*].

ἐκπολεμοῦν, **hostem facere, in inimicitias coniicere**, VI, 77, 2, *τοὺς μὲν λόγοις ἡμῶν διϊστάναι, τοὺς δὲ ξυμμάχων ἐλπίδι ἐκπολεμοῦν πρὸς ἀλλήλους.*

ἐκπολιορκεῖν, **expugnare**, I, 94, 2. III, 94, 2, *ῥᾳδίως.* IV, 8, 8, *τὸ χωρίον.* 26, 4. V, 32, *Σκιωναίους.* **Pass.** I, 117, 3. 131 (*de Pausania*), *ἐκ τοῦ Βυζαντίου βίᾳ ὑπ' Ἀθηναίων ἐκπολιορκηθείς, ἐς τὴν Σπάρτην οὐκ ἐπανεχώρει.* IV, 19. VII, 14, 3. 75, 6, *οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένῃ ἐῴκεσαν ὑποφευγούσῃ.*

ἐκπομπή, emissio, III, 51, 2, τριήρων τε... καὶ λῃστῶν ἐκπομπαῖς.

ἐκπονεῖν, elaborare, excolere, III, 38, 2, τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας. Pass. VI, 31, 3, τὸ ναυτικὸν μεγάλαις δαπάναις τῶν τε τριηράρχων καὶ τῆς πόλεως ἐκπονηθέν.

ἐκπορθεῖν, diripere, IV, 57, 3, τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν. III, 41, 2, τὴν πόλιν.

ἐκπορίζειν, subministrare, VI, 72, 4, οἷς ὅπλα μὴ ἔστιν ἐκπορίζοντες. Med. comparare sibi, I, 82, τὰ αὐτῶν ἅμα ἐκποριώμεθα [*nonnulli codd.* ἐκποριζόμεθα]. 125, 2, ἐκπορίζεσθαι ἐδόκει ἑκάστοις ἃ πρόςφορα ἦν. VI, 83, 2, πᾶσιν ἀνεπίφθονον τὴν προςήκουσαν σωτηρίαν ἐκπορίζεσθαι.

ἐκπράσσειν, exigere, VIII, 108, 2, Ἁλικαρνασέας πολλὰ χρήματα ἐξέπραξε.

ἐκπρεπέστερος, inhonestior, indignior, III, 55, 2, ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲν ἐκπρεπέστερον ὑπὸ ἡμῶν οὔτε ἐπάθετε, οὔτε ἐμελλήσατε.

ἐκπρεπῶς, indecore, I, 38, 6, οὐδ' ἐπιστρατεύομεν ἐκπρεπῶς [*vulgo* εὐπρεπῶς], μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδικούμενοι *alii* insigniter *interpr.*].

ἐκπρίειν, serra exsecare, VII, 25, 6, τοὺς σταυρούς... ἐξέπριον. *item Ib.* 7.

ἔκπυστος, is cuius adventus fama nuntiatus est, III, 30, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι. *similiter* IV, 70, 2. *et* VIII, 42.

ἔκπωμα, poculum, VI, 32, ἐκπώμασι χρυσοῖς καὶ ἀργυροῖς ... σπένδοντες. 46, 3, ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες.

ἐκρήγνυσθαι, vehementer invehi, graviter increpare, VIII, 84, 3, τὸ πλῆθος τῶν στρατιωτῶν ὡς εἶδον, οἷα δὴ ναῦται, ὥρμησαν ἐκραγέντες [*vulgo* ἐγκραγόντες] ἐπὶ τὸν Ἀστύοχον, ὥςτε βάλλειν.

ἔκσπονδος, exclusus a foedere, III, 68, τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι.

ἐκστρατεύειν, in expeditionem exire, V, 54, ἐξεστράτευσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι... πανδημεὶ ἐς Λεῦκτρα. 55, 3, ἐς Καρύας. 58. 76. Med. *idem*, II, 12, 2, κήρυκα καὶ πρεσβείαν μὴ προςδέχεσθαι Λακεδαιμονίων ἐξεστρατευμένων. III, 102, 7, ἕως τοῖς Ἀμπρακιώταις ἐκστρατευσαμένοις περὶ τὸ Ἄργος δέοι βοηθεῖν. 105, ἐκστρατεύονται ἐπὶ Ἄργος τὸ Ἀμφιλοχικὸν τριςχιλίοις ὁπλίταις. V, 55, 4.

ἐκστρατοπεδεύεσθαι, castra locare, IV, 129, 3, ἔτυχον

ἐξεστρατοπεδευμένοι [*Vat.* ἐστρατοπεδ.] ἔξω τῆς πόλεως ἐπὶ λόφου καρτεροῦ.

ἐκτειχίζειν, communire (*ad finem usque*), IV, 4, τὸ χωρίον. *item* 45, 1. VII, 4, 6, ἐξετείχισε [*vulgo* ἐξετείχιζε] τρία φρούρια. 26, 3, τὸ χωρίον.

ἐκτεχνᾶσθαι, comminisci, VI, 46, 3, οἱ Ἐγεσταῖοι τοιόνδε τι ἐξετεχνήσαντο.

ἐκτίνειν, exsolvere, 49, οὐκ ἐκτίνοντες [*depravati codd.* ἐκτείν.] τὴν δίκην αὐτοῖς. *Ib.* 5, τό τε αὐτῶν μέρος ἀφιέναι τοῦ ἀργυρίου, καὶ ὃ τῷ θεῷ γίγνεται, αὐτοὶ ὑπὲρ ἐκείνων ἐκτίσειν.

ἐκτός, extra, II, 7, τῆς ἑαυτῶν δυνάμεως. 12, 2, ὅρων. V, 77, 6, Πελοποννάσου. *item Ib.* 7. *et* 79, 4.

ἕκτος, sextus, I, 115, 2, ἕκτῳ ἔτει. II, 2. III, 107, 3. 116, 3. V, 19. 64, 3. VI, 7, 4, ἕκτον καὶ δέκατον ἔτος. VIII, 33.

ἐκτρέπειν, divertere, derivare, V, 65, 4, ἀφικόμενος πρὸς τὴν Τεγεᾶτιν, τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς [*vulgo* πρὸς] τὴν Μαντινικήν. *Ib.* 5.

ἐκτρέχειν, excurrere, IV, 25, 9, ἐκδραμόντες ἄφνω ἐκ τῆς πόλεως.

ἐκτροπή, derivatio, V, 65, 4, βοηθοῦντας ἐπὶ τὴν τοῦ ὕδατος ἐκτροπήν.

ἐκτρυχοῦν, extenuare, atterere, III, 93, 2, διὰ παντὸς πολέμου ἀνθρώποις νεοκαταστάτοις, ἕως ἐξετρύχωσαν. VII, 48, 2, χρημάτων ἀπορίᾳ αὐτοὺς ἐκτρυχώσειν.

ἐκφαίνεσθαι, conspicuum fieri, II, 28, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε,... γενόμενος μηνοειδής, καὶ ἀστέρων τινῶν ἐκφανέντων.

ἐκφέρεσθαι, asportare, IV, 105, 2, ἀπιέναι τὰ ἑαυτοῦ ἐκφερόμενον. Pass. efferri, eiici, I, 54, τά τε ναυάγια καὶ νεκροὺς ἀνείλοντο τὰ κατὰ σφᾶς ἐξενεχθέντα ὑπὸ τοῦ ῥοῦ καὶ ἀνέμου. IV, 12, ἡ ἀσπὶς περιεῤῥύη ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξενεχθείσης αὐτῆς ἐς τὴν γῆν, οἱ Ἀθηναῖοι ἀνελόμενοι κτέ. — *Transl.* animo efferri, III, 84, ἀπαιδευσίᾳ ὀργῆς πλεῖστον ἐκφερόμενοι.

ἐκφεύγειν, effugere, II, 4, 2, ἐμπείρους ἔχοντες τοὺς διώκοντας, τοῦ μὴ ἐκφεύγειν.

ἐκφοβεῖν, perterrefacere, II, 87, ἡ γενομένη ναυμαχία... οὐχὶ δικαίαν ἔχει τέκμαρσιν τὸ ἐκφοβῆσαι. III, 13, ἡμᾶς. 42, 6, τοὺς ἀντεροῦντας. 93, 3, τοὺς πολλούς. IV, 126, 5, τοῦ ἐς χεῖρας ἐλθεῖν πιστότερον τὸ ἐκφοβήσειν ἡμᾶς ἀκινδύνως ἡγοῦνται. VI, 11, 2, ὅπερ Ἐγεσταῖοι μάλιστα ἡμᾶς ἐκφοβοῦσι. 49, 2, κατὰ πάντα

αὐτοὺς ἐκφοβῆσαι τῇ τε ὄψει... καὶ τῇ προςδοκίᳲ ὧν πείσονται, κτέ. VIII, 44, 2, τοὺς πολλοὺς οὐκ εἰδότας τὰ πρασσόμενα.

ἐκφορά, funus, II, 34, 3, ἐπειδὰν ἡ ἐκφορὰ ᾖ.

ἐκφροντίζειν, excogitare, III, 45, 6, τὴν ἐπιβολήν.

ἐκχρηματίζεσθαι, pecunias exigere, VIII, 87, 3, ἵνα, τοὺς Φοίνικας προαγαγὼν ἐς τὴν Ἄσπενδον, ἐκχρηματίσαιτο ἀφείς.

ἑκών, qui voluntate sua aliquid facit, I, 52, 2, ναυμαχίας οὐ διανοούμενοι ἄρχειν ἑκόντες. 96. III, 39, 7, εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προςθήσετε. 47, 3. 5. 52, 2. *Ibid.* 58, 3. 63, 2, ἑκόντες, καὶ οὐ βιαζόμενοι. 65, 2. 67, 5. IV, 73, 2, μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι. 92, 2. 98. V, 111, 3. VI, 36, 4. 76, 3, ἡγεμόνες γενόμενοι ἑκόντων τῶν Ἰώνων. 92, 5, τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης, καὶ οὐ βίᳲ, κατ' εὔνοιαν δὲ ἡγῆσθε [*vulgo* ἡγήσησθε]. VII, 57, 2. 81. — οὐχ ἑκών, invitus, qui aegre aliquid patitur, VIII, 73, 4, οὗτοι οὐχ ἑκόντες, διὰ τὸ τιμᾶσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου, ἔφερον τὴν ὀλιγαρχίαν. — ἑκὼν εἶναι, *idem quod* ἑκών, II, 89, 8, τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι. IV, 98, 4, ἐν ᾧ μέρει εἰσίν, ἑκόντες εἶναι ὡς ἐκ σφετέρου οὐκ ἀπιέναι. VI, 14, ὃς ἂν τὴν πατρίδα ὠφελήσῃ ὡς πλεῖστα, ἢ ἑκὼν εἶναι μηδὲν βλάψῃ. VII, 81, 3, νομίζων οὐ τὸ ὑπομένειν ἐν τῷ τοιούτῳ ἑκόντας εἶναι καὶ μάχεσθαι σωτηρίαν.

ἐλάα, oliva, VI, 99, 3, τὰς ἐλάας [*vulgo* ἐλαίας] ἐκκόπτοντες τοῦ Τεμένους. VII, 81, 4, ἐλάας [*vulgo* ἐλαίας] οὐκ ὀλίγας εἶχεν.

ἔλαιον, oleum, III, 49, 3, ἤσθιον ἅμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα [*vulgo* πεφυρμένα].

ἔλασις, expulsio, I, 139, τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως.

ἐλασσοῦν, minuere, III, 42, 6, τὰ πλεῖστα εὖ βουλεύοντι μὴ προςτιθέναι τιμήν, ἀλλὰ μηδ' ἐλασσοῦν τῆς ὑπαρχούσης. Pass. minui, II, 62, 3, ἄλλων ὑπακούσασι καὶ τὰ προςκεκτημένα φιλεῖν ἐλασσοῦσθαι. 64, 3, πάντα πέφυκε καὶ ἐλασσοῦσθαι. — inferiori conditione esse, iura eadem non habere, damno affici, victum discedere, I, 77, ἐλασσούμενοι ἐν ταῖς ξυμβολαίαις πρὸς τοὺς ξυμμάχους δίκαις. *Ib.* 3, ἤν τι... ἢ γνώμῃ ἢ δυνάμει τῇ διὰ τὴν ἀρχὴν καὶ ὁπωςοῦν ἐλασσωθῶσιν. 115, 2, τῷ πολέμῳ. IV, 58. 59, 2. V, 30, 2. 34, 2, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι, ... νεωτερίσωσί τι. 43, 3, πανταχόθεν. 72, 2, κατὰ πάντα τῇ ἐμπειρίᳲ Λακεδαιμόνιοι ἐλασσωθέντες τότε, τῇ ἀνδρείᳲ ἔδειξαν οὐχ ἧσσον περιγενόμενοι. 104, πιστεύομεν τῇ

τύχῃ ἐκ τοῦ θείου ἐλασσώσεσθαι. **105**, 3, πρὸς τὸ θεῖον... οὐ φοβούμεθα ἐλασσώσεσθαι. **VIII, 89**, 3, ἐκ δημοκρατίας αἱρέσεως γιγνομένης, ῥᾷον τὰ ἀποβαίνοντα ὡς οὐκ ἀπὸ τῶν ὁμοίων ἐλασσούμενός τις φέρει.

ἐλάσσων, **minor, inferior**, **I, 8**, 3, οἱ δυνατώτεροι... προσεποιοῦντο ὑπηκόους τὰς ἐλάσσους πόλεις. **11**, τὸν στρατὸν ἐλάσσω ἤγαγον. *Ib.* 2, ἐν ἐλάσσονι χρόνῳ. **40**, 6. **49**, 6, ἀπὸ ἐλάσσονος πλήθους. **II, 11**, 4, πολλάκις τὸ ἔλασσον πλῆθος, δεδιός, ἄμεινον ἠμύνατο τοὺς πλέονας. **13**, 4. 5. 9. **49**, 5, ἐν τῷ ὁμοίῳ καθειστήκει τό τε πλέον καὶ ἔλασσον ποτόν. **65**, 2, ἀπ' ἐλασσόνων ὁρμώμενος. **94**, ἔκπληξις ἐγένετο οὐδεμιᾶς τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐλάσσων **97**, 3. **III, 39**, 3, ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως. **112. IV, 120**, 2. **VI, 31**, 2. **VII, 15**, ἄλλην στρατιὰν μὴ ἐλάσσω ἐπιπέμπειν. **22. 23. 28**, 3, πόλιν οὐδὲν ἐλάσσω [*vulgo* ἐλάσσονα, *cf. Popp. adn.*] αὐτήν γε καθ' αὑτὴν τῶν Ἀθηναίων. **71**, 7, ἦν ἐν τῷ παραυτίκα οὐδεμιᾶς δὴ τῶν ξυμπασῶν [*Vat.* ξυμφορῶν] ἐλάσσων ἔκπληξις. **85**, 4. **VIII, 87**, 5, τὰ αὐτὰ ἀπ' ἐλασσόνων πράξας. **109**, ἐξ ἐλάσσονος χρόνου καὶ δαπάνης.—**levior, minoris momenti**, **I, 42**, 3, ἡ τελευταία χάρις, καιρὸν ἔχουσα, κἂν ἐλάσσων ᾖ, δύναται μεῖζον ἔγκλημα λῦσαι. **III, 40**, 3, οἱ τέρποντες λόγῳ ῥήτορες ἕξουσι καὶ ἐν ἄλλοις ἐλάσσοσιν ἀγῶνα. **45**, οὐκ ἴσων τῷδε, ἀλλ' ἐλασσόνων ἁμαρτημάτων. **56**, 5, μείζω (προθυμίαν) πρὸς ἐλάσσω (ἁμαρτίαν) εὑρήσετε. **IV, 66**, 3, ἐλάσσω... τὸν κίνδυνον. **VI, 36**, 4, ἐπ' ἄλλον πόλεμον οὐκ ἐλάσσω ἑκόντας ἐλθεῖν. **VII, 28**, 3, πόλεμον οὐδὲν ἐλάσσω προσανείλοντο τοῦ πρότερον ὑπάρχοντος.—ἐλάσσους, **pauciores**, **I, 54**, 2, ἄνδρας ἔχοντες αἰχμαλώτους οὐκ ἐλάσσους χιλίων. **63**, 3, ὀλίγῳ ἐλάσσους τριακοσίων. **II, 31**, 2, μυρίων ὁπλιτῶν οὐκ ἐλάσσους ἦσαν αὐτοὶ Ἀθηναῖοι. *Ibid.* **89**, 7, πολλὰ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπὸ ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ. **III, 17**, 3. **68**, 2. **75**, 5. **87**, 3. **IV, 29**, 4, τοὺς ἐλάσσους, ἐμπείρους δὲ τῆς χώρας, κρείσσους ἐνόμιζε τῶν πλεόνων ἀπείρων. **30**, 3. **32**, 2. 3, διέστησαν κατὰ διακοσίους τε καὶ πλείους, ἔστι δ' ᾗ καὶ ἐλάσσους. **44**, 6. **56. 101**, 2, ἀπέθανον Βοιωτῶν μὲν ἐν τῇ μάχῃ ὀλίγῳ ἐλάσσους πεντακοσίων, Ἀθηναίων δὲ ὀλίγῳ ἐλάσσους χιλίων. **126**, 2, ἀπὸ πολιτειῶν τοιούτων ἥκετε ἐν αἷς οὐ πολλοὶ ὀλίγων ἄρχουσιν, ἀλλὰ πλειόνων μᾶλλον ἐλάσσους. **VI, 25**, 2, ὁπλίταις... πεντακισχιλίων οὐκ ἐλάσσοσι. **VII, 34. 72**, 3. **75**, 5. **87**, 4. **VIII, 25**, 3. **39**, 2, τὰς ναῦς ταύτας ἢ αὐτάς, ἢ πλείους ἢ ἐλάσσους. **42**, 2. **48**, 6. **53**, 2. **76**, 3, τοὺς ἐλάσσους ἀπὸ σφῶν τῶν πλειόνων καὶ ἐς πάντα πορι-

μωτέρων μεθεστάναι. 87, 6. 104, 6. 105, 1. — ἔλασσον, minus, II, 98, 3, τὸ πᾶν πλῆθος λέγεται οὐκ ἔλασσον πεντεκαίδεκα μυριάδων γενέσθαι. III, 45, 6, ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν. 87, 2, παρέμεινεν... οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ. IV, 67, 1, ὅ ἐστιν ἔλασσον ἄπωθεν. 72, 1, ὁπλιτῶν οὐκ ἔλασσον ἑξακισχιλίων. VI, 1, 1, Σικελίας περίπλους ἐστὶν ὁλκάδι οὐ πολλῷ τινὶ ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. 25, 1, τριήρεσιν οὐκ ἔλασσον ἢ ἑκατὸν πλευστέα εἶναι. 67, 1, τοὺς ἱππέας... οὐκ ἔλασσον ὄντας ἢ διακοσίους καὶ χιλίους. 95, ἡ (λεία) ἐπράθη ταλάντων οὐκ ἔλασσον [*vulgo* ἔλαττον, *cf. Popp. Prol.* 1 *p.* 210] πέντε καὶ εἴκοσι. 97, 3, στάδιοι... ἐγίγνοντο αὐτοῖς οὐκ ἔλασσον ἢ πέντε καὶ εἴκοσι. VII, 63, 3, τῆς ἀρχῆς τῆς ἡμετέρας οὐκ ἔλασσον κατὰ τὸ ὠφελεῖσθαι (μετείχετε). VIII, 6, 4, ὡς ἐκεῖ οὐκ ἔλασσον ἢ πεντήκοντα (νεῶν)... ὑπαρχουσῶν. 86, 4, ἐδόκει Ἀλκιβιάδης πρῶτος τότε καὶ οὐδενὸς ἔλασσον τὴν πόλιν ὠφελῆσαι. — τὸ ἔλασσον, minor numerus, IV, 86, 4, εἰ... τὸ πλέον τοῖς ὀλίγοις, ἢ τὸ ἔλασσον τοῖς πᾶσι δουλώσαιμι. — ἐς ἔλασσον, brevius, VII, 36, 1, τὰς πρώρας τῶν νεῶν ξυντεμόντες ἐς ἔλασσον. — δι' ἐλάσσονος, minori intervallo, III, 51, 1, ἐβούλετο Νικίας τὴν φυλακὴν αὐτόθεν δι' ἐλάσσονος τοῖς Ἀθηναίοις... εἶναι. VI, 75. VII, 4, 4. — ἔλασσον ἔχειν, superari, victum discedere, II, 22, 1, ἱππομαχία τις ἐνεγένετο... ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ Θεσσαλοί. III, 5, 2. IV, 25, 6. VII, 5, 4. 36, 8. VIII, 61, 3. — νέμειν, minus alicui tribuere, VI, 88, ἵνα μηδὲ τοῖς Ἀθηναίοις ἔλασσον δοκῶσι νεῖμαι [*vulgo* δοκῶσιν εἶναι].

ἐλαύνειν, abigere, I, 126, 1, ἐκέλευον τοὺς Ἀθηναίους τὸ ἄγος ἐλαύνειν τῆς θεοῦ. *Ib.* 1, ἤλασαν οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς ἐναγεῖς τούτους. *similiter Ibid. bis. et* 127. 128, τὸ ἀπὸ Ταινάρου ἄγος. *Ib.* 1, τὸ τῆς Χαλκιοίκου ἄγος. *item* 135. II, 13, τὰ ἄγη. — *Absol.* remigare, III, 49, 3, ἤσθιον ἅμα ἐλαύνοντες οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα, καὶ οἱ μὲν ὕπνον ᾑροῦντο κατὰ μέρος, οἱ δὲ ἤλαυνον. — iter facere, VIII, 108, 3, ὁ Τισσαφέρνης ἀπὸ τῆς Ἀσπένδου... ἀναζεύξας ἤλαυνεν ἐπὶ τῆς Ἰωνίας [*vulgo* τοὺς Ἴωνας].

ἐλάχιστος, minimus, brevissimus, I, 10, 4, δηλῶν... τὰς μεγίστας καὶ τὰς ἐλαχίστας (ναῦς). *Ib.* 6. 34, 3, ὁ ἐλαχίστας τὰς μεταμελείας ἐκ τοῦ χαρίζεσθαι τοῖς ἐναντίοις λαμβάνων, ἀσφαλέστατος ἂν διατελοίη. 63, χωρίον. II, 42, 4, καιροῦ. III, 32, 3, ἐλπίδα. VI, 2, 6, πλοῦν. VII, 60, 1, ἀπολαβόντες διατειχίσματι ὅσον οἷόν τε ἐλάχιστον τοῖς τε σκεύεσι καὶ τοῖς ἀσθενέσιν ἱκανὸν

ἐλεύθερον, libertas, II, 43, 4, *τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες*. V, 99, *τῷ ἐλευθέρῳ πολλὴν τὴν διαμέλλησιν τῆς πρὸς ἡμᾶς φυλακῆς ποιήσονται*.

ἐλευθεροῦν, liberare, in libertatem vindicare, I, 69, *τὴν Ἑλλάδα*. *item* 122, 3. 124, 3, *τοὺς νῦν δεδουλωμένους Ἕλληνας*. II, 8, 4. 71, 2, *ἐλευθερώσας τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῶν Μήδων*. III, 13, 7. 32, 2. 59, 4. 62, 5, *τὴν Βοιωτίαν*. 63, 3. IV, 52, 3, *τὰς ἄλλας πόλεις,... ἃς... Ἀθηναῖοι εἶχον*. 85. 87, 3, *τοὺς μὴ βουλομένους*. 92, 7, *οἷς γενναῖον τήν τε αὐτῶν ἀεὶ ἐλευθεροῦν μάχῃ, καὶ τὴν ἄλλων μὴ δουλοῦσθαι ἀδίκως*. 95, 1. 108, 1, *ἐλευθερώσων τὴν Ἑλλάδα*. 87, 2. VI, 84, 3, *τοὺς ἐνθάδε*. 87, 1, *τὰ ἐνθάδε*. VIII, 46, 3, *τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν,... τοὺς δὲ τοὐναντίον ἐλευθερώσοντας* [*nonnulli codd.* *ἐλευθερώσαντας*] *ἥκειν*. *Ibid.* *οὐκ εἰκὸς εἶναι Λακεδαιμονίους ἀπὸ μὲν σφῶν τῶν Ἑλλήνων ἐλευθεροῦν νῦν τοὺς Ἕλληνας, ἀπὸ δ' ἐκείνων τῶν βαρβάρων... μὴ ἐλευθερῶσαι*. 52, *ἁπάσας τὰς* [*vulgo* *τὰς ἀπ.*] *πόλεις*. Pass. I, 95, *ὅσοι ἀπὸ βασιλέως νεωστὶ ἠλευθέρωντο*. III, 58, 5, *γῆν, ἐν ᾗ ἠλευθερώθησαν* [*Vat.* *ἠλευθέρωσαν*] *οἱ Ἕλληνες, δουλώσετε*. VII, 56, 2. — *de servis*, IV, 80, 3, *προεῖπον, αὐτῶν* (*τῶν Εἱλώτων*) *ὅσοι ἀξιοῦσιν ἐν τοῖς πολεμίοις γεγενῆσθαι σφίσιν ἄριστοι, κρίνεσθαι, ὡς ἐλευθερώσοντες πεῖραν ποιούμενοι*. VIII, 15, 2, *τοὺς δούλους ἐξ αὐτῶν* (*τῶν νεῶν*) *ἠλευθέρωσαν*. Pass. IV, 80, 3, *ἠξίωσαν πρῶτος ἕκαστος ἐλευθεροῦσθαι*. *Ib.* 4, *ἐστεφανώσαντό τε καὶ τὰ ἱερὰ περιῆλθον, ὡς ἠλευθερωμένοι*.

ἐλευθέρως, libere, II, 37, 2, *τὰ πρὸς τὸ κοινὸν πολιτεύομεν*. 65, 8, *κατεῖχε τὸ πλῆθος*. VI, 85, 2, *πάνυ ἐλευθέρως ξυμμαχοῦντας*. VII, 63, 4, *κοινωνοὶ μόνοι ἐλευθέρως ἡμῖν τῆς ἀρχῆς ὄντας*.

ἐλευθέρωσις, liberatio, II, 72, *παρασκευὴ τοσήδε καὶ πόλεμος γεγένηται αὐτῶν ἕνεκα καὶ τῶν ἄλλων ἐλευθερώσεως*. III, 10, 3, *ἀπὸ τοῦ Μήδου*. 39, 7. IV, 86, *οὐκ ἐπὶ κακῷ, ἐπ' ἐλευθερώσει δὲ τῶν Ἑλλήνων παρελήλυθα*. V, 9, 9. — *de servis*, I, 132, 4, *ἐλευθέρωσιν αὐτοῖς* (*τοῖς Εἵλωσιν*) *ὑπισχνεῖτο καὶ πολιτείαν*.

ἕλκειν, trahere, I, 50, *τὰ σκάφη οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν*. *item* II, 90, 6. *et* IV, 14. Pass. II, 90, 6, *τὰς δέ τινας* (*ναῦς*) *οἱ Μεσσήνιοι... ἀφείλοντο ἑλκομένας ἤδη*.

* *ἑλκεχίτων*, longam tunicam habens, III, 104, 4 (*ex Hom. H. Ap.*), *ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται*.

ἕλκος, ulcus, II, 49, 5, *σῶμα.... φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός*.

ἕλκωσις, **exulceratio, II, 49, 6,** *ἑλκώσεως* [*nonnulli codd.* *ἐκκαύσεως*] *αὐτῇ (τῇ κοιλίᾳ) ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης.*

ἐλλαμπρύνεσθαι, **splendescere, illustrari, VI, 12, 2,** *μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι.*

ἐλλείπειν, **inferiorem esse, V, 97,** *δικαιώματι οὐδετέρους ἐλλείπειν, ἡγοῦνται.* — **defici, destitui, I, 80, 4,** *πολλῷ ἔτι μᾶλλον τούτου* (*sc.* *τῶν χρημάτων*) *ἐλλείπομεν.* — **delinquere, deesse, I, 120, 5,** *μετὰ ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν.* **II, 61, 4,** *τῆς ὑπαρχούσης δόξης.* **V, 103,** *ἐλπὶς . . . οὐκ ἐλλείπει.* — *τὸ ἐλλεῖπον*, **defectio, V, 104,** *τῆς δυνάμεως τῷ ἐλλείποντι τὴν Λακεδαιμονίων ἡμῖν ξυμμαχίαν προςέσεσθαι.* **VI, 69,** *τῇ μὲν ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, ἐς ὅσον ἡ ἐπιστήμη ἀντέχοι, τῷ δὲ ἐλλείποντι αὐτῆς καὶ τὴν βούλησιν ἄκοντες προὐδίδοσαν.*

ἑλληνίζεσθαι, **Graeco sermone uti, II, 68, 5,** *ἡλληνίσθησαν* [*vulgo* *ἑλλ.*] *τὴν νῦν γλῶσσαν τότε πρῶτον ἀπὸ τῶν Ἀμπρακιωτῶν ξυνοικησάντων.*

ἑλληνοταμίαι, **Hellenotamiae, quaestores Graeciae, I, 96,** *παραλαβόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν . . . ἔταξαν ἅς τε ἔδει παρέχειν τῶν πόλεων χρήματα πρὸς τὸν βάρβαρον καὶ ἃς ναῦς· . . . καὶ Ἑλληνοταμίαι τότε πρῶτον Ἀθηναίοις κατέστη ἀρχή, οἳ ἐδέχοντο τὸν φόρον· οὕτω γὰρ ὠνομάσθη τῶν χρημάτων ἡ φορά.*

ἐλλιπής, **cui deest aliquid, imperfectus, IV, 55, 2,** *πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν.* **V, 1,** *ἡγησάμενοι . . . ἐλλιπὲς σφίσιν εἶναι τοῦτο τῆς καθάρσεως κτέ.* **VI, 69,** *οὐ προθυμίᾳ ἐλλιπεῖς ἦσαν οὐδὲ τόλμῃ,* **inferiores. VII, 8, 2,** *μνήμης* [*vulgo* *γνώμης*] *ἐλλιπεῖς γενόμενοι,* **ne memoria eos deficeret.** — *τὸ ἐλλιπές*, **inopia, IV, 63,** *τὸ ἐλλιπὲς τῆς γνώμης ὧν ἕκαστός τις* [*multi codd.* *τι*] *ᾠήθημεν πράξειν ταῖς κωλύμαις ταύταις ἱκανῶς νομίσαντες εἰρχθῆναι.*

ἕλος, **palus, I, 110, 2,** *πλὴν Ἀμυρταίου τοῦ ἐν τοῖς ἕλεσι βασιλέως.* ***Ibid.*** *διὰ μέγεθος τοῦ ἕλους.* **112, 3. VI. 101.** ***Ib.*** **2. 3.**

ἐλπίζειν, **sperare, exspectare, a)** ***cum fut. infinit.*** **I, 1,** *ἐλπίσας μέγαν ἔσεσθαι.* **11,** *στρατὸν . . . ὅσον ἤλπιζον αὐτόθεν πολεμοῦντα βιοτεύσειν.* **107, 4,** *ἐλπίσαντες δῆμον καταπαύσειν.* **II, 7,** *εἴ ποθέν τινα ὠφέλειαν ἤλπιζον ἑκάτεροι προςλήψεσθαι.* **11, 6,** *χρὴ καὶ πάνυ ἐλπίζειν διὰ μάχης ἰέναι αὐτούς.* **75,** *ἐλπίζοντες ταχίστην αἵρεσιν ἔσεσθαι αὐτῶν.* **84, 2,** *ἤλπιζον αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, . . . ἀλλὰ ξυμπεσεῖσθαι πρὸς ἀλλήλας τὰς ναῦς.* **90, 4,** *ἤλπιζον πάσας τὰς ναῦς ἀπολήψεσθαι.* **III, 62, 4,** *ἰδίας δυ-*

νάμεις ἐλπίσαντες ἔτι μᾶλλον σχήσειν. IV, 8, 4, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον. 9, 3, οὔτε αὐτοὶ ἐλπίζοντές ποτε ναυσὶ κρατηθήσεσθαι [vulgo κρατήσεσθαι]. 43, 1, ἤλπιζον αὐτοὺς ἐπὶ τὴν Σολύγειαν κώμην πειράσειν. 62, 3, ἐλπίσαντες... πλεονεκτήσειν. 71, 1, ἤλπιζον καὶ μάχην ἑκάτερα ἔσεσθαι. 76, 5, ῥᾳδίως ἤλπιζον... οὐ μενεῖν [nonnulli codd. μένειν] κατὰ χώραν τὰ πράγματα. 85, 2, ἠλπίσαμεν Ἀθηναίους καθαιρήσειν. 105, τὸ πλῆθος τῶν Ἀμφιπολιτῶν, ἐλπίσαν... περιποιήσειν σφᾶς. V, 7, 3, ἐς μάχην οὐδὲ ἤλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα. 28, 2, ἐλπίσαντες τῆς Πελοποννήσου ἡγήσεσθαι. [depravati codd. ἡγήσασθαι]. 40, 2, ἐλπίζοντες... τοῖς Ἀθηναίοις ξύμμαχοι ἔσεσθαι. VI, 15, 2, ἐλπίζων Σικελίαν... λήψεσθαι. 20, 3, ἃς ἐλπίζω ἡμῖν... προςέσεσθαι. 56, 3, ἤλπιζον καὶ τοὺς μὴ προειδότας... ἐθελήσειν σφᾶς αὐτοὺς ξυνελευθεροῦν. 71, 2. ἃς (πόλεις) ἤλπιζον... σφῶν ὑπακούσεσθαι. 90, 3, ῥᾳδίως ἠλπίζομεν καταπολεμήσειν, VII, 38, 2, ἐλπίζων αὐτοὺς αὖθις ἐπιχειρήσειν. 73, 2, πάντα μᾶλλον ἐλπίζειν ἂν σφῶν πείσεσθαι αὐτούς, ἢ κτέ. 77, 4, ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἠπιώτερα ἕξειν. 80, 5, ἤλπιζον τοὺς Σικελοὺς ταύτῃ... ἀπαντήσεσθαι. VIII, 23, 4, ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσήσειν ἰδόντας σφᾶς. 44, ἐλπίζοντες νῆσον... προςάξεσθαι. 99, ἐλπίζων πλέον τι σχήσειν ἀπ' αὐτοῦ. — *item cum aliis temporibus; ita tamen ut potius* confidere, existimare, *significet*, b) *cum aor. seq.* ἄν, I, 127, 2, οὐ τοσοῦτον ἤλπιζον παθεῖν ἂν αὐτὸν τοῦτο, ὅσον διαβολὴν οἴσειν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν. II, 20, 2, τοὺς Ἀθηναίους ἤλπιζεν... ἴσως ἂν ἐπεξελθεῖν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἂν περιϊδεῖν τμηθῆναι. 53, 4, τῶν ἁμαρτημάτων οὐδεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι. III, 30, 3, ἐλπίζω... καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα. V, 9, 3, οὐκ ἂν ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην. 39, 2, ἐλπίζοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι, εἰ Πάνακτον Ἀθηναῖοι παρὰ Βοιωτῶν ἀπολάβοιεν, κομίσασθαι ἂν αὐτοὶ Πύλον. VII, 61, 3, τὸ τῆς τύχης κἂν μεθ' ἡμῶν ἐλπίσαντες στῆναι. VIII, 71, ἐλπίσας ἢ ταραχθέντας αὐτοὺς μᾶλλον ἂν χειρωθῆναι σφίσιν ᾗ βούλονται, ἢ καὶ αὐτοβοεὶ ἂν κτέ. — c) *cum aor sine* ἄν, IV, 24, 4, εἰ κρατήσειαν τῷ ναυτικῷ, τὸ Ῥήγιον ἤλπιζον... ῥᾳδίως χειρώσασθαι [*vulgo* χειρώσεσθαι]. 80, ἤλπιζον ἀποστρέψαι [*fluctuat scriptura inter hoc et* ἀποτρέψαι *vel* ἀποτρέψειν] αὐτοὺς μάλιστα, εἰ ἀντιπαραλυποῖεν. VII, 21, 2, ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου... κατεργάσασθαι [*vulgo* κατεργάσεσθαι]. — d) *cum praes.* IV, 13, ἐλπίζοντες τὸ κατὰ τὸν λιμένα

:εῖχος ὕψος μὲν ἔχειν, ἀποβάσεως δὲ μάλιστα οὔσης ἑλεῖν μηχαναῖς.—e) *cum perf.* VI, 16, 2, οἱ Ἕλληνες καὶ ὑπὲρ δύναμιν μείζω ἡμῶν τὴν πόλιν ἐνόμισαν,... πρότερον ἐλπίζοντες αὐτὴν καταπεπολεμῆσθαι. — *cum relativo, ita ut infin. ex prioribus repetatur*, I, 70, 7, μόνοι ἔχουσί τε ὁμοίως καὶ ἐλπίζουσιν, ἃ ἂν ἐπινοήσωσι [*vulgo* ἔχ. τε καὶ ὁμ. ἐλπ.]. II, 59, 2, ὁρῶν αὐτοὺς... πάντα ποιοῦντας ἅπερ αὐτὸς ἤλπιζε. 77, 5, ὅπερ καὶ ἤλπιζον οἱ ἐναντίοι. IV, 28, 5. ὃ μᾶλλον ἤλπιζον. — *cum simplici acc.* sperare, III, 39, 3, ἐλπίσαντες μακρότερα μὲν τῆς δυνάμεως, ἐλάσσω δὲ τῆς βουλήσεως. VI, 78, 2, οὐκ ἀνθρωπίνης δυνάμεως βούλησιν ἐλπίζει. — *item cum dat.* confidere, III, 97, 2, τούτοις τε πεισθεὶς, καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο. Pass. sperari, V, 111, 2, ἀλλ' ὑμῶν τὰ μὲν ἰσχυρότατα ἐλπιζόμενα μέλλεται, τὰ δ' ὑπάρχοντα βραχέα κτέ.

ἐλπίς, spes, exspectatio, I, 65, ἐλπίδα οὐδεμίαν ἔχων σωτηρίας. 69, 5, αἵ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες (spes de vobis conceptae) ἤδη τινάς που καὶ ἀπαρασκεύους διὰ τὸ πιστεῦσαι ἔφθειραν. 74, 1, βραχείᾳ. 81, 6, μὴ ἐκείνῃ τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα. 84, 4, οὐκ, ἐξ ἐκείνων ὡς ἁμαρτησομένων ἔχειν δεῖ τὰς ἐλπίδας. 138, 2, διὰ τὴν... τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐλπίδα, ἣν ὑπετίθει αὐτῷ δουλώσειν. 143, 1, ἥσσονος. 144, τοῦ περιέσεσθαι. II, 21, καί τινα ἐλπίδα εἶχον ἐς τὸ ἐγγυτέρω αὐτοὺς μὴ προϊέναι. 42, 4. *Ibid.* 43, 5, οἷς ἐλπὶς οὐκ ἔστ' ἀγαθοῦ. *Ib.* 6, κοινῆς. 44, 3, ἄλλων παίδων. 51, 6, ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον ἐλπίδος τι εἶχον κούφης μηδ' ἂν ὑπ' ἄλλου νοσήματός ποτε ἔτι διαφθαρῆναι. 62, 5, 64, πρᾶγμα μόνον δὴ τῶν πάντων ἐλπίδος [*nonnulli codd.* ἐλπίδων] κρεῖσσον γεγενημένον. 80, ἐλπίδα εἶναι καὶ Ναύπακτον λαβεῖν. 85, 4, καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχήσειν. 89, 10, καταλῦσαι Πελοποννησίων τὴν ἐλπίδα τοῦ ναυτικοῦ. 102, 3. III, 3, 3. 14, αἰσχυνθέντες τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐς ὑμᾶς ἐλπίδας. 20, τιμωρίας. 31. 32, 3, ἐλπίδα οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην εἶχον, μή ποτε... ναῦς Πελοποννησίων ἐς Ἰωνίαν παραβαλεῖν. 40, οὔκουν δεῖ προςθεῖναι [*nonnulli codd.* προθεῖναι] ἐλπίδα οὔτε λόγῳ πιστὴν οὔτε χρήμασιν ὠνητὴν, ὡς ξυγγνώμην... λήψονται, spem adiungere, addere. 45, τῇ ἐλπίδι ἐπαιρόμενοι. *Ib.* 5. 57, 4, μόνη. 84, 3, ἀφ' ὧν (νόμων) ἅπασιν ἐλπὶς ὑπόκειται σφαλεῖσι κἂν αὐτοὺς διασώζεσθαι. IV, 17, 4. 34, 3, οὐκ ἔχοντες ἐλπίδα καθ' ὅτι χρὴ ἀμυνομένους σωθῆναι. 65, 4. 96, 7, σωτηρίας. 108, 4, ἀπερισκέπτῳ. V, 9, 8, ἐλπὶς μάλιστα αὐτοὺς οὕτω φοβηθῆναι. 14, οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι, existimationem. 102, μετὰ τοῦ δρωμένου ἔτι καὶ στῆναι ἐλπὶς

ὀρθῶς. 103. *Ib.* 2, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν αἱ φανεραὶ ἐλπίδες. *Ibid.* 113. VI, 30, 2. 31, 6, ἐπὶ μεγίστῃ ἐλπίδι τῶν μελλόντων. 68, 2, μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχειν. 77, 2. 87, 4. 103, 2, καὶ τἄλλα προὐχώρει αὐτοῖς ἐς ἐλπίδας [*nonnulli codd.* ἐλπίδα]. 104, τῆς Σικελίας οὐκέτι ἐλπίδα οὐδεμίαν εἶχεν ὁ Γύλιππος. VII, 41, 4, τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον ταῖς ναυσὶ καὶ πολὺ κρείσσους εἶναι. 48, 2. 61, 1, διὰ παντὸς τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς ἔχουσιν. 67. *Ibid.* πρὸς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ μεγίστη ἐλπὶς μεγίστην καὶ τὴν προθυμίαν παρέχεται [*quae verba desunt in plurimis codd.*]. 75, 2, μεγάλης. 77. *Ib.* 3. VIII, 40, 3. 48, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον... περιποιήσειν. 53, 2, ἠρώτα ἕνα ἕκαστον... ἥντινα [*Vat. Bekk. Goell.* εἴ τινα] ἐλπίδα ἔχει σωτηρίας τῇ πόλει. 81, 2, ἵνα... ἀπὸ τῶν ὑπαρχουσῶν ἐλπίδων ἐκπίπτοιεν. 82. 86, 7, πολλὴν ἐλπίδα εἶναι καὶ ξυμβῆναι. 89, ἐλπίδας ὅτι πολλὰς ἔχει κἀκείνοις τὸ στράτευμα διαλλάξειν. — ἐν ἐλπίδι *vel* ἐλπίσιν εἶναι, in spe esse, IV, 70, 1, λέγων ἐν ἐλπίδι εἶναι ἀναλαβεῖν Νίσαιαν. VII, 25. *Ib.* 9. 46. — δι' ἐλπίδος, *idem*, VIII, 94, 1, δι' ἐλπίδος ὡς κἂν ἐς δέον παραγένοιτο. — ἐς ἐλπίδα ἐλθεῖν, in spem venire, II, 56, 4, τοῦ ἑλεῖν. — καθιστάναι, adducere, VIII, 81, 2, ἐς ἐλπίδας γε αὐτοὺς οὐ μικρὰς τῶν μελλόντων καθίστη. — παρ' ἐλπίδα, praeter spem, IV, 62, 3, τῷ παρ' ἐλπίδα μὴ χαλεπῶς σφαλλέσθω. VII, 66, 3, τῷ παρ' ἐλπίδα τοῦ αὐχήματος σφαλλόμενοι.

ἐλώδης, paluslris, VII, 47, 2, τὸ χωρίον ἅμα, ἐν ᾧ ἐστρατοπεδεύοντο, ἑλῶδες καὶ χαλεπὸν ἦν.

ἐμβάλλειν, coniicere, I, 134, 4 (*de Pausania*), αὐτὸν ἐμέλλησαν ἐς τὸν Καιάδαν, οὗπερ τοὺς κακούργους [*vulgo additur* εἰώθεσαν], ἐμβάλλειν. II, 77, 4, ἐμβαλόντες πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ. *similiter* VII, 53, 4. — *Absolute*, impressionem facere (*de navibus*), I, 49, 7, ἀπεχόμενοι ὥστε μὴ ἐμβάλλειν τινί. II, 84, ἐν χρῷ ἀεὶ παραπλέοντες, καὶ δόκησιν παρέχοντες αὐτίκα ἐμβαλεῖν. 91, 3, ἡ Ἀττικὴ ναῦς... τῇ Λευκαδίᾳ διωκούσῃ ἐμβάλλει μέσῃ, καὶ καταδύει. IV, 14, ταῖς λοιπαῖς ἐν τῇ γῇ καταπεφευγυίαις ἐνέβαλλον [*nonnulli codd.* ἐνέβαλον]. 25, 4. VII, 25, 5, ὅπως... οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιπλέοντες, μὴ βλάπτοιεν ἐμβάλλοντες [*vulgo* ἐμβαλόντες]. 34, 5, ἀντίπρωροι ἐμβαλλόμεναι. 70, 6, ξυνετύγχανε πολλαχοῦ διὰ τὴν στενοχωρίαν τὰ μὲν ἄλλοις ἐμβεβληκέναι [*depravati codd.* ἐμβεβηκέναι], τὰ δὲ αὐτοὺς ἐμβεβλῆσθαι.

ἐμβιβάζειν, imponere (*in navem*), I, 53, ἄνδρας ἐς κε-

λήτιον ἐμβιβάσαντες [*nonnulli codd.* ἐςβιβ.]. II, 90, 3, ἄκων καὶ κατὰ σπουδὴν ἐμβιβάσας.

ἐμβοᾶν, clamorem tollere, II, 92, ἀπὸ ἑνὸς κελεύσματος ἐμβοήσαντες ἐπ᾽ αὐτοὺς ὥρμησαν. IV, 34, ἐμβοήσαντες [*depravati codd.* ἐμβοηθήσαντες], ἀθρόοι ὥρμησαν ἐπ᾽ αὐτούς. 112, ἀναστήσας τὸν στρατὸν, ἐμβοήσαντά [*vulgo* ἐμβοήσαντάς] τε ἀθρόον.

ἐμβολή, impressio (*de navibus*), II, 89, 8, οὔτε ἂν ἐπιπλεύσειέ τις ὡς χρὴ ἐς ἐμβολὴν, μὴ ἔχων τὴν πρόςοψιν τῶν πολεμίων ἐκ πολλοῦ. VII, 70, 4, αἱ ἐμβολαὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους, ὀλίγαι ἐγίγνοντο, αἱ δὲ προςβολαί, ὡς τύχοι ναῦς νηὶ προςπεσοῦσα, ἢ διὰ τὸ φεύγειν ἢ ἄλλῃ ἐπιπλέουσα, πυκνότεραι ἦσαν (*ubi* ἐμβ. *a* προςβ. *ita distinguunt, ut* ἐμβ. *sit* a latere facta impressio, προςβ. a fronte). — ἐμβολαί, rostra navium, VII, 36, 3, ταῖς ἐμβολαῖς χρῆσθαι. *item Ibid.* 40, 5, τῶν ἐμβολῶν τῇ παρασκευῇ ἀνερρήγνυσαν τὰς τῶν Ἀθηναίων ναῦς ἐπὶ πολὺ τῆς παρεξηρεσίας. — ἐμβολή, caput arietis, II, 76, 4, ἡ δὲ (δοκὸς) ῥύμῃ ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς.

ἔμβολον, rostrum navis, VII, 36, 3, στερίφοις καὶ παχέσι πρὸς κοῖλα καὶ ἀσθενῆ παίοντες τοῖς ἐμβόλοις.

ἐμμένειν, immorari, II, 19, 2, χρόνον πολὺν ἐμμείναντες [*duo tresve codd.* ἐμμένοντες] ἔτεμνον. 23, 3, χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια. 57, 2, τῇ ἐςβολῇ ταύτῃ πλεῖστον χρόνον ἐνέμειναν [*Vat. et alii* ἔμειναν]. III, 1, 2, ἐμμείναντες χρόνον οὗ εἶχον τὰ σιτία, ἀνεχώρησαν. IV, 109, 5, αὐτῶν τὴν χώραν ἐμμείνας τῷ στρατῷ ἐδῄου. VIII, 31, 4, ἡμέρας ἐμμείναντες διὰ τοὺς ἀνέμους ὀκτώ. — permanere, I, 5, 3, τὸ σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἠπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λῃστείας ἐμμεμένηκε. II, 2, τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί. — *Transl.* stare, VI, 86, 3, ἡμεῖς οὔτε ἐμμεῖναι δυνατοὶ μὴ μεθ᾽ ὑμῶν, κτέ — perseverare in, III, 20, 2, ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν [*depravati codd.* ἀνέμ.] τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταί. VIII, 23, 4, τῇ ἀποστάσει. — servare (*fidem, foedus*), II, 72, τοῖς ὅρκοις. IV, 19, 3, οἷς ξυνέθετο. 118, 14, ἐν ταῖς σπονδαῖς. V, 18, 9, ἐμμενῶ [*vulgo* ἐμμένω] ταῖς ξυνθήκαις καὶ ταῖς σπονδαῖς ταῖςδε δικαίως καὶ ἀδόλως. 31, 4, τῇ ἐπιτροπῇ. 47, 8, ἐμμενῶ [*vulgo* ἐμμένω] τῇ ξυμμαχίᾳ κατὰ τὰ ξυγκείμενα. 56, 3, τοῖς ὅρκοις.

ἔμμισθος, mercede conductus, VI, 22, ἄγειν... σιτοποιοὺς ἐκ τῶν μυλώνων πρὸς μέρος ἠναγκασμένους ἐμμίσθους.

ἐμπαλάσσεσθαι, implicari, VII, 84, 3, περὶ δορατίοις

καὶ σκεύεσιν οἱ μὲν εὐθὺς διεφθείροντο, οἱ δὲ ἐμπαλασσόμενοι κατέῤῥεον.

ἔμπαλιν, **ex diversa parte, III, 22, 6,** *οἱ ἐν τῇ πόλει Πλαταιέων ὑπολελειμμένοι ἐξελθόντες προςέβαλλον τῷ τείχει τῶν Πελοποννησίων ἐκ τοὔμπαλιν ἡ* [*vulgo ᾗ*] *οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὑπερέβαινον.*

ἐμπαρέχειν, **praebere, permittere, VI, 12, 2,** *μηδὲ τούτῳ ἐμπαράσχητε τῷ τῆς πόλεως κινδύνῳ ἰδίᾳ ἐλλαμπρύνεσθαι.* — **exponere, VII, 56, 2,** *τὴν σφετέραν πόλιν ἐμπαρασχόντες* [*Mosqu.* *παρασχ.*[*προκινδυνεῦσαι.*

ἐμπειρία, **peritia, experientia, I, 121, 2,** *πλήθει προὔχοντες καὶ ἐμπειρίᾳ πολεμικῇ.* **142, 5,** *πλέον ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ' ἤπειρον ἐς τὰ ναυτικά.* **II, 3, 4,** *ὅπως... ἧσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας τῆς κατὰ τὴν πόλιν.* **85, 2,** *οὐκ ἀντιτιθέντες τὴν Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ ἐμπειρίαν τῆς σφετέρας δι' ὀλίγου μελέτης.* **89, 2,** *ἐν τῷ πεζῷ.* **III, 95, 3,** *μάχης ἐμπειρίᾳ τῆς ἐκείνων καὶ χωρίων.* **IV, 10, 5,** *ἐπισταμένους ἐμπειρίᾳ.* **17, 5. 33, 2,** *οὐκ ἠδυνήθησαν... τῇ σφετέρᾳ ἐμπειρίᾳ χρήσασθαι.* **V, 7, 2,** *ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο.* **72, 2. VI, 18, 6,** *τὴν πόλιν... ἀγωνιζομένην, ἀεὶ προςλήψεσθαι τὴν ἐμπειρίαν.* **72, 2,** *κατὰ τὸν πόλεμον.* ***Ib*** **2. VII, 21, 3,** *τῆς θαλάσσης.* **44, 8,** *τῆς χώρας.* **49, 2,** *ἐν εὐρυχωρίᾳ, ἐν ᾗ τὰ τῆς ἐμπειρίας χρήσιμα σφῶν ἔσται.*

ἔμπειρος, **peritus, expertus, I, 80,** *πολλῶν ἤδη πολέμων.* **II, 4, 2,** *ἄπειροι ὄντες... τῶν διόδων,... ἐμπείρους δ' ἔχοντες τοὺς διώκοντας.* **89, 8,** *πρὸς πολλὰς ναῦς ἀνεπιστήμονας ὀλίγαις ναυσὶν ἐμπείροις* [*vulgo ἐμπείρως*] *καὶ ἄμεινον πλεούσαις ἡ στενοχωρία οὐ ξυμφέρει.* **III, 98. 112, 6,** *τῆς... γῆς.* **IV, 29, 4,** *τῆς χώρας.* **VI, 36, 3,** *πολλῶν.* **72, 4,** *ἢν ὀλίγοι στρατηγοὶ γένωνται ἔμπειροι.* **VII, 61, 3,** *πολλῶν ἤδη πολέμων.* **Comp. I, 18, 3,** *ἐμπειρότεροι ἐγένοντο.* **II, 89, 3. VI, 70. Sup. I, 80, 3,** *θαλάσσης.* **VI, 34, 6,** *τοῦ ἐμπειροτάτου τῶν στρατηγῶν.* — *τὸ ἐμπειρότερον*, **maior peritia, II, 85, 7,** *πρὸς τὸ ἐμπειρότερον αὐτῶν τὸ τολμηρότερον ἀντιτάξασθε.*

ἐμπιπλάναι, **implere, VII, 82, 3,** *τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐςβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας, καὶ ἐνέπλησαν ἀσπίδας τέσσαρας.* [*praeterea vulgo* **III, 82, 8,** *ubi nunc ἐκπιμπλάναι.*]

ἐμπιπράναι, **incendere, I, 30, 2,** *Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον ἐνέπρησαν.* **49, 5,** *τὰς σκηνὰς ἐρήμους.* **108, 5,** *τὸ νεώ-*

ρίον τῶν Λακεδαιμονίων. II, 4, 6, τὸ οἴκημα. III, 74, 1, ἐμπιπρᾶσι τὰς οἰκίας τὰς ἐν κύκλῳ τῆς ἀγορᾶς καὶ τὰς ξυνοικίας. 85, 4, τὰ πλοῖα. IV, 30, ἐμπρήσαντός τινος κατὰ μικρὸν τῆς ὕλης ἄκοντος. VI, 64, 3, τὰς ναῦς ἐμπρήσειν. 75, 2, τὰς τῶν Ἀθηναίων σκηνὰς καὶ τὸ στρατόπεδον. 94, 2, τὸν σῖτον ἐνεπίμπρασαν [*nonnulli codd.* ἐνεπίπρασαν]. 102, 2, τὰς μηχανὰς καὶ ξύλα. VII, 53, 4. 60, 2, τὰς ναῦς. 74, 2. Pass. IV, 29, 3, αὐτῷ ἔτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρέσχε.

ἐμπίπτειν, incidere, II, 76, 4, ἡ δὲ (δοκὸς), ῥύμῃ ἐμπίπτουσα, ἀπεκαύλιζε τὸ προέχον τῆς ἐμβολῆς. — coniici, demitti, VII, 87, 2, ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι. — *Transl.* incidere (*de morbo*), II, 48, 2, ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε. 49, 4, λὺγξ τοῖς πλείοσιν ἐνέπεσε [*vulgo* ἐνέπιπτε] κενή. 53, 4 (*de morte*), ἢν πρὶν ἐμπεσεῖν κτέ. 61, 2, μεταβολῆς μεγάλης, καὶ ταύτης ἐξ ὀλίγου, ἐμπεσούσης. — *de terrore*, II, 91, 4, τοῖς Πελοποννησίοις... φόβος ἐμπίπτει. IV, 34, 2, ἔκπληξις ἐνέπεσεν ἀνθρώποις ἀηθέσι τοιαύτης μάχης. VII, 80, 3, αὐτοῖς... ἐμπίπτει ταραχή. — *de aliis rebus*, IV, 28, 5, τοῖς Ἀθηναίοις ἐνέπεσέ τι γέλωτος τῇ κουφολογίᾳ αὐτοῦ. VI, 24, 3, ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι.

ἐμπλεῖν, vehi (*nave*), III, 77, 2, ἐν ἑτέραις (ναυσὶν) ἀλλήλαις οἱ ἐμπλέοντες ἐμάχοντο.

ἐμπλήκτως, dementer, temere, III, 82, 4, τὸ ἐμπλήκτως ὀξὺ ἀνδρὸς μοίρᾳ προςετέθη.

ἔμπνους, spirans, I, 134, 3, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα. V, 10, 11, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ἐςεκόμισαν.

ἐμπόδιον, impedimentum, I, 31, 3, ὅπως μὴ σφίσι πρὸς τῷ Κερκυραίων ναυτικῷ τὸ Ἀττικὸν [*vulgo* αὐτῶν] προςγενόμενον, ἐμπόδιον γένηται θέσθαι τὸν πόλεμον ᾗ βούλονται. 139, 4, ὡς μὴ ἐμπόδιον εἶναι τὸ ψήφισμα εἰρήνης.

ἐμποδὼν, impedimento, I, 53, 2, ἡμῖν πολεμίους τοὺς ἡμετέρους τιμωρουμένοις ἐμποδὼν ἵστασθε. VI, 28, 2, οἱ μάλιστα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ἀχθόμενοι, ἐμποδὼν ὄντι σφίσι μὴ αὐτοῖς τοῦ δήμου βεβαίως προεστάναι. VIII, 92, 8, Θουκυδίδου... προθύμως ἐμποδὼν ἑκάστοις γιγνομένου. — τὸ ἐμποδὼν, id quod obstat, II, 45, φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον, τὸ δὲ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται.

ἐμποιεῖν, causam esse, afferre, efficere, I, 2, 4, αἱ δυνάμεις τισὶ μείζους ἐγγιγνόμεναι στάσεις ἐνεποίουν. II, 51, 4, τὸν

πλεῖστον φθόρον. III, 38, χρόνου διατριβήν. IV, 81, 2, ἡ τότε Βρασίδου ἀρετὴ καὶ ξύνεσις... μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους.

ἐμπολιτεύειν, inhabitare, IV, 103, 4, ἔπραξαν ἐκ πλείονος πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας σφῶν ἐκεῖ, ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις. 106, ἄλλως τε καὶ βραχὺ μὲν Ἀθηναίων ἐμπολιτεῦον [*Vat.* ἐπολιτεύοντο], τὸ δὲ πλεῖον ξύμμικτον.

ἐμπορεύεσθαι, mercaturam facere, VII, 13, 2, εἰσὶ δ' οἳ καὶ αὐτοὶ [*vulgo* αὐτοῦ] ἐμπορευόμενοι, ἀνδράποδα Ὑκκαρικὰ ἀντεμβιβάσαι ὑπὲρ σφῶν πείσαντες τοὺς τριηράρχους, τὴν ἀκρίβειαν τοῦ ναυτικοῦ ἀφῄρηνται.

ἐμπορία, mercatura, I, 2, 2, τῆς ἐμπορίας οὐκ οὔσης. 7, τοὺς ἰσθμοὺς ἀπελάμβανον ἐμπορίας ἕνεκα. VI, 2, 6, ἄκρας τε ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ ἀπολαβόντες καὶ τὰ ἐπικείμενα νησίδια, ἐμπορίας ἕνεκεν τῆς πρὸς τοὺς Σικελούς. 44, πολλὰ καὶ ἄλλα πλοῖα καὶ ὁλκάδες ἑκούσιοι ξυνηκολούθουν τῇ στρατιᾷ ἐμπορίας ἕνεκα.

ἐμπόριον, forum, emporium, I, 13, 5 (*de Corinthiis*), ἀεὶ δήποτε ἐμπόριον εἶχον. *Ibid.* ἐμπόριον παρέχοντες ἀμφότερα. 100, 2 (*de Thasiis*), διενεχθέντας περὶ τῶν ἐν τῇ ἀντιπέρας Θρᾴκῃ ἐμπορίων καὶ τοῦ μετάλλου, ἃ ἐνέμοντο. IV, 102, 4, ὡρμῶντο ἐκ τῆς Ἠιόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον. VII, 50, 2, παραπλεύσαντες ἐς Νέαν πόλιν, Καρχηδονιακὸν ἐμπόριον.

ἔμπορος, mercator, II, 67, 4. III, 74, 2. VI, 31, 5. VII, 24, 1.

ἐμφανής, apertus, III, 42, 2, περὶ τοῦ μέλλοντος... καὶ μὴ ἐμφανοῦς φράσαι. IV, 86, 6, ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον... πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ. VII, 48, 3, τῷ ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρατιάν. — ἐν τῷ ἐμφανεῖ, ex aperto, II, 21, 3, γῆς τεμνομένης.

ἐμφανῶς, aperte, VII, 48, οὐδ' ἐμφανῶς (ἐβούλετο) σφᾶς ψηφιζομένους μετὰ πολλῶν τὴν ἀναχώρησιν τοῖς πολεμίοις καταγγέλτους γίγνεσθαι.

ἐμφράσσειν, obstruere, praecludere, IV, 8, 5, ἐν νῷ εἶχον... καὶ τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι. VII, 34, 2, αἱ νῆες τὸ μεταξὺ εἶχον ἐμφράξασαι.

ἐμφρουρεῖν, custodias agere in loco, IV, 110, τοὺς Ἀθηναίους τοὺς ἐμφρουροῦντας ἔλαθεν. VIII, 60, Βοιωτοὶ... Ὠρωπὸν εἷλον προδοσίᾳ, Ἀθηναίων ἐμφρουρούντων.

ἔμφρων, cordatus, prudens, I, 84, 2, καὶ δύναται μάλιστα σωφροσύνη ἔμφρων τοῦτ' εἶναι.

ἔμψυχον, animans, VII, 29, 4, παῖδας καὶ γυναῖκας κτείνοντες, καὶ προςέτι καὶ ὑποζύγια, καὶ ὅσα ἄλλα ἔμψυχα ἴδοιεν.

ἐναγής, sceleratus, I, 126, 11, ἀπὸ τούτου ἐναγεῖς καὶ ἀλιτήριοι τῆς θεοῦ ἐκεῖνοί τε ἐκαλοῦντο καὶ τὸ γένος τὸ ἀπ' ἐκείνων. *Ib.* 12. 139.

ἐνάγειν, suadere, instigare, I, 67, 2, τὸν πόλεμον. II, 21, 3, τὴν ἔξοδον. IV, 21, 3, μάλιστα αὐτοὺς ἐνῆγε Κλέων. 24, 1. VI, 15, 2, προθυμότατα τὴν στρατείαν. 61. VII, 18. VIII, 26, Ἑρμοκράτους τοῦ Συρακοσίου μάλιστα ἐνάγοντος ξυνεπιλαβέσθαι καὶ [*vulgo* καὶ *abest*] τῆς ὑπολοίπου Ἀθηναίων καταλύσεως. 78.

ἐναγωνίζεσθαι, decertare, II, 74, 2, παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν.

ἐνακόσιοι, nongenti, V, 12 [*ubi vulgo* ἐνν.].

ἐναλλάσσεσθαι, commercium habere, I, 120, 1, ἡμῶν ὅσοι Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν, οὐχὶ διδαχῆς δέονται ὥςτε φυλάξασθαι αὐτούς.

ἐναντίον, coram, V, 50, ἀπομόσαι ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων. VI, 25, ἐναντίον ἁπάντων λέγειν.

ἐναντίος, adversus, oppositus, I, 93, 5, δύο ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. IV, 23, 2, Ἀθηναῖοι δυοῖν (νεοῖν) ἐναντίαιν [*Vat.* ἐναντίαν] ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες. — τὸ ἐναντίον, id quod obvium est, VII, 44, 4, πᾶν τὸ ἐναντίον, καὶ εἰ φίλιον εἴη, τῶν ἤδη πάλιν φευγόντων πολέμιον ἐνόμιζον. — ἐξ ἐναντίας, ex adversa fronte, IV, 33, καθεστήκεσαν. 35, 3, προςιόντες. — b) contrarius, I, 32, 5, ξυγγνώμη, εἰ... τῇ πρότερον ἀπραγμοσύνῃ ἐναντία τολμῶμεν. 40, 5, οὐδὲ... ψῆφον προςεθέμεθα ἐναντίαν ὑμῖν. 120, 5, ἔτι πλέω, ἃ καλῶς δοκοῦντα βουλευθῆναι, ἐς τοὐναντίον αἰσχρῶς περιέστη. 124, οὗ πρότερον ἦν τοὐναντίον. II, 17, 2, καί μοι δοκεῖ τὸ μαντεῖον τοὐναντίον ξυμβῆναι ἢ [*Vat.* ᾗ] προςεδέχοντο. 43, 5. 65, 7, ταῦτα πάντα ἐς τοὐναντίον ἔπραξαν. 71, 3. 97, 4, κατεστήσαντο τοὐναντίον τῆς Περσῶν [*olim* τῶν Π.] βασιλείας τὸν νόμον. III, 43, ὧν ἡμεῖς τἀναντία δρῶμεν. 44, 3, γιγνώσκω. 46, 1, οὐ νῦν τἀναντία [*vulgo* τοὐναντίον] δρῶντες. 53, 2, ᾧ (ἐρωτήματι) τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποκρίνασθαι ἐναντία γίγνεται, τὰ δὲ ψευδῆ ἔλεγχον ἔχει. 58, 4, ὧν ὑμεῖς τοὐναντίον [*nonnulli codd.* τὸ ἐν.] ἂν δράσαιτε. 64. IV, 27, 4, τἀναντία εἰπών. 62, 2, εἴ τῳ τι ἔστιν ἀγαθὸν, ἢ εἴ τῳ τὰ ἐναντία. 78, 3, τῶν τἀναντία τούτοις βουλομένων. 130, 4, τοὺς τὰ ἐναντία σφίσι... πράξαντας. V, 38, 3, δεδιότες μὴ ἐναντία Λακεδαιμονίοις ποιήσωσι. VI, 24, 2, τοὐναντίον περιέστη αὐτῷ. 32, 3, τὰ ἐναντία λεγόντων. 68, 3, τοὐ-

ναντίον ὑπομιμνήσκω ὑμᾶς ἢ οἱ πολέμιοι σφίσι... παρακελεύονται. VII, 48, 4, οἱ νῦν βοῶσιν ὡς ἐν δεινοῖς ὄντες... τὰ ἐναντία [*Val. et alii* τἀναντία] βοήσεσθαι. 75, 7, ἀντὶ εὐχῆς καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι. 80, ἐδόκει... ἀπάγειν τὴν στρατιάν, μηκέτι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ᾗ διενοήθησαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ἢ [**nonnulli codd.** ᾗ] οἱ Συρακόσιοι ἐτήρουν. VIII, 64, 5, τἀναντία τοῖς ὀλιγαρχίαν καθιστᾶσι τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. SUP. III, 42, νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι, τάχος τε καὶ ὀργήν. 62, 3, ὅπερ ἐστὶ νόμοις καὶ τῷ σωφρονεστάτῳ ἐναντιώτατον. — τοὐναντίον, τὰ ἐναντία, τἀναντία, contra, III, 67, 2, οἴκτου ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ δικαίως, ὥσπερ οἵδε, τὰ ἐναντία, ἐπίχαρτοι εἶναι. IV, 86, ἀλλὰ τοὐναντίον. VI, 79, 3, οὐ γάρ, ἢν ἡμεῖς ξυστῶμεν πάντες, δεινή ἐστιν, ἀλλ' ἢν... τἀναντία διαστῶμεν. VII, 87, αἱ νύκτες ἐπιγιγνόμεναι τοὐναντίον μετοπωριναί... ἐνεωτέριζον. VIII, 46, 3, τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάσσης μέρος,... τοὺς δὲ τοὐναντίον ἐλευθερώσοντας ἥκειν. — c) qui adversatur, IV, 104, 4, οἱ ἐναντίοι τοῖς προδιδοῦσι. V, 36, καί τινες αὐτῶν καὶ ἐναντίοι σπονδαῖς. VIII, 90, οἱ τῶν τετρακοσίων μάλιστα ἐναντίοι ὄντες τῷ τοιούτῳ εἴδει. *Ibid.* ἀνὴρ ἐν τοῖς μάλιστα καὶ ἐκ πλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ. 92, 9, οἱ ἐναντία τῷ πλήθει. — οἱ ἐναντίοι, adversarii, hostes, I, 34, 3. 36. 49, 4. 62, 5. 84, 4. 85, 2. 120, 5. 144. *Ib.* 3. II, 11, 3. 5. 39. 42, 4. 62, 4. 64. 76, 3. 77, 5. 83, 5. 89. 92, 4. III, 48, 2. 75, 2. 77. 78, 3. 82. *Ib.* 5. 7. 83, 3. 107, 2. 3. 108. IV, 10. 64. 94. *Ibid.* 115, 2. 125, 3. 126. 131. V, 8, 3. 9, 3. 4. 11, 2. 66. 67, 2. 71. *Ibid.* 72, 3. 73, 3. VI, 10, 2. 11, 6. 68, 4. 69, 3. 72, 4. 91, 7. VII, 11, 3. 21, 3. 33, 6. 34, 7. 42, 3. 43. *Ib.* 7. 52, 2. 68. 72, 3. VIII, 104, 4. 106. *Ib.* 3. 4. — *Sing.* IV, 19, 3, ὀφείλων ἤδη ὁ ἐναντίος μὴ ἀνταμύνεσθαι ὡς βιασθείς, ἀλλ' ἀνταποδοῦναι ἀρετήν, ἑτοιμότερός ἐστιν αἰσχύνῃ ἐμμένειν οἷς ξυνέθετο. — ἐναντία, adversus, I, 29, Κερκυραίοις ἐναντία πολεμήσοντες. III, 55, 3, ἐκεῖνοι ἐβοήθουν ἡμῖν ἐναντία Θηβαίοις.

ἐναντιοῦσθαι, obsistere, adversari, I, 57, 3, Φιλίππῳ... καὶ Δέρδᾳ κοινῇ πρὸς αὐτὸν ἐναντιουμένοις. 127, 3, ἠναντιοῦτο πάντα τοῖς Λακεδαιμονίοις. 136, 3, ἐκείνῳ χρείας τινός, καὶ οὐκ ἐς τὸ σῶμα σώζεσθαι, ἐναντιωθῆναι. II, 87, 2, ξυνέβη καὶ τὰ ἀπὸ τῆς τύχης οὐκ ὀλίγα ἐναντιωθῆναι. III, 49, 4, πνεύματος οὐδενὸς ἐναντιωθέντος. 97, 2, τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο. IV, 21. 65, 4, τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι, ἠξίουν σφίσι μηδὲν

ιντιοῦσθαι. 85, 6, εἰ ἐναντιώσεσθε τῇ τε ὑμετέρᾳ αὐτῶν ἐλευθερίᾳ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. 87, 4. 114, 6. V, 16, οἵπερ ἀμφοτέρωθεν μάλιστα ἠναντιοῦντο τῇ εἰρήνῃ. 32, 4, οὐδὲν ἂν ἔφασαν ἐναντιωθῆναι Λακεδαιμονίοις. 43, 2. 51, 2. VI, 15, 2, τῷ Νικίᾳ. , 3, ὅσα ἄλλα ἠναντιούμην ὑμῖν. Ib. 4. πᾶν τὸ ἐναντιούμενον τῷ δυναστεύοντι δῆμος ὠνόμασται. VII, 50, 3. VIII, 23, 6, ὡς αὐτῷ ἐν τῇ Λέσβῳ πάντα ἠναντιοῦτο, contraria evenerant. 45, 2, Ἑρμοκράτης ἠναντιοῦτο μόνος ὑπὲρ τοῦ ξύμπαντος ξυμμαχικοῦ. 56, 4. , 4. 73, 4, οἳ ἐδόκουν ἀεὶ μάλιστα ἐναντιοῦσθαι τοῖς ξυνεστῶσι. discrepare, II, 40, 4, τὰ ἐς τὴν ἀρετὴν ἠναντιώμεθα τοῖς πολλοῖς.

ἐναντίωμα, impedimentum, IV, 69, γνόντες οἱ τῶν Ἀθηναίων στρατηγοὶ ὅτι ἐναντίωμά τι ἐγένετο.

ἐναντίωσις, contradictio, VIII, 50, δείσας πρὸς τὴν ἐναντίωσιν τῶν λεχθέντων ὑπ' αὐτοῦ, ob ea, quae in contrariam sententiam a se dicta fuerant.

ἐναποθνήσκειν, immori, II, 52, 3, τὰ ἱερά, ἐν οἷς ἐσκήνητο, νεκρῶν πλέα ἦν αὐτοῦ ἐναποθνησκόντων. III, 104, 2, τὸ πρότερον προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ, μήτε ἐντίκτειν.

ἐναποκλᾶσθαι, fractum inhaerere, IV, 34, 3, οὔτε οἱ πῖλοι ἔστεγον τὰ τοξεύματα, δοράτιά τε ἐναποκέκλαστο βαλλομένων.

ἐναταῖος, intra novem dies aliquid agens *aut* patiens, II, 49, 6, διεφθείροντο οἱ πλεῖους ἐναταῖοι καὶ ἑβδομαῖοι ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος.

ἔνατος, nonus, I, 117, 3. IV, 133, 3. 135, 2. [*in quibus* *algo* ἔννατος.]

ἐναυλίζεσθαι, pernoctare in, III, 91, 6, στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ, ἐδῄουν καὶ ἐνηυλίσαντο. , 54, 4, ἐναυλιζόμενοι τῶν χωρίων οὗ καιρὸς εἴη. VIII, 33, 2.

ἐνδεής, indigens, III, 97, 2, ψιλῶν ἀκοντιστῶν ἐνδεὴς ἦν μάλιστα. — cui aliquid deest, parum sufficiens, II, 87, 2, ἡ γενομένη ναυμαχία... τῇ παρασκευῇ ἐνδεὴς ἐγένετο. V, 9, 2, ἵνα μὴ τε [*nonnulli codd.* τῷ τε] κατ' ὀλίγον καὶ μὴ ἅπαντας κινδυνεύειν, ἐνδεὲς φαινόμενον, ἀτολμίαν παράσχῃ. VII, 69, 2, νομίζων... πάντα ἔργῳ ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι. VIII, 36, 2, ἐδόκουν... αἱ πρῶται σπονδαί... ἐνδεεῖς εἶναι. ˚Comp. I, 10, 3, τῇ Ὁμήρου ποιήσει εἴ τι χρὴ... πιστεύειν· ἣν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμῆσαι, ὅμως δὲ φαίνεται καὶ οὕτως ἐνδεεστέρα. VI, 65, 4, μεγάλῃ τε ὁμοίως καὶ ἐνδεεστέρᾳ παρασκευῇ. — cum

genit. I, 70, 3, *τῆς δυνάμεως ἐνδεᾶ πρᾶξαι.* 102, 2, *πολιορκίας μακρᾶς καθεστηκυίας, τούτου ἐνδεᾶ ἐφαίνετο.* Comp. II, 11, 2, *δίκαιον ἡμᾶς μήτε τῶν πατέρων χείρους φαίνεσθαι, μήτε ἡμῶν αὐτῶν τῆς δόξης ἐνδεεστέρους.* — *ἐνδεές*, modicum, I, 77, 3, *οὐ τοῦ πλέονος μὴ στερισκόμενοι χάριν ἔχουσιν, ἀλλὰ τοῦ ἐνδεοῦς κτέ.* — id quod deest, III, 83, 3, *τῷ δεδιέναι τό τε αὐτῶν* [*vel αὑτῶν*] *ἐνδεὲς καὶ τὸ τῶν ἐναντίων ξυνετόν.*

ἔνδεια, inopia, IV, 18, 2, *οὔτε δυνάμεως ἐνδείᾳ ἐπάθομεν αὐτό.* VII, 82, 2, *μὴ ἀποθανεῖν μηδένα μήτε βιαίως μήτε δεσμοῖς, μήτε τῆς ἀναγκαιοτάτης ἐνδείᾳ διαίτης.*

ἐνδείκνυσθαι, demonstrare, ostentare, IV, 126, 6, *τὸ εὔψυχον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ὀξεῖς ἐνδείκνυνται.* VIII, 82, 3, *βουλόμενος... ἐνδείκνυσθαι ὅτι καὶ στρατηγὸς ἤδη ᾕρηται, καὶ εὖ καὶ κακῶς οἷός τέ ἐστιν ἤδη ποιεῖν.*

ἕνδεκα, undecim, II, 90, 6. 91. IV, 91. VII, 23, 4. 25. VIII, 39, 2. *Ibid.* 43, 2.

ἑνδεκαταῖος, intra undecim dies aliquid agens, II, 97, *ὁδῷ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ.*

ἑνδέκατος, undecimus, V, 24, 2. 39, 3.

ἐνδέχεσθαι, accipere, admittere, probare, III, 31, 2, *οὐδὲ ταῦτα ἐνεδέχετο.* 82, 7, *τὰ ἀπὸ τῶν ἐναντίων καλῶς λεγόμενα ἐνεδέχοντο ἔργων φυλακῇ.* IV, 10, *λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα.* *similiter* 92, 2. V, 15, 2, *γνόντες νῦν μᾶλλον ἂν ἐνδεξομένους* [*ἂν om. nonnulli codd.*]. VII, 49, 2, *ὁ Δημοσθένης περὶ τοῦ προςκαθῆσθαι οὐδ᾽ ὁπωςοῦν ἐνεδέχετο.* VIII, 50, *γνοὺς ὁ Φρύνιχος ὅτι ἔσοιτο περὶ τῆς τοῦ Ἀλκιβιάδου καθόδου λόγος, καὶ ὅτι Ἀθηναῖοι ἐνδέξονται αὐτήν.* — *Impers.* licet, fieri potest, I, 124, 2, *οὐκέτι ἐνδέχεται, περιμένοντας, τοὺς μὲν ἤδη βλάπτεσθαι, τοὺς δὲ κτέ.* 140, *ἐνδέχεται τὰς ξυμφορὰς τῶν πραγμάτων οὐχ ἧσσον ἀμαθῶς χωρῆσαι ἢ καὶ τὰς διανοίας τοῦ ἀνθρώπου.* 142, 9, *τὸ ναυτικὸν... οὐκ ἐνδέχεται... ἐκ παρέργου μελετᾶσθαι.* II, 87, 3, *νομίσαι ταῖς τύχαις ἐνδέχεσθαι σφάλλεσθαι τοὺς ἀνθρώπους.* IV, 18, 5, *ἃ πολλὰ ἐνδέχεται.* VIII, 27, 3, *ᾗ μόλις... ἐνδέχεσθαι μετὰ βεβαίου παρασκευῆς... ἐπιχειρεῖν.*

ἐνδεῶς, parum, minus quam opus sit, II, 40, 2, *τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι.* Comp. II, 35, 2, *ὁ ξυνειδὼς καὶ εὔνους ἀκροατὴς τάχ᾽ ἄν τι ἐνδεεστέρως πρὸς ἃ βούλεταί τε καὶ ἐπίσταται νομίσειε δηλοῦσθαι.* IV, 39, 2, *ὁ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.*

ἔνδηλος, **manifestus**, IV, 132, 2, *κελεύοντος τοῦ Νικίου...*
δηλόν τι ποιεῖν τοῖς Ἀθηναίοις βεβαιότητος πέρι. — **qui non la-**
, conspectus, IV, 41, 3, *οὐ βουλόμενοι ἔνδηλοι* [*Mosqu. ἔνδη-*
ι] *εἶναι τοῖς Ἀθηναίοις.* VI, 36, *τοὺς ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα...*
; μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας, εἰ μὴ οἴονται ἔν-
λοι εἶναι. — ***cum partic.*** II, 64, 6, *μήτε ἔνδηλοι ἔστε τοῖς πα-*
ισι πόνοις βαρυνόμενοι. III, 36, 5, *ἐκείνοις ἔνδηλον ἦν βουλό-*
νον τὸ πλέον τῶν πολιτῶν αὖθίς τινας σφίσιν ἀποδοῦναι βουλεύ-
σθαι.

ἐνδηλότατα, **apertissime**, I, 139, *μάλιστά γε πάντων ἐν-*
λότατα προὔλεγον, τὸ περὶ Μεγαρέων ψήφισμα καθελοῦσι μὴ
γίγνεσθαι πόλεμον.

ἔνδημος, **domi manens**, I, 70, 4, *ἀποδημηταὶ πρὸς ἐνδημο-*
τους. — **domesticus**, V, 47, 9, *ὀμνύντων Ἀθήνῃσιν ἡ βουλὴ καὶ*
ἔνδημοι ἀρχαί.

ἐνδιαιτᾶσθαι, **permanere**, II, 43, 3, *οὐ στήλῃ μόνον ἐν*
οἰκείᾳ σημαίνει ἐπιγραφή, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ μὴ προςηκούσῃ
ράφος μνήμη παρ' ἑκάστῳ τῆς γνώμης μᾶλλον ἢ τοῦ ἔργου
διαιτᾶται.

ἐνδιατρίβειν, **terere tempus, immorari**, II, 18, 2, *ἄλλως*
διέτριψαν χρόνον περὶ αὐτήν (τὴν Οἰνόην). 85, 6, *ὑπὸ ἀνέμων*
ὶ ὑπὸ ἀπλοίας ἐνδιέτριψεν οὐκ ὀλίγον χρόνον. III, 29, *πλέοντες*
ρὶ αὐτὴν τὴν Πελοπόννησον ἐνδιέτριψαν. V, 12, 2, *ἐνδιατριβόν-*
ν αὐτῶν, ἔτυχεν ἡ μάχη αὕτη γενομένη. VII, 81, 4, *οὐ προὐ-*
ρει μᾶλλον ἢ ἐς μάχην ξυνετάσσετο, ἕως ἐνδιατρίβων κυκλοῦ-
ι ὑπ' αὐτῶν.

ἐνδιδόναι, **afferre, praebere**, II, 49, 4, *λὺγξ τοῖς πλείοσιν*
έπεσε κενή, σπασμὸν ἐνδιδοῦσα [*Bas. ἐμποιοῦσα*] *ἰσχυρόν.* 87,
οὐκ ἐνδώσομεν πρόφασιν οὐδενὶ κακῷ γενέσθαι. — **in manus**
ıdere, II, 65, 10, *τῷ δήμῳ τὰ πράγματα.* IV, 66, 3, *τὴν πόλιν.*
niliter Ib. 4. 76, 3, *Χαιρώνειαν.* V, 62, 2, *αὐτοῖς... τὰ πράγ-*
ιτα. VII, 48, 2, *ἦν τι καὶ ἐν ταῖς Συρακούσαις βουλόμενον τοῖς*
θηναίοις τὰ πράγματα ἐνδοῦναι. **Pass.** IV, 89, *τῷ Ἱπποκράτει*
ὶ Δημοσθένει... τὰ ἐν τοῖς Βοιωτοῖς ἐνεδίδοτο. 103, 4, *ἔπρα-*
ιν... ὅπως ἐνδοθήσεται ἡ πόλις. — ***Intrans.*** **cedere**, II, 12, *εἴ*
ἄρα μᾶλλον ἐνδοῖεν οἱ Ἀθηναῖοι. ***Ib.*** 4, *ὡς... ἔγνω ὁ Ἀρχίδα-*
ς ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι οὐδέν πω ἐνδώσουσι. 18, 5, *προςδεχόμενος...*
ὺς Ἀθηναίους, τῆς γῆς ἔτι ἀκεραίου οὔσης, ἐνδώσειν τι. 42, 4.
5, 12. III, 37, 2, *οἴκτῳ.* 60. IV, 19, 4, *πεφύκασι τοῖς ἑκουσίως*
δοῦσιν ἀνθησσᾶσθαι ἡμεθ' δονῆς. 104, 5. V, 86. VI, 72, 2, *οὐκ*

εἶα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι. 78, 4, ὅπως μηδὲν ἐνδώσομεν [*vulgo* ἐνδώσωμεν, *quod ne graecum quidem est*]. VII, 66, 3, καὶ παρὰ ἰσχὺν τῆς δυνάμεως ἐνδιδόασιν. VIII, 1, 3. 54. 86, 7, ἐκέλευε... μηδὲν ἐνδιδόναι τοῖς πολεμίοις. *item* 89. — loco cedere, inclinari (*de acie*), II, 79, 6, ὁπότε μὲν ἐπίοιεν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐνεδίδοσαν, ἀποχωροῦσι δὲ ἐνέκειντο. 81, 6. IV, 35, 2. 4, πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι. 37, γνοὺς... ὅτι, εἰ καὶ ὁποσονοῦν μᾶλλον ἐνδώσουσι, διαφθαρησομένους αὐτούς. 44, χρόνον πολὺν ἀντεῖχον, οὐκ ἐνδιδόντες ἀλλήλοις. 129, 6. V, 10, 6. 72, 4, ἔτρεψαν οὐδὲ ἐς χεῖρας τοὺς πολλοὺς ὑπομείναντας, ἀλλ' ὡς ἐπῄεσαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ἐνδόντας. 73, ὡς ταύτῃ ἐνεδεδώκει τὸ τῶν Ἀργείων καὶ ξυμμάχων στράτευμα. VIII, 105, 3, οἱ Συρακόσιοι ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη τοῖς περὶ τὸν Θράσυλλον ἐνδεδωκότες.

ἔνδοθεν, intus, II, 79, ἐδόκει προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἔνδοθεν πρασσόντων. IV, 111, 2, οἱ τῶν Τορωναίων ἔνδοθεν παρασκευάζοντες. VIII, 73, 3, ἦσάν τινες τῷ Νικίᾳ διάγγελοι τῶν ἔνδοθεν. VIII, 71, διὰ τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν... γενησόμενον θόρυβον. *Ib.* 2, οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἔνδοθεν οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐκίνησαν.

ἐνδοιάζειν, dubitare, I, 36, ὅταν... ἐνδοιάζῃ χωρίον προςλαβεῖν. VI, 91, 4, οὕτως οἵ τε ὑπάρχοντες ὑμῖν φίλοι θαρσήσουσι μᾶλλον, καὶ οἱ ἐνδοιάζοντες ἀδεέστερον προςίασι. Pass. I, 122, 3, ὃ καὶ λόγῳ ἐνδοιασθῆναι αἰσχρὸν τῇ Πελοποννήσῳ.

ἐνδοιαστῶς, dubie, VI, 10, 5, ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται, dubia eorum fides est. VIII, 87, 4, εἴ γε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανὲς δήπου, οὐκ ἐνδοιαστῶς [*Vat. et alii boni codd.* ἐγγυαστῶς].

ἔνδον, intus, II, 3, ὡς ᾔσθοντο ἔνδον ὄντας τοὺς Θηβαίους. 5, 4, ἐβούλοντο σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον. III, 30, 3. 34, 3. IV, 104, 3. 106. VI, 51, 2. VIII, 51, τῶν νεῶν οὐ πασῶν ἔνδον ὁρμουσῶν.

ἐνδύεσθαι, induere, I, 130, σκευὰς Μηδικὰς ἐνδυόμενος ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῄει.

ἐνέδρα, insidiae, II, 81, 5, προλοχίζουσι τὰ περὶ τὴν πόλιν ἐνέδραις. *Ibid.* III, 90, 2, καί τινα καὶ ἐνέδραν πεποιημέναι τὰς ἀπὸ τῶν νεῶν. *Ib.* 3. 108. 112, 6, ἐςπίπτοντες ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας. IV, 67. V, 56, 4. VII, 32, 2, ἐνέδραν τινὰ τριχῇ ποιησάμενοι.

ἐνεδρεύειν, subsidere in insidiis, IV, 67, 2, οἱ μετὰ τοῦ Δημοσθένους... ἐνήδρευσαν ἐς τὸν Ἐνυάλιον.

ἐνείλλειν, implicare, II, 76, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐσέβαλον ἐς τὸ διῃρημένον, ὅπως μὴ διαχεόμενον, ὥσπερ ἡ γῆ, φοροῖτο.

ἐνεῖναι, inesse, II, 34, 3, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσιν ἅμαξαι, φυλῆς ἑκάστης μίαν· ἔνεστι δὲ τὰ ὀστᾶ ἧς ἕκαστος ἦν φυλῆς. IV, 8, 8. 48, 3. 57, 3, τήν τε πόλιν κατέκαυσαν, καὶ τὰ ἐνόντα ἐξεπόρθησαν. 97, 3. VI, 50, 3, ἐνῆσαν αὐτόθι ἄνδρες τὰ Συρακοσίων βουλόμενοι. VII, 24, 2. VIII, 43, 3 (*de foedere*), ἐνῆν [*D.* ἐχρῆν, *Valla* oportuisset] καὶ νήσους ἁπάσας πάλιν δουλεύειν κτέ. 66, 5, ἐνῆσαν (*in populo*) καὶ οὓς οὐκ ἄν ποτέ τις ᾤετο ἐς ὀλιγαρχίαν τραπέσθαι. — *speciatim de praesidio oppidi*, I, 67. 104, 2, ἐνῆσαν αὐτόθι Περσῶν καὶ Μήδων οἱ καταφυγόντες. II, 25. III, 34, 3. IV, 8, 4. 69, 3. 105, 2. V, 2, 3, αἰσθόμενος... ὅτι οὔτε Βρασίδας ἐν τῇ Τορώνῃ οὔτε [*vulgo* οὐδὲ] οἱ ἐνόντες ἀξιόμαχοι εἶεν. 21, 3. VI, 20, 4, πολλοὶ μὲν ὁπλῖται ἔνεισι καὶ τοξόται καὶ ἀκοντισταί, πολλαὶ δὲ τριήρεις καὶ ὄχλος ὁ πληρώσων αὐτάς. VIII, 84, 4. — *Translate*, II, 20, 4, στάσιν ἐνέσεσθαι τῇ γνώμῃ. 43, λέγων ὅσα ἐν τῷ τοὺς πολεμίους ἀμύνεσθαι ἀγαθὰ ἔνεστιν. IV, 20, 4, ἐν τούτῳ τὰ ἐνόντα ἀγαθὰ σκοπεῖτε ὅσα εἰκὸς εἶναι. 59, 2, περὶ τοῦ πολεμεῖν, ὡς χαλεπόν, τί ἄν τις πᾶν τὸ ἐνὸν ἐκλέγων ἐν εἰδόσι μακρηγοροίη; V, 38, 4, ἀμέλειά τις ἐνῆν καὶ διατριβὴ τῶν πάντων. — *de tempore*, interesse, interiici, I, 80, 4, εἰ μελετήσομεν καὶ ἀντιπαρασκευασόμεθα, χρόνος ἐνέσται. — ἔνι, inest, II, 40, 2, ἔνι [*nonnulli codd.* ἐν] τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια. IV, 109, 4, καί τι καὶ Χαλκιδικὸν ἔνι βραχύ.

ἐνενήκοντα, nonaginta, I, 46. VIII, 44, 3 [*in utroque loco, vulgo* ἐννεν.].

ἐνενηκοστος, nonagesimus, III, 68, 5 [*ubi vulgo* ἐννεν.].

ἐνεργός, rei agendae idoneus, III, 17, ἐν τοῖς πλεῖσται δὴ νῆες ἅμ' αὐτοῖς ἐνεργοὶ κάλλει ἐγένοντο.

ἔνερσις, innexio, I, 6, 3, χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει [*olim* ἐν ἔρσει] κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

ἐνευδαιμονεῖν, beate vivere in, II, 44, οἷς [*olim* ἐν οἷς] ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη.

ἔνθα, ubi, III, 104, 4. *Ibid.* IV, 42, 2, ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ τούτου, ἔνθα αἱ νῆες κατέσχον, ἡ κώμη αὕτη δώδεκα σταδίους ἀπέχει. 75. VI, 32, 2, οἱ μὲν ἐς τὴν Κέρκυραν, ἔνθαπερ καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα τῶν ξυμμάχων ξυνελέγετο, ἠπείγοντο ἀφικέσθαι.

VII, 26, 1. VIII, 23, 1, ἀφικνεῖται... ἐς Ἔρεσον, ἔνθα πυνθάνεται ὅτι ἡ Μυτιλήνη ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων αὐτοβοεὶ ἑάλωκεν. — huc, VI, 45, ἐς τοὺς Σικελοὺς περιέπεμπον, ἔνθα μὲν φύλακας, πρὸς δὲ τοὺς πρέσβεις.

ἐνθάδε, hic, II, 35, οἱ πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη. III, 104, 5. *Ibid.* VI, 10. 11, 4. 12. 13. 76, 2, οὐκ εὔλογον τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν. 83, 2. 84, 3. 85. 87, 2. VII, 62, 2. 64. — huc, VI, 36, ἐλθόντας. τὰ ἐνθάδε, haec loca (*ubi est is qui loquitur*), VI, 17, 6 [*ubi nonnulli codd.* ἐνθένδε]. 76, 2. 83, 4. 84, 2. 85, 3, τἀνθάδε εἰκὸς πρὸς τὸ λυσιτελοῦν... καθίστασθαι. 87, 2, φαμὲν ἄρχειν μὲν τῶν ἐκεῖ,... ἐλευθεροῦν δὲ τὰ ἐνθάδε. 91, 5. VII, 14, 4. 15.

ἔνθεν καὶ ἔνθεν, hinc et inde, II, 76, 3, αὐτοῦ (τοῦ χώματος) ἀρξάμενοι. VII, 81, 4, ἀνειληθέντες ἔς τι χωρίον, ᾧ κύκλῳ μὲν τειχίον περιῆν, ὁδὸς δὲ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

ἐνθένδε, hinc, I, 36, 2, τὸ ἐνθένδε (ναυτικὸν) πρὸς τἀκεῖ παραπέμψαι [*ubi nonnulli codd.* ἐντεῦθεν]. II, 1, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη Ἀθηναίων καὶ Πελοποννησίων. VI, 10, 2. 23. 38, ἐνθένδε ἄνδρες οὔτε ὄντα οὔτε ἂν γενόμενα λογοποιοῦσι. 90, 4.

ἐνθυμεῖσθαι, animo concipere, I, 120, 5, ἐνθυμεῖται οὐδεὶς ὁμοίᾳ τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται. II, 40, 2, αὐτοὶ ἤτοι κρίνομέν γε ἢ ἐνθυμούμεθα ὀρθῶς τὰ πράγματα. 60, 6, ὁ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας, ἐν ἴσῳ καὶ εἰ [*vulgo* εἰ καὶ] μὴ ἐνεθυμήθη. VIII, 68, ἀνὴρ... κράτιστος ἐνθυμηθῆναι γενόμενος, καὶ ἃ γνοίη εἰπεῖν. — cogitare, considerare, repulare, recordari, I, 42, ὧν ἐνθυμηθέντες. 120, 4, ὁ ἐν πολέμῳ εὐτυχίᾳ πλεονάζων, οὐκ ἐντεθύμηται θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. 122, 2, ἐνθυμώμεθα ὅτι, κτέ. II, 43, ἐνθυμουμένους ὅτι τολμῶντες καὶ γιγνώσκοντες τὰ δέοντα καὶ ἐν τοῖς ἔργοις αἰχυνόμενοι ἄνδρες αὐτὰ ἐκτήσαντο. 62, ὅ μοι δοκεῖτε οὔτ' αὐτοὶ πώποτε ἐνθυμηθῆναι ὑπάρχον ὑμῖν μεγέθους πέρι ἐς τὴν ἀρχήν. III, 40, 5, ἐνθυμηθέντες ἃ εἰκὸς ἦν αὐτοὺς ποιῆσαι κρατήσαντας ὑμῶν. V, 32, ἐνθυμούμενοι τάς τε ἐν ταῖς μάχαις ξυμφοράς, καὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. 111, 2, ἐνθυμούμεθα ὅτι κτέ. *Ib.* 5, ἐνθυμεῖσθε πολλάκις ὅτι περὶ πατρίδος βουλεύεσθε. VI, 30, 2, ἐνθυμούμενοι ὅσον πλοῦν ἐκ τῆς σφετέρας ἀπεστέλλοντο. 60, ὧν ἐνθυμούμενος ὁ δῆμος... καὶ μιμνησκόμενος ὅσα ἀκοῇ περὶ αὐτῶν ἠπίστατο. 78, ἐνθυμηθήτω σὺ περὶ τῆς ἐμῆς μᾶλλον, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἅμα ἐν τῇ ἐμῇ μαχούμενος. VII, 18, 2, ἐνεθυμοῦντο τήν τε περὶ Πύλον ξυμφοράν, καὶ εἴ τις ἄλλη αὐτοῖς γένοιτο. 63, 3, ἐκείνην τὴν ἡδονὴν ἐνθυ-

σθαι, ὡς ἀξία ἐστὶ διασώσασθαι. 64, 2, ἐνθυμεῖσθε καθ' ἑκά-
υς τε καὶ ξύμπαντες ὅτι κτέ.

ἐνθύμησις, cogitatio, I, 132, 5, δείσας κατὰ ἐνθύμησίν
κ ὅτι οὐδείς πω τῶν πρὸ ἑαυτοῦ ἀγγέλων πάλιν ἀφίκετο.

ἐνθυμία, religio, V, 16, ἐς ἐνθυμίαν τοῖς Λακεδαιμονίοις
προβαλλόμενος ὑπ' αὐτῶν, ὁπότε τι πταίσειαν, ὡς διὰ τὴν
ἱνου κάθοδον παρανομηθεῖσαν ταῦτα ξυμβαίνοι.

ἐνθύμιον ποιεῖσθαι, in religionem vertere, VII, 50, 4,
λόντων αὐτῶν... ἀποπλεῖν, ἡ σελήνη ἐκλείπει·... καὶ οἱ Ἀθη-
οι οἵ τε πλείους ἐπισχεῖν ἐκέλευον τοὺς στρατηγούς, ἐνθύμιον
ιύμενοι, κτέ. motis in religionem animis.

ἐνιαύσιος, annuus, IV, 117, ἐκεχειρίαν ἐποιήσαντο ἐνιαύ-
ν. item V, 1. et 15, 2. VI, 54, 6, ἦρξαν τὴν ἐνιαυσίαν [vulgo
ιύσιον] Ἀθηναίοις ἀρχήν.

ἐνιαυτός, annus, I, 31, τὸν ἐνιαυτὸν πάντα τὸν μετὰ τὴν
ιμαχίαν... ἐναυπηγοῦντο κτέ. 109, 4. 125, 2, ἐνιαυτὸς μὲν οὐ
τρίβη, ἔλασσον δέ. 137, 4, ἐνιαυτὸν ἐπισχών. 138, 2. III, 68,
τὴν πόλιν ἐνιαυτόν τινα... ἔδοσαν ἐνοικεῖν. 87, 2, παρέμεινεν...
ἔλασσον ἐνιαυτοῦ. IV, 118, 10, αἱ σπονδαὶ ἐνιαυτὸν ἔσονται.
n Ib. 11. et 14. V, 20, 2. VII, 28, 3, οἱ μὲν ἐνιαυτόν, οἱ δὲ δύο,
δὲ τριῶν γε ἐτῶν... ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτούς. 47, 2, τῆς ὥρας
ἐνιαυτοῦ ταύτης οὔσης, ἐν ᾗ ἀσθενοῦσιν ἄνθρωποι μάλιστα.
, 6. — τοῦ ἐνιαυτοῦ, quotannis, I, 138, 5, ἡ προσέφερε πεν-
ιοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ. III, 50, 2. — κατ' ἐνιαυτόν,
m, II, 13, 3, προσιόντων ἑξακοσίων ταλάντων... φόρου κατ'
αυτόν. V, 18, 10. 23, 4. — ἕκαστον, II, 24, 2. — ἄρχειν,
ιuum imperium habere, I, 93, 3, ἐπὶ τῆς ἐκείνου ἀρχῆς, ἧς
τ' ἐνιαυτὸν Ἀθηναίοις ἦρξε.

ἐνιέναι, iniicere, IV, 115, 2, ἀφ' ἧς (μηχανῆς) πῦρ ἐνή-
ν διενοοῦντο ἐς τὰ ξύλινα παραφράγματα. — immittere, inci-
e, VI, 29, 3, ἄλλους ῥήτορας ἐνιέντες.

ἐνίστασθαι, insistere, III, 23, τὰς διόδους τῶν πύργων
πάντες αὐτοὶ ἐφύλασσον [vulgo αὐτοὶ ἐνστ.]. — obsistere, VIII,
, 2, ἥν τις ἐνιστῆται [vulgo ἐνίστηται] τοῖς ποιουμένοις.

ἐνναυπηγεῖσθαι, construi (de navibus), I, 13, 2, λέγον-
ι... τριήρεις πρῶτον ἐν Κορίνθῳ τῆς Ἑλλάδος ἐνναυπηγηθῆναι
ulgo ναυπηγηθῆναι].

ἐννέα, novem, I, 126, 8, τοῖς ἐννέα Ἄρχουσι. Ibid. IV, 8,
V, 26, 4, τρὶς ἐννέα ἔτη. similiter VII, 50, 4 [ubi ἐννέα non-
llis suspectum, cf. Popp. adn.]. VIII, 108, 2. — ὁδοί, no-

veniviae, nomen vetus Amphipoleos, I, 100, 3. *bis.* IV, 102, 3.

ἔννομος, legitimus, legibus consentaneus, III, 67, 5, ἔννομα πείσονται. IV, 60, ἐνόματι ἐννόμῳ ξυμμαχίας τὸ φύσει πολέμιον εὐπρεπῶς ἐς τὸ ξυμφέρον καθίστανται. VI, 38, 5, τί καί βούλεσθε, ὦ νεώτεροι; πότερον ἄρχειν ἤδη; ἀλλ' οὐκ ἔννομον.

ἐνοικεῖν, inhabitare, I, 18, ἡ Λακεδαίμων μετὰ τὴν κτίσιν [*vulgo* κτίσιν] τῶν νῦν ἐνοικούντων αὐτὴν Δωριέων ἐπὶ πλεῖστον ὧν ἴσμεν χρόνον στασιάσασα, κτέ. [*ubi* αὐτὴν *om. nonnulli*]. III, 68, 3, τὴν πόλιν ἐνιαυτόν τινα Θηβαῖοι Μεγαρέων ἀνδράσιν... ἔδοσαν ἐνοικεῖν. *similiter* IV, 56, 2. 97, 3, Ἀθηναίους Δήλιον τειχίσαντας ἐνοικεῖν. 124. VI, 1, ἄπειροι οἱ πολλοὶ ὄντες τοῦ μεγέθους τῆς νήσου καὶ τῶν ἐνοικούντων τοῦ πλήθους καὶ Ἑλλήνων καὶ βαρβάρων. 33, 6. Med. *idem*, VI, 2, 2, Σικανοὶ μετ' αὐτοὺς πρῶτοι φαίνονται ἐνοικησάμενοι [*vulgo* ἐνοικισ.].

ἐνοίκησις, inhabitatio, II, 17, 2 (*de Pelasgico*), οὐ διὰ τὴν παράνομον ἐνοίκησιν [*depravati codd.* οἴκησιν] αἱ ξυμφοραὶ γενέσθαι τῇ πόλει, ἀλλὰ διὰ τὸν πόλεμον ἡ ἀνάγκη τῆς οἰκήσεως.

ἐνοικοδομεῖν, inaedificare, III, 51, πύργον. VIII, 4, τείχισμα. Pass. VI, 51, οἱ στρατιῶται πυλίδα τινὰ ἐνῳκοδομημένην [*nonnulli codd.* ἐνῳκοδομημένων] κακῶς ἔλαθον διελόντες. VIII, 84, 4, ἔλαβον καὶ τὸ ἐν τῇ Μιλήτῳ ἐνῳκοδομημένον τοῦ Τισσαφέρνους φρούριον οἱ Μιλήσιοι. Med. III, 85, 4, τεῖχος ἐνοικοδομησάμενοι. *idem* IV, 92.

ἔνοικος, incola, IV, 61, ἧς (Σικελίας) οἱ ἔνοικοι ξύμπαντες ἐπιβουλευόμεθα.

ἐνορᾶν, animadvertere, I, 95, 7, ὅπερ καὶ ἐν Παυσανίᾳ ἐνεῖδον. III, 30, 4, ὃ εἴ τις στρατηγὸς ἔν τε αὐτῷ φυλάσσοιτο, καὶ τοῖς πολεμίοις ἐνορῶν ἐπιχειροίη, πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο. VII, 36, 2, ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνεῖδον [*Vat.* εἶδον] σχήσοντες. 62, ἃ ἀρωγὰ ἐνείδομεν κτέ.

ἔνορκος, iureiurando obstrictus, II, 72, 2, ὡς ἔνορκοι ὄντες κατὰ τὸ ἀμφοτέρους δέχεσθαι.

ἔνσπονδος, foedere consociatus, I, 31, 2, ἦσαν οὐδενὸς Ἑλλήνων ἔνσπονδοι. 35, 3, δεινὸν εἰ τοῖςδε μὲν ἀπό τε τῶν ἐνσπόνδων ἔσται πληροῦν τὰς ναῦς, κτέ. 40, 3, οὐ τοῖςδε μόνον ἐπίκουροι ἂν γένοισθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων πολέμιοι. *Ib.* 4, Κορινθίοις. III, 10, 6, οὓς μεθ' ἡμῶν ἐνσπόνδους ἐποιήσαντο. 65, 3, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες, ἅπασι δ' ὁμοίως ἐνσπόνδους. V, 28, 2, ἀμφοτέροις. — foederi adscriptus, IV, 122, 3, Σκιωναίους αἰσθόμενος... ὅτι ὕστερον ἀφεστήκοιεν, οὐκ ἔφη ἐνσπόνδους ἔσεσθαι.

ἐνστρατοπεδεύειν, castra locare in, II, 20, 4, αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι.

ἐνταῦθα, hic, I, 10, 3. 46, 4, τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονται. II, 27, 2. V, 55, 2. 83, 3. 98. VI, 2, 4, ἐνταῦθα ᾤκουν. 14, 3, ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο. 101, 2. VII, 80, 6. VIII, 14. 32. — pro ἐντεῦθεν, VIII, 109, ἐνταῦθα αὐτοῦ ἐξεπεπτώκεσαν οἱ φρουροί. — tunc, I, 11, φαίνονται οὐδ' ἐνταῦθα πάσῃ τῇ δυνάμει χρησάμενοι. IV, 34, 3, τὸ ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις καθίστατο. 35, 2, ὡς ἐνέδοσαν, ἐνταῦθα ἤδη . . . οἱ ψιλοὶ ἐπέκειντο. 96. 128, 2. V, 65, 5. 69. VI, 60, 2. VII, 44. — ἐνταῦθα δή, tum vero, I, 91, 4. II, 58, 2, ἐπιγενομένη ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους. IV, 22, 2, Κλέων ἐνταῦθα δὴ πολὺς ἐνέκειτο. V, 64, 2. VIII, 53, 3. 56, 4. 67, 3.

ἐντειχίζεσθαι, moenibus cingere, VI, 90, 3, τῶν πόλεων τὰς μὲν βίᾳ λαβόντες, τὰς δ' ἐντειχισάμενοι.

ἐντελευτᾶν, emori, II, 44, οἷς ἐνευδαιμονῆσαί τε ὁ βίος ὁμοίως καὶ ἐντελευτῆσαι ξυνεμετρήθη.

ἐντελής, absolutus, integer, solidus, VI, 45, τὰ ἐν τῇ πόλει ὅπλων ἐξετάσει καὶ ἵππων ἐσκόπουν εἰ ἐντελῆ ἐστι. VIII, 29, ἔφη δώσειν ἐντελῆ τὴν δραχμήν. 45, 6, τὸν μισθόν. 50, 3, περὶ τῆς μισθοφορᾶς οὐκ ἐντελοῦς οὔσης. 78, τροφὴν . . . οὐ ξυνεχῶς οὐδ' ἐντελῆ διδούς. 83, 3, μισθόν.

ἐντέμνειν, hostias ferire, V, 11 (*de Brasida*), περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωΐ ἐντέμνουσι.

ἐντεῦθεν, inde, I, 5, ἥρπαζον καὶ τὸν πλεῖστον τοῦ βίου ἐντεῦθεν ἐποιοῦντο. II, 74, 2, ὡς ἀπεκρίναντο, ἐντεῦθεν δὴ πρῶτον . . . κατέστη. III, 23, 2. IV, 1, 4, τὸν πόλεμον ἐντεῦθεν ποιήσεσθαι. VI, 2, 6. 16, ἀνάγκη ἐντεῦθεν ἄρξασθαι. VIII, 34. 39, 4, ἐντεῦθεν δή. 42, 4. 44, 3. 48. 55. 90, 5. 92, 10. 101, 3.

ἐντίκτειν, parere in, III, 104, 2, προεῖπον μήτε ἐναποθνήσκειν ἐν τῇ νήσῳ μήτε ἐντίκτειν.

ἐντομή, sectio, I, 93, 5, μεγάλοι λίθοι καὶ ἐντομῇ [*vulgo* ἐν τομῇ] ἐγγώνιοι.

ἐντόνως, intente, vehementer, V, 70, ἐντόνως καὶ ὀργῇ χωροῦντες.

ἐντός, intra, citra, a) *cum genit.* I, 13, 4, Πελοποννήσου. 16, Ἅλυος ποταμοῦ. 46, 4, ὧν (ποταμῶν) ἐντὸς ἡ ἄκρα ἀνέχει. II, 77, 2, ἐντὸς πολλοῦ χωρίου τῆς πόλεως οὐκ ἦν πελάσαι. 90, 4, τοῦ κόλπου. 96, τοῦ Αἵμου τε ὄρους καὶ τῆς Ῥοδόπης. *Ibid.* τοῦ Ἴστρου ποταμοῦ. III, 94, 2, τοῦ ἰσθμοῦ. IV, 28, 4, ἡμερῶν εἴκοσιν, *item*

39, 3. 67, 5, *τῶν πυλῶν*. 118, 4, *τῆς Βουφράδος καὶ τοῦ Τομέως*. 130, 3, *τοῦ τείχους*. V, 79, 4, *Πελοποννάσου*. 90, *καί τι καὶ ἐντὸς* [*vulgo ἐκτὸς*] *τοῦ ἀκριβοῦς πείσοντα*. — b) *Absolute*, I, 133, *ἐς ἣν* (*καλύβην*) *τῶν Ἐφόρων ἐντός τινας ἔκρυψε*. II, 49, 6, *διεφθείροντο*... *ὑπὸ τοῦ ἐντὸς καύματος*. 78, *τάφρος ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν*. VI, 3, 2, *ἡ πόλις ἡ ἐντός*. VII, 22. 25, 5. 36, 2. VIII, 90, 4. — *ἐκ τοῦ ἐντός*, ex interiori, II, 76, 3. — *τὰ ἐντός*, interiora, II, 49, 2, *τὰ ἐντὸς, ἥ τε φάρυγξ καὶ ἡ γλῶσσα, εὐθὺς αἱματώδη ἦν*. *Ib*. 5, *τὰ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε κτέ*. — *ἐντὸς ποιεῖσθαι* vel *ποιεῖν*, in medio collocare, II, 83, 5, *τὰ λεπτὰ πλοῖα, ἃ ξυνέπλει, ἐντὸς ποιοῦνται*. VI, 67, *τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτάκτων ἐποιήσαντο*. VII, 5, 3, *τῆς ἵππου καὶ τῶν ἀκοντιστῶν τὴν ὠφέλειαν τῇ τάξει, ἐντὸς λίαν τῶν τειχῶν ποιήσας, ἀφελέσθαι*. — urbi includere, V, 2, 4, *ἐντὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ προάστειον*. VI, 75, *τὸν Τεμενίτην ἐντὸς ποιησάμενοι*. — *ἔχειν*, in medio habere, VII, 78, 2, *τοὺς σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὁπλῖται*. — *γενέσθαι*, ingressum esse, IV, 68, *ὁ ἀεὶ ἐντὸς γιγνόμενος χωρεῖ ἐπὶ τὸ τεῖχος*. VI, 100, 2, *ἐντὸς γενόμενα, βίᾳ ἐξεκρούσθησαν*.

ἐντυγχάνειν, occurrere, incidere in, II, 39, 3, *ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε*. IV, 40, 2, *δήλωσιν ποιούμενος ὅτι ὁ ἐντυγχάνων τοῖς τε λίθοις καὶ τοξεύμασι διεφθείρετο*. 127, 2, *οἷς ἐντύχοιεν, ἔκτεινον*. 128, 4, *ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς*... *κατέκοπτον*. V, 5, *Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν*. *Ib*. 2. VII, 29, 4, *πάντας ἑξῆς, ὅτῳ ἐντύχοιεν*, ... *κτείνοντες*. 43, 5. 44, 5. — *ὁ ἐντυχών*, qui primus occurrit, quilibet, II, 43, 2, *ἐν ᾧ ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται*, IV, 132, 3, *τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν*.

ἐνωμοτάρχης, qui praeest huic numero militum, qui dicitur *ἐνωμοτία*, V, 66, 3.

ἐνωμοτία, enomotia, militum numerus in exercitu Laconico, V, 66, 3. 68, 3, *ἐν τῇ πεντηκοστύϊ ἐνωμοτίαι τέσσαρες*. *Ibid*.

ἕξ, sex, I, 109, 4. 110. II, 65, 6. 69. 86, 5. 92, 2. III, 22, 3. 24, 2. IV, 5, 2. V, 25, 3. 84. VI, 97. 101, 6. VII, 36, 2. 52. *Ibid*. 79, 6. VIII, 23, 5. 35, 3. 42, 4. 61, 3. 95, 3. 99. 103. 104, 2.

ἐξαγγέλλειν, nuntiare, IV, 27, 3, *οὐ τἀληθῆ ἔφη λέγειν τοὺς ἐξαγγέλλοντας*.

ἐξάγγελος, nuntius, index, VIII, 51, αὐτὸς προφθάσας τῷ στρατεύματι ἐξάγγελος [*nonnulli codd.* ἄγγελος] γίγνεται ὡς οἱ πολέμιοι μέλλουσιν... ἐπιθήσεσθαι τῷ στρατοπέδῳ.

ἐξάγγελτος, cuius adventus nuntiatus est, VIII, 14, πλέοντες, ὅσοις ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον, τοῦ μὴ ἐξάγγελτοι γενέσθαι.

ἐξάγειν, educere, I, 134, 3, ἐξάγουσιν ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἔτι ἔμπνουν ὄντα. IV, 41. 47, 2. 132, 3, τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης. Pass. I, 134, 2, ἐξαχθεὶς ἀπέθανε παραχρῆμα. — *copias in expeditionem vel aciem*, IV, 79, 2, τὸν στρατόν. *Ib.* 3. 80, 5, τοὺς ἄλλους ἐκ τῆς Πελοποννήσου μισθῷ πείσας ἐξήγαγεν. VII, 5, ἅμα παρέτασσεν ἐξάγων ἀεὶ πρὸ τοῦ τειχίσματος τοὺς Συρακοσίους καὶ τοὺς ξυμμάχους. VIII, 108, 4. — *praesidium ex oppido*, V, 21, 3, ὁπόσοι Πελοποννησίων ἔνεισιν ἐξαγαγεῖν. 35, 6. 7, ἐκ Πύλου Μεσσηνίους. 80, 3, οἱ δ' ὁρῶντες ὀλίγοι πρὸς πλείους ὄντες [*vulgo* ὄντας] τοὺς ξυμφύλακας, ἔπεμψαν Δημοσθένην τοὺς σφετέρους ἐξάξοντα. — b) impellere, concitare, III, 45, 4, αἱ ἄλλαι ξυντυχίαι ὀργῇ τῶν ἀνθρώπων... ἐξάγουσιν ἐς τοὺς κινδύνους. VI, 89, 5, ἄλλοι ἦσαν... οἳ ἐπὶ τὰ πονηρότερα ἐξῆγον τὸν ὄχλον. — c) producere, Pass. I, 93, 2, μείζων ὁ περίβολος πανταχῇ ἐξήχθη τῆς πόλεως. — d) exportare, Pass. I, VI, 31, 5, εἴ τις ἐλογίσατο τήν τε τῆς πόλεως ἀνάλωσιν δημοσίαν καὶ τῶν στρατευομένων τὴν ἰδίαν,... πολλὰ ἂν τάλαντα εὑρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα.

ἐξαγορεύειν, dicere, VII, 87, 4, ἐλήφθησαν οἱ ξύμπαντες, ἀκριβείᾳ μὲν χαλεπὸν ἐξειπεῖν [*Vat.* εἰπεῖν], ὅμως δὲ οὐκ ἐλάσσους ἑπτακισχιλίων.

ἐξαιρεῖν, seponere, eximere, III, 50, 2, τριακοσίους (κλήρους) τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον. Pass. III, 114, Δημοσθένει ἐξῃρέθησαν τριακόσιαι πανοπλίαι. — exscindere, III, 133, 6, Ἀμπρακίαν. IV, 69, τὴν Νίσαιαν. 122, 6, Σκιωναίους. V, 43, 3, Ἀργείους. VIII, 46, 3, αὐτούς. 100, 3 [*ubi nonnulli codd.* ἐξελθεῖν]. — Med. deponere, VIII, 28, ἐβούλοντο πλεῦσαι ἐπὶ τὰ σκεύη ἃ ἐξείλοντο ἐς Τειχιοῦσσαν πάλιν. 90, 5, ἐς ἣν (στοὰν) καὶ τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐσπλέοντα ἐξαιρεῖσθαι. — abiicere, VI, 24, 2, τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξῃρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς.

ἐξαίρετον ποιεῖσθαι, seponere, eximere, excipere, II, 24, χίλια τάλαντα... ἔδοξεν αὐτοῖς ἐξαίρετα ποιησαμένοις, χωρὶς θέσθαι καὶ μὴ ἀναλοῦν. *Ib.* 2, τριήρεις... ἑκατὸν ἐξαιρέτους [*vulgo* ἐξ. ἐκ.] ἐποιήσαντο. III, 68, ἐξαίρετον ἐποιήσαντο οὐδένα.

ἐξαίφνης, **repente, subito**, II, 49, 2. III, 4, 1, *ἀπαράσκευοι... καὶ ἐξαίφνης ἀναγκασθέντες πολεμεῖν*. V, 65, 3. VII, 32, 2, *ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι*. 40. *Ib.* 3. VIII, 102.

ἑξακισχίλιοι, **sex millia**, II, 13, 3. 6. IV, 72, 2. VII, 82, 3.

ἑξακόσιοι, **sexcenti**, I, 60. 61, 4. 64, 2. 65, 3. II, 13, 3. 8. 58, 2. III, 17, 3. 85, 3. IV, 67. 68, 6. 70. 72. 129, 2. V, 11, 1. 47, 9. 68, 3. VI, 7, 2. 96, 2 [*ubi vulgo ἑπτακόσιοι*]. 97, 3. 98. VII, 19, 2. 43, 4.

ἐξαλείφειν, **delere**. III, 57, 2, *δεινὸν δόξει εἶναι... τοὺς μὲν πατέρας ἀναγράψαι ἐπὶ τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς δι' ἀρετὴν τὴν πόλιν, ὑμᾶς δὲ ἐκ παντὸς τοῦ Ἑλληνικοῦ πανοικησίᾳ, διὰ Θηβαίους ἐξαλεῖψαι*. — **Pass. illini**, III, 20, 3, *ᾗ ἔτυχε πρὸς σφᾶς οὐκ ἐξαληλιμμένον τὸ τεῖχος αὐτῶν*.

ἐξαλλάσσειν, **subducere**, V, 71, *προθυμούμενος ἐξαλλάσσειν αἰεὶ τῶν ἐναντίων τὴν ἑαυτοῦ γύμνωσιν*.

ἐξαμαρτάνειν, **peccare**, II, 22, *τοῦ μὴ ὀργῇ τι μᾶλλον ἢ γνώμῃ ξυνελθόντας ἐξαμαρτεῖν*. III, 46, 4, *δικαστὰς... τῶν ἐξαμαρτανόντων ἀκριβεῖς*.

ἐξανάγεσθαι, **solvere** (*de navi*), II, 25, 5, *αἱ νῆες περιπλεύσασαι ἀναλαμβάνουσιν αὐτοὺς καὶ ἐξανάγονται ἐκλιπόντες Φειάν*.

ἐξαναγκάζειν, **cogere**, VIII, 95, 4, *ὅπως... ἐξαναγκάσειαν* [*boni codd.* *ἀναγκ.*] *τοὺς Ἀθηναίους οὕτως, ὅπως τύχοιεν, ἀνάγεσθαι*.

ἐξαναχωρεῖν, **declinare**, IV, 28, 3, *ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν καὶ ἐξανεχώρει τὰ εἰρημένα, τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχήν*.

ἐξανθεῖν, **efflorescere**, II, 49, 5, *σῶμα... φλυκταίναις μικραῖς καὶ ἕλκεσιν ἐξηνθηκός*.

ἐξανιστάναι, **expellere**, IV, 98, 3, *ὅσοι ἐξαναστήσαντές τινα βίᾳ νέμονται γῆν*. VII, 77, 4, *ἄλλη οὐδεμία* (*πόλις*) *ὑμᾶς τῶν ἐν Σικελίᾳ, οὔτ' ἂν ἐπιόντας δέξαιτο ῥᾳδίως, οὔθ' ἱδρυθέντας που ἐξαναστήσειε*. **Med. exsurgere**, III, 107, 3, *λοχίζει ἐς ὁδόν τινα κοίλην καὶ λοχμώδη ὁπλίτας καὶ ψιλούς,... ὅπως κατὰ τὸ ὑπερέχον τῶν ἐναντίων ἐν τῇ ξυνόδῳ αὐτῇ ἐξαναστάντες οὗτοι κατὰ νώτου γίγνωνται*. — **castra movere**, VII, 49, 3, *οὐδενὶ τρόπῳ οἱ ἔφη ἀρέσκειν ἐν τῷ αὐτῷ ἔτι μένειν, ἀλλ' ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι*.

ἐξαπαλλάσσεσθαι, subducere se, IV, 28, 4, οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ.

ἐξαπατᾶν, decipere, III, 43, 3, μόνην τε πόλιν διὰ τὰς περινοίας εὖ ποιῆσαι ἐκ τοῦ προφανοῦς, μὴ ἐξαπατήσαντα, ἀδύνατον. Pass. V, 42, 2, ἐνόμιζον ἐξηπατῆσθαι. 46, καίπερ τῶν Λακεδαιμονίων αὐτῶν ἠπατημένων, καὶ αὐτὸς ἐξηπατημένος περὶ τοῦ μὴ αὐτοκράτορας ὁμολογῆσαι ἥκειν. VIII, 56, 4, νομίσαντες... ὑπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐξηπατῆσθαι.

ἐξαπιναίως, repente, I, 117. II, 3, ὡς ᾔσθοντο... ἐξαπιναίως κατειλημμένην τὴν πόλιν. 48, 2 (*de pestilentia*), ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἐξαπιναίως ἐνέπεσε. 93, 3. III, 3, 2. 34, 3. 70, 6. IV, 25, 11. VI, 100.

ἐξαπίνης, *idem*, I, 50, 5, οἱ Κορίνθιοι ἐξαπίνης πρύμναν ἐκρούοντο. III, 89, 2. IV, 36, 2, ἀναφανεῖς. 111, 2. 115, 3. V, 10, 7, ξυνέβη τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι.

ἐξαργυροῦν, in pecuniam redigere, VIII, 81, 3, μὴ ἀπορήσειν αὐτοὺς τροφῆς, οὐδ᾽ ἣν δέῃ τελευτῶντα τὴν ἑαυτοῦ στρωμνὴν ἐξαργυρῶσαι [*olim* ἐξαργυρίσαι, *Vat.* ἐξαργυριῶσαι, *cf. Popp. adn.*].

ἐξαρτᾶσθαι, assurgi, praealtum esse, VI, 96, 2 (*de Epipolis*), ἐξήρτηται [*Vat.* ἐξήρτητο] τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστι, καὶ ἐπιφανὲς πᾶν εἴσω.

ἐξαρτύειν, instruere, parare, II, 3, 3, τἄλλα ἐξήρτυον, ᾗ ἕκαστον ἐφαίνετο πρὸς τὰ παρόντα ξύμφορον ἔσεσθαι. 17, 4, τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. Pass. I, 14, ναυτικὰ... πεντηκοντόροις ἔτι καὶ πλοίοις μακροῖς ἐξηρτυμένα. 80, 3, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄριστα ἐξήρτυνται. VI, 31, 3, κατ᾽ ἀμφότερα, οὗ ἂν δέῃ, καὶ ναυσὶ καὶ πεζῷ ἐξαρτυθείς. 37 (*de Sicilia*), κατὰ πάντα ἄμεινον ἐξήρτυται. Med. *idem*, I, 13, ναυτικὰ ἐξηρτύετο ἡ Ἑλλάς. 25, 4, ᾗ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικόν. 82, τὰ ἡμέτερα αὐτῶν. 121, 3, ναυτικὸν... ἀπὸ τῆς ὑπαρχούσης ἑκάστοις οὐσίας ἐξαρτυσόμεθα. II, 13, 2. 85, 2, τὰς προϋπαρχούσας (ναῦς) ... ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν. IV, 107, 2, τὰ περὶ τὴν Ἀμφίπολιν. VI, 17, 2, τὰ περὶ τὸ σῶμα ὅπλοις. 88, 3, οἱ Συρακόσιοι τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐξηρτύοντο ἐς τὸν πόλεμον. VII, 65, 2, πρός τε τἄλλα ἐξηρτύσαντο ὡς ἕκαστα, καὶ πρὸς τοῦτο.

ἐξεῖναι, licere, I, 35, 2, εἴρηται ἐν αὐταῖς, τῶν Ἑλληνίδων πόλεων ἥτις μηδαμοῦ ξυμμαχεῖ, ἐξεῖναι παρ᾽ ὁποτέρους ἂν ἀρέσκηται ἐλθεῖν. 37, 5, ὅσῳ ἀληπτότεροι ἦσαν τοῖς πέλας, τοσῷδε

φανερωτέραν ἐξῆν αὐτοῖς τὴν ἀρετὴν... δεικνύναι. **40, 2. 77, 2,** *βιάζεσθαι οἷς ἂν ἐξῇ, δικάζεσθαι οὐδὲν προσδέονται.* **85. 131, 2,** *ἔξεστι τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο.* **138, 6. III, 28,** *Ἀθηναίοις ἐξεῖναι βουλεῦσαι περὶ Μυτιληναίων ὁποῖον ἄν τι βούλωνται.* **39, 6. 83, 4. IV, 17, 4,** *ὑμῖν εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι.* **20, 3,** *Λακεδαιμονίοις ἔξεστιν ὑμῖν φίλους γενέσθαι βεβαίως.* **V, 18, 4,** *ὅπλα μὴ ἐξέστω ἐπιφέρειν ἐπὶ πημονῇ μήτε Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐπ' Ἀθηναίους, κτέ.* *Ib.* 6. *bis.* **22, 2. 28. 41, 2.** *Ibid.* **47, 2. 3. 4. 68, 2. VIII, 18, 2. 21. 27, 2. 46. 53,** *λόγους ἐποιοῦντο ἐν τῷ δήμῳ, κεφαλαιοῦντες ἐκ πολλῶν, μάλιστα δὲ ὡς ἐξείη αὐτοῖς Ἀλκιβιάδην καταγαγοῦσι, καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις, βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν καὶ Πελοποννησίων περιγενέσθαι.* *Ib.* 2, *ὕστερον ἐξέσται ἡμῖν καὶ μεταθέσθαι, ἢν μή τι ἀρέσκῃ.* **67, 2. 86, 3.** — ***Particip. absol.*** **IV, 18, 6,** *νομισθῆναι τύχῃ καὶ τὰ νῦν προσχωρήσαντα κρατῆσαι, ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν.* **65, 3,** *ὡς, ἐξὸν αὐτοῖς τὰ ἐν Σικελίᾳ καταστρέψασθαι, δώροις πεισθέντες ἀποχωρήσειαν.* **VIII, 48, 4,** *Ἀθηναίοις προσθέμενον... πράγματα ἔχειν, ἐξὸν Πελοποννησίους... φίλους ποιήσασθαι.*

ἐξείργεσθαι, **probiberi, excludi, I, 118, 2,** *πολέμοις οἰκείοις.* **II, 13, 5,** *ἢν καὶ πάνυ ἐξείργωνται πάντων.* **III, 70, 6,** *ἐπειδὴ τῷ νόμῳ ἐξείργοντο.* **VIII, 91, 3,** *τούτου.*

ἐξελαύνειν, **expellere, I, 4,** *Κᾶρας.* **109, 4,** *ἐκ τῆς Μέμφιδος ἐξήλασε τοὺς Ἕλληνας.* **II, 30,** *Ἄστακον, ἧς Εὔαρχος ἐτυράννει, λαβόντες κατὰ κράτος, καὶ ἐξελάσαντες αὐτόν, κτέ.* **99, 4,** *Ἠδῶνας.* **102,** *ἐκ Στράτου καὶ Κορόντων καὶ ἄλλων χωρίων ἄνδρας οὐ δοκοῦντας βεβαίους εἶναι ἐξήλασαν.* **III, 61, 2,** *ξυμμίκτους ἀνθρώπους.* **IV, 102, 3,** *Ἠδωνας* [*alii* Ἠδῶνας *ut* II, 99, 4]. **V, 82, 2,** *τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ ἐξήλασεν.* **VI, 3, 2,** *Σικελοὺς... ἐκ τῆς νήσου.* *Ib.* 3, *πολέμῳ τοὺς Σικελούς.* **28, 2,** *νομίσαντες, εἰ αὐτὸν (Ἀλκιβιάδην) ἐξελάσειαν, πρῶτοι ἂν εἶναι.* **89, 5,** *οἵπερ καὶ ἐμὲ ἐξήλασαν.* **92, 3,** *φυγάς εἰμι τῆς τῶν ἐξελασάντων πονηρίας.* **VIII, 65, 2,** *τὸν Ἀλκιβιάδην.* **Med.** *idem*, **IV, 35, 4,** *πειρώμενοι οἱ μὲν ἐξελάσασθαι ἐκ τοῦ μετεώρου, οἱ δὲ μὴ ἐνδοῦναι.* **VII, 5, 4,** *ἐκ τῆς χώρας* [*ubi Vat.* ἐξελάσεσθαι, *cf. Popp. Prol.* I, *p.* 159]. — **b) excurrere (*equo*), VII, 27, 5,** *ὁσημέραι ἐξελαυνόντων τῶν ἱππέων.*

ἐξελέγχεσθαι, **comperiri, argui, III, 64, 4,** *ἃ ἡ φύσις ἀεὶ ἐβούλετο, ἐξηλέγχθη ἐς τὸ ἀληθές.*

ἐξεργάζεσθαι, absolvere, I, 142, 7 (*de re nautica*), οὐδὲ ς, μελετῶντες αὐτὰ εὐθὺς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν, ἐξείργασθέ πω. 51, 4, ὡς δὲ τοῦτο ἐξειργάσαντο [*nonnulli codd.* ἐξειργάσατο] μέραις ὀλίγαις. IV, 4, 3, τὰ ἐπιμαχώτατα. V, 75, 6, τὴν ἄκραν Ιραῖον. VIII, 92, φθῆναι ἐβούλοντο ἐξεργασάμενοι [*Vat.* ἐξειρμένοι]. Pass. *perf. et plqperf.* II, 78, 2, ἐπειδὴ πᾶν ἐξείρτο. VI, 101, 3, ἐπειδὴ τὸ πρὸς τὸ κρημνὸν αὐτοῖς ἐξείργαστο. 2, 4, ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελεί-ι.—b) excoli (*de terra*), I, 82, 4, μὴ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν ῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν, καὶ οὐχ ἧσσον, ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται.

ἐξετάζειν, recensere, II, 7, 3, Ἀθηναῖοι τὴν ὑπάρχουσαν μαχίαν ἐξήταζον. VII, 33, 6, βουλόμενοι, τὴν στρατιὰν αὐ-: πᾶσαν ἀθροίσαντες, εἴ τις ὑπελέλειπτο, ἐξετάσαι. Pass. VI, οἱ Ἀθηναῖοι... ἐξητάζοντο.

ἐξέτασις, recensio, IV, 74, 3, ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο. 41, 4, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν. 45, ων... καὶ ἵππων. 96, 2, ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιοῦντο. 97, 1, ἐκ λειμῶνος καὶ [*vulgo* καὶ *om.*] τῆς ἐξετάσεως παραγενέσθαι.

ἐξευρίσκειν, invenire, comperire, VI, 118, 3, περὶ τῶν ιμάτων τοῦ θεοῦ, ἐπιμελεῖσθαι ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας ἐξευρήεν [*vulgo* ἐξευρήσωμεν]. VIII, 66, 3, ἐξευρεῖν αὐτὸ (τὸ ξυνεκὸς) ἀδύνατοι ὄντες διὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὴν ἀλλήλων ὡσίαν οὐκ εἶχον.

ἐξηγεῖσθαι, praeesse, imperare, I, 71, 7, τὴν Πελοπόνον πειρᾶσθε μὴ ἐλάσσω ἐξηγεῖσθαι, ἢ οἱ πατέρες ὑμῖν παρέαν. 76, τὰς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ πόλεις ἐπὶ τὸ ὑμῖν ὠφέλιμον ·αστησάμενοι ἐξηγεῖσθε. 95, 7, τοὺς Ἀθηναίους νομίζοντες ἱκας ἐξηγεῖσθαι. II, 65, 6, ὅσον χρόνον προὔστη τῆς πόλεως ἐν ήνῃ, μετρίως ἐξηγεῖτο. III, 55, 4, ἃ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ιμάχοις, κτέ. 93, 3, χαλεπῶς τε καὶ ἔστιν ἃ οὐ καλῶς ἐξηγοῦσι. V, 66, 2, Ἄγιδος τοῦ βασιλέως ἕκαστα ἐξηγουμένου κατὰ νόμον. VI, 85, 2, τοῖς ἐκεῖ ξυμμάχοις [*vulgo* τοὺς ἐκεῖ ξυμμάις], ὡς ἕκαστοι χρήσιμοι, ἐξηγούμεθα, Χίους μὲν καὶ Μηθυνίους... αὐτονόμους, κτέ. — explicare, enarrare, I, 138, 3, ἃ ὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε. V, 26, 6, τὴν μετὰ τὰ α ἔτη διαφοράν τε καὶ ξύγχυσιν τῶν σπονδῶν, καὶ τὰ ἔπειτα ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι. VII, 50, 4, ὡς μάντεις ἐξηγοῦντο.

ἐξήγησις, explicatio, I, 72, ἐβούλοντο... ὑπόμνησιν ποιήσααι τοῖς τε πρεσβυτέροις ὧν ᾔδεσαν, καὶ τοῖς νεωτέροις ἐξήγησιν ἄπειροι ἦσαν.

ἑξήκοντα, sexaginta, I, 13, 4. 63, 2. 96, 2. 112, 3. 116. *Ib.* 3. II, 13, 7. 21, 2. III, 70, 6. 77. 80, 2. 81, 4. 91. *Ib.* 6, 107. IV, 2, 3. 8, 2. 9, 2. 16, 3. 42, 2. 48. 53. 129, 1. VI, 8. *Ibid.* 2. 31, 3. 43. 47. 50, 2. 71. VII, 20, 2. 22, 2. 72, 3. VIII, 6, 4. 95, 2. 100, 5.

ἑξηκοστός, sexagesimus, I, 12, 2. 108, 2.

ἑξῆς, ordine, I, 20, *τὰ παλαιὰ τοιαῦτα εὗρον, χαλεπὰ ὄντα παντὶ ἑξῆς τεκμηρίῳ πιστεῦσαι*. 125, *ψῆφον ἐπήγαγον τοῖς ξυμμάχοις ἅπασιν . . . ἑξῆς*. II, 1, *γέγραπται ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα*. *similiter* V, 26. 67, *Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἑξῆς* [*Mosqu. εὐθὺς*] *καθίστασαν τοὺς λόχους*. VII, 29, 4, *πάντας ἑξῆς, ὅτῳ ἐντύχοιεν, . . . κτείνοντες*.

ἐξιέναι, exire, egredi, I, 103, *ξυνέβησαν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι*. *Ib.* 3. 130, *ἐκ τοῦ Βυζαντίου ἐξῄει*. 131, 2. 143, 5. II, 4, 4. 6, 3. 21, 2, *ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι* [*vulgo ἐπεξιέναι*], *οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες*. 57, *θᾶσσον ἐκ τῆς γῆς*. 70, 3. 4, *ὑπόσπονδοι ἐξῆλθον ἐπὶ τὴν Χαλκιδικήν*. 74. 75. III, 3, 6, *ἐς τὸν Μαλόεντα*. 20. 22. *Ib.* 5. 8, *πρὶν σφῶν οἱ ἄνδρες οἱ ἐξιόντες διαφύγοιεν*. 34, 3, *ὁ μὲν ἐξῆλθε παρ' αὐτόν*. 66, 2. 111, *ἐπὶ λαχανισμὸν καὶ φρυγάνων ξυλλογήν*. *Ibid.* IV, 48, *ἐκ τοῦ οἰκήματος*. 69, 4. 73, 4. 75. 100, *τῶν ἐκ Νισαίας ἐξεληλυθότων Πελοποννησίων φρουρῶν*. 106. 114. *Ibid.* *ἐξιέναι ἐκέλευσεν ἐκ τῆς Ληκύθου ὑποσπόνδους*. V, 7, 6, *οὐδεὶς . . . κατὰ πύλας ἐξῄει*. 10, 2. 6. 80, *ἐκ Πελοποννήσου*. *Ib.* 3. VI, 66, 3, *ἐκ τῆς πόλεως*. 96, 3, *πανδημεὶ ἐς τὸν λειμῶνα*. 99, 3. 101, 2. VII, 2, 2, *πανστρατιᾷ*. 3, *ἐκ τῆς Σικελίας*. 4, 6, *ἐπὶ φρυγανισμόν*. *Ibid.* 42, 6. 47, 3, *ἐξιέναι* [*vulgo διεξιέναι, alii ἀπιέναι*, proficisci] *ἐψηφίζετο, καὶ μὴ διατρίβειν*. 73. *Ib.* 2. VIII, 25, 2. 69, 4, *εἶπον αὐτοῖς ἐξιέναι* (*e consilio*), *λαβοῦσι τὸν μισθόν, . . . καὶ ἐξιοῦσιν ἐδίδοσαν*. 98, 3, *ὑπόσπονδοι ἐξέρχονται*. — in expeditionem proficisci, I, 15, 2, *ἐκδήμους στρατείας . . . οὐκ ἐξῄεσαν οἱ Ἕλληνες*. 77, 6, *εἷς ἕκαστος ἐξιὼν οὐδὲ τούτοις* (*τοῖς νομίμοις*) *χρῆται*. *similiter* 95, 7. II, 11, *τῆσδε οὔπω μείζονα παρασκευὴν ἔχοντες ἐξήλθομεν*. IV, 5. 70, 2, *ἐπὶ τὸν Τριποδίσκον*. 81. *Ib.* 3. V, 8, 2, *τῶν Ἀθηναίων ὅπερ ἐστράτευε καθαρὸν ἐξῆλθε*. 13, 2. 34, *ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θρᾴκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν*. 54, 3, *Ἀργεῖοι . . . τοῦ πρὸ τοῦ Καρνείου μηνὸς ἐξελθόντες* [*nonnulli codd. ἐξελθόντος*] *τετράδι φθίνοντος*. 75, 4. VI, 7, 2, *πανστρατιᾷ*. 65, *πανδημεί*. — progredi, VI, 37, 2, *οὐκ ἐπὶ πολὺ ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἱππέων ἐξιόντες*. VII, 11, 4, *οὐδὲ τῆς χώρας ἐπὶ πολὺ διὰ*

τοὺς ἱππέας ἐξερχόμεθα. — *Translate*, I, 70, ₆, κρατοῦντες τῶν ἐχθρῶν, ἐπὶ πλεῖστον ἐξέρχονται [*nonnulli codd.* ἐπεξ.]. III, 108, οἱ Μεσσήνιοι... τὸ πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον [*vulgo* ἐπεξ.], confecerunt. — *Absolute*, excedere, V, 31, ₆, εἴρητο, ἃ ἔχοντες ἐς τὸν Ἀττικὸν πόλεμον καθίσταντό τινες, ταῦτα ἔχοντας ἐξελθεῖν. [*praeterea vulgo* I, 46, ₄, *cf. seq.*]

ἐξιέναι, influere, infundi (*de fluminum ostiis*), I, 46, ₄, ἐξίησι παρ' αὐτὴν Ἀχερουσία λίμνη ἐς θάλασσαν. [*vulgo* ἔξεισι, *qd Poppo servavit; sed fut. v.* ἐξέρχομαι *hic alienum esse videtur*]. II, 102, ₂, ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς, ῥέων ἐκ Πίνδου ὄρους διὰ Δολοπίας,... ἐς θάλασσαν δὲ ἐξιεὶς [*vulgo* διεξιεὶς] παρ' Οἰνιάδας. IV, 103, ᾗ ἡ Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς θάλασσαν.

ἐξικνεῖσθαι, exsequi, I, 70, ₈, ἔργῳ οὐδὲ τἀναγκαῖα ἐξικέσθαι.

ἐξισοῦν, aequare, V, 71, ₃, τοῖς Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηνεν ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν (*sc. aciem*). VI, 87, ₅, ἐξισώσαντες τοῖς ἄλλοις, caeteros imitati. Pass. II, 97, ₆, ταύτῃ ἀδύνατα ἐξισοῦσθαι οὐχ ὅτι τὰ ἐν τῇ Εὐρώπῃ, ἀλλ' οὐδ' ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἔθνος ἓν πρὸς ἓν οὐκ ἔστιν ὅ τι δυνατὸν Σκύθαις ὁμογνωμονοῦσι πᾶσιν ἀντιστῆναι.

ἐξίστασθαι, excedere, demoveri, II, 61, ₂, ἐγὼ μὲν ὁ αὐτός εἰμι, καὶ οὐκ ἐξίσταμαι (*de sententia*). 63, ₁, ἧς (ἀρχῆς) οὐδ' ἐκστῆναι ἔτι ὑμῖν ἔστιν. IV, 28, ₃, ὁ Νικίας... ἐξίστατο τῆς ἐπὶ Πύλῳ [*Vat.* Πύλου] ἀρχῆς.

ἔξοδος, exitus, via qua exitus est, I, 106, ἐσέπεσεν ἔς του χωρίον ἰδιώτου, ᾧ ἔτυχεν ὄρυγμα μέγα περιεῖργον, καὶ οὐκ ἦν ἔξοδος. II, 4, ₃, ὥστε μηδὲ ταύτῃ ἔτι ἔξοδον εἶναι. — egressio, eruptio, II, 21, ₃, οἱ Ἀχαρνῆς... ἐνῆγον τὴν ἔξοδον μάλιστα. III, 5, ₂, ἔξοδόν τινα πανδημεὶ ἐποιήσαντο οἱ Μυτιληναῖοι ἐπὶ τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον. 20, ₂, ἐς ἄνδρας διακοσίους καὶ εἴκοσι μάλιστα ἐνέμειναν τῇ ἐξόδῳ ἐθελονταί. V, 10.—expeditio, II, 10, παρασκευάζεσθαι... τὰ ἐπιτήδεια, οἷα εἰκὸς ἐπὶ ἔξοδον ἔκδημον ἔχειν. *Ib.* ₃, Ἀρχίδαμος... ὅςπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης. — finis, exitus, V, 14, ₄, ξυνέβαινε καὶ πρὸς τοὺς Ἀργείους αὐτοῖς τὰς τριακονταέτεις σπονδὰς ἐπ' ἐξόδῳ εἶναι. *item* 28, ₁.

ἐξοικεῖσθαι, habitari, II, 17, τὸ Πελασγικὸν καλούμενον... ὑπὸ τῆς παραχρῆμα ἀνάγκης ἐξῳκήθη [*depravati codd.* ἐξῳκίσθη].

ἐξοικίζειν, sedibus pellere, I, 114, ₃, Ἑστιαιᾶς ἐξοικίσαν-

τες, αὐτοὶ τὴν γῆν ἔσχον. VI, 76, 2, καί μοι δοκοῦσιν οὐ Λεοντίνους βούλεσθαι κατοικίσαι, ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον ἐξοικίσαι.

ἐξορκοῦν, iusiurandum accipere, V, 47, 9, ὀμνύντων Ἀθήνησι μὲν ἡ βουλὴ καὶ αἱ ἔνδημοι ἀρχαί, ἐξορκούντων δὲ οἱ πρυτάνεις. *Ibid. ter.*

ἐξορμᾶν, impellere, VI, 6, 2, μάλιστα δ' αὐτοὺς ἐξώρμησαν Ἐγεσταίων πρέσβεις παρόντες. 88, 10, παρελθὼν ὁ Ἀλκιβιάδης παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησε. VII, 14, ὀλίγοι τῶν ναυτῶν οἱ ἐξορμῶντες [*nonnulli codd.* ἐξορμοῦντες] ναῦν, καὶ ξυνέχοντες τὴν εἰρεσίαν.

ἐξοτρύνειν, excitare, I, 84, 2, τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων [*vulgo* ἐποτρυνόντων] ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ. 90, τῶν ξυμμάχων ἐξοτρυνόντων.

ἐξουσία, facultas, licentia, IV, 39, 2, ὁ ἄρχων Ἐπιτάδας ἐνδεεστέρως ἑκάστῳ παρεῖχεν ἢ πρὸς τὴν ἐξουσίαν. V, 50, 4, κατὰ τὴν οὐκ ἐξουσίαν (interdictionem) τῆς ἀγωνίσεως. VII, 12, 5, ἀποξηρᾶναι τὰς σφετέρας (ναῦς) μᾶλλον ἐξουσία. 69, 2, πατρίδος τῆς ἐλευθερωτάτης ὑπομιμνήσκω καὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἀνεπιτάκτου πᾶσιν ἐς τὴν δίαιταν ἐξουσίας. — potentia, I, 16, Κῦρος καὶ ἡ Περσικὴ ἐξουσία. 38, 6, ὕβρει καὶ ἐξουσίᾳ πλούτου πολλὰ ἐς ἡμᾶς... ἡμαρτήκασι. 123, πλούτῳ τε νῦν καὶ ἐξουσίᾳ ὀλίγον προφέρετε. III, 45, 4, ἡ μὲν πενία, ἀνάγκῃ τὴν τόλμαν παρέχουσα, ἡ δ' ἐξουσία ὕβρει τὴν πλεονεξίαν καὶ φρονήματι κτέ. VI, 31, 4, ἐπίδειξιν... τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας.

ἐξυβρίζειν, insolescere, I, 84, 2, μόνοι δι' αὐτὸ εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν, καὶ ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν.

ἔξω, extra, a) *cum genit. vel enunciato vel subaud.* I, 10, 2, τῆς τε ξυμπάσης (Πελοποννήσου) ἡγοῦνται, καὶ τῶν ἔξω ξυμμάχων πολλῶν. 13, 5, τῶν τε ἐντὸς Πελοποννήσου καὶ τῶν ἔξω. 62. *Ib.* 3, ἰσθμοῦ. II, 5, 4, τῆς πόλεως. 9, 2, Πελοποννήσου. 11, ἐν αὐτῇ Πελοποννήσῳ καὶ ἔξω. 15, 4, τὰ ἱερὰ ἐν αὐτῇ τῇ ἀκροπόλει... καὶ τὰ ἔξω. 83, 2, τοῦ κόλπου. *Ib.* 5. 86, 2. 5, τῶν Ῥίων. 90, 2, τοῦ ἑαυτῶν κέρως. III, 3, 3. 22, 7, ἐχώρουν ἔξω [*nonnulli codd.* ἔξωθεν] τοῦ τείχους. IV, 8, 8, τοῦ ἔσπλου. 9, 2, ἐχώρει ἔξω τοῦ τείχους. 42, 3, ἰσθμοῦ. 48, 4. 92, 5, ὅρων. 129, 3. V, 26. 75, 2. 79, 2. 80, 3, τοῦ φρουρίου. 82, 4, ἀπό τε τῶν ἐν τῇ πόλει... καὶ τῶν ἔξω Ἀργείων. VI, 3. 44, 3. VII, 6, 2, τοὺς ὁπλίτας ἔξω τῶν τειχῶν μᾶλλον ἢ πρότερον προεξαγαγών. 30, 2, τοξεύματος. 53, ὁρῶν τὰς ναῦς... ἔξω τῶν σταυρωμάτων καὶ τοῦ ἑαυτῶν στρατοπέδου καταφερομένας. 57, 11, Σικελίας. *item* 58, 3. *Ibid.* VIII, 67, 2. —

Transl. III, 61, ἔξω τῶν προκειμένων, extra rem propositam. Ib. 2, ἔξω τῶν ἄλλων Βοιωτῶν, separatim.— b) Absolute, II, 18, 4, πάντα τι ἔξω καταλαβεῖν. 54, ἀνθρώπων ἔνδον θνησκόντων, καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. III, 21, 3, ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ, καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω [vulgo ἐς τὸ ἔξω]. 24, 1, ἐπὶ τῇ ἔξω τάφρῳ. 81, 2, ἔξω ὄντας. 94, 2, τῆς ἔξω γῆς δῃουμένης. IV, 84, 2, τοῦ καρποῦ... ἔτι ἔξω ὄντος. 106, τῶν ἔξω ληφθέντων συχνοὶ οἰκεῖοι ἔνδον ἦσαν. VI, 3, 2, ἡ πόλις ἡ ἐντὸς... καὶ ἡ ἔξω προστειχισθεῖσα. 49, 3, εἰκὸς εἶναι καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς πολλοὺς ἀποληφθῆναι ἔξω. 50, πόλει μὲν ἂν οὐ δέξασθαι, ἀγορὰν δ'ἔξω παρέξειν. 57, ἔξω ἐν τῷ Κεραμεικῷ καλουμένῳ. VII, 4, 3, ἔτυχον ἔξω αὐλιζόμενοι. VIII, 64, 4, φυγὴ αὐτῶν ἔξω ἦν. 100, 3, αὖθις ἔξω μάχῃ ἀπωσθέντες. 104, 4.— Transl. III, 65, 2, βουλόμενοι τῆς ἔξω ξυμμαχίας (cum extraneis) ὑμᾶς παῦσαι. — οἱ ἔξω, ii qui in agris sunt, II, 5, 5, δείσαντες περὶ τοῖς ἔξω. IV, 104. — exules, IV, 66, 2, οἱ φίλοι τῶν ἔξω. V, 14, 3. — obsidentes, II, 76, 2, ἐλάνθανον ἐπιπολὺ τοὺς ἔξω. — τὰ ἔξω, ea quae in agris sunt, II, 5, 6, τὰ ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν. IV, 103, 5. 104, 3, ἐπὶ τὰ ἔξω ἐπέδραμε. VI, 59, 2. VII, 37, 3. — τὸ ἔξω, exterior pars, II, 4, 4, ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβάντες, ἔρριψαν ἐς τὸ ἔξω σφᾶς αὐτούς. Ib. 6. VII, 69, 4, βουλόμενοι βιάσασθαι ἐς τὸ ἔξω.— c) praeter, I, 9, 4, οὐκ ἂν νήσων ἔξω τῶν περιοικίδων... ἐκράτει. 10, 4, περίνεως οὐκ εἰκὸς πολλοὺς ξυμπλεῖν, ἔξω τῶν βασιλέων καὶ τῶν μάλιστα ἐν τέλει. V, 26, 2, ἔξω τε τούτων πρὸς τὸν Μαντινικὸν καὶ Ἐπιδαύριον πόλεμον καὶ ἐς ἄλλα ἀμφοτέροις ἁμαρτήματα ἐγένοντο. 97, ἔξω καὶ τοῦ πλεόνων ἄρξαι, καὶ τὸ ἀσφαλὲς ἡμῖν... ἂν παράσχοιτε.

ἐξωθεῖν, compellere, II, 90, 5, τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας. V, 72, 3, τοὺς Λακεδαιμονίους... ἔτρεψαν, καὶ ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας. VII, 52, 2, τὰς πάσας ναῦς ἤδη τῶν Ἀθηναίων κατεδίωκόν τε, καὶ ἐξεώθουν [nonnulli codd. ἐξώθουν] ἐς τὴν γῆν. VIII, 104, 4, ἐπειγομένων... κατὰ τὸ μέσον ἐξῶσαι πρὸς τὴν γῆν. 105, ἐξέωσαν ἐς τὸ ξηρὸν τὰς ναῦς τῶν Ἀθηναίων. Pass. V, 71, τὰ στρατόπεδα... ἐπὶ τὰ δεξιὰ κέρατα αὐτῶν ἐν ταῖς ξυνόδοις μᾶλλον ἐξωθεῖται. VII, 36, 6, τὴν ἀνάκρουσιν οὐκ ἔσεσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐξωθουμένοις ἄλλοσε ἢ ἐς τὴν γῆν. 63, μὴ ἐξωθεῖσθαι ἐς αὐτὴν (τὴν γῆν). — b) extrahi, VI, 34, 6, ἐξωσθῆναι ἂν τῇ ὥρᾳ ἐς χειμῶνα.

ἔξωθεν, extrinsecus, ab exteriori parte, II, 13, 7, τὰ μακρὰ τείχη,... ὧν τὸ ἔξωθεν ἐτηρεῖτο. 78, τάφρος ἐντός τε ἦν καὶ ἔξωθεν. III, 21, εἶχε δύο τοὺς περιβόλους, πρός τε Πλαταιῶν, καὶ εἴ

τις ἔξωθεν [*Mosqu.* δίωξις] ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι. V, 10, 2, ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν. 25, 3, ἀπέσχοντο μὴ ἐπὶ τὴν ἑκατέρων γῆν στρατεῦσαι, ἔξωθεν δὲ... ἔβλαπτον ἀλλήλους τὰ μάλιστα (extra fines). 57, 2, οἱ ἐκ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου ξύμμαχοι καὶ οἱ ἔξωθεν. VII, 36, 2, ἀντηρίδας... ὑπέτεινον... ἐπὶ ἓξ πήχεις ἐντός τε καὶ ἔξωθεν. VIII, 71, διὰ τὸν ἔνδοθέν τε καὶ ἔξωθεν... γενησόμενον θόρυβον. — τὸ ἔξωθεν, exterius, II, 49, 5, τὸ ἔξωθεν ἀπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν. — τὰ ἔξωθεν, exteriora, I, 65, ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα. — οἱ ἔξωθεν, qui extra numerum sunt, alii, VIII, 92, 2, ὅσοι ἄλλοι τῶν τετρακοσίων αὐτῶν καὶ τῶν ἔξωθεν ἦσαν ὁμογνώμονες.

ἐοικέναι, similem esse, III, 38, 7, σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις. VII, 71, 2, ὁ φόβος ἦν ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος οὐδενὶ ἐοικώς. 75, 5, οὐδὲν ἄλλο ἢ πόλει ἐκπεπολιορκημένῃ ἐῴκεσαν ὑποφευγούσῃ. — ὡς ἔοικεν, ut videtur, I, 77, 4.

ἑορτάζειν, festum diem celebrare, III, 3, 3, ἐσηγγέλθη αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος ἔξω τῆς πόλεως ἑορτή, ἐν ᾗ πανδημεὶ Μυτιληναῖοι ἑορτάζουσι.

ἑορτή, festus dies, I, 70, 7, μήτε ἑορτὴν ἄλλο τι ἡγεῖσθαι ἢ τὸ τὰ δέοντα πρᾶξαι. 126, 4, ἐν τῇ τοῦ Διὸς μεγίστῃ ἑορτῇ. *Ib.* 5. 6. *Ibid.* II, 15, 2, ξυνοίκια ἐξ ἐκείνου Ἀθηναῖοι ἔτι καὶ νῦν τῇ θεῷ ἑορτὴν δημοτελῆ ποιοῦσι. III, 3, 3, Ἀπόλλωνος Μαλόεντος. 8. 104, 6. IV, 5, ἑορτήν τινα ἔτυχον ἄγοντες. V, 50, 3. 4, ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθεν. 75, 2, τὴν ἑορτὴν ἦγον [*nonnulli codd.* εἶχον]. VI, 57, ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτή. VII, 73, 2, ἑορτῆς οὔσης. *Ib.* VIII, 10, 1.

ἐπαγγέλλειν, iubere, indicere, III, 16, 3, κατὰ πόλεις ἐπήγγελλον τεσσαράκοντα νεῶν πλῆθος. V, 47, 2, βοηθεῖν Ἀργείους καὶ Ἠλείους καὶ Μαντινέας Ἀθήναζε, καθότι ἂν ἐπαγγέλλωσιν Ἀθηναῖοι. *item Ib.* 4. 6, ἐπὴν ἔλθῃ ἐς τὴν πόλιν τὴν ἐπαγγείλασαν [*Vat.* ἀπ.] βοηθεῖν. VI, 56, ἀδελφὴν αὐτοῦ κόρην ἐπαγγείλαντες [*Vat.* ἀπ.] ἥκειν κανοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινι, ἀπήλασαν. VII, 17, στρατιὰν ἐπαγγέλλων ἐς τοὺς ξυμμάχους. VIII, 108, 4, ἐπαγγείλας στρατιὰν αὐτῶν τοῖς βελτίστοις. — edicere, denuntiare (*ludos*), V, 49, 3, πρώτοις σφίσιν αὐτοῖς ἐπαγγέλλουσι (τὴν ἐκεχειρίαν). *Ib.* 4, οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπελάμβανον οὐ χρεὼν εἶναι αὐτοὺς ἐπαγγεῖλαι ἔτι ἐς Λακεδαίμονα. Pass. V, 49, 1, λέγοντες μὴ ἐπηγγέλθαι πω ἐς Λακεδαίμονα τὰς σπονδάς. VIII, 10, ἐν τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι (ἐπηγγέλθησαν γὰρ) ἐθεώρουν ἐς αὐτά. [*ubi Bekk. ex uno Vat. post* γὰρ *addit* αἱ σπονδαί, *cf. Popp.*

adn.] Med. polliceri, VI, 88, *ε*, ἔστιν ὧν πόλεων ἐπαγγελλομένων καὶ αὐτῶν ξυμπολεμεῖν. VIII, 32, *ς*, ἐπαγγελλομένων [*nonnulli codd.* ἐπαγγειλαμένων] τινῶν Λεσβίων τὴν ἀπόστασιν. 86, *ε*, παρῆσαν καὶ Ἀργείων πρέσβεις, ἐπαγγελλόμενοι τῷ ἐν τῇ Σάμῳ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ ὥστε βοηθεῖν.

ἐπάγειν, afferre, I, 93, *ε*, δύο ἅμαξαι ἐναντίαι ἀλλήλαις τοὺς λίθους ἐπῆγον. VII, 60, *α*, τὰ ἐπιτήδεια οὔτε αὐτίκα ἔτι εἶχον, (προπέμψαντες γὰρ ἐς Κατάνην... ἀπεῖπον μὴ ἐπάγειν). — advocare, I, 107, *δ*, τὸ δέ τι καὶ ἄνδρες τῶν Ἀθηναίων ἐπῆγον αὐτοὺς κρύφα. II, 85, *ε*. VIII, 46, βασιλεῖ ἐξεῖναι ἀεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν. — adversus hostes ducere, VI, 69, τὸ στρατόπεδον. VII, 3, *α*, τοὺς Ἀθηναίους. 5, *γ*, νῦν αὖθις ἐπάξειν. 6. — ψῆφον, in suffragia mittere, I, 87, *δ*. 119. 125, τοῖς ξυμμάχοις ἅπασιν. Med. arcessere, vocare ad se (*auxilii causa*), I, 3, *β*, ἐπαγομένων αὐτοὺς ἐπ' ὠφελείᾳ ἐς τὰς ἄλλας πόλεις. 104, Ἀθηναίους ἐπηγάγετο. 114. II, 2, *β*. *δ*. 68, *ε*, ξυνοίκους. III, 34, *α*, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους. *Ibid.* τὸν Πάχητα. 62, *δ*. 63, *α* [*ubi vulgo* ὑπάγεσθαι]. *Ib.* *δ*. 82, διαφορῶν οὐσῶν ἑκασταχοῦ τοῖς τε τῶν δήμων προστάταις τοὺς Ἀθηναίους ἐπάγεσθαι, καὶ τοῖς ὀλίγοις τοὺς Λακεδαιμονίους. IV, 1. 60, *α*. 61. 64, *δ*, ξυμμάχους οὐδέποτε τὸ λοιπὸν ἐπαξόμεθα. 110. V, 4, *γ*. 5. VI, 6, *β*, Συρακοσίους ἐπαγόμενοι ξυμμάχους. 86. VII, 57, *ιι*. VIII, 5, *ε*. Pass. III, 34, τῆς ἄνω πόλεως ἑαλωκυίας ὑπὸ Ἰταμάνους καὶ τῶν βαρβάρων, κατὰ στάσιν ἰδίαν ἐπαχθέντων. — concitare in se, V, 98, τοὺς μὲν ὑπάρχοντας πολεμίους μεγαλύνετε, τοὺς δὲ μηδὲ μελλήσοντας γενέσθαι ἄκοντας ἐπάγεσθε. — advehere ad se, I, 81, *β*, ἐκ θαλάσσης ὧν δέονται ἐπάξονται. VI, 99, *δ*, κατὰ γῆν ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια ἐπήγοντο. — inferre, III, 10, *δ*, τὴν τῶν ξυμμάχων δούλωσιν. — persuadere, V, 41, *β*, οἱ Ἀργεῖοι πρέσβεις τάδε ὅμως ἐπηγάγοντο [*nonnulli codd.* ἀπηγ.] τοὺς Λακεδαιμονίους ξυγχωρῆσαι. 45, τὸ πλῆθος.

ἐπαγωγή, sociorum *vel* auxiliarium arcessitus, III, 82, ἐν μὲν εἰρήνῃ οὐκ ἂν ἐχόντων πρόφασιν, οὐδ' ἑτοίμων παρακαλεῖν αὐτούς (*sc. Athenienses vel Lacedaemonios*)· πολεμουμένων δὲ... ῥᾳδίως αἱ ἐπαγωγαὶ τοῖς νεωτερίζειν τι βουλομένοις ἐπορίζοντο. 100, τῶν Ἀθηναίων. — subvectio, V, 82, *ε*, ὅπως, ἢν τῆς γῆς εἴργωνται, ἡ κατὰ θάλασσαν σφᾶς μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων ὠφελῇ. VII, 24, *α*, τῶν ἐπιτηδείων. [*praeterea vulgo* VII, 34, *α*, *ubi nunc* ἐπαναγωγή.]

ἐπαγωγός, blandus, ad pelliciendum idoneus, IV, 85, ὅπως

μὴ ξυνεχεῖ ῥήσει οἱ πολλοὶ ἐπαγωγὰ καὶ ἀνέλεγκτα ἐς ἅπαξ ἀκούσαντες ἡμῶν, ἀπατηθῶσι. 111, 3, *ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει.* VI, 8, 2, *ἀκούσαντες τῶν τε Ἐγεσταίων καὶ τῶν σφετέρων πρέσβεων τά τε ἄλλα ἐπαγωγὰ καὶ οὐκ ἀληθῆ, κτέ.*

ἐπαινεῖν, laudare, probare, I, 86, *ἐπαινέσαντες πολλὰ ἑαυτούς.* II, 35. 45, *τὸν οὐκ ὄντα ἅπας εἴωθεν ἐπαινεῖν.* III, 42. IV, 65, 2. V, 37, 6, *τοὺς λόγους.* VIII, 86, 6, *εἰ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται,... πάνυ ἐπαινεῖν.* *Ib.* 8. Pass. I, 76, 3, *ἐπαινεῖσθαι ἄξιοι οἵτινες χρησάμενοι τῇ ἀνθρωπείᾳ φύσει ὥςτε ἑτέρων ἄρχειν, δικαιότεροι ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν γεγένηνται.* II, 25, 2, *ἀπὸ τούτου τοῦ τολμήματος πρῶτος τῶν κατὰ τὸν πόλεμον ἐπῃνέθη ἐν Σπάρτῃ.* III, 56, 5, *ἐπῃνοῦντο μᾶλλον οἱ μὴ τὰ ξύμφορα πρὸς τὴν ἔφοδον αὐτοῖς ἀσφαλείᾳ πράσσοντες, κτέ.* 57, *ἐπαινούμενα περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν.* 82, 5, *ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾶν ἐπῃνεῖτο.* VIII, 28, 2, *μάλιστα ἐν τῷ ἔργῳ οἱ Συρακόσιοι ἐπῃνέθησαν.*

ἐπαινέτης, laudator, II, 41, 4, *οὐδὲν προςδεόμενοι... Ὁμήρου ἐπαινέτου.*

ἔπαινος, laus, I, 76, 4, *ἡμῖν καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος... περιέστη.* 84, 2. II, 34, 6, *λέγει ἐπ' αὐτοῖς ἔπαινον τὸν πρέποντα* (laudationem). 35, 2, *μέχρι τοῦδε ἀνεκτοὶ οἱ ἔπαινοί εἰσι περὶ ἑτέρων λεγόμενοι, κτέ.* 36, 1, *ἄξιοι ἐπαίνου.* 43, 2, *ἰδίᾳ τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον.* III, 61. 104, 5. IV, 120, 3, *φάσκων ἀξιωτάτους αὐτοὺς εἶναι ἐπαίνου.*

ἐπαίρειν, impellere, excitare, III, 45, 6, *ἡ τύχη ἐπ' αὐτοῖς οὐδὲν ἔλασσον ξυμβάλλεται ἐς τὸ ἐπαίρειν.* VIII, 89, 4, *σαφέστατα αὐτοὺς ἐπῆρε τὰ ἐν τῇ Σάμῳ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἰσχυρὰ ὄντα.* Pass. impelli, excitari, I, 42, 2, *οὐκ ἄξιον, ἐπαρθέντας αὐτῷ (τῷ μέλλοντι τοῦ πολέμου), φανερὰν ἔχθραν... κτήσασθαι.* *Ib.* 4. 81, 6, *μὴ ἐκείνῃ γε τῇ ἐλπίδι ἐπαιρώμεθα, κτέ.* 83, 2, *τοῖς τῶν ξυμμάχων λόγοις.* III, 38, 2, *κέρδει ἐπαιρόμενος... παράγειν πειράσεται.* 45, *τῇ ἐλπίδι.* IV, 108, 3, *αἱ πόλεις πυνθανόμεναι... τῆς Ἀμφιπόλεως τὴν ἄλωσιν,... μάλιστα δὴ ἐπήρθησαν ἐς τὸ νεωτερίζειν.* 121, *τοῖς λόγοις.* V, 14, 2. VII, 13, 2, *ὑπὸ μεγάλου μισθοῦ... ἐπαρθέντες.* — efferri, inflari, III, 37, 5, *χρὴ... μὴ δεινότητι καὶ ξυνέσεως ἀγῶνι ἐπαιρομένους παρὰ δόξαν τῷ ὑμετέρῳ πλήθει παραινεῖν.* VII, 41, 3, *δύο νῆες... ἐπαιρόμεναι τῇ νίκῃ.* — insolescere, I, 25, 4, *ναυτικῷ καὶ πολὺ προέχειν ἔστιν ὅτε ἐπαιρόμενοι καὶ κατὰ τὴν τῶν Φαιάκων προενοίκησιν τῆς Κερκύρας.* 84, 2, *τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ παρὰ*

τὸ δοκοῦν ἡμῖν οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ. 120, 3, τῇ κατὰ τὸν πόλεμον εὐτυχίᾳ. *Ib.* 4, θράσει ἀπίστῳ. IV, 18, 4, διὰ τὸ μὴ τῷ ὀρθουμένῳ αὐτοῦ πιστεύοντες ἐπαίρεσθαι. VI, 11, 5, πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων. — erectum *vel* suspensum esse, II, 11, 2, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα τῇδε τῇ ὁρμῇ ἐπῆρται. VIII, 2, πρὸς τὴν ἐκ τῆς Σικελίας τῶν Ἀθηναίων μεγάλην κακοπραγίαν εὐθὺς οἱ Ἕλληνες πάντες ἐπηρμένοι ἦσαν.

ἐπαιτιᾶσθαι, criminari, II, 70, 4, Ἀθηναῖοι τοὺς στρατηγοὺς ἐπῃτιάσαντο, ὅτι ἄνευ σφῶν ξυνέβησαν. V, 16, 2, τὴν πρόμαντιν τὴν ἐν Δελφοῖς ἐπῃτιῶντο αὐτὸν πεῖσαι. VI, 28, 2, ὧν καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπῃτιῶντο. 58, 2, ἐξελέγετο εὐθὺς οὓς ἐπῃτιᾶτο. VIII, 9, 2, πέμψαντες ἕνα τῶν στρατηγῶν... ἐπῃτιῶντο αὐτούς. — queri, VIII, 81, 2, τὴν ἰδίαν ξυμφορὰν τῆς φυγῆς ἐπῃτιάσατο [*vulgo* ἐπῃτίασε] καὶ ἀνωλοφύρατο ὁ Ἀλκιβιάδης.

ἐπαίτιος, reus, VI, 61, τὰ μυστικά, ὧν ἐπαίτιος ἦν. — vituperabilis, V, 65, 2, δηλῶν τῆς ἐξ Ἄργους ἐπαιτίου ἀναχωρήσεως τὴν παροῦσαν ἄκαιρον προθυμίαν ἀνάληψιν βουλομένην εἶναι.

ἐπακολουθεῖν, insequi, IV, 96, 4, ὠσάμενοι κατὰ βραχὺ τὸ πρῶτον ἐπηκολούθουν. 127, 2, αὐτοῖς. 128, 2, ἐς τὸ πλεῖον οὐκέτ' ἐπηκολούθουν. V, 65, 5. VI, 70, 3, ἐπακολουθήσαντες ἀθρόοι, ὅσον ἀσφαλῶς εἶχε, πάλιν ἐπανεχώρουν. VII, 75, 4, ἐπακολουθοῦντες ἐς ὅσον δύναιντο. VIII, 10, 2, ἐπὶ πολὺ οὐκ ἐπηκολούθησαν οἱ Πελοποννήσιοι.

ἐπακούειν, exaudire, I, 53, 3, τὸ στρατόπεδον ὅσον ἐπήκουσεν [*olim* ὑπήκ.] ἀνεβόησεν εὐθύς, κτέ. II, 36, 4, νομίζων... τὸν πάντα ὅμιλον καὶ ἀστῶν καὶ ξένων ξύμφορον εἶναι αὐτῶν ἐπακοῦσαι.

ἐπακτός, advecticius, importatus, VI, 20, 4, σίτῳ οἰκείῳ καὶ οὐκ ἐπακτῷ χρῶνται. VII, 28, τῶν πάντων ὁμοίως ἐπακτῶν ἐδεῖτο ἡ πόλις.

ἐπαληθεύειν, verum declarare, confirmare, IV, 85, ἡ ἔκπεμψίς μου... γεγένηται τὴν αἰτίαν ἐπαληθεύουσα, ἣν ἀρχόμενοι τοῦ πολέμου προείπομεν. VIII, 52, τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον πρότερον εἰρημένον... ἐπηλήθευσεν ὁ Λίχας.

ἔπαλξις, pinna, propugnaculum muri, II, 13, 6, ὁπλίτας τρισχιλίους καὶ μυρίους εἶναι ἄνευ τῶν ἐν τοῖς φρουρίοις καὶ τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακισχιλίων καὶ μυρίων. III, 21, 2, τεῖχος... ἐπάλξεις ἔχον ἀμφοτέρωθεν. *Ib.* 3. 4. 22, 3. 4. 23, τὰς ἐπάλξεις ἀπώσαντες. IV, 69, 2, αἱ οἰκίαι τοῦ προαστείου, ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, αὐταὶ ὑπῆρχον ἔρυμα. 115, οἱ Ἀθηναῖοι ἠμύνοντό τε ἐκ φαύ-

λου τειχίσματος, καὶ ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. 116. VII, 28, 2, πρὸς τῇ ἐπάλξει τὴν ἡμέραν κατὰ διαδοχὴν οἱ Ἀθηναῖοι φυλάσσοντες. 43, 6, τὰς ἐπάλξεις ἀπέσυρον.

ἐπαμύνειν, opitulari, I, 25, 2, ἐδέοντο μὴ σφᾶς περιορᾶν διαφθειρομένους, ἀλλ' ἐπαμῦναι. 33, 2, οἷς ἐπαμυνεῖτε. 101, Λακεδαιμονίους ἐπεκαλοῦντο, καὶ ἐπαμῦναι [vulgo ἐπαμύνειν] ἐκέλευον ἐςβαλόντας ἐς τὴν Ἀττικήν. III, 14. VI, 6, 2, ἐδέοντο σφίσι ναῦς πέμψαντας [vulgo πέμψαντες] ἐπαμῦναι. 18.

ἐπαμφοτερίζειν, ambiguum se praebere, VIII, 85, 1, ἔμελλε τὸν Τισσαφέρνην ἀποφαίνειν φθείροντα τῶν Πελοποννησίων τὰ πράγματα μετὰ Ἀλκιβιάδου, καὶ ἐπαμφοτερίζοντα.

ἐπαναβαίνειν, ascendere, VII, 29, 3, ἀφυλάκτοις τε ἐπιπεσών, καὶ ἀπροςδοκήτοις μὴ ἄν ποτέ τινα σφίσιν ἀπὸ θαλάσσης τοσοῦτον ἐπαναβάντα [nonnulli codd. ἐπαναβάντας] ἐπιθέσθαι.

ἐπαναβιβάζειν, ascendere facere, III, 23, κλίμακας προςθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις, καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, κτέ.

ἐπανάγειν, reducere, VII, 3, 3, ὁ Γύλιππος... ἐπανῆγε τὸ στράτευμα ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. Med. provehi (navibus), impetum facere, VIII, 42, 2, ἐπανάγονται κατὰ τάχος ὁ Χαρμῖνος καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσί.

ἐπαναγκάζειν, urgere, cogere, V, 31, 3.

ἐπαναγορεύειν, edicto proponere, VI, 60, 4, ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι.

ἐπαναγωγή, impetus, eruptio (navium), VII, 4, 4, οὐχ ὥςπερ νῦν ἐκ τοῦ μυχοῦ τοῦ λιμένος τὰς ἐπαναγωγὰς ποιήσεσθαι. 34, 6, διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγὴν [vulgo ἐπαγωγήν].

ἐπαναίρεσθαι, attollere, VIII, 84, 2, τῷ γε Δωριεῖ, ξυναγορεύοντι τοῖς ἑαυτοῦ ναύταις, καὶ ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν.

ἐπανάσεισις, concussio, quassatio, IV, 126, 5, ἡ διὰ κενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων ἔχει τινὰ δήλωσιν ἀπειλῆς.

ἐπανάστασις, rebellio, tumultus, II, 27, 2, τῶν Εἱλώτων. item IV, 56, 2. VIII, 21, ἐγένετο κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον καὶ ἡ ἐν Σάμῳ ἐπανάστασις τοῦ δήμου [vulgo ὑπὸ τοῦ δ.] τοῖς δυνατοῖς μετὰ Ἀθηναίων.

ἐπαναστρέφειν, reverti, IV, 130, 6, ἤδη καὶ ὁ Νικίας ἐπαναστρέψας πρὸς τῇ πόλει ἦν. VIII, 105, 3.

ἐπαναχωρεῖν, recedere, recipere se, I, 63, ἀπὸ τῆς διώξεως. Ib. 2, πάλιν... ἐς τὸ τεῖχος. 131, ἐς τὴν Σπάρτην. III,

33, 1. 96, 2, ἐς Ναύπακτον. 108, 3. IV, 44, 1, πρὸς τὰ μετέωρα. V, 41, 3, ἐς τὸ Ἄργος. 55, 3. VI, 49, 4. 70, 3, πάλιν. *Ib.* 4, ἐς τὴν πόλιν. 97, 6. 100, 3. VIII, 10, 2.

ἐπαναχώρησις, **recessus**, III, 89, 4, ἐγένετο καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις.

ἐπανιέναι, **redire**, IV, 16, 2, ἐσπεῖσθαι αὐτὰς (τὰς σπονδὰς) μέχρι οὗ ἐπανέλθωσιν οἱ ἐκ τῶν Ἀθηνῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις. 74, ἐς τὴν Κόρινθον. 135. VI, 102, 3, πρὸς τὸν κύκλον βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν Ἀθηναίων... ἐπανῄει.

ἐπανισοῦν, **exaequare**, VIII, 57, 2, ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους.

ἐπανίστασθαι, **rebellionem facere, cooriri**, I, 115, 6, τῷ δήμῳ. III, 39, 2, ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν. V, 23, 3, ἢν ἡ δουλεία ἐπανιστῆται [*vulgo* ἐπανίστηται]. VIII, 63, 3, ἀλλήλοις. 73, 2, τοῖς δυνατοῖς.

ἐπανορθοῦν, **rursus erigere**, VII, 77, 7, οἱ Ἀθηναῖοι τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως, καίπερ πεπτωκυῖαν, ἐπανορθώσοντες [*nonnulli codd.* ἐπανορθώσαντες].

ἐπάντης, **editus, acclivis**, VII, 79, 2, βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος.

ἐπάνωθεν, **e locis mediterraneis**, II, 99, 2, τῶν Μακεδόνων εἰσὶ καὶ Λυγκησταὶ καὶ Ἐλιμειῶται, καὶ ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν.

ἐπάρατος, **exsecrabilis**, II, 17, τὸ Πελασγικὸν,... ὃ καὶ ἐπάρατον ἦν μὴ οἰκεῖν. VIII, 97, μισθὸν μηδένα φέρειν μηδεμιᾷ ἀρχῇ· εἰ δὲ μὴ, ἐπάρατον ἐποιήσαντο.

ἐπάρχεσθαι, **libationes ad foedus iciendum facere**, IV, 120, περὶ τὰς ἡμέρας ταύτας, αἷς ἐπήρχοντο [*alii ad Ionicam imperfecti formam v.* ἐπέρχομαι *referentes, interpretantur :* **iis diebus, quibus ultro citroque ibant legati de pace agentes**].

ἐπαυλίζεσθαι, **pernoctare** (*in loco pugnae*), III, 5, 2, μάχη ἐγένετο, ἐν ᾗ οὐκ ἔλασσον ἔχοντες οἱ Μυτιληναῖοι οὔτε ἐπηυλίσαντο, οὔτε ἐπίστευσαν σφίσιν αὐτοῖς, ἀλλ᾽ ἀνεχώρησαν. IV, 134, 2.

ἐπαύξειν, **augere**, II, 36, 3, τὰ πλείω αὐτῆς (τῆς ἀρχῆς) αὐτοὶ ἡμεῖς οἵδε... ἐπηυξήσαμεν. VII, 70, 7, τὴν οἰκείαν... πατρίδα.

ἐπαύρεσις, **delectatio**, II, 53, 2, ταχείας τὰς ἐπαυρέσεις [*nonnulli codd.* ἐπαυρήσεις] καὶ πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι.

ἐπαχθής, **gravis, molestus, VI, 54, 5**, *οὐδὲ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλούς.*

ἐπείγεσθαι, **festinare, properare, I, 80, 3**, *τίνι πιστεύσαντας, ἀπαρασκεύους ἐπειχθῆναι;* **82, 5**, *τοῖς τῶν ξυμμάχων ἐγκλήμασιν ἐπειχθέντες.* **85. 93, 2**, *πάντα ὁμοίως κινοῦντες, ἠπείγοντο.* **II, 81, 7. III, 3, 3. 49, 4. IV, 3**, *ὁ Εὐρυμέδων καὶ Σοφοκλῆς ἠπείγοντο* [*nonnulli codd. ὑπήγοντο*] *ἐς τὴν Κέρκυραν.* **4, 3**, *παντὶ τρόπῳ ἠπείγοντο φθῆναι τοὺς Λακεδαιμονίους.* **105. V, 9, 7. 64, 4. VI, 32, 2**, *ἐς τὴν Κέρκυραν... ἠπείγοντο ἀφικέσθαι.* **101, 4**, *δρόμῳ ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν.* **VII, 42, 4. 70, 3**, *πᾶς τις ἐν ᾧ προςετέτακτο αὐτὸς ἕκαστος ἠπείγετο πρῶτος φαίνεσθαι.* **84, 2**, *οἱ Ἀθηναῖοι ἠπείγοντο πρὸς τὸν Ἀσσίναρον ποταμόν.* **VIII, 7. 46. 82, 2. 100. 104, 4**, *ἐπειγομένων τῶν Πελοποννησίων πρότερον ξυμμίξαι.*—*c. acc.* **maturare, III, 2, 3**, *τὴν παρασκευὴν ἅπασαν.* **IV, 5, 2**, *τὸν ἐς τὴν Κέρκυραν πλοῦν.* **VI, 100**, *τὴν καθ' αὑτοὺς περιτείχισιν.* **VIII, 9**, *τὸν πλοῦν.*

ἐπεῖναι, **esse super, IV, 128**, *πειρᾶσαι ἀπ' αὐτοῦ (τοῦ λόφου) ἐκκροῦσαι τοὺς ἤδη ἐπόντας* [*vulgo et libri ἐπιόντας*] *βαρβάρους.* **131, 2**, *μάχῃ ἐκκρούσαντες τοὺς ἐπόντας* [*iterum vulgo ἐπιόντας, cf. Popp. adn.*]

ἐπειςαγωγή, **locus ad introducendum accommodatus, VIII, 92**, *τεῖχος... πυλίδας ἔχον καὶ ἐςόδους καὶ ἐπειςαγωγὰς τῶν πολεμίων.*

ἐπειςιέναι, **adportari, II, 38, 2**, *ἐπειςέρχεται διὰ μέγεθος τῆς πόλεως ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα.*—**supervenire, VIII, 35, 4**, *ἐπειςελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων.*

ἐπειςπλεῖν, **supervenire** (*de navibus*), **VI, 2, 6**, *ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες πολλοὶ κατὰ θάλασσαν ἐπειςέπλεον* (*in Siciliam*).

ἐπειςφέρεσθαι, **afferre, III, 53, 4**, *ἐπειςενεγκάμενα μαρτύρια ὧν ἄπειροι ἦτε.* [*in hoc et superioribus cur vulgatum εἰς servatum fuerit, cf. Popp. Prol.* I, *p.* 212.]

ἔπειτα, **deinde, I, 18, 3** [*ubi vulgo additur δέ*]. **32**, *πρῶτον μέν,... ἔπειτα δέ.* **33**, *πρῶτον μέν,... ἔπειτα.* **51, 5. 61, 3. 75, 3**, *μάλιστα μὲν ὑπὸ δέους, ἔπειτα δὲ* [*qd. om. plurimi codd.*] *καὶ τιμῆς, ὕστερον καὶ ὠφελείας.* **98, 2. 4. 105, 3. 115, 5. 121, 2**, *πρῶτον μέν,... ἔπειτα.* **131, 2. 134, 4. II, 4, 2**, *δὶς μὲν ἢ τρὶς ἀπεκρούσαντο· ἔπειτα πολλῷ θορύβῳ αὐτῶν προςβαλλόντων, κτέ.* **9, 2**, *Πελληνῆς Ἀχαιῶν μόνοι ξυνεπολέμουν τὸ πρῶτον,... ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ ἅπαντες.* **19, 2. 48**, *τὸ μὲν πρῶτον... ἔπειτα δέ.*

9, 3. 54, 5. 55. 75. 84, 3, *πρῶτον μέν,… ἔπειτα δέ.* 86, 6. 2. 96. 98. 100, 4. III, 4, 2. 5, 3. 7, 3. 20, 2. 22, *πρῶτον μέν,… πειτα. item Ib.* 2. *Ibid.* 24, 2, *ἐπὶ μὲν ἓξ ἢ ἑπτὰ σταδίους οἱ Ιλαταιῆς τὴν ἐπὶ τῶν Θηβῶν ἐχώρησαν, ἐπειθ' ὑποστρέψαντες, τέ.* 47, 3, *πρῶτον μέν,… ἔπειτα.* 93, *τὸ πρῶτον ἔδεισαν,… πειτα μέντοι παρὰ δόξαν αὐτοῖς ἀπέβη.* 94, *πρῶτον ἐν Ἐλλομένῳ ῆς Λευκαδίας φρουρούς τινας λοχήσαντες διέφθειραν· ἔπειτα στερον ἐπὶ Λευκάδα μείζονι στόλῳ ἦλθον. Ib.* 6. 101, 2. 106, 2. 111, 3, *τὸ μὲν πρῶτον,… ἔπειτα μέντοι.* IV, 43, 2. 44. 54, 2. 56, 4. 68. 90, 4. 102, 2. 111, 2. 124, 3, *οἱ ἱππῆς… ἱππομάχησαν τρῶτα ἀμφοτέρων· ἔπειτα δέ, κτέ. Ib.* 4. 135. V, 7, *τέως μὲν ἡσύχαζεν, ἔπειτα ἠναγκάσθη κτέ.* 25, 3. 31. *Ib.* 3. 41, 2. 58, 3. 61, 3, *πελείποντο πρῶτον, ἔπειτα δ' ὕστερον καὶ οὗτοι ἦλθον.* 65, 2. 81. 34. 2. VI, 2, 3. 11, 4. 16, 6 [*ubi δὲ om. nonnulli codd.*]. 39. 42, 2. 66, 3, *πρῶτοι οἱ ἱππῆς τῶν Συρακοσίων προςεβοήθησαν· ἔπειτα δὲ ὕστερον καὶ τὸ πεζὸν ἅπαν ξυνελέγη. Ibid.* 67, 2. 69, 2. 88, 9, *περαιωθεὶς τότ' εὐθὺς… ἐς Κυλλήνην τῆς Ἠλείας πρῶτον, ἔπειτα ὕστερον ἐς τὴν Λακεδαίμονα.* 90, 2. VII, 19. 23. 26, 2. 34, 4. 40, 4. 41, 2. 43. 52, 2. 58. 61, 2. 66, 2, *πρῶτον μέν,… ἔπειτ'* [*Val. ἔπειτα δὲ*], *εἰ κατορθώσειαν, κτέ.* 78, 7. 79, 6. 82, 2, *ἔπειτα δ' ὕστερον κτέ.* 87, 3. VIII, 6, 5. 8, 2. 11, 2. 3. 26, 2. 28, 4. 42, 4. 45. 46, 4. 48. 67, 2. 75. 86, 2. 95, 6. — **praeterea**, I, 141, 3, *αὐτουργοί εἰσι Πελοποννήσιοι,… ἔπειτα χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροι.* II, 89, 2. VI, 10, 2, *οἷς πρῶτον μὲν διὰ ξυμφορῶν ἡ ξύμβασις… ἐγένετο, ἔπειτα ἐν αὐτῇ ταύτῃ πολλὰ τὰ ἀμφιςβητούμενα ἔχομεν.* 69, 3. — *de loco*, **deinde**, V, 67, *κέρας μὲν εὐώνυμον Σκιρῖται αὐτοῖς καθίσταντο,… παρὰ δ' αὐτοῖς οἱ ἐπὶ Θρᾴκης Βρασίδειοι στρατιῶται,… ἔπειτ' ἤδη Λακεδαιμόνιοι αὐτοὶ ἑξῆς καθίστασαν τοὺς λόχους. Ib.* 2. *Ibid.* — **in futurum**, I, 123, *περὶ τῶν ἔπειτα μελλόντων.* III, 39, 8, *τῆς ἔπειτα προσόδου… τὸ λοιπὸν στερήσεσθε.* — *ὁ ἔπειτα χρόνος*, **posterum tempus**, I, 108, 4, *φόρον ταξάμενοι ἐς τὸν ἔπειτα χρόνον.* II, 51, 6. III, 46, 4. 114, 3. IV, 45, 2, *ἐλῄστευον τὸν ἔπειτα χρόνον τὴν Τροιζηνίαν γῆν.* — *ἐς ἔπειτα vel ἐς τὸ ἔπειτα*, **in posterum**, I, 130, 2, *προὐδήλου, ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐς ἔπειτα ἔμελλε πράξειν.* II, 64, 5, *ἡ παραυτίκα τε λαμπρότης καὶ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα, αείμνηστος καταλείπεται.* IV, 18, 6, *ἐξὸν ἀκίνδυνον δόκησιν ἰσχύος καὶ ξυνέσεως ἐς τὸ ἔπειτα καταλιπεῖν.* 64, 5, *ἐς τὸ ἔπειτα… ἐλευθέραν νεμούμεθα.* — *τὸ ἔπειτα*, *idem*, IV, 54, 3. 107, *τὰ ἐν τῇ Ἠιόνι καθίστατο, ὅπως καὶ τὸ αὐτίκα… καὶ τὸ ἔπειτα ἀ-*

σφαλῶς ἕξει. V, 115, 4.—*τὰ ἔπειτα*, **idem**, V, 26, 6, *τὴν μετὰ τὰ δέκα ἔτη διαφορὰν,... καὶ τὰ ἔπειτα ὡς ἐπολεμήθη, ἐξηγήσομαι.* VI, 55, 4, *Ἱππάρχῳ ξυνέβη... τὴν δόξαν τῆς τυραννίδος ἐς τὰ ἔπειτα* (apud posteros) *προςλαβεῖν.* —*οἱ ἔπειτα*, posteri, I, 10, 2. II, 15, 2, *ἡ* (*πόλις*)... *μεγάλη γενομένη, παρεδόθη ὑπὸ Θησέως τοῖς ἔπειτα.* 41, 4, *τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα.* VII, 56, 2.—*ἄνθρωποι*, VI, 16, 6, *τῶν ἔπειτα ἀνθρώπων προςποίησιν ξυγγενείας τισὶ... καταλιπεῖν.*

ἐπεκβαίνειν, e navibus escendere, I, 49, 6, *μέχρι τοῦ στρατοπέδου πλεύσαντες αὐτῶν, καὶ ἐπεκβάντες, ἐνέπρησαν τὰς σκηνὰς ἐρήμους.* VIII, 105, *ἐς τὴν γῆν.*

ἐπεκβοηθεῖν, adversus hostes excurrere, VII, 53, 1. VIII, 55, 3.

ἐπεκδρομὴν ποιεῖσθαι, eruptionem facere, IV, 25, 11.

ἐπέκεινα, ultra, VI, 63, 2, *ἐπειδὴ πλέοντες τά τε ἐπέκεινα* (oram ulteriorem) *τῆς Σικελίας πολὺ ἄπο σφῶν ἐφαίνοντο.* VII, 58, *Ἀκραγαντίνων ἡσυχαζόντων, ἐν τῷ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι Σελινούντιοι.* VIII, 104, 6, *τοῦ χωρίου τοῦ περὶ τοῦ Κυνὸς σῆμα ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος, ὥςτε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα μὴ κάτοπτα εἶναι.*

ἐπεκθεῖν, in hostes excurrere, IV, 34, *τῶν Λακεδαιμονίων οὐκέτι ὀξέως ἐπεκθεῖν* [*nonnulli codd.* *ἐπελθεῖν*], *ᾗ προςπίπτοιεν, δυναμένων.* V, 9, 7, *αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν* [*iterum alii* *ἐπελθεῖν*].

ἐπέκπλουν ποιεῖσθαι, navibus eruptionem facere, VIII, 20, *αἰφνίδιον.*

ἐπελπίζειν, in spem inducere, VIII, 1, *ὠργίζοντο τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν.*—sperare, VIII, 54, *δείσας καὶ ἅμα ἐπελπίζων* [*vulgo et Goell.* *ἐλπίζων*] *ὡς καὶ μεταβαλεῖται.*

ἐπεξάγειν, educere copias in hostem, II, 21, 3, *ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι.*—extendere aciem, V, 71, 3, *δείσας Ἆγις μὴ σφῶν κυκλωθῇ τὸ εὐώνυμον,... τοῖς Σκιρίταις καὶ Βρασιδείοις ἐσήμηνεν ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσι.* VII, 52, 2, *βουλόμενον περικλῄσασθαι τὰς ναῦς τῶν ἐναντίων, καὶ ἐπεξαγαγόντα* [*Vat.* *ἐπεξάγοντα, alii* *ἐξάγοντα*] *τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον.*

ἐπεξαγωγή, actio extendendi (*aciem*), VIII, 105, 3, *παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως.*

ἐπεξέτασις, **nova recensio**, VI, 42, *ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος... οἱ στρατηγοὶ ἐποιήσαντο.*

ἐπεξιέναι, **hostibus obviam exire**, I, 64, 2, *ὡς οὐδεὶς ἐπεξῄει ἐς μάχην.* *similiter* II, 13, 2. 20, 2. 3, *πεῖραν ἐποιεῖτο... εἰ ἐπεξίασιν.* *Ib.* 4. 21, 2. 22. 23, *ἐπειδὴ οὐκ ἐπεξῄεσαν αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι ἐς μάχην.* 55, 2. 79, 2. III, 27, 2, *τοῖς Ἀθηναίοις.* 91, 5. IV, 68, 4, *ἐς μάχην.* *Ib.* 6. 75, *μάχῃ νικήσαντες τοὺς ἐκ τῆς Ἀντάνδρου ἐπεξελθόντας* [*Vat.* *ὑπεξ.*]. 130. *Ib.* 3. 4, *καί τινος αὐτῷ... ἀντειπόντος... ὅτι οὐκ ἐπέξεισιν.* V, 7, 3, *ἐς μάχην οὐδὲ ἤλπισέν οἱ ἐπεξιέναι οὐδένα.* 9, 3, *οὐκ ἂν ἐλπίσαντας ὡς ἂν ἐπεξέλθοι τις αὐτοῖς ἐς μάχην.* 10. *Ib.* 5. 7, *κατὰ τὰς Θρᾳκίας πύλας ἐπεξελθὼν τῷ στρατῷ ἐπεφέρετο.* VI, 97, 5, *αὐτοῖς.* 98, 2. VII, 51, 2, *κατά τινας πύλας.* VIII, 24, 3. 61, 2, *πανδημεί.* 62, 2. — **progredi, efferri, evehi**, I, 62, 6, *ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπὶ πολύ.* III, 26, 4, *ἐπεξῆλθον τὰ πολλὰ τέμνοντες.* IV, 14, 3, *βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπεξελθεῖν.* — ***Translate***, III, 40, 6, *οἱ μὴ ξὺν προφάσει τινὰ κακῶς ποιοῦντες ἐπεξέρχονται.* 82, 8, *παντὶ τρόπῳ ἀγωνιζόμενοι ἀλλήλων περιγίγνεσθαι, ἐτόλμησάν τε τὰ δεινότατα, ἐπεξῄεσάν τε, τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους... προτιθέντες.* — **exsequi**, I, 84, 3, *τὰς τῶν πολεμίων παρασκευὰς λόγῳ καλῶς μεμφόμενοι, ἀνομοίως ἔργῳ ἐπεξιέναι.* 120, 5, *ἐνθυμεῖται οὐδεὶς ὁμοίᾳ τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται.* V, 9, 10, *ἐγώ τε δείξω οὐ παραινέσαι οἷός τε ὢν μᾶλλον τοῖς πέλας, ἢ καὶ αὐτὸς ἔργῳ ἐπεξελθεῖν.* 100, *πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν.* VI, 38, 2, *ἡμεῖς κακοί, πρὶν ἐν τῷ παθεῖν ὦμεν, προφυλάξασθαί τε καὶ αἰσθόμενοι ἐπεξελθεῖν.* — **ultionem persequi**, III, 38, *ὁ παθὼν τῷ δράσαντι ἀμβλυτέρᾳ τῇ ὀργῇ ἐπεξέρχεται.* V, 89, *ἀδικούμενοι νῦν ἐπεξερχόμεθα.* — **oratione persequi**, I, 22, 2, *ὅσον δυνατὸν ἀκριβείᾳ περὶ ἑκάστου ἐπεξελθὼν* [*qd Schol. per ἐρευνῶν interpr.*]. III, 67, *καὶ ταῦτα... τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν.* [*praeterea vulgo pro ἐξιέναι*, II, 21, 2.]

ἐπέξοδος, **eruptio**, V, 8, 2, *ἐπέξοδον καὶ ἀντίταξιν οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους.*

ἐπεργασία, **cultura**, I, 139, 2, *ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν* [*olim ἐπ' ἐργ.*] *Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς καὶ τῆς ἀορίστου.*

ἐπερωτᾷν, **interrogare**, I, 25, *πέμψαντες ἐς Δελφοὺς, τὸν θεὸν ἐπήροντο, εἰ παραδοῖεν Κορινθίοις τὴν πόλιν.* *similiter* 118, 3. II, 54, 4, *ἐπερωτῶσιν αὐτοῖς τὸν θεὸν, εἰ χρὴ πολεμεῖν, ἀνεῖλε κτέ.* III, 92, 5, *ἐν Δελφοῖς τὸν θεὸν ἐπήροντο.* VIII, 29, *ἕως ἂν*

βασιλέα ἐπέρηται. Pass. V, 45, 4, *ἐς τὸν δῆμον παρελθόντες καὶ ἐπερωτώμενοι, οὐκ ἔφασαν... αὐτοκράτορες ἥκειν.*

ἐπερώτημα, interrogatum, III, 53, 2, *τὸ ἐπερώτημα βραχὺ ὄν.* 68.

ἐπερώτησις, interrogatio, IV, 38, 3, *γενομένων ἐπερωτήσεων δὶς ἢ τρίς* [*vulgo γενομένης ἐπερωτήσεως*].

ἐπεςβαίνειν, ingredi, II, 90, 6, *ἐπεςβαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις ἐς τὴν θάλασσαν. item* IV, 14, 2.

ἐπεςβάλλειν, invadere, III, 13, 4, *ἣν ὑμεῖς ἐν τῷ θέρει τῷδε ναυσί τε καὶ πεζῷ ἅμα ἐπεςβάλητε τὸ δεύτερον.*

ἕπεσθαι, sequi, comitari, II, 11, 5, *ἕπεσθε ὅπῃ ἄν τις ἡγῆται.* 87, 8, *θαρσοῦντες καὶ κυβερνῆται καὶ ναῦται τὸ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστος ἕπεσθε.* III, 22, 3. 92, 5, *τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τὸν βουλόμενον ἐκέλευον ἕπεσθαι* (*in coloniam*). V, 71. VII, 1, 3, *τοὺς Ἱμεραίους ἔπεισαν ξυμπολεμεῖν, καὶ αὐτούς τε ἕπεσθαι* (*in bellum*), *κτέ. similiter* 57, 7.—obsequi, II, 35, 3, *τῷ νόμῳ.* III, 10, 4, *προθύμως* (*imperio*). 55, 4, *ἃ ἑκάτεροι ἐξηγεῖσθε τοῖς ξυμμάχοις, οὐχ οἱ ἑπόμενοι αἴτιοι,... ἀλλ' οἱ ἄγοντες ἐπὶ τὰ μὴ ὀρθῶς ἔχοντα.* 65, 2, *οἱ ἄγοντες παρανομοῦσι μᾶλλον τῶν ἑπομένων.* VI, 38, 4, *ἣν ὑμεῖς ἐθέλητε ἕπεσθαι* (*consiliis*). 89, 4, *τοῖς παροῦσιν.*—consequi, consectarium esse, I, 42, 2, *τὸ ξυμφέρον, ἐν ᾧ ἄν τις ἐλάχιστα ἁμαρτάνῃ, μάλιστα ἕπεται.*

ἐπεςπλεῖν, portum intrare (*ad hostem aggrediendum*), IV, 13, 3, *ἣν μὲν ἀντεκπλεῖν ἐθέλωσι σφίσιν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, εἰ δὲ μή, ὡς αὐτοὶ ἐπεςπλευσούμενοι.*

ἐπετήσιος, annuus, II, 80, 5, *ὧν* (*Χαόνων*) *ἡγοῦντο ἐπετησίῳ* [*vulgo et Bekk. ἐπ' ἐτησίῳ*] *προστασίᾳ... Φώτιος καὶ Νικάνωρ.*

ἐπέχειν, retinere, morari, I, 129, 3, *καί σε μήτε νὺξ μήτε ἡμέρα ἐπισχέτω, ὥςτε ἀνεῖναι πράσσειν τι ὧν ἐμοὶ ὑπισχνῇ.* III, 45, 4, *ἢ δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστὶν, ἢ τόδε οὐδὲν ἐπίσχει.* IV, 5, *καί τι καὶ αὐτοὺς ὁ στρατὸς ἔτι ἐν ταῖς Ἀθήναις ὢν ἐπέσχε.*—b) inhibere, rem coeptam omittere *vel* ne ultra progrediatur impedire, II, 76, 2, *οἱ δέ, ταύτῃ ἀποκλῃόμενοι, τοῦτο μὲν ἐπέσχον* [*Vat. et alii ἔπασχον*], *ὑπόνομον δὲ... ὀρύξαντες, κτέ.* V, 46, *ἐπισχόντας τὰ πρὸς Ἀργείους.* 63, 4, *τὴν ζημίαν καὶ τὴν κατασκαφὴν ἐπέσχον.* — *Intrans.* aliquantum subsistere, I, 90, 3, *μὴ εὐθὺς ἐκπέμπειν, ἀλλ' ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου, ἕως ἂν τὸ τεῖχος ἱκανὸν αἴρωσιν.* 131. IV, 78, 5, *ἐχώρει οὐδὲν ἐπισχὼν δρόμῳ.* V, 32, 6, *περὶ τῆς Ἀργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐ-*

τοὺς ἐκέλευον. VI, 33, οὐ καταφοβηθεὶς ἐπισχήσω. VII, 50, 4. VIII, 5, 2, ἀναπείθεται Ἄγις ὥστε Εὐβοίας πέρι ἐπισχεῖν. 16, 3. —*c. acc. temporis*, I, 137, 4, ἐνιαυτόν. 138, ἐν τῷ χρόνῳ ὃν ἐπέσχε. IV, 31, μίαν ἡμέραν. 73, 4, χρόνον. 124, 4, δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας. VII, 74, τὴν νύκτα.—*c. genit.* VIII, 31, ὁ Ἀστύοχος ὡς τότε ἐν τῇ Χίῳ ἔτυχε διὰ τὴν προδοσίαν τοὺς ὁμήρους καταλεγόμενος τούτου μὲν ἐπέσχε,... λαβὼν δὲ ναῦς... ἀνάγεται. — *c. infin.* II, 81, 4, οὔτ' ἐπέσχον τὸ στρατόπεδον καταλαβεῖν, χωρήσαντές τε κτέ. VII, 33, 3, ἐπέσχον τὸ [*vulgo et cum plurimis codd. Bekk. Goell.* ἐπέσχοντο] εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν. — c) occupare, obtinere, I, 23, 3, οἱ (σεισμοὶ) ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς... ἐπέσχον. 48, 3, ἐπὶ μὲν τὸ δεξιὸν κέρας Κερκυραίων αἱ Ἀττικαὶ νῆες, τὸ δὲ ἄλλο αὐτοὶ ἐπέσχον. 50, 2, πολλῶν νεῶν οὐσῶν ἀμφοτέρων, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης ἐπεχουσῶν. II, 77, 3, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν. 101, 5, τήν τε Χαλκιδικὴν καὶ Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων, ἔφθειρε. III, 107, 4, Δημοσθένης μὲν τὸ δεξιὸν κέρας ἔχων μετὰ Μεσσηνίων καὶ Ἀθηναίων ὀλίγων· τὸ δὲ ἄλλο Ἀκαρνᾶνες ὡς ἕκαστοι τεταγμένοι ἐπεῖχον. VII, 62, 4, τῆς γῆς, πλὴν ὅσον ἂν ὁ πεζὸς ἡμῶν ἐπέχῃ [*nonnulli codd.* ἐπέχει], πολεμίας οὔσης.—d) tendere contra, insistere, VIII, 105, 3, γνόντες οἱ περὶ Θρασύβουλον, τὰς ἐπὶ σφίσι ναῦς ἐπεχούσας,... εὐθὺς ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι.

ἐπηλυγάζεσθαι, obumbrare, occultare, VI, 36, 2, ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸ σφέτερον ἐπηλυγάζωνται.

ἔπηλυς, advena, I, 29, 5, ὥστε τοὺς μὲν ἐπήλυδας ἀποδόσθαι, Κορινθίους δὲ δήσαντας ἔχειν.

ἐπηλύτης, *idem*, I, 9, 2, Πέλοπα πρῶτον... τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας, ἐπηλύτην ὄντα, ὅμως σχεῖν.

ἐπήρεια, contumelia, I, 26, 3, τοὺς φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς.

ἐπιβαίνειν, conscendere, I, 111, 2, ἐπὶ τὰς ναῦς... ἐπιβάντες. 137, 2. II, 25, 4, ἐπέβησαν ἐπὶ τὰς ναῦς. *Ibid.* 90, 6, IV, 116, 2, ἔτυχε κηρύξας... τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους τριάκοντα μνᾶς ἀργυρίου δώσειν. VII, 62, 2, τοξόται πολλοὶ καὶ ἀκοντισταὶ ἐπιβήσονται. 69, 4, ἐπὶ τὰς ναῦς. 70, 6, ἐπειδὴ προσμίξειαν, οἱ ἐπιβάται ἐς χεῖρας ἰόντες ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν. — ingredi, I, 103, ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν ἐκ Πελοποννήσου ὑπόσπονδοι, καὶ μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς. III, 106, 2, ἐπέβησαν τῆς Ἀγραίων, οὐκέτι Ἀκαρνανίας, φιλίας δὲ σφίσιν.

ἐπιβάλλειν, **iniicere**, II, 52, 4, *οἱ δὲ, καιομένου ἄλλου, ἄνωθεν ἐπιβαλόντες* [*depravati codd.* *ἐπιβάλλ.*] *ὃν φέροιεν, ἀπήεσαν.* 76, 2, *ὥστε ἐπιβάλλοντας* (*aggerem*) *ἧσσον ἀνύτειν.* IV, 48, 4, *αὐτοὺς οἱ Κερκυραῖοι... φορμηδὸν ἐπὶ ἁμάξας ἐπιβαλόντες, ἀπήγαγον.* Pass. II, 75, 2, *ἐφόρουν ὕλην ἐς αὐτὸ* (*τὸ χῶμα*) *καὶ λίθους καὶ γῆν, καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον.* IV, 25, 4, *χειρὶ σιδηρᾷ ἐπιβληθείσῃ.* VII, 65, 2, *ὅπως ἂν ἀπολισθάνοι... ἡ χεὶρ ἐπιβαλλομένη.* — b) **imponere, addere** (*onera*), VIII, 108, 5, *καὶ ἄλλα ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ, ἃ φέρειν οὐκ ἠδύναντο.* Med. **imponere sibi**, VI, 40, 2, *πόλις ἥδε... οὐκ... αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται.*

ἐπιβάτης, **miles classiarius**, III, 95, 2, *Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν.* VI, 32, *οἵ τε ἐπιβάται καὶ οἱ ἄρχοντες.* 43, *ἑπτακόσιοι θῆτες ἐπιβάται τῶν νεῶν.* VII, 1, 5, *ἀναλαβὼν τῶν σφετέρων ναυτῶν καὶ ἐπιβατῶν τοὺς ὡπλισμένους.* 62, 3. 70, 3, 5. VIII, 24, 2, *εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς.* — **vector**, VIII, 61, 2, *Λέοντα ἄνδρα Σπαρτιάτην, ὃς Ἀντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε.*

ἐπιβιβάζειν, **imponere** (*in naves*), IV, 31, *ἐπ' ὀλίγας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες.* VI, 65, 2, *ἀναλαβόντες τὸ στράτευμα ἅπαν τὸ ἑαυτῶν,... καὶ ἐπιβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ναῦς καὶ τὰ πλοῖα.*

ἐπιβιῶναι, **superstitem esse**, II, 65, 6, *ἐπεβίω δύο ἔτη καὶ ἓξ μῆνας.* V, 26, 5, *ἐπεβίων διὰ παντὸς αὐτοῦ* (*τοῦ πολέμου*).

ἐπιβοᾷν, **inclamare**, IV, 28, 3, *ἐκείνῳ ἐπεβόων πλεῖν.* V, 65, 2, *τῶν πρεσβυτέρων τις Ἄγιδι ἐπεβόησεν... ὅτι κτέ.* VII, 70, 7, *τοῖς Ἀθηναίοις βιάζεσθαι τὸν ἔκπλουν ἐπιβοῶντες.* Pass. **increpari, maledictis lacessi**, VI, 16, 6, *διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος, τὰ δημόσια σκοπεῖτε εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω.* Med. **obtestari, obsecrare**, III, 59, 2, *θεοὺς τοὺς ὁμοβωμίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι.* 67, 2, *πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν.* VII, 69, 2, *ἄλλα τε λέγων, ὅσα... ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομίζοντες ἐπιβοῶνται.* 75, 4, *ἕνα ἕκαστον.* VIII, 92, 8, *Θουκυδίδου τοῦ Φαρσαλίου... προθύμως ἐμποδών τε ἑκάστοις γιγνομένου, καὶ ἐπιβοωμένου μή... ἀπολέσαι τὴν πατρίδα.*

ἐπιβοήθεια, **auxilium**, III, 51, 3, *ἀπετείχισε καὶ τὸ ἐκ τῆς ἠπείρου, ᾗ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια* [*duo codd.* *ἐπὶ βοηθείᾳ*] *ἦν τῇ νήσῳ.*

ἐπιβοηθεῖν, **opem ferre**, I. 62, 4. 73, 4. *ἀδυνάτων ἂν*

ὄντων πρὸς ναῦς πολλὰς ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν. II, 5. 79, 4, ἐκ τῆς Ὀλύνθου. 86, 6, πρίν τι καὶ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων ἐπιβοηθῆσαι. 90, 2. III, 23. *Ibid.* 26, ταῖς ναυσί. 69, 2, πρὶν πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυτικόν. 78, 2. 96, 3. 110, πανδημεί. IV, 1, 3, τοῖς Μεσσηνίοις. 4, 3. 7. 29, 4, ἀλλήλοις. 43, 4, λόχος τις τῶν Κορινθίων, ἐπιβοηθήσας [*nonnulli codd.* ἐπιβοήσας] τῷ εὐωνύμῳ κέρᾳ ἑαυτῶν, ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας. 66, 4. 69. *Ib.* 3, τοὺς Πελοποννησίους οὐ νομίζοντες ταχὺ ἐπιβοηθήσειν. VI, 99, 2. 100. VII, 3, 4, ὅπως μὴ ἐπιβοηθοῖεν ἄλλοσε. 14, 3. 53, 3. VIII, 33, πολλὰ ἀπειλήσας τοῖς Χίοις, ἢ μὴν μὴ ἐπιβοηθήσειν, ἤν τι δέωνται.

ἐπιβόημα, inclamatio, V, 65, 3.

ἐπιβόητος, maledictis obnoxius, VI, 16, ὧν πέρι ἐπιβόητός εἰμι, κτέ.

ἐπιβολή, iniectio, VII, 62, 3, χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί. 65, προηγγέλθη αὐτοῖς καὶ ἡ ἐπιβολὴ [*olim* ἐπιβουλὴ] τῶν σιδηρῶν χειρῶν. — operimentum, II, 49, 5, ὥςτε μήτε τῶν πάνυ λεπτῶν ἱματίων καὶ σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς μήτ' ἄλλο τι ἢ γυμνὸν ἀνέχεσθαι. — stratum, ordo laterum superimpositorum, III, 20, 3, ξυνεμετρήσαντο ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν πλίνθων. *item Ibid.* — ratio rei aggrediendae, III, 45, 5, τὴν ἐπιβολὴν [*nonnulli codd.* ἐπιβουλὴν] ἐκφροντίζων. [*praeterea vulgo* I, 93, 6, *ubi nunc* ἐπιβουλή.]

ἐπιβουλεύειν, insidiari, I, 68, 3, ὧν τοὺς μὲν δεδουλωμένους ὁρᾶτε, τοῖς δὲ ἐπιβουλεύοντας αὐτούς. 82. 140, 2, ἡμῖν. II, 5, 4, ἐπεβούλευον τοῖς ἔξω τῆς πόλεως τῶν Πλαταιέων. III, 37, 2, πρὸς ἐπιβουλεύοντας [*vulgo coniunctim* προςεπ.] αὐτοὺς καὶ ἄκοντας ἀρχομένους. 39, 2. 40. *Ib.* 5. 82, 5, ἐπιβουλεύσας τις, τυχών, ξυνετός, καὶ ὑπονοήσας, ἔτι δεινότερος. IV, 68, 6. 97, τῷ Δηλίῳ. 103, 4, τῷ χωρίῳ. *similiter* 116, 3. VI, 11, 6. 18, 3. 60, 4, τῷ πλήθει. 86, 3. 87, 4. VIII, 66, 4, ἀμύνασθαι ἐπιβουλεύσαντα, ἀδύνατον ἦν. Pass. insidiis peti, I, 2, 4, ὑπὸ ἀλλοφύλων ἧσσον ἐπεβουλεύοντο. 82, ὅσοι ὥςπερ καὶ ἡμεῖς ὑπ' Ἀθηναίων ἐπιβουλευόμεθα. IV, 60, εἰ ἐπιβουλευομένην τὴν πᾶσαν Σικελίαν... ὑπ' Ἀθηναίων δυνησόμεθα ἔτι διασῶσαι. 61. 64, 5. VI, 33, 5, τοῖς ἐπιβουλευθεῖσιν ὄνομα... ὅμως καταλείπουσιν. 80, 3, ἐπιβουλευόμεθα ὑπὸ Ἰώνων ἀεὶ πολεμίων. — b) parare, III, 109, 3, τὴν ἀποχώρησιν κρύφα. VI, 54, 3, κατάλυσιν τῇ τυραννίδι. VII, 51, τὸν ἔκπλουν. VIII, 60, ἀπόστασιν τῆς Εὐβοίας. Pass. III, 96, 3, τοὺς Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρασκευή, οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο, κτέ. VI, 88, 7, τοὺς Ἰταλιώτας... ἐπειρῶντο

πείθειν μὴ περιορᾶν τὰ γιγνόμενα ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, ὡς καὶ ἐκείνοις ὁμοίως ἐπιβουλευόμενα. — c) consilium capere, III, 20, ἐπιβουλεύουσι... πάντες ἐξελθεῖν. Med. attente secum deliberare, III, 82, 4, ἀσφαλείᾳ τὸ ἐπιβουλεύσασθαι, ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος.

ἐπιβούλευμα, consilium (*proditionis*), III, 45. IV, 68, 6, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα. 89, μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου.

ἐπιβουλή, insidiae, consilium (*aggressionis vel proditionis*), I, 93, 6, ἀφιστάναι τὰς τῶν πολεμίων ἐπιβουλάς [*vulgo* ἐπιβολάς]. IV, 76, 6, ἡ ἐπιβουλὴ τοιαύτη παρεσκευάζετο. 86, 6, γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ. VI, 59, τοιούτῳ τρόπῳ... ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιβουλῆς... ἐγένετο. VII, 70, 6, τοῖς κυβερνήταις τῶν μὲν φυλακήν, τῶν δ' ἐπιβουλὴν... πανταχόθεν περιεστάναι. VIII, 24, 6, ἐσκόπουν ὅπως μετριώτατα... καταπαύσουσι τὴν ἐπιβουλήν (coitionem). 92, 2, πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς.

ἐπιγίγνεσθαι, supernasci, succrescere, II, 44, 3, τῶν οὐκ ὄντων (παίδων) λήθη οἱ ἐπιγιγνόμενοί τισιν ἔσονται. VI, 26, 2, ἄρτι ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτήν... ἐς ἡλικίας πλῆθος ἐπιγενομένης καὶ ἐς χρημάτων ἄθροισιν. — supervenire, contingere, I, 16, ἐπεγένετο [*vulgo* ἐπεγίγνετο] ἄλλοις ἄλλοθι κωλύματα μὴ αὐξηθῆναι. II, 4, 4, αἴσθησις ταχεῖα ἐπεγένετο. 70, ἄλλα τε πολλὰ ἐπεγεγένητο βρώσεως πέρι ἀναγκαίας, κτέ. V, 20, 2, οὐκ ἀκριβές ἐστιν, οἷς καὶ ἀρχομένοις καὶ μεσοῦσι... ἐπεγένετό τι. VII, 87, 2, ἄλλα ὅσα εἰκὸς ἐν τοιούτῳ χωρίῳ ἐμπεπτωκότας κακοπαθῆσαι, οὐδὲν ὅ τι οὐκ ἐπεγένετο αὐτοῖς. VIII, 96, 1, τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο. — *de iis, quae in rerum natura fiunt*, II, 4, 2, ὕετοῦ... πολλοῦ ἐπιγενομένου. 77, 6, πνεῦμα εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ ἐπίφορον, κτέ. *similiter* III, 74, 2. IV, 3, χειμὼν ἐπιγενόμενος. *item* 6. 30, 2, πνεύματος ἐπιγενομένου. VIII, 34, χειμὼν μέγας ἐπιγίγνεται. — *specialim de nocte*, III, 112. IV, 25, 1, νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. 48, 3, τῷ παθήματι. 125. VII, 87. — *de morbis*, II, 49, 3, ἐξ αὐτῶν πταρμὸς καὶ βράγχος ἐπεγίγνετο. 58, 2, ἐπιγενομένη ἡ νόσος, ἐνταῦθα δὴ πάνυ ἐπίεσε τοὺς Ἀθηναίους. 64. — adoriri, III, 30, 2, ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι ἄν τινα σφίσι πολέμιον. 77. 108, ἐπιγενόμενοι αὐτοῖς κατὰ νώτου. IV, 25, 11 τεταραγμένοις. 93, 2, τοῖς Βοιωτοῖς... ἐν τῇ μάχῃ. 120, 2, ἀντιπάλου ἄλλης τριήρους ἐπιγενομένης. VII, 32, 2, ἀφυλάκτοις τε καὶ ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι. — *de tempore*, intermitti, I, 126, 8, χρόνου ἐπιγιγνομένου. IV, 26, 4, ἀθυμίαν πλείστην ὁ χρόνος παρεῖχε, παρὰ λόγον ἐπιγιγνόμενος. — *item*, insequi, II, 33, τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος.

69. 71, θέρους. III, 1. 26. 75, τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ. 87. 89. 103. IV, 1. 50. 52, τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθύς. 89. 117, εὐθύς. 130, 1. V, 1. 13. 36. 40, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 51. 52. 56. 57. 76. 82. 83. 84. 116. VI, 8. 63. 94. 97. VII, 10. 19. VIII, 2. 7. 29. 61. —οἱ ἐπιγιγνόμενοι, posteri, I, 144, 5. II, 36. 64, 3. — τὰ ἐπιγιγνόμενα, recentiora, I, 71, 2, ἀνάγκη ὥςπερ τέχνης ἀεὶ τὰ ἐπιγιγνόμενα κρατεῖν.

ἐπιγιγνώσκειν, cognoscere, I, 132, 5, παραποιησάμενος σφραγῖδα, ἵνα, ἢν... ἐκεῖνός τι μεταγράψαι αἰτήσῃ, μὴ ἐπιγνῷ, κτέ. II, 65, 11, οὐ τὰ πρόςφορα τοῖς οἰχομένοις ἐπιγιγνώσκοντες. — excogitare (*aliquid novi*), I, 70, 2, ὑμεῖς δέ, τὰ ὑπάρχοντά τε σώζειν, καὶ ἐπιγνῶναι μηδέν. — statuere, decernere, III, 57, ἀνδρῶν ἀγαθῶν πέρι... ἀπρεπές τι ἐπιγνῶναι.

ἐπίγραμμα, inscriptio, VI, 54, 7, τοῦ βωμοῦ. 59, 3, αὐτῆς σῆμά... ἐστιν, ἐπίγραμμα ἔχον τόδε.

ἐπιγραφή, *idem*, II, 43, 3, στηλῶν.

ἐπιγράφειν, inscribere, I, 132, 3, ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις, ὅσαι... ἔστησαν τὸ ἀνάθημα. Med. inscribendum curare, I, 132, 2, ἐπὶ τὸν τρίποδά ποτε τὸν ἐν Δελφοῖς.... ἠξίωσεν ἐπιγράψασθαι αὐτὸς ἰδίᾳ τὸ ἐλεγεῖον τόδε. V, 4, 2, πολίτας... πολλούς (adscribere).

ἐπιδαρθάνειν, obdormiscere, IV, 133, 2, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον τινὰ θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, καὶ ἐπιδαρθανούσης [*Mosqu.* ἐπιδαρθείσης].

ἐπιδεικνύναι, ostendere, III, 64, 4, ἃ ποτε χρηστοὶ ἐγένεσθε... οὐ προςήκοντα νῦν ἐπεδείξατε. VI, 46, 3, ἐς τὸ ἐν Ἔρυκι ἱερὸν τῆς Ἀφροδίτης ἀγαγόντες αὐτούς, ἐπέδειξαν τὰ ἀναθήματα. 47, τὴν δύναμιν τῆς Ἀθηναίων πόλεως. — significare, V, 77, 8, ἐπιδείξαντες τοῖς ξυμμάχοις ξυμβαλέσθαι, αἷ κα αὐτοῖς δοκῇ.

ἐπίδειξις, demonstratio, III, 16, ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις τῆς Πελοποννήσου ᾗ δοκοῖ αὐτοῖς. VI, 31, 4, ἐς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας ἐπίδειξιν μᾶλλον εἰκασθῆναι τῆς δυνάμεως καὶ ἐξουσίας, ἢ ἐπὶ πολεμίους παρασκευήν. — commissio, III, 42, 3 (*de oratoribus*), χαλεπώτατοι καὶ οἱ ἐπὶ χρήμασι προςκατηγοροῦντες ἐπίδειξίν τινα [*nonnulli codd.* ἀντίδειξιν].

ἐπιδημεῖν, domi esse, I, 136, 3, οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν.

ἐπιδημιουργοί, epidemiurgi, praefecti quidam apud Potidaeatas, I, 56, 2.

ἐπιδιαβαίνειν, transire, VI, 101, 6, ἐπιδιαβὰς τάφρον τινά.

ἐπιδιαφέρεσθαι, insuper traiici, VIII, 8, 3, *διαφέρειν τὸν Ἰσθμὸν τὰς ἡμισείας τῶν νεῶν πρῶτον, καὶ εὐθὺς ταύτας ἀποπλεῖν, ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας μᾶλλον τὸν νοῦν ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας* [*vulgo διαφερομένας*].

ἐπιδιδόναι, sponte dare, largiri, permittere, IV, 11, 4, *ἐκέλευε... τοὺς ξυμμάχους μὴ ἀποκνῆσαι ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι.* — crescere, augeri, incrementa capere, VI, 60, 2, *καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον.* 72, 4, *ἐπιδώσειν ἀμφότερα αὐτά.* VII, 8, *ὁρῶν καθ' ἡμέραν ἐπιδιδοῦσαν τήν τε τῶν πολεμίων ἰσχὺν καὶ τὴν σφετέραν ἀπορίαν.* VIII, 24, 4, *ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον.* 83, 2, *ξυνηνέχθη αὐτοῖς... πολλῷ ἐς τὴν μισθοδοσίαν τὸν Τισσαφέρνην ἀρρωστότερον γενόμενον, καὶ ἐς τὸ μισεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν... διὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ἐπιδεδωκέναι.*

ἐπιδιώκειν, insequi, persequi, II, 79, 6, *ἔτρεψαν τοὺς Ἀθηναίους, καὶ ἐπεδίωξαν* [*nonnulli codd. ἐδίωξαν*] *ἐπὶ πολύ.* 92, 1. III, 33, 3, *μέχρι Πάτμου τῆς νήσου ἐπεδίωξε.* 111, 3, *τοὺς Πελοποννησίους ἐπεδίωκον* [*nonnulli codd. ἀπεδ.*]. IV, 14, *ὡς διὰ βραχέος.* 43, 4, *ἔτρεψε τῶν Ἀθηναίων τὸ δεξιὸν κέρας, καὶ ἐπεδίωξεν ἐς τὴν θάλασσαν.* V, 65, 5, *ὅτι ἀποδιδράσκοντας οὐδεὶς ἐπιδιώκει.* VII, 41, 2, *αἱ τῶν Συρακοσίων νῆες μέχρι τῶν ὁλκάδων ἐπεδίωκον* [*Mosqu. ἀπεδ.*]. 53, 1 [*ubi nonnulli codd. ἀπεδίωξαν*]. VIII, 34. Pass. III, 69, *νῆες... ἐκ τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι.* VII, 23, 1, *ὑπὸ τριήρους μιᾶς καὶ εὖ πλεούσης ἐπεδιώκοντο.*

ἐπιδοχή, novarum rerum acceptio, VI, 17, 2 (*de Siciliae civitatibus*), *ῥᾳδίας ἔχουσι τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς.*

ἐπιδρομή, incursio, IV, 23, *ἐγκλήματα ἔχοντες ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι παράσπονδον κτέ.* 34, 2, *γενομένης βοῆς ἅμα τῇ ἐπιδρομῇ.* 56, *τὸν ὄχλον τῶν ψιλῶν ἐσκεδασμένον ἐφόβησεν ἐπιδρομῇ.*

ἐπιείκεια, aequitas, V, 86, *ἡ ἐπιείκεια τοῦ διδάσκειν καθ' ἡσυχίαν ἀλλήλους οὐ ψέγεται.*—clementia, III, 40, 2, *μηδὲ τρισὶ τοῖς ἀξυμφορωτάτοις τῇ ἀρχῇ, οἴκτῳ, καὶ ἡδονῇ λόγων, καὶ ἐπιεικείᾳ, ἁμαρτάνειν.* 48, *μήτε οἴκτῳ πλέον νείμαντες μήτ' ἐπιεικείᾳ.*

ἐπιεικής, aequus, III, 4, 2, *βουλόμενοι τὰς ναῦς... ὁμολογίᾳ τινὶ ἐπιεικεῖ ἀποπέμψασθαι.* 9, 2, *πρόφασις.* — moderatus, VIII, 93, 2, *ἔπειθον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτούς τε ἡσυ-*

χάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν. — *τὸ ἐπιεικές*, **aequitas, moderatio**, I, 76, 4, ἡμῖν καὶ ἐκ τοῦ ἐπιεικοῦς ἀδοξία τὸ πλέον ἢ ἔπαινος... περιέστη. IV, 19, 2, πρὸς τὸ ἐπιεικὲς καὶ ἀρετῇ αὐτὸ νικήσας.

ἐπιέναι, **advenire, supervenire**, I, 36, 2, μήτε ἐκεῖθεν ναυτικὸν ἐᾶσαι Πελοποννησίοις ἐπελθεῖν κτέ. II, 49, 3, ἀποκαθάρσεις χολῆς πᾶσαι... ἐπῄεσαν. 52. III, 68, καταλαμβάνουσι... Βρασίδαν... ξύμβουλον Ἀλκίδᾳ ἐπεληλυθότα. 103. 104, 5. IV, 25, 9, παρακελευόμενοι ἐν ἑαυτοῖς ὡς οἱ Λεοντῖνοι σφίσι καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ξύμμαχοι ἐς τιμωρίαν ἐπέρχονται. *similiter* 44, 5. *et* 72, 2. 85, 2. 93, 2, καὶ αὐτὸς οὐ πολὺ ὕστερον ἐπῆλθε. 96, 6, νομίσαν ἄλλο στράτευμα ἐπιέναι. 98, 3, ἀλλοτρίοις ἱεροῖς. 129, 5, νυκτὸς ἐπελθούσης. V, 9, 8, τὸ ἐπιὸν ὕστερον δεινότερον τοῖς πολεμίοις τοῦ παρόντος καὶ μαχομένου. VI, 4, 2. VII, 27, 3, ἡ Δεκέλεια... φρουραῖς ὑπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις [*vulgo* ἐπιουσῶν] τῇ χώρᾳ ἐπῳκεῖτο. 42, 2, ὁρῶντες... στρατὸν ἴσον καὶ παραπλήσιον τῷ προτέρῳ ἐπεληλυθότα. 47, 3. 55. 59. 64. VIII, 16, 3. 20, ναύαρχος αὐτοῖς ἐκ Λακεδαίμονος Ἀστύοχος ἐπῆλθεν. 71, 3. 85. — *de stato tempore*, I, 126, 5, ἐπειδὴ ἐπῆλθον [*vulgo* ἐπῆλθεν] Ὀλύμπια. VI, 57, ὡς ἐπῆλθεν ἡ ἑορτή. VIII, 94, ἐπειδὴ ἐπῆλθεν [*depravati codd.* συνῆλθεν] ἡ ἐν Διονύσου ἐκκλησία. — **insequi**, IV, 38, 4, ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι. 130. 134, ἐν τῷ ἐπιόντι χειμῶνι. VII, 6, 4. 74, ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι. VIII, 2, 2, τὸ ἐπιὸν θέρος. — **prodire** (*in concionem aut simil.*), I, 72, 3, προσελθόντες τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἔφασαν βούλεσθαι καὶ αὐτοὶ ἐς τὸ πλῆθος αὐτῶν εἰπεῖν, εἴ τι μὴ ἀποκωλύει· οἱ δ' ἐκέλευόν τε ἐπιέναι [*vulgo* παριέναι], καὶ παρελθόντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλεγον τοιάδε. 90, 5, ἐπὶ τὸ κοινόν. 91, 4, τοῖς Λακεδαιμονίοις. 119. III, 52, 5. — **obire, invisere, peragrare**, IV, 85, 6, οἷς ἂν ἐπίω, ἧσσόν τις ἐμοὶ πρόσεισι. 96, μέχρι μέσου τοῦ στρατοπέδου. V, 10, 3, ὁ δέ, ἀκούσας, ἐπῆλθε. 66, 4, αἱ παραγγέλσεις... ταχεῖαι ἐπέρχονται. 110, 2, ἐπὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ξυμμάχων, ὅσους μὴ Βρασίδας ἐπῆλθε. VII, 78, τὸ στράτευμα. VIII, 54, 4, τὰς ξυνωμοσίας... ἁπάσας. — *Transl.* **exsequi, perficere**, I, 97, τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων. — **insistere**, III, 23, 5, κρύσταλλος ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ (τῇ τάφρῳ), ὥστ' ἐπελθεῖν. — **aggredi, invadere**, I, 2, 2, ἄδηλον ὄν, ὁπότε τις ἐπελθὼν... ἄλλος ἀφαιρήσεται. 18, 2, ἐπιόντων τῶν Μήδων (**adventantibus**). 35, 4. 62, 3. 69, 2, βεβουλευμένοι πρὸς οὐ διεγνωκότας... ἐπέρ-

χονται. *Ib.* 5, ἀντὶ τοῦ ἐπελθεῖν αὐτοί, ἀμύνεσθαι βούλεσθε μᾶλλον ἐπιόντας. 70, 4. 7. 83, ἀνανδρία μηδενὶ πολλοὺς μιᾷ πόλει μὴ ταχὺ ἐπελθεῖν δοκείτω εἶναι. 86, 5, ἐπίωμεν πρὸς [*vulgo et Bekk.* ἐπὶ] τοὺς ἀδικοῦντας. 90, 2. 123, 2. 124, 3. 137, 4. II, 11, 3. 5, ταῖς ἐναντίοις. *Ib.* 8. 18, 4. 36, 4, βάρβαρον ἢ Ἕλληνα πόλεμον ἐπιόντα προθύμως ἠμυνάμεθα. 39, 2, τὴν τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες,... τὰ πλείω κρατοῦμεν. 41, 3. 64. 65, 11, ὁ ἐς Σικελίαν πλοῦς, ὃς οὐ τοσοῦτον γνώμης ἁμάρτημα ἦν πρὸς οὓς ἐπῄεσαν, ὅσον κτέ. 79, 6. 89, 6, ἀντίπαλοι οἱ πλείους... τῇ δυνάμει τὸ πλέον πίσυνοι ἢ τῇ γνώμῃ ἐπέρχονται. 99, 6. 100. III, 11. *Ib.* 3, εἰ μή τι ἠδίκουν οἷς ἐπῄεσαν. 15. 16. 21, εἴ τις ἔξωθεν ἀπ' Ἀθηνῶν ἐπίοι. 47, 2, ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε. 48, 2. 56, 2. 4, ἑτέροις ὑμεῖς ἐπέρχεσθε δεινοί. 62, 5 [*ubi nonnulli codd.* εἰπόντων]. 74, 2. 84. *ibid.* οἱ μὴ ἐπὶ πλεονεξίᾳ, ἀπὸ τοῦ ἴσου δὲ μάλιστα ἐπιόντες,... ὠμῶς καὶ ἀπαραιτήτως ἐπέλθοιεν. 89, 2, ἡ θάλασσα ἐπελθοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωθεῖσα, ἐπῆλθε τῆς πόλεως μέρος τι. 90, 4. 97, 2. 3. 101, 2. IV, 1, 2, φοβούμενοι τοὺς Ἀθηναίους, μὴ... σφίσι μείζονι παρασκευῇ ἐπέλθωσιν. 32, 3. 4. 33, ὡς εἶδον... στρατὸν σφίσιν ἐπιόντα, ξυνετάξαντο, καὶ τοῖς ὁπλίταις τῶν Ἀθηναίων ἐπῄεσαν. 43, 3. 44, 3, ὡς οὐκέτι αὐτοῖς ἐπῄεσαν ἐς μάχην. *Ib.* 5. 61, 2, οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε, τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασιν, ἀλλὰ κτέ. *Ib.* 5. 64. *Ib.* 4. 73. *Ib.* 4. 85, 6, ἀδύνατος τιμωρῆσαι τὰ πρὸς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσιν. 92. *Ib.* 2. *Ibid.* 3. 5. 7. 93, 2. *Ibid.* εἴ τις [*vulgo* τι] ἐπίοι αὐτῷ (τῷ Δηλίῳ). 96. 107. 125. *Ib.* 2. 126. 129, 4, ἐπιὼν τῷ λόφῳ, ὄντι δυςπροςβάτῳ. V, 10, 5. 65, 2. 72, 4. 97. 109, τοῖς πέλας. VI, 18. *Ib.* 2, τὸν προὔχοντα οὐ μόνον ἐπιόντα τις ἀμύνεται, ἀλλὰ καὶ μὴ ὅπως ἔπεισι προκαταλαμβάνει. 21, 2. 31, 6. 33, 4. 34, 8, ἐπέρχονται ἡμῖν ὡς οὐκ ἀμυνουμένοις. *Ib.* 9. *Ibid.* 37. 41, 2. 68, 4, ἐπέλθετε τοῖς ἐναντίοις προθύμως. 69 [*ubi Vat. et alii* ἀπελθεῖν]. 79. 92, 2, τῇ ἐμαυτοῦ... νῦν ἐγκρατῶς ἐπέρχομαι. *Ib.* 4. 101, 6. VII, 3. 4, 2 [*ubi Vat.* ἀπῄει]. 11, 3. 27, 4. 49, 2. 55, 2, πόλεσι ταύταις μόναις. 58, 4. 64, οἷς αὐτοὶ ἴστε οἵᾳ γνώμῃ ἐπήλθετε. 71. 77, 4. 79, 5. — *Transl.* IV, 86, 6, ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον... πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ· τὸ μὲν γὰρ ἰσχύος δικαιώσει... ἐπέρχεται, τὸ δὲ γνώμης ἀδίκου ἐπιβουλῇ. [*praeterea vulgo pro* ἀπιέναι, VI, 69. *et pro* ἐπεῖναι, IV, 128. 131, 2.]

ἐπιζήμιος, damnosus, I, 32, ἀναδιδάξαι πρῶτον, μάλιστα μὲν ὡς καὶ ξύμφορα δέονται, εἰ δὲ μή, ὅτι γε οὐκ ἐπιζήμια.

ἐπιθαλασσίδιος, ad mare situs, IV, 76, 3, αἱ Σῖφαι εἰσὶ τῆς Θεσπικῆς γῆς ἐν τῷ Κρισαίῳ κόλπῳ ἐπιθαλασσίδιοι.

ἐπιθαλάσσιος, idem, II, 56, ₁, ἔστι πάντα ταῦτα ἐπιθαλάσσια τῆς Πελοποννήσου. *Ib.* ₆, τῆς Λακωνικῆς πάλισμα ἐπιθαλάσσιον. III, 7, ₂, παραπλέουσαι αἱ νῆες τῆς Λακωνικῆς τὰ ἐπιθαλάσσια χωρία ἐπόρθησαν. *similiter* 91, ₆. 105, ἀπὸ τῆς Ἀργείων πόλεως, ἐπιθαλασσίας οὔσης. IV, 102, ₄, ἐμπόριον ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ ποταμοῦ ἐπιθαλάσσιον.

ἐπιθειάζειν, deos obtestari, II, 75, τοσαῦτα ἐπιθειάσας, καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν. — deprecari, VIII, 53, ₂ (*de Alcibiade*), Εὐμολπιδῶν καὶ Κηρύκων περὶ τῶν μυστικῶν, δι' ὅπερ ἔφυγε, μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν.

ἐπιθειασμός, deorum obtestatio, VII, 75, ₄, οὐκ ἄνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι.

ἐπιθεραπεύειν, operam dare alicui rei, VIII, 47, τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων. — colere, obsequi, VIII, 84, ₅, ἔφη χρῆναι Τισσαφέρνει καὶ δουλεύειν Μιλησίους καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ βασιλέως τὰ μέτρια, καὶ ἐπιθεραπεύειν, ἕως ἂν τὸν πόλεμον εὖ θῶνται.

ἐπιθυμεῖν, cupere, I, 80, τοῦ ἔργου. 124, ₂, τῆς... εἰρήνης. III, 84, μάλιστα δ' ἂν διὰ πάθους ἐπιθυμοῦντες τὰ τῶν πέλας ἔχειν. IV, 21, σπονδῶν. 108, ₄, εἰωθότες οἱ ἄνθρωποι, οὗ ἐπιθυμοῦσιν, ἐλπίδι ἀπερισκέπτῳ διδόναι. 117, ἡγούμενοι... μᾶλλον ἐπιθυμήσειν αὐτοὺς... ξυναλλαγῆναι. V, 36, τὸ Ἄργος αἰεὶ ἠπίσταντο ἐπιθυμοῦντας τοὺς Λακεδαιμονίους καλῶς σφίσι φίλιον γενέσθαι. *similiter* 41, ₃. VI, 10. 15, ₂, μάλιστα στρατηγῆσαι ἐπιθυμῶν. *Ib.* ₄, τυραννίδος. 92, ₄. VII, 77, ₇, τευξόμενοι ὧν ἐπιθυμεῖτέ που ἐπιδεῖν. — *τὸ ἐπιθυμοῦν*, cupiditas, VI, 24, ₂, τὸ ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξῃρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς.

ἐπιθυμία, cupiditas, II, 52, ₂, τοῦ ὕδατος. IV, 81, ₂, μάλιστα ἐπιθυμίαν ἐνεποίει τοῖς Ἀθηναίων ξυμμάχοις ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. V, 15, ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀνδρῶν... κομίσασθαι. VI, 13. 15, ₃, ταῖς ἐπιθυμίαις μείζοσιν ἢ κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν ἐχρῆτο. 24, ₄, διὰ τὴν ἄγαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμίαν. 33, ₂, Σικελίας. 78, ₂. VII, 84, ₂, τοῦ πιεῖν.

ἐπικαθαιρεῖν, omnino diruere, VIII, 20, ₂, ἐπικαθελὼν τὸ ἐν τῇ Τέῳ τεῖχος, εἴ τι ὑπελείφθη.

ἐπικαθῆσθαι, obsidere, VII, 27, ₄, τότε ξυνεχῶς ἐπικαθημένων.

ἐπικαθίστασθαι, imponere, IV, 130, ₇, τοὺς ἐν τῇ ἀκρο-

πόλει ἀπετείχισαν ἑκατέρωθεν τείχει ἐς θάλασσαν, καὶ φυλακὴν ἐπικαθίσταντο [*vulgo ἐπεκαθίσαντο*].

ἐπίκαιρος, **opportunus, commodus, VI, 34, 4**, *ὃ μάλιστα ἐγὼ νομίζω ἐπίκαιρον*. 85, 2, *ἐν χωρίοις ἐπικαίροις*. **Sup. I, 68, 4**, *ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θρᾴκης ἀποχρῆσθαι*. **VIII, 106**, *τὴν νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον*.

ἐπικαλεῖν, **accusare, crimini dare, I, 139, 2**, *ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν* **Μ***εγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς*. **II, 27**, *ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι*. **III, 36, 2**, *ἐπικαλοῦντες τήν τε ἄλλην ἀπόστασιν, ὅτι οὐκ ἀρχόμενοι... ἐποιήσαντο, κτέ*. IV, 23, *ἀδίκημα ἐπικαλέσαντες τὸ τῶν νεῶν*. 133, *Ἀττικισμόν*. **V, 56, 2**, *Ἀργεῖοι ἐλθόντες παρ' Ἀθηναίους ἐπεκάλουν ὅτι... ἐάσειαν κατὰ θάλασσαν παραπλεῦσαι*. 59, 5, *εἴ τι ἐπικαλοῦσιν Ἀργείοις Λακεδαιμόνιοι*. 83, 4, *ἐπικαλοῦντες τήν τε πρὸς Ἀργείους καὶ Λακεδαιμονίους γενομένην ξυνωμοσίαν, καὶ ὅτι... ἔψευστο τὴν ξυμμαχίαν*. **Med. vocare ad se (*auxilii causa*), I, 33, 2. 101**, *Λακεδαιμονίους*. **102**, *ἄλλους τε ἐπεκαλέσαντο ξυμμάχους καὶ Ἀθηναίους*. *Ib.* 2. III, 65, 2. IV, 60, 2, *ἄνδρας οἳ καὶ τοὺς μὴ ἐπικαλουμένους* [*vulgo τοῖς μὴ ἐπικαλουμένοις*] *αὐτοὶ ἐπιστρατεύουσι*. 61, 7. 80. V, 33. 54, 4. 109. VI, 6, 2. 18, 2, *παραγιγνόμενοι προθύμως τοῖς ἀεὶ ἢ βαρβάροις ἢ Ἕλλησιν ἐπικαλουμένοις*. 78, 4. VIII, 60, 2, *ἐς τὴν Εὔβοιαν τοὺς Πελοποννησίους*. 80, 2. 91, 2. 99.—**invocare, III, 59, 2**, *ἱκέται γιγνόμεθα ὑμῶν τῶν πατρῴων τάφων, καὶ ἐπικαλούμεθα τοὺς κεκμηκότας, μὴ γενέσθαι ὑπὸ Θηβαίοις*. IV, 48, *τοὺς Ἀθηναίους*. 97, 4, *τοὺς ὁμωχέτας δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω*.—**vocare ante se, III, 52, 4**, *ἠρώτων αὐτοὺς ἐπικαλεσάμενοι τοσοῦτον μόνον κτέ*.

ἐπικαταβαίνειν, **descendere, IV, 11**, *ἐπικαταβάντες ἐτάξαντο παρ' αὐτὴν τὴν θάλασσαν*. VI, 97, 5, *πρὸς τὴν πόλιν αὐτήν*. VII, 23, *πρὸς τὴν θάλασσαν*. *item* 35, 2. 84, 5.

ἐπικατάγεσθαι, **appellere (*post alteram navem*), III, 49, 4**, *ἡ μὲν (ναῦς) ἔφθασε τοσοῦτον, ὅσον Πάχητα ἀνεγνωκέναι τὸ ψήφισμα,... ἡ δ' ὑστέρα αὐτῆς ἐπικατάγεται*. VIII, 28.

ἐπικαταλαμβάνειν, **assequi, II, 90, 5**, *τὰς ἄλλας (ναῦς) ἐπικαταλαβόντες, ἐξέωσάν τε πρὸς τὴν γῆν ὑποφευγούσας, καὶ διέφθειραν*. III, 111, 2.

ἐπικαταψεύδεσθαι, **rem falso augere, VIII, 74, 3**, *ἄλλα πολλὰ ἐπικαταψευδόμενος ἔλεγεν*.

ἐπικατιέναι, **descendere, II, 49, 6**, *ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν*.

ἐπικεῖσθαι, **impositum esse** (*de poena*), **III, 70**, 4, *ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ.* **VIII, 15**, *εὐθὺς ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι ὑπὸ τῆς παρούσης ἐκπλήξεως.* — **imminere, II, 14**, *ἐς τὴν Εὔβοιαν... καὶ ἐς τὰς νήσους τὰς ἐπικειμένας.* **27**, *τὴν Αἴγιναν... τῇ Πελοποννήσῳ ἐπικειμένην.* **IV, 8**, 6. **44**, 6. **52**, 3 (*de Antandro oppido*), *τῆς Ἴδης ἐπικειμένης.* **53**, 2, *τὰ Κύθηρα νῆσός ἐστιν, ἐπίκειται δὲ τῇ Λακωνικῇ κατὰ Μαλέαν.* **54**, 3. **VI, 2**, 6. **VIII, 17**, 5. **31**, 3, *ἐς τὰς ἐπικειμένας ταῖς Κλαζομεναῖς νήσους.* **56**, 4.—**premere, aggredi, II, 49**, 6, *ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διαπαντός.* **59**, *ἡ νόσος ἐπέκειτο ἅμα καὶ ὁ πόλεμος.* **III, 97**, 3, *ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο.* ***similiter*** **IV, 32**, 4. **35**, 2 [*ubi nonnulli codd. ἐνέκειντο vel ἐξέκ.*]. **43**, 2, *πρῶτον μὲν τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ἀποβεβηκότι... οἱ Κορίνθιοι ἐπέκειντο, ἔπειτα δὲ καὶ τῷ ἄλλῳ στρατεύματι.* **IV, 127**, 2. **VI, 63**, 2. **68**, 3. **VII, 42**, 3. **71**, 6, *λαμπρῶς.* **79**, 5. **81**, 4. **84**, 3. **VIII, I**, 2, *κατὰ κράτος ἤδη καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης ἐπικείσεσθαι.* **73**, 5, *ἄνδρας... ἀεὶ δήποτε ὀλιγαρχίᾳ... ἐπικειμένους.* **105**, 2.

ἐπικέλευσις, **adhortatio, IV, 95**, *δι' ὀλίγου ἡ παραίνεσις γίγνεται,... καὶ ὑπόμνησιν μᾶλλον ἔχει ἢ ἐπικέλευσιν.*

ἐπικελεύειν, **adhortari, III, 82**, 5, *ὁ φθάσας τὸν μέλλοντα κακόν τι δρᾶν ἐπῃνεῖτο, καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον* [*Vat. τοῦ μή*]. **Med**. *idem*, **IV, 28**, 3, *ὅσῳ μᾶλλον ὁ Κλέων ὑπέφευγε τὸν πλοῦν,... τόσῳ ἐπεκελεύοντο τῷ Νικίᾳ παραδοῦναι τὴν ἀρχήν.*

ἐπικηρυκεύεσθαι, **caduceatorem mittere, de foedere agere, II, 19**, *οἱ Ἀθηναῖοι οὐδὲν ἐπεκηρυκεύοντο.* **64**, 6, *Λακεδαιμονίοις.* **III, 101**, *Λοκροῖς τοῖς Ὀζόλαις.* **IV, 27**, 2, *σφίσιν.* **44**, 6, *ἐκ δ' αὐτῶν ἐπικηρυκευσάμενοι, τοὺς νεκρούς, οὓς ἐγκατέλιπον, ὑποσπόνδους ἀνείλοντο.* **83**, 3. **108**, 5, *ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα.* **132**, *τοῖς τῶν Ἀθηναίων στρατηγοῖς ἐπικηρυκευσάμενος.* **VI, 48**, *ἐς τὰς πόλεις.* **52**. **VII, 48**, 2, *ἐπεκηρυκεύετο ὡς αὐτόν, καὶ οὐκ εἴα ἀπανίστασθαι.* **49**, *ἐπικηρυκευόμενον πρὸς αὐτὸν ὥςτε μὴ* [*plurimi codd. μηδ'*] *ἀπανίστασθαι.* **83**, 2, *ἐπικηρυκεύεται Γυλίππῳ καὶ Συρακοσίοις εἶναι ἕτοιμος ὑπὲρ Ἀθηναίων ξυμβῆναι.* **VIII, 44**, *ἐπικηρυκευομένων* [*Vat. ἐπικηρυκευόμενοι*] *ἀπὸ τῶν δυνατωτάτων ἀνδρῶν.* **70**, 2, *πρὸς Ἆγιν.* **75**, 2, *οὐδέν.* **80**, 2, *καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι.*

ἐπικίνδυνος, **periculosus, II, 63**, 2, *ἣν (τυραννίδα) λα-*

βεῖν μὲν ἄδικον δοκεῖ εἶναι, ἀφεῖναι δὲ ἐπικίνδυνον. III, 54, 4, εἴ τι ἄλλο κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐγένετο ἐπικίνδυνον τοῖς Ἕλλησι, πάντων παρὰ δύναμιν μετέσχομεν. Compr. IV, 92, 5, τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν [*vulgo* ἐπικινδυνωτ.] ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν. —*ἐπικίνδυνον*, periculum, I, 137, 4, ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ μὲν ἐμοί, ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο.

ἐπικινδύνως, periculose, III, 37, 2.

ἐπικλᾶσθαι, animo frangi, III, 59, φείσασθαι καὶ ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι λαβόντας. 67, 2, μὴ παλαιὰς ἀρετὰς... ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε. IV, 37, εἴ πως, τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες, ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ τὰ ὅπλα παραδοῦναι.

ἐπίκλησις, appellatio, nomen, I, 3, 2 (*de Graecia*), οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν, ἀλλὰ τὰ πρὸ Ἕλληνος τοῦ Δευκαλίωνος καὶ πάνυ οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη. VII, 68, 2, εἰ κατώρθωσαν, ἀνδράσι μὲν ἂν τὰ ἄλγιστα προσέθεσαν, παισὶ δὲ καὶ γυναιξὶ τὰ ἀπρεπέστατα, πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν.

ἐπίκλητος, advocatus (*in auxilium*), IV, 61, 8, οἱ ἐπίκλητοι, εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασιν.

ἐπικλίνεσθαι, inclinari, ἐπικεκλιμένος, inclinatus, II, 76, 4, ἀπὸ κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων καὶ ὑπερτεινουσῶν ὑπὲρ τοῦ τείχους.

ἐπικλινής, proclivis, VI, 96, 2. ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές ἐστι.

ἐπικλύζειν, inundare, III, 89, 4, ἐγένετο καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε.

ἐπίκλυσις, inundatio, III, 89, 3, περὶ Ἀταλάντην τὴν... νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις. *Ib.* 5, τὴν θάλασσαν... βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.

ἐπικομπεῖν, iactare, ostentare, IV, 126, 6, οἱ τοιοῦτοι ὄχλοι τοῖς τὴν πρώτην ἔφοδον δεξαμένοις ἄπωθεν ἀπειλαῖς τὸ ἀνδρεῖον μελλήσει ἐπικομποῦσιν. VIII, 81, 3, ὑπισχνεῖτο τάδε μέγιστα ἐπικομπῶν [*nonnulli codd.* ἐπικομπεῖν) Ἀλκιβιάδης.

ἐπικουρεῖν, auxilio venire, I, 49, 7, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν. V, 23, 3, ἢν ἡ δουλεία ἐπανιστῆται, ἐπικουρεῖν Ἀθηναίους Λακεδαιμονίοις παντὶ σθένει κατὰ τὸ δυνατόν. VII, 57, 10.

ἐπικουρία, auxilium, I, 32, ἐπικουρίας... δεησομένους. *item Ib.* 5. 33, ἀδικουμένοις... τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε. III,

54, 6, ὑμῖν... τὸ τρίτον μέρος ἡμῶν αὐτῶν ἐξεπέμψαμεν ἐς ἐπικουρίαν. VI, 12. 77. 86, 6, μετὰ τοσῆςδε ἐπικουρίας. 87, 4, ἀντιτυχεῖν ἐπικουρίας ἀφ' ἡμῶν. 91, 5, ἵνα... Ἀθηναῖοι τοῖς ἑαυτῶν ἧσσον ἄλλην ἐπικουρίαν πέμπωσι. *similiter* VII, 18, 4. 59, αἱ ἑκατέρων ἐπικουρίαι τοσαίδε ξυνελέγησαν. VIII, 45, 4.

ἐπικουρικός, auxiliaris, VII, 48, 5, φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης... ὄντα.—ἐπικουρικόν, auxilia, IV, 52, 2, μισθωσάμενοι ἐκ Πελοποννήσου ἐπικουρικόν, καὶ αὐτόθεν ξυναγείραντες. VIII, 25, 2, Τισσαφέρνους τι [*vulgo* τὸ] ξενικὸν ἐπικουρικόν. 28, 2. 55, 3.

ἐπίκουρος, auxiliator, I, 40, 3, οὐ τοῖςδε μόνον ἐπίκουροι ἂν γένοισθε, ἀλλὰ καὶ ἡμῖν ἀντὶ ἐνσπόνδων πολέμιοι. — *Transl.* III, 67, 2, μὴ παλαιὰς ἀρετὰς... ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε, ἃς χρὴ τοῖς ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι. — auxilia, I, 105, 3. 115, 4, ἐπικούρους ξυλλέξαντες ἐς ἑπτακοσίους. II, 33, ἐπικούρους τινὰς προςεμισθώσατο. 70, 1. 79, 3. III, 18. *Ib.* 2. 34, 2, παρὰ Πισσούθνου ἐπικούρους Ἀρκάδων τε καὶ τῶν βαρβάρων ἐπαγόμενοι. 73. 85, 3, πλοῖα καὶ ἐπικούρους παρασκευασάμενοι. IV, 46, 2. 129, 3. 130, 3. 131, 3. VI, 55, 3. 58, 2. VIII, 28, 4. 38, 3.

ἐπικρατεῖν, vincere, superare, III, 93, 3, ὥςτε ῥᾷον ἤδη αὐτῶν οἱ πρόςοικοι ἐπεκράτουν. VIII, 48, πολλὰς ἐλπίδας εἶχον... τῶν πολεμίων ἐπικρατήσειν. — potiri, obtinere, I, 2, 2, τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν. VII, 42, 4, εἰ ἐπικρατήσειέ [*nonnulli codd.* κρατήσειέ] τις τῶν Ἐπιπολῶν τῆς ἀναβάσεως κτέ. [*praeterea vulgo pro* ἐκράτουν, I, 30, 2.]— c. *inf.* vincere sententiis, V, 46, 4, ἐπικρατούντων τῶν περὶ τὸν Ξενάρη τὸν Ἔφορον ταῦτα γίγνεσθαι. VI, 74, ἐπεκράτουν μὴ δέχεσθαι τοὺς Ἀθηναίους οἱ ταῦτα βουλόμενοι. — *Absolute*, praevalere, superiorem esse, I, 49, 6, ταύτῃ μὲν οἱ Κορίνθιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἡσσῶντό τε, καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπεκράτουν. 121, 3, κατὰ πολλὰ ἡμᾶς εἰκὸς ἐπικρατῆσαι. II, 93, πολὺ τῷ ναυτικῷ. IV, 19, 2, ἐπικρατήσας τὰ πλέω τοῦ πολέμου. 73, 4. V, 82, 2. VII, 42, 6. 63, 3, ὑπάρχει ὑμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν. 71, 3. 72. VIII, 42, 3, ἐν τῷ ἔργῳ.

ἐπικρατέστερος, superior, VI, 88, ἐπειδὴ καὶ ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο.

ἐπικράτησις, victoria, I, 41, 2, ἡ εὐεργεσία αὕτη... παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν.

ἐπικρεμάννυσθαι, impendere, imminere, I, 18, 2, μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος. II, 53, 4, τῶν ἁμαρτημάτων οὐ-

δεὶς ἐλπίζων μέχρι τοῦ δίκην γενέσθαι βιοὺς ἂν τὴν τιμωρίαν ἀντιδοῦναι, πολὺ δὲ μείζω τὴν ἤδη κατεψηφισμένην σφῶν ἐπικρεμασθῆναι. III, 40, 7, μηδὲ τοῦ ἐπικρεμασθέντος ποτὲ δεινοῦ ἀμνημονοῦντες. VII, 75, 7, ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου ἔτι κινδύνου πάντα ταῦτα αὐτοῖς οἰστὰ ἐφαίνετο.

ἐπικρύπτεσθαι, occultare se, VIII, 92, 11, ἐπεκρύπτοντο ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι, μὴ ἄντικρυς δῆμον ὅστις βούλεται ἄρχειν ὀνομάζειν.

ἐπικτᾶσθαι, parare nova, I, 144, ἀρχήν. *item* II, 65, 7. IV, 61, τὰ μὴ προσήκοντα.

ἐπικυροῦν, ratum facere, III, 71, ὡς δὲ εἶπον, καὶ ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην. Pass. V, 45, 4, σεισμοῦ γενομένου πρίν τι ἐπικυρωθῆναι, ἡ ἐκκλησία αὕτη ἀνεβλήθη.

ἐπικωλύειν, impedire, VI, 17, 8, τὰ ἐνθάδε οὐκ ἐπικωλύσει, ἢν ὑμεῖς ὀρθῶς βουλεύησθε.

ἐπιλαμβάνειν, deprehendere, occupare, invadere, II, 51, 6 (*de pestilentia*), δὶς τὸν αὐτόν, ὥστε καὶ κτείνειν, οὐκ ἐπελάμβανε. IV, 27, ἐδεδοίκεσαν μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι [*nonnulli codd.* ἐπιλάβῃ]. — intervenire, IV, 96, 8, νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον. — adipisci, attingere, IV, 133, 3, ἔτη Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτώ, καὶ ἔνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. Med. prehendere, IV, 14, 2, ἐσβαίνοντες ἐς τὴν θάλασσαν ξὺν τοῖς ὅπλοις, ἀνθεῖλκον, ἐπιλαμβανόμενοι [*vulgo* ἀντιλ.] τῶν νεῶν.

ἐπιλέγειν, insuper dicere, addere dictis, I, 67, 5, παρελθόντες τελευταῖοι Κορίνθιοι... ἐπεῖπον τοιάδε. VI, 28, 2, ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν. Med. eligere, VII, 19, 3, Λακεδαιμόνιοι τῶν τε Εἱλώτων ἐπιλεξάμενοι τοὺς βελτίστους καὶ Νεοδαμωδῶν, κτέ.

ἐπιλείπειν, deficere, II, 70, ὁ σῖτος ἐπελελοίπει. III, 20, τῷ σίτῳ ἐπιλιπόντι ἐπιέζοντο. *similiter* 26, 4. *et* 27. V, 103, 2, ἐπειδὰν πιεζομένους αὐτοὺς ἐπιλείπωσιν [*Vat.* ἐπιλίπ.] αἱ φανεραὶ ἐλπίδες, ἐπὶ τὰς ἀφανεῖς καθίστανται.

ἐπίλειψις, defectio, II, 50, 2, τῶν τοιούτων ὀρνίθων ἐπίλειψις σαφὴς ἐγένετο.

ἐπίλοιπος, reliquus, VII, 22, 2, ταῖς μὲν πέντε καὶ εἴκοσι (ναυσὶν)... ἐναυμάχουν, ταῖς δ' ἐπιλοίποις ἀπήντων, κτέ.

ἐπιμανθάνειν, discere postea, I, 138, 3, οἰκείᾳ ξυνέσει, καὶ οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδέν, οὔτ' ἐπιμαθών.

ἐπιμαρτύρεσθαι, obtestari, VI, 29, 2 (*de Alcibiade*), ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι.

ἐπιμαρτυρία, obtestatio, II, 74, 2, ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος... κατέστη.

ἐπιμαχεῖν, opitulari, V, 27, 2, τῇ ἀλλήλων.

ἐπιμαχία, societas belli subsidiaria, I, 44, Κερκυραίοις ξυμμαχίαν μὲν μὴ ποιήσασθαι, ὥςτε τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν· ... ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο, τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν. V, 48, 2, ἀρκεῖν ἔφασαν σφίσι τὴν πρώτην γενομένην ἐπιμαχίαν, ἀλλήλοις βοηθεῖν, ξυνεπιστρατεύειν δὲ μηδενί.

ἐπίμαχος, oppugnatu facilis, IV, 31, 2, μέρος... ἐκ τῆς γῆς ἥκιστα ἐπίμαχον. 35, 2. Sup. IV, 4, 3, ἠπείγοντο... τὰ ἐπιμαχώτατα ἐξεργασάμενοι. 115, 2.

ἐπιμέλεια, cura, II, 39, 3, τοῦ ναυτικοῦ. 40, 2, οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν. 94, 4. III, 46, 4, τῶν ἔργων. VI, 41, 4, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν. VII, 16, 2. — *ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι*, curam habere, IV, 53, 2, πολλήν. VII, 56, 2, περὶ τοῦ αὐτοὶ σωθῆναι.

ἐπιμελεῖσθαι, curam habere, operam dare, III, 25, τῶν ἄλλων ἐπιμελησόμενος. IV, 2, 3, εἶπον τούτοις καὶ Κερκυραίων... τῶν ἐν τῇ πόλει ἐπιμεληθῆναι. 118, 3. VI, 41, 4, τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα [*depravati codd.* ἐπιμελήμ.] ἤδη. 91, 6. VII, 8, 3, ἑκουσίων κινδύνων. VIII, 68. — *ἐπιμέλεσθαι*, *idem*, VI, 54, 6, ἀεί τινα ἐπεμέλοντο σφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι. VII, 39, 2, πέμψαντας ὡς τοὺς ἐν τῇ πόλει ἐπιμελομένους [*Vat. et alii* ἐπιμελουμ.].

ἐπιμελές ἐστιν, interest, I, 5, 2, οἷς ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι. IV, 67, 2, ᾔσθετο οὐδεὶς, εἰ μὴ οἱ ἄνδρες οἷς ἐπιμελὲς ἦν εἰδέναι. — *τὸ ἐπιμελές*, cura, V, 66, 4, τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προςήκει.

ἐπιμένειν, permanere, I, 109, οἱ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξύμμαχοι ἐπέμενον [*vulgo praemittitur* ἔτι]. IV, 4, 2, τὸν πηλὸν... ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον, ἐγκεκυφότες, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν. — exspectare, III, 2, 2, τῶν τε λιμένων τὴν χῶσιν, καὶ τειχῶν οἰκοδόμησιν, καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι. 26, 4, ἐπιμένοντες ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον.

ἐπιμεταπέμπεσθαι, denuo arcessere, VI, 21, 2. VII, 7, 3.

ἐπιμιγνύναι, commercium habere, commeare, I, 2, 2, οὐδ' ἐπιμιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις. Med. *idem*, I, 146. II, 1, παρ' ἀλλήλους.

ἐπιμιμνήσκεσθαι, mentionem facere, I, 97, 2, βραχέως καὶ τοῖς χρόνοις οὐκ ἀκριβῶς ἐπεμνήσθη. III, 104, 6, ἑαυτοῦ.

ἐπιμιξία, commercium, commeatus, V, 35, 2, τὸ θέρος

τοῦτο πᾶν ἐπιμῖξίαι ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις. 78, ἐπιμιξίας οὔσης ἤδη πρὸς ἀλλήλους.

ἐπιμίσγειν, commercium habere, commeare, I, 13, ε, τῶν Ἑλλήνων τὸ πάλαι κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν... παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων. Med. *idem*, IV, 118, ι, μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν. *Ibid.* μηδετέρους μηδετέρωσε.

ἐπιμονή, commoratio, II, 18, 3, ἡ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη... διέβαλεν αὐτόν.

ἐπίνειον, navale, I, 30, 2, Κυλλήνην τὸ Ἠλείων ἐπίνειον ἐνέπρησαν. *item* II, 84, ε.

ἐπινέμεσθαι, depasci, II, 54, ε (*de pestilentia*), ἐπενείματο Ἀθήνας μάλιστα, ἔπειτα δὲ καὶ τῶν ἄλλων χωρίων τὰ πολυανθρωπότατα.

ἐπινοεῖν, consilium inire, I, 70, 2, νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς. *Ib.* 7. *Ibid.* II, 11, 2, πρᾶξαι ἡμᾶς ἃ ἐπινοοῦμεν. V, 13, οὐκ ἀξιόχρεων αὐτῶν ὄντων δρᾶν τι ὧν κἀκεῖνος ἐπενόει. VII, 43. — c. *infin.* V, 4, 2, ὁ δῆμος τὴν γῆν ἐπενόει ἀναδάσασθαι. VIII, 11, 2, ἐπενόησαν κατακαῦσαι τὰς ναῦς. — b) mente agitare, II, 8, ὀλίγον ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι. IV, 32, ε, τὴν ἀπόβασιν. VII, 59, 3, ὀλίγον οὐδὲν ἐς οὐδέν. 72, 2, νεκρῶν πέρι ἢ ναυαγίων οὐδὲ ἐπενόουν [*nonnulli codd.* ἐνόουν] αἰτῆσαι ἀναίρεσιν. — c) excogitare, II, 75, ε, τοιόνδε τι. 77, 2, πᾶσαν... ἰδέαν. VII, 37, τοιαῦτα οἱ Συρακόσιοι πρὸς τὴν ἑαυτῶν ἐπιστήμην τε καὶ δύναμιν ἐπινοήσαντες.

ἐπίνοια, consilium, propositum, III, 95, 2, κοινώσας τὴν ἐπίνοιαν τοῖς Ἀκαρνᾶσι. V, 8, ε, βουλόμενος παραθαρσῦναί τε, καὶ τὴν ἐπίνοιαν φράσαι. — ἐς ἐπίνοιαν ἰέναι, consilium inire, III, 46, ε, προκαταλαμβάνειν, ὅπως μηδ' ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι. IV, 92, χρὴν... μηδ' ἐς ἐπίνοιάν τινα ἡμῶν ἐλθεῖν τῶν ἀρχόντων, ὡς κτέ.

ἐπίπαν, omnino, II, 51.

ἐπιπαρανεῖν, accumulare, superstruere, II, 77, 3, ἐπιπαρένησαν καὶ τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν.

ἐπιπαρεῖναι, insuper adesse, I, 61, ὡς ᾔσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Ἀριστέως ἐπιπαρόντας.

ἐπιπαριέναι, percurrere, IV, 94, 2, ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον τῶν Ἀθηναίων. VI, 67, 3, κατὰ ἔθνη... ἕκαστα. VII, 76. — venire ad, accedere, IV, 108, 3, ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς αὐτὸν κρύφα, ἐπιπαριέναι κελεύοντες. V, 10, 8, τῷ δεξιῷ.

ἐπιπέμπειν, denuo mittere, VI, 73, ὅπως... πρὸς τὸ ἐν Σικελίᾳ στράτευμα ἧσσον ὠφέλειαν ἄλλην ἐπιπέμπωσι. *similiter* VII, 15.

ἐπίπεμψις, missio (*copiarum*), II, 39, 3, ἀθρόᾳ τῇ δυνάμει ἡμῶν οὐδείς πω πολέμιος ἐνέτυχε, διὰ τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν, καὶ τὴν ἐν τῇ γῇ ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν.

ἐπιπίπτειν, incidere, irruere, VII, 84, 3, ἀθρόοι ἀναγκαζόμενοι χωρεῖν, ἐπέπιπτόν τε ἀλλήλοις, καὶ κατεπάτουν. — incurrere, repente adoriri, I, 110, 4, αὐτοῖς ἔκ τε γῆς ἐπιπεσόντες [*Vat.* ὑποπ.] πεζοί, καὶ ἐκ θαλάσσης Φοινίκων ναυτικὸν, διέφθειραν τὰς πολλὰς τῶν νεῶν. 117, ἀφράκτῳ τῷ στρατοπέδῳ. II, 93, 4, ἀπροςδοκήτοις. III, 3, 3, ἄφνω. 112, 3, ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς. *Ib.* 6, τῷ στρατεύματι αὐτῶν. IV, 25, 9. 72, 2, ἀπροςδοκήτοις... τοῖς ψιλοῖς. VII, 29, 3, ἀφυλάκτοις. *Ib.* 6, διδασκαλείῳ παίδων. VIII, 84, 4, λάθρα. — *de morbo*, invadere, ingruere, II, 48, 3, εἴ ποτε καὶ αὖθις ἐπιπέσοι (τὸ νόσημα). 49, 6, διαῤῥοίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης. III, 87, ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις. — *de quovis malo subito*, III, 82, 2, ἐπέπεσε πολλὰ καὶ χαλεπὰ κατὰ στάσιν ταῖς πόλεσι. VII, 29, 6, ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ οὐδεμιᾶς ἧσσων μᾶλλον ἑτέρας ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή. — *de impetu*, IV, 4, αὐτοῖς τοῖς στρατιώταις σχολάζουσιν ὁρμὴ ἐπέπεσε [*Bekk. Goell. ex bonis codd.* ἐσέπεσε] περιστᾶσιν ἐκτειχίσαι τὸ χωρίον.

ἔπιπλα, supellex, III, 68, 3, τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα, χαλκὸς καὶ σίδηρος, κλίνας κατασκευάσαντες, ἀνέθεσαν τῇ Ἥρᾳ.

ἐπιπλεῖν, navigare in, esse in navi, II, 66, 2 (*de classi Lacedaemoniorum*), ἐπέπλεον Λακεδαιμονίων χίλιοι ὁπλῖται καὶ Κνῆμος Σπαρτιάτης ναύαρχος. III, 16, 3, ναύαρχον προςέταξαν Ἀλκίδαν, ὃς ἔμελλεν ἐπιπλεύσεσθαι. 76. IV, 11, 2, ναύαρχος αὐτῶν (τῶν νεῶν) ἐπέπλει Θρασυμηλίδας. VIII, 39, ἄρχων ἐπέπλει [*vulgo* ἔπλει] αὐτῶν (τῶν νεῶν) Ἀντισθένης Σπαρτιάτης. — adnavigare, I, 51, 2, τοῖς Κορινθίοις (ἐπέπλεον γὰρ μᾶλλον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς) οὐχ ἑωρῶντο,... πρίν τινες ἰδόντες εἶπον ὅτι νῆες ἐκεῖναι ἐπιπλέουσι. IV, 124, 4, Βρασίδας τῆς Μένδης περιορώμενος μὴ, τῶν Ἀθηναίων πρότερον ἐπιπλευσάντων, τι πάθῃ, κτέ. — classe invadere, adversus hostem navigare, I, 15, ἐπιπλέοντες τὰς νήσους κατεστρέφοντο. 30, 3. 6, ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις. 50, 4, τοῖς Κερκυραίοις. 52, ἐπέπλευσαν ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Συβότοις λιμένα. 73, 4.

II, 24, ἢν μὴ οἱ πολέμιοι νηΐτῃ στρατῷ ἐπιπλέωσι τῇ πόλει. 88, 2. 89, 8, ἐς ἐμβολήν. 90, ἐπειδὴ αὐτοῖς οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἐπέπλεον [*nonnulli codd.* ἔπλεον] ἐς τὸν κόλπον καὶ τὰ στενά. 93, 4, οὔτε προςδοκία οὐδεμία μὴ ἄν ποτε οἱ πολέμιοι ἐξαπιναίως οὕτως ἐπιπλεύσειαν. III, 13, 4. 76, τῇ Κερκύρᾳ. 79, δείσαντες μὴ σφίσιν ἐπιπλεύσαντες ἐπὶ τὴν πόλιν..., οἱ πολέμιοι κτέ. *item Ib.* 3. 80. IV, 12, 3, ἀμύνεσθαι ἐκείνους ἐπιπλέοντας. VII, 13, 4, διὰ τὸ ἀντιπάλους τῷ πλήθει καὶ ἔτι πλείους τὰς τῶν πολεμίων (ναῦς) οὔσας ἀεὶ προςδοκίαν παρέχειν ὡς ἐπιπλεύσονται. 22, ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος. *Ibid.* τῷ Πλημμυρίῳ. 25, 5. 34, 3, οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Ναυπάκτου τριάκοντα ναυσὶ καὶ τρισίν... ἐπέπλευσαν αὐτοῖς. 40, 3. 70, 2. 3. VIII, 16, ἐκ τῆς Χίου ἐς τὴν Τέων καὶ ὁ Χαλκιδεὺς μετὰ τριῶν καὶ εἴκοσι νεῶν ἐπέπλει. 17, 3. 42, πρὸς τὴν Σύμην. 60, 3, οὐδέτεροι ἀλλήλοις ἐπέπλεον. 79, 2, ὡς εἶδον τὰς τῶν Πελοποννησίων ναῦς ἐπιπλεούσας [*Vat.* προςπλ.], ὑπεχώρησαν. *Ib.* 5, τῇ Σάμῳ. 90, 3, βίᾳ. 95, 4. 107.

ἐπίπλευσις, facultas impetus faciendi, VII, 36, 6, περιπλεῦσαι ἐς τὴν εὐρυχωρίαν, σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν, οὐ δυνήσεσθαι αὐτούς.

ἐπιπληροῦσθαι, supplere (*numerum nautarum*), VII, 14, 2, οὐδ' ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν.

ἐπίπλους, classis hostilis adventus, III, 3, 5, ἀγγέλλει τὸν ἐπίπλουν. 5, 4, φθάσαι οὐ δυνάμενοι τὸν τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν. 77. IV, 123, 4, προςδεχόμενος τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν. VI, 32, 3, ἐς Συρακούσας ἠγγέλλετο πολλαχόθεν τὰ περὶ τοῦ ἐπίπλου. 33. VII, 36, πυνθανόμενοι αὐτῶν τὸν ἐπίπλουν. VIII, 39, 3, μή... μηνύωσι τοῖς ἐν τῇ Σάμῳ τὸν ἐπίπλουν αὐτῶν. 41, 4. — navium impetus, aggressio, I, 50, 5, ἤδη... ἐπεπαιώνιστο αὐτοῖς ὡς ἐς ἐπίπλουν [*vulgo* ἐς *om.*]. VIII, 83, 2, κατὰ τὸν ἐπὶ τὴν Μίλητον τῶν Ἀθηναίων ἐπίπλουν. 86, 5, ἐκεῖνος τοῦ ἐπίπλου ἔπαυσε. — *ἐπίπλουν ποιεῖσθαι*, navibus impetum facere, III, 78, 2, τοῖς Ἀθηναίοις. IV, 11, 3, κατ' ὀλίγας ναῦς διελόμενοι... τοὺς ἐπίπλους ἐποιοῦντο. *similiter* VIII, 27, 4. 30, 2, τῇ Μιλήτῳ. 38, 5. 44, 3. 55. 63, 2, ἐπὶ τὴν Σάμον. 79, 6. 100, 2. — facultas impetus faciendi, VII, 49, 1, ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους οὐκ ἐκ βραχέος καὶ περιγραπτοῦ ὁρμώμενοί τε καὶ καταίροντες ἕξουσι. — classis, expeditio maritima, II, 17, 4, τῇ Πελοποννήσῳ ἑκατὸν νεῶν ἐπίπλουν ἐξαρτύοντες. *similiter* 56. 90, 2, ὅπως... μὴ διαφύγοιεν πλέοντα τὸν ἐπίπλουν σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι ἔξω τοῦ ἑαυτῶν κέρως. VIII, 102, 2, προειρη-

μένης φυλακῆς τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν, ἣν ἐκπλέωσι.

ἐπιπολῆς, in superficie, VI, 96, 2, ἐξήρτηται τὸ ἄλλο χωρίον, καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές τέ ἐστι, καὶ ἐπιφανὲς πᾶν εἴσω· καὶ ὠνόμασται ὑπὸ τῶν Συρακοσίων, διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι, Ἐπιπολαί.

ἐπιπολύ, *vide* πολύς.

ἐπίπονος, operosus, I, 70, 7, ἡγεῖσθαι... ξυμφορὰν οὐχ ἧσσον ἡσυχίαν ἀπράγμονα ἢ ἀσχολίαν ἐπίπονον. II, 39, ἐν ταῖς παιδείαις... ἐπιπόνῳ ἀσκήσει... τὸ ἀνδρεῖον μετέρχονται. III, 58, 2, βραχὺ τὸ τὰ ἡμέτερα σώματα διαφθεῖραι, ἐπίπονον δὲ τὴν δύςκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι. IV, 26, 2, ἐπίπονος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις ἡ φυλακὴ σίτου τε ἀπορίᾳ καὶ ὕδατος. *similiter* VIII, 11, 2.

ἐπιπόνως, aegre, cum labore, I, 22, 3.

ἐπιῤῥωννύναι, confirmare, IV, 36, 2, τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δέ, ἃ προςεδέχοντο ἰδόντας, πολλῷ μᾶλλον ἐπέῤῥωσε. *item* VIII, 89. Pass. III, 6, πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν. VI, 93, πολλῷ μᾶλλον ἐπεῤῥώσθησαν. VII, 2, 2. 7, 4, ἐς τἄλλα πολὺ ἐπέῤῥωντο. 17, 3. VIII, 106, 5.

ἐπισημαίνειν, notam et indicium praebere, II, 49, 7 (*de pestilentia*), εἴ τις ἐκ τῶν μεγίστων περιγένοιτο, τῶν γε ἀκρωτηρίων ἀντίληψις αὐτοῦ ἐπεσήμαινε.

ἐπίσημος, signatus, II, 13, 3, ἀργυρίου ἐπισήμου ἑξακιςχιλίων ταλάντων. — insignis, II, 43, 5, τὸν ἀγήρων ἔπαινον ἐλάμβανον, καὶ τὸν τάφον ἐπισημότατον.

ἐπισιτίζεσθαι, cibaria sumere, VI, 94, 3, ἀποπλεύσαντες ἐς Κατάνην, ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι. VIII, 95, 4, ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐπισιτιζόμενοι,... ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν. 101, αἱ... νῆες, ἐπισιτισάμεναι δυσὶν ἡμέραις, κτέ.

ἐπισκεπτέον, considerandum (*est*), VI, 18, 3, οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ὑμῖν [*vulgo* ἡμῖν] τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον, εἰ μὴ καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐς τὸ ὅμοιον μεταλήψεσθε.

ἐπισκευάζειν, instruere (*navem*), I, 29, 3, τὰς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντές τε τὰς παλαιάς, ὥςτε πλωΐμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες. — reficere, VI, 104, 2, τὰς ναῦς, ὅσαι ἐπόνησαν ὑπὸ τοῦ χειμῶνος, ἀνελκύσας ἐπεσκεύαζεν. VII, 1, τὰς ναῦς. 24, τὸ μὲν ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν... κατέβαλον, τὰ δὲ δύο ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν. 38, 2, τοὺς τριηράρχους ἠνάγκαζεν ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς, εἴ τίς τι ἐπεπονήκει. *similiter* VIII,

107. Pass. VIII, 43, 2, ἅπασαι... αἱ... νῆες ἐπεσκευάζοντο εἴ τι ἔδει, κτέ. Med. instruere (*navem*), VII, 36, 2, ᾧπερ τρόπῳ καὶ οἱ Κορίνθιοι πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπισκευασάμενοι [*vulgo* ἐπεσκευασμένοι] πρῴραθεν ἐναυμάχουν.

ἐπισκευή, reficiendarum navium copia, I, 52, 2, ὁρῶντες... ἐπισκευὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ.

ἐπισκήπτειν, obtestari, obsecrare, II, 73, 3 (*Athenienses Plataeensibus*), ἐπισκήπτουσιν ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων οὓς οἱ πατέρες ὤμοσαν, μηδὲν νεωτερίζειν περὶ τὴν ξυμμαχίαν. III, 59, 4, ἐπισκήπτομεν ἅμα μή, Πλαταιῆς ὄντες... Θηβαίοις, τοῖς ἡμῖν ἐχθίστοις,... παραδοθῆναι.

ἐπισπᾶσθαι, attrahere, adducere, allicere, III, 44, 4, δικαιότερος ὢν αὐτοῦ ὁ λόγος πρὸς τὴν νῦν ὑμετέραν ὀργὴν ἐς Μυτιληναίους, τάχ' ἂν ἐπισπάσαιτο. IV, 9, 2, σφίσι τοῦ τείχους ταύτῃ ἀσθενεστάτου ὄντος, ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι [*ubi passive dictum volunt*, pati se trahi et duci aliquo]. V, 111, 3, πολλοῖς... τὸ αἰσχρὸν καλούμενον ὀνόματος ἐπαγωγοῦ δυνάμει ἐπεσπάσατο... ξυμφοραῖς ἀνηκέστοις ἑκόντας περιπεσεῖν. Pass. pertrahi, IV, 130, 4, ἐπισπασθέντος τῇ χειρὶ ὑπ' αὐτοῦ. —rursus invehi, III, 89, 5, ᾗ ἰσχυρότατος ὁ σεισμὸς ἐγένετο, κατὰ τοῦτο ἀποστέλλειν τε τὴν θάλασσαν, καὶ ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπωμένην, βιαιότερον τὴν ἐπίκλυσιν ποιεῖν.

ἐπισπένδεσθαι, foedus renovare, V, 22, 2.

ἐπισπέρχειν, excitare, IV, 12, ὁ μὲν τοὺς ἄλλους τοιαῦτα ἐπέσπερχε, κτέ.

ἐπισπονδαί, foedus post alterum factum, V, 32, 5.

ἐπίστασθαι, scire, perspectum et cognitum habere, I, 69, 3, ἐπιστάμεθα οἵᾳ ὁδῷ οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ὅτι κατ' ὀλίγον χωροῦσιν ἐπὶ τοὺς πέλας. *Ib.* 5, ἐπιστάμενοι καὶ τὸν βάρβαρον αὐτὸν περὶ αὑτῷ τὰ πλείω σφαλέντα. II, 35, 2. 44, ἐν πολυτρόποις ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες. IV, 10, 5, ἐμπειρίᾳ. 73. 101, οὐδὲν... τῶν γεγενημένων. 126, 3, ἄλλων ἀκοῇ. V, 36. 69, 2. 89, ἐπισταμένους πρὸς εἰδότας ὅτι κτέ. 102. VI, 37, οἷς γ' ἐπίσταμαι οὐδ' ἵππους ἀκολουθήσοντας κτέ. 38, 2. 42, 2. 53, 3, ἀκοῇ. 60, μιμνησκόμενος ὅσα ἀκοῇ περὶ αὐτῶν ἠπίστατο. 64, 2, ἠπίσταντο ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοίπους ὄντας τῶν σφίσιν εὐνόων. 72, 3. 74. 91, 6, τὰ σφέτερα αὐτῶν δεινά. VII, 14. *Ib.* 4, τὰς φύσεις... ὑμῶν. 30, 2, νεῖν. 44, 3. 5. 48, 3. 4. VIII, 40, 2, τὴν χώραν. 48, 7. 68, 3, ἐπιστάμενος εἰδότα αὐτὸν ὅσα ἐν τῇ Σάμῳ... ἔπραξε.

ἐπιστατεῖν, epistatae munere fungi, IV, 118, 11, Ἀκαμαν-

τὶς ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει.

ἐπιστέλλειν, mandare, I, 57, ₆, ἐπιστέλλουσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν, Ποτιδαιατῶν τε ὁμήρους λαβεῖν, κτέ. II, 6, ₃ [*ubi nonnulli codd.* ἀπέστελλον]. V, 37, ₃, ἐδέοντο τούτων ὧνπερ καὶ οἱ ἐκ τῆς Λακεδαίμονος αὐτοῖς φίλοι ἐπεστάλκεσαν. 46, ₂, πάντα ἐπιστείλαντες. VIII, 72, ₂, τἆλλα ἐπιστείλαντες τὰ πρέποντα εἰπεῖν. 90, ₂.—*speciatim per litteras*, VII, 14, ₄. VIII, 38, ₄, ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ ἐς τὴν Λακεδαίμονα ὁ Πεδάριτος ὡς ἀδικοῦντος. 50, ₂. 99, ὁ Φίλιππος... ἐπεστάλκει Μινδάρῳ... ὅτι οὔτε αἱ νῆες παρέσοιντο, κτέ. Pass. I, 91, ₄, ὥςπερ ἐπεστάλη. III, 4, ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοὶ τὰ ἐπεσταλμένα. IV, 8, ₄, κατὰ τὰ ἐπεσταλμένα ὑπὸ Δημοσθένους. V, 37, οἱ Βοιωτοὶ καὶ Κορίνθιοι, ταῦτα ἐπεσταλμένοι ἀπό τε τοῦ Ξενάρους καὶ Κλεοβούλου, κτέ. VIII, 50, ₃, λέγει αὐτοῖς τὰ ἐπισταλέντα ἐκ τῆς Σάμου.

ἐπιστήμη, scientia, ars, peritia, I, 49, ₃, θυμῷ καὶ ῥώμῃ τὸ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ. 121, ₄, ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα. *Ibid.* II, 87, ₄. VI, 18, ₆, πάντων. 68, ₂, ὑπομενοῦσιν οὖ, διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἧσσω ἔχειν. 69. 72, ₄. VII, 21, ₄. 37. 62, ₂, διὰ τὸ βλάπτειν ἂν τὸ τῆς ἐπιστήμης τῇ βαρύτητι τῶν νεῶν. 63, ₂, τῆς φωνῆς. *Ib.* ₄. 64, ₂, εἴ τίς τι ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ ἢ εὐψυχίᾳ.

ἐπιστήμων, peritus, I, 142, ₆, τῆς θαλάσσης. VIII, 45, ₂, τοῦ ναυτικοῦ.

ἐπιστολή, epistola, I, 128, ₆, ἔπεμψε καὶ ἐπιστολὴν τὸν Γογγύλον φέροντα αὐτῷ. 129. *Ibid.* παρὰ Παυσανίαν ἐς Βυζάντιον ἐπιστολὴν ἀντεπετίθει αὐτῷ ὡς τάχιστα διαπέμψαι. *Ib.* ₂. VII, 8, ₂, ἔγραψεν ἐπιστολήν. 10, τὴν ἐπιστολὴν ἀπέδοσαν. 11, ἐν ἄλλαις πολλαῖς ἐπιστολαῖς. 16, ἡ τοῦ Νικίου ἐπιστολὴ τοιαῦτα ἐδήλου. VIII, 33, ₂, ἐλθούσης παρὰ Πεδαρίτου... ἐπιστολῆς, ὡς κτέ. 45, ἀπ' αὐτῶν ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον ἐκ Λακεδαίμονος ὥςτε κτέ. 51, ὡς προῄσθετο... ὅσον οὐ παροῦσαν ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου περὶ τούτων ἐπιστολήν. Plur. *idem*, I, 132, ₅, ὁ μέλλων τὰς τελευταίας βασιλεῖ ἐπιστολὰς πρὸς Ἀρτάβαζον κομιεῖν. *Ibid.* λύει τὰς ἐπιστολάς. IV, 50, ₂, ἀνέγνωσαν. VIII, 39, ₂. 51, ₂, αἱ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἧκον, ὅτι κτέ.

ἐπιστρατεία, expeditio in, II, 79, ἅμα τῇ τῶν Πλαταιῶν [*vulgo* Πλαταιέων] ἐπιστρατείᾳ.

ἐπιστρατεύειν, expeditionem facere in, adoriri, I, 16,

Ἴωσι. **38, 4,** *οὐδ' ἐπιστρατεύοιμεν* [*vulgo ἐπιστρατεύοιμεν*] *ἐκπρεπῶς, μὴ καὶ διαφερόντως τι ἀδικούμενοι.* **107, 6,** *αὐτοῖς.* **III, 54, 2,** *ἡμῖν.* **88. IV, 60, 1,** *ἄνδρας οἳ καὶ τοὺς μὴ ἐπικαλουμένους* [*vulgo τοῖς μὴ ἐπικαλουμένοις*] *αὐτοὶ ἐπιστρατεύουσι.* **92, 5,** *εἰώθασι... τὸν ἡσυχάζοντα, καὶ ἐν τῇ ἑαυτοῦ μόνον ἀμυνόμενον, ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν.* **V, 4, 5,** *κοινῇ.*

ἐπιστρέφειν, **convertere, II, 90, 4,** *τὰς ναῦς.* **V, 10, 4,** *τὸ δεξιόν.* — **flectere viam, I, 61, 4,** *ἀφικόμενοι ἐς Βέροιαν, κἀκεῖθεν ἐπιστρέψαντες... ἐπορεύοντο.*

ἐπιστροφή, **conversio, II, 90, 6,** *ὑπεκφεύγουσι τὸ κέρας τῶν Πελοποννησίων καὶ τὴν ἐπιστροφὴν ἐς τὴν εὐρυχωρίαν.* *item* **91** [*ubi Vat. et alii ὑποστροφήν*]. — **calamitas altera, III, 71, 2,** *πέμπουσι... τοὺς ἐκεῖ καταπεφευγότας πείσοντας μηδὲν ἀνεπιτήδειον πράσσειν, ὅπως μή τις ἐπιστροφὴ γένηται.*

ἐπίσχεσις, **inhibitio, II, 18, 3,** *ἥ τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη... διέβαλεν αὐτόν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις.*

ἐπίτακτοι, **subsidia, VI, 67,** *τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτάκτων* [*vulgo ἐπιτακτῶν*] *ἐποιήσαντο.*

ἐπιταλαιπωρεῖν, **novos labores perpeti, I, 123,** *περὶ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν.*

ἐπιτάσσειν, **imperare, I, 139,** *Λακεδαιμόνιοι... τοιαῦτα ἐπέταξάν τε καὶ ἀντεκελεύσθησαν περὶ τῶν ἐναγῶν τῆς ἐλάσεως.* **140, 2,** *ἐπιτάσσοντες ἤδη, καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι, πάρεισι.* **VI, 19, 2. 82, 3.** PASS. **I, 140, 5,** *οἷς εἰ ξυγχωρήσετε, καὶ ἄλλο τι μεῖζον εὐθὺς ἐπιταχθήσεσθε.* **141. II, 7, 2,** *Λακεδαιμονίοις* [*Vat. et alii Λακεδαιμόνιοι*]*... ναῦς ἐπετάχθησαν ποιεῖσθαι κατὰ μέγεθος τῶν πόλεων.* — **adversus collocare, VIII, 11,** *πρὸς τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανάς.* PASS. **VIII, 105, 2,** *οἱ Συρακόσιοι καὶ οἱ ἄλλοι οὐκ ἐλάσσους ἐπιτεταγμένοι εἶργον αὐτούς.* — **in subsidiis collocari, V, 72, 3,** *ἐξέωσαν ἐς τὰς ἁμάξας, καὶ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων ἀπέκτεινάν τινας.* MED. **in subsidiis collocare, VI, 67, 2,** *τοὺς ἱππέας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ.*

ἐπιταχύνειν, **accelerare, IV, 47, 3,** *μαστιγοφόροι παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προσιόντας.*

ἐπιτειχίζειν, **munimenta aedificare in agro hostili, I, 142, 4,** *φρούριον εἰ ποιήσονται, τῆς μὲν γῆς βλάπτοιεν ἄν τι μέρος καταδρομαῖς καὶ αὐτομολίαις, οὐ μέντοι ἱκανόν γε ἔσται ἐπιτειχίζειν τε κωλύειν ἡμᾶς πλεύσαντας ἐς τὴν ἐκείνων, κτέ.* [*vulgo ἐπιτ. τε καὶ κωλ.*] **VII, 47, 4,** *τῇ πόλει ὠφελιμώτερον ἔφη εἶναι*

πρὸς τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ σφῶν ἐπιτειχίζοντας τὸν πόλεμον ποιεῖσθαι.

ἐπιτείχισις, munitio in agro hostili, I, 142, 2, οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι· τὴν μὲν γὰρ χαλεπὸν καὶ ἐν εἰρήνῃ πόλιν ἀντίπαλον παρασκευάσασθαι, ἤπου δὴ ἐν πολεμίᾳ τε, καὶ οὐχ ἧσσον ἐκείνοις ἡμῶν ἀντεπιτετειχισμένων, κτέ. VI, 91, 7. 93, 2, τῆς Δεκελείας.

ἐπιτείχισμα, munimentum in agro hostili, VIII, 95, 6, οἱ δὲ (καταφεύγουσιν) ἐς τὸ ἐπιτείχισμα [*Vat.* τείχισμα] τὸ ἐν τῇ Ἐρετρίᾳ, ὃ εἶχον αὐτοί, περιγίγνονται.

ἐπιτειχισμός, munitio in agro hostili, I, 122, τῇ χώρᾳ. VII, 18, 4, σίδηρόν τε περιήγγελλον κατὰ τοὺς ξυμμάχους, καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν. 28, 3, πολιορκουμένους ἐπιτειχισμῷ ὑπὸ Πελοποννησίων. [*praeterea vulgo* V, 17, 2, περιαγγελλομένη κατὰ πόλεις ὡς ἐπὶ τειχισμόν, *ubi nunc* ἐπὶ τειχισμόν.]

ἐπιτελεῖν, perficere, effectum reddere, absolvere (*quod infectum est*), I, 108, 3, τὰ τείχη τὰ ἑαυτῶν τὰ μακρὰ ἐπετέλεσαν [*olim* ἀπετ.]. IV, 90, 4, τὰ περὶ τὸ προτείχισμα, ὅσα ἦν ὑπόλοιπα, ὡς χρὴν ἐπιτελέσαι [*nonnulli codd.* ἀποτ. *vel* ὑποτ.]. VII, 4, 2, τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ τεῖχος. Pass. VII, 2, 4, ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο [*Vat.* ἀπετ.] τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὸν μέγαν λιμένα διπλοῦν τεῖχος. VIII, 55, 2, λέγων ὅτι τὸ τεῖχος τῶν Ἀθηναίων ἤδη ἐπιτετέλεσται. — b) exsequi (*quod decretum vel promissum est*), I, 70, 2, ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ὃ ἂν γνῶσιν. 138, 4, ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο. 141, 6, παραχρῆμά τι ὀξέως. II, 87, 4, ἃ ἔμαθεν. 95, 2, ἃ ὑπεδέξατο οὐκ ἐπετέλει. V, 60, τὰ ῥηθέντα.

ἐπιτελής, effectus, peractus, I, 141, 6, ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι.

ἐπιτέχνησις, novarum rerum inventio, I, 71, 3, ἡσυχαζούσῃ μὲν πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα, πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένοις ἰέναι πολλῆς καὶ τῆς [*hoc om. plurimi codd.*] ἐπιτεχνήσεως δεῖ.

ἐπιτήδειος, idoneus, commodus, a) *de hominibus*, VII, 60 3, ἀναγκάσαντες ἐςβαίνειν ὅςτις καὶ ὁπωςοῦν ἐδόκει... ἐπιτήδειος εἶναι. VIII, 63, 4, οὐκ ἐπιτήδειον αὐτὸν εἶναι ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν. 70, 2, ἄνδρας τινὰς ἀπέκτειναν οὐ πολλούς, οἱ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι ὑπεξαιρεθῆναι. Comp. VIII, 46, 3, ἐπιτηδειοτέρους ἔφη τοὺς Ἀθηναίους εἶναι κοινωνοὺς αὐτῷ τῆς ἀρχῆς. Sup. IV, 41, 2, πέμψαντες σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους. — favens, aequus,

VIII, 54, 3, τὸν Φρύνιχον ὁ Πείσανδρος... διέβαλεν, οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρασσομένοις. b) *de rebus*, I, 58, ἐπειδὴ ἐξ Ἀθηναίων ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὕροντο ἐπιτήδειον. II, 2, 4, γνώμην ἐποιοῦντο κηρύγμασι χρήσασθαι ἐπιτηδείοις. IV, 76, 6, ἤλπιζον... καταστήσειν αὐτὰ (τὰ πράγματα) ἐς τὸ ἐπιτήδειον. V, 21, 2, νομίζοντες οὐκ ἐπιτηδείας [*nonnulli codd.* ἐπιτηδείους] εἶναι (τὰς σπονδάς). 112, 3, σπονδὰς ποιησαμένους αἵτινες δοκοῦσιν ἐπιτήδειοι εἶναι ἀμφοτέροις. VI, 41, 4, ἔς τε κατασκοπὴν, καὶ εἴ τι ἄλλο φαίνηται ἐπιτήδειον. VII, 20, 2, εἴ ποθέν τι εἶχον ἐπιτήδειον ἐς τὸν πόλεμον. VIII, 11, 2, ἕως ἄν τις παρατύχῃ διαφυγὴ ἐπιτηδεία. 66, 2, εἴ τις καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου ἐτεθνήκει. — *de loco*, II, 20, 4, αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι. 81, 4, ἕως ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν ἐπιτηδείῳ. IV, 73. VI, 64, στρατόπεδον καταλαβεῖν ἐν ἐπιτηδείῳ. 66. — obnoxius, V, 81, 2, ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη. B) amicus, familiaris, I, 60, 2, ἦν τοῖς Ποτιδαιάταις ἀεί ποτε ἐπιτήδειος. 95, 7. II, 18, 3, τοῖς Ἀθηναίοις. 49, 8, ἠγνόησαν σφᾶς τε αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐπιτηδείους. III, 40, 3. IV, 78. *Ib.* 2. 113, 3. V, 44, 3, τοῖς Ἀθηναίοις. 64. 76, 2, ἦσαν αὐτοῖς πρότερον ἄνδρες ἐπιτήδειοι. VI, 46, 2, Λεοντίνων τε ξυγγενεῖς ὄντας, καὶ σφίσιν ἀεὶ ἐπιτηδείους. 64, 2, πέμπουσιν ἄνδρα σφίσι μὲν πιστὸν, τοῖς δὲ τῶν Συρακοσίων στρατηγοῖς τῇ δοκήσει οὐχ ἧσσον ἐπιτήδειον. VII, 73, 3, τῶν Ἀθηναίων. 75, 3. VIII, 17, 2. 47. 48, 2, ξυνίστασαν τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐπιτηδείους ἐς ξυνωμοσίαν. 64, 4. Sup. VII, 86, 3, ξυνέβαινε τὸν μὲν πολεμιώτατον αὐτοῖς εἶναι, Δημοσθένην, διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ καὶ Πύλῳ, τὸν δὲ διὰ τὰ αὐτὰ ἐπιτηδειότατον.—ἐ π ι τ ή δ ε ι α, **commeatus**, **res necessariae** (*ad victum*), II, 10. 23, 3, χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσου εἶχον τὰ ἐπιτήδεια. III, 75, 5. IV, 27. V, 82, 5. VI, 22, ἵνα καὶ τὰ ἐπιτήδεια ῥᾷον ἐσκομιζώμεθα. *Ibid.* 33, 5, δι' ἀπορίαν τῶν ἐπιτηδείων. 42, ἵνα μὴ... ἀπορῶσιν ὕδατος καὶ λιμένων καὶ τῶν ἐπιτηδείων. 44. 50, 2. 74, 2. 99, 4, κατὰ γῆν ἐκ τῆς Θάψου οἱ Ἀθηναῖοι τὰ ἐπιτήδεια [*Vat. addit* σιτία] ἐπήγοντο. 103, 2. VII, 4, 4. 13. 24, 3. 28. 60, 2. 5, διὰ τὴν τῶν ἐπιτηδείων σπάνιν. 77, 6, τὰ ἐπιτήδεια βραχέα ἔχομεν. 78, 7. 80. VIII, 76, 4, πορίζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια. 100, 2. — *item ad alia*, II, 52, 4, πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο σπάνει τῶν ἐπιτηδείων (ad sepulturam). IV, 69, 2, παρεγένετο σίδηρός τε ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ταχὺ καὶ λιθουργὰ καὶ τἄλλα ἐπιτήδεια (ad muniendum). VII, 74, ἀναλαβόντες αὐτὰ ὅσα περὶ τὸ σῶμα ἐς δίαιταν ὑπῆρχεν ἐπιτήδεια (ad omnem cultum).

ἐπιτηδείως, commode, convenienter, I, 19, *σφίσιν αὐτοῖς*. 144, 2, *σφίσι τοῖς Λακεδαιμονίοις*. V, 82, *Λακεδαιμόνιοι τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ, οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα, καθίσταντο*. 85, *πρὸς τὸ μὴ δοκοῦν ἐπιτηδείως λέγεσθαι*. Comp. IV, 54, 3, *διὸ καὶ θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον... τὰ τῆς ὁμολογίας ἐπράχθη αὐτοῖς*.

ἐπίτηδες, de industria, III, 112, 4, *τοὺς Μεσσηνίους πρώτους ἐπίτηδες ὁ Δημοσθένης προὔταξε*.

ἐπιτηδεύειν, sectari, institutum habere, I, 37, 2, *φασὶ ξυμμαχίαν διὰ τὸ σῶφρον οὐδενός πω δέξασθαι· τὸ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ, καὶ οὐκ ἀρετῇ, ἐπετήδευσαν*. VI, 54, 5, *ἐπετήδευσαν ἐπὶ πλεῖστον δὴ οἱ τύραννοι οὗτοι ἀρετὴν καὶ ξύνεσιν*.

ἐπιτήδευμα, institutum, I, 32, 3, *τετύχηκε τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρός τε ὑμᾶς ἐς τὴν χρείαν ἡμῖν ἄλογον, καὶ ἐς τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ἐν τῷ παρόντι ἀξύμφορον*. *Plur.* mores, vitae genus, I, 71, 2, *ἀρχαιότροπα ὑμῶν τὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς αὐτούς ἐστιν*. 138, *τῆς Περσίδος γλώσσης ὅσα ἠδύνατο κατενόησε, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας*. II, 37, 2. VI, 15, 4, *τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ (Ἀλκιβιάδου) ἀχθεσθέντες*. 18, 3. 28, 2, *ἐπιλέγοντες τεκμήρια τὴν ἄλλην αὐτοῦ (Ἀλκιβ.) ἐς τὰ ἐπιτηδεύματα οὐ δημοτικὴν παρανομίαν*.

ἐπιτήδευσις, agendi ratio, II, 36, 4, *ἀπὸ οἵας ἐπιτηδεύσεως ἤλθον ἐπ' αὐτά*. VII, 86, 5 (*de Nicia*), *ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν... ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν*.

ἐπιτηρεῖν, observare, I, 62, 3, *τοὺς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσι*. IV, 42, 3, *οἱ ἄλλοι πανδημεὶ ἐπετήρουν τοὺς Ἀθηναίους, οἷ κατασχήσουσιν*. III, 37, 2, *ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν*.

ἐπιτιθέναι, imponere, II, 52, 4, *ἐπὶ πυρὰς ἀλλοτρίας... ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρόν*. *similiter* VI, 71. 101, 3. VII, 36, 2, *τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας*. — indicere, statuere (*poenam*), VIII, 67, 2, *ἤν τις τὸν εἰπόντα ἢ γράψηται παρανόμων, ἢ ἄλλῳ τῳ τρόπῳ βλάψῃ, μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν*. Med. *idem*, II, 24, *ἤν τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι,... θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο*. b) Med. adoriri, aggredi (*hostem*), I, 64, *μὴ σφίσι... γενομένοις δίχα ἐπιθῶνται* [*depravati codd.* *ἐπιθῶνται*]. 113, 2, *πορευομένοις αὐτοῖς*. II, 3, 2. 33, 3, *ἀπροσδοκήτοις*. 79, 5. 83, 2. III, 19, 2. 39, 3. 6, *πάντες ἡμῖν* [*multi codd.* *ὑμῖν*] *γε ὁμοίως ἐπέθεντο*. 66, 2. 72, 2, *τῷ δήμῳ*. 94, 3, *Αἰτωλοῖς*. 103, 2, *ὑστέροις Ἀθηναίων τοῖς ξυμμάχοις ἀναχωροῦσιν*. IV, 1, 2. 71, *μὴ... ὁ δῆμος... ἐπίθηται* [*Bekk. Goell.* *ἐπιθῆται*,

cf. Popp. adn.] σφίσι. 80, 3. V, 8, 2, τέχνη παρεσκευάζετο ἐπιθησόμενος. 76, 2, τῷ δήμῳ. 82, 2, Ἀργείων ὁ δῆμος... ἐπέθεντο τοῖς ὀλίγοις. 91. VI, 11, 4, εἰ σφαλείημεν τι, τάχιστ' ἂν ὑπεριδόντες μετὰ τῶν ἐνθάδε ἐπίθοιντο [*Bekk.* ἐπιθεῖντο]. 34, 6, εἰ κώπαις χρήσαιντο, ἐπιθοίμεθ' [*Bekk. iterum* ἐπιθείμεθ'] ἂν κεκμηκόσιν. 61, περὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου, ἐναγόντων τῶν ἐχθρῶν, οἵπερ καὶ πρὶν ἐκπλεῖν αὐτὸν ἐπέθεντο, κτέ. *Ib.* 3, τῷ δήμῳ. 95, 2, τοῖς τὰς ἀρχὰς ἔχουσιν. VII, 29, 3. 41, 4, ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα παρεσκευάζοντο αὖθις. *similiter* 50, 3. VIII, 51, τῷ στρατοπέδῳ. *Ib.* 2. 73, 2, τοῖς ἄλλοις ὡς δήμῳ ὄντι. *Ib.* 3, τοῖς πλείοσιν. *Ib.* 6. — **admovere manum, aggredi** (*inceptum*), VIII, 42, 4, ἠπείγετο ἐπιθέσθαι τῇ πείρᾳ.

ἐπιτιμᾶν, **reprehendere, cum exprobratione dicere**, III, 38, 4, οὐ τὸ δρασθὲν πιστότερον ὄψει λαβόντες ἢ τὸ ἀκουσθὲν ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων. IV, 27, 6, ἐπιτιμῶν ῥᾴδιον εἶναι... λαβεῖν τοὺς ἐν τῇ νήσῳ. 28.

ἐπιτίμησις, **reprehensio**, VII, 48, 2, τὰ πράγματα... ὁρῶντας, καὶ οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντας.

ἐπίτιμος, **honestus, is cui ad honores accedere licet**, V, 34, 2, δείσαντες μή τι διὰ τὴν ξυμφορὰν νομίσαντες ἐλασσωθήσεσθαι, καὶ ὄντες ἐπίτιμοι [*Cod. Bas.* ἐπὶ τιμῇ], νεωτερίσωσιν,... ἀτίμους ἐποίησαν. *Ibid.* ὕστερον δὲ αὖθις χρόνῳ ἐπίτιμοι ἐγένοντο.

ἐπιτολαί, **ortus annuus** (*sideris*), II, 78, 2, ἐπειδὴ πᾶν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς.

ἐπιτρέπειν, **committere, tradere**, I, 9, 2, ἐπιτρέψαντος Εὐρυσθέως, ὅτ' ἐστράτευε, Μυκήνας τε καὶ τὴν ἀρχὴν κατὰ τὸ οἰκεῖον Ἀτρεῖ. 126, 8, ἀπῆλθον οἱ πολλοί, ἐπιτρέψαντες τοῖς ἐννέα Ἄρχουσι τὴν φυλακὴν καὶ τὸ πᾶν αὐτοκράτορσι διαθεῖναι. 128, 6, ἔπρασσε ταῦτα μετὰ Γογγύλου τοῦ Ἐρετριέως, ᾧπερ [*alii* ᾧ] ἐπέτρεψε τό τε Βυζάντιον καὶ τοὺς αἰχμαλώτους. II, 42, 4, ἐλπίδι τὸ ἀφανὲς τοῦ κατορθώσειν. 65, 4, πάντα τὰ πράγματα. 80, 6. IV, 132, 3, ὥςτε τῶν πόλεων ἄρχοντας καθιστάναι, καὶ μὴ τοῖς ἐντυχοῦσιν ἐπιτρέπειν (τὰ πράγματα). V, 99, πλεῖστα τῷ ἀλογίστῳ. VI, 15, 4, ἄλλοις ἐπιτρέψαντες (τὰ τοῦ πολέμου). **Pass.** *Perf.* **rem sibi commissam habere**, I, 126, 11, οἱ τῶν Ἀθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακήν. — **b) permittere** (*rem disceptandam*), I, 28, 2, ἤθελον καὶ τῷ ἐν Δελφοῖς μαντείῳ ἐπιτρέψαι. IV, 54, 3, περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου. 83, 3, Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ. VIII, 18, 3, ἐς δίκας προκαλουμένων τῶν Λακεδαιμονίων, οὐκ ἤθελον ἐπιτρέπειν. **Pass.** V, 31, 3, δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης.

— c) sinere, permittere, I, 71, *οἱ ἂν... ἣν ἀδικῶνται, δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες*· 82. 95, *Παυσανίᾳ μὴ ἐπιτρέπειν, ἤν που βιάζηται*. II, 72, 2. VI, 40, *ὡς πρὸς αἰσθανομένους καὶ μὴ ἐπιτρέψοντας* [*nonnulli codd. ἐπιτρέποντας*]. *Ib.* 2. VIII, 27, *οὐκ ἔφη οὔτ' αὐτὸς ποιήσειν τοῦτο, οὔτ' ἐκείνοις οὔτ' ἄλλῳ οὐδενὶ ἐς δύναμιν ἐπιτρέψειν*· 69, 2, *ἤν τις ἐνιστῆται τοῖς ποιουμένοις, λαβόντας τὰ ὅπλα μὴ ἐπιτρέπειν*· 73, 5.

ἐπιτρέχειν, incurrere, impetum facere, IV, 32, *οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς πρώτους φύλακας, οἷς ἐπέδραμον, εὐθὺς διαφθείρουσιν*· 104, 3, *ἐπὶ τὰ ἔξω*. V, 39, *Μηκύβερναν Ὀλύνθιοι, Ἀθηναίων φρουρούντων, ἐπιδραμόντες εἷλον*.

ἐπιτροπεύειν, tutorem esse, I, 132, *Πλείσταρχον τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὢν ἐπετρόπευεν* [*olim ἐπετρόπευσεν*].

ἐπιτροπή, disceptatio (*litis*), V, 31, 3, *δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης, ὑποτοπήσαντες οἱ Ἠλεῖοι μὴ ἴσον ἕξειν, ἀνέντες τὴν ἐπιτροπήν, Λεπρεατῶν τὴν γῆν ἔτεμον*. *Ib.* 4, *ὡς οὐκ ἐμμεινάντων τῇ ἐπιτροπῇ*· 41, 2, *οἱ Ἀργεῖοι ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι*.

ἐπίτροπος, tutor, II, 80, 6, *Σαβύλινθος, ἐπίτροπος ὢν Θαρύπου τοῦ βασιλέως, ἔτι παιδὸς ὄντος*.

ἐπιτυγχάνειν, nancisci, incidere in, III, 3, 5, *ὁλκάδος ἀναγομένης*. 75, 4. VII, 25, 2. VIII, 14, *ὅσοις ἐπιτύχοιεν ξυνελάμβανον*. 34, *κατ' Ἀργῖνον ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσὶ τῶν Χίων μακραῖς*. — deprehendere, VI, 38, 4, *τοὺς τὰ τοιαῦτα μηχανωμένους, μὴ μόνον αὐτοφώρους (χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν), ἀλλὰ καὶ ὧν βούλονται μέν, δύνανται δ' οὔ*. — rem ex sententia gerere, III, 42, 6, *ὅ τε κατορθῶν... ὅ τε μὴ ἐπιτυχών*.

ἐπιφαίνεσθαι, apparere, conspici, VIII, 42, 3, *ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν, μέχρι οὗ ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν*.

ἐπιφανής, conspicuus, V, 10, 2, *ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν*. VI, 96, 2, *χωρίον... ἐπιφανὲς πᾶν εἴσω*. VII, 3, 4, *ἣν οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον*. 19, 2 (*de Decelia*), *ἐπιφανὲς (τὸ τεῖχος) μέχρι τῆς τῶν Ἀθηναίων πόλεως*. — clarus, illustris, II, 43, 3, *ἀνδρῶν ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος*. VI, 72, 2, *κατὰ τὸν πόλεμον ἐμπειρίᾳ τε ἱκανὸς γενόμενος, καὶ ἀνδρείᾳ ἐπιφανής*· VII, 69, 2, *ὧν ἐπιφανεῖς ἦσαν οἱ πρόγονοι*. — manifestus, VIII, 87, 4, *εἴ γε ἐβουλήθη διαπολεμῆσαι, ἐπιφανὲς* [*nonnulli*

codd. περιφανὲς] δήπου, οὐκ ἐνδοιαστῶς. Sup. I, 21, ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων.

ἐπιφανῶς, aperte, I, 91, 3, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν. Sup. V, 105, 4, ἐπιφανέστατα ὧν ἴσμεν τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια.

ἐπιφέρειν, afferre, II, 34, 2, ἐπιφέρει τῷ αὐτοῦ (νεκρῷ) ἕκαστος ἥν τι βούληται. III, 56, 4, πᾶσι δουλείαν. 58, 4, ἀπαρχάς. IV, 85, 6, ἄδικον τὴν ἐλευθερίαν. *similiter* 86, 4 *et* 87, 2. *Ib.* 4, ξύμπασιν αὐτονομίαν. VI, 82, 4, δουλείαν αὐτοί τε ἐβούλοντο, καὶ ἡμῖν [*vulgo* ὑμῖν] τὸ αὐτὸ ἐπενεγκεῖν. VII, 55, 2, οὐ δυνάμενοι ἐπενεγκεῖν οὔτ' ἐκ πολιτείας τι μεταβολῆς τὸ διάφορον αὐτοῖς, κτέ. — augere, addere, III, 82, 3, τὰ ἐφυστερίζοντά που πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας κτέ. VIII, 83, 3, πάντων Ἀστύοχον εἶναι αἴτιον, ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει διὰ τὰ ἴδια κέρδη. — b) inferre, VI, 91, 6, βεβαιότατα ἄν τις οὕτω τοὺς πολεμίους βλάπτοι, εἰ, ἃ μάλιστα δεδιότας αὐτοὺς αἰσθάνοιτο, ταῦτα σαφῶς πυνθανόμενος ἐπιφέροι. — *arma,* IV, 16. *Ibid.* τῷ Πελοποννησίων [*Vat.* Πελοποννησίῳ] στρατῷ. 78, 4, Ἀθηναίοις. V, 18, 4, ἐπ' Ἀθηναίους. *Ib.* 5. 47, 2. 49. *Ib.* 4. VII, 18, 2. Pass. VII, 56, 2, οὐκέτι δυνατὴν ἔσεσθαι τὴν ὑπόλοιπον Ἀθηναίων δύναμιν τὸν ὕστερον ἐπενεχθησόμενον πόλεμον ἐνεγκεῖν. — *Absolute*, I, 141, 3, χρονίων πολέμων καὶ διαποντίων ἄπειροι, διὰ τὸ βραχέως αὐτοὶ ἐπ' ἀλλήλους ὑπὸ πενίας ἐπιφέρειν. II, 74, 3, ξυγγνώμονες ἔστε τῆς μὲν ἀδικίας κολάζεσθαι τοῖς ὑπάρχουσι προτέροις, τῆς δὲ τιμωρίας τυγχάνειν τοῖς ἐπιφέρουσι νομίμως. — c) obiicere, in crimine ponere, I, 70, τοῖς πέλας ψόγον. III, 46, 6, ἐπ' ἐλάχιστον τὴν αἰτίαν. *similiter* 81, 4 *et* VI, 76, 3. Pass. III, 42, 3, ἀδικίας ἐπιφερομένης. V, 75, 3, τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν ἔς τε μαλακίαν... καὶ ἐς τὴν ἄλλην ἀβουλίαν τε καὶ βραδυτῆτα. Med. adoriri, invadere, III, 23, 3, αὐτοῖς. IV, 67, 5. 116. 126, 6, ὃ (δεινὸν) ὑπομείναντες ἐπιφερόμενον. 127, 2. V, 10, 7. 73, 3. VII, 37, 3. 40, 4. 70, 2.

ἐπιφήμισμα, omen, VII, 75, 7, ἀντὶ εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι.

ἐπίφθονος, invidiae obnoxius, VII, 77, 3, εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν, ἀποχρώντως ἤδη τετιμωρήμεθα. — *ἐπίφθονον*, invidia, II, 64, 5, ὅστις ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται.

ἐπιφθόνως, invidiose, I, 75, ἆρ' ἄξιοί ἐσμεν... τοῖς Ἕλλησι μὴ οὕτως ἄγαν ἐπιφθόνως διακεῖσθαι. III, 82, 8, εὐπρεπείᾳ λόγου οἷς ξυμβαίη ἐπιφθόνως τι διαπράξασθαι, ἄμεινον ἤκουον.

ἐπιφλέγειν, inflammare, II, 77, 2, πυρὶ ἔδοξεν αὐτοῖς πειρᾶσθαι... ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν.

ἐπιφοιτᾶν, assidue versari, I, 81, ὥστε τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες, crebris incursionibus. 135, 3, ἔτυχεν... ἔχων δίαιταν μὲν ἐν Ἄργει, ἐπιφοιτῶν δὲ καὶ ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον.

ἐπιφορά, extraordinarium stipendium, VI, 31, 3, τῶν τριηράρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν.

ἐπίφορος, ferens (*de vento*), II, 77, 5, πνεῦμα εἰ ἐπεγένετο αὐτῇ (τῇ φλογὶ) ἐπίφορον,... οὐκ ἂν διέφυγον. *similiter* III, 74, 2.

ἐπίχαρτος, gaudium afferens, III, 67, 4, οἴκτου ἀξιώτεροι τυγχάνειν οἱ ἀπρεπές τι πάσχοντες τῶν ἀνθρώπων· οἱ δὲ δικαίως, ὥςπερ οἵδε, τὰ ἐναντία, ἐπίχαρτοι εἶναι.

ἐπιχειμάζειν, hieme permanere, I, 89, 2, Σηστὸν ἐπολιόρκουν,... καὶ ἐπιχειμάσαντες εἷλον αὐτήν.

ἐπιχειρεῖν, suscipere, experiri, I, 125, 2, δεδογμένον αὐτοῖς (πολεμεῖν), εὐθὺς ἀδύνατα ἦν ἐπιχειρεῖν ἀπαρασκεύοις οὖσιν. 126, 6, τῷ ἔργῳ. II, 40, 3, τολμᾶν τε οἱ αὐτοὶ μάλιστα, καὶ περὶ ὧν ἐπιχειρήσομεν, ἐκλογίζεσθαι. 89, 4, οὐκ ἄν ποτε ἐπεχείρησαν, ἡσσηθέντες παρὰ πολὺ, αὖθις ναυμαχεῖν. III, 45, 2, πόλις ἀφισταμένη τίς πω, ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευὴν,... τούτῳ (τῷ δεινῷ) ἐπεχείρησε; IV, 28, ἐκέλευεν ἥντινα βούλεται δύναμιν λαβόντα τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν. VIII, 86, ἐκκλησίας γενομένης, λέγειν ἐπεχείρουν. Pass. IV, 55, 2, πρὸς Ἀθηναίους, οἷς τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον ἀεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν. VI, 31, 6, μέγιστος ἤδη διάπλους ἀπὸ τῆς οἰκείας... ἐπεχειρήθη. 54, τὸ Ἀριστογείτωνος καὶ Ἁρμοδίου τόλμημα δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν ἐπεχειρήθη. — aggredi, adoriri, I, 49, 7, ἀλλήλοις. II, 84. III, 12, 3, ἐπ' ἐκείνοις ὄντος ἀεὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν. 30, 4. 94, 5. 102, 6. IV, 73, 2, τὸ μὴ ἐπιχειρεῖν προτέρους, μηδὲ μάχης καὶ κινδύνου ἑκόντας ἄρξαι. V, 8, 4, αἰφνιδίως. VI, 11. 34, 7, τοὺς προεπιχειροῦντας, ἢ τοῖς γε ἐπιχειροῦσι προδηλοῦντας ὅτι ἀμυνοῦνται, μᾶλλον πεφόβηνται. 48, Συρακούσαις καὶ Σελινοῦντι. 67, 3. 71, 2. 90, 3, τῇ Πελοποννήσῳ. 101, 3. VII, 7, 4. 21, 3, ταῖς ναυσὶ [τοῦ ταῖς ν.]... πρὸς τοὺς Ἀθηναίους. *Ibid.* 33, 3. 37. 38, 2. 39, 2, ἀπροςδοκήτοις τοῖς Ἀθηναίοις. 40, 4. VIII, 27, 3. Pass. II, 11, 5, οὕτω πρός τε τὸ ἐπιέ-

ναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν, πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι. IV, 73, 4, *χρόνον ἐπισχόντες, ὡς οὐδὲν ἀφ' ἑκατέρων ἐπεχειρεῖτο, ἀπῆλθον.*

ἐπιχείρημα, susceptum, VII, 47, *τοῖς ἐπιχειρήμασιν ἑώρων οὐ κατορθοῦντες.*

ἐπιχείρησις, aggressio, I, 33, 3, *προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν ἐς τὴν ὑμε έ αν ἐπιχείρησιν* [*nonnulli codd. ἐγχείρ.*], ut vos deinceps aggrediantur. II, 11, 4, *ἐξ ὀλίγου τὰ πολλὰ καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται.* 84, 2, *τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' ἑαυτῷ ἐνόμιζεν εἶναι.* 87, 9. III, 82, 3. IV, 29, 3. 30, 3, *τὴν ἐπιχείρησιν παρεσκευάζετο.* 130, 5. VII, 12, 5. 39. 67.—*τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι*, aggredi, V, 9, 2. 4. VI, 10, 2. VII, 43, *τῶν Ἐπιπολῶν.*

ἐπιχειρητέα, aggrediendum, I, 118, 2, *οὐκέτι ἀνασχετὸν ἐποιεῦ/το, ἀλλ' ἐπιχειρητέα ἐδόκει εἶναι πάσῃ προθυμίᾳ, καὶ καθαιρετέα ἡ ἰσχύς.* II, 3, 3, *ἐδόκει ἐπιχειρητέα εἶναι.*

ἐπιχειρητής, promptus ad aggrediendum, VIII, 96, 5, *αἱ μὲν ἐπιχειρηταί, οἱ δὲ ἄτολμοι.*

**ἐπιχθόνιος*, in terris habitans, III, 104, 5 (*ex Hom. H. in Ap.*), *ἐπιχθονίων ἀνθρώπων.*

ἐπιχρῆσθαι, abuti, I, 41, *ἣν (χάριν) οὐκ ἐχθροὶ ὄντες, ὥςτε βλάπτειν, οὐδ' αὖ φίλοι, ὥςτε ἐπιχρῆσθαι, ἀντιδοθῆναι ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι φα·έν χρῆναι.*

ἐπιχωρεῖν, demigrare, IV, 107, *δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι* [*vulgo ἀποχ.*] *ἄνωθεν κατὰ τὰς σπονδάς.*

ἐπιχώριος, patrius, domesticus, I, 29, *οἱ ἄνθρωποι τὰς ἀκοὰς τῶν προγεγενημένων, καὶ ἢν ἐπιχώρια σφίσιν ᾖ, ὁμοίως ἀβασανίστως παρ' ἀλλήλων δέχονται.* 126, 6, *θύματα.* IV, 17, 2, *ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν, οὗ βραχεῖς (λόγοι) ἀρκῶσι, μὴ πολλοῖς χρῆσθαι.* V, 18, 9, *ὀμνύντων τὸν ἐπιχώριον ὅρκον ἑκάτεροι τὸν μέγιστον ἐξ ἑκάστης πόλεως.* item 47, 8. 105, 4, *νόμιμα.* VII, 30, 2. *προεκθέοντες καὶ ξυστρεφόμενοι ἐν ἐπιχωρίῳ τάξει.* — *ἐπιχώριον*, mos patrius, VI, 27 (*de Hermis*), *εἰσὶ κατὰ τὸ ἐπιχώριον... πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίοις προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς.*—*ἐπιχώριοι*, populares, VI, 30, 2, *οἱ μὲν ἐπιχώριοι,... οἱ δὲ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος.*

ἐπιψηφίζειν, in suffragia mittere, I, 87, *τοιαῦτα λέξας, ἐπεψήφιζεν αὐτὸς, Ἔφορος ὢν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων.* II, 24, *ἤν τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι,... θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο.* VI, 14, *καὶ σὺ, ὦ Πρύ-*

ταvι, . . . ἐπιψήφιζε, καὶ γνώμας προτίθει αὖθις Ἀθηναίοις. VIII, 15, ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι.

ἐποικεῖν, habitare iuxta (*de infesta et hostili vicinitate*), VI, 86, 3, οἵδε οὐ στρατοπέδῳ, πόλει δὲ μείζονι τῆς ἡμετέρας παρουσίας ἐποικοῦντες ἡμῖν. Pass. VII, 27, 3, ἡ Δεκέλεια . . . φρουραῖς ὑπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπῳκεῖτο.

ἐποικοδομεῖν, superstruere, VII, 4, 2, ἐποικοδομήσαντες αὐτὸ (τὸ τεῖχος) οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον.

ἔποικος, colonus (*in locum iam antea habitatum missus*), II, 27, τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο . . . αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν. 70, 4. IV, 102, 2. V, 5, Λοκρῶν ἐντυγχάνει τοῖς ἐκ Μεσσήνης ἐποίκοις ἐκπεπτωκόσιν, οἳ . . . στασιασάντων Μεσσηνίων, καὶ ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων Λοκρούς, ἔποικοι ἐξεπέμφθησαν. VI, 4, 3, Γέλαν Ἀντίφημος ἐκ Ῥόδου καὶ Ἔντιμος ἐκ Κρήτης ἐποίκους [*nonnulli codd.* ἀποίκους] ἀγαγόντες κοινῇ ἔκτισαν. VIII, 69, 3.

ἐποκέλλειν, illidere (*navem*), IV, 26, 7, ἐπώκελλον [*Mosqu.* ἐπώκελον] τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων. — illidi, VIII, 102, 3, μίαν, ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου, αὐτοῖς ἀνδράσι λαμβάνουσι.

ἐπομνύναι, iure iurando confirmare, II, 5, 6, Θηβαῖοι ταῦτα λέγουσι, καὶ ἐπομόσαι φασὶν αὐτούς. *Ibid.*

ἐπονομάζειν, nominare, I, 13, 4, ἀφνειόν . . . τὸ χωρίον. VII, 69, 2, πατρόθεν. Pass. II, 29, 3, πολλοῖς καὶ τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνος μνήμῃ Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται. VI, 2, 4, ἡ χώρα ἀπὸ Ἰταλοῦ, βασιλέως τινὸς Σικελῶν τοὔνομα τοῦτο ἔχοντος, οὕτως Ἰταλία ἐπωνομάσθη.

ἔπος, carmen, I, 3, 3 (*de Homero*), Δαναοὺς ἐν τοῖς ἔπεσι καὶ Ἀργείους καὶ Ἀχαιοὺς ἀνακαλεῖ. *similiter* II, 54, 2 (*de oraculo*), ἀνεμνήσθησαν καὶ τοῦδε τοῦ ἔπους. *Ib.* 3. III, 104, 4. 5. — verborum ornamenta, II, 41, 4, ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, κτέ. III, 67, 6, λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες.

ἐποτρύνειν, accelerare, VI, 69, 2, σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις. VII, 25, οἵτινες (πρέσβεις) . . . τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρύνωσι γίγνεσθαι.

ἐποφείλειν, debere (*reliqua*), VIII, 5, 5 (*de Tissapherne*), ὑπὸ βασιλέως νεωστὶ ἐτύγχανε πεπραγμένος τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους, οὓς δι' Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι ἐπωφείλησε.

ἔποψις, prospectus, VII, 72, 2, *τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν.*

ἑπτά, septem, I, 46. II, 83, 3. 86, 3. 4. 5. III, 24, 2. 29, 2. 81, 4. IV, 54, 4. 104, 5. 110, 2. V, 11, 2. 26. 68, 3. VI, 16, 2. 20, 3. 97. VII, 2, 4. 34, 5. 41, 4. VIII, 9, 2. 10, 2. 3. 13. 15, 2. 39. 41. *Ib.* 3. 42, 5. 87, 3. 100, 5.

ἑπτακαιδέκατος, decimus septimus, IV, 101. VII, 28, 3.

ἑπτακισχίλιοι, septem millia, IV, 93, 4. VII, 87, 4.

ἑπτακόσιοι, septingenti, I, 115, 4. IV, 70. 78. 80, 1. 129, 3. V, 3, 4. 74, 3. 112, 2. VI, 43. *Ibid.* VII, 1, 5. 35. [*praeterea vulgo pro ἑξακόσιοι* VI, 96, 3.]

ἐπωνυμία, nomen, I, 3, 2, *κατὰ ἔθνη... ἀφ' ἑαυτῶν τὴν ἐπωνυμίαν παρέχεσθαι.* 9, 2, *Πέλοπα πρῶτον... τὴν ἐπωνυμίαν τῆς χώρας... σχεῖν.* 46, 4 (*de Acherusia palude*), *ἀφ' οὗ (Ἀχέροντος) καὶ τὴν ἐπωνυμίαν ἔχει.* II, 102, 6, *ἀπὸ Ἀκαρνᾶνος παιδὸς ἑαυτοῦ τῆς χώρας τὴν ἐπωνυμίαν ἐγκατέλιπε.*

ἐπωτίδες, epotides, ligna ex utraque prorae parte prominentia, VII, 34, 5, *ἀναῤῥαγεῖσαι τὰς παρεξειρεσίας ὑπὸ τῶν Κορινθίων νεῶν, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας ἐχουσῶν.* 36, 2, *τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρώραις παχείας.* 62, 3, *πρὸς τὰς τῶν ἐπωτίδων αὐτοῖς παχύτητας.*

ἔρανος, collatio, II, 43 (*de civibus pro patria mortuis*), *οὔκουν καὶ τὴν πόλιν γε τῆς σφετέρας ἀρετῆς ἀξιοῦντες στερίσκειν, κάλλιστον δὲ* [*malim δὴ*] *ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι.*

ἐραστής, amator, II, 43, *τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους, καὶ ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς.* VI, 54, 2, *γενομένου Ἁρμοδίου ὥρᾳ ἡλικίας λαμπροῦ, Ἀριστογείτων,... ἐραστὴς ὤν, ἔσχεν αὐτόν.*

ἐργάζεσθαι, facere, I, 3, *πρὸ τῶν Τρωϊκῶν οὐδὲν φαίνεται πρότερον κοινῇ ἐργασαμένη ἡ Ἑλλάς.* 137, 4, *κακὰ πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον.* III, 39, 2, *τοιαῦτα εἰργάσαντο.* 52, 4, *εἴ τι Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ξυμμάχους ἐν τῷ πολέμῳ τῷ καθεστῶτι ἀγαθὸν εἰργασμένοι εἰσί.* 66, 2, *πῶς οὐ δεινὰ εἴργασθε;* VI, 29, *ἕτοιμος ἦν... κρίνεσθαι, εἰ τούτων τι εἰργασμένος ἦν. Ibid. εἰ τούτων τι εἴργαστο.* — operam navare, elaborare, II, 75. *Ib.* 5, *προκαλύμματα εἶχε δέῤῥεις καὶ διφθέρας, ὥστε τοὺς ἐργαζομένους καὶ τὰ ξύλα μήτε πυρφόροις οἰστοῖς βάλλεσθαι, ἐν ἀσφαλείᾳ τε εἶναι.* 76, 3, *τὸ μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι.* IV, 4, 2. 69, 3. 90, 3. — *speciatim* terram colere, II, 72, 3. III, 50, 2, *τὴν γῆν.* Pass. *perf.* I, 93, 2, *λίθοι εἰργασμένοι.* IV,

8, 4, ἐλπίζοντες ῥᾳδίως αἱρήσειν οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον.

ἐργαλεῖα, instrumenta, VI, 44, ἐς τειχισμόν. VII, 18, 4, ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν.

ἐργασία, opera, IV, 105, τῶν χρυσείων μετάλλων. VI, 27 (*de Hermis*), τετράγωνος. VII, 6, 2, ᾗ τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι ἔληγον.

ἔργον, factum, actio, res gesta, res ipsa (*oppon.* λόγος, ὄνομα, γνώμη), I, 11, 3, αὐτά δὴ ταῦτα... δηλοῦται τοῖς ἔργοις ὑποδεέστερα ὄντα τῆς φήμης. 21, 2. 22, ὅσα μὲν λόγῳ εἶπον ἕκαστοι,... τὰ δὲ ἔργα τῶν πραχθέντων ἐν τῷ πολέμῳ. *Ib.* 3. 39, τὸν ἐς ἴσον τά τε ἔργα ὁμοίως καὶ τοὺς λόγους... καθιστάντα. 68, 2, οὐ πρὶν πάσχειν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν τῷ ἔργῳ ἐσμέν, τοὺς ξυμμάχους τούσδε παρεκαλέσατε. 69, 6. 73, 2. 78, 3, ἰόντες οἱ ἄνθρωποι ἐς πολέμους τῶν ἔργων πρότερον ἔχονται,... κακοπαθοῦντες δὲ ἤδη τῶν λόγων ἅπτονται. 130, 2, ἔργοις βραχέσι προὐδήλου, ἃ τῇ γνώμῃ μειζόνως ἐς ἔπειτα ἔμελλε πράξειν. 140, εἰδὼς τοὺς ἀνθρώπους οὐ τῇ αὐτῇ ὀργῇ ἀναπειθομένους τε πολεμεῖν, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ πράσσοντας. 144, 2. II, 11, 7, οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. 39. 40, πλούτῳ ἔργου μᾶλλον καιρῷ ἢ λόγου κόμπῳ χρώμεθα. *Ib.* 2. 41, 2. 4, ἔπεσι μὲν τὸ αὐτίκα τέρψει, τῶν δὲ ἔργων τὴν ὑπόνοιαν ἡ ἀλήθεια βλάψει. 42, 2. 4. 43. *Ib.* 2, ἡ δόξα αὐτῶν παρὰ τῷ ἐντυχόντι ἀεὶ καὶ λόγου καὶ ἔργου καιρῷ ἀείμνηστος καταλείπεται. *Ib.* 3. III, 10, ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης καὶ αἱ διαφοραὶ τῶν ἔργων καθίστανται. *Ib.* 2. 38, 4, θεαταὶ μὲν τῶν λόγων,... ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. *Ibid.* 46, 4. 48, 2. 67, 6, οὐ λόγων ἀγῶνας προθήσοντες, ἀλλ' ἔργων. *Ib.* 7. 82, 4, τὴν εἰωθυῖαν ἀξίωσιν τῶν ὀνομάτων ἐς τὰ ἔργα ἀντήλλαξαν τῇ δικαιώσει. *Ib.* 7. 83, 3. IV, 67, ἐπειδὴ ἀπό τε τῶν ἔργων καὶ τῶν λόγων παρεσκεύαστο ἀμφοτέροις. 87. V, 26, 2. 55, οὐκ ἔφη τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις ὁμολογεῖν. 69, 2. 108. 109. VI, 17, 4. 38, 2. 40, 2, τοὺς λόγους ἀφ' ἡμῶν ὡς ἔργα δυναμένους κρινεῖ. 78, 3, οὐ περὶ τῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ περὶ τῶν ἔργων. 79, 2. 86. VIII, 46, 3. 48, 7. 78, τὰς... Φοινίσσας ναῦς μένοντες, ἄλλως ὄνομα καὶ οὐκ ἔργον, κινδυνεύσειν διατριβῆναι. — *ἔργῳ*, revera, I, 23, 3, τὰ πρότερον ἀκοῇ μὲν λεγόμενα, ἔργῳ δὲ σπανιώτερον βεβαιούμενα. 70, 2, ἐπινοῆσαι ὀξεῖς, καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ, ὃ ἂν γνῶσι. *Ibid.* 84, 3. 4. 120, 6, ἐνθυμεῖται οὐδεὶς ὁμοίᾳ τῇ πίστει, καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται, ἀλλὰ μετὰ ἀσφαλείας μὲν δοξάζομεν, μετὰ δέους δὲ ἐν τῷ ἔργῳ ἐλλείπομεν. 128, 3, τῷ μὲν λόγῳ, ἐπὶ τὸν

Ἑλληνικὸν πόλεμον, τῷ δὲ ἔργῳ, τὰ πρὸς βασιλέα πράγματα πράσσειν. II, 8, 4. 11, 5. 35, ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἔργῳ γενομένων, ἔργῳ καὶ δηλοῦσθαι τὰς τιμάς. 40. *Ib.* 2. 42, 4. 43, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους. 46. 64, 6. 65, 9, ἐγίγνετο λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή. 81, 2. III, 66, 2. 70. 83, 4. IV, 70, 2, βουλόμενος μὲν τῷ λόγῳ καὶ ἅμα, εἰ δύναιτο, ἔργῳ τῆς Νισαίας πειρᾶσαι. 85, 4, πρὶν ἔργῳ ἀφικέσθαι, τῇ γοῦν γνώμῃ ἥξειν. 126, 6. V, 9, 10. 35, 4, τούτων ὁρῶντες... οὐδὲν ἔργῳ γιγνόμενον. 111, 3. VI, 18, 6. 40, 2. 78, 3. 80, 2, οὐκ ἔργῳ ἴσον, ὥςπερ καὶ δικαιώματι. 88. VII, 48, 3, τῷ μὲν ἔργῳ ἔτι... ἀνεῖχε, τῷ δ' ἐμφανεῖ τότε λόγῳ οὐκ ἔφη ἀπάξειν τὴν στρατιάν. 69, 2, νομίσαι πάντα ἔργῳ [*nonnulli codd.* ἔργα] ἔτι σφίσιν ἐνδεᾶ εἶναι. VIII, 89, 2, τοὺς πενταχιςχιλίους ἔργῳ καὶ μὴ ὀνόματι χρῆναι ἀποδεικνύναι. 92, 4. — b) facinus, inceptum, egregie factum, I, 17, ἐπράχθη οὐδὲν ἀπ' αὐτῶν ἔργον ἀξιόλογον. 23, τῶν πρότερον ἔργων μέγιστον ἐπράχθη τὸ Μηδικόν. 126, 6 (*de Cylone*), ἐπεχείρησε τῷ ἔργῳ. II, 7, γεγενημένου τοῦ ἐν Πλαταιαῖς ἔργου. 29, 3, τὸ ἔργον τὸ περὶ τὸν Ἴτυν αἱ γυναῖκες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἔπραξαν. 36, 4, ὧν ἐγὼ τὰ κατὰ τοὺς πολέμους ἔργα... ἐάσω. 81, 4, ἐνόμισαν αὐτοβοεὶ ἂν τὴν πόλιν ἑλεῖν, καὶ αὐτῶν τὸ ἔργον γενέσθαι. III, 26, 4, ἐπιμένοντες ἀεὶ ἀπὸ τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι τῶν νεῶν ἔργον. IV, 92, 7, χρὴ... τοὺς πρεσβυτέρους ὁμοιωθῆναι τοῖς πρὶν ἔργοις. V, 63, 3, ἔργῳ ἀγαθῷ ῥύσεσθαι τὰς αἰτίας στρατευσάμενος. 75, 3, τὴν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τότε ἐπιφερομένην αἰτίαν... ἑνὶ ἔργῳ τούτῳ ἀπελύσαντο. VI, 33, 4, ἢν κατεργασώμεθα αὐτούς,... κάλλιστον δὴ ἔργον [*vulgo* ἔργων] ἡμῖν ξυμβήσεται. 34, 9, παραστῆναι παντὶ τὸ καταφρονεῖν τοὺς ἐπιόντας ἐν τῶν ἔργων τῇ ἀλκῇ δείκνυσθαι. 56, 2, αὐτοῖς τὰ ἄλλα πρὸς τοὺς ξυνεπιθησομένους τῷ ἔργῳ ἐπέπρακτο. 57, ἔχοντες ἤδη τὰ ἐγχειρίδια, ἐς τὸ ἔργον προῄεσαν. 60, 2, τὸ σαφὲς οὐδεὶς... ἔχει εἰπεῖν περὶ τῶν δρασάντων τὸ ἔργον. VII, 21, 2, ἐλπίζειν ἀπ' αὐτοῦ τι ἔργον ἄξιον τοῦ κινδύνου ἐς τὸν πόλεμον κατεργάσασθαι. 87, 5, ξυνέβη ἔργον τοῦτο Ἑλληνικὸν τῶν κατὰ τὸν πόλεμον τόνδε μέγιστον γενέσθαι. VIII, 68, 4, ἀπ' ἀνδρῶν πολλῶν καὶ ξυνετῶν πραχθὲν τὸ ἔργον... προὐχώρησε. 108, 5, φοβούμενοι αὐτὸν διὰ τοῦτο τὸ ἔργον, μή ποτε καὶ περὶ σφᾶς τι παρανομήσῃ. 109, αἰσθόμενος καὶ τοῦτο Πελοποννησίων τὸ ἔργον. — c) praelium, I, 105, 6, ἐνόμισαν αὐτοὶ ἑκάτεροι οὐκ ἔλασσον ἔχειν ἐν τῷ ἔργῳ. 107, 7. II, 89, 9, ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε. III, 108, οἱ Μεσσήνιοι... τὸ

πολὺ τοῦ ἔργου ἐξῆλθον. 112, 7. IV, 14, 2, ἐν τούτῳ κεκωλῦσθαι ἐδόκει ἕκαστος, ᾧ μή τινι καὶ αὐτὸς ἔργῳ παρῆν. 25, 2, νὺξ ἐπεγένετο τῷ ἔργῳ. 32, 4, τοιαύτῃ γνώμῃ ὁ Δημοσθένης τό τε πρῶτον τὴν ἀπόβασιν ἐπενόει, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ ἔταξεν. 34, 3, τὸ ἔργον ἐνταῦθα χαλεπὸν τοῖς Λακεδαιμονίοις καθίστατο. 72, 4. 96, 8, νυκτὸς ἐπιλαβούσης τὸ ἔργον. 131, 3, αὐτῶν... ἤδη ἐν ἔργῳ ὄντων. 131, 2, ἀφελομένης νυκτὸς τὸ ἔργον. V, 67, 2, δεξιὸν κέρας Μαντινῆς εἶχον, ὅτι ἐν τῇ ἐκείνων τὸ ἔργον ἐγίγνετο. VI, 66. 72, 4, ἀνδρείας μὲν σφίσιν ὑπαρχούσης, εὐταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προςγενομένης. VII, 71, 3. VIII, 1, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου διαπεφευγόσι. 28, 2. 42, 3, ἐν τῷ ἔργῳ ἐπεκράτουν. 61, 3, οὐκ ἔλασσον ἔχοντες ἐν τῷ ἔργῳ. 105. τῷ ἔργῳ πολὺ περισχόντες. — d) opus, labor, I, 49, 7, τότε δὴ ἔργου πᾶς εἴχετο ἤδη. 90, 2, φειδομένους μήτε ἰδίου μήτε δημοσίου οἰκοδομήματος, ὅθεν τις ὠφέλεια ἔσται ἐς τὸ ἔργον. II, 2, 4, εὐθὺς ἔργου ἔχεσθαι. 75, 3, οἱ ξεναγοί... ἠνάγκαζον ἐς τὸ ἔργον. VI, 99, 2, παυομένους τοῦ ἔργου. VII, 19, κατὰ πόλεις διελόμενοι τὸ ἔργον. VIII, 92, 10, οἱ ὁπλῖται ὁμόσε ἐχώρουν οἱ πλεῖστοι τῷ ἔργῳ. *Ib.* 11, ἰέναι ἐπὶ τὸ ἔργον. — e) opera, munus, I, 33, 4, ἡμέτερον ἔργον προτερῆσαι. II, 89, 8, διέκπλοι οὐκ εἰσίν, οὐδὲ ἀναστροφαί, ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν. VII, 63, 2, τῶν ἄνωθεν μᾶλλον τὸ ἔργον τοῦτο. — f) negotium (*de re prius memorata*), I, 5 (*de piratica*). οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου. *Ib.* 2, οὔτε ὧν πυνθάνονται ἀπαξιούντων τὸ ἔργον. 75, 3, ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἔργου κατηναγκάσθημεν προαγαγεῖν αὐτὴν (τὴν ἀρχὴν) ἐς τόδε. 80, καὶ αὐτὸς πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι,... καὶ ὑμῶν τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ὁρῶ, ὥςτε μήτε ἀπειρίᾳ ἐπιθυμῆσαί τινα τοῦ ἔργου, κτέ. — g) opificium, II, 40, 2, ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι. — μέγα ἔργον, magna res, res magni momenti, III, 3, μέγα ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προςπολεμώσασθαι. VI, 8, 4, τῆς Σικελίας ἁπάσης, μεγάλου ἔργου, ἐφίεσθαι. — οὐδὲν ἔργον ἐστί, nihil necesse est, VI, 80, 3, ξυνελόντες λέγομεν... οὐδὲν ἔργον εἶναι σαφῶς οὔτε ὑμᾶς οὔτε τοὺς ἄλλους περὶ ὧν αὐτοὶ οὐδὲν χεῖρον γιγνώσκετε.

ἐρέσθαι, *vid.* ἐρωτᾶν.

ἐρέτης, remex, I, 31, ἔκ τε αὐτῆς Πελοποννήσου ἀγείροντες καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος ἐρέτας, μισθῷ πείθοντες.

ἐρημία, solitudo, vastitas, IV, 8, 6 (*de Sphacteria*), ὑλώδης τε καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ' ἐρημίας ἦν. *similiter* 29, 3. 33, 2,

χωρίων τε χαλεπότητι καὶ ὑπὸ τῆς πρὶν ἐρημίας τραχέων ὄντων. —*Transl.* de praesidio *vel* auxilio, I, 71, 5, λύουσι σπονδὰς οὐχ οἱ δι' ἐρημίαν ἄλλοις προσιόντες. III, 67, 2, πατέρων τε τάφους τῶν ὑμετέρων ἐπιβοώμενοι, καὶ τὴν σφετέραν ἐρημίαν. *Ib.* 5, τὴν νῦν ἐρημίαν δι' αὐτοὺς ἔχουσι. VI, 85, 3, βούλονται... βίᾳ, ἢ καὶ κατ' ἐρημίαν, ἀπράκτων ἡμῶν ἀπελθόντων, αὐτοὶ ἄρξαι τῆς Σικελίας. VIII, 71, τῶν μακρῶν τειχῶν, διὰ τὴν κατ' αὐτὰ ἐρημίαν, λήψεως οὐκ ἂν ἁμαρτεῖν.—penuria, VI, 102, 2, ὡς ἔγνω ἀδυνάτους ἐσομένους ἐρημίᾳ ἀνδρῶν ἄλλῳ τρόπῳ περιγενέσθαι.

ἔρημος, vastus, desertus, I, 50, 5, ἔστι τὰ Σύβοτα τῆς Θεσπρωτίδος λιμὴν ἔρημος. 52, 2, ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. II, 17, οἱ πολλοὶ τὰ ἔρημα τῆς πόλεως ᾤκησαν. 32. 96, 4. 98, διὰ Κερκίνης, ἐρήμου ὄρους. 102, 4. IV, 3, 2. 3, πολλὰς ἔφασαν εἶναι ἄκρας ἐρήμους τῆς Πελοποννήσου. 9. 13, 3. 26, 4, ἐν νήσῳ ἐρήμῃ. 27. VI, 34, 6. 49, 4. VIII, 10, 3. 11, 2. — praesidio vacuus, I, 49, 6, ἐνέπρησαν τὰς σκηνὰς ἐρήμους. II, 4, 4, κατὰ πύλας ἐρήμους... ἐξῆλθον. 81, ἀδύνατος ἔφη εἶναι... Ναύπακτον ἐρήμην ἀπολιπεῖν. 90, 3. III, 22, 3, προσέμισγον πρὸς τὰς ἐπάλξεις, εἰδότες ὅτι ἔρημοί εἰσι. 106, ἐχώρουν δι' Ἀκαρνανίας, οὔσης ἐρήμου διὰ τὴν ἐς Ἄργος βοήθειαν. V, 3, δείσας... μὴ αἱ νῆες φθάσωσι λαβοῦσαι ἔρημον τὴν πόλιν. 56, 6. 75, 4. VI, 102. — *Neutr. subst.* V, 7, 6, ἑλεῖν ἂν τὴν πόλιν διὰ τὸ ἔρημον.—solus, desertus ab aliis, sine sociis, I, 32, 4, ἐς τὸν παρόντα πόλεμον Κορινθίων ἔρημοι δι' αὐτὸ καθέσταμεν. II, 51, 5, εἰ μὴ θέλοιεν, δεδιότες, ἀλλήλοις προσιέναι, ἀπώλλυντο ἔρημοι. III, 57, 4, περιεώσμεθα ἐκ πάντων Πλαταιῆς... ἔρημοι καὶ ἀτιμώρητοι. 67, 2, πρεσβῦται λελειμμένοι καὶ οἰκίαι ἔρημοι. VI, 78, ἔχων ξύμμαχον ἐμὲ καὶ οὐκ ἔρημον [*vulgo* ἔρημος] ἀγωνιεῖται. Comp. III, 11, ὅσῳ δυνατώτεροι αὐτοὶ αὐτῶν ἐγίγνοντο, καὶ ἡμεῖς ἐρημότεροι. —*cum gen.* carens, non instructus, VIII, 96, 3, ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, ἔρημον ὄντα νεῶν, πλεῖν.—ἐρήμῃ δίκῃ, deserto vadimonio, VI, 61, 7, οἱ Ἀθηναῖοι ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ τε καὶ τῶν μετ' ἐκείνου.

ἐρημοῦν, vastare, desolare, vacuum facere, III, 58, 1, ἱερὰ θεῶν. V, 4, 3, τὴν πόλιν. Pass. I, 10, 2, Λακεδαιμονίων εἰ ἡ πόλις ἐρημωθείη, κτέ. 23, 2, οὔτε πόλεις τοσαίδε ἠρημώθησαν, αἱ μὲν ὑπὸ βαρβάρων, αἱ δ' ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἀντιπολεμούντων. II, 44, 3.

ἐρίζειν, litigare, V, 79, 4, αἰ δέ τις τῶν ξυμμάχων πόλις πόλει ἐρίζοι, κτέ.

ἔρις, lis, contentio, II, 21, 1, *ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, οἱ μὲν κελεύοντες ἐξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες.* 54, 3, *ἐγένετο ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι,... ἀλλὰ λιμόν.* III, 111, 1, *καὶ ἦν πολλὴ ἔρις καὶ ἄγνοια, εἴτε Ἀμπρακιώτης τίς ἐστιν εἴτε Πελοποννήσιος.* VI, 35, *τῶν Συρακοσίων ὁ δῆμος ἐν πολλῇ πρὸς ἀλλήλους ἔριδι ἦσαν.*—aemulatio, VI, 31, 4, *ξυνέβη πρὸς σφᾶς αὐτοὺς ἔριν γενέσθαι, ᾧ τις ἕκαστος προςετάχθη.*

ἕρμα, scopulus latens, VII, 25, 7 (*de palis in mari defixis*), *δεινὸν ἦν προςπλεῦσαι, μὴ οὐ προϊδών τις ὥςπερ περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν.*

Ἑρμαῖ, Hermae, statuae Mercurii Athenis, VI, 27, *ὅσοι Ἑρμαῖ ἦσαν λίθινοι ἐν τῇ πόλει τῇ Ἀθηναίων, (εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον, ἡ τετράγωνος ἐργασία, πολλοὶ καὶ ἐν ἰδίοις προθύροις καὶ ἐν ἱεροῖς,) μιᾷ νυκτὶ οἱ πλεῖστοι περιεκόπησαν τὰ πρόσωπα.* 28. *Ib.* 1. 53. *Ibid.* 1. 60, 4. 61.

ἑρμηνεύειν, oratione docere, II, 60, 5, *οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα.*

ἐρύθημα, rubor, II, 49, 1, *τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα* [*H. ἐρυθρήματα*] *καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε.*

ἔρυμα, munimentum, propugnaculum, I, 11, *τὸ ἔρυμα τῷ στρατοπέδῳ οὐκ ἂν ἐτειχίσαντο.* IV, 69, 2, *αἱ οἰκίαι τοῦ προαστείου, ἐπάλξεις λαμβάνουσαι, αὐταὶ ὑπῆρχον ἔρυμα.* 90, 1, *παντὶ τρόπῳ ἐμετεώριζον τὸ ἔρυμα.* VI, 66, 1, *ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμα... λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὤρθωσαν.* VIII, 40, 3, *στρατοπέδῳ καὶ ναυσὶν ἐρύματος μείζονος προςπεριβαλλομένου.* 55, 3, *προςβαλὼν τῶν Ἀθηναίων τῷ περὶ τὰς ναῦς ἐρύματι.*—castellum, locus munitus, III, 90, 3 (*de Mylis*), *τῷ ἐρύματι προςβαλόντες.* IV, 31, 2, *ἔρυμα αὐτόθι ἦν παλαιὸν, λίθων λογάδην πεποιημένον.* 35, *ἐχώρησαν ἐς τὸ ἔσχατον ἔρυμα τῆς νήσου.* *Ib.* 1, *διαφυγόντες ἐς τὸ ἔρυμα.* V, 4, 4, *καταλαμβάνουσι... Βρικιννίας, ὃν ἔρυμα ἐν τῇ Λεοντίνῃ.* VI, 94, 1, *ἐλθόντες ἐπὶ ἔρυμά τι τῶν Συρακοσίων.*

ἐρυμνός, munitus, V, 65, *καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυςπρόςοδον.* item VIII, 61, 3.

ἔρως, cupido, III, 45, 5, *ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντὶ... πλεῖστα βλάπτουσι.* VI, 24, 3, *καὶ ἔρως ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι.*

ἐρωτᾷν, interrogare, I, 5, 2, *τὰς πύστεις τῶν καταπλεόντων πανταχοῦ ὁμοίως ἐρωτῶντες, εἰ λῃσταί εἰσιν.* 90, 5, *ὁπότε τις αὐτὸν ἔροιτο τῶν ἐν τέλει ὄντων, ὅ τι οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν.*

133, τὴν πρόφασιν τῆς ἱκετείας. III, 52, 4. 54, 2, ὡς πολεμίους. 68, τὸ αὐτό. 113, 2, καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι. *Ibid.* 4. IV, 40, 2, καί τινος ἐρομένου ποτὲ ὕστερον τῶν Ἀθηναίων δι' ἀχθηδόνα ἕνα τῶν ἐκ τῆς νήσου αἰχμαλώτων, εἰ οἱ τεθνεῶτες αὐτῶν καλοὶ κἀγαθοί. VII, 10, εἴ τίς τι ἠρώτα [*Vat.* ἐπηρώτα], ἀπεκρίνοντο. 44, 4. 70, 8. VIII, 53, 2. 92, 10, τὸν Θηραμένην ἠρώτων, εἰ δοκεῖ αὐτῷ ἐπ' ἀγαθῷ τὸ τεῖχος οἰκοδομεῖσθαι. Pass. III, 61, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο. VIII, 53, 3, ὁπότε μὴ φαῖεν ἐρωτώμενοι.

ἐρώτημα, quaestio, III, 54, 2, τὸ βραχύ. 60, τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως. VII, 44, 4, τοῖς ἐρωτήμασι τοῦ ξυνθήματος πυκνοῖς χρώμενοι.

ἐρωτικός, amatorius, VI, 54, δι' ἐρωτικὴν ξυντυχίαν. 57, 3, ὀργῆς. 59, λύπην.

ἐρωτικῶς, amatorie, VI, 54, 3, περιαλγήσας.

ἐσαγγέλλεσθαι, nuntiari, I, 116, 3, Περικλῆς... ᾤχετο κατὰ τάχος ἐπὶ Καύνου καὶ Καρίας, ἐσαγγελθέντων ὅτι Φοίνισσαι νῆες ἐπ' αὐτοὺς πλέουσι. 131, πράσσων ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους. III, 3, 3, ἐσηγγέλθη αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνος Μαλόεντος... ἑορτή. VI, 41, 2, πρὸς τὰ ἐσαγγελλόμενα... ὁρᾶν. 52, ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἐκ Καμαρίνης ὡς, εἰ ἔλθοιεν, προσχωροῖεν ἄν. VIII, 79, ἐπειδὴ καὶ ἐσηγγέλλετο αὐτοῖς ἡ ἐν Σάμῳ ταραχή. 92, 6, ὡς ἐσηγγέλθη τοῖς τετρακοσίοις, κτέ.

ἐσάγειν, introducere, II, 6, 4, σῖτον (ἐς Πλάταιαν). III, 34, 3, τὸν Ἱππίαν (ἐς τὸ τείχισμα). IV, 26, 5, ἐς τὴν νῆσον... σῖτον... ἀληλεσμένον, κτέ. *Ibid.* 6. 67, 3. 71, αἱ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι μή, τοὺς φεύγοντας σφίσιν ἐσαγαγὼν αὐτοὺς ἐκβάλῃ, κτέ. VIII, 69, τοὺς τετρακοσίους... ἐς τὸ βουλευτήριον.— adscribere, V, 35, 5, Βοιωτοὺς πειράσεσθαι καὶ Κορινθίους ἐς τὰς σπονδὰς ἐσαγαγεῖν [*nonnulli codd.* ἐπαγαγεῖν]. VIII, 69, τοὺς τετρακοσίους... ἐς τὸ βουλευτήριον. Pass. VI, 103, 2, τὰ ἐπιτήδεια τῇ στρατιᾷ ἐσήγετο ἐκ τῆς Ἰταλίας πανταχόθεν. Med. admittere in urbem, VIII, 16, 3, τὸν πεζὸν οἱ Τήϊοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐσηγάγοντο [*nonnulli codd.* ἐπηγάγοντο]. 91, 3, τοὺς πολεμίους. 108, 4, ὁπλίτας... ἐς τὴν πόλιν.

ἐσακοντίζειν, iaculari, II, 79, 6. III, 23, 4, ἐς τὰ γυμνά. 97, 3. 98. *Ib.* 2. V, 10, 8. VII, 78, 3. 6.

ἐσακούειν, accipere proposita, obtemperare, I, 82, 2, ἢν ἐσακούσωσί [*vulgo* ἐπακ.] τι πρεσβευομένων ἡμῶν, ταῦτα ἄριστα. 126 [*ubi Vat.* ἀκούωσι]. III, 4, ἀπήγγειλαν μὲν οἱ στρατηγοὶ τὰ

ἐπεσταλμένα, οὐκ ἐςακουόντων δὲ τῶν Μυτιληναίων, ἐς πόλεμον καθίσταντο. IV, 110. V, 17, 2, ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι μᾶλλον ἐςακούσειν. 22, 2, αὐτῶν. 45, 4. 50. VIII, 31, 3. 32, 3. 38, 4. 86, 4, ἄλλα τε πολλὰ εἰπόντων, οὐδὲν μᾶλλον ἐςήκουον. — audire, IV, 34, 3, ὑπὸ τῆς μείζονος βοῆς τῶν πολεμίων τὰ ἐν αὐτοῖς παραγγελλόμενα οὐκ ἐςακούοντες.

ἐςβαίνειν, conscendere (*navem*), I, 18, 2, ἐς τὰς ναῦς ἐςβάντες [*vulgo* ἐμβάντες]. *item* 73, 4. 74, 2. 4. 91, 5. 93, 6. III, 80 [*ubi vulgo* ἐμβῆναι]. IV, 25, 5 [*ubi vulgo* ἐμβάντων]. 100, 5 [*ubi vulgo* ἐμβάν]. VIII, 94, 3. — *Absolute*, I, 143. II, 67, 3. 94, 2, κατὰ σπουδὴν καὶ πολλῷ θορύβῳ. III, 16. 81, 2. VII, 13, 2. 40, 3, οὐδενὶ κόσμῳ. 60, 3. 72, 4. VIII, 96, 2. — ingredi, VII, 80, 5, ἐς τὴν ὁδὸν τὴν Ἐλωρινὴν καλουμένην.

ἐςβάλλειν, iniicere, II, 48, 2, φάρμακα... ἐς τὰ φρέατα. 67, 4, ἀκρίτους... ἀπέκτειναν πάντας, καὶ ἐς φάραγγας ἐςέβαλον. *et Ibid.* [*ubi nonnulli codd.* ἐμβαλόντες]. 76, ἐν ταρσοῖς καλάμου πηλὸν ἐνείλλοντες ἐςέβαλλον ἐς τὸ διῃρημένον. IV, 90, 2, ἄμπελον κόπτοντες τὴν περὶ τὸ ἱερὸν, ἐςέβαλλον. VII, 53, 2, αὐτοὺς οἱ Τυρσηνοί... τρέπουσι καὶ ἐςβάλλουσιν ἐς τὴν λίμνην τὴν Λυσιμέλειαν καλουμένην. 82, 3, τὸ ἀργύριον ὃ εἶχον ἅπαν κατέθεσαν, ἐςβαλόντες ἐς ἀσπίδας ὑπτίας. — insinuare se, V, 71, 3, ἐς τὸ διάκενον τοῦτο παρήγγελλεν ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ κέρως δύο λόχους τῶν πολεμάρχων Ἱππονοΐδᾳ καὶ Ἀριστοκλεῖ ἔχουσι παρελθεῖν, καὶ ἐςβαλόντας πληρῶσαι. Med. in naves imponere, VIII, 31, 4, ὅσα ὑπεξέκειτο αὐτόθι τῶν Κλαζομενίων,... τὰ μὲν διήρπασαν καὶ ἀνάλωσαν, τὰ δὲ ἐςβαλόμενοι [*vulgo* ἐςβαλλ.], ἀπέπλευσαν. — b) irruptionem facere (*in agrum hostilem*), I, 58, ἐς τὴν Ἀττικήν. 59, 2, ἄνωθεν στρατιᾷ. 71, 4. 101. 109, 2. 114. *Ib.* 2, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε. 125, 2. II, 10. 13. *Ib.* 7. 18, ἧπερ ἔμελλον ἐςβαλεῖν. 19. 21, τῆς Ἀττικῆς ἐς Ἐλευσῖνα καὶ Θρίωζε στρατῷ Πελοποννησίων. 23, 2. 31, ἐς τὴν Μεγαρίδα. 47, 2. 54, 5. 71. 81, αἰσθόμενοι κατὰ γῆν πολλὴν στρατιὰν ἐςβεβληκυῖαν. 99, κατὰ κορυφὴν... ἐς τὴν κάτω Μακεδονίαν. 100, 3. 101, 5. III, 26. 89. 96, 3. 105. 115, ἄνωθεν... ἐς τὰ ἔσχατα τῆς Ἱμεραίας. IV, 1, 3. 2. 6. 24, 2, αὐτοὶ ἐςεβεβλήκεσαν [*vulgo* εἰςβεβλ.] πανδημεὶ ἐς τὴν γῆν αὐτῶν. 41, ἢν οἱ Πελοποννήσιοι πρὸ τούτου ἐς τὴν γῆν ἐςβάλλωσι [*vulgo* εἰςβάλωσι]. 66, ἀεὶ κατὰ ἔτος ἕκαστον δὶς ἐςβαλλόντων [*olim* ἐμβαλλ.] πανστρατιᾷ ἐς τὴν χώραν. 83, 6. 95, 3. 124, 2. V, 54, 3, ἐςέβαλλον [*vulgo* εἰςέβαλον) ἐς τὴν Ἐπιδαυρίαν. 55, 2. 58, 5, ἐς τὸ πεδίον. 64, 5. 75, 4. 115. VI, 17, 8.

95. 105, ἐς τὸ Ἄργος (in planitiem Argolicam). *Ib.* 3. VII, 19. 28, 3. VIII, 86, 3. — adoriri, IV, 25, 8, τῷ πεζῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐςέβαλλον [*vulgo* εἰςέβαλον, *cui praeferendum videtur* προςέβαλλον, *cf. Popp. adn.*]. V, 53, παρεσκευάζοντο οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον... ἐςβαλοῦντες [*boni codd.* ἐςβαλόντες, *nisi tamen* Ἐπιδαυρίαν *legendum sit, aut* Ἐπίδαυρος *agrum et urbem, ut* Ἄργος, Λακεδαίμων, *designet*]. — impetum facere (*de equitibus*), II, 100, 5, ἵππους προςμεταπεμψάμενοι, ... ὅπῃ δοκοῖ, ὀλίγοι πρὸς πολλοὺς ἐςέβαλλον [*nonnulli codd.* ἐςέβαλον] ἐς τὸ στράτευμα τῶν Θρᾳκῶν. VI, 70, 3. 101, 5. [*praeterea* II, 79, 6, *ubi nunc* προςβ.] — c) influere, I, 46, 4, διὰ τῆς Θεσπρωτίδος Ἀχέρων ποταμὸς ῥέων ἐςβάλλει ἐς αὐτήν (τὴν λίμνην).

ἔσβασις, conscensus (*navium*), VII, 30, 2, ἀποκτείνουσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐςβάσει τοὺς πλείστους.

ἐςβατός, ad quod aditus patet, II, 41, 4, πᾶσαν θάλασσαν καὶ γῆν ἐςβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσθαι.

ἐςβιβάζειν, in naves imponere, VI, 60, 2, πάντα τινὰ ἐςβιβάζοντες [*nonnulli codd.* ἐςβιάζοντες] πληρῶσαι. *Ib.* 4, τοξότας ἐπ' αὐτὰς (τὰς ναῦς) πολλοὺς καὶ ἀκοντιστάς.

ἐςβολή, aditus, fauces, III, 112, 2, τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς, αὐτὸς μὲν τὸ ἥμισυ ἔχων ἐπὶ τῆς ἐςβολῆς, τὸ δ' ἄλλο διὰ τῶν Ἀμφιλοχικῶν ὀρῶν. IV, 83, 2, ἐπεὶ ἐγένετο... ἐπὶ τῇ ἐςβολῇ τοῦ Λύγκου. 127, 2, τὴν ἐςβολήν, ἥ ἐστι μεταξὺ δυοῖν λόφοιν στενὴ ἐς τὴν Ἀρριβαίου, φθάσαντες προκατέλαβον. — invasio, II, 13, ὡς ἔγνω τὴν ἐςβολὴν ἐσομένην. *Ib.* 6, ὅτε ἡ ἐςβολὴ τὸ πρῶτον ἔμελλε Πελοποννησίων ἔσεσθαι. 20. *Ib.* 4. 31, 3, ἐγένοντο καὶ ἄλλαι [*vulgo add.* πολλαί] ὕστερον ἐν τῷ πολέμῳ κατὰ ἔτος ἕκαστον ἐςβολαὶ Ἀθηναίων ἐς τὴν Μεγαρίδα. 55, 2. 57, 2. 59. 70. III, 2. 15. 25, ἔλεγε τοῖς προέδροις ὅτι ἐςβολὴ... ἐς τὴν Ἀττικὴν ἔσται. 26, 2, ἡγεῖτο τῆς ἐςβολῆς ταύτης Κλεομένης. *Ib.* 3. *Ibid.* 34, ὅτε ἡ δευτέρα Πελοποννησίων ἐςβολὴ ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐγίγνετο. 89, οὐκ ἐγένετο ἐςβολή. IV, 6, 2, ὥστε... βραχυτάτην γενέσθαι τὴν ἐςβολὴν ταύτην. V, 20. VII, 18, παρεσκευάζοντο τὴν ἐς τὴν Ἀττικὴν ἐςβολὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι. *Ibid.* ἐςβολῆς γενομένης. 27, 4, πρότερον βραχεῖαι γιγνόμεναι αἱ ἐςβολαὶ τὸν ἄλλον χρόνον τῆς γῆς ἀπολαύειν οὐκ ἐκώλυον. 28, 3. — impetus, aggressio, VIII, 31, 3, ἐςβολὴν ποιησάμενος τῇ πόλει, οὔσῃ ἀτειχίστῳ, καὶ οὐ δυνάμενος ἑλεῖν.

ἐςγράφεσθαι, adscribendum curare, I, 31, ἦσαν οὐδενὸς

Ἑλλήνων ἔνσπονδοι, οὐδὲ ἐσεγράψαντο [*vulgo* ἐπεγρ.] ἑαυτοὺς οὔτε ἐς τὰς Ἀθηναίων σπονδὰς οὔτε ἐς τὰς Λακεδαιμονίων.

ἐσδέχεσθαι, **admittere, intromittere, IV, 111, 2,** *διὰ τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν πυλῶν τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐσεδέχοντο.* **VIII, 16, 3,** *τὸν πεζὸν οἱ Τήϊοι τὸ πρῶτον οὐκ ἐσδεχόμενοι, ὡς ἔφυγον οἱ Ἀθηναῖοι, ἐσηγάγοντο.*

ἐσδρομή, **incursio, II, 25, 2,** *διαδραμὼν τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον,... ἐσπίπτει ἐς τὴν Μεθώνην, καὶ ὀλίγους τινὰς ἐν τῇ ἐσδρομῇ ταύτῃ ἀπολέσας τῶν μεθ' ἑαυτοῦ, τὴν πόλιν περιεποίησε.*

ἐσηγεῖσθαι, **auctorem esse, suadere, proponere, III, 20,** *ἐσηγησαμένου* [*vulgo* εἰσηγησαμένων] *τὴν πεῖραν αὐτοῖς Θεαινέτου τε... καὶ Εὐμολπίδου.* **IV, 76, 2,** *Πτοιοδώρου μάλιστ'... ἐσηγουμένου, τάδε αὐτοῖς παρεσκευάσθη.* **VI, 99, 2,** *οἱ Συρακόσιοι, οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐσηγησαμένου, μάχαις μὲν πανδημεὶ πρὸς Ἀθηναίους οὐκέτι ἐβούλοντο διακινδυνεύειν, κτέ.* **VII, 73,** *Ἑρμοκράτης... ἐσηγεῖται* [*vulgo* ἐφηγεῖται] *ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οὖσιν ὡς οὐ χρεὼν ἀποχωρῆσαι τῆς νυκτὸς αὐτοὺς περιϊδεῖν.*

ἐσήγησις, **suasio, V, 30,** *ᾐτιῶντο τὴν ἐσήγησιν τοῦ παντός,* **quod rei omnis auctores essent.**

ἐσηγητέον, **suadendum, VI, 90,** *περὶ ὧν ὑμῖν τε βουλευτέον, καὶ ἐμοί, εἴ τι πλέον οἶδα, ἐσηγητέον* [*vulgo* εἰσηγ.] *μάθετε ἤδη.*

ἐσηγητής, **auctor, VIII, 48, 6,** *ποριστὰς ὄντας καὶ ἐσηγητὰς τῶν κακῶν τῷ δήμῳ.*

ἔσθημα, **vestimentum, III, 58, 4,** *ἀποβλέψατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας, οὓς... ἐτιμῶμεν κατὰ ἔτος ἕκαστον δημοσίᾳ ἐσθήμασί τε καὶ τοῖς ἄλλοις νομίμοις.*

ἐσθής, **vestis, I, 6, 4,** *μετρίᾳ ἐσθῆτι... πρῶτοι Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντο.*

ἐσθίειν, **edere, III, 49, 3,** *ἤσθιον ἅμα ἐλαύνοντες, οἴνῳ καὶ ἐλαίῳ ἄλφιτα πεφυραμένα.*

ἐσιέναι, **ingredi, I, 106, 2,** *κατέλευσαν πάντας τοὺς εἰσελθόντας* [*vulgo et in seqq.* εἰς.]. **134,** *ἐς οἴκημα οὐ μέγα.* **II, 2,** *ἐς Πλάταιαν. Ib.* **3. 3,** *νομίσαντες πολλῷ πλείους ἐσεληλυθέναι.* **4, 3. 5,** *εἴ τι μὴ προχωροίη τοῖς ἐσεληλυθόσι.* **13, 2. 19. 54, 5,** *ἡ νόσος... ἐς Πελοπόννησον οὐκ ἐσῆλθεν, ὅ τι ἄξιον εἰπεῖν.* **72, 2,** *ἐς τὴν πόλιν. item* **73. III, 25,** *ἐσέρχεται ἐς τὴν Μυτιλήνην.* **28, 2. 66, 2. 70, 6,** *ἐξαπιναίως... ἐς τὴν βουλήν.* **102, 4. 5,** *ὡς ᾔσθοντο στρατιὰν ἐσεληλυθυῖαν.* **IV, 48. 70, 2. 92, 4. 98. 110, 2. 111, 2.**

113. 118, 11, *καθότι ἂν ἐςίῃ ἡ πρεσβεία* (in concionem). 131, 2. V, 8. 60, 6. VI, 2, *ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, οὔτε ὁπόθεν ἐςῆλθον, ἢ ὅποι ἀπεχώρησαν.* 51. *Ibid.* VII, 1, *ἔτι οἷόν τε κατὰ τὰς Ἐπιπολὰς στρατιᾷ ἀφικομένους ἐςελθεῖν.* 29, 5, *ἐπιπεσόντες διδασκαλείῳ παίδων, ὅπερ μέγιστον ἦν αὐτόθι, καὶ ἄρτι ἔτυχον οἱ παῖδες ἐςεληλυθότες κτέ.* VIII, 70, *ἐςελθόντες* [*nonnulli codd.* *ἐπελθ.*] *ἐς τὸ βουλευτήριον.* — visere, II, 51, 5, *ἐςιόντες παρὰ τοὺς φίλους.* — subire, in mentem venire, IV, 30, *ἀπὸ τοῦ Αἰτωλικοῦ πάθους... οὐχ ἥκιστα αὐτὸν ταῦτα ἐςῄει.* VI, 30, 2, *μᾶλλον αὐτοὺς ἐςῄει τὰ δεινὰ ἢ ὅτε ἐψηφίζοντο πολεμεῖν.* — adscribi (*foederi*), V, 30, 3, *ἐς τὰς τῶν Ἀθηναίων σπονδάς.* 35, 2, *χρόνους προὔθεντο,... ἐν οἷς χρῆν τοὺς μὴ ἐςιόντας ἀμφοτέροις πολεμίους εἶναι.* 36, *ἐς τὰς Ἀττικὰς σπονδάς.* *similiter* 40, 2 *et* 46, 2. 4. 48, 2.

ἐςκεῖσθαι, impositum esse (*in navibus*), VI, 32, *ἐπειδὴ αἱ νῆες πλήρεις ἦσαν, καὶ ἐςέκειτο* [*nonnulli codd.* *ἐπέκειτο*] *πάντα ἤδη ὅσα ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι.*

ἐςκομιδή, importatio, VII, 4, 4, *τῶν ἐπιτηδείων.* 24, 3, *διὰ μάχης ἤδη ἐγίγνοντο αἱ ἐςκομιδαί.*

ἐςκομίζειν, inferre, invehere, inducere, IV, 110, 2, *ἐςκομίζουσι παρ' αὐτοὺς ἐγχειρίδια ἔχοντας ἄνδρας ψιλοὺς ἑπτά.* 111, 2, *κατὰ τὴν πυλίδα τινὰς περιαγαγόντες ἐςεκόμισαν* [*vulgo* *εἰςεκομίσαντο*]. V, 10, 11, *οἱ δὲ τὸν Βρασίδαν ἄραντες ἐκ τῆς μάχης καὶ διασώσαντες, ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ἐςεκόμισαν.* VI, 45, *ἐς τὰ περιπόλια τὰ ἐν τῇ χώρᾳ φρουρὰς ἐςεκόμιζον.* MED. importare, comportare (*res necessarias ad victum*), I, 117, *ἐςεκομίσαντο καὶ ἐξεκομίσαντο ἃ ἐβούλοντο.* VI, 22, *τὰ ἐπιτήδεια ῥᾷον.* VII, 13, *εἰ ἀφαιρήσομέν τι καὶ βραχὺ τῆς τηρήσεως, τὰ ἐπιτήδεια οὐχ ἕξομεν, παρὰ τὴν ἐκείνων πόλιν χαλεπῶς καὶ νῦν ἐςκομιζόμενοι.* — *res suas ex agris in urbem*, II, 5, 7, *τὰ ἐκ τῆς χώρας κατὰ τάχος ἐςεκομίσαντο.* 13, 2, *τὰ ἐκ τῶν ἀγρῶν.* 14, *ἐκ τῶν ἀγρῶν παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κατασκευήν.* 18, 4, *οἱ Ἀθηναῖοι ἐςεκομίζοντο ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ.* 100, *οἱ Μακεδόνες... ἐς τὰ καρτερὰ καὶ τὰ τείχη, ὅσα ἦν ἐν τῇ χώρᾳ, ἐςεκομίσθησαν.* VI, 49, 3, *ἐςκομιζομένων αὐτῶν, τὴν στρατιὰν οὐκ ἀπορήσειν χρημάτων.*

ἐςνεῖν, innatare, IV, 26, 8, *ἐςένεον καὶ κατὰ τὸν λιμένα κολυμβηταὶ ὕφυδροι.*

ἔςοδος, ingressio, introitus, II, 6, 3, *ἅμα τῇ ἐςόδῳ γιγνομένῃ τῶν Θηβαίων, ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐξῄει.* — aditus, VII, 51, 2,

οὔσης στενῆς τῆς ἐςόδου [*vulgo ἐφόδου*]. VIII, 92, *τεῖχος... πυλίδας ἔχον καὶ ἐςόδους καὶ ἐπειςαγωγὰς τῶν πολεμίων.*

ἐςοικοδομεῖν, in murum inserere, II, 75, 4, *ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες,... ἐςῳκοδόμουν ἐς αὐτὸ πλίνθους.*

ἐςπέμπειν, mittere, I, 137, 3, *γράμματα ἐς* [*Bekk. ὡς*] *βασιλέα Ἀρταξέρξην.* IV, 16. 26, 9, *τὰ σιτία.* 30, 3, *ἐλάσσοσι τὸν σῖτον.* V, 18, 7, *ὅσους Βρασίδας ἐςέπεμψεν* (*Scionem*). 31, 4, *φρουρὰν ὁπλιτῶν... ἐς Λέπρεον.* *item* 49. *Ib.* 2. 56, *φρουροὺς τριακοσίους καὶ Ἀγησιππίδαν ἄρχοντα κατὰ θάλασσαν ἐς Ἐπίδαυρον ἐςέπεμψαν* [*Cod. Bas. ἔπεμψαν*].

ἑσπέρα, vespera, III, 112, 2, *ὁ Δημοσθένης δειπνήσας ἐχώρει, καὶ τὸ ἄλλο στράτευμα ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς.* VII, 29, 2, *ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας ἀφ' ἑσπέρας διέπλευσε τὸν Εὔριπον.* VIII, 27, 6, *ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς... ἀνέστησαν.* — occidens, VI, 2, 2, *οἰκοῦσι... τὰ πρὸς ἑσπέραν τὴν Σικελίαν* [*vulgo τῆς Σικελίας*].

ἑσπέριος, occidentalis, VI, 2, 5, *πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπέρια αὐτῆς* (*τῆς Σικελίας*).

ἐςπίπτειν, incidere, I, 106, *καί τι αὐτῶν μέρος οὐκ ὀλίγον... ἐςέπεσεν ἔς του χωρίον ἰδιώτου.* 131, 2, *ἐς τὴν εἱρκτὴν ἐςπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων.* II, 4, 5, *ἐς οἴκημα μέγα.* III, 98, *ἐςπίπτοντες ἔς τε χαράδρας ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι.* 112, 6, *ἔς τε χαράδρας καὶ τὰς προλελοχισμένας ἐνέδρας.* — irruere, invehi, II, 22, *τοῦ μὴ προδρόμους ἀπὸ τῆς στρατιᾶς ἐςπίπτοντας ἐς τοὺς ἀγροὺς τοὺς ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν.* 25, 2, *ἐς τὴν Μεθώνην.* IV, 68, 5, *ξυνέκειτο αὐτοῖς, τῶν πυλῶν ἀνοιχθεισῶν, ἐςπίπτειν τοὺς Ἀθηναίους.* 112, 2, *κατὰ πύλας.* 130, 6, *ἐς τὴν Μένδην πόλιν.* V, 72, 3, *ἐςπεσόντες οἱ Μαντινῆς... κατὰ τὸ διάκενον καὶ οὐ ξυγκλῃσθέν, τοὺς Λακεδαιμονίους διέφθειραν.* VII, 29, 4, *ἐς τὴν Μυκαλησσόν.* 84, 3, *ὡς γίγνονται ἐπ' αὐτῷ* (*τῷ ποταμῷ*), *ἐςπίπτουσιν οὐδενὶ κόσμῳ.* — *de aqua*, IV, 24, 5 (*de freto Siculo*), *διὰ στενότητα καὶ ἐκ μεγάλων πελαγῶν... ἐςπίπτουσα ἡ θάλασσα ἐς αὐτό.* V, 65, 4, *τὸ ὕδωρ ἐξέτρεπεν ἐς τὴν Μαντινικὴν, περὶ οὗπερ, ὡς τὰ πολλὰ βλάπτοντος ὁποτέρωσε ἂν ἐςπίπτῃ, Μαντινῆς καὶ Τεγεᾶται πολεμοῦσιν.*

ἐςπλεῖν, intrare (*mari*), importari (*navibus*), I, 24, *τὸν Ἰόνιον κόλπον.* II, 69, *φυλακὴν εἶχε μήτ' ἐκπλεῖν ἐκ Κορίνθου... μηδένα, μήτ' ἐςπλεῖν.* 86, 5, *ἐς τὰ στενά.* 89, 8, *τὸν ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, οὐδ' ἐςπλεύσομαι ἐς αὐτόν.* 92, 6, *ἐς* [*vulgo add. τὸν*] *κόλπον τὸν Κρισαῖον καὶ Κόρινθον.* 93, 4, *τοῦ μὴ ἐςπλεῖν Μεγαρεῦσι μηδ' ἐκπλεῖν μηδέν.* 94, *οἱ ἐν τῷ*

ἄστει ἐς τὸν Πειραιᾶ ᾤοντο τοὺς πολεμίους ἐςπεπλευκέναι ἤδη, οἱ δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ... παρὰ σφᾶς ἴσον οὐκ ἐςπλεῖν αὐτούς. III, 5, 4. 51, 2, τοῖς Μεγαρεῦσι. IV, 13, 4. 16, λάθρα. 27, σῖτος τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ὅτι ἐςπλεῖ. 39, 2, τοῖς ἐςπλέουσι λάθρα διετρέφοντο. 75, Λάμαχος δεκὰ ναυσὶν ἐς τὸν Πόντον ἐςεπεπλεύκει. *Ib.* 2. VI, 2, 4, ἄλλως πως. VII, 1. 7. 23, 3. VIII, 90, 5, τὸν σῖτον ἠνάγκαζον πάντας τὸν ὑπάρχοντά τε καὶ τὸν ἐςπλέοντα [*vulgo* ἐπιπλ.] ἐξαιρεῖσθαι. 99, ἑκκαίδεκα ἐς αὐτὸν νῆες ἐςέπλευσαν [*vulgo* ἐπέπλ.]. 100. 102.

ἔςπλους, aditus (*portus*), III, 51, 3, τὸν ἔςπλουν ἐς τὸ μεταξὺ τῆς νήσου ἐλευθερώσας. IV, 8, 5, τοὺς ἔςπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι. *Ib.* 6, νῆσος... ποιεῖ... τοὺς ἔςπλους στενούς. *Ib.* 7, τοὺς ἔςπλους... κλήσειν ἔμελλον. *Ib.* 8. 13, 4, φράξαι τοὺς ἔςπλους. 14. 107, 2, εἴ πως... κρατοίη τοῦ ἔςπλου. VII, 22, 2, οἱ μέν, βιάσασθαι βουλόμενοι τὸν ἔςπλουν, οἱ δὲ κωλύειν. 24, 3, οὐδ' οἱ ἔςπλοι ἀσφαλεῖς ἦσαν τῆς ἐπαγωγῆς τῶν ἐπιτηδείων. 41, 2, αὐτοὺς αἱ κεραῖαι ὑπὲρ τῶν ἔςπλων (super transitus inter naves relictos)... ἐκώλυον. VIII, 76, 5, κρατεῖν τοῦ ἐς Πειραιᾶ ἔςπλου. 90, 4. *Ibid.* ἄρχειν τοῦ ἔςπλου.

ἔςπραξις, exactio, V, 53, παρεσκευάζοντο οἱ Ἀργεῖοι ὡς αὐτοὶ ἐς τὴν Ἐπίδαυρον διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔςπραξιν ἐςβαλοῦντες, ut sacrificium exigerent.

ἑστία, focus, I, 136, 3, καθίζεσθαι ἐπὶ τὴν ἑστίαν.

ἑστίασις, convivium, VI, 46, 3, ἐκπώματα καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες,... ἐςέφερον ἐς τὰς ἑστιάσεις.

ἐςτιθέναι, addere, applicare, immittere, IV, 100, 3, φύσας μεγάλας ἐςθέντες ἐς τὸ πρὸς ἑαυτῶν ἄκρον τῆς κεραίας.

ἐςτρέχειν, incurrere, IV, 67, 2, οἱ περὶ τὸν Δημοσθένην Πλαταιῆς τε καὶ περίπολοι ἐςέδραμον. 111, ἑκατὸν πελτασταὶ προπέμπει, ὅπως ὁπότε πύλαι τινὲς ἀνοιχθεῖεν,... πρῶτοι ἐςδράμοιεν.

ἐςυβρίζειν, insolescere, III, 39, 5, οὐκ ἂν ἐς τόδε ἐςύβρισαν.

ἐςφέρειν, afferre, VI, 46, 3, ἐκπώματα καὶ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ξυλλέξαντες,... ἐςέφερον ἐς τὰς ἑστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι.—conferre (*pecuniam*), III, 19, ἐσενεγκόντες τότε πρῶτον ἐςφορὰν διακόσια τάλαντα. VIII, 45, 5, τοσαῦτα καὶ ἔτι πλείω ὑπὲρ σφῶν αὐτῶν. 63, 4, ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων προθύμως χρήματα.—ferre ad populum *vel* senatum, V, 38, 4, οὐκέτι ἐςήνεγκαν περὶ Ἀργείων ἐς τὰς βουλάς. VIII, 67, τούτους ξυγγράψαντες γνώμην ἐςενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητήν, καθ' ὅ τι ἄριστα ἡ πό-

λις οἰκήσεται. *Ib.* 2, ἐξήνεγκαν οἱ ξυγγραφῆς ἄλλο μὲν οὐδὲν, αὐτὸ δὲ τοῦτο, κτέ. Med. inferre se, III, 98, 2, ἐς τὴν ὕλην ἐςφερομένους. —in urbem comportare, V, 115, 4, ἐςενεγκάμενοι σῖτον καὶ ὅσα πλεῖστα ἐδύναντο χρήσιμα.

ἐςφορά, collatio pecuniae, I, 141, 5, αἱ περιουσίαι τοὺς πολέμους μᾶλλον ἢ αἱ βίαιοι ἐςφοραὶ ἀνέχουσι. III, 19, αὐτοὶ ἐςενεγκόντες τότε πρῶτον ἐςφορὰν [*vulgo* εἰςφ.] διακόσια τάλαντα.

ἐςφορεῖν, intus ferre, II, 75, 6, διελόντες τοῦ τείχους ᾗ προςέπιπτε τὸ χῶμα, ἐςεφόρουν τὴν γῆν.

ἔσχατος, extremus, II, 96, 3, ἔσχατοι τῆς ἀρχῆς οὗτοι μέχρι Γρααίων Παιόνων κτέ. III, 96, 3. 107, 4, Εὐρύλοχος ἔσχατον εἶχε τὸ εὐώνυμον. IV, 31, 2, μέρος τι... τὸ ἔσχατον [*vulgo artic. om.*] ἐφύλασσε τῆς νήσου. 35. 43, 3. V, 67, 2. VIII, 10, 3, ἔστι λιμὴν ἔρημος καὶ ἔσχατος πρὸς τὰ μεθόρια τῆς Ἐπιδαυρίας. — *ἔσχατον*, extremitas, extremum, III, 46, 2, πολιορκίᾳ παρατενεῖσθαι ἐς τοὔσχατον. IV, 76, 3, ἔστιν ἡ Χαιρώνεια ἔσχατον τῆς Βοιωτίας. 92, 4, ἐπὶ τὸ ἔσχατον ἀγῶνος ἐλθεῖν. V, 67. — *ἔσχατα*, extrema pars, III, 106, 2, ἐχώρουν διὰ τῆς Φυτίας καὶ αὖθις Μεδεῶνος παρ' ἔσχατα. 115, τῆς Ἱμεραίας. IV, 30, 2, τῆς νήσου τοῖς ἐσχάτοις πρεςίσχοντας. 96, 2, τῶν στρατοπέδων. VIII, 95, 4, ἔτυχον οὐκ ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι,... ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεος οἰκιῶν.

ἔσω, intra, citra, II, 90, βουλόμενοι ἄκοντας ἔσω προαγαγεῖν αὐτούς. *Ibid.* ἔπλεον... ἔσω ἐπὶ τοῦ κόλπου. 100, 4, ἔσω τούτων (τῶν πόλεων)... οὐκ ἀφίκοντο. III, 21, 3, διήκοντες ἔς τε τὸ ἔσω μέτωπον αὐτοῦ (τοῦ τείχους), καὶ οἱ αὐτοὶ καὶ τὸ ἔξω. IV, 109, 2 (*de Acte*), ἔστιν ἀπὸ τοῦ βασιλέως διορύγματος ἔσω προὔχουσα.

ἑταιρία, sodalitium, III, 82, 6, τῆς ἑταιρίας [*nonnulli codd.* ἑταιρείας] διαλυτής.

ἑταιρικόν, *idem*, III, 82, 6, τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο. VIII, 48, 3, αὖθις καὶ σφίσιν αὐτοῖς καὶ τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι τὰ ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐσκόπουν.

ἑταῖρος, sodalis, VI, 30, 2, τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἕκαστοι προπέμποντες, οἱ μὲν ἑταίρους, οἱ δὲ ξυγγενεῖς. VII, 73, 3. 75, 4. VIII, 48, 4. 65, 2, προκαταλαμβάνουσι τὰ πλεῖστα τοῖς ἑταίροις προειργασμένα. 92, 4 [*ubi vulgo* ἑτέρους].

**ἔτας* (*Dor.*), civis, V, 79, 4, τοῖς ἔταις [*Vat.* ἔτταις] κάττὰ πάτρια δικάζεσθαι.

ἕτερος, alter a) *post priorem*, I, 26, 3, πλεύσαντες εὐθὺς

πέντε καὶ εἴκοσι ναυσί, καὶ ὕστερον ἑτέρῳ στόλῳ. II, 86, 3, *τὸ ἕτερον Ῥίον*. IV, 8, *ἄρτι ἀφιγμένων ἀφ' ἑτέρας στρατείας*. 25, 1. 67, 2. 104, 4. V, 52, 2. 58, 4, *ἑτέραν* (*ὁδὸν*) *ἐπορεύοντο*. 75. 116, 2, *καθ' ἑτερόν τι τοῦ παρατειχίσματος*. VI, 99, *ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν*. 100. *Ibid.* VII, 2, 4. 63, 4, *δείξατε ὅτι... ἡ ὑμετέρα ἐπιστήμη κρείσσων ἐστὶν ἑτέρας εὐτυχούσης ῥώμης*. 80, 1, *κατὰ τὸ ἕτερον μέρος τῆς Σικελίας*. VIII, 7. 104, 3. Plur. I, 28, 3, *φίλους ποιεῖσθαι... ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων μᾶλλον*. 67, 4, *δηλοῦντες καὶ ἕτερα οὐκ ὀλίγα διάφορα*. II, 40, 2, *ἔνι τε τοῖς αὐτοῖς οἰκείων ἅμα καὶ πολιτικῶν ἐπιμέλεια, καὶ ἑτέροις πρὸς ἔργα τετραμμένοις, τὰ πολιτικὰ μὴ ἐνδεῶς γνῶναι*. 69. III, 17, 2. 22, 3, *οἷς ἕτεροι κατόπιν τὰς ἀσπίδας ἔφερον*. 77, 2. IV, 62, 3. 67, 2, *Πλαταιῆς τε ψιλοὶ καὶ ἕτεροι* (post eos) *περίπολοι*. V, 36, *ἔτυχον Ἔφοροι ἕτεροι*. VI, 10. 46, 2, *τῷ μὲν Νικίᾳ... τοῖν δὲ ἑτέροιν*. 75, 4. VII, 14, 4, *τούτων ἐγὼ ἥδιω ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν*. 16. VIII, 15, 2. 19. 43, 4. 46, *βασιλεῖ ἐξεῖναι ἀεὶ ἐπὶ τοὺς αὐτοῦ λυπηροὺς τοὺς ἑτέρους ἐπάγειν*. 85, 5. 102, 3.— ***de duobus***, II, 62, 2, *δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν... τοῦ ἑτέρου ὑμᾶς παντὸς κυριωτάτους ὄντας*. III, 89, 3, *δύο νεῶν ἀνειλκυσμένων τὴν ἑτέραν κατέαξε*. 98, 4, *ἀπέθανε καὶ ὁ ἕτερος στρατηγὸς Προκλῆς*. ***item*** IV, 43. 61, 3, *τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασι*. VII, 24, *τὸ ἕτερον τοῖν δυοῖν τειχοῖν... κατέβαλον*. 41, 3, *ἡ ἑτέρα* (*ναῦς*) *αὐτοῖς ἀνδράσιν ἑάλω*. VIII, 90, 4, *ἐπ' αὐτὸν... τὸν ἕτερον πύργον ἐτελεύτα*.— **alteruter**, IV, 28, 6, *λογιζομένοις δυοῖν ἀγαθοῖν τοῦ ἑτέρου τεύξεσθαι*. VIII, 86, 7, *εἰ ἅπαξ τὸ ἕτερον σφαλήσεται, ἢ τὸ ἐν Σάμῳ ἢ ἐκεῖνοι κτέ*.— ***bis repetitum***, II, 51, *ὡς ἐτύγχανέ τι διαφερόντως ἑτέρῳ πρὸς ἕτερον γιγνόμενον*. *Ib.* 4, *ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι... ἔθνησκον*. VII, 64, 4, *εἴ τίς τι ἕτερος ἑτέρου προφέρει ἢ ἐπιστήμῃ ἢ εὐψυχίᾳ*. Plur. II, 64, 6, *ὅσοι ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν*.— *ἕτεροι*, **alii homines** *i. q. οἱ πλησίον*, I, 33, *ἀδικουμένοις καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε*. 37, 4. 40, 2, *οὐ τοῖς ἐπὶ βλάβῃ ἑτέρων ἰοῦσιν ἡ ξυνθήκη ἐστίν*. *Ib.* 4. II, 35, 2, *οἱ ἔπαινοι... περὶ ἑτέρων λεγόμενοι*. 37. 63, 3. III, 37, *ἑτέρων ἄρχειν*. 38, 3. 56, 4. 64, 2, *δι' ἑτέρους ἐγένεσθε ἀγαθοί*. IV, 87, 4, *οὐδ' ἀρχῆς ἐφιέμεθα, παῦσαι δὲ μᾶλλον ἑτέρους σπεύδοντες*. 126, 2. VI, 18, 3. *ἀρχθῆναι... ὑφ' ἑτέρων*. 22, *μὴ ἐπὶ ἑτέροις γίγνεσθαι*. VII, 77, 4.— *οἱ ἕτεροι*, **altera pars, adversarii**, III, 73, *τῷ μὲν δήμῳ τῶν οἰκετῶν τὸ πλῆθος παρεγένετο ξύμμαχον, τοῖς δ' ἑτέροις ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπίκουροι ὀκτακόσιοι*. IV, 44, *ἦσαν τοῖς*

Ἀθηναίοις οἱ ἱππῆς ὠφέλιμοι ξυμμαχόμενοι, τῶν ἑτέρων οὐκ ἐχόντων ἵππους. 48, 6, οὐ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων ὅ τι καὶ ἀξιόλογον. 68, 6, καταγορεύει τις ξυνειδὼς τοῖς ἑτέροις τὸ ἐπιβούλευμα. V, 5, ἐπαγαγομένων τῶν ἑτέρων Λοκρούς. VII, 34, 7, νομίσαντες δι' αὐτὸ οὐχ ἡσσᾶσθαι, διόπερ οὐδ' οἱ ἕτεροι νικᾷν. — *ἕτεροι*, *praecedenti* οὐδέ, μηδέ, *pro* οὐδέτεροι, μηδέτεροι, II, 67, 4, καὶ τοὺς μετ' Ἀθηναίων ξυμπολεμοῦντας, καὶ τοὺς μηδὲ μεθ' ἑτέρων. 72, ἔστε μηδὲ μεθ' ἑτέρων. *Ibid.* δέχεσθαι ἀμφοτέρους φίλους, ἐπὶ πολέμῳ δὲ μηδ' ἑτέρους. III, 64, 3, ὥστε μηδ' ἑτέροις ἀμύνειν. V, 48, οὐκ ἀπείρηντο τούτου ἕνεκα οὐδ' ὑφ' ἑτέρων. VI, 44, 3, οἱ δὲ οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἔφασαν ἔσεσθαι. VII, 33, οὗτοι οὐδὲ μεθ' ἑτέρων ἦσαν. 42, 6, οὐδὲ γὰρ καθ' ἕτερα [*vulgo* ἑκάτερα] οἱ Συρακόσιοι ἀντεπεξῄεσαν. 44, οὐδὲ πυθέσθαι ῥᾴδιον ἦν οὐδ' ἀφ' ἑτέρων. 59, 2, μηδὲ καθ' ἕτερα [*vulgo* ἑκάτερα, *cf. Popp. adn.*] αὐτούς, μήτε διὰ θαλάσσης μήτε τῷ πεζῷ, διαφυγεῖν. — *μᾶλλον ἑτέρου*, magis quam quisquam alius, II, 15, ξυνεβεβήκει ἀπὸ τοῦ πάνυ ἀρχαίου ἑτέρων μᾶλλον Ἀθηναίοις τοῦτο. 60, 7, εἴ μοι καὶ μέσως ἡγούμενοι μᾶλλον ἑτέρων προσεῖναι αὐτά. IV, 3, 3, τῷ δὲ διάφορόν τι ἐδόκει εἶναι τοῦτο τὸ χωρίον ἑτέρου μᾶλλον. VI, 16, προσήκει μοι μᾶλλον ἑτέρων... ἄρχειν. VII, 29, 5, ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ οὐδεμιᾶς ἥσσων μᾶλλον ἑτέρας ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή. — *ἧσσον*, VI, 9, 2, ἧσσον ἑτέρων περὶ τῷ ἐμαυτοῦ σώματι ὀῤῥωδῶ. — ***cum aliis comparat.*** IV, 92, 5, τοσούτῳ ἐπικινδυνοτέραν ἑτέρων τὴν παροίκησιν τῶνδε ἔχομεν. V, 97, ἀσθενέστεροι ἑτέρων ὄντες. 108, πιστότεροι ἑτέρων ἐσμέν. VI, 33, σαφέστερόν τι ἑτέρου εἰδώς. — *οἷος οὐχ ἕτερος*, qualis non alter, I, 23, παθήματα ξυνηνέχθη γενέσθαι... οἷα οὐχ ἕτερα ἐν ἴσῳ χρόνῳ. VII, 70, 2, ἦν καρτερὰ (ἡ ναυμαχία) καὶ οἵα οὐχ ἑτέρα τῶν πρότερον. VIII, 1, 2, ἡλικίας οἵαν οὐχ ἑτέραν ἑώρων ὑπάρχουσαν. — *ἕτερος τοσοῦτος*, alter tantus, VI, 37, 2, εἰ πόλιν ἑτέραν τοσαύτην, ὅσαι Συρακοῦσαί εἰσιν, ἔλθοιεν ἔχοντες.

ἐτήσιος, anniversarius, V, 11, τιμὰς δεδώκασιν ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας. [*praeterea vulgo* II, 80, 6, *ubi nunc* ἐπετησίῳ.]

ἔτι, adhuc, I, 6, 2. 7, μέχρι τοῦδε ἔτι [*om. nonnulli codd.*] ἀνῳκισμένοι εἰσί. 12. 14. 42, 2, τὸ μέλλον τοῦ πολέμου... ἐν ἀφανεῖ ἔτι κεῖται. 49. 66, οὐ μέντοι ὅ γε πόλεμός πω ξυνεῤῥώγει, ἀλλ' ἔτι ἀνακωχὴ ἦν. 69, 2. 74, 3. 78, 4. 82, 3, γῆν ἔτι ἄτμητον ἔχοντες. 107, 2. 126, 6. 12. 132. 138, 3. II, 2, 3, ἔτι ἐν εἰρήνῃ τε, καὶ

τοῦ πολέμου μήπω φανεροῦ καθεστῶτος. 3, 4. 5. *Ib.* 5. 13. *Ib.* 2. 15, 6, καλεῖται... ἡ ἀκρόπολις μέχρι τοῦδε ἔτι ὑπὸ Ἀθηναίων πόλις. 18, 4. 5. 30. 31, 2, ἀκμαζούσης ἔτι τῆς πόλεως. 42, 4. *Ibid.* 43, 5. 44, 3, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι. 49, 6. 56. 58. 59, 2. 61, 2. 80, 2. 6. 81, 5, γνόντες οἱ Στράτιοι ἔτι προσιόντας. III, 11. *Ibid.* 3. 13. 20. 26, 2, βασιλέως ὄντος καὶ νεωτέρου ἔτι. 32, 3. 33. 36. 45, 2. 47, 4. 70, 6, ἕως ἔτι βουλῆς ἐστι. *Ibid.* 102, 3. 112, 3, ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς. *Ib.* 4. IV, 5. 6, τοῦ σίτου ἔτι χλωροῦ ὄντος. 8, 3. 14. 20, 2. 26. *Ib.* 6. 32. 38, ἐν τοῖς νεκροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου. 57. 60. 67, 4. 70. 84, 2, τοῦ καρποῦ... ἔτι ἔξω ὄντος. 90, 4. 96, 6. 110, ἀφικόμενος νυκτὸς ἔτι καὶ περὶ ὄρθρον. 117, 2. V, 2, 2. 9, 6. 10, 11, Βρασίδαν... ἐς τὴν πόλιν ἔτι ἔμπνουν ἐσεκόμισαν. 21, 3. 29. 43, 2, ἀνὴρ ἡλικίᾳ ἔτι τότε ὢν νέος. 60, 3. 61. 71. *Ib.* 3. 75, 2. 84. 100. 102. 103. *Ib.* 2. 111, 2, πολλὴν ἀλογίαν τῆς διανοίας παρέχετε, εἰ μὴ, μεταστησάμενοι ἔτι ἡμᾶς (dum adhuc tempus est), ἄλλο τι τῶνδε σωφρονέστερον γνώσεσθε. *Ib.* 3. VI, 6, 2. *Ibid*, μετὰ τῶν ὑπολοίπων ἔτι ξυμμάχων. 9. 10, 3 [*ubi vulgo deest*]. *Ib.* 4. *Ibid.* 12, 2. 17. 49. *Ib.* 2. 59, 4. 64, 2. 93. 99, 4. VII, 1. 2, 4. 7, 2, εἴ τις ἢ μὴ πρόθυμος ἦν, ἢ παντάπασιν ἔτι ἀφεστήκει τοῦ πολέμου, usque tunc. 44, 3. *Ibid.* 47, 3. 48, 2. 3. 49, 3. 50. 67. 69, 2. 72, 3. 75, 7. 77. *Ib.* 6. VIII, 36. *Ib.* 2. 40, 3. 42, 2. 48, 4. 50, 2. 61, 2. 66. 78. 92, 11. 99. 101, 3. 106, 2. 5. — ἔτι καὶ νῦν, νῦν ἔτι, nunc adhuc, I, 5, 2, δηλοῦσι τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν, οἷς κόσμος καλῶς τοῦτο δρᾶν. 6, 5, ἔτι δὲ καὶ ἐν τοῖς βαρβάροις ἔστιν οἷς νῦν, κτέ. 8, γνωσθέντες... τῷ τρόπῳ ᾧ νῦν ἔτι θάπτουσι. 20, 3. 93, 2, δήλη ἡ οἰκοδομία ἔτι καὶ νῦν ἐστιν ὅτι κατὰ σπουδὴν ἐγένετο. *Ib.* 5. II, 15, 2. 4. 5. 36, 3. 99, 3. 6. VI, 2, 2. 4, εἰσὶ καὶ νῦν ἔτι ἐν τῇ Ἰταλίᾳ Σικελοί. *Ib.* 5. 11, 6. 39, 2. 54, 7. 91, 2. VII, 13, 2. 63, 2, ὑπάρχει ὑμῖν ἔτι νῦν γε τὰ πλείω τῷ πεζῷ ἐπικρατεῖν. — *b*) *cum negat.* amplius (*vid.* οὐκέτι, μηκέτι), I, 49, 1, διεκέκριτο οὐδὲν ἔτι. 74, 3, ἀπὸ τῆς οὐκ οὔσης ἔτι ὁρμώμενοι. *Ib.* 4. 75, 4, οὐκ ἀσφαλὲς ἔτι ἐδόκει εἶναι. 81, 5. 102, 2, εἰπόντες ὅτι οὐδὲν προσδέονται ἔτι. 120, τοὺς Λακεδαιμονίους... οὐκ ἂν ἔτι αἰτιασαίμεθα. II, 1. 4, 3. 51, 6. 63, 2. 65, 2, οὔτε πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους ἔτι ἔπεμπον, κτέ. 74, ἐξελθεῖν μηδένα ἔτι. III, 10, 4. 27, 2, οὐ προσδεχόμενοι ἔτι τὰς ναῦς. *Ib*, 3. 63, 2, ἑκόντες, καὶ οὐ βιαζόμενοι ἔτι. IV, 28 4. 48, 5, οὐ γὰρ ἔτι ἦν ὑπόλοιπον τῶν ἑτέρων ὅ τι καὶ ἀξιόλογον. 87, 3. 91. 92. 98, 8. 100, 4. 117, νομίσαντες... οὐκ ἂν ἔτι τὸν Βρασίδαν σφῶν προσαποστῆσαι οὐδέν.

V, 13. 14. *Ibid*, οὐκ ἔχοντες τὴν ἐλπίδα τῆς ῥώμης πιστὴν ἔτι. 32, 4, ὠῤῥώδησαν μὴ οὐδεὶς σφίσιν ἔτι τῶν ἄλλων προςχωρῇ. 40, 2. 49, 4. *Ibid*. 55, 4, ὡς οὐδὲν ἔτι αὐτῶν ἔδει, ἀπῆλθον. 72. 83, 2. VI, 19, 2. 41. 85, 3. 86, 5. 92, 4. 102, 3. 4, νομίσαντες μὴ ἂν ἔτι... ἱκανοὶ γενέσθαι κωλῦσαι τὸν ἐπὶ τὴν θάλασσαν τειχισμόν. VII, 6, 4. 11, 3, ὥςτε μὴ εἶναι ἔτι περιτειχίσαι αὐτούς. 24, 3. 42, 3. 47, 3, τῷ Δημοσθένει οὐκ ἐδόκει ἔτι χρῆναι μένειν. 50, 3. 4. 56, 2. *Ibid*. 60. 70, 2. 72, 4. 78, 7, τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον· οὐ γὰρ ἔτι ἀποχωρεῖν οἷόν τ' ἦν ὑπὸ τῶν ἱππέων. 81, 5. 84, 3. VIII, 2. 21, οὔτε ἐκδοῦναι οὔτε ἀγαγέσθαι παρ' ἐκείνων οὐδ' ἐς ἐκείνους οὐδενὶ ἔτι τοῦ δήμου ἐξῆν. 24, 5. 64, 3. 66, 2. 67, 3. 76, 6. 78, οὔκουν ἔφασαν χρῆναι μέλλειν ἔτι, ἀλλὰ διαναυμαχεῖν. 86, 7. — c) *cum comparat*. etiam, I, 1, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν καὶ τὰ ἔτι παλαιότερα. 2, 6. 3, 3. 9, 2. 13. 80, 4, πολλῷ ἔτι πλέον τούτου ἐλλείπομεν. 120, 5. 122, 2. 137, 4. II, 36, 2, ἐκεῖνοί τε ἄξιοι ἐπαίνου, καὶ ἔτι μᾶλλον οἱ πατέρες ἡμῶν. 64. 65, 6. 67, 4. III, 13, 6. 14. 17. 42, 6. 62, 4. 67. 81, 5, οἷον φιλεῖ ἐν τῷ τοιούτῳ γίγνεσθαι, οὐδὲν ὅ τι οὐ ξυνέβη, καὶ ἔτι περαιτέρω. 82, 5. 6. IV, 35. 123, 3. V, 60, 5. 71, 2. 85, ἔτι ἀσφαλέστερον ποιήσατε. VI, 11, 2. 17, 6. 23, 3, εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον βουλεύσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχῆσαι. 38, 2. 60, 2. 63, 2. 79, 2. 91, 4. 103, 4, πολλὰ ἐλέγετο πρός τε ἐκεῖνον, καὶ πλείω ἔτι κατὰ τὴν πόλιν. VII, 13, 4. 40, 5. 45, 2. 48, 5. 55. *Ib*. 2. 71. 76. 79, 3. VIII, 19, 2. 45, ἐν δὲ τούτῳ καὶ ἔτι πρότερον. 56, ἔτι μᾶλλον ἢ πρότερον ἐπολιορκοῦντο. 63, 3. *Ibid*. 83. *Ib*. 2. 85, 3. 87, 5. 90. *Ib*. 3. 96, 4. — d) praeterea, insuper, I, 80, 3, ἔτι δὲ καὶ ξυμμάχους πολλοὺς φόρου ὑποτελεῖς ἔχουσιν. II, 8, 3, ἔτι δὲ Δῆλος ἐκινήθη. 13, 5, ἔτι δὲ καὶ τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἱερῶν προςετίθει χρήματα. 39, 4, ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. 65, 12. III, 58, 3, ἑκόντας τε ἐλάβετε καὶ χεῖρας προϊσχομένους,... ἔτι δὲ καὶ εὐεργέτας γεγενημένους διαπαντός. IV, 29, 3, καὶ αὐτῷ ἔτι ῥώμην καὶ ἡ νῆσος ἐμπρησθεῖσα παρεῖχε. V, 46. 60, 3, ἀξιόμαχοι δοκοῦντες εἶναι οὐ τῇ Ἀργείων μόνον ξυμμαχίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἄλλῃ ἔτι προςγενομένῃ. VI, 31, 2. 5. VII, 2, λέγων ὅτι νῆες ἄλλαι ἔτι προςπλέουσι. 7, 3. 12. 14, 3, εἰ προςγενήσεται ἓν ἔτι τοῖς πολεμίοις. 34, προςπληρώσαντες ἔτι ναῦς. 46, ἄξων στρατιὰν ἔτι. 48, 5. *Ibid*. διςχίλια τάλαντα ἤδη ἀναλωκέναι, καὶ ἔτι πολλὰ προςοφείλειν. 57, 2. 6. 87. VIII, 56, 2, φοβουμένου τοὺς Πελοποννησίους μᾶλλον, καὶ ἔτι βουλομένου... τρίβειν ἀμφοτέρους. 57. *Ibid*. 109, δείσας μὴ καὶ ἄλλο τι ἔτι βλάπτωσι. — e) olim, denuo, in pos-

terum, VI, 86, 5, ἣν (ἐπικουρίαν) εἰ τῷ ὑπόπτῳ ἢ ἄπρακτον ἐάσετε ἀπελθεῖν, ἢ καὶ σφαλεῖσαν, ἔτι βουλήσεσθε καὶ πολλοστὸν μόριον αὐτῆς ἰδεῖν. VII, 48, 5, τὰ μὲν ἀπορεῖν, τὰ δ' ἔτι ἀμηχανήσειν. 59, 3, ἣν ἔτι ναυμαχεῖν οἱ Ἀθηναῖοι τολμήσωσι. 72, 3, πληρώσαντας ἔτι τὰς λοιπὰς τῶν νεῶν. [*praeterea vulgo* V, 16, 3, *ubi nunc* ἔτει.]

ἑτοιμάζειν, pararo, II, 7, 2, ἀργύριον ῥητόν. IV, 30, 3, τὰ ἄλλα. 46, 5, πλοῖόν τι. VI, 34, 9, ὅτι τάχιστα τἄλλα ἐς τὸν πόλεμον. 88, 6. VII, 17, χρήματα αὐτόθεν καὶ ναῦς καὶ ὁπλίτας. 18, 4. Pass. VI, 64, 3, εἶναι ταῦτα τοὺς ξυνδράσοντας πολλοὺς Καταναίων, καὶ ἡτοιμάσθαι ἤδη. VII, 62, πάντα καὶ ἡμῖν νῦν ἐκ τῶν παρόντων μετὰ τῶν κυβερνητῶν ἐσκεμμένα ἡτοίμασται. Med. *idem*, I, 58, ἔπρασσον ὅπως ἑτοιμάσαιντο τιμωρίαν. IV, 77, 2. VI, 17, 3. 22, τὰ ἄλλα ὅσον δυνατὸν ἑτοιμάσασθαι. 25, 2. VII, 31, 5, τὰ περὶ τῆς στρατιᾶς τὸν ξύλλογον.

ἕτοιμος [*Bekk. Goell* ἑτοῖμος], a) *de hominibus*, paratus, (*ad agendum*), ἕτοιμον εἶναι, velle, I, 28, 6, ἕτοιμοι εἶναι καὶ ὥςτε ἀμφοτέρους μένειν κατὰ χώραν. 85, 2, ἑτοίμων ὄντων αὐτῶν δίκας δοῦναι. 135, 3. 145, δίκῃ κατὰ τὰς ξυνθήκας ἕτοιμοι εἶναι διαλύεσθαι περὶ τῶν ἐγκλημάτων. III, 82. *Ib.* 8, ἢ μετὰ ψήφου ἀδίκου καταγνώσεως, ἢ χειρὶ κτώμενοι τὸ κρατεῖν, ἕτοιμοι ἦσαν τὴν αὐτίκα φιλονεικίαν ἐκπιμπλάναι. IV, 21, 2, τὰς σπονδάς... ἤδη σφίσιν ἐνόμιζον ἑτοίμους εἶναι ὁπότ' ἂν βούλωνται ποιεῖσθαι πρὸς αὐτούς [*nisi pro* ἑτοίμας *dictum malis, ut ad* σπονδάς *referatur, cf. Popp. adn. et ad* VIII, 26]. 28. 73, 2, ἐπειδή... ἔδειξαν ἕτοιμοι ὄντες ἀμύνεσθαι. 80. 83, 3. 108, 6, κινδυνεύειν παντὶ τρόπῳ ἕτοιμοι ἦσαν. 110, αὐτὸν ἄνδρες ὀλίγοι ἐπήγοντο, ἕτοιμοι ὄντες τὴν πόλιν παραδοῦναι. 122, 4. *Ibid.* 124, 3, ἑτοίμων ὄντων μάχεσθαι. V, 41, 2. 45, 4. 59, 5, ἑτοίμους εἶναι Ἀργείους δίκας δοῦναι καὶ δέξασθαι ἴσας καὶ ὁμοίας. VI, 29 (*de Alcibiade*), ἕτοιμος ἦν, πρὶν ἐκπλεῖν, κρίνεσθαι. 93, 3, ὅτ' ἂν καιρὸς ᾖ, ἑτοίμας εἶναι πλεῖν (τὰς ναῦς). VII, 1, 4. 3, ἕτοιμος [*nonnulli codd.* ἕτοιμοι] εἶναι σπένδεσθαι. 83, 2. VIII, 1, 4. 2, 2, μάλιστα οἱ τῶν Ἀθηναίων ὑπήκοοι ἕτοιμοι ἦσαν καὶ παρὰ δύναμιν αὐτῶν ἀφίστασθαι. 5, 4. 9. 50, 5. 80, 2. 82. 92, 6. *Ibid.* Comp. I, 141, 5, σώμασιν ἑτοιμότεροι οἱ αὐτουργοὶ τῶν ἀνθρώπων ἢ χρήμασι πολεμεῖν. III, 82, 6, τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο, διὰ τὸ ἑτοιμότερον εἶναι ἀπροφασίστως τολμᾶν. IV, 19, 3. 61, 5. — b) paratus, expeditus, VI, 8, 2, περὶ τῶν χρημάτων, ὡς εἴη ἕτοιμα ἔν τε τοῖς ἱεροῖς πολλὰ καὶ ἐν τοῖς κοινοῖς. 22, τὰ παρ' Ἐγεσταίων (χρήματα),

ἃ λέγεται ἐκεῖ ἕτοιμα, νομίσατε καὶ λόγῳ ἂν μάλιστα ἕτοιμα εἶναι. 65, ἐπεὶ ἕτοιμα αὐτοῖς καὶ τὰ τῆς παρασκευῆς ἦν. VII, 25, 1, ξύλα ναυπηγήσιμα... κατέκαυσαν, ἃ τοῖς Ἀθηναίοις ἕτοιμα ἦν. 33, 3, ἑτοίμης ἤδη τῆς στρατιᾶς οὔσης ἐκ τῆς Κερκύρας καὶ ἀπὸ τῆς ἠπείρου. 60, 5, ἐπειδὴ τὰ πολλὰ ἕτοιμα ἦν. 65, 3, ἐπειδὴ πάντα ἕτοιμα [*Val.* ἑτ. πάντα] ἦν. VIII, 26, αἱ ἐκ Πελοποννήσου (νῆες), αἳ παρεσκευάζοντο, ἕτοιμαι [*vulgo* ἕτοιμοι] ἤδη οὖσαι. — ἕτοιμα εἶναι *vel* γίγνεσθαι, *absolute*, II, 3, 4, ἐπεὶ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν ἕτοιμα ἦν. 10, 2, ἐπειδὴ ἑκάστοις ἕτοιμα γίγνοιτο κατὰ τὸν χρόνον τὸν εἰρημένον. 56, ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν, ἀνήγετο. 98, ἐπειδὴ αὐτῷ ἕτοιμα ἦν. VII, 50, 4, ἐπειδὴ ἕτοιμα ἦν. — c) promptus, paratus, IV, 123, 2, τὴν τοῦ Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην. — d) quod in promptu est, commodus, facilis, I, 20, 3, οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπὶ τὰ ἕτοιμα μᾶλλον τρέπονται. 70, 4, οἴονται οἱ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ ἄν τι κτᾶσθαι, ὑμεῖς δὲ καὶ τὰ ἕτοιμα ἂν βλάψαι. *similiter* IV, 61. VI, 9, 3, μὴ τοῖς ἑτοίμοις περὶ τῶν ἀφανῶν καὶ μελλόντων κινδυνεύειν. 86, 5, νομίσαι τοῖσδε καὶ ἄνευ ξυμμάχων ἀεὶ ἐφ' ὑμᾶς ἑτοίμην διὰ τὸ πλῆθος εἶναι ὁδόν. 87, 4, διὰ τὸ ἑτοίμην ὑπεῖναι ἐλπίδα, κτέ.

ἑτοίμως, parato animo, I, 80, 4, οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν (χρήματα), οὔτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν. IV, 92, 5, τὸν ἔξω ὅρων προαπαντῶντα... ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν. VI, 83, τῷ Μήδῳ ἑτοίμως τοῦτο δρῶντες (*sc.* classem praebentes).

ἔτος, annus, I, 6, 5. 11, τὰ δέκα ἔτη ἀντεῖχον βίᾳ. 12, 3, ἑξηκοστῷ ἔτει μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν. *Ibid.* 13, 3. 4. 18. *Ibid.* οὐ πολλοῖς ἔτεσιν ὕστερον. *Ib.* 2. 24, 4. 82, 2, διελθόντων... ἐτῶν δύο καὶ τριῶν. 87, 6. 101, 3, τρίτῳ ἔτει πολιορκούμενοι. 103. 110, ἓξ ἔτη πολεμήσαντα. 112. 115, 2. 118. *Ib.* 2. II, 2, τέσσαρα καὶ δέκα ἔτη ἐνέμειναν αἱ τριακοντούτεις σπονδαί. *Ibid.* τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει, ἐπὶ Χρυσίδος ἐν Ἄργει τότε πεντήκοντα δυοῖν δέοντα ἔτη ἱερωμένης. 21. 47. 49, τὸ ἔτος... ἐκ πάντων μάλιστα δὴ ἐκεῖνο ἄνοσον... ἐτύγχανεν ὄν. 52, 2, ἐν καλύβαις πνιγηραῖς ὥρᾳ ἔτους [*Mosqu.* θέρους] διαιτωμένους. 65, 6. 12. 70, 5, τὸ δεύτερον ἔτος ἐτελεύτα τῷ πολέμῳ τῷδε [*ubi artic. suspectus est, quippe quem in tali formula Thuc. addere non soleat, cf. Popp. adn.*]. 103, 1. III, 25, 2. 68, 3. 5. 87, 2 (*de pestilentia*), παρέμεινε τὸ μὲν ὕστερον οὐκ ἔλασσον ἐνιαυτοῦ, τὸ δὲ πρότερον καὶ δύο ἔτη. 88, 4. 114, 3. 116, 2. 3. IV, 51, 2. 102, 2. 3, αὖθις ἑνὸς δέοντι [*vulgo* δέοντος] τριακοστῷ ἔτει ἐλθόντες. 116, 3. 133, 3, ἔτη Χρυσὶς τοῦ

πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ καὶ ἔνατον ἐκ μέσου, ὅτε ἐπεφεύγει. 135, 2. V, 14, 3, ᾤοντο ὀλίγων ἐτῶν καθαιρήσειν τὴν τῶν Ἀθηναίων δύναμιν. 16, 3, ἔτει [*vulgo* ἔτι] ἑνὸς δέοντι εἰκοστῷ. 18, 2. 20, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων. 23. 24, 2. 25, 3. *Ibid.* 26. *Ib.* 3. 4. 5. 6. 39, 3. 41, 2. 47. *Ib.* 3. 51, 2. 56, 5. 79. 83, 4. 112, 3. VI, 2, 5. 3, 2, Συρακούσας τοῦ ἐχομένου ἔτους Ἀρχίας... ᾤκισε. *Ib.* 3. 4, 2. 3. 4. 5, 2. 3. 7, 4. 10, 5, Χαλκιδῆς.. ἔτη τοσαῦτα ἀφεστῶτες ἀφ' ἡμῶν. 59, 4. *Ibid.* 70, τοῖς ἐμπειροτέροις τὰ γιγνόμενα καὶ ὥρᾳ ἔτους περαίνεσθαι δοκεῖν. 93, 4. VII, 18, 4. 28, 3, οἱ μὲν ἐνιαυτόν, οἱ δὲ δύο, οἱ δὲ τριῶν γε ἐτῶν... ἐνόμιζον περιοίσειν αὐτούς. *Ibid.* 79, 3, τοῦ ἔτους πρὸς μετόπωρον ἤδη ὄντος. VIII, 58. 63, 3. 68, 4, χαλεπὸν ἦν τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἔτει [*nonnulli codd.* ἐπ' ἔτει] ἑκατοστῷ μάλιστα, ἐπειδὴ οἱ τύραννοι κατελύθησαν, ἐλευθερίας παῦσαι. 109, 2. — κατὰ ἔτος ἕκαστον, κατὰ ἔτος, uno quoque anno, I, 56, 2. II, 31, 3. III, 58, 4. IV, 53, 2. 66.

εὖ, bene, scite, I, 18, 3, εὖ παρεσκευάσαντο τὰ πολέμια. 71, 7, πρὸς τάδε βουλεύεσθε εὖ. *item* 73, 3 *et* 84, 4. II, 35, εὖ τι καὶ χεῖρον εἰπόντι. *item* III, 38, 4 *et* 40, 3 *et* 42, 2. *Ibid.* διαβαλών. *Ib.* 5, τῷ πλεῖστα εὖ βουλεύοντι. 48, 2, βουλεύεται. *item* IV, 62 *et* 87, 5, *et* V, 111, 4. VI, 24, 2, παραινέσαι. 36, 3, βουλεύησθε. VII, 23, 2, τριήρους εὖ πλεούσης. 48, 3, λέγων. VIII, 38, 3, οὐ πάνυ εὖ διακείμενοι. 46, 5, παραινοῦντι. 97, 2, πολιτεύσαντες. — εὖ εἰδέναι, probe scire, I, 76. V, 104. VI, 34, 7. 9. 38. 68, 3. VII, 21, 4. 48, 3. VIII, 48, 5. — εὖ τίθεσθαι, bene consulere, bene disponere, I, 75, 5, τὰ ξυμφέροντα. IV, 59, 4, τὰ ἴδια. 61, 6. VI, 11, 6. VIII, 84, 5, τὸν πόλεμον. — εὖ μάλα, rite, III, 104, 5 (*ex Hom. H. Ap.* 171). — b) prospere, feliciter, I, 120, 3, εὖ παρασχόν. V, 15, 2, εὖ φερόμενοι. *item* 16. 46, σφίσιν εὖ ἑστώτων τῶν πραγμάτων. — εὖ πράσσειν, prospera fortuna uti, II, 64. VI, 75, 3. — εὖ ποιεῖν, beneficio afficere, III, 43, 3. VII, 15, 2. VIII, 82, 3. — εὖ δρᾶν, *idem*, III, 54. IV, 63, 2. — εὖ πάσχειν, beneficio uti, I, 34. II, 40, 4. III, 40, 3. 54, 2. 55, 3.

εὐαποβατώτερος, exscensu facilior, IV, 30, 3, τὴν νῆσον εὐαποβατωτέραν οὖσαν.

εὐαποτείχιστος, circumvallatu facilis, VI, 75, ἐτείχιζον... τεῖχος παρὰ πᾶν τὸ πρὸς τὰς Ἐπιπολὰς ὁρῶν, ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσι.

εὐβουλία, prudentia, bonum consilium, I, 78, 4, ἕως ἔτι αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία. II, 97 (*de Scythis*), οὐ μὴν

οὐδ' ἐς τὴν ἄλλην εὐβουλίαν καὶ ξύνεσιν... ἄλλοις ὁμοιοῦνται. III, 42, νομίζω δύο τὰ ἐναντιώτατα εὐβουλίᾳ εἶναι τάχος τε καὶ ὀργήν. 43, οὐ περὶ τῆς ἐκείνων ἀδικίας ἡμῖν ὁ ἀγὼν,... ἀλλὰ περὶ τῆς ἡμετέρας εὐβουλίας.

εὔβουλος, prudens, I, 84, 3, πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα. *Ibid.*

εὐγενής, nobilis, I, 126, 3, Κύλων ἦν Ὀλυμπιονίκης, ἀνὴρ Ἀθηναῖος, τῶν πάλαι εὐγενής τε καὶ δυνατός.

εὐδαιμονεῖν, omnium rerum copia florere, VIII, 24, 4, Χῖοι μόνοι μετὰ Λακεδαιμονίους ὧν ἐγὼ ᾐσθόμην εὐδαιμονήσαντες [*Vat.* ηὐδαιμόνησάν τε] ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν.

εὐδαιμονία, res prosperae, rerum copia, 97, 6 (*de Thracum imperio*), μεγίστη ἐγένετο χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ. III, 39, 3, οὔτε ἡ παροῦσα εὐδαιμονία παρέσχεν ὄκνον μὴ ἐλθεῖν ἐς τὰ δεινά. *Ib.* 4, κακοπραγίαν... ῥᾷον ἀπωθοῦνται, ἢ εὐδαιμονίαν διασώζονται.

εὐδαίμων, locuples, I, 6, 3, οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων... οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνας λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες. II, 53, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τἀκείνων ἐχόντων.—τὸ εὔδαιμον, felicitas, II, 43, 4, οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες καὶ τὸ εὔδαιμον τὸ ἐλεύθερον, τὸ δὲ ἐλεύθερον τὸ εὔψυχον κρίναντες, μὴ περιορᾶσθε τοὺς πολεμικοὺς κινδύνους.

εὐδοκιμεῖν, existimationem habere, II, 37, ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ.

εὐδοξότατος, optimam famam habens, I, 84, ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν διαπαντὸς νεμόμεθα.

εὔελπις, bonam spem habens, I, 70, 3, ἐπὶ [*vulgo* ἐν] τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες. IV, 10, ἀπερισκέπτως εὔελπις ὁμόσε χωρῆσαι τοῖς ἐναντίοις. 62, 4, οὐδὲ ἰσχὺς βέβαιον, διότι καὶ εὔελπι. VI, 24, 3, εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι. VIII, 2, 4, πανταχόθεν εὐέλπιδες ὄντες.

εὐεπίθετος, aggressu facilis, VI, 34, 4 (*de hostium classe*), ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος [*Vat.* εὐεπιθέτως] εἴη, βραδεῖά τε καὶ κατ' ὀλίγον προσπίπτουσα.

εὐεργεσία, beneficium, meritum, I, 32, μήτε εὐεργεσίας μεγάλης μήτε ξυμμαχίας προσοφειλομένης. 41, 1. 128, 4, εὐεργεσίαν ἀπὸ τοῦδε πρῶτον ἐς βασιλέα κατέθετο. 129, 3. 137. 4. IV, 11, 4, ἀντὶ μεγάλων εὐεργεσιῶν. 56, 2, διὰ τὰς ὑπὸ τὸν σεισμὸν σφίσι γενομένας... εὐεργεσίας.

εὐεργέτης, **bene meritus**, I, 136. II, 27, 2. III, 47, 3. 57; *τῆς Ἑλλάδος*. 58, 3, *εὐεργέτας γεγενημένους διαπαντός*. 59. 63, 3. VI, 50, 4.

εὔζωνος, **expeditus**, II, 97. *ὁδῷ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ*. *Ib*. 2.

εὐήθεια, **simplicitas**, III, 45, 7, *ἁπλῶς ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται κτέ*.

εὔηθες, *idem*, III, 83, *τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει, καταγελασθὲν ἠφανίσθη*.

εὐθέως, **statim**, IV, 44, 3, *τροπαῖον εὐθέως ἔστησαν*. VII, 33, 3, *ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς Ἀθηναίοις ἐπιχειρεῖν*. VIII, 74, 2.

εὐθύ, **recta**, VIII, 88, *ὁ μὲν ἄρας εὐθὺ* [*vulgo εὐθὺς*] *τῆς Φασήλιδος καὶ Καύνου ἄνω τὸν πλοῦν ἐποιεῖτο*.

εὐθύνεσθαι, **multari, condemnari**, I, 95, 6, *τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων εὐθύνθη* [*Schol. εὐθύνας δέδωκε καὶ κατεδικάσθη*], *τὰ δὲ μέγιστα ἀπολύεται μὴ ἀδικεῖν*.

εὐθύς, **rectus**, II, 100, 2, *ὁδοὺς εὐθείας ἔτεμε*. 102, 4 (*de Echinadibus insulis*), *οὐδ' ἔχουσαι εὐθείας διόδους τοῦ ὕδατος ἐς τὸ πέλαγος*. V, 10, 6, *ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν*. — *ἀπό, ἐκ τοῦ εὐθέος*, **aperte**, I, 34, 3, *ἀπάτῃ τε μὴ παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν, δεομένοις τε ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν*. III, 43, 2, *καθέστηκε τἀγαθά, ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα, μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν*.

εὐθύς, **statim, protinus**, I, 1. 2, 6, *εὐθὺς ἀπὸ παλαιοῦ*. 26, 3, *εὐθὺς... καὶ ὕστερον*. 53, 3. 56, *μετὰ ταῦτα εὐθύς*. 57. 61. 62, 2. 64. 67. 89, 3, 90, 3. *Ibid*. 93, 4. 8, *εὐθὺς μετὰ τὴν Μήδων ἀναχώρησιν*. 102, 4, *εὐθὺς ἐπειδὴ ἀνεχώρησαν*. 111, 3. 115, 5. 125, 2. 132, 3. 140, 5. 142, 7, *μελετῶντες αὐτὸ εὐθὺς ἀπὸ τῶν Μηδικῶν*. 146, *ἀρξάμεναι εὐθὺς ἀπὸ τῶν ἐν Ἐπιδάμνῳ καὶ Κερκύρᾳ*. II, 2, 4. 3, 4. 5, 6. 7. 6, 2. 10, *μετὰ τὰ ἐν Πλαταιαῖς εὐθύς*. 29, 6. 49, 2. 51, 4. 53. 58. 61. 71. 80, 2, 4. 84, 5. 93, 2, *πλεῦσαι εὐθὺς ἐπὶ τὸ Πειραιᾶ*. *Ib*. 4, *ὡς ἐδόκει αὐτοῖς, καὶ ἐχώρουν εὐθύς*. III, 2. 13. 36. *Ib*. 4. 6. 47, 2. 3. 49, 2. 71, 2. 77, 2. 81, *τῆς νυκτὸς εὐθὺς κατὰ τάχος ἐκομίζοντο ἐπ' οἴκου*. 91, 3. 110, 2. 112, 2, *ἀπὸ ἑσπέρας εὐθύς*. IV, 3, 2. 8. 14, 5. 23. 25, 10. 32. 34. 42, *μετὰ ταῦτα εὐθύς*. 44, 4. 52, *τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθύς*. 54. 57, 3. 67, 5. 69. 73, 3. 74, 2. 76, *εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκ τῆς Μεγαρίδος ἀναχώρησιν*. 83. 84. 90, 4. 100. 103, 5. 104, 2. 107, 3, *εὐθὺς μετὰ τὴν ἅλωσιν*. 110. 112, 2. 3. 113. 116. 117, *ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους εὐθὺς ἐκεχειρίαν*

ἐποιήσαντο ἐνιαύσιον. 122, 4. 6. 125. 130, 1. 132, εὐθὺς τότε ἀρξάμενος πράσσειν. 133, 3, εὐθὺς τῆς νυκτός. 134, 2. 135. V, 3, 2. 8. 10, 8. 9. 13, τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς. 14, εὐθὺς μετὰ τὴν... μάχην. *similiter* 15, 2. 20, ἐκ Διονυσίων εὐθὺς τῶν ἀστικῶν. 21. 25. 31. *Ib.* 6, ἐγένοντο καὶ οἱ Κορίνθιοι εὐθὺς μετ' ἐκείνους. 35, 2, εὐθὺς μετὰ τὰς σπονδάς. 39, 3. 40, ἅμα τῷ ἦρι εὐθὺς τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 43. *Ib.* 3. 44, 2. 45, 4. 46; 5. 60. 61, 3. 63, 2. 65, 2. 66, 2. 72, 4. 74, 2. 75, 5. *Ibid.* 80, 2, οὐκ εὐθύς γε ἀπέστη τῶν Ἀθηναίων, ἀλλὰ διενοεῖτο. 85. 102. 114. VI, 23, 2. 26. 46, 2. 50, 2. 51, 2. 54, 3. 56, 2. 57, 3. 58. *Ib.* 2. 60, 4. 62, 1. 63, τοῦ ἐπιγιγνομένου χειμῶνος εὐθύς. *Ib.* 2. 65. 69. *Ibid.* 74, τὸ ἐν τῇ Κατάνῃ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἔπλευσεν εὐθὺς ἐπὶ Μεσσήνην (*nisi* recta *intelligere mavis*). 88, 8. 9. 91, 3, εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται, ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία, καὶ εὐθὺς καὶ Ἰταλία (*vel* deinceps). *Ib.* 4. 7. 97, 2. 101, 6. VII, 2, 2. 13, 2. 15, 2, ἅμα τῷ ἦρι εὐθύς. 16, 2. 22, 2. 26, 3. 29. 34, 7. 37, 2. 39, 2. 40. 42, 3, ὁ Νικίας... ὡς οὐκ εὐθὺς προσέκειτο ταῖς Συρακούσαις,... ὑπερώφθη. *Ibid.* 43, 4. 5. *Ibid.* 56, 2. 59, 3. 64. *Ibid.* 65. 69. *Ib.* 4. 72, 2, τῆς νυκτὸς ἐβουλεύοντο εὐθὺς ἀναχωρεῖν. 74. 77, 1. 81, 2. 82, 3. 84, 3. 5. VIII, 1, 2. 2. 3. *Ib.* 2. 5, 3, δύναμιν ἔχων εὐθὺς [*vulgo* αὐτὸς] ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν. 6, 4. 7. 8, 3. 4. 10. 11, 3. 14, 3. 15. 19. 27, 6, ἀφ' ἑσπέρας εὐθύς. 33, 3. 40, 2. 41. *Ib.* 3. 42, 3. 44, 2. 50, 4. 56, εὐθὺς μετὰ ταῦτα. 64. 66, 2. 67. 71. 72, 2. 74, 3. 76, 2. 79, 5. 80. 82. *Ib.* 3. 86, 4 (*ut* VI, 74). 92, 6. 93. 94, 3. 95, 3. 4. 96, 3, εὐθὺς... ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ... πλεῖν. 97. 98. 100. 102, 2. 103, 2. 105, 3. — *cum particip.* vixdum, simul ac, I, 1, ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου. II, 39, εὐθὺς νέοι ὄντες. 47, 2, τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου. 54, 5, ἐσβεβληκότων τῶν Πελοποννησίων ἡ νόσος ἤρξατο εὐθύς. IV, 43, 2, τῷ δεξιῷ κέρᾳ τῶν Ἀθηναίων εὐθὺς ἀποβεβηκότι... οἱ Κορίνθιοι ἐπέκειντο. 89. 123, 3, εὐθὺς πυθόμενοι. V, 51, 2, εὐθὺς καθισταμένῃ τῇ πόλει ἠναντιοῦντο. 76. VI, 94. VII, 19. 20. 50, 3, εὐθὺς αὐτῶν ἐλθόντων. VIII, 18, 4, Μιλησίων εὐθὺς ἀποστάντων. 61. 62, μετὰ τοῦτο εὐθὺς τοῦ Δερκυλίδου πεζῇ ἐκ τῆς Μιλήτου παρεξελθόντος. — repente, II, 53, ἀγχίστροφον τὴν μεταβολὴν ὁρῶντες τῶν τ' εὐδαιμόνων καὶ αἰφνιδίως θνησκόντων, καὶ τῶν οὐδὲν πρότερον κεκτημένων, εὐθὺς δὲ τἀκείνων ἐχόντων. — recta, IV, 118, 4, ἀπὸ τοῦ Ποσειδωνίου εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν τὴν ἐς Μίνωαν. — deinceps, proxime, VI, 96, χωρίου ἀποκρήμνου τε καὶ ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθὺς κειμένου. VIII, 90, 4, χηλή ἐστι τοῦ Πει-

ραιῶς ἡ Ἠετιώνεια, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθὺς ὁ ἔσπλους ἐστίν. *Ib.* 1, διῳκοδόμησαν καὶ στοὰν, ἥπερ ἦν μεγίστη, καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ. — ab initio, VI, 88, 4, τῶν τὴν μεσόγαιαν ἐχόντων αὐτόνομοι οὖσαι καὶ πρότερον ἀεὶ οἰκήσεις εὐθὺς, πλὴν ὀλίγοι, μετὰ τῶν Ἀθηναίων ἦσαν.

εὐκαθαιρετώτερος, qui facilius vinci potest, VII, 18, 2, τοὺς Ἀθηναίους ἐνόμιζον, διπλοῦν τὸν πόλεμον ἔχοντας,... εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι.

εὐκατηγόρητος, qui facile accusari potest, VI, 77, ἀλλ' οὐ γὰρ δὴ τὴν τῶν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὖσαν πόλιν νῦν ἥκομεν ἀποφανοῦντες ἐν εἰδόσιν ὅσα ἀδικεῖ.

εὔκλεια, gloria, II, 44, 4.

εὔκοσμος, bene ordinatus, Comp. VI, 42, τρία μέρη νείμαντες, ἓν ἑκάστῳ ἐκλήρωσαν, ἵνα μήτε ἅμα πλέοντες ἀπορῶσιν ὕδατος καὶ λιμένων,... πρός τε τἆλλα εὐκοσμότεροι καὶ ῥᾴους ἄρχειν ὦσι κατὰ τέλη στρατηγῷ προστεταγμένοι. — τὸ εὔκοσμον, bonus ordo, modestia, I, 84, 3, πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα.

*εὐλάκα (*Dor.*), vomer, V, 16, 2, ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλάξειν.

*εὐλάξειν (*Dor.*), araturum esse, V, 16, 2.

εὔληπτος, captu facilis, VI, 85, 2, νησιώτας ὄντας καὶ εὐλήπτους.

εὐλογία, laudatio, II, 42, τὴν εὐλογίαν... φανερὰν σημείοις καθιστάς.

εὔλογος, probabilis, III, 82, 4, πρόφασις. *item* VI, 79, 1.— rationi consentaneus, VI, 76, 2, οὐκ εὔλογον τὰς μὲν ἐκεῖ πόλεις ἀναστάτους ποιεῖν, τὰς δὲ ἐνθάδε κατοικίζειν. *similiter* 84, 2. — εὔλογον, recta ratio, IV, 87, 3, οὐκ ἀδικεῖν ἔτι νομιῶ, προσεῖναι δέ τί μοι καὶ κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον.

εὐλόγως, iure, merito, IV, 61, 3, οἱ ἐπίκλητοι, εὐπρεπῶς ἄδικοι ἐλθόντες, εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασιν.

εὐμένεια, benevolentia, V, 105, τῆς πρὸς τὸ θεῖον εὐμενείας οὐδ' ἡμεῖς οἰόμεθα λελείψεσθαι.

εὐμενής, propitius, II, 74, 2, παρέσχετε αὐτὴν (τὴν γῆν) εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι τοῖς Ἕλλησιν.

εὐμεταχείριστος, qui facile debellari potest, VI, 85, 3, οὔτε ἡμῖν ἔτι ἔσται ἰσχὺς τοσαύτη, ἐς ἓν ξυστᾶσα, εὐμεταχείριστος, οὔτε κτέ.

εὐνή, cubile, III, 112, 3, ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρα-

κιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς. *similiter* IV, 34. — εὐναί, tabernacula, castra, VI, 67, τὸ μὲν ἥμισυ αὐτοῖς τοῦ στρατεύματος ἐν τῷ πρόσθεν ἦν,... τὸ δὲ ἥμισυ ἐπὶ ταῖς εὐναῖς ἐν πλαισίῳ.

εὔνοια, benevolentia, I, 22, 2, ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. 77, 6. 134, ἄλλου νεύματι ἀφανεῖ χρησαμένου, καὶ δηλώσαντος εὐνοίᾳ. II, 8, 4, ἡ εὔνοια παραπολὺ ἐποίει τῶν ἀνθρώπων μᾶλλον ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους. 11, 2, ἡ Ἑλλὰς πᾶσα... εὔνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος. 40, 4, βεβαιότερος ὁ δράσας τὴν χάριν, ὥςτε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σώζειν. 45, τὸ μὴ ἐμποδὼν ἀνανταγωνίστῳ εὐνοίᾳ τετίμηται. III, 9, 2. 12, ὃ τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε. 37, 2. IV, 46, 6, διδάξαντος, ὡς κατ' εὔνοιαν δὴ [*vulgo* δῆθεν], λέγειν κτέ. VI, 92, 6, τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης, καὶ οὐ βίᾳ, κατ' εὔνοιαν δὲ ἡγῆσθε. VII, 57, 10, Δημοσθένους φιλίᾳ καὶ Ἀθηναίων (in Ath.) εὐνοίᾳ.

εὐνομεῖσθαι, bene moratum esse, I, 18, ἡ Λακεδαίμων ... ἐκ παλαιοτάτου καὶ εὐνομήθη καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν.

εὔνους, benevolus, bene affectus, τινί erga aliquem, II, 35, 2, ἀκροατής. III, 30, 3, ἐλπίζω μετὰ τῶν ἔνδον, εἴ τις ἄρα ἡμῖν ἐστιν ὑπόλοιπος εὔνους, καταληφθῆναι ἂν τὰ πράγματα. 47, 2, ὑμῖν ὁ δῆμος ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν εὔνους ἐστίν. 58, 2, οὐκ ἐχθροὺς ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους. *Ib.* 4. IV, 71, 1. 78, 2, τοῖς Ἀθηναίοις ἀεί ποτε τὸ πλῆθος τῶν Θεσσαλῶν εὔνουν ὑπῆρχεν. 87, 1. 114, 4. V, 106, μὴ βουλήσεσθαι προδόντας ἡμᾶς τοῖς μὲν εὔνοις τῶν Ἑλλήνων ἀπίστους καταστῆναι, τοῖς δὲ πολεμίοις ὠφελίμους. VI, 29, 3, δεδιότες τὸ στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ. 32, 2, εἴ τις ἄλλος εὔνους παρῆν σφίσι. 36, ἢ δειλός ἐστιν, ἢ τῇ πόλει οὐκ εὔνους. 64, 2, ἠπίσταντο ἐν τῇ πόλει ἔτι ὑπολοίπους ὄντας τῶν σφίσιν εὐνόων [*vulgo* εὔνων]. 88, τοῖς Ἀθηναίοις. — τὸ εὔνουν, benevolentia, IV, 87, 3. V, 109.

εὐξυνετώτερον, prudentius, IV, 18, 4, ταῖς ξυμφοραῖς... εὐξυνετώτερον ἂν προςφέροιντο.

εὐοργήτως, moderate, I, 122, ὁ μὲν εὐοργήτως αὐτῷ (τῷ πολέμῳ) προςομιλήσας, βεβαιότερος· ὁ δὲ ὀργισθεὶς περὶ αὐτόν, οὐκ ἐλάσσω πταίει.

εὐορκεῖν, ius iurandum servare, V, 30, 3, θεῶν πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις, οὐκ ἂν εὐορκεῖν (ἔφασαν) προδιδόντες αὐτούς.

εὔορκος, foederi consentaneus, V, 18, 11, λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὔορκον εἶναι ἀμφοτέροις ταύτῃ μεταθεῖναι ὅπῃ ἂν δοκῇ ἀμφοτέροις. 23, 6. 29, 2. VI, 83, 2, ἐπειδὴ τυγχάνει ἀμφοτέροις

οὖσι ξυμμάχοις σφῶν πρὸς ἀλλήλους πόλεμος ὤν, εὔορκον δοκεῖν εἶναι σφίσιν ἐν τῷ παρόντι μηδετέροις ἀμύνειν.

εὐπορεῖν, **posse**, VI, 44, 1, προςβαλοῦσα ἡ πᾶσα παρασκευὴ πρός τε ἄκραν Ἰαπυγίαν καὶ πρὸς Τάραντα, καὶ ὡς ἕκαστοι εὐπόρησαν.—**adiumenta habere**, VI, 34, 2, χρυσὸν καὶ ἄργυρον πλεῖστον κέκτηνται, ὅθεν ὅ τε πόλεμος καὶ τἄλλα εὐπορεῖ.

εὐπορία, **copia**, IV, 3, 2, ἀπέφαινε πολλὴν εὐπορίαν ξύλων τε καὶ λίθων.—**facilitas**, IV, 52, 3, ναῦς εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι αὐτόθεν. —**adiumenta, opes**, III, 45, 6, ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως,... ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων, ἡ δὲ τὴν εὐπορίαν τῆς τύχης ὑποτιθεῖσα, πλεῖστα βλάπτουσι. 82, 1, ὁ πόλεμος, ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν κτέ.

εὔπορος, **facilis, commodus**, IV, 10, 3, τοῦ χωρίου τὸ δυςέμβατον ἡμέτερον νομίζω, ὃ μενόντων ἡμῶν ξύμμαχον γίγνεται, ὑποχωρήσασι δέ, καίπερ χαλεπὸν ὄν, εὔπορον ἔσται. 78, 2, τὴν Θεσσαλίαν... οὐκ εὔπορον ἦν διϊέναι ἄνευ ἀγωγοῦ. VIII, 48, 4, τοῖς ἄλλοις ἐφαίνετο εὔπορα καὶ πιστά. *Ib.* 4, τῷ βασιλεῖ οὐκ εὔπορον εἶναι... πράγματα ἔχειν. Comp. I, 93, 7, ἰδὼν... τῆς βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν. VI, 17, 6, τὰ ἐκεῖ... τοιαῦτα καὶ ἔτι εὐπορώτερα ἔσται. 90, 4, χρήματα καὶ σῖτον, ὥστε εὐπορώτερον γίγνεσθαί τι [*vulgo* τινα] αὐτῶν, αὐτὰ τὰ προςγενόμενα ἐκεῖθεν χωρία ἔμελλε διαρκῆ... παρέξειν. —**opulentus**, II, 64, 3, πόλις τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν. —*εὔπορον*, **copia**, VIII, 48, 3, διὰ τὸ εὔπορον τῆς ἐλπίδος τοῦ παρὰ βασιλέως μισθοῦ.

εὐπόρως, **copiose**, VIII, 36, οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον.

εὐπραγεῖν, **rebus secundis frui**, II, 60, 2, ἡγοῦμαι πόλιν πλείω ξύμπασαν ὀρθουμένην ὠφελεῖν τοὺς ἰδιώτας, ἢ καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, ἀθρόαν δὲ σφαλλομένην. VI, 16, 4, ὥςπερ δυςτυχοῦντες οὐ προςαγορευόμεθα, ἐν τῷ ὁμοίῳ τις ἀνεχέσθω καὶ ὑπὸ τῶν εὐπραγούντων ὑπερφρονούμενος.

εὐπραγία, **laetus eventus, res secundae**, I, 84, 2, μόνοι... εὐπραγίαις οὐκ ἐξυβρίζομεν. IV, 17, 6, οἷς πλεῖσται μεταβολαὶ ἐπ' ἀμφότερα ξυμβεβήκασι, δίκαιοί εἰσι καὶ ἀπιστότατοι εἶναι ταῖς εὐπραγίαις. 64, 4, ἡ παρὰ λόγον τῶν πλειόνων εὐπραγία. V, 46, ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἄριστον εἶναι διασώσασθαι τὴν εὐπραγίαν. VII, 46, ὡς ἐπὶ ἀπροςδοκήτῳ εὐπραγίᾳ πάλιν αὖ ἀναῤῥωσθέντες. 81, 6, ἐπ' εὐπραγίᾳ ἤδη σαφεῖ. 86, 4, μὴ... ταραχὴν σφίσιν ἐν εὐπραγίᾳ ποιήσῃ.

εὐπραξία, idem, I, 33, 2, τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, ἢ τίς τοῖς πολεμίοις λυπηροτέρα, κτέ. III, 39, 4, εἴωθε, τῶν πόλεων αἷς ἂν μάλιστα καὶ δι' ἐλαχίστου ἀπροςδόκητος εὐπραξία ἔλθῃ, ἐς ὕβριν τρέπειν.

εὐπρέπεια, species, pulcritudo, VI, 31, 3, προθυμηθέντος ἑνὸς ἑκάστου, ὅπως αὐτῷ τινι εὐπρεπείᾳ τε ἡ ναῦς προέξει, καὶ τῷ ταχυναυτεῖν. — εὐπρεπείᾳ λόγου, honestis nominibus, III, 11, 2. 82, 8.

εὐπρεπής, decorus, pulcher, II, 38, ἰδίαις κατασκευαῖς εὐπρεπέσι. Sup. II, 44, οἱ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσι... τελευτῆς. VI, 31, παρασκευή. — speciosus, honestus, I, 37, 4, κἂν τούτῳ τὸ εὐπρεπὲς ἄσπονδον... προβέβληνται. III, 82, 4, μέλλησις προμηθής, δειλία εὐπρεπής (ἐνομίσθη). Ib. 8, ὀνόματος. IV, 86, 6, ἀπάτῃ εὐπρεπεῖ αἴσχιον... πλεονεκτῆσαι ἢ βίᾳ ἐμφανεῖ. 99. VI, 8, 4, προφάσει. 76, 3, αἰτίαν. VIII, 66, ἦν τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους. — *Neutr. subst.* I, 39, 2, τὸ εὐπρεπὲς τῆς δίκης παρέσχοντο. III, 38, 2, τοῦ λόγου. *item* 44, 4. — ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, honesto vocabulo, VII, 57, 7, ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἧσσον εἵποντο.

εὐπρεπῶς, honeste, decore, I, 82, 6, πόλεμον ξύμπαντας ἀραμένους... οὐ ῥᾴδιον εὐπρεπῶς θέσθαι. IV, 60. 61, 8. VI, 6, βοηθεῖν ἅμα εὐπρεπῶς βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι. Sup. VIII, 109, ὅπως... ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται. [*praeterea vulgo* I, 38, 4, *ubi nunc* ἐκπρεπῶς.]

εὐπρόςοδος, affabilis, VI, 57, 2, ἦν πᾶσιν εὐπρόςοδος ὁ Ἱππίας.

εὐπροφάσιστος, honestum praetextum habens, VI, 105, 1, τοῖς Λακεδαιμονίοις ἤδη εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν ἐς τοὺς Ἀθηναίους τοῦ ἀμύνεσθαι ἐποίησαν.

εὑρετέος, inveniendus, III, 45, 4, ἢ δεινότερόν τι τούτου δέος εὑρετέον ἐστίν, ἢ τόδε γε οὐδὲν ἐπίσχει.

εὕρημα, fortuitum bonum, V, 46, ἐκείνοις δυςτυχοῦσιν ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι.

Εὔριπος, Euripus, VII, 29. *Ib.* 2, ἐκ Χαλκίδος τῆς Εὐβοίας... διέπλευσε τὸν Εὔριπον. 30.

εὑρίσκειν, invenire, nancisci, I, 71, 6, οὔτε γὰρ ὅσια ἂν ποιοῖμεν μεταβαλλόμενοι, οὔτε ξυνηθεστέρους ἂν ἄλλους εὕροιμεν. 132, 6, λύει τὰς ἐπιστολάς, ἐν αἷς ὑπονοήσας τι τοιοῦτο προςεπεστάλθαι, καὶ αὐτὸν εὗρεν ἐγγεγραμμένον κτείνειν. II, 6, 3, ὁ κή-

ρυξ ἀφικόμενος εὗρε τοὺς ἄνδρας διεφθαρμένους. 102, 5. III, 30, 2, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων, πολὺ τὸ ἀφύλακτον εὑρήσομεν. 49, 2. IV, 36, περιμέναι κατὰ νώτου αὐτοῖς ὁδῷ ἣ ἂν αὐτὸς εὕρῃ. 44, 5. 54, εὗρον... αὐτοὺς ἐστρατοπεδευμένους. 124, 2. V, 21, 3. 42, τὸ Πάνακτον ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν αὐτῶν καθῃρημένον εὗρον [*Vat.* ηὗρον]. VI, 52, ὡς οὐδὲν εὗρον ναυτικὸν πληρούμενον. VII, 78, 3. 79. 80, 6. VIII, 66, 4, ἢ ἀγνῶτα ἂν εὗρεν ᾧ ἐρεῖ, ἢ γνώριμον ἄπιστον. 76, 7. Pass. II, 34, 3, οἱ ἂν μὴ εὑρεθῶσιν ἐς ἀναίρεσιν. III, 47, 5, τὸ Κλέωνος τὸ αὐτὸ δίκαιον καὶ ξύμφορον τῆς τιμωρίας οὐχ εὑρίσκεται ἐν αὐτῷ δυνατὸν ὂν ἅμα γίγνεσθαι. IV, 62. VI, 58, 2. VII, 62, 3, εὕρηται ἡμῖν ὅσα χρὴ ἀντιναυπηγεῖσθαι. — comperire, investigando et inquirendo consequi, I, 1, 2, τὰ πρὸ αὐτῶν... σαφῶς εὑρεῖν διὰ χρόνου πλῆθος ἀδύνατα ἦν. 20. 80, 2, εὕροιτε ἂν τόνδε, περὶ οὗ νῦν βουλεύεσθε, οὐκ ἂν ἐλάχιστον γενόμενον, εἰ σωφρόνως τις αὐτὸν ἐκλογίζοιτο. 135, 2, ξυνεπῃτιῶντο καὶ τὸν Θεμιστοκλέα, ὡς εὕρισκον ἐκ τῶν περὶ Παυσανίαν ἐλέγχων. II, 87, 7. III, 56, 6. V, 20, 3, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν,... εὑρήσει... δέκα θέρη, ἴσους δὲ χειμῶνας τῷ πρώτῳ πολέμῳ τῷδε γεγενημένους. 26, 2. 3. VI, 53, 2, χρησιμώτερον ἡγούμενοι βασανίσαι τὸ πρᾶγμα καὶ εὑρεῖν. VII, 67, 2. VIII, 33, 4. Pass. I, 21, εὑρῆσθαι ἡγησάμενος ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων, ὡς παλαιὰ εἶναι, ἀποχρώντως. 22, 3, ἐπιπόνως. VI, 2, 2, ὡς ἡ ἀλήθεια εὑρίσκεται. 31, 5, εἴ τις ἐλογίσατο τὴν τῆς πόλεως ἀνάλωσιν, ... πολλὰ ἂν τάλαντα εὑρέθη ἐκ τῆς πόλεως τὰ πάντα ἐξαγόμενα. — Med. adipisci, impetrare, I, 31, 2, ὠφέλειάν τινα πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὑρίσκεσθαι. 58, ἐπειδὴ ἐξ' Ἀθηνῶν ἐκ πολλοῦ πράσσοντες οὐδὲν εὕροντο [*Vat. et alii* ηὕροντο] ἐπιτήδειον. V, 32, 6, ἐλθόντες Ἀθήναζε μετὰ Κορινθίων, οὐχ εὕροντο τὰς δεχημέρους σπονδάς.

εὐρυχωρία, apertus et propatulus locus (*de mari*), II, 83, 2, ὁ Φορμίων παραπλέοντας αὐτοὺς ἔξω τοῦ κόλπου ἐτήρει, βουλόμενος ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ ἐπιθέσθαι. 86, 5. 90, 5. 91. IV, 13, 3. VII, 36, 6. 49, 2, ταῖς ναυσὶν ἐν πελάγει καὶ οὐκ ἐν στενοχωρίᾳ .. τοὺς ἀγῶνας ποιήσονται, ἀλλ' ἐν εὐρυχωρίᾳ. VIII, 102. — (*de terra*), IV, 127, 2. VII, 3, 3, ὁ Γύλιππος... ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον ἐς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον. 6, 2.

εὐσέβεια, pietas, III, 82, 8, εὐσεβείᾳ οὐδέτεροι ἐνόμιζον.

εὐσκεπαστότατος, tutissimus, V, 71, νομίζειν τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι.

εὐσταλής, expeditus, III, 22, 2, ἦσαν εὐσταλεῖς τῇ ὁπλίσει.

ε ὐ τ α κ τ ε ῖ ν, modum et disciplinam servare, VIII, 1, 4, πάντα πρὸς τὸ παραχρῆμα περιδεὲς... ἕτοιμοι ἦσαν εὐτακτεῖν.

ε ὔ τ α κ τ ο ς, bene ordinatus, compositus, II, 89, 9, εὔτακτοι παρὰ ταῖς ναυσὶ μένοντες. VII, 77, 5, τὴν πορείαν ὥςτ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι, αὐτοὶ φυλάξατε.

ε ὐ τ α ξ ί α, bonus ordo, VI, 72, 4, ἔφη κατὰ τὸ εἰκὸς κρατήσειν σφᾶς τῶν ἐναντίων, ἀνδρείας μὲν σφίσιν ὑπαρχούσης, εὐταξίας δὲ ἐς τὰ ἔργα προςγενομένης.

ε ὐ τ έ λ ε ι α, parsimonia, II, 40, φιλοκαλοῦμεν μετ' εὐτελείας. VIII, 1, 3, τῶν κατὰ τὴν πόλιν τι ἐς εὐτέλειαν σωφρονίσαι. 4, τὰ ἄλλα, εἴ που τι ἐδόκει ἀχρεῖον ἀναλίσκεσθαι, ξυστελλόμενοι ἐς εὐτέλειαν. 86, 6, εἰ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται... πάνυ ἐπαινεῖν.

ε ὐ τ ε λ έ σ τ ε ρ ο ς, levior, VIII, 46, 2, εὐτελέστερα τὰ δεινά.

ε ὐ τ ρ α π έ λ ω ς, lepide, venuste, II, 41, ἐπὶ πλεῖστ' ἂν εἴδη καὶ μετὰ χαρίτων μάλιστ' ἂν εὐτραπέλως τὸ σῶμα αὔταρκες παρέχεσθαι.

ε ὐ τ ρ ε π ί ζ ε σ θ α ι, parare, II, 12, 2, τὰς προςβολὰς εὐτρεπίζοντο. IV, 123, 4, τὰ περὶ σφᾶς αὐτούς.

ε ὐ τ υ χ ε ῖ ν, secunda fortuna uti, II, 44, 4, τὸν πλείονα κέρδος, ὃν εὐτυχεῖτε, βίον ἡγεῖσθε. 60, 3. 61, οἷς αἵρεσις γεγένηται τἆλλα εὐτυχοῦσι, πολλὴ ἄνοια πολεμῆσαι. IV, 18, 4. 117, 2. V, 7, 3. 16. VI, 15, 2. 23, 3, εἰδὼς πολλὰ μὲν ἡμᾶς δέον βουλεύσασθαι, ἔτι δὲ πλείω εὐτυχῆσαι. VII, 63, 4. 68, 3. — prospere succedere, III, 39, 4, τὰ πολλά, κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα, ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν. IV, 17, 4, τὰ παρόντα ἀδοκήτως. 62, 4, τιμωρία οὐκ εὐτυχεῖ βεβαίως, ὅτι καὶ ἀδικεῖται. 79, 2, ὡς τὰ τῶν Ἀθηναίων εὐτύχει [*nonnulli codd.* ηὐτύχει]. Pass. VII, 77, 3, ἱκανὰ τοῖς πολεμίοις εὐτύχηται.

ε ὐ τ υ χ ή ς, felix, II, 62, 4, αὔχημα καὶ ἀπὸ ἀμαθίας εὐτυχοῦς καὶ δειλῷ τινὶ ἐγγίγνεται. VI, 17, ἕως... ὁ Νικίας εὐτυχὴς δοκεῖ εἶναι. — τ ὸ ε ὐ τ υ χ έ ς, felicitas, II, 44.

ε ὐ τ υ χ ί α, secunda fortuna, I, 120, 3, μήτε τῇ κατὰ πόλεμον εὐτυχίᾳ ἐπαίρεσθαι. *Ib.* 4. II, 42, 2, ὧν καὶ πολλάκις ἕξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις. IV, 17, 4, ὑμῖν εὐτυχίαν τὴν παροῦσαν ἔξεστι καλῶς θέσθαι. 65, 4, τῇ παρούσῃ εὐτυχίᾳ χρώμενοι. V, 14. 16, βουλόμενοι... διασώσασθαι τὴν εὐτυχίαν. VII, 77, 2, οὔτ' εὐτυχίᾳ δοκῶν που ὕστερός του εἶναι κατὰ τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα. VIII, 106, 5, ἀνέλπιστον τὴν εὐτυχίαν ἀκούσαντες.

* εὐφήμως, ore fausto, III, 104, 6 (*ex Hom. H. Ap.* 171).

εὐφύλακτος, custoditu facilis, III, 92, 6, νεώρια παρεσκευάζοντο, καὶ ἤρξαντο κατὰ Θερμοπύλας, κατ' αὐτὸ τὸ στενόν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη. Comp. VIII, 55, εὐφυλακτότερα αὐτοῖς ἐγίγνετο.

εὔχεσθαι, vota nuncupare, II, 74, 3, ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν, ἐν ᾗ οἱ πατέρες ἡμῶν εὐξάμενοι ὑμῖν Μήδων ἐκράτησαν. *item* III, 58, 6. — optare, II, 43, τοὺς λοιποὺς χρὴ ἀσφαλεστέραν μὲν εὔχεσθαι, ἀτολμοτέραν δὲ μηδὲν ἀξιοῦν τὴν ἐς τοὺς πολεμίους διάνοιαν ἔχειν.

εὐχή, votum, precatio, VI, 32, εὐχὰς τὰς νομιζομένας πρὸ τῆς ἀναγωγῆς οὐ κατὰ ναῦν ἑκάστην, ξύμπαντες δὲ ὑπὸ κήρυκος ἐποιοῦντο. VII, 75, 7, ἀντὶ εὐχῆς καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον. VIII, 70, ὅσα πρὸς θεούς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο.

εὐψυχία, fortitudo, I, 84, 3, αἰδὼς σωφροσύνης πλεῖστον μετέχει, αἰσχύνης δὲ εὐψυχία. 121, 4. II, 87, 4, ἄνευ εὐψυχίας οὐδεμία τέχνη πρὸς τοὺς κινδύνους ἰσχύει. 89, 3. VI, 72, 4, τὴν εὐψυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. VII, 64, 2.

εὔψυχος, fortis, II, 11, 5, οὕτω πρὸς τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν. — εὔψυχον, fortitudo, II, 39, πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον καὶ ἀπάταις, ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ. 43, 4. IV, 126, 6. V, 9.

εὐώνυμος, sinister (*de exercitus cornu*), I, 48, 4. 49, 6. III, 107, 4. *Ibid.* IV, 43, 4. 5. 93, 4. 96, 3. 5. V, 10, 3. 8. 67. *Ib.* 2. 71. *Ib.* 3. 73, 2. VI, 70, 2. 101, 4. 6. VII, 6, 3. VIII, 42, 2. 104, 4. 5. 105, 2.

ἐφαιρεῖσθαι *vid.* ἐφῃρημένος.

ἐφεδρεύειν, insidiari, IV, 71, ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων. VIII, 92, 8, ἐφεδρευόντων ἐγγὺς [*nonnulli codd.* ἔτι] τῶν πολεμίων.

ἐφέλκειν, trahere post se, IV, 26, 8 (*de natatoribus*), καλωδίῳ ἐν ἀσκοῖς ἐφέλκοντες μήκωνα μεμελιτωμένον. — Pass. allici, I, 42, 4, μηδ' ὅτι ναυτικοῦ ξυμμαχίαν μεγάλην διδόασι, τούτῳ ἐφέλκεσθε [*nonnulli codd.* ἐφέλκεσθαι].

ἐφέπεσθαι, sequi, subsequi, III, 45, 5, ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη, . . . πλεῖστα βλάπτουσι. IV, 120, 2, ἄπωθεν. V, 3, 2, ὁ πεζὸς ἐπισπόμενος [*vulgo* ἐπισπώμενος] αὐτοβοεὶ κτέ. 11, τὸν Βρασίδαν οἱ ξύμμαχοι πάντες,

ξὺν ὅπλοις ἑπισπόμενοι, δημοσίᾳ ἔθαψαν. 58, 4. VII, 52, 2, αὐτόν τε διαφθείρουσι, καὶ τὰς μετ' αὐτοῦ ναῦς ἐπισπομένας. 78, 2, τὸ δὲ ἐχώρει ἐν πλαισίῳ τεταγμένον τὸ Νικίου, ἐφεπόμενον [*Vat.* ἑπόμενον] δὲ τὸ Δημοσθένους. — persequi, IV, 35, 3, οἱ Ἀθηναῖοι ἐπισπόμενοι [*vulgo* ἐπισπώμενοι]... ὤσασθαι ἐπειρῶντο. 96, 6. 8, Βοιωτοὶ ἐφεπόμενοι ἔκτεινον. — sententiam alterius sequi, III, 43, 5, εἰ ὅ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος [*vulgo* ἐπισπώμενος] ὁμοίως ἐβλάπτοντο, σωφρονέστερον ἂν ἐκρίνετε.

ἐφήκειν, advenire, VIII, 67, 2, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε.

ἐφήμερος, unum diem durans, II, 53, 2, ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι.

ἐφῃρημένος, electus ad alterius locum supplendum, IV, 38, τοῦ μετ' αὐτὸν Ἱππαγρέτου ἐφῃρημένου ἐν τοῖς νεκροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου ὡς τεθνεῶτος, αὐτὸς τρίτος ἐφῃρημένος ἄρχειν κατὰ νόμον, εἴ τι ἐκεῖνοι πάθοιεν.

ἐφιέναι, permittere, I, 95, 6, οἷς οὐκέτι ἐφίεσαν [*nonnulli codd.* ἀφ.] οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν. — Med. appetere, I, 8, 3, τῶν κερδῶν. 128, 3, τῆς Ἑλληνικῆς ἀρχῆς. II, 42, 4. IV, 61, 3, τῶν ἐν τῇ Σικελίᾳ ἀγαθῶν. 87, 4, ἀρχῆς. 92, 7. 108, 7. VI, 6, ἐφιέμενοι τῇ ἀληθεστάτῃ προφάσει τῆς πάσης ἄρξειν. 8, 4, τῆς Σικελίας ἁπάσης. *item* 11, 5. 33, 4. 85, 3, ἀρχῆς... ὑμῶν. VIII, 46, 2, ἧσσον τῶν κατὰ γῆν.

ἐφιστάναι, imponere, II, 75, 4, ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες, καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει. — Med. inhibere, II, 91, 4, αἱ μέν τινες τῶν νεῶν καθεῖσαι τὰς κώπας ἐπέστησαν [*nonnulli codd.* ἔστησαν]. — supervenire, III, 82, 2, ὡς ἂν ἕκασται αἱ μεταβολαὶ τῶν ξυντυχιῶν ἐφιστῶνται. — ingruere, adoriri, IV, 63, τοὺς ἐφεστῶτας πολεμίους ἐκ τῆς χώρας ἀποπέμπωμεν. VIII, 69, 4, οἱ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν μετ' αὐτῶν νεανίσκοι... ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς.

ἐφόδιον, viaticum, II, 70, 3, ἀργύριον ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον. VI, 31, 5, ἃ εἰκὸς ἦν καὶ ἄνευ τοῦ ἐκ τοῦ δημοσίου μισθοῦ πάντα τινὰ παρασκευάσασθαι ἐφόδιον. 34, 5, μετ' ὀλίγων ἐφοδίων ὡς ἐπὶ ναυμαχίᾳ περαιωθέντες.

ἔφοδος, aditus, IV, 36, βιάσασθαι τὴν ἔφοδον. *Ib.* 3, ἐκράτουν ἤδη τῶν ἐφόδων. 129, 4, ἄλλῃ ἐφόδῳ ἐκ πλείονος... ἐπιὼν τῷ λόφῳ. VI, 99, 2, φθάνειν ἂν τοῖς σταυροῖς προκαταλαμβάνοντες τὰς ἐφόδους. [*praeterea vulgo* VII, 51, 2, *ubi nunc* ἐξόδου *legitur.*] — commeatus, I, 6, πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐσιδηροφόρει, διὰ τὰς ἀφράκτους τε οἰκήσεις καὶ οὐκ ἀσφαλεῖς παρ' ἀλλήλους

ἐφόδους. V, 35, 8, *τὸ θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους.* — adventus, IV, 8, *τῶν ἄλλων Λακεδαιμονίων βραδυτέρα ἐγένετο ἡ ἔφοδος.* — impetus, aggressio, I, 93, 7, *ἰδὼν... τῆς βασιλέως στρατιᾶς τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν.* II, 95, 3, *ἀμφοτέρων ἕνεκα τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο.* III, 11, 2, *γνώμης μᾶλλον ἐφόδῳ ἢ ἰσχύος.* 56, 6. 74, 2. IV, 126, 5, *ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ, ἀνεξέλεγκτον καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἔχει.* *Ib.* 6, *ταῖς τὴν πρώτην ἔφοδον δεξαμέναις.* V, 72. VI, 63, *τὴν ἔφοδον οἱ Ἀθηναῖοι ἐπὶ Συρακούσας παρεσκευάζοντο.* VII, 5, 2, *ἦρχε τῆς ἐφόδου.* 43, 4. 7, *ἀνέντων σφῶν τῆς ἐφόδου.* 44, 3, *οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δὲ ἔτι τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἀήσσητοι ἐχώρουν.*

ἐφοδώτατος, aditu facillimus, VI, 66, 2, *ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμα, ᾗ ἐφοδώτατον* [*vulgo εὐεφοδώτατον*] *ἦν τοῖς πολεμίοις... ὤρθωσαν.*

ἐφολκός, blandus, permulcens, IV, 108, 5, *τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος.*

ἐφορᾶν, aspicere, VI, 69, 3, *τὴν ὑπάρχουσαν σφίσι πατρίδα... πάλιν ἐπιδεῖν.* *similiter* VII, 61, *et* 77, 7. — inspicere, observare, IV, 132, 3, *ἐπιδεῖν πεμψάντων Λακεδαιμονίων τὰ πράγματα.* VI, 67, *οἷς εἴρητο, ᾗ ἂν τοῦ στρατεύματος πονῇ μάλιστα ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι.* — prospicere, VII, 61, 3, *ὅσοι αὐτοὶ ὑμῶν αὐτῶν ἐφορᾶτε.* Pass. III, 104, *ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο* [*nonnulli codd. ἀφεωρ.*] *τῆς νήσου.*

ἐφορεύειν, Ephori munere fungi, VIII, 6, 3. 58.

ἐφορμεῖν, stationem adversam tenere, I, 64, 3, *ἡ Ποτίδαια ἀμφοτέρωθεν ἐπολιορκεῖτο, καὶ ἐκ θαλάσσης ναυσὶν ἅμα ἐφορμούσαις.* 116, 3. 142, 8, *πρὸς ὀλίγας* [*vulgo additur ναῦς*] *ἐφορμούσας κἂν διακινδυνεύσειαν.* III, 31, *καὶ ἅμα ἢν ἐφορμῶσιν αὐτοῖς* [*vulgo αὐτούς*]. IV, 24, 4, *πεζῇ τε καὶ ναυσίν.* *Ibid.* VII, 3, 5, *τριήρης... ἐφορμοῦσα* [*nonnulli codd. ἐφορμῶσα*] *τῷ λιμένι.* 4, 4, *δι' ἐλάσσονος πρὸς τῷ λιμένι τῷ τῶν Συρακοσίων ἐφορμήσειν σφᾶς.* 12, 5, *ἄλλοις.* 24, 3, *οἱ Συρακόσιοι ναυσὶν αὐτόθι ἐφορμοῦντες ἐκώλυον.* VIII, 11, *πρὸς τὰς πολεμίας ναῦς ἐπέταξαν ἐφορμεῖν ἱκανάς.* 15. 17, 3, *ἐν Λάδῃ τῇ ἐπικειμένῃ νήσῳ ἐφώρμουν.* *item* 24. 30. 75, *τῶν πολεμίων ἀντιπρῴρων ἐφορμούντων.* 96, 1. 100, 4. —navibus obsidere, III, 107, 2, *αἱ νῆες περὶ τὰς Ὄλπας τὸν λόφον ἐκ θαλάσσης ἐφώρμουν* [*vulgo ἐφορμ.*]. Pass. I, 142, 7, *οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι, διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν ἀεὶ ἐφορμεῖσθαι.* VIII, 20, *αἱ ἐν τῷ Πειραιῷ εἴκοσι νῆες τῶν Πελοποννησίων,*

καταδιωχθεῖσαι τότε καὶ ἐφορμούμεναι ἴσῳ ἀριθμῷ ὑπ' Ἀθηναίων. [*praeterea vulgo* VI, 49, 4, ἐφορμηθῆναι, *ubi nunc* ἐφορμισθέντας.]

ἐφορμή, aggressio, VI, 90, 3, τὴν Πελοπόννησον πέριξ πολιορκοῦντες, καὶ τῷ πεζῷ ἅμα ἐκ γῆς ἐφορμαῖς [*vulgo* ἀφορμαῖς] τῶν πόλεων τὰς μὲν βίᾳ λαβόντες, τὰς δ' ἐγχειρισάμενοι.

ἐφόρμησις, adversa navium statio, obsessio, II, 89, 9, δι' ὀλίγου τῆς ἐφορμήσεως [*Vat.* ἐφορμίσεως] οὔσης. III, 33, 3, φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν ποιεῖσθαι. VIII, 15, ἀπολιποῦσας... τὴν ἐφόρμησιν. *Ib.* 2, ἑτέρας ἀντὶ πασῶν τῶν ἀπελθουσῶν νεῶν ἐς τὴν ἐφόρμησιν τῶν Πελοποννησίων διὰ τάχους πληρώσαντες ἀντέπεμψαν. [*praeterea vulgo* VI, 48, *ubi nunc* ἐφόρμισις.]

ἐφορμίζεσθαι, ad stationem naves adpellere, IV, 8, 5, ἐν νῷ εἶχον... τοὺς ἔσπλους τοῦ λιμένος ἐμφράξαι, ὅπως μὴ ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν. VI, 49, 4, ναύσταθμον δέ, ἐπαναχωρήσαντας καὶ ἐφορμισθέντας [*vulgo* ἐφορμηθῆναι], Μέγαρα ἔφη χρῆναι ποιεῖσθαι.

ἐφόρμισις, statio in portu, VI, 48 (*de Messana*), λιμένα καὶ ἐφόρμισιν [*vulgo* ἐφόρμησιν] τῇ στρατιᾷ ἱκανωτάτην ἔσεσθαι.

ἔφορμος, navium statio, III, 6, τοὺς ἐφόρμους ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο. IV, 27, τὸν ἔφορμον, χωρίων ἀλιμένων ὄντων, οὐκ ἐσόμενον. 32, οἰομένων αὐτῶν τὰς ναῦς κατὰ τὸ ἔθος ἐς ἔφορμον τῆς νυκτὸς πλεῖν. — qui in statione est, III, 76, αἱ ἐκ Κυλλήνης Πελοποννησίων νῆες, μετὰ τὸν ἐκ τῆς Ἰωνίας πλοῦν ἔφορμοι οὖσαι.

Ἔφορος, Ephorus, I, 85, 3. 87. 131. *Ib.* 4 (*de Pausania*), ἐς εἱρκτὴν ἐσπίπτει τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν Ἐφόρων· ἔξεστι δὲ τοῖς Ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο. 133. *Ibid.* 134. *Ibid.* II, 2. V, 19. 25. 36, ἔτυχον Ἔφοροι ἕτεροι... ἄρχοντες ἤδη. *Ibid.* 38, 3. 46, 4. VI, 88, 10. VIII, 11, 3. 12. *Ib.* 3.

ἐφυβρίζειν, contumeliosas voces iacere, VI, 63, 3, ἱππῆς προσελαύνοντες ἀεὶ κατάσκοποι τῶν Συρακοσίων πρὸς τὸ στράτευμα τῶν Ἀθηναίων ἐφύβριζον, ἄλλα τε καὶ εἰ κτέ.

ἐφυστερίζειν, posterius fieri, III, 82, 3, ἐστασίαζέ τὰ τῶν πόλεων, καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που πύστει τῶν προγενομένων πολὺ ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας.

ἐχέγγυος, idoneus, III, 46, οὔκουν χρὴ οὔτε τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντας, χεῖρον βουλεύσασθαι.

ἔχειν, habere, possidere, I, 2, 2, περιουσίαν χρημάτων. *item* 7 *et* 8, 3. 9, 2. 4, ναυτικόν. 11, 2, περιουσίαν... τροφῆς. 13,

τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν. 43, 2. 49, 2, ἀναχωρήσεις καὶ ἐπίπλους . . . ἕξουσι. 55, 2, πόλεσι . . . ναῦς καὶ ἵππους καὶ μεγέθη ἐχούσαις. 60, 2. Ibid. 78, 1, τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ὁμοίως εἶχον. 83, 3. VIII, 8. Ib. 2. 10, 2. 27, 4. 32, 3, ξυμμάχους πλείους. 46, τὴν ἀρχήν. 53, 2. 66, τὴν πόλιν. 74, 3, τὴν πολιτείαν. 76, 4, τὸ πᾶν ναυτικόν. Ibid. 7. 80, ἀπορήσαντες ὁπόθεν τοσαύταις ναυσὶ χρήματα ἕξουσιν. 81, 3, τὴν ὀλιγαρχίαν. 83, 3. 86, 6. 9. 89, 2. 91, 3, τάς τε ναῦς καὶ τὰ τείχη. Ibid. τὰ τῆς πόλεως. —*cum subst., ita ut verbi respondentis vim habeat (quae vid. sub his vocibus)*, αἰτίαν, I, 39, 3. 83, 3. III, 13. Ib. 7. IV, 114, 5. VI, 14. 46, 5. 76, 3. — ἀνάγκην, V, 104. — ἀντιλαβήν, VII, 65, 2. — ἀποτροπήν, III, 45, 7. — γνώμην, II, 55, 2. 86, 5. III, 25, 2. 31, 2. IV, 125, 3. V, 13, 2. 14. 44. 48, 3. 73, 3. VII, 72, 4. VIII, 44. — δίαιταν, I, 135, 3. — διάνοιαν, II, 43. V, 9, 6. — δύναμιν, valere, V, 20, 3. — ἐγκλήματα, I, 26. 68, 2. IV, 23. — ἔκπληξιν, IV, 126. — ἐλπίδα, I, 65. 84, 4. II, 21. 51, 2. III, 32, 3. 92, 4. 96, 2. IV, 34, 3. 96, 7. V, 14. VI, 104. VII, 48. 53, 2. 89. — ἐμπειρίαν, I, 142, 5. — ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν, VI, 41, 4. — ἔποψιν, VII, 71, 2. — ἐπωνυμίαν, I. 9, 2, dare. 46, 4, accipere. — ἐρημίαν, III, 67, 5. — εὔνοιαν, II, 11, 2. — ἔχθραν, IV, 20. — ἡσυχίαν, I, 70, 8. V, 40, 3. VIII, 66, 2. — κατηγορίαν, VIII, 91, 3. — κίνδυνον, III, 13, 5. — μελέτας, I, 85. — μῖσος, IV, 128, 5. — μνήμην, II, 87, 4. — νοῦν, III, 22, 5. VII, 19, 5. VIII, 8, 3. — ξυγγνώμην, III, 39, 2, dare. 44, 2, dignum esse. — ξύνεσιν, IV, 85, 6. — ὄνομα, I, 3, 2. II, 29, 3. 64. III, 101, 2. IV, 70. VI, 2, 4. 54, 6. VIII, 6, 3. — πεῖραν, IV, 92, 6. — πόλεμον, II, 65, 2. VII, 27, 2. 28, 3. — πόνον, II, 76, 3. — πράγματα, simultates, VIII, 48, 4. — πρόνοιαν, II, 89, 9. — πρόσοψιν, II, 89, 8. — πρόφασιν, III, 13. 82. — σωφροσύνην, I, 68. — τάξιν, IV, 126, 5. — ὑποψίαν, VI, 103, 4. — ὕψος, IV, 13. — φρόνημα, II, 43, 6. — φυλακήν, I, 57, 6. 143, 5. II, 69. V, 50, 3. VIII, 11, 2. 13. — χάριν, I, 32. 77, 3. III, 56, 7. — *item cum adiect. saepius extra artic. posito*, I, 10, 4, οὐδ' αὖ τὰ πλοῖα κατάφρακτα ἔχοντας. 19, οὐχ ὑποτελεῖς ἔχοντες φόρου τοὺς ξυμμάχους. 23, ταχεῖαν τὴν κρίσιν. 39, 3, κοινὰ τὰ ἀποβαίνοντα. 57, 6, εἰ ξύμμαχα ταῦτα ἔχοι . . . τὰ [*artic. om. multi et boni codd.*] χωρία. 77, 6, ἄμικτα τὰ . . . νόμιμα τοῖς ἄλλοις. 82, 4, ἀληπτοτέρους. 120, 2, χαλεπωτέραν . . . τὴν κατακομιδὴν τῶν ὡραίων. 141, 2, τὰ τοῦ πολέμου . . . οὐκ ἀσθενέστερα. Ib. 5. 144, 3, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους. II, 4, 2, ἐμπείρους ἔχοντες τοὺς διώκοντας. 62,

κομπωδεστέραν... τὴν προςποίησιν. 89, 6, μέγα τι τῆς διανοίας τὸ βέβαιον. III, 11, ὑποχειρίους... τοὺς πλείους. *Ib.* 3, τὰ τελευταῖα λιπόντες... ἀσθενέστερα ἔμελλον ἔχειν. 13, 7, τὸ κράτος τοῦ πολέμου βεβαιότερον. 42, 2, ἡ πόλις... πλεῖστ' ἂν ὀρθοῖτο ἀδυνάτους λέγειν ἔχουσα τοὺς τοιούτους τῶν πολιτῶν. 43, 4, ὑπεύθυνον τὴν παραίνεσιν. 45, 2, ἧσσω τῇ δοκήσει... τὴν παρασκευήν. 47, 2, τὸ πλῆθος ξύμμαχον. *Ib.* 3. 82, 2, ἐν εἰρήνῃ... ἀμείνους τὰς γνώμας ἔχουσι. IV, 10, 3, τὸν πολέμιον δεινότερον. 62, 2, τὰς τιμὰς καὶ λαμπρότητας ἀκινδυνοτέρας. 86, ξυμμάχους ὑμᾶς. 92, 5, ἐπικινδυνοτέραν... τὴν παροίκησιν. 126, 5, τὴν μέλλησιν... φοβεράν. *Ibid.* ἀνεξέλεγκτον τὸ ἀνδρεῖον. V, 41, 3, ἐπεθύμουν τὸ Ἄργος πάντως φίλιον [*vulgo* φίλον] ἔχειν. 46, 4, πάντα ἀτελῆ. 69, τὴν ἀρχὴν βεβαιοτέραν καὶ μείζω. *Ib.* 2, ὅσῳ μεῖζον τὸ στράτευμα εἶχον. VI, 10, 2, πολλὰ τὰ ἀμφισβητούμενα. 17, 2, ῥᾳδίας... τῶν πολιτειῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς. *Ib.* 7, τὸν Μῆδον ἐχθρόν. 18, 6, τὸ ἀμύνεσθαι οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ μᾶλλον, ξύνηθες ἕξειν. 23, 2, πάντα πολέμια. 29, 3, τὸ στράτευμα... εὔνουν. 34, 6, τὰ τῶν πόλεων οὐ... βέβαια. 61, ἐπειδὴ τὸ τῶν Ἑρμῶν ᾤοντο σαφὲς ἔχειν. 68, 2, μεγάλην τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης. *Ibid.* τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἧσσω. 69, 2, μέγιστον... τὸ πρόθυμον. 78, ξύμμαχον ἐμέ. VII, 18, 2, διπλοῦν τὸν πόλεμον. 21, 2, οὐ... πάτριον τὴν ἐμπειρίαν οὐδὲ ἀΐδιον τῆς θαλάσσης. 34, 6, παχυτέρας τὰς ἐπωτίδας. 36, 3, λεπτὰ τὰ πρώραθεν. 41, 4, τὴν ἐλπίδα... ἐχυράν. 61, 2, τὴν ἐλπίδα τοῦ φόβου ὁμοίαν ταῖς ξυμφοραῖς. 63, 3, τὴν παρασκευὴν... βελτίω. 71, πολὺν τὸν ἀγῶνα καὶ ξύστασιν τῆς γνώμης. 77, 4, τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ... ἠπιώτερα. *Ib.* 5, τὰ ἐπιτήδεια βραχέα. VIII, 9, 3, τὸ πλῆθος... πολέμιον. 45, 2, τὰ σώματα χείρω. 46, 3, τὸν λόγον τε ξυμφορώτατον καὶ τὸ ἔργον. 53, βασιλέα ξύμμαχον. 104, 5, τοῦ χωρίου... ὀξεῖαν καὶ γωνιώδη τὴν περιβολὴν ἔχοντος. 106, τὴν νίκην ταύτην τῆς ναυμαχίας ἐπικαιροτάτην δὴ ἔσχον. — **b) habere in sua potestate, armis obtinere, potiri**, I, 12, 3, Δωριῆς ὀγδοηκοστῷ ἔτει ξὺν Ἡρακλείδαις Πελοπόννησον ἔσχον. 38, 6, Ἐπίδαμνον... βίᾳ. 68, 4, Κέρκυραν... βίᾳ ἡμῶν. 80, 3, γῆν ἑκάς. 89, 2, Σηστὸν ἐπολιόρκουν, Μήδων ἐχόντων. *item* 94, 2 *et* 93. 103, 4, ἔσχον Ἀθηναῖοι Μέγαρα καὶ Πηγάς. *item* 107, 3 *et* 111, 2. 113. 115, ταῦτα εἶχον Ἀθηναῖοι Πελοποννησίων. *Ib.* 4, ὃς εἶχε τὰς Σάρδεις τότε. 128, 5. 144, 3. II, 27, τὴν Αἴγιναν ἀσφαλέστερον ἐφαίνετο... αὐτῶν πέμψαντας ἐποίκους ἔχειν. 80. 99, 6. III, 30, 2, ἀνδρῶν νεωστὶ πόλιν ἐχόντων. 52, 2, ὅσα πολέμια χωρία ἔχουσιν ἑκάτεροι.

61, 2. 62, 5. 72, 3. 84, τὰ τῶν πέλας. 103. 113, 6. 114, 3, ἀποδοῦναι Ἀμπρακιώταις ὁπόσα ἢ χωρία ἢ ὁμήρους Ἀμφιλόχων ἔχουσι. IV, 49. 52, 3. 55. 65, ἔχοντες ἃ ἕκαστοι ἔχουσι. 69, 2. 92, 4, βίᾳ τὰ ἡμέτερα ἕξουσι. 95, 3, τὴν Βοιωτίαν ποτὲ ἔσχον. 96, 9. 102, 4, ὡρμῶντο ἐκ τῆς Ἠιόνος, ἣν αὐτοὶ εἶχον ἐμπόριον. 103, 5, τὰ ἔξω τῶν Ἀμφιπολιτῶν. 106, 3. 109. 113, 2. 116, 3. 118, 4, ἔχοντας ἅπερ νῦν ἔχομεν. *Ibid. bis.* 120, 3. 124, 3, ἐχόντων τῶν πεζῶν λόφον ἑκατέρωθεν. 129. 130, 6. V, 17, 2, ἃ ἑκάτεροι πολέμῳ ἔσχον. *Ibid. bis.* 18, 8. 21, ἀποδιδόναι ἃ εἶχον. 31, 5. *Ibid.* 32, 8. 35, 1. 39, 2. 62. 80, ὁπόσα ἀλλήλων πολέμῳ ἢ εἴ τι ἄλλο εἶχον. VI, 33, 2, ἡγούμενοι, εἰ ταύτην (τὴν πόλιν) σχοῖεν, ῥᾳδίως καὶ τἄλλα ἕξειν. 69, 3. 76, 3. 94. VII, 24, τὰ ἐν τῷ Πλημμυρίῳ τείχη. 31, 2. 42, 5, ἢ κατορθώσας ἕξειν Συρακούσας, ἢ ἀπάξειν τὴν στρατιάν. VIII, 18, ὁπόσην χώραν καὶ πόλεις βασιλεὺς ἔχει, καὶ οἱ πατέρες οἱ βασιλέως εἶχον. 23, 3. 24, 2. 48, 4. 60. *Ib.* 2. 62, 3, πόλιν... ἣν τότε Μῆδοι εἶχον. 86, 4, ἐν ᾧ σαφέστατα Ἰωνίαν καὶ Ἑλλήσποντον εὐθὺς εἶχον οἱ πολέμιοι. 95, 6. 7. Pass. IV, 55, Πύλου ἐχομένης καὶ Κυθήρων. 76, 5, ἐχομένων τούτων τῶν χωρίων. 80, 2, τῆς Πύλου ἐχομένης. 106, 3, εἰ μὴ ἐβοήθησαν αἱ νῆες διὰ τάχους, ἅμα ἕῳ ἂν εἴχετο (Ἠϊών). 108, ἐχομένης τῆς Ἀμφιπόλεως. 114, βεβαίως τῆς πόλεως ἐχομένης. VI, 91, εἰ αὕτη ἡ πόλις ληφθήσεται, ἔχεται καὶ ἡ πᾶσα Σικελία. VII, 57, 8, Πύλου τότε ὑπ' Ἀθηναίων ἐχομένης. — c) habitare, I, 5, νήσους. 13, 5, δυνατὴν... χρημάτων προσόδῳ τὴν πόλιν. 15, ὅσοι μὴ διαρκῆ εἶχον χώραν. 100, 3. 103, 3. 114, 3. II, 74, 2, θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιΐδα ἔχετε. 101, 3, πεδία. III, 39, 2, νῆσον... μετὰ τειχῶν. VI, 2, 5, τὰ κράτιστα τῆς γῆς ᾤκησαν ἔχοντες. *Ibid.* τὰ μέσα καὶ τὰ πρὸς βορρᾶν τῆς νήσου. 37, 2. 88, 4, τὴν μεσόγαιαν. VII, 32, τὴν δίοδον. 57, 2. — d) in vinculis habere, I, 29, 5, Κορινθίους δήσαντας ἔχειν. *item* 30. 52, 2. 54, 2. II, 5, 5. 6, 2. III, 32, 3, Χίων ἄνδρας ὅσους εἶχεν ἔτι, ἀφῆκε. 34, 3, ἐν φυλακῇ ἀδέσμῳ. IV, 21, 2. V, 18, 7. 42. 77, 3. VI, 76, 2, Χαλκιδέας... δουλωσαμένους ἔχειν. Pass. II, 5, 3, τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων. — e) secum habere, I, 111, ἀπεχώρησαν πάλιν, Ὀρέστην ἔχοντες, ἄπρακτοι. 136, δεδιέναι φασκόντων Κερκυραίων ἔχειν αὐτόν. III, 79, 2, τρισκαίδεκα ναῦς... τῶν Κερκυραίων. IV, 44, 5, ἀνεχώρουν... ἔχοντες τὰ σκυλεύματα καὶ τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. V, 7, 5, μηχανάς. 58, τοὺς σφετέρους ξυμμάχους. VI, 50, 4, τὰς ἄλλας ναῦς. 61, 6, τὴν ἑαυτοῦ ναῦν. VIII, 10, 2, τὰς τῶν Χίων ἑπτὰ ναῦς ἐν τῷ ἀριθμῷ

μετὰ σφῶν ἔχοντες. — *item de exercitus duce*, I, 49, πολλοὺς ὁπλίτας... ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων. 65, 3. 89, 2. 95, 6, στρατιὰν... οὐ πολλήν. II, 25, φρουράν. 79, 1. 80, 5. III, 7, 3. 26. 107. 112, 2. IV, 28, 4. 30, 1. 70. 77, ἐκ τῆς πόλεως δύναμιν ἔχων. 84. 85, 7. 89. 101, 3. 102. 109, τοὺς ξυμμάχους. 125, 3, 127, 2. 129, 1. V, 2. 6, 4. 5. 9, 6, ἔχων τοὺς μετ' ἐμαυτοῦ. 71, 3. 75. VII, 11, 2. 31, 5. 42. 50. 53. VIII, 5. *Ib.* 3. *Ibid.* δύναμιν. 19, 2. 24, 2. *Ibid.* εἶχον ἐπιβάτας τῶν ὁπλιτῶν ἐκ καταλόγου ἀναγκαστούς. 28, 5. 30, 2, τριάκοντα ναῦς. 33. 41, 3. 55, 3. 61. 65. 80. 92, 1. 108, 2. — f) tenere, I, 137, ὥσπερ καὶ ἔχων αὐτὸν (τὸν παῖδα) ἐκαθέζετο. II, 76, 1, ἀφίεσαν τὴν δοκὸν χαλαραῖς ταῖς ἁλύσεσι, καὶ οὐ διὰ χειρὸς ἔχοντες. — *Transl.* I, 138, 3, ἃ μετὰ χεῖρας ἔχοι, καὶ ἐξηγήσασθαι οἷός τε. II, 13, 2, τὰ τῶν ξυμμάχων διὰ χειρὸς ἔχειν. 22, τὴν πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα ὅσον ἐδύνατο εἶχεν. Pass. I, 25, ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο θέσθαι τὸ παρόν. — ἐν δεξιᾷ, ἐν ἀριστερᾷ, a dextra, a sinistra habere, II, 19, 2. 93, 2. III, 24. 95. 106. VIII, 101. — g) collocare, I, 62, 3, ἦν ἡ γνώμη τοῦ Ἀριστέως, τὸ μεθ' ἑαυτοῦ στρατόπεδον ἔχοντι ἐν τῷ ἰσθμῷ, ἐπιτηρεῖν τοὺς Ἀθηναίους, ἢν ἐπίωσι. III, 34, 2, ἐπικούρους... ἐπαγόμενοι, ἐν διατειχίσματι εἶχον. VII, 78, 2, τοὺς σκευοφόρους καὶ τὸν πλεῖστον ὄχλον ἐντὸς εἶχον οἱ ὁπλῖται. — *Transl.* VI, 92, 1, τὸ φιλόπολι οὐκ ἐν ᾧ ἀδικοῦμαι ἔχω, ἀλλ' ἐν ᾧ ἀσφαλῶς ἐπολιτεύθην. — h) obtinere, I, 48, 1, τὸ δεξιὸν κέρας. *item Ibid.* II, 81, 3, μέσον. III, 107, 1. *Ibid. bis*, ἔσχατον... τὸ εὐώνυμον. IV, 31, 2. 93, 1. *Ibid.* V, 67, ταύτην τὴν τάξιν. *Ibid.* τὸ ἔσχατον. *Ib.* 2. *Ibid.* VI, 67. 101, 1. VII, 34, 2, τὸ μεταξύ. 52, 2. 70. VIII, 104, 3. — i) gerere, portare, I, 6, 5, διαζώματα περὶ τὰ αἰδοῖα. III, 23, 3, λαμπάδας. IV, 110, 2, ἐγχειρίδια. V, 47, 5, ὅπλα. 56, 5, κλίμακας. VI, 44 (*de navibus*), τοὺς σιτοποιούς. 56, 3, ὅπλα. 57, ἐγχειρίδια. 58, 2, ἐγχειρίδιον. — k) continere, I, 14, 3 (*de navibus*) καταστρώματα. II, 13 5, ἀπέφαινεν ἔχον τὸ ἄγαλμα τεσσαράκοντα τάλαντα σταθμὸν χρυσίου ἀπέφθου. 75, 5 (*de propugnaculo*), προκαλύμματα... δέρρεις καὶ διφθέρας. 102, 4 (*de insulis*), εὐθείας διέξους τοῦ ὕδατος. III, 21 (*de muro*), δύο περιβόλους. *Ib.* 2, ἐπάλξεις ἀμφοτέρωθεν. 68, 3, καταγώγιον... πανταχῇ κύκλῳ οἰκήματα ἔχον κάτωθεν καὶ ἄνωθεν. *Ib.* 4, τοὺς δυνατωτάτους... οἰκήτορας. 115, ἀπ' οἰκιῶν ἐπάλξεις ἐχουσῶν. IV, 100, 4, λέβητα ἔχοντα ἄνθρακάς τε ἡμμένους καὶ θεῖον καὶ πίσσαν. 109, 3 (*de Atho monte*), πόλεις ἔχει Σάνην κτέ. V, 41, 2 (*de Cynuria*), ἔχει ἐν αὐτῇ

Θυρέαν καὶ Ἀνθήνην πόλιν. VI, 2 (*de Sicilia*), τοσάδε ἔθνη ἔσχε τὰ ξύμπαντα. 90, 3, ἐχούσης τῆς Ἰταλίας ξύλα ἄφθονα. 59, 3, σῆμα... ἐπίγραμμα ἔχον τόδε. VII, 25, 6, ναῦν... πύργους τε ξυλίνους ἔχουσαν καὶ παραφράγματα. 59, 3, λιμένα... ἔχοντα τὸ στόμα ὀκτὼ σταδίων μάλιστα. 81, 4 (*de loco*), ἐλάας οὐκ ὀλίγας. *similiter* VIII, 38, 2, λιμένας. 92, τεῖχος... πυλίδας ἔχον καὶ ἐςόδους καὶ ἐπειςαγωγὰς τῶν πολεμίων. — l) **afferre, praebere**, I, 5, οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου. 42, 3, καιρόν. 97, 2, τῆς ἀρχῆς ἀπόδειξιν. 140, 5, βεβαίωσιν καὶ πεῖραν τῆς γνώμης. II, 41, 3, τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν. 61, 2, τὸ λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ. 87, δικαίαν... τέκμαρσιν. *Ib.* 3, τινὰ... ἀντιλογίαν. III, 53, 2, ἔλεγχον. 82, 8, ἑκατέροις ἡδονήν. IV, 1, 2, ὁρῶντες προςβολὴν ἔχον τὸ χωρίον τῆς Σικελίας. 8, 8, τὴν ἤπειρον ἀπόβασιν οὐκ ἔχουσαν. 95, ὑπόμνησιν μᾶλλον... ἢ ἐπικέλευσιν. 108, 6, ἡδονήν. 126, 4, δόκησιν... ἰσχύος. *Ib.* 6, δήλωσιν ἀπειλῆς. *Ibid.* ἥ τε φυγὴ καὶ ἡ ἔφοδος αὐτῶν, ἴσην ἔχουσα δόξαν τοῦ καλοῦ. VI, 10, 2, οἴεσθε ἴσως τὰς γενομένας ὑμῖν σπονδὰς ἔχειν τι βέβαιον. VII, 75, 6, ἡ ἄλλη αἰκία καὶ ἡ ἰσομοιρία τῶν κακῶν, ἔχουσά τινα ὅμως, τὸ μετὰ πολλῶν, κούφισιν. — m) **pati**, I, 2, 3, τῆς γῆς ἡ ἀρίστη ἀεὶ τὰς μεταβολὰς τῶν οἰκητόρων ἔσχεν. V, 9, 9, δουλείαν χαλεπωτέραν ἢ πρίν. VIII, 86, 3, κακὸν... οὐδέν. — n) **habere uxorem**, II, 29, οὗ εἶχε τὴν ἀδελφὴν Σιτάλκης. *Ib.* 3, Τηρεῖ τῷ Πρόκνην τὴν Πανδίονος ἀπ' Ἀθηνῶν σχόντι γυναῖκα. — **consuescere cum**, VI, 54, 2, ἐραστὴς ὤν, εἶχεν αὐτόν. — o) **habere ut**, I, 82, 4, μὴ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν. II, 72, 3, μέχρι τοῦδε ἕξομεν παρακαταθήκην (**quae acceperimus**). III, 10, 6, πιστοὺς οὐκέτι εἴχομεν ἡγεμόνας Ἀθηναίους. VII, 77, 5, ἐν ᾧ ἀναγκασθῇ χωρίῳ μάχεσθαι, τοῦτο καὶ πατρίδα καὶ τεῖχος κρατήσας ἕξειν. — p) **prohibere**, I, 73, 4, ὅπερ ἔσχε μὴ κατὰ πόλεις αὐτὸν ἐπιπλέοντα τὴν Πελοπόννησον πορθεῖν. VII, 62, 3, αἳ σχήσουσι τὴν πάλιν ἀνάκρουσιν τῆς προςπεσούσης νεώς. — q) *cum praepos.* ἐν αἰτίᾳ, δι' αἰτίας ἔχειν, **accusare**, I, 35, 4. II, 59, 2. 60 ...δρῶν 60, 2. 4. 5. 63. 65, 5. VII, 81. — ἐν ἡδονῇ, **carum habere** ...II, 9. — ἐν θεραπείᾳ, **curare**, I, 55, 2. — ἐν ὀργῇ, δι' ὀργῆς, **irasci**, II, 8, 5, οὕτως ἐν [*qd in libris deest*] ὀργῇ εἶχον οἱ πλείους τοὺς Ἀθηναίους. 18, 5. 37, 2. 65, 3. V, 29, 2. 46. — ἐν ὀρρωδίᾳ, **extimescere**, II, 89, τὰ μὴ δεινά. — ἐν νῷ, **in animo habere**, IV, 8, 5. 22, 2, οὐδὲν... δίκαιον. 85, 5, οὐδὲν ἀληθές. — ἐν φυλακῇ, διὰ φυλακῆς, **servare**, II, 81, 4. IV, 14, 5.

38, 4. 129. VII, 8, 3. VIII, 51. B) *Intransitive*, a) posse, facultatem habere, I, 36, 2, *δεξάμενοι ἡμᾶς, ἕξετε πρὸς αὐτοὺς πλείοσι ναυσὶ ταῖς ἡμετέραις ἀγωνίζεσθαι.* 90, 2, *ὡς τοῦ βαρβάρου... οὐκ ἂν ἔχοντος ἀπὸ ἐχυροῦ ποθὲν... ὁρμᾶσθαι.* 91, *οὐκ εἶχον ὅπως χρὴ ἀπιστῆσαι.* 137, 4, *νῦν ἔχων σε μεγάλα ἀγαθὰ δρᾶσαι, πάρειμι.* 143, 4, *οὐχ ἕξουσιν ἄλλην ἀντιλαβεῖν ἀμαχεί.* II, 37, *ἔχων τι ἀγαθὸν δρᾶσαι τὴν πόλιν.* 48, 2, *ἀφ' ὧν ἄν τις σκοπῶν... μάλιστ' ἂν ἔχοι τι προειδὼς μὴ ἀγνοεῖν.* 52, 2, *οὐκ ἔχοντες ὅ τι γένωνται.* 65, 4, *ἔχων ἐπ' ἀξιώσει καὶ πρὸς ὀργήν τι ἀντειπεῖν.* III, 11, 2, *ἐχόντων ἔτι... πρὸς ὅ τι χρὴ στῆναι.* 46, 4, *ταῖς πόλεσιν ἕξομεν.... ἰσχυούσαις χρῆσθαι.* IV, 8, 2, *οὐχ ἕξειν ὅθεν ὁρμώμενοι ὠφελήσουσι τοὺς αὐτῶν.* 28, 4, *οὐκ ἔχων ὅπως τῶν εἰρημένων ἔτι ἐξαπαλλαγῇ.* 32, 2, *ὅπως... μὴ ἔχωσι πρὸς ὅ τι ἀντιτάξωνται.* 34, 2, *εἶχον οὐδὲν σφίσιν αὐτοῖς χρήσασθαι.* 83, 3, *μὴ ὑπεξελεῖν τῷ Περδίκκᾳ τὰ δεινά, ἵνα προθυμοτέρῳ ἔχοιεν καὶ ἐς τὰ ἑαυτῶν χρῆσθαι.* 85, 6, *τὴν αἰτίαν οὐχ ἕξω πιστὴν ἀποδεικνύναι.* V, 65, 5, *οὐκ εἶχον ὅ τι εἰκάσωσι.* 105, 4, *πολλὰ ἄν τις ἔχων εἰπεῖν.* 110, *καὶ ἄλλους ἂν ἔχοιεν πέμψαι.* VI, 2, *ὧν ἐγὼ οὔτε γένος ἔχω εἰπεῖν, οὔτε ὁπόθεν ἐσῆλθον, ἢ ὅποι ἀπεχώρησαν.* 60, 2, *τὸ σαφὲς οὐδεὶς οὔτε τότε οὔτε ὕστερον ἔχει εἰπεῖν.* VII, 14, 2, *οὐδ' ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν.* *Ib.* 4, *τούτων ἐγὼ ἡδίω ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν,* VIII, 66, 2, *ἐξευρεῖν αὐτὸ ἀδύνατοι ὄντες... οὐκ εἶχον.* 76, 6, *οἳ μήτε ἀργύριον ἔτι εἶχον πέμπειν... μήτε βούλευμα χρηστόν.* — b) abstinere se, I, 112, 2, *Ἑλληνικοῦ πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι.* — c) appellere, I, 110, 4, *πεντήκοντα τριήρεις... ἔσχον κατὰ τὸ Μενδήσιον κέρας.* II, 25, 3, *σχόντες τῆς Ἠλείας ἐς Φειάν.* 33, 2, *σχόντες ἐν τῷ παράπλῳ ἐς Κεφαλληνίαν.* III, 29, *πρὶν τῇ Δήλῳ ἔσχον* [*vulgo* *προσέσχον*]. 33, *ὡς γῇ ἑκούσιος οὐ σχήσων ἄλλῃ ἢ Πελοποννήσῳ.* 91, 3, *ὑπὸ νύκτα σχόντες.* IV, 11, 4, *εἴ πῃ καὶ δοκοίη δυνατὸν εἶναι σχεῖν.* 25, 10, *αἱ νῆες, σχοῦσαι ἐς τὴν Μεσσήνην, κτέ.* 42, 2, *ἔσχον μεταξὺ Χερσονήσου τε καὶ Ῥείτου ἐς τὸν αἰγιαλόν.* 129, 3, *σχόντες κατὰ τὸ Ποσειδώνιον.* V, 2, 2, *σχὼν ἐς Σκιώνην.* VI, 52, *σχόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν.* 62, 2, *ἔσχον ἐς Ἱμέραν.* 97, *ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης σχόντες κατὰ τὸν Λέοντα καλούμενον.* 105, 2, *ὅσον σχόντες μόνον ξὺν ὅπλοις ἐς τὴν Λακωνικήν.* VII, 1, 2, *σχόντες Ῥηγίῳ καὶ Μεσσήνῃ, ἀφικνοῦνται ἐς Ἱμέραν.* 26, 2, *σχόντες ἐς τὸ καταντικρὺ Κυθήρων τῆς Λακωνικῆς.* — d) *cum adv. modi*, se habere, I, 22, 4, *ἀρκούντως.* 28, 4, *οὐ καλῶς.* 91, 3, *ἱκανῶς.* *Ib.* 7, *ὀρθῶς.* 126, 9,

φλαύρως. 134, 3, ὥςπερ εἶχεν. item II, 4, 6. 35, 3, καλῶς. 40, 3, διαφερόντως καὶ τόδε ἔχομεν, ὥςτε κτέ. III, 30, πρὶν ἐκπύστους γενέσθαι, ὥςπερ ἔχομεν. 37, 3, καλῶς. Ib. 4, χρησίμως. 53, 3, ὧδε. Ib. 4, χαλεπῶς ἔχει ἡμῖν πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ἡ πειθώ. 55, 4, μὴ ὀρθῶς. 59, 3, ὧδε. 68, νομίζοντες τὸ ἐπερώτημα σφίσιν ὀρθῶς ἕξειν. 92, 4, τῆς ἐπὶ Θρᾴκης παρόδου χρησίμως ἕξειν. IV, 18, 6, καλῶς. 20, ἡμῖν καλῶς... ἔχει ἀμφοτέροις ἡ ξυναλλαγή. item 73, 2 et 93, 2. 107, ἀσφαλῶς. 117, καλῶς σφίσιν. 122, 6, εἶχε καὶ ἡ ἀλήθεια περὶ τῆς ἀποστάσεως μᾶλλον ᾗ οἱ Ἀθηναῖοι ἐδικαίουν. V, 7, 4, ἐθεᾶτο... τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ, ὡς ἔχοι. 12, μὴ καλῶς. 49, ὥςπερ ὁ νόμος ἔχει. 57, οὐ καλῶς. 82, οὐκ ἐπιτηδείως. VI, 11, 2, ὥς γε νῦν ἔχουσι. 57, 3, ὥςπερ εἶχον. 70, 3, ἀσφαλῶς. 82, 2, οὕτως. 100, ἀρκούντως. VII, 42, 3, ἰδὼν ὥςπερ εἶχε τὰ πράγματα. 80, κακῶς. 83, 4, πονήρως. VIII, 36, οἱ Πελοποννήσιοι εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον. 37, 3, καλῶς. 41, 3, ὥςπερ εἶχε. item 42. 63, 2, ἀλλήλοις ὑπόπτως. 102, 2, ὅπως αὐτῶν ἀνακῶς ἕξουσιν, ἣν ἐκπλέωσι. — cum ὡς et gen. nominis, I, 22, 3, ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι. VII, 57, ὡς ἕκαστος τῆς ξυντυχίας ἢ κατὰ τὸ ξυμφέρον ἢ ἀνάγκῃ ἔσχεν [vulgo ἔσχον]. — ὡς τάχους εἶχε, II, 90, 4. VI, 97, 2. VII, 2. VIII, 102. — **cum comparat. adverbii** (in ερως), IV, 71, 2, οὕτω σφίσιν ἀσφαλεστέρως ἔχειν. — **cum superl. adv.** I, 65, ὅπως τὰ ἔξωθεν ἕξει ὡς ἄριστα. 129, 3, πρᾶσσε... ὅπῃ κάλλιστα καὶ ἄριστα ἕξει ἀμφοτέροις. V, 28, 2, οἱ Ἀργεῖοι ἄριστα ἔσχον τοῖς πᾶσιν. VIII, 39, 2, τῶν ἄλλων ἐπιμελεῖσθαι, ᾗ μέλλει ἄριστα ἕξειν. 54, 2, ὅπῃ ἂν αὐτοῖς δοκοίη ἄριστα ἕξειν. — **cum pronom. neutr.** III, 37, 2, διὰ τὸ καθ' ἡμέραν ἀδεὲς καὶ ἀνεπιβούλευτον πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐς τοὺς ξυμμάχους τὸ αὐτὸ ἔχετε. VII, 48, 4, ἔτι ἐπ' ἀμφότερα ἔχων καὶ διασκοπῶν ἀνεῖχε. — ἔλασσον ἔχειν, superari, victum discedere, I, 105, 6. II, 22, 2. III, 5, 2. IV, 25, 6. VII, 5, 4. 36, 3. VIII, 61, 5. — ἴσον ἔχειν, aequam partem habere, IV, 59, 4. V, 31, 3. 5. — τὰ ἄξια, III, 65, 3. — πλέον ἔχειν, meliori esse conditione, rem bene gerere, I, 37, 4. 42, 4. 76, 2. III, 43, 3. IV, 59, 2. 62, 3. VII, 36, 2, ὡς ἐκ τῆς προτέρας ναυμαχίας τι πλέον ἐνεῖδον σχήσοντες. Ib. 5. VIII, 99, ἐλπίζων πλέον τι σχήσειν ἀπ' αὐτοῦ. Med. proximum esse, proxime sequi, II, 96, 4, ὄρος... ἐχόμενον τῆς Ῥοδόπης. V, 67, 2, ἐχόμενοι αὐτῶν (in acie) οἱ ἄλλοι Ἠλεῖοι. VI, 3, 2, τοῦ ἐχομένου ἔτους. VIII, 90, 5, διῳκοδόμησαν καὶ στοὰν ἥπερ ἦν μεγίστη, καὶ ἐγγύτατα τούτου εὐθὺς ἐχομένη ἐν τῷ Πειραιεῖ — b) adhaerere, per-

manere in, I, 22, ἐχομένῳ ὅτι ἐγγύτατα τῆς ξυμπάσης γνώμης τῶν ἀληθῶς λεχθέντων. 140, τῆς γνώμης... ἀεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι. IV, 66, 2, φανερῶς μᾶλλον ἢ πρότερον καὶ αὐτοὶ ἠξίουν τούτου τοῦ λόγου ἔχεσθαι. *similiter* V, 49, 5. VIII, 81, τῆς αὐτοῦ γνώμης. — c) capessere, aggredi, I, 49, 7, τότε δὴ ἔργου πᾶς εἴχετο ἤδη. 78, 3, ἔργων. II, 2, 4, ἔργου. VI, 88, 6, τοῦ πολέμου. *item* VIII, 3, 2. 67, τῶν λοιπῶν.

ἔχθος, odium, I, 33, 3, ἵνα μὴ τῷ κοινῷ ἔχθει κατ' αὐτῶν μετ' ἀλλήλων στῶμεν. 95, 4, ξυνέβη... τοὺς ξυμμάχους τῷ ἐκείνου ἔχθει (in eum) παρ' Ἀθηναίους μετατάξασθαι. 103, 3, αὐτοὺς Ἀθηναῖοι δεξάμενοι κατὰ [*vulgo* κατ'] ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων (in Lac.). II, 11, 2, ἡ Ἑλλάς... εὔνοιαν ἔχουσα διὰ τὸ Ἀθηναίων ἔχθος. III, 101, 2, διὰ τὸ Φωκέων ἔχθος. IV, 1, 2, κατὰ ἔχθος τὸ Ῥηγίνων. 61, 3, οὐ τοῖς ἔθνεσιν ὅτι δίχα πέφυκε, τοῦ ἑτέρου ἔχθει ἐπίασι. VII, 57, 5, Πλαταιῆς καταντικρὺ Βοιωτοὶ Βοιωτοῖς μόνοι εἰκότως κατὰ [*vulgo* κατ'] ἔχθος. *Ib.* 7, Κερκυραῖοι... κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων... εἵποντο.

ἔχθρα, inimicitia, I, 42, 2, οὐκ ἄξιον... φανερὰν ἔχθραν ἤδη καὶ οὐ μέλλουσαν πρὸς Κορινθίους κτήσασθαι. 56, 2. 69, 6. II, 68, 2, ἔχθρα πρὸς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦδε αὐτοῖς ἤρξατο πρῶτον γενέσθαι. *Ib.* 9, οἱ Ἀμπρακιῶται τὴν ἔχθραν ἐς τοὺς Ἀργείους ἀπὸ τοῦ ἀνδραποδισμοῦ σφῶν αὐτῶν ἐποιήσαντο. III, 10, 4, ἐπειδὴ ἑωρῶμεν αὐτοὺς τὴν τοῦ Μήδου ἔχθραν ἀνιέντας. 59, ἀλλοτρίας ἕνεκα ἔχθρας. 81, 4, ἰδίας. IV, 19, 2, νομίζομεν τὰς μεγάλας ἔχθρας μάλιστ' ἂν διαλύεσθαι βεβαίως κτέ. 20, ἐν ᾧ ἀνάγκη ἀΐδιον ὑμῖν ἔχθραν πρὸς τῇ κοινῇ καὶ ἰδίαν ἔχειν. 24, 2, τῶν Ῥηγίνων (in Rheginos) κατὰ ἔχθραν. 57, 4. 78, 4, Θεσσαλοῖς οὐκ εἰδέναι καὶ Λακεδαιμονίοις ἔχθραν οὖσαν. 132, διὰ τὴν τοῦ Βρασίδου (in Br.) ἔχθραν περὶ τῆς ἐκ τῆς Λύγκου ἀναχωρήσεως. V, 36, πρὸ τῆς Ἀθηναίων (in Ath.) ἔχθρας. 95. VI, 78. 80, 5, τὴν πρὸς ἡμᾶς ἔχθραν, μὴ ἂν βραχεῖαν γενομένην, διαφυγεῖν. VII, 57, 9, ἕνεκα... τῆς Λακεδαιμονίων ἔχθρας. VIII, 3, κατὰ τὴν παλαιὰν ἔχθραν. 51, 3. 85, 3, ἔχθρα πρὸς αὐτὸν ἦν αὐτῷ ἀεί ποτε περὶ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀποδόσεως. *Ibid.* ὡς... τὴν ἔχθραν εἰ πρόθοιτο. 108, 4, ἔχθραν προσποιησάμενος ἄδηλον.

ἐχθρός, inimicus, I, 33, 3, τοὺς Κορινθίους... ἐχθροὺς ὑμῖν ὄντας. 35, 4. *Ibid.* 41, οὐκ ἐχθροὶ ὄντες,... οὐδ' αὖ φίλοι. *Ib.* 3. *Ibid.* 43, 2. 44, τοὺς αὐτοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους νομίζειν. 69, 4. 6. 70, 5. 121, 5. 144, 5. II, 2, 4. 62, 3, ἰέναι τοῖς ἐχθροῖς ὁμόσε. III, 32, 2. 39, 8, τοῖς νῦν καθεστηκόσι δεῖ ἐχθροῖς ἀνθι-

στασθαι. 40, 6. *Ibid.* 58, 2, οὐκ ἐχθροὺς ἡμᾶς εἰκότως τιμωρήσεσθε, ἀλλ' εὔνους, κατ' ἀνάγκην πολεμήσαντας. 65, 3, ἐχθροὺς οὐδενὶ καθιστάντες. 70, 6, τοὺς αὐτοὺς Ἀθηναίοις φίλους τε καὶ ἐχθροὺς νομίζειν. *item* 75. *Ib.* 3. 81, 2. 4, Κερκυραῖοι σφῶν αὐτῶν τοὺς ἐχθροὺς δοκοῦντας εἶναι ἐφόνευον. IV, 19, πρὸς τοὺς μειζόνως ἐχθρούς. 27, 6. 47, 3, ἑαυτοῦ. 74, 3. V, 16. 17. 69. VI, 10, 2. 17, 7, τὸν Μῆδον ἐχθρὸν ἔχοντες. 18, τοῖς ἐκεῖ ἐχθροῖς ἡμῶν λυπηροὶ ὄντες. 29, 3. 38, 4. 61. 79. 85, πρὸς ἕκαστα δεῖ ἢ ἐχθρὸν ἢ φίλον μετὰ καιροῦ γίγνεσθαι. *Ibid.* 89, 2. VII, 33, 6. 68, ἐχθροὺς ἀμύνασθαι. *Ib.* 2. VIII, 45, τῷ Ἄγιδι. 53, 2, Ἀλκιβιάδου. Comp. IV, 86, 6, οἷς τοὺς Ἀθηναίους ἐγκλήμασι καταπολεμοῦμεν, αὐτοὶ ἂν φαινοίμεθα ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετὴν κατακτώμενοι. Sup. I, 71, 4, ἵνα μὴ ἄνδρας τε φίλους καὶ ξυγγενεῖς τοῖς ἐχθίστοις προῆσθε. II, 71, 3, μετὰ Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. III, 59, 2, μηδὲ τοῖς ἐχθίστοις φίλτατοι ὄντες παραδοθῆναι. *Ib.* 4. 112, 7. IV, 63, 2, φίλοι ἂν τοῖς ἐχθίστοις... κατ' ἀνάγκην γιγνοίμεθα. V, 27, 2. VI, 79, 2. VII, 68, 2, ὡς ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι, πάντες ἴστε. VIII, 50, 6.

ἐχυρός, munitus, I, 90, ἀπὸ ἐχυροῦ [*nonnulli codd.* ὀχυροῦ] ποθεν... ὁρμᾶσθαι. IV, 8, 6, ἡ νῆσος ἡ Σφακτηρία καλουμένη τὸν λιμένα... ἐχυρὸν ποιεῖ. 9, 2, ἐπὶ τὰ τετειχισμένα μάλιστα καὶ ἐχυρὰ τοῦ χωρίου. — validus, I, 35, 6, μάλιστα μέν, εἰ δύνασθε, μηδένα ἄλλον ἐᾶν κεκτῆσθαι ναῦς, εἰ δὲ μή, ὅστις ἐχυρώτατος [*vett. edd.* ὀχυρώτατος], τοῦτον φίλον ἔχειν. — firmus, I, 32, 2, ταῦτα πιστεύοντες ἐχυρὰ ὑμῖν παρέξεσθαι. III, 12, ὃ τοῖς ἄλλοις μάλιστα εὔνοια πίστιν βεβαιοῖ, ἡμῖν τοῦτο ὁ φόβος ἐχυρὸν παρεῖχε. 83, 2, λόγος [*ubi nonn. codd.* ἰσχυρός]. VII, 41, 4, ἐλπίδα. Comp. I, 42, 4, δύναμις. II, 62, 4, τὴν τόλμαν ἀπὸ τῆς ὁμοίας τύχης ἡ ξύνεσις ἐκ τοῦ ὑπέρφρονος ἐχυρωτέραν [*nonnulli codd.* ὀχυρ.] παρέχεται. — τὸ ἐχυρόν, securitas, V, 109, τὸ ἐχυρὸν τοῖς ξυναγωνιουμένοις οὐ τὸ εὔνουν τῶν ἐπικαλεσαμένων φαίνεται, ἀλλ' ἢν τῶν ἔργων τις δυνάμει πολὺ προὔχῃ. — ἐν τῷ ἐχυρῷ, in tuto, VII, 77, 6, ἢν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν,... ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἐχυρῷ [*boni codd.* ὀχυρῷ] εἶναι.

ἐχυρῶς, firme, VIII, 24, 4, ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον. — certo, V, 26, 3, τοῖς ἀπὸ χρησμῶν τι ἰσχυρισαμένοις μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς [*nonnulli codd.* ἰσχυρῶς] ξυμβάν.

ἕως, solis ortus, II, 84, 2, τὸ πνεῦμα... εἰώθει γίγνεσθαι

ἐπὶ τὴν ἕω. IV, 31, πρὸ τῆς ἕω ὀλίγον ἀπέβαινον. 67, 3, ἐπειδὴ ἕως ἔμελλε γίγνεσθαι. — ἅμα ἕῳ, prima luce, I, 48, 2. II, 90. III, 76. IV, 42, 2. 68, 4. 106, 3. V, 58, 3. VI, 30. 64, 2. 65, 3. 101, 3. VII, 72, 3. — ἅμα τῇ ἕῳ, III, 96. IV, 72. 125, 2. VII, 23. 80, 1. VIII, 27. 28. 42, 2. 102, 1. — ἅμα ἕῳ γιγνομένῃ, IV, 32, 1.

Ζ.

*ζάγκλον, falx, VI, 4, 5 (*de Messana*), ὄνομα τὸ μὲν πρῶτον Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα· ὅτι δρεπανοειδὲς τὴν ἰδέαν τὸ χωρίον ἐστί, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσι, κτέ.

ζεῦγμα, claustra, VII, 69, 4, τοῦ λιμένος. 70, 2. *Ibid.* [*praeterea vulgo* VII, 30, 1, *ubi nunc* τοξεύματος.]

ζευγνύναι, reficere (*navem*), I, 29, 3, τάς ναῦς ἅμα ἐπλήρουν, ζεύξαντές τε τὰς παλαιάς, ὥστε πλωΐμους εἶναι, καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες.

ζεῦγος, iugum, par, IV, 128, 4, ὅσοις ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς. — plaustrum, VI, 7, τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλήν, καὶ σῖτον ἀνεκομίσαντο, τινὰ ζεύγη κομίσαντες. — bigae, V, 50, 4, νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους.

ζηλοῦν, aemulari, II, 37, χρώμεθα πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους. 43, 4, οὓς νῦν ὑμεῖς ζηλώσαντες. 64, 4, ταῦτα ὁ μὲν ἀπράγμων μέμψαιτ' ἄν, ὁ δὲ δρᾶν τι βουλόμενος καὶ αὐτὸς ζηλώσει. V, 105, 3, μακαρίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλοῦμεν τὸ ἄφρον.

ζήλωσις, aemulatio, I, 132, 2, ὑποψίας πολλὰς παρεῖχε τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων μὴ ἴσος βούλεσθαι εἶναι τοῖς παροῦσι.

ζημία, mulcta, I, 86, διπλασίας ζημίας ἄξιοί εἰσιν, ὅτι ἀντ' ἀγαθῶν κακοὶ γεγένηνται. II, 24, θάνατον ζημίαν [*olim* τὴν ζ.] ἐπέθεντο. 87, 9, ἤν τις ἄρα καὶ βουληθῇ, κολασθήσεται τῇ πρεπούσῃ ζημίᾳ. III, 39, 7, τῶν ξυμμάχων σκέψασθε εἰ τοῖς τε ἀναγκασθεῖσιν ὑπὸ τῶν πολεμίων καὶ τοῖς ἑκοῦσιν ἀποστᾶσι τὰς αὐτὰς ζημίας προσθήσετε. 40, 5. 44, 3, πρὸς τὸ ἧσσον ἀφίστα-

σθαι θάνατον ζημίαν προθεῖσι [nonnulli codd. προςθεῖσι]. 45, ἐν ταῖς πόλεσι πολλῶν θανάτου ζημία πρόκειται [nonnulli codd. ζημίαι πρόκεινται]. *Ib.* 3, διεξεληλύθασι διὰ πασῶν τῶν ζημιῶν οἱ ἄνθρωποι. 46, τοῦ θανάτου. 47, 3, τὴν αὐτὴν ζημίαν τοῖς τε ἀδικοῦσιν ὁμοίως κεῖσθαι καὶ τοῖς μή. 62, ἀξιώτεραί ἐστε πάσης ζημίας. 67, 2, διπλασίας. 70, 4, ζημία καθ' ἑκάστην χάρακα ἐπέκειτο στατήρ. *Ib.* 5, πρὸς τὰ ἱερὰ ἱκετῶν καθεζομένων διὰ τὸ πλῆθος τῆς ζημίας, ὅπως ταξάμενοι ἀποδῶσιν. V, 63, 4, τὴν ζημίαν... ἐπέσχον. VIII, 15, ἔλυσαν τὰς ἐπικειμένας ζημίας τῷ εἰπόντι ἢ ἐπιψηφίσαντι. 67, 2, ἤν τις τὸν εἰπόντα γράψηται παρανόμων,... μεγάλας ζημίας ἐπέθεσαν.

ζημιοῦν, mulctare, II, 65, 3, χρήμασι. III, 42, 5, τὸν μὴ τυχόντα γνώμης. 43, 5, τὴν τοῦ πείσαντος μίαν γνώμην. IV, 65, 3. φυγῇ. V, 63, 2, δέκα μυριάσι δραχμῶν. VIII, 21, τετρακοσίους φυγῇ. *similiter* 73, 6. 74, 3, πληγαῖς πάντας. Pass. damno affici, III, 40, 8, τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις παράδειγμα σαφὲς καταστήσατε, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον.—damno affici, III, 40, 3, ἡ πόλις, βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται.

ζῆν, vivere, II, 43, 5, οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ζῆν ἔτι κινδυνεύεται. III, 38, 7, ζητοῦντες ἄλλο τι... ἢ ἐν οἷς ζῶμεν. —*Part. praes.* I, 114, 2, τοὺς μὲν διέφθειραν τῶν Ἀθηναίων, τοὺς δέ, ζῶντας ἔλαβον. 126, 2. II, 5, 3, τῶν ἀνδρῶν, τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων. *Ibid.* 8. 45, φθόνος τοῖς ζῶσι πρὸς τὸ ἀντίπαλον. IV, 28, 4, ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας. 37. 38, Ἱππαγρέτου... ἐν τοῖς νεκροῖς ἔτι ζῶντος κειμένου ὡς τεθνεῶτος. *Ib.* 5. *Ibid. bis.* 101, 1. V, 3, 2. VII, 75, 3, οἱ ζῶντες καταλειπόμενοι, τραυματίαι τε καὶ ἀσθενεῖς, πολὺ τῶν τεθνεώτων τοῖς ζῶσι λυπηρότεροι ἦσαν. 85, 2. VIII, 5, 5, Ἀμόργην... ἢ ζῶντα ἄξειν, ἢ ἀποκτείνειν. 28, 3.

ζητεῖν, quaerere, indagari, III, 38, 7, ζητοῦντες ἄλλο τι... ἢ ἐν οἷς ζῶμεν. 67, 7, ἧσσόν τις ἐπ' ἀδίκοις ἔργοις λόγους καλοὺς ζητήσει. VI, 61, 7, οἱ ἐκ τῆς Σαλαμινίας τέως μὲν ἐζήτουν τὸν Ἀλκιβιάδην καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ· ὡς δ' οὐδαμοῦ φανεροὶ ἦσαν, ᾤχοντο ἀποπλέοντες. VII, 44, 1, οἱ Ἀθηναῖοι ἐζήτουν σφᾶς αὐτούς. Pass. VI, 27, 2, τοὺς δράσαντας ᾔδει οὐδείς, ἀλλὰ μεγάλοις μηνύτροις δημοσίᾳ οὗτοι ἐζητοῦντο. — b) rogare, I, 23, 6, διότι ἔλυσαν, τὰς αἰτίας προέγραψα πρῶτον καὶ τὰς διαφοράς, τοῦ μή τινα ζητῆσαί ποτε, ἐξ ὅτου τοσοῦτος πόλεμος τοῖς Ἕλλησι κατέστη.— c) conari, III, 39, 2, ἐζήτησαν μετὰ τῶν πολεμιωτάτων ἡμᾶς στάντες διαφθεῖραι.

ζήτησις, indagatio, inquisitio, I, 20, 3, *οὕτως ἀταλαίπωρος τοῖς πολλοῖς ἡ ζήτησις τῆς ἀληθείας*. VI, 53, 2, *ζήτησιν ἐποιοῦντο τῶν περὶ τὰ μυστήρια καὶ τῶν περὶ τοὺς Ἑρμᾶς δρασθέντων*. VIII, 57, *τῆς τροφῆς*. 66, 2, *τῶν δρασάντων οὔτε ζήτησις, οὔτ', εἰ ὑποπτεύοιντο, δικαίωσις ἐγίγνετο*.

ζυγός, ordo, V, 68, 3, *τῆς ἐνωμοτίας ἐμάχοντο ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ τέσσαρες*.

ζωγρεῖν, vivum capere, I, 50, *πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐτράποντο, φονεύειν διεκπλέοντες μᾶλλον ἢ ζωγρεῖν*. II, 92, 2, *ἄνδρας τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν*. III, 66, 2. VII, 23, 4. 41, 4. 85, 2. VIII, 95, 7. Pass. II, 5, 4, *ἐβούλοντο σφίσιν, εἴ τινα λάβοιεν, ὑπάρχειν ἀντὶ τῶν ἔνδον, ἢν ἄρα τύχωσί τινες ἐζωγρημένοι*. IV, 57, 3, *ἐζωγρήθη τετρωμένος*. VII, 24, 2, *ἄνθρωποι ἐν τῶν τειχῶν τῇ ἁλώσει ἀπέθανον καὶ ἐζωγρήθησαν πολλοί*.

H.

ἡβᾶν, puberem esse, III, 36, 2, *ἀποκτεῖναι... τοὺς ἅπαντας Μυτιληναίους ὅσοι ἡβῶσι*. V, 32, *ἀπέκτειναν τοὺς ἡβῶντας*. 116, 4, *ἀπέκτειναν Μηλίων ὅσους ἡβῶντας ἔλαβον*. — adolescere, IV, 132, 3, *τῶν ἡβώντων αὐτῶν παρανόμως ἄνδρας ἐξῆγον ἐκ Σπάρτης*.

ἥβη, pubertas, II, 46, *αὐτῶν τοὺς παῖδας τὸ ἀπὸ τοῦδε δημοσίᾳ ἡ πόλις μέχρι ἥβης θρέψει*.

ἡγεῖσθαι, praeire, praecedere, II, 90, *δεξιᾷ κέρᾳ ἡγουμένῳ* [*vulgo ἡγούμενοι*]. *Ib.* 5, *ἕνδεκα* (*νῆες*), *αἵπερ ἡγοῦντο*. VII, 80, 4, *τὸ Νικίου στράτευμα, ὥσπερ ἡγεῖτο, ξυνέμενε*. — ducere, viam monstrare, II, 11, 8, *ἕπεσθε ὅπῃ* [*vulgo ὅποι*] *ἄν τις ἡγῆται*. III, 45, 6, *ἥ τε ἐλπὶς καὶ ὁ ἔρως ἐπὶ παντί, ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη,... πλεῖστα βλάπτουσι*. IV, 18, 4, *τὸν πόλεμον νομίσωσι μή, καθ' ὅσον ἄν τις αὐτοῦ μέρος βούληται μεταχειρίζειν, τούτῳ ξυνεῖναι, ἀλλ' ὡς ἂν αἱ τύχαι αὐτῶν ἡγήσωνται*. V, 60, 2, *οἱ Λακεδαιμόνιοι καὶ οἱ ξύμμαχοι εἵποντο ὡς ἡγεῖτο*. — auctorem esse, V, 71, *ἡγεῖται τῆς αἰτίας ταύτης ὁ πρωτοστάτης τοῦ δεξιοῦ κέρως*. — b) ducem esse, I, 5, *ἐτράποντο πρὸς λῃστείαν*,

ἡγουμένων ἀνδρῶν οὐ τῶν ἀδυνατωτάτων. 89, Λεωτυχίδης... ὅσπερ ἡγεῖτο τῶν ἐν Μυκάλῃ Ἑλλήνων. 107, 2. 114, 2. II, 2. 10, 2, τῆς ἐξόδου ταύτης. 19. 22, 3, αὐτῶν. 47. 71. 80, 5, Χάονες χίλιοι,... ὧν ἡγοῦντο ἐπετησίῳ προστασίᾳ... Φώτιος καὶ Νικάνωρ. 102. III, 1, αὐτῶν. 22, ἡγοῦντο οἵπερ καὶ τῆς πείρας αἴτιοι ἦσαν. *Ib.* 3. 26, 2, τῆς ἐςβολῆς ταύτης. 89. 92, 5, οἰκισταὶ τρεῖς Λακεδαιμονίων ἡγήσαντο. IV, 2. V, 33. 54. 57. VI, 34, 6, τοῦ ἐμπειροτάτου τῶν στρατηγῶν... ἄκοντος ἡγουμένου. VII, 19. VIII, 100, 3. — c) principatum tenere, I, 10, 2, τῆς ξυμπάσης (Πελοποννήσου). 18, 2, οἱ Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο δυνάμει προὔχοντες. 19. 77, 6, οἷα καὶ τότε πρὸς τὸν Μῆδον δι' ὀλίγου ἡγησάμενοι ὑπεδείξατε. II, 89, 4, τῶν ξυμμάχων. III, 10, 4, ἀπὸ τοῦ ἴσου. V, 28, 2, τῆς Πελοποννήσου. *item* 40, 3. VI, 92, 5, τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος ἑκούσης, καὶ οὐ βίᾳ, κατ' εὔνοιαν δὲ ἡγῆσθε [*vulgo* ἡγήσησθε.] VIII, 2, 4, τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος... ἀσφαλῶς. —B) existimare, I, 2, 2, τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς πανταχοῦ ἂν ἡγούμενοι ἐπικρατεῖν. 21. 23, 6. 39, 2, ἐπειδὴ ἡγήσαντο ἡμᾶς οὐ περιόψεσθαι. 41, 6, φίλον ἡγοῦνται τὸν ὑπουργοῦντα. 60. 102, 3, ἀλλοφύλους... ἡγησάμενοι. 124, 3. II, 40, 2, οὐ τοὺς λόγους τοῖς ἔργοις βλάβην ἡγούμενοι. 42, 4. 44, 4, τὸν πλείονα κέρδος... βίον ἡγεῖσθε. 53, 2, ἐφήμερα τά τε σώματα καὶ τὰ χρήματα ὁμοίως ἡγούμενοι. 60, 2. 7. 81, 5, ἡγησάμενοι μεμονωμένων εἰ κρατήσειαν, οὐκ ἂν ἔτι σφίσι τοὺς Ἕλληνας ὁμοίως προςελθεῖν. 89, 5. 9, ἐν τῷ ἔργῳ κόσμον καὶ σιγὴν περὶ πλείστου ἡγεῖσθε [*nonnulli codd.* ποιεῖσθε]. III, 3, μέγα ἔργον ἡγοῦντο εἶναι Λέσβον προςπολεμώσασθαι. 9. 16, 2, τὰ ὑπὸ τῶν Λεσβίων ῥηθέντα ἡγοῦντο οὐκ ἀληθῆ. 20, 2, τὸν κίνδυνον μέγαν ἡγησάμενοι. 37, 2. 39, 6, τὸν μετὰ τῶν ὀλίγων κίνδυνον ἡγησάμενοι βεβαιότερον. 42, 2. *Ibid.* 47, 5, τοῦτο πολλῷ ξυμφορώτερον ἡγοῦμαι ἐς τὴν κάθεξιν τῆς ἀρχῆς. 53. 68. 71, πολέμιον. 112, 7. 115, 4, ἡγούμενοι θᾶσσον τὸν ἐκεῖ πόλεμον καταλυθήσεσθαι. IV, 9, 2. 10, 5, τὰς τούτων ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει. 17, 3. 19. 20, 2, ἐν τούτῳ ὑμᾶς αἰτιωτέρους ἡγήσονται. 56. 64. 69, 3, τοὺς Μεγαρέας πολεμίους ἡγούμενοι. 80, 3. 106. 114, 3. 4, οὐδὲν χείρους. 117. 120, 3. 121, 2. 126, 5. 130, 7, εἴ τινας ἡγοῦνται αἰτίους εἶναι τῆς ἀποστάσεως. V, 1, ἡγησάμενοι... οὐ καθαροὺς ὄντας ἱερῶσθαι. 8, 3. 36. 97. 98. 105, 2. 108. VI, 11, 6, μηδὲ Λακεδαιμονίους ἄλλο τι ἡγήσασθαι ἢ διὰ τὸ αἰσχρὸν σκοπεῖν. 14, εἴπερ ἡγῇ [*Bekk. Goell.* ἡγεῖ] σοι προςήκειν κήδεσθαι τῆς πόλεως. 23, 4, ταῦτα τῇ ξυμ-

πάσῃ πόλει βεβαιότατα ἡγοῦμαι. 33, 2. 34, 6. 7. 37, ἱκανωτέραν ἡγοῦμαι Σικελίαν Πελοποννήσου διαπολεμῆσαι. *Ib.* 2. 40. 53, 2. 68, 4. 78, δεινὸν ἡγεῖται ὑπὲρ τῆς ἐμῆς κινδυνεύειν. 89, 3. 92, 1. 102. VII, 14, 4, ἀσφαλέστερον ἡγησάμην τὸ ἀληθὲς δηλῶσαι. 18, 2. 34, 7, οἱ Κορίνθιοι ἡγήσαντο κρατεῖν. 42, 5. 57, 9, τοὺς... Ἀρκάδας οὐδὲν ἧσσον διὰ κέρδος ἡγούμενοι πολεμίους. 70, 8. 77, 3. VIII, 2, καὶ ἅμα ἡγούμενοι [*qd om. Vat., uncis incluserunt Popp. Bekk. Goell.*] βραχὺν ἔσεσθαι τὸν λοιπὸν πόλεμον. 44. 66, 3. 92, 4.

ἡγεμονεύεσθαι, sub principatu esse, III, 61, 2, οὐκ ἠξίουν οὗτοι... ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν.

ἡγεμονία, imperium, ductus, I, 94, 2, ἐξεπολιόρκησαν ἐν τῇδε τῇ ἡγεμονίᾳ. 130, ὢν καὶ πρότερον ἐν μεγάλῳ ἀξιώματι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων διὰ τὴν Πλαταιᾶσιν ἡγεμονίαν. IV, 91, ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ. V, 7, 2, ἀναλογιζομένων τὴν ἐκείνου ἡγεμονίαν, πρὸς οἵαν ἐμπειρίαν καὶ τόλμαν μετὰ οἵας ἀνεπιστημοσύνης καὶ μαλακίας γενήσοιτο. VII, 15, 2, πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα. — principatus, I, 76, ἀπήχθησθε ἐν τῇ ἡγεμονίᾳ. 96, παραλαβόντες οἱ Ἀθηναῖοι τὴν ἡγεμονίαν τούτῳ τῷ τρόπῳ ἑκόντων τῶν ξυμμάχων. V, 16, οἱ ἐν ἑκατέρᾳ τῇ πόλει σπεύδοντες τὰ μάλιστα τὴν ἡγεμονίαν. 47, 7, ἡ πόλις ἡ μεταπεμψαμένη τὴν ἡγεμονίαν ἐχέτω. *Ibid.* τὸ ἴσον τῆς ἡγεμονίας μετεῖναι πάσαις ταῖς πόλεσιν. 69, Ἀργείοις, ὑπὲρ τῆς παλαιᾶς ἡγεμονίας. VI, 82, 3, τῆς Λακεδαιμονίων ἀρχῆς καὶ ἡγεμονίας ἀπηλλάγημεν.

ἡγεμών, dux (*viae*), III, 98, τῶν ὁδῶν. VII, 50, 2, τοῦ πλοῦ. 80, 6. — ductor, praeses, II, 95, 3, τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις... καὶ ἡγεμόνα Ἅγνωνα. VIII, 89, 2, ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ στρατηγῶν. — dux (*exercitus*), imperator, I, 128, 7, Παυσανίας ὁ ἡγεμὼν τῆς Σπάρτης. II, 11, 3, πόλεως ἑκάστης ἡγεμόνα καὶ στρατιώτην. 87, 9. III, 105, 3, πέμπουσιν ἐπὶ Δημοσθένην,... ὅπως σφίσιν ἡγεμὼν γίγνηται 107, 2, τοῦ παντὸς ξυμμαχικοῦ. VII, 15, τῶν στρατιωτῶν καὶ τῶν ἡγεμόνων ὑμῖν μὴ μεμπτῶν γενομένων. 58, 3. — princeps, I, 25, (Κορινθίους) ἡγεμόνας ποιεῖσθαι. 38, 2. 95, φοιτῶντες πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἠξίουν αὐτοὺς ἡγεμόνας σφῶν γενέσθαι κατὰ τὸ ξυγγενές. 120. III, 10, 6, πιστοὺς οὐκέτι εἴχομεν ἡγεμόνας Ἀθηναίους. 67, 7. VI, 76, 3, ἡγεμόνες γενόμενοι ἑκόντων τῶν τε Ἰώνων, καὶ ὅσοι ἀπὸ σφῶν ἦσαν ξύμμαχοι. 82, 3, τῶν ὑπὸ βασιλεῖ πρότερον ὄντων ἡγεμόνες καταστάντες. VII, 56, 3. — princeps (*reipublicae*), I, 4, τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας ἡγεμόνας ἐγκαταστήσας.

**ἠγερέθεσθαι*, congregari, III, 104, 4 (*ex Hom. H. Ap.* 147), *ἔνθα τοι ἑλκεχίτωνες Ἰάονες ἠγερέθονται.*

ἥδεσθαι, delectari, I, 120, 3, *τῷ ἡσυχίῳ τῆς εἰρήνης.* 129, *Ξέρξης ἥσθη τῇ ἐπιστολῇ.* III, 40, 3, *ἐν ᾧ ἡ πόλις, βραχέα ἡσθεῖσα, μεγάλα ζημιώσεται.*

ἡδέως, cum delectatione, V, 11, *τὸν Ἅγνωνα κατὰ τὸ πολέμιον τῶν Ἀθηναίων οὐκ ἂν ὁμοίως σφίσι ξυμφόρως οὐδ' ἂν ἡδέως τὰς τιμὰς ἔχειν.* VIII, 89, *ἡδέως ἂν ἀπαλλαγέντας πη ἀσφαλῶς τοῦ πράγματος.* Comp. I, 90, *ἥδιον ἂν ὁρῶντες μήτε ἐκείνους μήτ' ἄλλον μηδένα τεῖχος ἔχοντα.* III, 82, 7, *ἥδιον διὰ τὴν πίστιν ἐτιμωρεῖτο ἢ ἀπὸ τοῦ προφανοῦς.* Sup. II, 49, 6, *ἥδιστα ἂν ἐς ὕδωρ ψυχρὸν σφᾶς αὐτοὺς ῥίπτειν.*

ἤδη, iam, I, 3, 2. 6, *θαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι.* 7. 8, 3. 4. 22, *ἢ μέλλοντες πολεμήσειν, ἢ ἐν αὐτῷ ἤδη ὄντες.* 57, 2, *οἱ Κορίνθιοι φανερῶς ἤδη* [*vulgo deest*] *διάφοροι ἦσαν.* 69, 6. 78, 3. 82, 3. 88. 89, 2. 91. *Ib.* 3. 4. 95. 103, 3, *κατὰ ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων.* 114. 124, 2. 3, *τῶν μὲν ἤδη ἄρχειν, τῶν δὲ διανοεῖσθαι.* 140, 2, *ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι.* II, 5, 3. 12, *ὁρῶντες ἤδη σφᾶς ἐν ὁδῷ ὄντας.* 15, 2, *ἁπάντων ἤδη ξυντελούντων.* 25, 6. 35, *οἱ πολλοὶ τῶν ἐνθάδε εἰρηκότων ἤδη.* 46. 48, 2. 52, 4. 53, 4. 63, 2, *ὡς τυραννίδα ἤδη ἔχετε αὐτήν* (*τὴν ἀρχήν*). 65, 4. 12. 70. *Ib.* 2. 72. 84, 3. 90, 4. 6. *Ibid.* 94. III, 4, 4. 6, 2. 11. 26, 1, *ἐπιμένοντες... ὡς ἤδη πεπεραιωμένων.* 38, 4. 52, 3, *ἦσαν ἤδη ἐν τῷ ἀσθενεστάτῳ.* 62, 5. 78, 3. 90, 2. 97, 3, *βεβοηθηκότες ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον.* 102, 2. 107, 2. 108. 111. IV, 2, 2. 3, *αἱ νῆες ἐν Κερκύρᾳ ἤδη εἰσί.* 8, 2. 14. *Ib.* 5, *ἀπὸ πάντων ἤδη βεβοηθηκότες.* 28, 2. 34. 35. 36, 3, *βαλλόμενοι ἀμφοτέρωθεν ἤδη. Ibid. bis.* 67, 4, *πρὸς τὰς πύλας ἤδη ἦν* [*vulgo ἦν ἤδη*] *ἡ ἅμαξα.* 68. *Ib.* 4. 6. 70. 72. *Ib.* 2, *παρόντος ἤδη ξύμπαντος τοῦ στρατεύματος.* 73, 4. 90. 106, 2. 115, 2, *προσιόντος ἤδη τοῦ στρατεύματος. Ib.* 3. 122, 6, *εἰ καὶ οἱ ἐν ταῖς νήσοις ἤδη ὄντες ἀξιοῦσι σφῶν ἀφίστασθαι.* 125. 127, 2. 128. *Ib.* 2, *νομίζοντες καὶ ἐν μεθορίοις εἶναι αὐτοὺς ἤδη.* 129. 130, 6. 131, 3. V, 9, 7, *ὅταν ἐμὲ ὁρᾷς ἤδη προσκείμενον,... αἰφνιδίως τὰς πύλας ἀνοίξας ἐπεκθεῖν.* 10, 8. 34. *Ib.* 2. 36. 46, 3, *ὅτι καὶ σφεῖς, εἰ ἐβούλοντο ἀδικεῖν, ἤδη ἂν Ἀργείους ξυμμάχους πεποιῆσθαι.* 49, 3. 62. 66. 67. 73. *Ibid.* 76, 3. 78. 86, *παρόντα ἤδη καὶ οὐ μέλλοντα.* 99. 100. 111, 2. 112, 2, *πόλεως ἑπτακόσια ἔτη ἤδη οἰκουμένης.* 113. *Ibid.* VI, 11, 5, *καταφρονήσαντες ἤδη τῆς Σικελίας ἐφίεσθε.* 29. 31, 6. 32, *ἐπειδὴ... ἐξέκειτο πάντα ἤδη ὅσα*

ἔχοντες ἔμελλον ἀνάξεσθαι. 34, 9. 38, 5. 41, 1. 42. 43, τοσῇδε ἤδη τῇ παρασκευῇ Ἀθηναῖοι... ἐς τὴν Σικελίαν ἐπεραιοῦντο. 45. 57. 59, 2. 1. 60, 2. 64, 3. 65. 70, 2. 74, ὅτ' ἀπῄει ἐκ τῆς ἀρχῆς ἤδη μετάπεμπτος. 91, 2, μάχῃ ἤδη πανδημεὶ ἡσσημένοι. *Ib*. 10. 93, 2. 98, 3. 101, 6. 102, 3. 103, παρόντος ἤδη σφίσι παντὸς τοῦ στρατεύματος. 104. *Ibid*. VII, 1, πυνθανόμενοι σαφέστερον ἤδη. 2, 2. 4. *Ibid*. 4, 2. 4. 5. 6, ἤδη καὶ ὅσον οὐ παρεληλύθει τὴν τῶν Ἀθηναίων τοῦ τείχους τελευτὴν ἡ ἐκείνων τείχισις. 12, 3. 23, 2. 28, 3. 30. 31, 3. 6. 32, 2. 33, 2. 3. 37. 41, 4. 43, 7. 44, 3, οἱ μὲν ἤδη ἐνικῶντο, οἱ δ' ἔτι... ἀήσσητοι ἐχώρουν. *Ibid*. 4. 48, 2. 5. *Ibid*. 51. 52, 2, τὰς πάσας ναῦς ἤδη τῶν Ἀθηναίων κατεδίωκον. 53, 3. 55. 59. 66, 2, τὰς μὲν νενικήκατε ἤδη [*ex Vat. insertum, vulgo deest; cf. Popp. adn.*] ναυμαχίας, τὴν δ' ἐκ τοῦ εἰκότος νῦν νικήσετε. 69, 2. *Ibid*. 71. 75, 4, τῶν ξυσκήνων ἤδη ἀπιόντων ἐκκρεμαννύμενοι. *Ibid*. 77, 3. 4, οἴκτου... ἀξιώτεροι ἤδη ἐσμὲν ἢ φθόνου. 80. 81, 6. 82. 84. 85. VIII, 15, νομίσαντες μέγαν ἤδη καὶ σαφῆ τὸν κίνδυνον σφᾶς περιεστάναι. 21. 25, 4. 26, ἕτοιμαι ἤδη οὖσαι. 35. 38, 2. 3. 41, 4. 42, 2. 43, 2, περὶ τῶν ἤδη πεπραγμένων. 52. 55. *Ib*. 2. 63, 4. 67, 3. 71, 3, ἐκείνου μᾶλλον ἤδη προσδεχομένου. 73. 77. 81, 3. 82. 85, 4. 86, 3. 87. 89, 2. 91, 2. 92, 3. 7. 104, 5. 105, 3, ἐτύγχανον καὶ αὐτοὶ ἤδη... ἐνδεδωκότες. — *cum temporis indicatione*, I, 30, 6, χειμῶνος ἤδη ἀνεχώρησαν ἐπ' οἴκου. 50, 5, ἤδη ἦν ὀψέ. 51, 2, ξυνεσκόταζεν ἤδη. III, 18, 3. 106, 3, νυκτὸς ἤδη. IV, 93. 114. 133, 4. 135. V, 17, 2. 39, 3. 56, 6. 59. 81, 2, πρὸς ἔαρ ἤδη. VI, 30. VII, 79, 3. VIII, 26. 60. 61, 3. 108, 2. — **abhinc, exinde**, I, 49, 7, οἱ Ἀθηναῖοι ὁρῶντες τοὺς Κερκυραίους πιεζομένους, μᾶλλον ἤδη ἀπροφασίστως ἐπεκούρουν. *Ibid*. 64, 3. 79, 2, τῶν πλειόνων ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον, ἀδικεῖν τοὺς Ἀθηναίους ἤδη. 82, 2. 134. II, 20, 4, εἰ καὶ μὴ ἐπεξέλθοιεν... οἱ Ἀθηναῖοι, ἀδεέστερον ἤδη ἐς τὸ ὕστερον τὸ πεδίον τεμεῖν. 35, 2. 51, 6. III, 18, 5. 68, ἡγούμενοι τῇ ἑαυτῶν δικαίᾳ βουλήσει ἔκσπονδοι ἤδη ὑπ' αὐτῶν κακῶς πεπονθέναι. 93, 3. 115, 5. IV, 10, 4, ἐπὶ ταῖς ναυσὶ ῥᾷστοί εἰσιν ἀμύνεσθαι, ἀποβάντες δέ, ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη. 19, 3. 21, 2. 24, 2. 66, 4, ῥᾷον ἤδη ἔμελλον προσχωρήσειν, τούτου γεγενημένου. 96, 6. 108. 128, 2. 129. V, 30, παραβήσεσθαι ἔφασαν αὐτοὺς τοὺς ὅρκους καὶ ἤδη ἀδικεῖν. 32, 3, ἤδη ξύμμαχοι ὄντες. *similiter* 34. 37, 2. 38, οὕτως ἤδη τοὺς Βοιωτοὺς καὶ Μεγαρέας... πρὸς τοὺς Ἀργείους σπένδεσθαι. 49, 4, εἰ ἀδικεῖν ἤδη ἐνόμιζον αὐτούς. 76, 2. 80. 81, 2, μετ' ἐκεῖνα ξυναμφότεροι ἤδη

καὶ τὸν ἐν Ἄργει δῆμον κατέλυσαν. 116, 3. VI, 32, 2, ἅμιλλαν ἤδη μέχρι Αἰγίνης ἐποιοῦντο. 48, οὕτως ἤδη Συρακούσαις... ἐπιχειρεῖν. *similiter* 49, 4. 61, 7, ἤδη φυγὰς ὤν. 84, 2. 90, 3, εἰ προχωρήσειε ταῦτα,... ἤδη τῇ Πελοποννήσῳ ἐμέλλομεν ἐπιχειρήσειν. 105, 2. VII, 4, 3. 6, εἰ προέλθοι, ταὐτὸν ἤδη ἐποίει αὐτοῖς νικᾶν... καὶ μηδὲ μάχεσθαι. 8, 3, τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον διὰ φυλακῆς ἤδη ἔχων, ἤδη [*vulgo deest*] ἑκουσίων κινδύνων ἐπεμελεῖτο. 24, 3. 58, 3, δύναται τὸ Νεοδαμῶδες ἐλεύθερον ἤδη εἶναι. 70, 8. 72, 4. 75. 77, 6, ἣν ἀντιλαβώμεθά του φιλίου χωρίου τῶν Σικελῶν,... ἤδη νομίζετε ἐν τῷ ἐχυρῷ εἶναι. 85, 2. VIII, 2, 3. 4, λογιζόμενοι... καθελόντες ἐκείνους αὐτοὶ τῆς πάσης Ἑλλάδος ἤδη ἀσφαλῶς ἡγήσεσθαι. 20. 24, 3. 27, 4, κἀκεῖθεν ἤδη... τοὺς ἐπίπλους... ποιεῖσθαι. 46, 4. 50, 5. 60, 2. 75, 2. 82, 2. 85, 3. 92, 2. 4. — iam nunc, I, 69, οὐ μόνον τοὺς ὑπ' ἐκείνων δεδουλωμένους,... ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑμετέρους ἤδη ξυμμάχους. II, 1, ἄρχεται ὁ πόλεμος ἐνθένδε ἤδη. 42, 4, περὶ τοῦ ἤδη ὁρωμένου. 53, 3, ὅ τι ἤδη [*vulgo* ᾔδει] τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ... κερδαλέον. 61, 2, τὸ λυποῦν ἔχει ἤδη τὴν αἴσθησιν ἑκάστῳ. 64, 6, τῷ ἤδη προθύμῳ ἀμφότερα κτήσασθε. III, 59, 3, λέγομεν ἤδη ὅτι οὐ Θηβαίοις παρέδομεν τὴν πόλιν. IV, 63, διὰ τὸ ἤδη φοβεροὺς παρόντας Ἀθηναίους. V, 106, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἤδη καὶ μάλιστα πιστεύομεν. VI, 81, 5, αἱρεῖσθε ἤδη ἢ τὴν αὐτίκα ἀκινδύνως δουλείαν, ἢ κτέ. 87, 3, μηδ' ὡς σωφρονισταί, ὃ χαλεπὸν ἤδη. 90, περὶ ὧν ὑμῖν βουλευτέον,... μάθετε ἤδη. *similiter* 91, 2. VII, 15, βουλεύεσθε ἤδη. VIII, 82, 2, βουλόμενος... ἐνδείκνυσθαι ὅτι στρατηγὸς ἤδη ᾕρηται. — statim, sine mora, I, 18, 3, εἴ τινές που διασταῖεν, πρὸς τούτους ἤδη ἐχώρουν. 42, 2, φανερὰν ἔχθραν ἤδη καὶ οὐ μέλλουσαν... κτήσασθαι. *similiter* 69, 2. III, 2, 3, εἰ μή τις προκαταλήψεται ἤδη, στερήσεσθαι αὐτοὺς Λέσβου. 48, 2, τάδε ἔς τε τὸ μέλλον ἀγαθά, καὶ τοῖς πολεμίοις ἤδη φοβερά. IV, 94, 2, ἤδη μελλόντων ξυνιέναι. *similiter* V, 59, 5 *et* 69. VI, 25, ἔφη χρῆναι... ἐναντίον ἁπάντων ἤδη λέγειν. *Ib.* 2, ὅσα ἤδη δοκεῖν αὐτῷ. 29, 2, ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι, ἀλλ' ἤδη ἀποκτείνειν, εἰ ἀδικεῖ. *Ib.* 3, δεδιότες τὸ στράτευμα μὴ εὔνουν ἔχῃ, ἢν ἤδη ἀγωνίζηται. 30, 2, ὡς ἤδη ἔμελλον... ἀλλήλους ἀπολιπεῖν. 57, 2, ἐνόμισαν μεμηνῦσθαί τε καὶ ὅσον οὐκ ἤδη ξυλληφθήσεσθαι. 69, ἀπροςδόκητοι... ἦσαν ὡς ἤδη μαχούμενοι. 93, 3, δύο ναῦς τοὺς Κορινθίους ἤδη ἐκέλευέν οἱ πέμπειν ἐς Ἀσίνην, τὰς δὲ λοιπὰς παρασκευάζεσθαι. 96, μέλλοντας ἤδη ἐπὶ σφᾶς ἰέναι. VII, 73, ἐξελθόντας ἤδη πάν-

τας... τὰς ὁδοὺς ἀποικοδομῆσαι. VIII, 1, 2, ἐνόμιζον... κατὰ κράτος ἤδη... ἐπικείσεσθαι. 15, τὰς μὲν ὀκτὼ ἤδη πέμπειν,... ἄλλας δὲ οὐ πολὺ ὕστερον. 91, 2, εἰ μή τις ἤδη φυλάξεται. 92, 6, ἕτοιμος ἔφη εἶναι ξυναφαιρησόμενος ἰέναι ἤδη. 96, 3, ὅσον οὐκ ἤδη ἐνόμιζον αὐτοὺς παρεῖναι. — *de loco*, I, 96, 3, οὗ ὡρίζετο ἡ ἀρχὴ τὰ πρὸς Παίονας αὐτονόμους ἤδη. II, 95, Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν. VIII, 101, 3, ἀφικνοῦνται ἐς Ῥοίτειον ἤδη τοῦ Ἑλλησπόντου. — *de eo quod usu venit*, I, 69, 6, αἵ γε ὑμέτεραι ἐλπίδες ἤδη τινάς που... διέφθειραν. 80, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειρός εἰμι. 120, 2, ἡμῶν ὅσοι Ἀθηναίοις ἤδη ἐνηλλάγησαν. II, 77, 4, ἤδη ἐν ὄρεσιν ὕλη... ἀπὸ ταὐτομάτου πῦρ καὶ φλόγα... ἀνῆκε. 89, 7, πολλὰ καὶ στρατόπεδα ἤδη ἔπεσεν ὑπὸ ἐλασσόνων τῇ ἀπειρίᾳ. III, 37, πολλάκις ἤδη ἔγωγε καὶ ἄλλοτε ἔγνων κτέ. 39, 3, ὅσοι ἀποστάντες ἤδη ἡμῶν ἐχειρώθησαν. IV, 62, 3, πλείους ἤδη καὶ τιμωρίαις μετιόντες τοὺς ἀδικοῦντας... οὐδ' ἐσώθησαν. VI, 86, 4, ἔδειξαν καὶ ἄλλα ἤδη καὶ τὰ ἐς Λεοντίνους. VII, 61, 3, πολλῶν ἤδη πολέμων ἔμπειροι ὄντες. 77, ἤδη τινὲς καὶ ἐκ δεινοτέρων ἢ τοιῶνδε ἐσώθησαν. *Ib.* 4, ἦλθόν που καὶ ἄλλοι τινὲς ἤδη ἐφ' ἑτέρους. — *pro* δή, I, 118, μετὰ ταῦτα ἤδη γίγνεται... τὰ προειρημένα. IV, 35, 2, ὡς ἐνέδοσαν, ἐνταῦθα ἤδη πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ... ἐπέκειντο. 78, 6, ἀπὸ τούτου ἤδη οἱ τῶν Θεσσαλῶν ἀγωγοὶ πάλιν ἀπῆλθον. 111, 2, τοὺς λοιποὺς ἤδη τῶν πελταστῶν ἐξεδέχοντο. 114, 5, τὸ ἀπὸ τοῦδε ἤδη, ὅ τι ἂν ἁμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἕξοντας. V, 10, 10, οὕτω τὸ στράτευμα πᾶν ἤδη τῶν Ἀθηναίων φυγὸν χαλεπῶς. VI, 31, 6, ὅτι μέγιστος ἤδη διάπλους... ἐπεχειρήθη. 44, 3, ἐνταῦθα ἤδη ἠθροίζοντο. 51, 3, πάσῃ ἤδη τῇ στρατιᾷ ἄραντες ἐς τὴν Κατάνην. 65, 3, ξύμπαντες ἤδη ἀποτρεπόμενοι ἐβοήθουν ἐς τὴν πόλιν. 97, ἔλαθον αὐτοὺς παντὶ ἤδη τῷ στρατεύματι ἐκ τῆς Κατάνης σχόντες. VII, 44, ἐνταῦθα ἤδη ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ ἀπορίᾳ ἐγίγνοντο οἱ Ἀθηναῖοι. 49, 3, ὅτι τάχιστα ἤδη καὶ μὴ μέλλειν ἐξανίστασθαι. 55, 2, πόλεσι ταύταις μόναις ἤδη ὁμοιοτρόποις ἐπελθόντες. 66, 2, ἀρχὴν τὴν ἤδη μεγίστην... κεκτημένους. 71, 6, ἄλλοι δὲ καὶ οἱ πλεῖστοι ἤδη περὶ σφᾶς αὐτοὺς... διεσκόπουν. VIII, 43, 2, ἅπασαι ἤδη οὖσαι ἐν τῇ Κνίδῳ αἱ Πελοποννησίων νῆες. 56, 4, τέλος ἐν τῇ τρίτῃ ἤδη ξυνόδῳ. 63, 2, ξύμπασαι ἤδη ἐπίπλουν ποιεῖσθαι ἐπὶ τὴν Σάμον. 69, τοὺς τετρακοσίους... ὕστερον ἤδη ἐς τὸ βουλευτήριον ἐξήγαγον.

ἡδονή, voluptas, delectatio, I, 84, 2, τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐξοτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινὰ... οὐκ ἐπαιρόμεθα ἡδονῇ. 120, 1.

II, 37, 2, οὐ δι' ὀργῆς τὸν πέλας, εἰ καθ' ἡδονήν τι δρᾷ, ἔχοντες. *similiter* 53. III, 38, 7, ἀκοῆς ἡδονῇ ἡσσώμενοι. 40, 2, λόγων. 82, 8, ἐς τὸ ἑκατέροις που ἀεὶ ἡδονὴν ἔχον ὁρίζοντες. IV, 19, 4. 108, 8. VI, 83, 3, λόγου. VII, 63, 3. — gratia, I, 99, 2, ἦσαν... οἱ Ἀθηναῖοι οὐκέτι ὁμοίως ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες, grati erant. II, 65, 9, πρὸς ἡδονήν τι λέγειν. *Ib.* 10, ἐτράποντο καθ' ἡδονὰς [*Mosq.* ἡδονὴν] τῷ δήμῳ καὶ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι. III, 9, τοὺς ἀφισταμένους... οἱ δεξάμενοι, καθ' ὅσον ὠφελοῦνται, ἐν ἡδονῇ ἔχουσι. 58, ἡδονὴν δόντας ἄλλοις, gratificantes. VI, 17, 4, εἴ τι καθ' ἡδονὴν λέγοιτο.

ἡδύς, iucundus, II, 40, 3, οἱ τά τε δεινὰ καὶ ἡδέα σαφέστατα γιγνώσκοντες. 53, 3, ὅ τι ἤδη τε ἡδὺ καὶ πανταχόθεν τὸ... κερδαλέον. V, 105, 4, τὰ μὲν ἡδέα καλὰ νομίζουσι, τὰ δὲ ξυμφέροντα δίκαια. Comp. VII, 14, 4, τούτων ἐγὼ ἡδίω μὲν ἂν εἶχον ὑμῖν ἕτερα ἐπιστέλλειν, οὐ μέντοι χρησιμώτερά γε. Sup. III, 104, 5 (*ex Hom. H. Ap.* 169), τίς δ' ὔμμιν ἀνὴρ ἥδιστος ἀοιδῶν; VII, 14, 4, βουλομένων τὰ ἥδιστα ἀκούειν. 68, ἐχθροὺς ἀμύνασθαι ἐγγενησόμενον ἡμῖν, καὶ τὸ λεγόμενόν που ἥδιστον εἶναι [*ubi καὶ suspectum, cf. Popp. adn.*].

ἤθη, mores, II, 61, 4, πόλιν μεγάλην οἰκοῦντας, καὶ ἐν ἤθεσιν ἀντιπάλοις αὐτῇ τεθραμμένους. VI, 18, 7, τῶν ἀνθρώπων ἀσφαλέστατα τούτους οἰκεῖν, οἳ ἂν τοῖς παροῦσιν ἤθεσι καὶ νόμοις, ἢν καὶ χείρω ᾖ, ἥκιστα διαφόρως πολιτεύωσι.

ἥκειν, adesse, advenisse, *i. q.* ἀφῖχθαι, I, 26, 3, ἐπειδὴ ᾔσθοντο τοὺς οἰκήτορας καὶ φρουροὺς ἥκοντας ἐς τὴν Ἐπίδαμνον. 32, παρὰ τοὺς πέλας. *Ib.* 4. 39, 2, δεῦρο. 137, 4, Θεμιστοκλῆς ἥκω παρὰ σέ. *Ibid.* 140, 3. II, 71, 3, μετὰ Θηβαίων... ἐπὶ δουλείᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἥκετε. III, 106, ὡς ᾔσθοντο τοὺς ἐν Ὄλπαις Ἀμπρακιώτας ἥκοντας. IV, 18, ἥκομεν παρ' ὑμᾶς. 61, 6. 86, 1, οὐ ξυστασιάσων ἥκω. 87, 2, ἐπ' ἀγαθῷ. 126, 2. V, 9, ἀπὸ οἵας χώρας ἥκομεν. 10, 3, πρὶν οἱ καὶ τοὺς βοηθοὺς ἥκειν. 30, 5, ἐς τὸν ὕστερον ξύλλογον. 41, 3, ἐς τὰ Ὑακίνθια. 43, 3. 45. *Ib.* 2. 4. 46. 84, 3, λέγειν ἐκέλευον περὶ ὧν ἥκουσιν. 86. VI, 50, 4, κηρῦξαι... ὅτι Ἀθηναῖοι ἥκουσι Λεοντίνους ἐς τὴν ἑαυτῶν κατοικιοῦντες. 53, καταλαμβάνουσι τὴν Σαλαμινίαν ναῦν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἥκουσαν ἐπὶ Ἀλκιβιάδην. 56, ἐπαγγείλαντες ἥκειν κανοῦν οἴσουσαν ἐν πομπῇ τινί. 61, 2. 63, 3, ἐφύβριζον ἄλλα τε, καὶ εἰ ξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοῖς μᾶλλον ἥκοιεν ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ, ἢ Λεοντίνους ἐς τὴν οἰκείαν κατοικιοῦντες. 64, 2, ἀπ' ἀνδρῶν ἐκ τῆς Κατάνης ἥκειν ἔφη. *Ib.* 3. 94, 4, καταλαμβάνουσι τοὺς ἱππέας ἥκον-

τας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *item* **96**, ταῖς Ἀθηναίοις. **VII, 1**, 4, τοῦ Γυλίππου ἐκ Λακεδαίμονος προθύμως δοκοῦντος ἥκειν. **10**, ἐς τὰς Ἀθήνας. **44**, 8. **75**, 7. **VIII, 23**, τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντες. **31**. **33**, 3, ἐκ τῆς Σάμου... ἐς Ἐρυθράς. **36**, ἐς τὴν Μίλητον ἐπὶ τὸ ναυτικόν. **46**, 3. **69**, 3, ἐπ' αὐτὸ τοῦτο. **85**, 3, ἐπὶ τὰς ναῦς... ἐς τὴν Μίλητον. **92**, 3. —*Imperf. pro Aor.*, *i. q.* ἦλθον, **I, 18**, 2, αὖθις ὁ βάρβαρος τῷ μεγάλῳ στόλῳ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα δουλωσόμενος ἧκε [*vulgo* ἦλθε]. **91**, 3, ἤδη καὶ ἧκον αὐτῷ οἱ ξυμπρέσβεις, **advenerant**, **III, 27**, ὡς αἱ νῆες αὐτοῖς οὐχ ἧκον ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου. **V, 59**, 3, οὔπω οἱ Ἀθηναῖοι μόνοι τῶν ξυμμάχων ἧκον. **VI, 30**, 2, οἱ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἧκεν ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν. **103**, 2, ὡς αὐτοῖς οὐδὲ ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ὠφέλεια οὐδεμία ἧκε. **VII, 4**, 4, ἐπειδὴ Γύλιππος ἧκεν. **17**, 3, ὡς οἱ πρέσβεις αὐτοῖς ἧκον. **27**, 2, ὡς ὕστερον ἧκον. **VIII, 41**, αἳ ἧκον κατάσκοποι αὐτοῦ. **51**, 2, αἱ παρὰ τοῦ Ἀλκιβιάδου ἐπιστολαὶ οὐ πολὺ ὕστερον ἧκον. **99**, αἱ Φοίνισσαι νῆες οὐδὲ ὁ Τισσαφέρνης τέως που ἧκον. — ***Fut.*** **venturum esse**, **I, 90**, 6, προςδέχεσθαι ἐς τάχει ἥξειν. **II, 11**, 3, ἀεὶ προςδέχεσθαι ἐς κίνδυνόν τινα ἥξειν. **54**, 2, ἥξει Δωριακὸς πόλεμος καὶ λοιμὸς ἅμ' αὐτῷ. **101**, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν. **III, 4**, 6, αὐτοῖς ἔπρασσον ὅπως τις βοήθεια ἥξει. **IV, 24**, 3. **30**, 4, προπέμψας ἄγγελον ὡς ἥξων. **42**, 3. **85**, 4. **110**, 2, εἰδότες ὅτι ἥξοι [*nonnulli codd.* ἥξει]. **124**, 4, τοὺς Ἰλλυριοὺς μένοντες, οἳ ἔτυχον τῷ Περδίκκᾳ μισθοῦ μέλλοντες ἥξειν. **V, 98**, ὅταν... ἡγήσωνταί ποτε ὑμᾶς καὶ ἐπὶ σφᾶς ἥξειν. **VI, 49**, 3. **65**, αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν ἐγγὺς ἦσαν. **VII, 16**, 2, ἀγγελοῦντα τοῖς ἐκεῖ ὅτι ἥξει βοήθεια. **VIII, 9**. 3. **46**, 5. — **b) redire**, **V, 34**, ἤδη ἡκόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ Θρᾴκης μετὰ Βρασίδου ἐξελθόντων στρατιωτῶν. **VI, 8**, ἅμα ἦρι οἱ τῶν Ἀθηναίων πρέσβεις ἧκον ἐκ τῆς Σικελίας. **VII, 21**, ὁ Γύλιππος ἧκεν ἐς τὰς Συρακούσας, ἄγων ἀπὸ τῶν πόλεων ὧν ἔπεισε στρατιὰν κτέ. **VIII, 92**, 2, ἥκων ἐκ τῆς ἐς Λακεδαίμονα πρεσβείας.

ἥκιστα, **minime**, **I, 37**, 3, ἥκιστα ἐπὶ τοὺς πέλας ἐκπλέοντες. **91**, 3, κελεύων ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν. **122**, ἥκιστα ὁ πόλεμος ἐπὶ ῥητοῖς χωρεῖ. **131**, 2, βουλόμενος ὡς ἥκιστα ὕποπτος εἶναι. **141**, 7, ὡς ἥκιστα τὰ οἰκεῖα φθεῖραι. **II, 64**, 6, γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν. **III, 22**, 5, ὅπως ἥκιστα πρὸς αὐτοὺς τὸν νοῦν ἔχοιεν. **24**. **42**, 6. **71**, εἶπον ὅτι... ἥκιστ' ἂν δουλωθεῖεν ὑπ' Ἀθηναίων. **IV, 10**, ὅσα ἐς ἀνάγκην ἀφῖκται... λογισμὸν ἥκιστα ἐνδεχόμενα. **31**, 2. **V, 22**, 2, νομίζοντες ἥκιστα ἂν σφίσι τοὺς Ἀργείους... ἐπισπένδεσθαι. **36**. **107**. **VI**,

11, 4, τὰ πεῖραν ἥκιστα τῆς δόξης δόντα. 18, 7. 34, 4. 66. 82, 2, ἐσκεψάμεθα ὅτῳ τρόπῳ ἥκιστ' ἂν [*vulgo* ἥκιστα] αὐτῶν ὑπακουσόμεθα. *Ib.* 3. VII, 86, 5, ἥκιστα δὴ ἄξιος ὢν τῶν γε ἐπ' ἐμοῦ Ἑλλήνων ἐς τοῦτο δυστυχίας ἀφικέσθαι. — οὐχ ἥκιστα, maxime, I, 3, δηλοῖ μοι καὶ τόδε τῶν παλαιῶν ἀσθένειαν οὐχ ἥκιστα. 23, 3, ἡ οὐχ ἥκιστα βλάψασα... ἡ λοιμώδης νόσος. 35, 3. 60, 2. 67, 2, κρύφα οὐχ ἥκιστα... ἐνῆγον τὸν πόλεμον. 68, 2. 3. 95. *Ib.* 5, κατηγορεῖτο αὐτοῦ οὐχ ἥκιστα Μηδισμός. 103, 4. 130, 2. 140, 2. II, 27, ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι. 61, 3. 79, 6. 89, 9. III, 93, 3, οὐ μέντοι ἥκιστα οἱ ἄρχοντες... τὰ πράγματα ἔφθειρον. IV, 30. 47, 2. 80. 96, 3, ἐπίεσαν τούς τε ἄλλους ταύτῃ καὶ οὐχ ἥκιστα τοὺς Θεσπιέας. VI, 15, 3. 20, 3. 61, 5. 99, 2, οὐχ ἥκιστα Ἑρμοκράτους τῶν στρατηγῶν ἐξηγησαμένου. VII, 4, 6, ὥςτε καὶ τῶν πληρωμάτων οὐχ ἥκιστα τότε πρῶτον κάκωσις ἐγένετο. 21, 3. 44, 6, μέγιστον καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψε καὶ ὁ παιωνισμός. 86, 4. *Ibid.* VIII, 65, 2, ὅςπερ καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην οὐχ ἥκιστα ἐξήλασε. 73, 5. 84, 4, ξυνεδόκει καὶ τοῖς ἄλλοις ξυμμάχοις ταῦτα, καὶ οὐχ ἥκιστα τοῖς Συρακοσίοις. 86, 9. 97, 2, οὐχ ἥκιστα δὴ τὸν πρῶτον χρόνον... Ἀθηναῖοι φαίνονται εὖ πολιτεύσαντες.

ἡλικία, aetas, I, 80, τοὺς ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ. II, 36, 3, οἱ νῦν ἔτι ὄντες μάλιστα ἐν τῇ καθεστηκυίᾳ ἡλικίᾳ, in constanti, media aetate. 44, 3, οἷς ἔτι ἡλικία τέκνωσιν ποιεῖσθαι. *Ib.* 4, ἐν τῷ ἀχρείῳ τῆς ἡλικίας. V, 26, 5, αἰσθανόμενος τῇ ἡλικίᾳ. 43, 2, ἀνὴρ ἡλικίᾳ ἔτι τότε ὢν νέος. VI, 54, 2, γενομένου Ἁρμοδίου ὥρᾳ ἡλικίας λαμπροῦ. VII, 29, 4, φειδόμενοι οὔτε πρεσβυτέρας οὔτε νεωτέρας ἡλικίας. — iuventus, VI, 24, 3, τοῖς μὲν πρεσβυτέροις,... τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ. VII, 60, 3, ἡλικίας μετέχων [*Schol.* νεότητος]. VIII, 75, 3, οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ. — iuvenes, III, 67, 3, ἡμεῖς ἀνταποφαίνομεν πολλῷ δεινότερα παθοῦσαν τὴν ὑπὸ τούτων ἡλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην. 98, 4, τοσοῦτοι τὸ πλῆθος, καὶ ἡλικία ἡ αὐτή. VI, 26, 2, ἄρτι ἀνειλήφει ἡ πόλις ἑαυτὴν... ἔς τε ἡλικίας πλῆθος ἐπιγεγενημένης κτέ. VII, 64, οὔτε ναῦς... οὔτε ὁπλιτῶν ἡλικίαν ὑπελίπετε. VIII, 1, 2, στερόμενοι... ὁπλιτῶν τε πολλῶν καὶ ἱππέων καὶ ἡλικίας οἵαν οὐχ ἑώρων ὑπάρχουσαν.

ἥλιος, sol, I, 23, 2, ἡλίου ἐκλείψεις. II, 28, ὁ ἥλιος ἐξέλιπε μετὰ μεσημβρίαν, καὶ πάλιν ἀνεπληρώθη, γενόμενος μηνοειδής, κτέ. 102, 5, ἥτις (χώρα)... μήπω ὑπὸ ἡλίου ἑωρᾶτο. III, 78, 4, ἡ ναυμαχία... ἐτελεύτα ἐς ἡλίου δύσιν. IV, 52, τοῦ ἡλίου ἐκλιπές τι ἐγένετο. VII, 16, 2, περὶ ἡλίου τροπὰς τὰς χειμερινάς. VIII, 39, περὶ ἡλίου τροπάς. — *de regione coeli*, II, 9, 4, πρὸς ἥλιον ἀνί-

σχοντα. 96, 1, πρὸς ἡλίου δύσιν. — **solis aestus**, IV, 35, 4, ταλαιπωρούμενοι... ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου. VII, 87, ἐν κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἵ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον.

ἡμέρα, dies a) *spatium diei*, I, 137, 2, ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου. II, 81, 8, ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν. III, 49, 2, προεῖχεν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. 74, διαλιπούσης ἡμέρας. 80, 2, μέχρι μέσου ἡμέρας δῃώσαντες τὴν γῆν. 91, 5, στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ. IV, 13, ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μέρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι. 31, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο. 35, 4, τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι... ἀντεῖχον. 38, 4, ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτούς. 69, 3, ταύτην τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο. 104, 4, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν. 114, 2, σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι· ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. 115, 2, μίαν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο. 130, τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν. V, 54, 3, ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην. 65, 5, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ. VI, 7, 2, τοὺς ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπολιόρκουν. 16, 6, Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἁπάντων ἀγωνίσασθαι. VII, 38, τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες. *Ib.* 3, ὅλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν... μέχρι νυκτός. 39, 2, ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων. 74, ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι. VIII, 28, μείναντες ἡμέραν μίαν. 103, πολιορκήσαντες Ἐλαιοῦντα ταύτην τὴν ἡμέραν. — τῆς ἡμέρας, in diem, III, 17, 3, δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας. V, 47, 6, τῷ ὁπλίτῃ... τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης. VI, 31, 3, τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδόντος. VII, 27, 2, δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανε. — δι' ἡμέρας, toto die, VII, 82, δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς Ἀθηναίους. — ἐφ' ἡμέραν, in unum diem, IV, 69, 3, σίτου ἀπορίᾳ (ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο). — καθ' ἡμέραν, quotidie, I, 2, 2, τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς. II, 37, 2. 38. 43. 85, 4, ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχῆσαι. III, 37, 2. 82, 2. VI, 60, 2, καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον. 63, 2, κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον. VII, 8. 50, 2. PLUR. I, 48, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία. 105, 6, παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα. 117. 143, 2. II, 25, 3,

ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 29, 3. 47, 3. 57, 2. 58, 3. 73, ἡμέρας ἐσπείσατο ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι. 75, 3, ἡμέρας ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς. 86, 5, ἐπὶ ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις. 97, περίπλους... τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν. *Ib.* 2. 101, 6. III, 51, 4, τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις. 52, 3. 81, 4. 107, 3. 113, 6, πάθος τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ... ἐγένετο. IV, 5, 2. 6, 2, 26, 4, οὓς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλίγων ἐκπολιορκήσειν. 28, 4, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 39. *Ib.* 2. 3. 54, 4, ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά. 85, 1. 105, 2, ἀπιέναι... πέντε ἡμερῶν. 124, 4. V, 20, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν. **similiter** 26, 3. 47, 6. VI, 1, 2, Σικελίας περίπλους ἐστὶν ὁλκάδι οὐ πολλῷ τινι ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. 74, 2. VII, 3, ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν. 43, 2, παραγγείλας πέντε [*vulgo* πένθ᾽] ἡμερῶν σιτία. 50, 2, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει. *Ib.* 4. 51, 2. 87, 3, ἡμέρας ἑβδομήκοντά τινας οὕτω διῃτήθησαν. VIII, 31, 4. 44, 4. 71, 3, ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντες. 99. 101, ἐπισιτισάμενοι δυσὶν ἡμέραις. 103, 3, πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. — b) **dies status**, I, 20, 2, ὑποτοπήσαντές τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ... μεμηνῦσθαι. 29, 5. 60, 3, ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον... ἢ Ποτίδαια ἀπέστη. 100. 108, 2. II, 12, 3, ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. 19. III, 59, 2, ἡμέρας ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ᾗ κτέ. 75, τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ. 76. 96, 2, αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν. IV, 25, 8, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ,... τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτέ. 76, 4, ἅμα ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι. 77, ἡμέρα αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 78, 5. 90, 3. 101. 106, 3, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον. 118, 2, ἄρχειν τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 129, 5. 130, 2. V, 9, 9, τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ... ἐλευθερίαν ὑπάρχειν, κτέ. 75, 4, τῇ προτεραίᾳ [**boni codd.** προτέρᾳ] ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης κτέ. VI, 8, 3. 23, 2, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς. 30, ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἕῳ ἐπλήρουν τὰς ναῦς. 56, 2. 64, 3. 65, ἡμέραν ξυνθέμενοι ᾗ παρέσονται. 97. VII, 3, 5, τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἁλίσκεται. 40, 2, τῆς ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. 42, 3. 52, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ,... τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτέ. 73, 2, ἔτυχεν αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσίαν εἶναι. 75. 78, 4. 82, 3. VIII, 23, τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, tertia die post eius adventum. *Ib.* 2, ἀναγαγόμενος... τῇ αὐτῇ

σχοντα. 96, 1, πρὸς ἡλίου δύσιν. — solis aestus, IV, 35, 4, ταλαιπωρούμενοι... ὑπό τε τῆς μάχης καὶ δίψους καὶ ἡλίου. VII, 87, ἐν κοίλῳ χωρίῳ ὄντας καὶ ὀλίγῳ πολλοὺς οἵ τε ἥλιοι τὸ πρῶτον καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει διὰ τὸ ἀστέγαστον.

ἡμέρα, dies a) *spatium diei*, I, 137, 1, ἀποσαλεύσας ἡμέραν καὶ νύκτα ὑπὲρ τοῦ στρατοπέδου. II, 81, 8, ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν. III, 49, 2, προεῖχεν ἡμέρᾳ καὶ νυκτὶ μάλιστα. 74, διαλιπούσης ἡμέρας. 80, 2, μέχρι μέσου ἡμέρας δῃώσαντες τὴν γῆν. 91, 5, στρατοπεδευσάμενοι ταύτην τὴν ἡμέραν ἐν τῇ Τανάγρᾳ. IV, 13, ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τῆς ὑστεραίας μέρος τι προσβολὰς ποιησάμενοι. 31, μίαν μὲν ἡμέραν ἐπέσχον, τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀνηγάγοντο. 35, 4, τῆς ἡμέρας τὸ πλεῖστον ταλαιπωρούμενοι... ἀντεῖχον. 38, 4, ταύτην τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιοῦσαν νύκτα ἐν φυλακῇ εἶχον αὐτούς. 69, 3, ταύτην τὴν ἡμέραν ὅλην εἰργάζοντο. 104, 4, ἀπέχουσα τῆς Ἀμφιπόλεως ἡμίσεος ἡμέρας μάλιστα πλοῦν. 114, 2, σπείσασθαι σφίσιν ἐκέλευον ἡμέραν τοὺς νεκροὺς ἀνελέσθαι· ὁ δὲ ἐσπείσατο δύο. 115, 2, μίαν ἡμέραν ἀπεκρούσαντο. 130, τὴν ἡμέραν ἅπασαν ἐδῄουν τὴν γῆν. V, 54, 3, ἄγοντες τὴν ἡμέραν ταύτην. 65, 5, τὴν ἡμέραν ταύτην μείνας αὐτοῦ. VI, 7, 2, τοὺς ἐν Ὀρνεαῖς μίαν ἡμέραν ἐπολιόρκουν. 16, 6, Λακεδαιμονίους ἐς μίαν ἡμέραν κατέστησα ἐν Μαντινείᾳ περὶ τῶν ἁπάντων ἀγωνίσασθαι. VII, 38, τῆς ἡμέρας ἐπὶ πολὺ προσπλέοντες. *Ib.* 3, ὅλην τὴν ἡμέραν διετέλεσαν... μέχρι νυκτός. 39, 1, ἐπὶ πολὺ διῆγον τῆς ἡμέρας πειρώμενοι ἀλλήλων. 74, ἔδοξεν αὐτοῖς τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν περιμεῖναι. VIII, 28, μείναντες ἡμέραν μίαν. 103, πολιορκήσαντες Ἐλαιοῦντα ταύτην τὴν ἡμέραν. — *τῆς ἡμέρας*, in diem, III, 17, 3, δραχμὴν ἐλάμβανε τῆς ἡμέρας. V, 47, 6, τῷ ὁπλίτῃ... τρεῖς ὀβολοὺς Αἰγιναίους τῆς ἡμέρας ἑκάστης. VI, 31, 3, τοῦ δημοσίου δραχμὴν τῆς ἡμέρας τῷ ναύτῃ ἑκάστῳ διδόντος. VII, 27, 2, δραχμὴν τῆς ἡμέρας ἕκαστος ἐλάμβανε. — *δι' ἡμέρας*, toto die, VII, 82, δι' ἡμέρας βάλλοντες πανταχόθεν τοὺς Ἀθηναίους. — *ἐφ' ἡμέραν*, in unum diem, IV, 69, 3, σίτου ἀπορίᾳ (ἐφ' ἡμέραν γὰρ ἐκ τῆς ἄνω πόλεως ἐχρῶντο). — *καθ' ἡμέραν*, quotidie, I, 2, 2, τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς. II, 37, 2. 38. 43. 85, 4, ὡς καθ' ἡμέραν ἑκάστην ἐλπίδος οὔσης ἀεὶ ναυμαχῆσαι. III, 37, 2. 82, 2. VI, 60, 2, καθ' ἡμέραν ἐπεδίδοσαν μᾶλλον ἐς τὸ ἀγριώτερον. 63, 2, κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην προϊοῦσαν ἀνεθάρσουν μᾶλλον. VII, 8. 50, 2. Plur. I, 48, λαβόντες τριῶν ἡμερῶν σιτία. 105, 6, παρασκευασάμενοι ἡμέρας ὕστερον δώδεκα μάλιστα. 117. 143, 2. II, 25, 3,

ἐδῄουν τὴν γῆν ἐπὶ δύο ἡμέρας. 29, 3. 47, 3. 57, 2. 58, 3. 73, ἡμέρας ἐσπείσατο ἐν αἷς εἰκὸς ἦν κομισθῆναι. 75, 3, ἡμέρας ἔχουν ἑβδομήκοντα καὶ νύκτας ξυνεχῶς. 86, 6, ἐπὶ ἓξ ἢ ἑπτὰ ἡμέρας ἀνθώρμουν ἀλλήλοις. 97, περίπλους... τεσσάρων ἡμερῶν καὶ ἴσων νυκτῶν. *Ib.* 2. 101, 6. III, 51, 4, τοῦτο ἐξειργάσαντο ἐν ἡμέραις ὀλίγαις. 52, 3. 81, 4. 107, 3. 113, 6, πάθος τοῦτο μιᾷ πόλει Ἑλληνίδι ἐν ἴσαις ἡμέραις μέγιστον δὴ... ἐγένετο. IV, 5, 2. 6, 2, 26, 4, οὓς ᾤοντο ἡμερῶν ὀλίγων ἐκπολιορκήσειν. 28, 4, ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν ἢ ἄξειν Λακεδαιμονίους ζῶντας ἢ αὐτοῦ ἀποκτενεῖν. 39. *Ib.* 2. 3. 54, 4, ἐδῄουν τὴν γῆν ἡμέρας μάλιστα ἑπτά. 85, 4. 105, 2, ἀπιέναι... πέντε ἡμερῶν. 124, 4. V, 20, αὐτόδεκα ἐτῶν διελθόντων καὶ ἡμερῶν ὀλίγων παρενεγκουσῶν. ***similiter*** 26, 3. 47, 6. VI, 1, 2, Σικελίας περίπλους ἐστὶν ὁλκάδι οὐ πολλῷ τινι ἔλασσον ἢ ὀκτὼ ἡμερῶν. 74, 2. VII, 3, ἐξιέναι ἐκ τῆς Σικελίας πέντε ἡμερῶν. 43, 2, παραγγείλας πέντε [***vulgo*** πένθ᾽] ἡμερῶν σιτία. 50, 2, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς πλοῦς ἀπέχει. *Ib.* 4. 51, 2. 87, 3, ἡμέρας ἑβδομήκοντά τινας οὕτω διῃτήθησαν. VIII, 31, 4. 44, 4. 71, 3, ὀλίγας τινὰς ἡμέρας ἐν τῇ γῇ μείναντες. 99. 101, ἐπισιτισάμενοι δυσὶν ἡμέραις. 103, 3, πέντε ἡμέρας παρεσκευάζοντο. — b) ***dies status***, I, 20, 2, ὑποτοπήσαντές τι ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ... μεμηνῦσθαι. 29, 5. 60, 3, ἀφικνοῦνται τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ ὕστερον... ἡ Ποτίδαια ἀπέστη. 100. 108, 2. II, 12, 3, ἥδε ἡ ἡμέρα τοῖς Ἕλλησι μεγάλων κακῶν ἄρξει. 19. III, 59, 2, ἡμέρας ἀναμιμνήσκομεν ἐκείνης, ᾗ κτέ. 75, τῇ ἐπιγιγνομένῃ ἡμέρᾳ. 76. 96, 2, αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν. IV, 25, 8, τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ,... τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτέ. 76, 4, ἅμα ταῦτα ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ γίγνεσθαι. 77, ἡμέρα αὐτοῖς εἴρητο, ᾗ ἔδει ἅμα ταῦτα πράσσειν. 78, 5. 90, 3. 101. 106, 3, ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ὀψὲ κατέπλεον. 118, 2, ἄρχειν τήνδε τὴν ἡμέραν, τετράδα ἐπὶ δέκα τοῦ Ἐλαφηβολιῶνος μηνός. 129, 5. 130, 2. V, 9, 9, τῇδε ὑμῖν τῇ ἡμέρᾳ ἢ... ἐλευθερίαν ὑπάρχειν, κτέ. 75, 4, τῇ προτεραίᾳ [***boni codd.*** προτέρᾳ] ἡμέρᾳ ξυνέβη τῆς μάχης ταύτης κτέ. VI, 8, 3. 23, 2, οὓς πρέπει τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ, ᾗ ἂν κατάσχωσιν, εὐθὺς κρατεῖν τῆς γῆς. 30, ἐν ἡμέρᾳ ῥητῇ ἅμα ἕῳ ἐπλήρουν τὰς ναῦς. 56, 2. 64, 3. 65, ἡμέραν ξυνθέμενοι ᾗ παρέσονται. 97. VII, 3, 5, τριήρης τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἁλίσκεται. 40, 2, τῆς ἡμέρας ταύτης οὐκέτι οἰόμενοι ἂν ναυμαχῆσαι. 42, 3. 52, ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ,... τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ κτέ. 73, 2, ἔτυχεν αὐτοῖς Ἡρακλεῖ ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία εἶναι. 75. 78, 4. 82, 3. VIII, 23, τρίτην ἡμέραν αὐτοῦ ἥκοντος, tertia die post eius adventum. *Ib.* 2, ἀναγαγόμενος... τῇ αὐτῇ

ἡμέρᾳ ἐς ὀψέ. 24. 67, ἐξενεγκεῖν ἐς τὸν δῆμον ἐς ἡμέραν ῥητήν. *Ib*. 2, ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε. 69, 2. 93, 3, ἐς ἡμέραν ῥητὴν ἐκκλησίαν ποιῆσαι. 103, 3, ἡμέρᾳ ὕστερον ἀφικόμενοι. 107. Dual. VIII, 62, ἀφίσταται... Λάμψακος δυοῖν ἡμέραιν ὕστερον. Plur. II, 83, ἠναγκάσθησαν περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας ναυμαχῆσαι. III, 29, 2, ἡμέραι μάλιστα ἦσαν... ἑπτὰ ὅτε κτέ. IV, 89, γενομένης διαμαρτίας τῶν ἡμερῶν ἐς ἃς ἔδει ἀμφοτέρους στρατεύειν. 91, οἱ Βοιωτοὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ξυνελέγοντο ἐς τὴν Τανάγραν. 101, 5. 120. 122, 4, ἐκ λογισμοῦ τῶν ἡμερῶν. *Ib*. 6, δύο ἡμέραις ὕστερον ἀπέστησαν. V, 47, 10, τριάκοντα ἡμέραις πρὸ Ὀλυμπίων. *Ibid*. VI, 29, 3, ἐλθόντα κρίνεσθαι ἐν ἡμέραις ῥηταῖς. 65, αἱ ἡμέραι ἐν αἷς ξυνέθεντο ἥξειν ἐγγὺς ἦσαν. VII, 33. — c) *lux, dies opp. nocti*, I, 129, 3, καί σε μήτε νὺξ μήτε ἡμέρα ἐπισχέτω. III, 88, 3, τὴν νύκτα φαίνεται πῦρ ἀναδιδοῦσα πολὺ, καὶ τὴν ἡμέραν καπνόν. IV, 23, 2, δυοῖν ἐναντίαιν ἀεὶ τὴν νῆσον περιπλέοντες τῆς ἡμέρας, τῆς δὲ νυκτὸς καὶ ἅπασαι περιώρμουν. VII, 28, τὴν μὲν ἡμέραν... τὴν δὲ νύκτα. 41, ἐν μὲν ἡμέρᾳ.. ἐν δὲ νυκτομαχίᾳ. 77, 6, σπουδῇ ὁμοίως καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν ἔσται τῆς ὁδοῦ. — *cum* εἶναι, γίγνεσθαι, III, 24, 3, ἐπεὶ ἡμέρα ἐγένετο. IV, 48, 4, ἐπειδὴ ἡμέρα ἐγένετο. 67, 3, πρὶν ἡμέραν εἶναι. 114, γεγενημένης ἡμέρας ἤδη, 135, οὐκ ἀνέμεινεν ἡμέραν γενέσθαι. VII, 44, 8. 81, ὡς ἡ ἡμέρα ἐγένετο [*artic. om. nonnulli codd.*]. 84. — ἡμέρας, orto die, V, 59, ἐβοήθουν ἡμέρας ἤδη ἐκ τῆς Νεμέας. — interdiu, VI, 43, 2, ἡμέρας ἀδύνατα ἐδόκει εἶναι λαθεῖν. 73, 3, μὴ ἀπάγειν τῆς νυκτὸς τὸ στράτευμα,... ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν τῆς ἡμέρας παρασκευασάμενον ἀποχωρεῖν. — ἅμα ἡμέρᾳ, ubi illuxit, II, 94, 2, βοηθήσαντες ἅμ' ἡμέρᾳ. III, 107, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ. *item* VI, 96 *et* VII, 29, 3. — ὀψὲ τῆς ἡμέρας. vespere, IV, 25, ἠναγκάσθησαν ὀψὲ τῆς ἡμέρας ναυμαχῆσαι. 93, ἤδη καὶ τῆς ἡμέρας ὀψὲ ἦν.

ἡμίεργος, semifactus, VII, 2, 4, ἔστιν ἃ καὶ ἡμίεργα, τὰ δὲ καὶ ἐξειργασμένα κατελείπετο.

ἡμίθεος, semideus, V, 16, 2, Διὸς υἱοῦ ἡμιθέου τὸ σπέρμα ἐκ τῆς ἀλλοτρίας ἐς τὴν ἑαυτῶν ἀναφέρειν.

ἡμιθνής, semimortuus, II, 52, 2, ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκαλινδοῦντο καὶ περὶ τὰς κρήνας ἁπάσας ἡμιθνῆτες, τοῦ ὕδατος ἐπιθυμίᾳ.

ἥμισυς, dimidius, dimidia pars, II, 78, 2, καταλιπόντες φύλακας τοῦ ἡμίσεος [*nonnulli codd.* ἡμίσεως] τείχους. III, 20, 2, ἔπειτα οἱ μὲν ἡμίσεις ἀπώκνησάν πως, κτέ. IV, 42, 4, καταλιπόντες τοὺς ἡμίσεις αὐτῶν [*vulgo* αὐτῶν] ἐν Κεγχρειᾷ. 44, 4, τοῖς ἡμί-

[illegible]

ισι τῶν [illegible]

ουσα τῆς [illegible]

λῶν. VIII, [illegible]

ας] τῶν [illegible]

ῶν [illegible]

μίσεις [illegible]

ς [illegible]

Κᾶρες [illegible]

[illegible] II, 13, [illegible]

ν [illegible]

II, 112, [illegible]

διὰ τῶν [illegible]

τοῦ στρατοῦ. [illegible]

τροφῆς [illegible]. 131, [illegible]

ἥμισυ τῆς [illegible]

ἥμισυ [illegible]

ἐπὶ ταῖς [illegible]. VII, [illegible]

πλέον, [illegible]. VII, [illegible]

PLUR. IV, 16, [illegible]

λας [illegible] καὶ [illegible]

pro subst. V, 20, 1, ἐς [illegible]

ἔχοντες. 31, 2, Ἠλεῖοι [illegible]

χίαν ἐπὶ τῇ ἡμισεία τῆς γῆς. VI, 12 [illegible]

(στρατιᾶς) ἥλθον ἐπὶ [illegible].

ἡμιτέλεστος, semiperfectus. II, 3, [illegible]

χῶν καὶ λιμένων περὶ τὰ ἡμιτέλεστα [illegible]

ἡνίοχος, auriga, V, 50, 4. [illegible]

νος δηλῶσαι ὅτι ἑαυτοῦ ἦν τὸ ἅρμα.

ἤπειρος, continens terra, I, 5. [illegible]

ἠπείρῳ παραθαλάσσιοι. Ib. 3, [illegible] 31.

τάς ἐν τῇ ἠπείρῳ πόλεις ἐδούλωσε. 46, 2. [illegible]

κατὰ Κέρκυραν ἠπείρῳ. Ib. 3. 47, 3. 49, 5, [illegible]

ράδας ἐς τὴν ἤπειρον. 54, τροπαῖον ἔστησαν [illegible]

Συβότοις. 101, 3. 109, 4, ξηράνας τὴν διώρυχα, ... [illegible]

ἐπὶ τοῦ ξηροῦ ἐποίησε, καὶ τῆς νήσου τὰ πολλὰ ἤπειρον. 115, 4.

136. 143, 4, ἡμῖν ἐστὶ γῆ πολλὴ καὶ ἐν νήσοις καὶ κατ' ἤπειρον.

II, 69. 83, 3, ἐκ Πατρῶν τῆς Ἀχαΐας πρὸς τὴν ἀντιπέρας ἤπειρον

διαβαλλόντων. 97, 2. III, 50, 3. 51, 3. Ibid. νήσῳ [illegible]

χούσῃ τῆς ἠπείρου. 72, 3. 73. 74, 3. 76, ὁρμισάμενοι ἐς Σύβοτα

λιμένα τῆς ἠπείρου. 79, 2. 85, 2. 114, 1. IV, 5, 2, τειχίσαντες ...

τοῦ χωρίου τὰ πρὸς ἤπειρον. 8, 6. 7. 8. 9, 2. 13, 3. 14, 5. 16, Ἀθηναίους τοῖς ἐν τῇ νήσῳ ἀνδράσι σῖτον ἐᾶν τοὺς ἐν τῇ ἠπείρῳ Λακεδαιμονίους ἐκπέμπειν. 23, 2. 24, 5, ᾗπερ βραχύτατον Σικελία τῆς ἠπείρου ἀπέχει. 26. 30, 4. 38, 2. 3. *Ibid.* 52, 2. 3. VI, 1, 2 (*de Sicilia*), εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης διείργεται τὸ μὴ ἤπειρος οὖσα. VII, 31, 2, ἐς τὴν καταντιπέρας ἤπειρον τῆς Ἀκαρνανίας διέβη. 33, 3. VIII, 14, προςβαλόντες πρῶτον Κωρύκῳ τῆς ἠπείρου. *Ib.* 3. 16, 3. 23, 6. 43, Λωρύμοις τοῖς ἐν τῇ ἠπείρῳ προςβαλόντες. 57. 79, 2, διέχει ὀλίγον ταύτῃ ἡ Σάμος τῆς ἠπείρου πρὸς τὴν Μυκάλην. 90, 4. *Ibid.* 100, 2, ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ ἐν τῇ ἀντιπέρας ἠπείρῳ. *Ib.* 3. 101. *Ib.* 2, δειπνοποιοῦνται ἐν Ἀργεννούσαις τῆς ἠπείρου [*cf. Popp. adn.*]. *Ib.* 3. Plur. I, 7, αἵ τε ἐν ταῖς νήσοις καὶ ἐν ταῖς ἠπείροις (πόλεις). VI, 10, 5, καὶ ἄλλοι τινες κατὰ τὰς ἠπείρους ἐνδοιαστῶς ἀκροῶνται. — b) terra, *opp. mari*, I, 5, 3, ἐλῄζοντο καὶ κατ' ἤπειρον ἀλλήλους. 120, 2, ἀντίληψιν ὧν ἡ θάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι. 142, 5, πλέον ἡμεῖς ἔχομεν τοῦ κατὰ γῆν ἐκ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπειρίας, ἢ ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ κατ' ἤπειρον ἐς τὰ ναυτικά. IV, 102, 4, ἐς θάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον.

ἠπειροῦσθαι, continentem fieri, II, 102, 3, μέγας ὢν ὁ πόταμος προςχοῖ ἀεί, καὶ εἰσι τῶν νήσων αἳ ἠπείρωνται.

ἠπειρώτης, in continenti habitans, I, 5, 2, δηλοῦσι καὶ τῶν ἠπειρωτῶν τινὲς ἔτι καὶ νῦν. *Ib.* 3, τὸ σιδηροφορεῖσθαι τούτοις τοῖς ἠπειρώταις ἀπὸ τῆς παλαιᾶς λῃστείας ἐμμεμένηκε. 9, 4, ἠπειρώτης ὤν. 47, 3. II, 81, 4. III, 54, 4, ἠπειρῶται ὄντες ἐναυμαχήσαμεν ἐπ' Ἀρτεμισίῳ. 95. IV, 12, 3. 105. V, 99, ἠπειρῶταί που ὄντες. VII, 21, 3, ἠπειρώτας μᾶλλον τῶν Συρακοσίων ὄντας.

ἠπειρωτικόν, qui in continenti habitant, III, 94, 3, ἢν κρατήσῃ αὐτῶν, ῥᾳδίως καὶ τὸ ἄλλο ἠπειρωτικὸν τὸ ταύτῃ Ἀθηναίοις προςποιήσειν. 102, 6, ἢν τούτων κρατήσωσι, πᾶν τὸ ἠπειρωτικὸν Λακεδαιμονίοις ξύμμαχον καθεστήξει.

ἠπειρῶτις, quae ad continentem pertinet, I. 35, 5, ναυτικῆς καὶ οὐκ ἠπειρώτιδος τῆς ξυμμαχίας διδομένης. VI, 86, 3, πόλεων μεγάλων καὶ τῇ παρασκευῇ ἠπειρωτίδων.

ἠπιώτερος, milior, VII, 77, 4, ἡμᾶς εἰκὸς νῦν τὰ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐλπίζειν ἠπιώτερα ἕξειν. VIII, 93, 3, τὸ πᾶν πλῆθος τῶν ὁπλιτῶν, ἀπὸ πολλῶν καὶ πρὸς πολλοὺς λόγων γιγνομένων, ἠπιώτερον ἦν ἢ πρότερον. — *Neutr. subst.* II, 59, 3, ἐβούλετο θαρσῦναί τε, καὶ ἀπαγαγὼν τὸ ὀργιζόμενον τῆς γνώμης, πρὸς τὸ ἠπιώτερον καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι.

ἤπου, profecto, I, 142, 3. VI, 37, 2.

ἡρῷον, herois monumentum, II, 17, *καὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἡρῷα πάντα*. III, 24, *ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸ τοῦ Ἀνδροκράτους ἡρῷον*.

ἥρως, heros, II, 74, 2, *ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων τῶν ἐγχωρίων Ἀρχίδαμος ὁ βασιλεὺς κατέστη*. *Ib.* 3. *similiter* IV, 87, 2. V, 11, *περιέρξαντες αὐτοῦ τὸ μνημεῖον, ὡς ἥρωϊ ἐντέμνουσι*. 30. *Ib.* 3.

ἧσσα, clades, I, 122, 2, *καὶ τὴν ἧσσαν, εἰ καὶ δεινόν τῳ ἀκοῦσαι, ἴστω οὐκ ἄλλο τι φέρουσαν ἢ ἄντικρυς δουλείαν*. II, 86, 6, *ὁρῶντες αὐτῶν τοὺς πολλοὺς διὰ τὴν προτέραν ἧσσαν φοβουμένους*. 87, 5. III, 109, *μεγάλης ἥσσης γεγενημένης*. V, 13, *τῶν Ἀθηναίων ἥσσῃ ἀπεληλυθότων*. 16. VII, 72, 4, *οὐκ ἤθελον ἐςβαίνειν διὰ τὸ καταπεπλῆχθαι τῇ ἥσσῃ*.

ἡσσᾶσθαι, vinci, superari, a) *acie*, I, 30, 2, *ἡσσημένοι ταῖς ναυσὶν ἀνεχώρησαν*. 49, 6, *ταύτῃ οἱ Κορίνθιοι... ἡσσῶντό τε καὶ οἱ Κερκυραῖοι ἐπεκράτουν*. 50, *οὐκ αἰσθόμενοι ὅτι ἥσσηντο οἱ ἐπὶ τῷ δεξιῷ κέρᾳ*. 62, 6, *ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων*. 63. II, 39, 3, *κρατήσαντές τέ τινας ἡμῶν, πάντας αὐχοῦσιν ἀπεῶσθαι, καὶ νικηθέντες, ὑφ' ἁπάντων ἡσσῆσθαι*. 79, 5, *θαρσήσαντες... ὅτι πρότερον οὐχ ἡσσῶντο* [*vulgo ἥσσηντο*]. 87, 3, *οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν κακίαν τὸ ἡσσῆσθαι* [*nonn. codd. ἡσσᾶσθαι, alii ἡσσηθῆναι*] *προςεγένετο*. 89, 4, *ἡσσηθέντες παρὰ πολύ*. *Ib.* 11, *ἡσσημένων ἀνδρῶν οὐκ ἐθέλουσιν αἱ γνῶμαι πρὸς τοὺς αὐτοὺς κινδύνους ὅμοιαι εἶναι*. IV, 73, 3. 96, 3, *ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων*. *Ib.* 4. V, 72, 4. 73, *τῇ μὲν κυκλουμένους, τῇ δὲ ἤδη ἡσσημένους*. *Ib.* 3. VI, 69, 3. 72, 3, *τὴν μὲν γνώμην αὐτῶν οὐχ ἡσσῆσθαι, τὴν δὲ ἀταξίαν βλάψαι*. 91, 2, *μάχῃ ἤδη πανδημεὶ ἡσσημένοι*. VII, 25, 9, *ὡς οὐ τῇ τῶν πολεμίων ἰσχύϊ μᾶλλον ἢ τῇ σφετέρᾳ ταραχῇ ἡσσηθεῖεν*. 34, 7. *Ibid.* 40, 2, *σφῶν*. 71, 3, *οἱ ἐπὶ τὸ ἡσσώμενον βλέψαντες*. VIII, 25, 4. 27, 3. 57. b) *iudicio*, III, 57, 3, *νῦν ἐν ὑμῖν τοῖς πρὶν φιλτάτοις Θηβαίων ἡσσώμεθα*.—*Transl.* III, 38, 7, *ἀκοῆς ἡδονῇ*. IV, 37, *τοῦ παρόντος δεινοῦ*. V, 111, 3, *τοῦ ῥήματος*. VIII, 66, 3, *ταῖς γνώμαις*.—cedere, IV, 64, *ὅσον εἰκός*. *Ib.* 3, *οὐδὲν αἰσχρὸν οἰκείους οἰκείων ἡσσᾶσθαι*. V, 111, 4, *πόλεως τῆς μεγίστης*.

ἧσσον, minus, I, 8, *οὐχ ἧσσον λῃσταὶ ἦσαν οἱ νησιῶται*. 25, 3, *νομίζοντες οὐχ ἧσσον ἑαυτῶν εἶναι τὴν ἀποικίαν ἢ Κερκυραίων*. 33, 2, *ἀσφάλειαν καὶ κόσμον οὐχ ἧσσον διδόντες ἢ ληψόμενοι*. 44, *οὐχ ἧσσον τῶν Κορινθίων ἀπεδέξαντο τοὺς λόγους*. 70, 7. 76. 77, 2, *ἧσσον ἡμῶν πρὸς τοὺς ὑπηκόους μετρίοις οὖσι*.

84, 2, ξυμφοραῖς ἧσσον ἑτέρων εἴκομεν. 120, 2. 121, 3. 140. 142, 3. 144, 3, ἧσσον ἐγκεισομένους τοὺς ἐναντίους ἕξομεν. II, 62, 5, ἐλπίδι ἧσσον πιστεύει. 76, 2. III, 23, 4. 25, 2, πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην. 26. 40, 8. 44, 3. 45, 3, εἴ πως ἧσσον ἀδικοῖντο ὑπὸ τῶν κακούργων. 67, 7. 75, 2, ὅπως ἧσσόν τι ἐν κινήσει ὦσιν οἱ πολέμιοι. IV, 53, 3. 64, 5. 85, 6. 92, 5, ἧσσον ἑτοίμως. 114, 4. V, 31, 5, νομίζοντες σφίσι τὴν Ἀργείων δημοκρατίαν... ἧσσον ξύμφορον εἶναι τῆς Λακεδαιμονίων πολιτείας. 72, 2. VI, 9, 2, ἧσσον ἑτέρων περὶ τῷ ἐμαυτοῦ σώματι ὀρρωδῶ. 11, 2. 31, 6, ὁ στόλος οὐχ ἧσσον τόλμης θάμβει... περιβόητος ἐγένετο, ἢ στρατιᾶς... ὑπερβολῇ. 64, 2. 73, 2. 78. 84, ἧσσον ἂν... ἡμεῖς βλαπτοίμεθα. 91, 5. 7. VII, 17, 4. 30, 4. 44, 5. 48, λαθεῖν ἂν... τοῦτο ποιοῦντες πολλῷ ἧσσον. 61. 63, 2, ταῦτα τοῖς ὁπλίταις οὐχ ἧσσον τῶν ναυτῶν παρακελεύομαι. 73, 2. 78. VIII, 46, 3. — *οὐδὲν ἧσσον*, **nihilo secius**, II, 39, οὐδὲν ἧσσον ἐπὶ τοὺς ἰσοπαλεῖς κινδύνους χωροῦμεν. 60, 3, καλῶς φερόμενος ἀνὴρ τὸ καθ' ἑαυτὸν, διαφθειρομένης τῆς πατρίδος, οὐδὲν ἧσσον ξυναπόλλυται. III, 40, 3, πρὸς τοὺς ὁμοίους τε καὶ οὐδὲν ἧσσον πολεμίους ὑπολειπομένους. IV, 16, φυλάσσειν καὶ τὴν νῆσον... μηδὲν ἧσσον. V, 26, 2, οἱ ἐπὶ Θρᾴκης ξύμμαχοι οὐδὲν ἧσσον πολέμιοι ἦσαν. 31, 4, οἱ Λακεδαιμόνιοι οὐδὲν ἧσσον ἐδίκασαν αὐτονόμους εἶναι Λεπρεάτας. VI, 53, 2, οὐδὲν ἧσσον ζήτησιν ἐποιοῦντο. VII, 42, 2, ὁρῶντες οὔτε διὰ τὴν Δεκέλειαν τειχιζομένην οὐδὲν ἧσσον στρατὸν ἴσον... ἐπεληλυθότα. 84, 5, τὸ ὕδωρ εὐθὺς διέφθαρτο, ἀλλ' οὐδὲν ἧσσον ἐπίνετο. VIII, 40, οὐδὲν ἧσσον, καίπερ διαμέλλοντα, τὸν Ἀστύοχον... ἠξίουν. 71, 3, παρὰ τὸν Ἆγιν ἐπρεσβεύοντο οἱ τετρακόσιοι οὐδὲν ἧσσον. 77, τὰ τοῦ πολέμου παρεσκευάζοντο οὐδὲν ἧσσον. — *οὐχ ἧσσον*, **praesertim**, I, 82, 4, μὴ ἄλλο τι νομίσητε τὴν γῆν αὐτῶν ἢ ὅμηρον ἔχειν, καὶ οὐχ ἧσσον [*Val.* ἧσσω], ὅσῳ ἄμεινον ἐξείργασται. II, 52, ἐπίεσεν αὐτοὺς... ἡ ξυγκομιδή, ... καὶ οὐχ ἧσσον τοὺς ἐπελθόντας. III, 45, 6, ἐκ τῶν ὑποδεεστέρων κινδυνεύειν τινὰ προάγει, καὶ οὐχ ἧσσον τὰς πόλεις. V, 15, ἀμφοτέροις... ἐδόκει ποιητέα εἶναι ἡ ξύμβασις, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς Λακεδαιμονίοις. 26, 5, γενομένῳ παρ' ἀμφοτέροις τοῖς πράγμασι, καὶ οὐχ ἧσσον τοῖς Πελοποννησίων. 90, πρὸς ὑμῶν οὐχ ἧσσον τοῦτο. VI, 88, δεδιότες οὐχ ἧσσον τοὺς Συρακοσίους... μὴ κτέ. VII, 11, νῦν καιρὸς οὐχ ἧσσον [*vulgo* ἧττον] μαθόντας ὑμᾶς ἐν ᾧ ἐσμὲν βουλεύσασθαι. 57, 7, ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς, βουλήσει δὲ κατὰ ἔχθος τὸ Κορινθίων οὐχ ἧσσον εἵποντο. *Ib.* 9, Ἀρκάδας οὐδὲν ἧσσον... ἡγούμενοι πολεμίους.

ἥσσων, **minor**, I, 143, 2, *μετὰ τῆς ἥσσονος... ἐλπίδος.* III, 45, 2, *ἥσσω τῇ δοκήσει ἔχουσα τὴν παρασκευήν.* 53, 4, *προκαταγνόντες ἡμῶν τὰς ἀρετὰς ἥσσους εἶναι τῶν ὑμετέρων.* VI, 68, 2, *διὰ τὸ τὴν ἐπιστήμην τῆς τόλμης ἥσσω ἔχειν.* VII, 29, 5, *ξυμφορὰ τῇ πόλει πάσῃ οὐδεμιᾶς ἥσσων* [*nonnulli codd.* *ἧσσον*] *μᾶλλον ἑτέρας ἀδόκητός τε ἐπέπεσεν αὕτη καὶ δεινή.* — **deterior, inferior**, I, 80, 4, *πότερον ταῖς ναυσίν; ἀλλ' ἥσσους ἐσμέν.* II, 3, 4, *ὅπως μὴ... ἥσσους ὦσι τῆς σφετέρας ἐμπειρίας.* 60, 5, *οὐδενὸς οἴομαι ἥσσων* [*vulgo* *ἥσσων οἴομαι*] *εἶναι γνῶναι τὰ δέοντα.* III, 83, 3, *δεδιέναι... μὴ λόγοις ἥσσους ὦσι.* 97, 3, *ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι.* IV, 72, 3, *ἐν ᾗ* (*ἱππομαχίᾳ*) *ἀξιοῦσιν ἑκάτεροι οὐχ ἥσσους γενέσθαι.* VI, 69, *τῇ μὲν ἀνδρείᾳ οὐχ ἥσσους, κτέ.* VII, 42, 3, *ἅμα τ' ἂν ἔμαθον ἥσσους ὄντες, καὶ ἀποτετειχισμένοι ἂν ἦσαν.* 48, 6, *τὰ Συρακοσίων ἔφη ὅμως ἔτι ἥσσω τῶν σφετέρων εἶναι.* — **minus potens**, I, 8, 3, *οἱ ἥσσους ὑπέμενον τὴν τῶν κρεισσόνων δουλείαν.* 76, 2, *ἀεὶ καθεστῶτος τὸν ἥσσω ὑπὸ τοῦ δυνατωτέρου κατείργεσθαι.* 77, 3, *ὡς οὐ χρεὼν τὸν ἥσσω τῷ κρατοῦντι ὑποχωρεῖν.* V, 111, 4, *πρὸς τοὺς ἥσσους* [*nonnulli codd.* *ἴσους*] *μέτριοί εἰσι.*

ἡσυχάζειν, **conquiescere a) non moveri**, I, 49, 2, *καταστάντες ἐμάχοντο, ἡσυχαζουσῶν τῶν νεῶν.* II, 84, 2, *ἤλπιζεν αὐτῶν οὐ μενεῖν τὴν τάξιν, ... εἴ τε ἐκπνεύσαι ἐκ τοῦ κόλπου τὸ πνεῦμα, ... οὐδένα χρόνον ἡσυχάσειν αὐτούς.* — **b) a motu et agitatione absistere**, I, 142, 8, *πολλαῖς* (*ναυσίν*) *εἰργόμενοι, ἡσυχάσουσι.* IV, 4, *ὡς δὲ οὐκ ἔπειθεν, ... ἡσύχαζε.* VIII, 24, 6, *οὓς αἰσθόμενοι οἱ ἄρχοντες, αὐτοὶ μὲν ἡσύχασαν, Ἀστύοχον δὲ... κομίσαντες κτέ.* 77, *οἱ ἀπὸ τῶν τετρακοσίων πεμφθέντες ἐς τὴν Σάμον... ἡσύχαζον αὐτοῦ.* — **c) consistere**, I, 134, *ἐς οἴκημα... ἐσελθών, ... ἡσύχαζεν.* II, 81, 8, *ἡσύχαζον αὐτοῦ τὴν ἡμέραν.* III, 102, 7, *ἡσύχαζε τῷ στρατῷ περὶ τοὺς χώρους τούτους.* IV, 124, 3, *οἱ λοιποί, διαφεύγοντες πρὸς τὰ μετέωρα, ἡσύχαζον.* 127, 2, *ἐπιφερομένους μὲν δεχόμενοι ἠμύνοντο, ἡσυχαζόντων δὲ αὐτοὶ ὑπεχώρουν.* 129, *αὐτοῦ.* — **d) in statione manere, adversus hostes non progredi**, I, 52, 2, *τὰς ναῦς ἄραντες ἀπὸ τῆς γῆς, ... ἡσύχαζον.* III, 5, 3. 74, 3. 94, 2, *πλήθει βιαζόμενοι ἡσύχαζον.* 107, 3, *ἡμέρας μὲν πέντε ἡσύχαζον, τῇ δ' ἕκτῃ ἐτάσσοντο ἀμφότεροι ὡς ἐς μάχην.* IV, 13, 4. 33, 2, *οὐκ ἀντεπῄεσαν, ἀλλ' ἡσύχαζον.* 44. 56. 73. *Ib.* 4. 90, 4, *οἱ ὁπλῖται θέμενοι τὰ ὅπλα ἡσύχαζον.* 104, 3. 111. V, 6, 2, *αὐτὸς ἡσύχαζε περιμένων ἐν τῇ Ἠϊόνι.* 7. 54, 1. 65, 5, *ἐπειδὴ... σφεῖς ἡσύχαζον καὶ οὐκ ἐπηκολούθουν.* 115, 1.

VI, 44, 3, τὰς ναῦς ἀνελκύσαντες ἡσύχασαν. 97, 2. VII, 3, 3, ὁ Νικίας οὐκ ἐπῆγε τοὺς Ἀθηναίους, ἀλλ' ἡσύχαζε πρὸς τῷ ἑαυτοῦ τείχει. 11, 3. 34, 4, οἱ Κορίνθιοι τὸ μὲν πρῶτον ἡσύχαζον· ἔπειτα... ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς Ἀθηναίους. 38, 2. VIII, 38, 5. 44, 4. — e) pacem et tranquillitatem agere, a bello se abstinere, I, 12, ἡ Ἑλλὰς.. μετανίστατό τε καὶ κατῳκίζετο, ὥστε μὴ ἡσυχάσασα [*nonnulli codd.* ἡσυχάσασαν] αὐξηθῆναι. *Ib.* 4, μόλις ἐν πολλῷ χρόνῳ ἡσυχάσασα ἡ Ἑλλὰς βεβαίως... ἀποικίας ἐξέπεμπε. 67, πολιορκουμένης τῆς Ποτιδαίας οὐχ ἡσύχαζον. 69, 4, ἡσυχάζετε μόνοι Ἑλλήνων. 71, 3, ἡσυχαζούσῃ πόλει τὰ ἀκίνητα νόμιμα ἄριστα. 72, νομίζοντες μᾶλλον ἂν αὐτοὺς ἐκ τῶν λόγων πρὸς τὸ ἡσυχάζειν τραπέσθαι, ἢ πρὸς τὸ πολεμεῖν. 118, 2. 120, 3, ἀνδρῶν σωφρόνων μέν ἐστιν, εἰ μὴ ἀδικοῖντο, ἡσυχάζειν· ἀγαθῶν δὲ, ἀδικουμένους, ἐξ εἰρήνης πολεμεῖν. *Ib.* 4. III, 68. 71, μηδετέρους δέχεσθαι ἀλλ' ἢ μιᾷ νηΐ, ἡσυχάζοντας. IV, 92, 2, εἰώθασι... τὸν μὲν ἡσυχάζοντα... ἀδεέστερον ἐπιστρατεύειν, τὸν δὲ ἔξω ὅρων προαπαντῶντα... ἧσσον ἑτοίμως κατέχειν. 122, 6. 134, τὰ Ἀθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἡσύχαζε διὰ τὴν ἐκεχειρίαν. V, 49, 3, ἡσυχαζόντων σφῶν... αὐτοὺς λαθεῖν ἀδικήσαντας. 50, 4, οἱ Λακεδαιμόνιοι ἡσύχασάν τε, καὶ ἡ ἑορτὴ αὐτοῖς οὕτω διῆλθε. 56, 3. 84, 2. 115, 3. VI, 10, 2, αἱ (σπονδαὶ) ἡσυχαζόντων μὲν ὑμῶν, ὀνόματι σπονδαὶ ἔσονται,... σφαλέντων δὲ κτέ. *Ib.* 3. 18, 2. 6, τὴν πόλιν, ἂν ἡσυχάζῃ, τρίψεσθαι αὐτὴν περὶ αὑτήν. 38, 2, ἡ πόλις ἡμῶν ὀλιγάκις ἡσυχάζει. VII, 12, τὰς μὲν (πόλεις) καὶ πείσων ξυμπολεμεῖν, ὅσαι νῦν ἡσυχάζουσι. 58. — f) nihil novi moliri, I, 143, 5, ἢν σφαλῶμεν, τὰ τῶν ξυμμάχων... προςαπόλλυται· οὐ γὰρ ἡσυχάσουσι, μὴ ἱκανῶν ἡμῶν ὄντων ἐπ' αὐτοὺς στρατεύειν. II, 3, τοὺς λόγους δεξάμενοι ἡσύχαζον. 65, 7, ἡσυχάζοντάς τε καὶ τὸ ναυτικὸν θεραπεύοντας... ἔφη περιέσεσθαι. III, 66, 2. IV, 71, ἀμφοτέροις ἐδόκει ἡσυχάσασι τὸ μέλλον περιϊδεῖν. V, 22, 2, τὴν ἄλλην Πελοπόννησον μάλιστ' ἂν ἡσυχάζειν. 31, 6. VIII, 15, τοὺς λοιποὺς ξυμμάχους οὐκ ἐθελήσειν, τῆς μεγίστης πόλεως μεθεστηκυίας, ἡσυχάζειν. 16. 38, 3. 48, 3. 70, οἱ ἄλλοι πολῖται οὐδὲν ἐνεωτέριζον, ἀλλ' ἡσύχαζον. 71, νομίζων τὴν πόλιν οὐχ ἡσυχάζειν,... εἴ τε στρατιὰν πολλὴν ἴδοι σφῶν, οὐκ ἂν ἡσυχάσειν. 92, 3. — g) placari, VIII, 86, 2, ἔπειτα μέντοι, μόλις ἡσυχάσαντες, ἤκουσαν. 92, 8, μόλις... ἡσύχασάν τε, καὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέσχοντο. 93, 2, ἔπειθον οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς, αὐτούς τε ἡσυχάζειν, καὶ τοὺς ἄλλους παρακατέχειν. — h) quietem capere, II, 49, 6, ἡ ἀπορία τοῦ μὴ ἡσυχάζειν καὶ ἡ ἀγρυπνία ἐπέκειτο διαπαντός. — τὸ

ἡσυχάζον, quies, VII, 83, 1, τῆς νυκτὸς φυλάξαντες τὸ ἡσυχάζον, ἔμελλον πορεύσεσθαι.

ἡσυχῇ, tranquille, VIII, 69, 2, τοῖς ἐν τῇ ξυνωμοσίᾳ εἴρητο ἡσυχῇ μὴ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις, ἀλλ' ἄπωθεν, περιμένειν.

ἡσυχία, quies, tranquillitas, I, 70, 8, μήτε αὐτοὺς ἔχειν ἡσυχίαν, μήτε τοὺς ἄλλους ἐᾶν. 124, 2, ἀφ' ἡσυχίας (prae tranquillitatis studio) μὴ πολεμῆσαι, οὐχ ὁμοίως ἀκίνδυνον. II, 22, τήν τε πόλιν ἐφύλασσε, καὶ δι' ἡσυχίας μάλιστα ὅσον ἐδύνατο εἶχεν. V, 40, 3, ἡσυχίαν ἔχειν. VIII, 66, 2, ἡσυχίαν εἶχεν ὁ δῆμος. — ἡσυχίαν ἄγειν, quietum se tenere, II, 72. 100, 6. V, 94. VI, 24, 4. — καθ' ἡσυχίαν, otiose, I, 74, 4, καθ' ἡσυχίαν ἂν αὐτῷ προεχώρησε τὰ πράγματα. 83, 3. 85, μηδ' ἐπειχθέντες... βουλεύσωμεν, ἀλλὰ καθ' ἡσυχίαν. II, 93, 3. III, 48. IV, 22, ξυμβήσονται κατὰ ἡσυχίαν. 117. V, 26, 5. 65, 5. 73, 3. 86. VI, 25, 2, ὅτι... καθ' ἡσυχίαν μᾶλλον βουλεύσοιτο. 64. 66. VII, 38, 3. 40, 2. 73, 3. *Ibid.* 74, 2. VIII, 27, 2. 103, 2. — *Oppon. bello*, I, 71, εἴεσθε τὴν ἡσυχίαν οὐ τούτοις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ πλεῖστον ἀρκεῖν, οἳ ἂν κτέ. III, 12, οἱ μὲν ἡμᾶς ἐν τῷ πολέμῳ δεδιότες ἐθεράπευον, ἡμεῖς δὲ ἐκείνους ἐν τῇ ἡσυχίᾳ τὸ αὐτὸ ἐποιοῦμεν. 64, 3, τὴν τελευταίαν... πρόκλησιν ἐς ἡσυχίαν ἡμῶν. IV, 62, 2, οὐχ ἡσυχία μᾶλλον ἢ πόλεμος. V, 16, γενομένης ἡσυχίας. 35, τὸ θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν καὶ ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους. 53, τῆς Κορίνθου ἕνεκα ἡσυχίας, ut Corinthus pacata esset. VI, 18, 4, ὑπεριδόντες τὴν ἐν τῷ παρόντι ἡσυχίαν. — cessatio, III, 6, πολὺ ἐπιῤῥωσθέντες διὰ τὴν τῶν Μυτιληναίων ἡσυχίαν.

ἡσύχιον, dulcedo, I, 120, 3, μήτε τῷ ἡσυχίῳ [*vulgo* ἡσύχῳ] τῆς εἰρήνης ἡδόμενον ἀδικεῖσθαι.

ἥσυχος, tranquillus, ἥσυχον, tranquillitas, VI, 18, 3, οὐκ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐπισκεπτέον ὑμῖν τοῖς ἄλλοις τὸ ἥσυχον. 34, 4, διὰ τὸ ξύνηθες ἥσυχον. [*praeterea vulgo* I, 120, 3, *ubi nunc* ἡσυχίῳ.] Comp. I, 82, 2, ἡσυχαίτερα καὶ τοῖς εἴδεσι διηλλαγμένα,

Θ.

ϑαλάμιος, remex infimi ordinis, IV, 32, 2, *ὁ ἄλλος στρατὸς ἀπέβαινον, ἐκ νεῶν ἑβδομήκοντα... πάντες πλὴν ϑαλαμίων.*

ϑάλασσα, mare, I, 3, 3, *ϑαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι.* 4, *τὸ ληστικὸν... καϑῄρει ἐκ τῆς ϑαλάσσης.* 8, 3, *οἱ παρὰ ϑάλασσαν ἄνϑρωποι.* 13, *τῆς ϑαλάσσης μᾶλλον ἀντείχοντο.* 16, *ὅσα ἐντὸς Ἅλυος ποταμοῦ πρὸς ϑάλασσαν.* 46, 4, *ἐξίησι παρ' αὐτὴν Ἀχερουσία λίμνη ἐς ϑάλασσαν* [*vulgo τὴν ϑ.*] 50, 2, *ἐπὶ πολὺ τῆς ϑαλάσσης ἐπεχουσῶν.* 63, *παρῆλϑε παρὰ τὴν χηλὴν διὰ τῆς ϑαλάσσης.* 80, 3, *ϑαλάσσης ἐμπειρότατοί εἰσι.* 93, 4, *τῆς ϑαλάσσης... ἀνϑεκτέα ἐστί.* 107, *τὰ μακρὰ τείχη ἐς ϑάλασσαν.* 120, 2, *ἀντίληψιν ὧν ἡ ϑάλασσα τῇ ἠπείρῳ δίδωσι.* 128, 7. 129. *Ib.* 3. 141, 4, *ϑαλάσσης εἰργόμενοι.* 142, 6, *τῆς ϑαλάσσης ἐπιστήμονας.* 143, 4, *μέγα τὸ τῆς ϑαλάσσης κράτος.* *Ib.* 5. II, 27, 2, *ἡ Θυρεᾶτις γῆ... ἐπὶ ϑάλασσαν* [*nonnulli codd. ϑαλάσσης*] *καϑήκουσα.* 33, 2, *τῆς ἄλλης Ἀκαρνανίας τῆς περὶ ϑάλασσαν.* 41, 4, *πᾶσαν ϑάλασσαν καὶ γῆν ἐσβατὸν τῇ ἡμετέρᾳ τόλμῃ καταναγκάσαντες γενέσϑαι.* 62, 2, *δύο μερῶν τῶν ἐς χρῆσιν φανερῶν, γῆς καὶ ϑαλάσσης.* 89, 10. 90, 6. 96, *ὅσων ἦρχε μέχρι ϑαλάσσης* [*vulgo τῆς ϑ.*]. *Ibid.* 97. *Ib.* 2. 99, 3. *Ibid.* 4. 102, 2, *ἐς ϑάλασσαν ἐξιεὶς παρ' Οἰνιάδας.* III, 6, 2, *τῆς ϑαλάσσης εἶργον μὴ χρῆσϑαι τοὺς Μυτιληναίους.* 32, 3, *Ἀϑηναίων τῆς ϑαλάσσης κρατούντων.* 86, 3, *τῆς τε γῆς εἴργοντο καὶ τῆς ϑαλάσσης.* 89, 2, *ἡ ϑάλασσα ἐπελϑοῦσα ἀπὸ τῆς τότε οὔσης γῆς, καὶ κυματωϑεῖσα, ἐπῆλϑε τῆς πόλεως μέρος τι.* *Ibid.* *ϑάλασσα νῦν ἐστὶ πρότερον οὖσα γῆ.* *Ib.* 5. 97, 2. 98, 3. 112, 7. 115, 3, *τῆς ϑαλάσσης... εἰργόμενοι.* IV, 9, 2. 4. 11. 12, *ἡ ἀσπὶς περιερρύη ἐς τὴν ϑάλασσαν.* 24, 5, *ἐσπίπτουσα ἡ ϑάλασσα ἐς αὐτὸ, καὶ ῥοώδης οὖσα, εἰκότως χαλεπὴ ἐνομίσϑη.* 43, 4. 54, 4, *ἔπλευσαν ἐς... τὰ πλεῖστα τῶν περὶ ϑάλασσαν.* 67, 3. 70, 2. 72, 2. *Ibid.* 73. 96, 7. 102, 4, *περιφανῆ ἐς ϑάλασσάν τε καὶ τὴν ἤπειρον ᾤκισε.* 103, *ᾗ ἡ Βόλβη λίμνη ἐξίησιν ἐς ϑάλασσαν.* 113. 2. 115, 3. 118, 5, *τῇ ϑαλάσσῃ χρωμένους.*

130, 7. 131, 3. V, 52, 2. 82, 5. VI, 66, 2. 75, τὴν θάλασσαν προεσταύρωσαν πανταχῆ ᾗ ἀποβάσεις ἦσαν. 99, 1, οἱ Συρακόσιοι ἐκράτουν τῶν περὶ τὴν θάλασσαν. 101, 2, μέχρι τῆς θαλάσσης ἀποτειχίσαι. 102, 4. 103. VII, 2, 4, πλὴν κατὰ βραχύ τι τὸ πρὸς τὴν θάλασσαν. 21, 3, ἐμπειρίαν... τῆς θαλάσσης ἔχειν. 23. 25, 5, οὓς (σταυροὺς)... κατέπηξαν ἐν τῇ θαλάσσῃ *Ib.* 7. 30. 35, 2. 38, 2. 39, 2, τὴν ἀγορὰν... παρὰ τὴν θάλασσαν μεταστῆσαι. 57, 7, θαλάσσης ἐκράτουν οἱ Ἀθηναῖοι. 69, 3. 70, 8, τὴν πολεμιωτάτην γῆν οἰκειοτέραν ἤδη τῆς οὐ δι' ὀλίγου κεκτημένης θαλάσσης ἡγούμενοι. 80. *Ib.* 5. VIII, 24, 6, εἰργομένοις... τῆς θαλάσσης. 38, 2, κρατοῦντες γῆς καὶ θαλάσσης. 46, τοῖς αὐτοῖς τῆς τε γῆς καὶ τῆς θαλάσσης τὸ κράτος δοῦναι. *Ib.* 2. 3. 76, 4, τὸ... κράτος τῆς θαλάσσης. *Ib.* 5, εἴργειν ἐκείνους τῆς θαλάσσης. 90, 4. — κατὰ θάλασσαν, mari, I, 13, 5, κατὰ γῆν τὰ πλείω ἢ κατὰ θάλασσαν... ἐπιμισγόντων. 24, 5. 26, 2. 93, 7, τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον. 107, 3. II, 24. III, 30, 2. 39, 2. IV, 8, 4, προσβαλοῦντες κατά τε γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. 16. *Ibid.* 96, 9. 118, 6. V, 18, 2. 3. 44, δύναμιν μεγάλην ἔχουσαν τὴν κατὰ θάλασσαν. 47. *Ib.* 5, μὴ... διὰ γῆς .. μηδὲ κατὰ θάλασσαν. 56. *Ib.* 2. 82, 5, ἡ κατὰ θάλασσαν... ἐπαγωγὴ τῶν ἐπιτηδείων. 114, 2. VI, 2, 6, κατὰ θάλασσαν ἐπειςέπλεον. 6, 2. 7, 3. VII, 4, 1, προςεῖχεν ἤδη μᾶλλον τῷ κατὰ θάλασσαν πολέμῳ. 12, 2. 3. 28. *Ib.* 4, τὴν εἰκοστὴν... τῶν κατὰ θάλασσαν... ἐποίησαν. 56, 2. VIII, 10, 4. 40. — διὰ θαλάσσης, *idem*, I, 2, 2, οὔτε κατὰ γῆν, οὔτε διὰ θαλάσσης. VII, 59, 2. — ἐκ θαλάσσης, mari *vel* a mari, I, 64, 3. 81, 2, ἐκ θαλάσσης ὧν δέονται ἐπάξονται. 110, 4. 116, 2. II, 81. III, 18, 5, ἡ Μυτιλήνη... ἀμφοτέρωθεν καὶ ἐκ γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης εἴργετο. 51, 3. 107, 3. 109. IV, 11, 3, ἀμφοτέρωθεν, ἔκ τε γῆς καὶ ἐκ θαλάσσης, ἠμύνοντο. 31, 2. 53, 3, λῃσταί... τὴν Λακωνικὴν ἧσσον ἐλύπουν ἐκ θαλάσσης. VIII, 1, 2. 56, ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης... ἐπολιορκοῦντο. — ἀπὸ θαλάσσης, *idem*, VII, 29, 3, ἐπιθέσθαι. — ἐπὶ θαλάσσῃ (*rarius* ἐπὶ τῇ θ.), in littore maris, I, 58, 2, τὰς ἐπὶ θαλάσσῃ πόλεις II, 9, 4, Καρία ἡ ἐπὶ θαλάσσῃ. IV, 26, 2, διαμώμενοι τὸν κάχληκα... ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ. 54, τὴν ἐπὶ θαλάσσῃ πόλιν. *Ibid.* 57, τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ... τεῖχος. VI, 2, 6, ἄκρας ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ ἀπολαβόντες. VII, 4, 2, τὸ ἐπὶ θαλάσσῃ [*nonnulli codd.* ἐπὶ τῇ θ.] τεῖχος. — πρὸς τῇ θαλάσσῃ, *idem*, III, 105. — ἀπὸ *et* ἄπο θαλάσσης, procul a mari, in mediterraneis locis, I, 7, ἄπο [*alii* ἀπὸ] θαλάσσης μᾶλλον ᾠκίσθησαν. 46, πόλις ὑπὲρ αὐτοῦ κεῖται

ἄπο [*alii* ἀπὸ] θαλάσσης. II, 80, ἀδυνάτων ὄντων ξυμβοηθεῖν τῶν ἀπὸ θαλάσσης Ἀκαρνάνων. 83, οἱ ἀπὸ θαλάσσης ἄνω Ἀκαρνᾶνες. 97, 3, ταύτῃ διὰ πλείστου ἀπὸ θαλάσσης ἄνω. — ἐν τῇ θαλάσσῃ, in mari, inter navigandum, II, 67, 4, ἴσους λάβοιεν ἐν τῇ θαλάσσῃ. IV, 10, 4, αἷς (ναυσὶ) πολλὰ τὰ καίρια δεῖ ἐν τῇ θαλάσσῃ ξυμβῆναι. VIII, 48, 4, Πελοποννησίων ἤδη ὁμοίως ἐν τῇ θαλάσσῃ ὄντων. *similiter* 53, 2. — *de mensura nautica*, II, 86, 3, διέχετον ἀπ' ἀλλήλων σταδίους μάλιστα ἑπτὰ τῆς θαλάσσης. III, 92, 6. IV, 57. VI, 1, 2, ἐν εἴκοσι σταδίων μάλιστα μέτρῳ τῆς θαλάσσης. VIII, 95, 3. — *de mari speciali*, I, 4, τῆς νῦν Ἑλληνικῆς θαλάσσης ἐπὶ πλεῖστον ἐκράτουν. 13, 6, τῆς καθ' ἑαυτοὺς θαλάσσης... ἐκράτησαν. 30, 2, τῆς θαλάσσης ἁπάσης ἐκράτουν τῆς κατ' ἐκεῖνα τὰ χωρία. 117, τῆς θαλάσσης τῆς καθ' ἑαυτοὺς ἐκράτησαν. 137, ἀποστέλλει... ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν. II, 93, 2, ἐκ Κορίνθου ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας θάλασσαν. *item* III, 15. IV, 24, 6, ἔστιν ὁ πορθμὸς ἡ μεταξὺ Ῥηγίου θάλασσα καὶ Μεσσήνης. VI, 99, ἐκ τοῦ μεγάλου λιμένος ἐπὶ τὴν ἑτέραν θάλασσαν. *similiter* VII, 2, 4. VIII, 7, ἀπὸ τῆς ἑτέρας θαλάσσης... ἐπὶ τὴν πρὸς Ἀθήνας. — regiones maritimae, IV, 105, ἐκ θαλάσσης ξυμμαχικὸν καὶ ἀπὸ τῆς Θρᾴκης ἀγείραντα.

θαλασσεύειν, in mari versari, VII, 12, 3, αἱ νῆες διάβροχοι, τοσοῦτον χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι.

θαλάσσιος, nauticus, I, 7, ὅσοι ὄντες οὐ θαλάσσιοι κάτω ᾤκουν. 83, 2, ἠπειρώταις πρὸς θαλασσίους. 142, 7, ἄνδρες γεωργοί, καὶ οὐ θαλάσσιοι. IV, 12, 3, ἐπὶ πολὺ ἐποίει τῆς δόξης ἐν τῷ τότε τοῖς μὲν, ἠπειρώταις μάλιστα εἶναι καὶ τὰ πεζὰ κρατίστοις, τοῖς δὲ, θαλασσίοις τε καὶ ταῖς ναυσὶ πλεῖστον προέχειν.

θαλασσοκρατεῖν, maris imperium tenere, VII, 48, 2, ἐπὶ πλέον ἤδη ταῖς ὑπαρχούσαις ναυσὶ θαλασσοκρατούντων. VIII, 30, 2, οἱ ἄλλοι... ἐθαλασσοκράτουν. 41, ὅπως θαλασσοκρατοῖεν μᾶλλον.

θαλασσοκράτωρ, maris imperium tenens, VIII, 63, ἐν τούτῳ οἱ Χῖοι θαλασσοκράτορες μᾶλλον ἐγένοντο.

θάμβος, miraculum, VI, 31, 6, ὁ στόλος οὐχ ἧσσον τόλμης τε θάμβει καὶ ὄψεως λαμπρότητι περιβόητος ἐγένετο, ἢ κτέ.

θάνατος, mors, I, 14, 2, τοῦ Δαρείου. II, 43, 6, ὁ μετὰ ῥώμης καὶ κοινῆς ἐλπίδος ἅμα γιγνόμενος ἀναίσθητος θάνατος. III, 81, 5, πᾶσα ἰδέα κατέστη θανάτου. IV, 54, 2, ξυνέβησαν... Ἀθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου. VIII, 45, Χαλκιδέως. 61, 2, Πεδαρίτου. — nex, I, 9, 2, φεύγοντα τὸν πατέ-

ρα διὰ τὸν Χρυσίππου θάνατον. III, 66, 3, τῶν ἀνδρῶν τὸν ὕστερον θάνατον. — capitis condemnatio, II, 24, θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο. III, 40, 8, ὃς ἂν ἀφιστῆται, θανάτῳ ζημιωσόμενον. 44, 3. 45. *Ib.* 3. 46. 57, 3, θανάτου κρίνεσθαι [*vulgo* θ. δίκῃ κρ.]. 81, 2, κατέγνωσαν πάντων θάνατον. *similiter* VI, 60, 4 *et* 61, 7. VIII, 68, 2, θανάτου δίκην ἀπολογησάμενος.

θανάτωσις, capitalis poena, V, 9, 9, ἢν τὰ ἄριστα ἄνευ ἀνδραποδισμοῦ καὶ θανατώσεως πράξητε.

θάπτειν, sepelire, I, 8. 138, 6 (*de Themistocle*), τὰ ὀστᾶ φασι... τεθῆναι κρύφα Ἀθηναίων ἐν τῇ Ἀττικῇ· οὐ γὰρ ἐξῆν θάπτειν, ὡς ἐπὶ προδοσίᾳ φεύγοντος. II, 34, 6, τιθέασιν ἐς τὸ δημόσιον σῆμα, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ καλλίστου προαστείου τῆς πόλεως, καὶ ἀεὶ ἐν αὐτῷ θάπτουσι τοὺς ἐκ τῶν πολέμων. *Ib.* 7. 52, 4, ἔθαπτον ὡς ἕκαστος ἐδύνατο. 57. III, 58, 5, Παυσανίας ἔθαπτεν αὐτούς, νομίζων ἐν γῇ φιλίᾳ τιθέναι. 109, 3, τούς τε νεκροὺς ἀνείλοντο, καὶ διὰ τάχους ἔθαπτον, ὥςπερ ὑπῆρχε. V, 11, Βρασίδαν... δημοσίᾳ ἔθαψαν ἐν τῇ πόλει πρὸ τῆς νῦν ἀγορᾶς οὔσης. VI, 72, τοὺς σφετέρους αὐτῶν νεκρούς. VIII, 84, 5. Pass. II, 35, ἐπὶ τοῖς ἐκ τῶν πολέμων θαπτομένοις. 46. III, 58, 4, ταφέντας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ. V, 74, 2, τοὺς αὐτῶν ἀνείλοντο καὶ ἀπήγαγον ἐς Τεγέαν, οὗπερ ἐτάφησαν.

θαρσάλεος, fiducia plenus, audax, securus, II, 11, 5, χρὴ ἀεὶ ἐν τῇ πολεμίᾳ τῇ μὲν γνώμῃ θαρσαλέους στρατεύειν, τῷ δὲ ἔργῳ δεδιότας παρασκευάζεσθαι. Comp. II, 3, 4, ὅπως μὴ κατὰ φῶς θαρσαλεωτέροις οὖσι προςφέρωνται. VI, 72, 4, τὴν εὐψυχίαν αὐτὴν ἑαυτῆς μετὰ τοῦ πιστοῦ τῆς ἐπιστήμης θαρσαλεωτέραν ἔσεσθαι. — *Neutr.* securitas, II, 51, 6, ἐν τῷ θαρσαλέῳ εἶναι.

θαρσαλέως, fidenter, sine metu, III, 93, 2, πᾶς τις... θαρσαλέως ᾔει, βέβαιον νομίζων τὴν πόλιν.

θαρσεῖν, confidere, audacem *seu* securum esse, I, 36, τὸ μὲν δεδιός... τὸ δὲ θαρσοῦν. 69, 3, λανθάνειν οἰόμενοι... ἧσσον θαρσοῦσι. 81, τάχ' ἄν τις θαρσοίη ὅτι τοῖς ὅπλοις αὐτῶν καὶ τῷ πλήθει ὑπερφέρομεν. 123, θαρσοῦντας ἰέναι κατὰ πολλὰ ἐς τὸν πόλεμον. 129, 3. II, 13, 3. 65, 9, ὁπότε αἴσθοιτό τι αὐτοὺς παρὰ καιρὸν ὕβρει θαρσοῦντας, λέγων κατέπλησσεν ἐπὶ τὸ φοβεῖσθαι· καὶ δεδιότας αὖ ἀλόγως, ἀντικαθίστη πάλιν ἐπὶ τὸ θαρσεῖν. 79, 5, θαρσήσαντες τοῖς τε προςγιγνομένοις, καὶ ὅτι πρότερον οὐχ ἡσσῶντο. 87, 8. 88, 3, ὁρῶν αὐτοὺς ἀθυμοῦντας, ἐβούλετο ὑπόμνησιν ποιήσασθαι τοῦ θαρσεῖν. 89, 2. III, 25, 2, οἱ Μυτιληναῖοι ἐ-

θάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε ξυμβαίνειν. 82, 7. IV, 11, μᾶλλον. 25, 9. 34, τῇ ὄψει τοῦ θαρσεῖν τὸ πλεῖστον εἰληφότες. 35, 1, πολλῷ ἔτι πλέονι βοῇ τεθαρσηκότες [*boni codd.* τεθαῤῥ.] οἱ ψιλοὶ ἐπέκειντο. 73, 4, μᾶλλον. 86, 2. 108, 5. 121. V, 9, 6, ἕως ἔτι ἀπαράσκευοι θαρσοῦσι. 10, 4. VI, 11, 6, χρὴ μὴ πρὸς τὰς τύχας τῶν ἐναντίων ἐπαίρεσθαι, ἀλλὰ τὰς διανοίας κρατήσαντας θαρσεῖν [*vulgo* θαῤῥεῖν]. 16, 6, βεβαίως. 34. 63, 2. 65, ἐς τὰ ἄλλα. 91, 4, μᾶλλον. 92, ὡς γε δυνατά, ... πάνυ θαρσῶ. VII, 29, 4, τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν, ... ἐν ᾧ ἂν θαρσήσῃ, φονικώτατόν ἐστι. 37, τεθαρσηκότες μᾶλλον ἤδη ἀπὸ τῆς προτέρας ναυμαχίας. 69, 3. VIII, 2, 3, ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πόλις πᾶσί τε τούτοις ἐθάρσει [*Vat.* ἐθάῤῥει], καὶ μάλιστα ὅτι κτέ. 23, 4, ἐλπίζων τοὺς Μηθυμναίους θαρσήσειν [*Vat.* θαῤῥ.] ἰδόντας σφᾶς. 63, πυθόμενος τὰ περὶ τὴν ναυμαχίαν, ... ἐθάρσησε [*Vat.* ἐθαῤῥ.]. 81, 2, ἵνα... αὐτοὶ ἐπὶ πλεῖον θαρσοῖεν [*Vat.* θαῤῥ.].

θάρσησις, fiducia, VII, 49, καὶ ἅμα ταῖς γοῦν ναυσὶν ἢ πρότερον θαρσήσει κρατηθείς [*locus dubius; cf. Popp. adn.*].

θάρσος, fiducia, audacia, II, 92, τοὺς Ἀθηναίους ἰδόντας ταῦτα γιγνόμενα θάρσος ἔλαβε. III, 12, ὁποτέροις θᾶσσον παράσχοι ἀσφάλεια θάρσος [*vulgo* θράσος]. VI, 68, αὐτὴ ἡ παρασκευὴ ἱκανωτέρα μοι δοκεῖ εἶναι θάρσος παρασχεῖν.

θαρσύνειν, animum erigere, II, 13, 6, χρήμασιν οὕτως ἐθάρσυνεν αὐτούς. 59, 3, ὁρῶν αὐτοὺς πρὸς τὰ παρόντα χαλεπαίνοντας, ... ἐβούλετο θαρσῦναι. 72, 3. 88. IV, 126, 4, διδαχὴ ἀληθὴς προςγενομένη περὶ αὐτῶν ἐθάρσυνε μᾶλλον τοὺς ἀμυνομένους. VI, 72, 2, ἐθάρσυνέ τε, καὶ οὐκ εἴα τῷ γεγενημένῳ ἐνδιδόναι. VII, 76, ὡς ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐθάρσυνέ τε καὶ παρεμυθεῖτο.

θᾶσσον, θάσσων, *vid.* ταχέως, ταχύς.

θάτερα, altera pars, I, 87, 2, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα. VI, 37, 2, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προςήκει τῷ τείχει. 84, 4, ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα τοῦ ποταμοῦ. VIII, 33, 2, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα λόφου.

θαῦμα, admiratio, VIII, 14, 2, οἱ πολλοὶ ἐν θαύματι ἦσαν καὶ ἐκπλήξει.

θαυμάζειν, admirari, admiratione prosequi, I, 21, 2, τὰ ἀρχεῖα μᾶλλον. 138, βασιλεύς... ἐθαύμασεν αὐτοῦ τὴν διάνοιαν. *Ib.* 4, διαφερόντως τι ἐς αὐτὸ... ἄξιος θαυμάσαι [*Lugd.* θαυμάζεσθαι]. Pass. II, 39, 4, ἔν τε τούτοις τὴν πόλιν ἀξίαν εἶναι θαυμάζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἄλλοις. 41, 4, τοῖς τε νῦν καὶ τοῖς ἔπειτα θαυμασθησόμεθα. VI, 11, 4, τὰ διὰ πλείστου πάντες ἴσμεν θαυ-

μαζόμενα. 12, 2, ὅπως θαυμασθῇ ἀπὸ τῆς ἱπποτροφίας. VII, 56, 2, ὑπὸ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων καὶ ὑπὸ [*qd vulgo deest*] τῶν ἔπειτα πολὺ θαυμασθήσεσθαι. 63, 3, τῆς τε φωνῆς τῇ ἐπιστήμῃ καὶ τῶν τρόπων τῇ μιμήσει ἐθαυμάζεσθε κατὰ τὴν Ἑλλάδα. — cultu et observantia prosequi, III, 39, 6, πέφυκε καὶ ἄλλως ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. Pass. I, 38, 2, τὰ εἰκότα. — mirari, stupere, I, 51, 2, ἐθαύμαζον τοὺς Κορινθίους πρύμναν κρουομένους. 90, 5. III, 38, θαυμάζω ὅςτις ἔσται ὁ ἀντερῶν. 113, 2, ἰδὼν ὁ κήρυξ τὰ ὅπλα τῶν ἀπὸ τῆς πόλεως Ἀμπρακιωτῶν, ἐθαύμασε τὸ πλῆθος. *Ib.* 3. IV, 85, 2, θαυμάζω τῇ τε ἀποκλήσει μου τῶν πυλῶν, καὶ εἰ μὴ ἀσμένοις ὑμῖν ἀφῖγμαι. 111, 2. VI, 33, 2, πάνυ. 36, τοὺς ἀγγέλλοντας τὰ τοιαῦτα... τῆς μὲν τόλμης οὐ θαυμάζω, τῆς δὲ ἀξυνεσίας. — *c. gen. vituperationem aliquam continet*, III, 38, θαυμάζω τῶν προθέντων αὖθις περὶ Μυτιληναίων λέγειν.

θαυμαστός, mirus, I, 76, 2, θαυμαστὸν οὐδὲν πεποιήκαμεν, ... εἰ ἀρχὴν διδομένην ἐδεξάμεθα.

θέα, spectatio, conspectus, V, 7, 3, κατὰ θέαν... ἔφη ἀναβαίνειν τοῦ χωρίου. 9, 3, κατὰ θέαν τετραμμένους. 10, 2, προὐκεχωρήκει τότε κατὰ τὴν θέαν. VI, 30, 2, οἱ ξένοι καὶ ὁ ἄλλος ὄχλος κατὰ θέαν ἧκεν ὡς ἐπὶ ἀξιόχρεων καὶ ἄπιστον διάνοιαν. VII, 71, 3. δι' ὀλίγου οὔσης τῆς θέας.

θέαμα, spectaculum, II, 39, οὐκ ἔστιν ὅτε ξενηλασίαις ἀπείργομέν τινα ἢ μαθήματος ἢ θεάματος, ὃ μὴ κρυφθὲν ἄν τις τῶν πολεμίων ἰδὼν ὠφεληθείη.

θεᾶσθαι, spectare, II, 43, τὴν τῆς πόλεως δύναμιν καθ' ἡμέραν ἔργῳ θεωμένους. V, 7, 4, ἐθεᾶτο τὸ λιμνῶδες τοῦ Στρυμόνος καὶ τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ, ὡς ἔχοι. 113, τὰ ἀφανῆ τῷ βούλεσθαι ὡς γιγνόμενα ἤδη θεᾶσθε.

θεατής, spectator, III, 38, 4, εἰώθατε θεαταὶ μὲν τῶν λόγων γίγνεσθαι, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. *Ib.* 7, σοφιστῶν θεαταῖς ἐοικότες καθημένοις μᾶλλον, ἢ περὶ πόλεως βουλευομένοις.

θειάζειν, religionibus uti, VIII, 1, ὠργίζοντο τοῖς χρησμολόγοις τε καὶ μάντεσι, καὶ ὁπόσοι τι τότε αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν.

θειασμός, religiones, VII, 50, 4 (*de Nicia*), ἦν καὶ ἄγαν θειασμῷ τε καὶ τῷ τοιούτῳ προςκείμενος.

θεῖν, currere, III, 111, 2, ὥρμησαν καὶ αὐτοί, καὶ ἔθεον δρόμῳ. IV, 67, 4, ἔθεον δρόμῳ ἐκ τῆς ἐνέδρας. 112, ἔθει δρόμῳ. V, 10, 6, ἔθει δρόμῳ τὴν ὁδὸν ταύτην εὐθεῖαν κτέ. VI, 100, τρια-

κοσίους σφῶν αὐτῶν λογάδας... προὔταξαν θεῖν δρόμῳ ἐξαπιναίως πρὸς τὸ ὑποτείχισμα.

θεῖον, sulfur, II, 77, 4, ἐμβαλόντες πῦρ ξὺν θείῳ καὶ πίσσῃ. IV, 100, 4, ἐς τὸν λέβητα, ἔχοντα ἄνθρακάς τε ἡμμένους καὶ θεῖον καὶ πίσσαν.

θεῖος, divinus, III, 82, 6, τῷ θείῳ νόμῳ. V, 30, 3, κώλυμα. — *Neutr.* numen, V, 70, τοῦ θείου χάριν. 104, πιστεύομεν τῇ τύχῃ ἐκ τοῦ θείου μὴ ἐλασσώσεσθαι. 105. *Ibid.* 2, ἡγούμεθα τό τε θεῖον δόξῃ, τὸ ἀνθρώπειόν τε σαφῶς... ἄρχειν. *Ib.* 3. 112, 2.

θέλειν, velle, *vid.* ἐθέλειν, II, 51, 5, εἰ μὴ θέλοιεν... ἀλλήλοις προσιέναι. V, 35, 3, ἢν μὴ θέλωσι. 72, ξυνέβη... τόν τε Ἀριστοκλέα καὶ τὸν Ἱππονοΐδαν μὴ θελῆσαι παρελθεῖν. VI, 34, 4, εἰ θέλοιμεν ξύμπαντες. 91, 4, τοὺς μὴ θέλοντας προσαναγκάσῃ. VII, 18, 2, ἢν δίκας θέλωσι διδόναι.

θεμέλιος, fundamentum, I, 93, 2, οἱ θεμέλιοι παντοίων λίθων ὑπόκεινται. III, 68, 3, καθελόντες αὐτὴν (τὴν πόλιν) ἐς ἔδαφος πᾶσαν ἐκ τῶν θεμελίων.

θεός, deus, I, 71, 5, πρὸς θεῶν τῶν ὁρκίων. 78, 4, θεοὺς τοὺς ὁρκίους μάρτυρας ποιούμενοι. 86, 5, ξὺν τοῖς θεοῖς ἐπίωμεν πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας. 127, τοῖς θεοῖς... τιμωροῦντες. II, 15, 4. 53, 4, θεῶν φόβος ἢ ἀνθρώπων νόμος οὐδεὶς ἀπεῖργε. 71, 4, μάρτυρας θεοὺς τούς τε ὁρκίους τότε γενομένους ποιούμενοι, καὶ τοὺς ὑμετέρους πατρῴους, καὶ ἡμετέρους ἐγχωρίους. 74, 2. 3. III, 50, 2. 58, θεῶν ἕνεκα τῶν ξυμμαχικῶν ποτε γενομένων. *Ib.* 5. 59, 2, θεοὺς τοὺς ὁμοβίους καὶ κοινοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐπιβοώμενοι. IV, 87, 2. 92, 7. 97, 4. 98, 6. V, 30. *Ib.* 3. *Ibid.* 49, 5. VI, 54, 6. VII, 69, 2. 71, 3. 77, 2. 3. 4. VIII, 70. — *ὁ θεός*, Apollo Delphicus, I, 25. 118, 3. 123. *Ib.* 2. 126, 4. 134, 4, ὁ θεὸς ὁ ἐν Δελφοῖς. 135. II, 54, 4. III, 92, 5. IV, 118, 3. V, 32, τοῦ ἐν Δελφοῖς θεοῦ χρήσαντος. — *ἡ θεός*, dea, Minerva, I, 126, 2. 11. II, 15, 2. IV, 116, 2. — simulacrum deae, II, 13, 5, χρήσεσθαι... αὐτῆς τῆς θεοῦ τοῖς περικειμένοις χρυσίοις. — *αἱ σεμναὶ θεαί*, Eumenides, I, 126, 11, καθεζομένους... ἐπὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἐν βωμοῖς.

θεραπεία, cultus, observantia, obsequium, I, 55, πεντήκοντα καὶ διακοσίους δήσαντες ἐφύλασσον, καὶ ἐν θεραπείᾳ εἶχον πολλῇ. III, 11, 5, τὰ καὶ ἀπὸ θεραπείας τοῦ τε κοινοῦ αὐτῶν καὶ τῶν ἀεὶ προεστώτων περιεγιγνόμεθα. — curatio aegroti, II, 51, 4, ἕτερος ἀφ' ἑτέρου θεραπείας ἀναπιμπλάμενοι.

θεραπεύειν, colere, excolere, observare, I, 9, 2, τὸ πλῆ-

θος. 137, 3, ὁ Θεμιστοκλῆς ἐκεῖνον ἐθεράπευσε χρημάτων δόσει. III, 12. 39, 6, πέφυκεν ὁ ἄνθρωπος τὸ μὲν θεραπεῦον ὑπερφρονεῖν, τὸ δὲ μὴ ὑπεῖκον θαυμάζειν. V, 43, 2, τοὺς ἐκ τῆς νήσου... αἰχμαλώτους. VI, 29, 3. 89, 2. VIII, 52, προθύμως τὸν Τισσαφέρνην. Pass. IV, 98, 2, τὰ ἱερὰ... τρόποις θεραπευόμενα οἷς ἄν... δύνωνται. — curare, consulere, II, 65, 7, τὸ ναυτικόν. III, 56, 2, τὸ ξυμφέρον μᾶλλον. 82, 8, τὰ κοινὰ λόγῳ. VI, 79, τὸ δίκαιον. — operam dare, I, 19, κατ' ὀλιγαρχίαν... ὅπως πολιτεύσωσι θεραπεύοντες. VI, 61, 6, θεραπεύοντες τό τε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν. VII, 70, 3, οἱ ἐπιβάται ἐθεράπευον... μὴ λείπεσθαι... τῆς ἄλλης ἐμπειρίας. — providere (*se ménager*), IV, 67, 3, ἐκ πολλοῦ τεθεραπευκότες τὴν ἄνοιξιν τῶν πυλῶν. V, 11, τὴν τῶν Λακεδαιμονίων ξυμμαχίαν φόβῳ τῶν Ἀθηναίων θεραπεύοντες. — curare aegrotum, II, 47, 7, οὔτε ἰατροὶ ἤρκουν τὸ πρῶτον θεραπεύοντες ἀγνοίᾳ. 51, 4, οἰκίαι πολλαὶ ἐκενώθησαν ἀπορίᾳ τοῦ θεραπεύσοντος. Pass. II, 51, 2, ἔθνησκον οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. *Ib.* 3, πάσῃ διαίτῃ.

θεράπων, famulus, IV, 16, δύο χοίνικας ἑκάστῳ Ἀττικὰς ἀλφίτων,... θεράποντι δὲ τούτων ἡμίσεα. VII, 13, 2, οἱ θεράποντες... αὐτομολοῦσι.

θέρμη, ardor, II, 49, 2, τῆς κεφαλῆς θέρμαι ἰσχυραί.

θερμός, calidus, II, 49, 5, τὸ ἔξωθεν ἁπτομένῳ σῶμα οὐκ ἄγαν θερμὸν ἦν.

θέρος, aestas, I, 30, 3, περιόντι τῷ θέρει. *Ib.* 5. II, 1, γέγραπται ἑξῆς ὡς ἕκαστα ἐγίγνετο κατὰ θέρος καὶ χειμῶνα. 19. τοῦ θέρους καὶ τοῦ σίτου ἀκμάζοντος. 27. 28. 29. 31, περὶ τὸ φθινόπωρον τοῦ θέρους τούτου. 32, τοῦ θέρους τούτου τελευτῶντος. *Ib.* 2. 47, 2, τοῦ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου. 58. 66. 67. 68. *Ib.* 9, 71, τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 79. 80. 92, 7, τὸ θέρος ἐτελεύτα. III, 1. 7, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τοῦ θέρους τούτου. 13, 4. 17, 2. 26. 51. 52. 86. *Ib.* 6. 88, θέρους... ἀδύνατα ἦν ἐπιστρατεύειν. 89. 90. 91. 94. 100. 102, 7. IV, 1. 26, οὐδ' ἐν θέρει οἷοί τε ὄντες ἱκανὰ περιπέμπειν. 42. 49. *Ibid.* 52. 53. 58. 66. 75. 76. 78, κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θέρους. 84. 117, ἅμα ἦρι τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους. 133. *Ib.* 2. 4. V, 1. 12. *Ib.* 2. 24, 2, τὸ θέρος ἦρχε τοῦ ἑνδεκάτου ἔτους. 32. 33. 34. 35. *Ib.* 7. 8, τὸ θέρος τοῦτο ἡσυχία ἦν. 40. 49, Ὀλύμπια ἐγένετο τοῦ θέρους τούτου. 50, 6, 52. *Ib.* 2. 53. 55, 4, τὸ θέρος οὕτω διῆλθε. 57, τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους μεσοῦντος. 75, 6. 82. *Ib.* 6. 84. 115, 4. VI, 8. 30, θέρους μεσοῦντος ἤδη. 62, 5. 94. 95, 2.

96. 105. VII, 9. *Ibid.* 27. *Ib.* 3. 28, 1, τοῦ θέρους καὶ χειμῶνος ἐταλαιπωροῦντο. VIII, 1, 2. 2, 2, τὸ ἐπιὸν θέρος. 7. 22. 24. 25. 61. 80. 87. 99. *Ibid.* 109. 2. Plur. V, 20, 1, κατὰ θέρη καὶ χειμῶνας ἀριθμῶν. 26.

θέσις, situs, I, 37, 2, ἡ πόλις αὐτῶν... αὐτάρκη θέσιν κειμένη. V, 7, 4, ἐθεᾶτο... τὴν θέσιν τῆς πόλεως ἐπὶ τῇ Θρᾴκῃ ὡς ἔχοι.

θεσμοφύλακες, magistratus apud Eleos, V, 47, 9.

θεωρεῖν, conspicere, IV, 93, ἐς χωρίον καθίσας ὅθεν, λόφου ὄντος μεταξύ, οὐκ ἐθεώρουν ἀλλήλους. — spectare, ludis interesse, III, 104, 3, ξὺν γυναιξί τε καὶ παισὶν ἐθεώρουν. V, 18, 2. 50, 2. VIII, 10, ἐν τούτῳ τὰ Ἴσθμια ἐγίγνετο, καὶ οἱ Ἀθηναῖοι... ἐθεώρουν ἐς αὐτά.

θεωρία, conspectus, VI, 24, 3, τῆς ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας. — ludorum frequentatio, VI, 16, 2, τῷ ἐμῷ διαπρεπεῖ τῆς Ὀλυμπίαζε θεωρίας.

θεωρός, legatus ad sacra solemnia, V, 16, 2, Λακεδαιμονίοις... θεωροῖς ἀφικνουμένοις (Delphos). VI, 3, ὅταν ἐκ Σικελίας θεωροὶ πλέωσι. — magistratus apud Mantinenses, V, 47, 9.

θήκη, sepulcrum, I, 8, τῶν θηκῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ. III, 58, 3, ἀποβλέψατε ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας. 104, 2, θῆκαι ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν Δήλῳ, πάσας ἀνεῖλον. V, 1, ἀνελόντες τὰς θήκας τῶν τεθνεώτων. — sepultura, II, 52, 4, πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο σπάνει τῶν ἐπιτηδείων.

θής, proletarius, VI, 43, ἑπτακόσιοι θῆτες, ἐπιβάται τῶν νεῶν.

θνήσκειν, mori, II, 47, 4, αὐτοὶ (οἱ ἰατροὶ) μάλιστα ἔθνησκον, ὅσῳ καὶ μάλιστα προσῄεσαν. 48, 2, ἔθνησκον πολλῷ μᾶλλον ἤδη. 51, 2, ἔθνησκον οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. *Ib.* 4. 53, αἰφνιδίως. 54, ἀνθρώπων ἔνδον θνησκόντων, καὶ γῆς ἔξω δῃουμένης. — *Perf. refertur ad* ἀποθνήσκειν, *qd vid.* I, 8. 126, 2, τῶν τεθνεώτων τὰ ὀστᾶ. II, 6, 3, οὐ γὰρ ἠγγέλθη αὐτοῖς ὅτι τεθνηκότες εἶεν. III, 90, 2, Χαροιάδου... τεθνηκότος ὑπὸ Συρακοσίων πολέμῳ. 98, Χρόμων... ἐτύγχανε τεθνηκώς. 104, 2. 109, Εὐρυλόχου τεθνεῶτος. 113, 3, ἤρετο... ὁπόσοι αὐτῶν τεθνᾶσιν. IV, 38. *Ibid.* 40, 2. *Ibid.* 50, 3, πυθόμενοι... Ἀρταξέρξην... νεωστὶ τεθνηκότα. V, 1. 13, Βρασίδου τεθνεῶτος. 16, ἐτεθνήκει Κλέων τε καὶ Βρασίδας. VI, 103, 3. VII, 1, 4, Ἀρχωνίδου νεωστὶ τεθνηκότος. 75, 3. 85, 4, ἐν ταῖς ἄλλαις προσβολαῖς...

οὐκ ὀλίγοι ἐτεθνήκεσαν. 86, 5, τοιαύτῃ... αἰτίᾳ ἐτεθνήκει. VIII, 38, 3, τῶν μετὰ Τυδέως... ὑπὸ Πεδαρίτου ἐπ' ἀττικισμῷ τεθνεώτων. 66, 2, εἴ τις καὶ ἀντείποι, εὐθὺς ἐκ τρόπου τινὸς ἐπιτηδείου ἐτεθνήκει. 74, 3, τούτων... τοὺς προςήκοντας λαβόντες εἴρξειν, ἵνα, ἢν μὴ ὑπακούσωσι, τεθνήκωσι [*depravati codd.* τεθνήξονται]. 92, 7, ᾤοντο... τὸν ξυνειλημμένον τεθνάναι.

θολερός, turbulentus, II, 102, 4, τὸ ῥεῦμά ἐστι μέγα καὶ πολὺ καὶ θολερόν.

θορυβεῖν, conturbare, III, 78, περιέπλεον, καὶ ἐπειρῶντο θορυβεῖν. VI, 61, 6, θεραπεύοντες τό τε πρὸς τοὺς ἐν τῇ Σικελίᾳ στρατιώτας τε σφετέρους καὶ πολεμίους μὴ θορυβεῖν. VIII, 96, 3, μάλιστα αὐτοὺς καὶ δι' ἐγγυτάτου ἐθορύβει, κτέ. Pass. III, 22, 6, ἐθορυβοῦντο κατὰ χώραν μένοντες. 26, ἀμφοτέρωθεν. IV, 68, 4. 113. 129, 4, Νικόστρατος... καὶ πάνυ ἐθορυβήθη. 130, 4. V, 10, 7, ξυνέβη τῷ ἀδοκήτῳ καὶ ἐξαπίνης ἀμφοτέρωθεν τοὺς Ἀθηναίους θορυβηθῆναι. 52. 65, 6. VI, 61, 2, περὶ ταῦτα. VII, 3, ἐθορυβήθησαν μὲν πρῶτον, παρετάξαντο δέ. 22, ἀμφοτέρωθεν. 37, 3. VIII, 50, 5. 93, οἱ τετρακόσιοι ἐς τὸ βουλευτήριον ὅμως καὶ τεθορυβημένοι ξυνελέγοντο.

θόρυβος, tumultus, I, 49, 4, πανταχῇ μὲν πολὺς θόρυβος, καὶ ταραχώδης ἦν ἡ ναυμαχία. II, 4, 2, πολλῷ θορύβῳ... προςβαλόντων. 94, 2, ἐςβάντες κατὰ σπουδὴν καὶ πολλῷ θορύβῳ. III, 74, αἱ γυναῖκες... παρὰ φύσιν ὑπομένουσαι τὸν θόρυβον. 77. IV, 14, 3, ἐγένετο ὁ θόρυβος μέγας, καὶ ἀντηλλαγμένος τοῦ ἑκατέρων τρόπου περὶ τὰς ναῦς. 104, οἱ Ἀμφιπολῖται ἐς θόρυβον μέγαν κατέστησαν. 127, πολλῇ βοῇ καὶ θορύβῳ προςέκειντο. VII, 40, 3, διὰ πολλοῦ θορύβου... οὐδενὶ κόσμῳ ἐςβάντες. 44, 4, σφίσιν αὐτοῖς θόρυβον πολὺν παρεῖχον. 81, 4. VIII, 10, 4, θόρυβος ἐγένετο πολὺς καὶ ἄτακτος. 71. 84, ξυνηνέχθη καὶ τοιόςδε τις θόρυβος περὶ τὸν Ἀστύοχον. 92, 7, ἦν θόρυβος πολὺς καὶ ἐκπληκτικός.

θρανίτης, remex summi ordinis, VI, 31, 3, τῶν τριηράρχων ἐπιφορὰς πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν.

θράσος, audacia, I, 120, 4, θράσει ἀπίστῳ ἐπαιρόμενος. II, 40, 3, ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει. IV, 92, 5, οἱ ἰσχύος που θράσει τοῖς πέλας... ἐπιόντες. VII, 21, 3, οὐ δυνάμει ἐστιν ὅτε προὔχοντες τῷ δὲ θράσει ἐπιχειροῦντες.

θρασύνειν, confirmare, I, 142, 8, πλήθει τὴν ἀμαθίαν.

Pass. insolescere, V, 104, οὐ παντάπασιν οὕτως ἀλόγως θρασυνόμεθα.

θρασύς, audax, III, 39, 3, γενόμενοι πρὸς τὸ μέλλον θρασεῖς. VII, 77, 3, ἐλπὶς... θρασεῖα [vulgo θαρσεῖα]. Comp. II, 89, 3, τῷ ἑκάτεροί τι ἐμπειρότεροι εἶναι θρασύτεροί ἐσμεν.

θρασύτερον, audacius, III, 13, 7, θρασύτερον πᾶς τις προςχωρήσεται. VIII, 92, 2, ὁ Θηραμένης ἤδη θρασύτερον καὶ Ἀριστοκράτης... ᾔεσαν ἐπὶ τὰ πράγματα. Sup. VIII, 84, 2, θρασύτατα προςπεσόντες.

θρασύτης, audacia, II, 61, 4, τῆς μὴ προςηκούσης μισεῖν τὸν θρασύτητι ὀρεγόμενον.

θρίξ, capillus, I, 6, 3, χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν.

θροῦς, rumor, IV, 66, 2, τὸν θροῦν αἰσθόμενοι. V, 7, 2. 29, 2, ἡ ἄλλη Πελοπόννησος ἐς θροῦν καθίστατο ὡς καὶ σφίσι ποιητέον τοῦτο. 30, αἰσθόμενοι τὸν θροῦν τοῦτον ἐν τῇ Πελοποννήσῳ καθεστῶτα. VIII, 79.

θυγάτηρ, filia, I, 126, 3. 128, 7. II, 29, 3. VI, 55. 59, 3.

θύειν, immolare, sacra facere, I, 127, 6, Διὸς ἑορτή... ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα ἐπιχώρια. II, 71, 2, θύσας ἐν τῇ Πλαταιέων ἀγορᾷ Διὶ ἐλευθερίῳ ἱερά. V, 18, 2. 49. 50, 2, οἴκοι ἔθυον. Ibid. δεδιότες μὴ βίᾳ θύσωσι. VI, 3. 54, 4, ἐς τὰ ἱερά. — Med. IV, 92, 7, ἃ (ἱερὰ) ἡμῖν θυσαμένοις καλὰ φαίνεται. V, 10, 2, περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς. 54, 2, τὰ διαβατήρια.

θῦμα, sacrificium, I, 126, 6, Διὸς ἑορτή... ἐν ᾗ πανδημεὶ θύουσι, πολλοὶ οὐχ ἱερεῖα, ἀλλὰ θύματα (libamenta) ἐπιχώρια. V, 53, περὶ τοῦ θύματος τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθαέως, ὃ δέον ἀπαγαγεῖν οὐκ ἀπέπεμπον. Ibid. διὰ τοῦ θύματος τὴν ἔςπραξιν.

θυμεῖσθαι, irasci, τὸ θυμούμενον, ira, VII, 68, ἀποπλῆσαι τῆς γνώμης τὸ θυμούμενον.

θυμιατήριον, thuribulum, VI, 46, 3, φιάλας τε καὶ οἰνοχόας καὶ θυμιατήρια.

θυμός, animus, III, 104, 4 (ex. Hom. H. Ap. 146), ἄλλοτε Δήλῳ Φοῖβε μάλιστά γε θυμὸν ἐτέρφθης. — θυμῷ, animi impetu, iracunde, I, 49, 3, θυμῷ καὶ ῥώμῃ τὸ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ. II, 11, 7, οἱ λογισμῷ ἐλάχιστα χρώμενοι, θυμῷ πλεῖστα ἐς ἔργον καθίστανται. V, 80, 2, τά τε ἄλλα θυμῷ ἔφερον κτέ.

θύρα, ianua, I, 134, 2, τοῦ οἰκήματος τὸν ὄροφον ἀφεῖλον καὶ τὰς θύρας. II, 4, 5, αἱ πλησίον θύραι ἀνεῳγμέναι ἔτυχον αὐ-

τοῦ (τοῦ οἰκήματος). *Ibid.* οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι. IV, 48, 2, κατὰ τὰς θύρας . . . βιάζεσθαι. VI, 101, 3, διὰ τοῦ ἕλους . . . θύρας καὶ ξύλα πλατέα ἐπιθέντες.

θύρωμα, ianua, III, 68, 3, ὀρόφαις καὶ θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν ἐχρήσαντο.

θυσία, sacrificium, II, 38, ἀγῶσι καὶ θυσίαις διετησίοις νομίζοντες. III, 58, 6, θυσίας τὰς πατρίους τῶν εἰσαμένων καὶ κτισάντων ἀφαιρήσεσθε. V, 11, τιμὰς δεδώκασιν (*Brasidae mortuo*) ἀγῶνας καὶ ἐτησίους θυσίας. 16, 3, ὁμοίοις χοροῖς καὶ θυσίαις καταγαγεῖν, ὥςπερ ὅτε τὸ πρῶτον, Λακεδαίμονα κτίζοντες, τοὺς βασιλέας καθίσταντο. 50, 2, εἴργοντο τοῦ ἱεροῦ, θυσίας καὶ ἀγώνων. VII, 72, 2, ἔτυχεν αὐτοῖς Ἡρακλεῖ [*vulgo* Ἡράκλεια] ταύτην τὴν ἡμέραν θυσία εἶναι. VIII, 70, ὅσα πρὸς τοὺς θεούς, εὐχαῖς καὶ θυσίαις καθιστάμενοι ἐς τὴν ἀρχὴν ἐχρήσαντο. 109, θυσίαν ἐποιήσατο τῇ Ἀρτέμιδι.

θωρακίζεσθαι, loricari, II, 100, 6, οὐδεὶς ὑπέμενεν ἄνδρας ἱππέας τε ἀγαθοὺς καὶ τεθωρακισμένους.

θώραξ, lorica, III, 22, 3, ἔπειτα ψιλοὶ δώδεκα ξὺν ξιφιδίῳ καὶ θώρακι ἀνέβαινον.